Seviticus Leviticus

Formatting by Nathan Kasimer With the Targum, 1917 JPS Translation, and Rashi ©Nathan Kasimer, 2021 (5782). This text may be re-used under the terms of the Creative Commons Sharealike 2.0 license (CC-BY-SA). This book includes the following texts:

- Migra According to the Masora
- License: CC-BY-SA
- Cource: https://he.wikisource.org/wiki/iTG/TT/idia-gvource.
- Targum Onkelos, vocalized according to the Yemenite Taj
- License: CC-BY-SA
- ロドにロ **Artqマio.source.org/wiki/ource: https://he.wikisource.org
- Rashi Chumash, Metsudah Publications, 2009
- License: CC-BY

All these texts were retreived from Sefaria. It was typeset and formatted using LFL, using the Shlomo font by Shlomo Orbach from https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download and the EB Garamond font by Georg Duffner from http://www.georgduffner.at/ebgaramond/index.html. Both of these were used under the terms of the SIL Open Font License.

	ದ ಡಬ್ಗ	לשבת ו הדקתי	X	ЦĽ	۲.	Α	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•		•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•		•	۷9 I
	に ほむてれ	בחקתי	• •	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	٠	•	•	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	• •	•	₽9I
		י בהר .																												
	に ほむてれ	אמור .	• •	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	• •		091
	に ほむてい	קרשים	• •	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	• •		126
	に ほむてい	אורי נ	ILL	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•		•	12 \
	に ほむてに	に対しな	• •	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	• •	•	122
	に ほむてい	ו הזריע	• •	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	• •	•	123
	TG&FC	ישמיני.	• •	• •	٠	٠	٠	٠	٠	•	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	• •	•	64I
		۲																												
		これに変	• •	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	• •	•	٠	٠	٠	•	٠	٠	•		•	
ᄕᅞ	コー																													144
GL	೨೧ ⊆೮ <i>1</i>	LTL																												145
GL	שת בחכ	נענ																												127
GL	שת בהו	-																												ΔII
GL	3に %はこ	L																												۷6
GL	30 ヘア	0.0																												98
GL	שת אחר	י מות																												23
GL,	ಶಗ ದಲ್ಲ	. a																												09
GL,	שת תזר	ru.																												20
GL,	שה שמי	۲,																												32
GL,	מנו מנ																													50
GĽ	אנז ניקר	.%																												I
uoi	troduct	uŢ																												Λ

תוכן העניינים

OEL いてア – notionbortinI

הפטרת שבת הגדול .	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	٠	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	281
הפטרת פרשת החודש	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	7.81
מפטיר לפרשת החורש	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	081
הפטרת פרשת פרה .	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	871
פרשת פרה	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	941
הפטרת פרשת זכור .	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	EZI
פרשת זכור																												
הפטרת שבת מחר חוד	Δ	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	041
הפטרת שבת ראש חוד	47	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	Z 91

Introduction

This humash is intended primarily for learning Shnayim Mikra ve Echad Targum, but to be versatile enough to be usable in a synagogue. To that end, it includes multiple texts used as the "Targum"—Targum Onkelos itself, the commentary of Rashi, and a translation into English. For Haftarot, special Maftir portions, and Shabbat Minha readings, only Hebrew and English are printed, since these sections are included for ease of use in synagogues rather than for study use.

The text of the Torah itself is from the Mikra al pi Masorah project. The text was selected for its open licensing, extensive source documentation, and accuracy in presenting the masoretic text. The text of Targum is the Wikisource Targum, which is based on Yemenite texts (particularly the 1901 edition of the Taj). It was selected for its accurate vocalization. The English translation is the 1917 JPS translation, and text of Rashi is from the Metzudah edition. All these texts were retrieved from Sefatia. Data for aliya divisions, haftarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebcal. Information on which special Maftir and Haftarot can occur on which Sabbaths is from the Koren Shabbat Chumash.

This text has minimal notations about various textual differences in the Masoretic text of the Torah. For information where this text varies from others, see the notes of the Mikra alpi Masorah project, or notes in Minipat Shai. The Mikra alpi Masorah project also has information in its notes about variations in customs about where to divide aliyot. Kamatz Katan is indicated with a special symbol for the text of the Torah, but not in the text of the Targum.

I hope this text will be helpful to those who use it.

سورء ربج إلا المهرا من المربح المربر العرب المربع المعراض المعراب بعواله

ממַהְכּן וֹמִנֹא לִמִימַר:

אַלְיו מִאָּהֶל מוֹעָר לֵאִלְר:

אִם עַּלְיה קְרְבְּנִי מִן הַבְּקְר אִם עַלְהָא קּוּרְבָּנִיה מִן תּוֹרֵי עַּגָּאָן שַּׁלֵבוֹיבוּ אָעַ_לַבְּלַכֶּם: מו_טַבְּטַמָּט מוַטַבָּקָר מוּן

לְבַצְּנִוֹ לְפְּנֵוֹ יְהַנְוֹיִי:

לַבֹּהֹנֹא כִיה בָּבִׁם וֹנִי: פְּׁנִת אָבִילְ מוּמֵדְ יַקְּדֵּיב אָבוּ מִּשְׁכּּוּ יִמְנִא יִּקְּדִיב יִנִיה ְּ זֹכֶּר שַׁמְּיִם יַלְּבוּיבְינִינִי אָלְ בַּבִּרְ אֶלִים יִלְנְבַּנִּינִ לְעָבַּ

מְּנֹאְ שְׁלְבְׁבְּוּן נִשׁ מִוּבְבָּנִינוּ: גו מו בהובא מו שובו ומו יקריב מבָם קרבו ליהוֹה יקריב מנכיו מירבנא ברם · וֹאֹמֹנְטֵּׁי אַנְיִם אַנְם כֹּנְ וֹטִימִּנִ לְּנִיוּן אֵּנֹהָ אַנִּי נְהְּבָׁאָלְ מִּלְּיִלְ מֹם בֹּנִוּ וֹהְבָאָל

door of the tent of meeting, that blemish; he shall bring it to the shall offer it a male without burnt-offering of the herd, he If his offering be a

of the herd or of the flock.

your offering of the cattle, even

unto the Lord, ye shall bring man of you bringeth an offering

and say unto them: When any

of the tent of meeting, saying:

Moses, and spoke unto him our

And the Lord called unto

Speak unto the children of Israel,

Гокр. he may be accepted before the

שנטמר וַיָּשְׁבּ משָׁט טָׁם בַּבְּרִי סָשָׁס וּגוי (שמות ימ, ת): בְיְבְבֵּר סִי מֵלֵי לֵחְמִר (דברים ב מו, יו), חלי סים סדבור. דבר חחר, לא ואמור לסן דברי, וסשיבני אם יקבלום, כמו במדבר כמנודיס מן סמרגליס ומילך, למ נמיימד סדבור עס משס, שנממר וַיָּמִי פַמֵּשָׁר פַפּוּ פָל מַּנְשֵׁי סַמִּלְּמָמָס לָמוּת. לאמר. לא ואמור לסס דברי כבושיס, בשבילכס סוא נדבר עמי, שכן מלינו שכל ל"ח שנס שסיו ישראל מכל הבית, מלמוד לומר מֵעַל הַפַּפְרֶת (במדבר ז, פע), יכול מעל הכפורת כולה, מלמוד לומר מָבֵּין בֶּנִי הַפְּרָבִיס בְּדַבְּרוֹ (שס), אס כן למס נאמר עד סחלר סחילונס, שכיון שמגיע שס סיס נפסק: - מאחל מועד לאמר. יכול בו וְקוֹל פַּנְפֵּי שַׁפְּרוּבִּים נְשְׁמַת עַּד שָׁמְבֶּר שַּׁמִינֹלָם (ימוקחל י, ה), יכול מפני שהקול נמוך, מלמוד לומר פְּקוֹל מַל שַׁדַּי קול ס' בֶּבְּבְר, קול ס' שֹבֵר שַׁבְיִיס (מסליס כמ ד, ס), אם כן למס נאמר מאסל מועד, מלמד שסיס סקול נפסק, כיוצא יכול מפני שסקול נמוך, מלמוד לומר אָמ סַקּוֹל (במדבר ז, פּמ), מסו סקול, סוא סקול סמפורש במסליס קוֹל ס' צַּכַּח, לו, קול אליו, משה שומע וכל ישראל לא שמעו.: מאהל מועד. מלמד שהיה הקול נפסק ולא היה יולא חוץ לאהל, (שס), וַיְּדַבֵּר מֻלְיו, וְנוֹעַדְמִי לְךְּ (שמוח כה, כב), כולן בחורם כהנים, יכול ישמעו אח קול הקריאה, חלמוד לומר קול ללמדך שלא לאסרן נאמרו אלא למשם שיאמר לאסרן, ואלו הן י"ג מיעועין לְדַבֵּר אָפוּ (במדבר ז, פע), מִדַּבֵּר אָלִיו אליו. למעט אם אהרן, רבי יהודה אומר י"ג דברום נאמרו בחורה למשה ולאהרן, וכנגדן נאמרו י"ג מיעוטין, משמשום, לימן ריום למשה להמבונן בין פרשה לפרשה ובין ענין לענין, קל וחומר להדיוע הלומד מן ההדיוע: שומעין. יכול אף לספסקום סימס קריאס, מלמוד לומר וידבר, לדבור סימס קריאס ולא לספסקום, ומס סיו ספסקום שנאמר וַיּקֶר מֻלְּסִיס אָל בִּלְעָס (במדבר כג, ד): ויקרא אל משה. סקול סולך ומגיע לאוניו, וכל ישראל לא משממשין בו, שנאמר, וְקְרֶא זֶס אָל זֶס (ישעיס ו, ג), אבל לנביאי האומות עבו"ס נגלה אליסן בלשון עראי ומומאס, (I) ויקרא אל משה. לכל דברות ולכל לתירות ולכל לוויים קדמס קרילס, לשון תבס, לשון שמללכי סשרת

נדבת לבור, סיא עולת קין המובח הבאה מן המותרות (שבועות יב.): לומר, לסולים אם סעריפס: - הקריבו. מלמד שֶׁשְׁנַיָס ממנדביס עולס בשומפומ: - קרבובם. מלמד שסיה בהס לסולים אם סמוקלס: - ומן הצאן. לסולים אם סנוגם שסמים, כשסום אומר למעס מן סענין מן סבקר, שלין חלמוד ולאן: מן הבהמה. ולא כולס, לסוליא את סכוצע ואת סיכוצע: מן הבקר. לסוליא את סנעצד: מן הצאן. סקריב מן סגול שסכל סיס שלו, אף אמס לא מקריבו מן סגול: הבהמה. יכול אף מיס בכלל, מלמוד לומר בקר (2) אדם כי יקריב מכם. כשיקריצ, נקרצנות נדבס דְּבֵּר סענין: אדם. למס נתמר, מס פרת סרת עון לת

אוחו. מלמד שכופין אומו, יכול בעל כרמו מלמוד לומר לרלונו, סא כילד, כופין אומו עד שיאמר רולס אני (ראש שולום, ומקרב כל אמם לשם מי שהוא, יכול אפילו נמערבה בפסולין או בשאינו מינו, מלמוד לומר יקריבנו: דקריב שולם ראובן בעולם שמעון יקריב כל אחד, לשס מי שסוא, וכן עולה בחולין ימכרו החולין לצרכי עולות, והרי הן כולן חמים. בלא מוס: אל פחח אהל מועד. ממפל בסבאמו עד סעורס. מסו אומר יקריב יקריב, אפילו נמערבס (3) זכר. ולא נקבה, כשהוא אומר זכר למעה, שאין מלמוד לומר, זכר ולא טומעום ואנדרוגינוס (בכורות מא:):

لْلْلَمُّكَ كَا كُرِقِكَ مُكَّلًا: וְסְמָּוֹרְ יִדְיֹרִ עַּלְ רַאִּשׁ הַעַּלְּהַ וְיִסְמִוֹרְ יִבִיה עַלֹּ בִישׁ

אַשֶּׁר־פַּתַח אָהֶל מוִמֶּד: אָת־הַדְּם עַל־הַמִּוְבֶּהַ סְבְּיב הלהַנִים אָת־הַדָּם וְזָרְלִוּ ליי יְהְוָה וְהִקְרִיבוּ בְּנֵּר צַּהְרָן וֹאֲטֹס אָטַ בּּוֹן עַבּּצֹע לַבּוֹלָ וֹנִפּוָס וֹט בֿע שִוְנִי צֹבִם וֹי

אָלַה לְנָׁלְּחֶיהָ:

מַּלַ_עַּאָה: מּבְ_עַמּוֹבָּעַ וֹמֹּבֹבִי מּגִּים אָיִמֶּטִאַ [^] וְנְקְנֵינִ בְּנֵרְ אַהַרְוֹ הַכֹּהָן אֵשׁ וִיִּתְּנוֹ בְּנֵר אַהַרֹּן כְּהָנָא

لَكُمْ كُمُّكُ مَلِي لَا لَا يَالِي اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ עַפְּאָר עַלְ־הְעָעִים אָשֶׁר עַלִּ הַרְיָ אָעַנִּיא דְעַל אָם הַנְּטִּיְיִם אָם בִּרָרָאָה וֹאָם בירָ אָבְרַנָּאָ יָם בּיִהָאָ וֹיָם אַ אָב בּיָהָאָ יָנִם בּיִהָּאָ וֹיָם וֹמֹבֹכְוּ בֹּנֹוֹ אַנַבוֹן נַבַּנַנְיִם וּיַסְבַּרוּן בָּנִי אַנַבוֹ בַּנַנִיּאַ

> بتطبك מּלִטֹא ווֹטֹבמֹ, לַוִּשׁ לַכַּפּּבֹא

> בְבְּטְרֵת מַמְּכּוֹ וֹמִנֹא: על מַדְבָּחָא סְחוֹר סָחוֹר נו במא נוובפון נו במא ועלבעו לנו אַבעו לבנוא

נְתַה לְאֶבְרַהְא: ، וְהִפְּשָׁיִט אָת־הַעַּלְּה וְנִתָּה וְיַשְׁלֵח יָה עַלְהָא וִיפַּלֵיג

ויסְדְרוּן אָעַנְאָ עַל אָישָׁקָא: 47

אַישְׁרָא דְעַל מַרְבָּחָא:

to make atonement for him. and it shall be accepted for him 4 the head of the burnt-offering; And he shall lay his hand upon

the door of the tent of meeting. about against the altar that is at blood, and dash the blood round sons, the priests, shall present the before the Lord; and Aaron's And he shall kill the bullock

its pieces. ournt-offering, and cut it into And he shall flay the

lay wood in order upon the fire. 7 shall put fire upon the altar, and And the sons of Aaron the priest

upon the altar; wood that is on the fire which is and the suet, in order upon the shall lay the pieces, and the head, And Aaron's sons, the priests,

לו. על מה הוא מרלה לו, אם מאמר על כרימות ומיתות "ד, או מיתה בידי שמים, או מלקות, הרי עונשן אמור, הא (+) על ראש העלה. לסבים עולם מובס לסמיכס, ולסבים עולם סלםן: העלה. פרע לעולם סעוף: ונרצה סשנסו.): לפני ה׳ וסמך. מין ממיכה בְּנָמֶה:

(פ) ושחש והקריבו הכהנים. מַּשַבְּלְסוֹמִילְן מנות כסונס, (מד על סשמיעס שכשרס צוכ: רצבני ה׳. בעורס: אינו מרלס אלא על עשה, ועל לאו שנחק לעשה:

שמי ממנום שסן די: אשר פחח אהל מועד. ולם בומן שסום מפורק: כמומ, מלמוד לומר וזכקו, ואי אפשר לסקיף בוריקה, אי וזכקו יכול בוריקה אמם, מלמוד לומר שביב, הא כילד, נומן סמובח למעס מחוע ססיקרא כנגד סזויוח, לכך נאמר סביב, שיסא סדס נימן בדי רוחוח סמובח, או יכול יקיפנו למעלה והיא למעה, חלמוד לומר במקום אחר אָם דְּמוֹ (פּפוּק יא): וזרקו. עומד למעה, וזורק מן הכלי לבוחל לסבים אם שנתערב במינו או בשאינו מינו, יכול אף בפסולים, או במעאות הפנימיום, או במעאות הסגוניות, שאלו בני אחרן. יכול מלליס, מלמוד לומר סכסניס: אח הדם וזרקו אח הדם. מס מלמוד לומר דס דט ציפעמיס, והקריבו. זו קבלס שסים סרמשונס, ומשמעס לעון סולכס, למדנו שמיסן (מ"ה ששמיסן) בבני הסרן (הגיגס יה.):

ולא נמחיה לנמחים (חולין יא.): (a) והפשים את העולה. מס מלמוד לומר סעולס, לרצום את כל סעולות לספעע ונתום: אותה לנתחיה.

בכיסונו, סא אם עבד בבגדי כסן סדיומ, עבודתו פקולס: (ד) ונחנו אש. אף על פי שהאם יורדת מן השמים, מלוה להביא מן ההדיים: בני אחרן הבחן. כשהוא

המזבח. שלם יסיו סְגְּוִירָין יולפֿין מוך למערכס: הפדר. למה נאמר, ללמדך שמעלהו עם הראש ומכסה בו אה ביה השהיטה, וזהו דרך כבוד של מעלה: – אשר ער אח הראש. לפי שלין הראש בכלל הפשמ, שכבר הומו בשמימה, לפיכך הולרך למנומו לעלמו (מולין כו.): ואח (8) בני אחרן הכהנים. כשסס בכיסונס, סל כסן סדיומ שעבד בשמונס בגדיס, עבודמו פקולס: אח הנחחים

ניחות ליהוֶה: (ס) بيرة إلْجُرَاب مَكْرُب هُوْب يَانِي خُولَة بَاهُ مَا لَحَالِ נַהְקְּמִיר הַכֹּהָן אֶת־הַכֹּל בְּמַיָּא יַנַפֵּיק בְּהַנָּא יָה כּוֹלָא וֹמֹוְבָּוְ וּכְּוֹמָוּ וֹוְנַוֹּאַ בַּמָּוֹם וֹנַנִּייִ

במטפבל ברענא שבם יו: نخلهبك

unto the Lord. made by fire, of a sweet savour burnt-offering, an offering smoke on the altar, for a priest shall make the whole he wash with water; and the Use its inwards and its legs shall

לַּמְלֵעׁ זְבֶּר מִמֶּנִם נַלָּונִבֶּנִי: ^{ישרפֿל} וַאָּם־מִן־תַצֵּאוֹ קַרְבָּנָוֹ מִן־ מְנְפְּנָיִ מְּן־תַעְּיֵּים אָוֹ מְן־תַעְיֵּים

نظلخةيك מוּגא למַלְהָא דִּכָּר שָׁלִים מן אַמַּבוֹא אַן מו פֿני נאם מו מלא טונבלונע

blemish. he shall offer it a male without the goats, for a burnt-offering, flock, whether of the sheep, or of And if his offering be of the

המוְבֶּחַ סְבֶּיב: אַבְרוֹ הַפְבַנָנִים אָת דָּמָוֹ עַלַ " עַפְּנָה לִפְּנֵי יְהְנָה וְזְּרְלֹּי בְּנָי^י וֹמִּעָם אִיִּעִוּ הַּלְ יֵּדֵּבְ עַמֵּוּבָּע

QUIL: נת דְמֵיה עַל מַדְבְּחָא סְחוֹר ליורקון בני אַברן כְּבַנִיּא במבלט אפולא צבם ול לוכנס לשוני מל שהא

against the altar round about. priests, shall dash its blood Lord; and Aaron's sons, the the altar northward before the And he shall kill it on the side of

المُمْد مَر ـ لَـ فِاظُلَـ : מַּלְ_עַמְּגִּים אָמֶשׁר מַלְ_עַאָּמִ יי וְאָת־פִּדְרָוֹ וְעָרָף תַכֹּהֵן אֹהָם וְנְמַח אַתוֹ לְנְמְחָיוֹ וְאָת רֹאִשִוֹ וְיפַבֵּיג יָתִיה לְאַבְרוֹהִי וְיָת

אָישְׁרָא דְעַלְ עַרְבָּהָא: בְּעַבָּא וֹטְתוֹן עַל אָעַנָּא דְעַלַ בישיה ויָת תַּרְבֵּיה וִיִּסְבַּר

fire which is upon the altar. order on the wood that is on the with its head and its suet, in and the priest shall lay them,

And he shall cut it into its pieces;

ליהוֶה: (פ) עלַר הוא אַשָּוֹר בֵיהַ נִיהָה קּוּרָבוּן דְּמִהְקַבּל בְּרַעָּוֹא עַכּל וְהָקְשָׁיִר ע בַּמְיִם וְהַקְּרִיב הַכֹּהֵן אָת־ لائتا: ڶ۩ڿڷۿڹڡ וויפוב

הַפּוְּבָּחָה וְיַפֵּיק לְמַרְבָּחָא צֵּלְהָא הוּא וולבור פֿבוֹלא וֹנו פוּלָא ונוא וכבמוא ועבוק במוא

מו הַּפֹּנונוֹאַ אַן מו בּנוֹ יוָנִינוֹ

לונבלוני בבם ול וופבוב

unto the Lore. made by fire, of a sweet savour is a burnt-offering, an offering make it smoke upon the altar; it priest shall offer the whole, and shall he wash with water; and the But the inwards and the legs

אַ מִּוֹ בַּנֹוֹ בַּיוּנִב אָנַ בַּבַבְּבַנִי: בְיִהְנְהַ וְהִקְּרֵיב מִּוֹ־תַמִּרִים איי וְאָם מִן־הַעָּוֹךְ עַלֶּה קְרְבְּנִי וֹאָם

.enosgiq of turtle-doves, or of young then he shall bring his offering be a burnt-offering of fowls, מוַפֿא הֿלַעֿא And if his offering to the Lord

(9) עולה. לשם עולה יקמירנו: אשה. כשישממנו יהא שוחמו לשם האש, וכל אשה לשון אש, פושיי"ר בלע"ו:

נת לווְבְּנֵיה:

- מן הצאן מן הכשבים או מן העזים. סרי אלו ג'מיעומין, פרט לוקן למולס ולמווסס: (10) ואם מן הצאן. יי"ו מוסיף על ענין כאטון, ולמס ספסיק, לימן רייח למטס לסחצונן צין פרטס לפרטס: ניחוח. נחמ רוח לְפָנִי, שמתרמי ונעשס רלוני:
- (II) על ירך המזבח. על לד סמונמ: צפונה לפני ה'. ומין לפון ננמס:
- שסוא גדול אלל בני יונה וקמן אלל מורים: היונה. קענים ולא גדולים: - מן החורים או מן בני היונה. פרע למחלת סליסוב, שבוס ושבוס שסוא פתול, ואין ממוש ווכרוש בעופום, יכול אף ממושר אבר, מלמוד לומר מן סעוף: החורים. גדוליס ולא קעניס: בני (+1) מן העוף. ולה כל סעוף. לפי שנהמר הְמִיס וְבֶר צַּבְּבֶּרְ צַבְּבְּבְרִ וּבְּעִיִּים (לסלן כב, יע), ממוח וזכרות בבסמס,

בור המובה: עמּוְבְּחָה וְנִמְצְּה דְמֹּוֹ עֵלִ לְמִרְבְּחָא וְיִהְעָּצִי דְמִיה עַלֹּ וּמְלַלְ אָּעַרַאָּמְוּ וְּעַבְּמָתִר וְיִמְּלַתְּיר וְיִמְּיִב יָת בַישִּׁיה וְיַפִּיק וְהַקְרִיכָוֹ הַכֹּהֵן אֶלְ־הַמִּוְבֶּחַ וִיקְרְבִנֵיה כְּהַנָּא לְעַרְבְּחָא

בַּבְּקִּה אֶלַ־מְקִּוֹם הַדְּשֶׁן: וְהַשְּׁלֵיךְ אַטְּׁה אָצֶל הַמִּוְבֶּחַ וְיִרְשֵׁי יְחַהְ בְּסְשֵׁר שֵׁרְבְּחָא וְנִיסָׁיִר אָת־מָּרְאָתִוֹ בְּנָגִּמָת וְיִמְיִי וְיִמְיִּבִי יִי וְפְּקִיה בָּאוּכְלִיה

לַיהוֶה: (ס) עלַר הוא אַשָּה הַיחַ נִיחָה אִישֶּהְאַ עַּלְהָא הוא קוּרְבַּן مَح ـ كُمَةُ لَا كُمُلًا لِمَح ـ كَبُكُم خُمَا خُمْه مَم جُمَنَه لَـ مَح ہ וְהִקְּשִׂיר אֹתְוֹ הַכֹּהֵן הַמִּוְבֶּחָה וְמִּפְּת אָטַוְ בֹבֹּנֹפֹּו, לַאְ וֹבֹבוּ, יִ וּיפֹּבוּ, לֹא

إلى: انْ لَمْ مَرْبِ شِمْا لَبْنَا مَرْبِ عَيْلَ فَتَا يَنَا مَمْنَهُ ¹¹ בְיהוֹה סָבֶּה יהְנֶה קַרְבְּנִוּ מּנְחָהַא בֵּנִם יִי סִּילְהָא יְהֵי أزْقُم خُدِ نَكَانٍ رَحَ كُلُ خَالَ مَانُ لَكِ لِي يُعْلَمُ الْمُدَادِ اللَّهِ اللَّهِ مُنْ اللَّهِ اللَّهِ مُنْ اللَّهِ اللَّهِ مُنْ اللَّهِ اللَّهِ مُنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مِنْ مُنْ أَمِنْ مُلِّي اللَّهُ مُلَّالِي اللَّهُ مِنْ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ مِنْ مِنْ مِنْ مِنْ اللَّهُ مِنْ أَلَّا مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ أَلَّا مِنْ اللَّهُ مِنْ مِنْ أَلَّا مِنْ أَلِيلًا مِنْ أَلِي مِنْ اللَّهُ مِنْ أَلَّ مِنْ أَلَّا مِنْ أَلِي مِنْ أَلِي مِنْ أَلَّا مِنْ أَلَّا مِنْ أَلَّالِمِ مِنْ أَلِي مِنْ أَلَّا مِنْ أَلَّا مِنْ أَلِمِنْ أَلَّالِمِلْ مِنْ أَلَّا مِنْ أَلِي مِنْ أَلِي مِنْ أَلَّا مِنْ أَلَّالِمُ مِنْ أَلَّا مِنْ أَلَّا مِنْ أَلَّالِمِلْ مِنْ أَلَّا مِنْ

כּוִטֹץ מָּבְבְּטֹא:

ひれれ ひんりょう לצומא פֿאַער צַמַלבּוּן

במטפלב לבמוא פבם וו: נפְּרִישׁ וְיַפִּיק יָתִיה פְּתְּנָא

ווטון עלה לבונתא:

drained out on the side of the and the blood thereof shall be and make it smoke on the altar; the altar, and pinch off its head, And the priest shall bring it unto

part, in the place of the ashes. cast it beside the altar on the east on with the feathers thereof, and And he shall take away its crop

savour unto the Lord. offering made by fire, of a sweet fire; it is a burnt-offering, an opon the wood that is apport the make it smoke upon the altar, 17 asunder; and the priest shall thereof, but shall not divide it And he shall rend it by the wings

put frankincense thereon. and he shall pour oil upon it, and his offering shall be of fine flour; II meal-offering unto the Lord, And when any one bringeth a

מקרא מסורס סוא ומלק וסקטיר, וקודס סקטרס ונמלס דמו כבר: כן, מאחר שהוא מקטיר הוא מוזה, אלא מה הקטרה הראש בעלמו והגוף בעלמו וכוי, אף מליקה כן. ופשוטו של (ישעיס מו, ד), כובש בים סשמימס על קיר סמובם, וסדס מממלס ויורד: – ומלק והקטיר ונמצה. אפשר לומר ממול סעורף וחותך מפרקת עד שמגיע למימנין וקוללן: - ונמצה דמו. לשון מין פֿפַיָס (משלי ל,ג), כִּי פְּבָם סַמֵּץ (15) והקריבו. אפילו פרידה אחח יביה: הבהן ומלק. אין מליקה בכלי, אלה בעלמו של כהן, קולן בלפרנו

שס מרומם סדשן בכל בוקר, ודישון מובה ספנימי, וסמנורס, וכולס נבלעיס שס במקומן (יומא כא.): וסשליך אם סמעים שאכלו מן סגול: אצל המובח קדמה. במוכמו של כנש: אל מקום הדשן. מקום שנומנין בסמס שאינה אוכלם אלא באבוס בעליה, נאמר והקרב והכרעים ירחך במים, והקטיר, בעוף שנוון מן הגול, נאמר, שמה. ורבוחינו ז"ל אמרו, קודר סביב הופק בסכין כעין ארובה ונוטלו עם הנולה שעל העור (ובחים סה.). בעולת נְלֹּהְ בַּס נְשִׁי (מֹיכס ד, מו), וזסו שמרגס מונקלום בְּמֹּהְלָנִים, וזס מדרשו של מבת יומי בן מנן, שממר, נומל מֹם סקורקבן (16) מראחו. מקוס הרעי, ווה הופק: בנוצחה. עם לני מעיה (ובחים פר:), ונולה לשון דלר המאופ, כמו פִּי

כים נימום, לומר לך אמד סמרבס ואמד סממעיע ובלבד שיכוין את לבו לשמיס: לא יבדיל. אינו מפרקו לגמרי לצ' חסיכום, אלא קורעו מגצו. נאמר צעוף ריח ניחוח (פטוק ט), ונאמר צצהמה של כנפיס נשרפיס ואין נפשו קלס עליו, ולמס אמר סכמוב וסקטיר, כדי שיסא סמובת שָ<u>ׁבַּע</u> ומסודר בקרבנו של עני: בכנפיו. עס כנפיו, אינו לריך למרוט כנפי נולמו: - בכנפיו. נולס ממש. והלא אין לך הדיוט שמרים רים רע (פו) ושסע. אין שימוע אלא ביד, וכן הוא אומר בשמשון וַיִשְׁמְעַהוּ בְּשַׁמַע הַנְּּדִי (שופעים יד, ו זבחים מה:):

לומר כן, שלין ריצוי אחר ריצוי בחורה אלא למעט ד"א שמן על כולה מפני שהוא נצלל עמה, ונקמך עמה, כמו שנאמר ויצק עליה שמן. על כולס: ונחן עליה לבונה. על מקלמס, מנים קומן לבונס עליס ללד אחד, ומס כאים הְּמְיִס (שׁמִוּח כִּע, צ), וחֿין מנחה פּחוחה מעשרון, שנחמר וְשְשֶׁרוֹן שֹֹלֶח לְמִנְחֶה (להלן יד, כה), עשרון לכל מנחה: וכולן באום אפויום קודם קמילה חוץ מזו, לכך קכויה מנחם סלח: – סרח. אין סלם אלא מן החטין, שנאמר סלַמ **פלח, שהיא הראשונה שבמנחות (שם) ונקמלת כשהיא פלח, כמו שמפורש בענין. לפי שנאמרו כאן ה' מיני מנחות,** מעלם אני עליו כאילו סקריב נפעו (מנמום קד:): סלח יהיה קרבנו. סאומר סרי עלי מנחס סמס, מביא מנחם (I) ונפש כי הקריב. לא נאמר נפט בכל קרבנות נדבה אלא במומה, מי דרכו להתודב מומה, עני, אמר הקב"ה

בית ניקת ליהנה: אָּם־אַּוְכְּרָהָה הַמִּוְבְּהָה אִמֶּה לְמַרְבָּהְא קּוּרְבָּן דְּמִהְקַבַּל چ۲- چخپېب بنځېد يوچپه קָמְצַּוֹ מִסְּלְחָהׁ וּמִשְּׁמָנְה עַּל ر הפהנים וְקְמָּץ מִשְּׁם מָלָא פְּהָנִיּא אַהַרֹן וְיִימִינִה לְנָת בְּנֵי אַהַרֹן

בולנא שבם ונ: ונפול פְהַנָא נָת אַרְכָּרְתַה וממשחה על כַל לבונחה بايقيا

יְהֹנְה: (ס) بَرْحُثُرُدُ كِلْمُ كَالْمُرُهُ مُعْمِّدً كَعَيْدًا نتوبثرتع مالتهنئد جهتابا الأنههود

בַּלְנַע בַּמְּמוֹ וּבַׁלִּילֵי מַבּּוָע מַצְּפָּה תַנְּיִר סְלֶת תַלְּוֹת מַצִּת עַצִּפַה תַנּיר סְלֶת נְּרִיצְן עַקְרֶב קְּרְבָּן מִנְחָה נַאָּב, הָקָבִייב מּיִרְבָּן מִנְחָהָא

ជុំង្គុក្រ <u>ជុំង្គុ</u>ជ្ជុុះ (a)

מַצָּה תִּהָיֶה:

ליבהו מפיבלניא בין:

EÇÜÜT: نغفويدرا ففرنا يخفينارا

كُلْحُثُكُ مُكِنَّ خَرِيْكِنَ لَهُمُلًا طِيْلَحُثُكُ مِنْكِفِهُ لِيَوْرِكُهُ הַּגְ עַׂמָּעַבְיּט נֹאָם מִנֹעַלא הַגְ מַסְבִּילָא

> by fire, of a sweet savour unto the upon the altar, an offering made memorial-part thereof smoke priest shall make the frankincense thereof; and the thereof, together with all the a flour thereof, and of the oil thereout his handful of the fine sons the priests; and he shall take s'norsA or it gaird llsale at baA

LORD made by fire. holy of the offerings of the read his som ?; it is a thing more meal-offering shall be Aaron's But that which is left of the

unleavened wafers spread with fine flour mingled with oil, or it shall be unleavened cakes of meal-offering baked in the oven, s resgnird nodr nadw briA

unleavened, mingled with oil. griddle, it shall be of fine flour s meal-offering baked on a And if thy offering be a

אם סלבונס כולס מעליס, ומקעירס: ויצק ונחן וחביאה. מלמד שיליקס וּבְּלִילָס כשריס בור: מפלמס ומשמנס, ולבונס על מקלמס שאינס נבללת עמס ולא נקמלת עמס, שנאמר על כל לבונתס, שלאתר שקמץ מלקע

- סעולס לגבוס סוא וכרון סמנחס, שבו נוכר בעליס למובס ולנחת רות: מלא קמצו מסלחה ומשמנה. סא אס קמן ועלס בידו גרגיר מלח או קורע לבונס פסולס: אוכרחה. סקומן לשון סעברית: על כל לבונחה. לנד כל סלבונס יסא סקומץ מלא: לבונחה והקשיר. אף סלבונס בסקערס: אי בקמלו יכול חסר, חלמוד לומר מלא, הא כילד, חופה ג' אלבעוחיו על פס ידו (מנחוח יא.), וזהו קומץ במשמע, מְצַּלְבֵּן וייולחׁ לכל לד, מלמוד לומר במקום חֿמר וְבֵּרִים מִמֶּנּוּ בְּקַמְלוֹ (לֹבלוו, מ), להֿ יִבחׁ כשר חֹלה מה שבמוך הקומן, כשרם בכל מקום בעורם, אף בי"א אמה של מקום דריסת רגלי ישראל (יומא עו:): מלא קמצו. יכול מַבֹּרֶן, (2) הכהנים וקמץ. מקמילסומילך מלום נסונס: וקמץ משם. ממקוס שרגלי סור עומדום, ללמדך שסקמילס
- לסס: מאשר הי. אין לסס מלק בה אלא לאחר ממנות האיצים: (ε) לאחרן ולבניו. כסן גדול נועל חלק בראש שלא במחלוקח, וססדיים במחלוקם: קדש קדשים. סיא
- באות עשר עשר חלוח, והאמור בה רקיקין בא עשר רקיקין: אלא למנורה שנאמר בו זך. ושנינו במנחוח (עו.) כל המנחוח האפויוח לפני קמילחן ונקמלוח על ידי פחיחה כולן לכסנים, מס מלמרד לומר צשמן צשמן שני פעמים, לסכשיר שמן שני ושלישי סיולה מן סזימים, והין לריך שמן רחשון כל סשמן שבלוג, שכל המנחוח טעונום לוג שמן, ויש אומריס מושחן כמין כף יונים, ושאר סשמן נאכל בפני עלמו וסרקיקין משומין (מנסום עד:), ונסלקו רבומינו במשיסמן (שס עס.), יש לומריס מושמן וסוזרן ומושמן עד שיכלס (+) וכי חקריב וגוי. שלמר סרי עלי מנחם מלפה חנור, ולימד סרחוב שיביל לו חלוח לו רקיקין, החלוח בלולוח,
- שבוללן בעודן פלמ: מר.), וכולן מעונות 'ממנות, שמן יציקס, ובלילס, וממן שמן בכלי, קודס לעשיימן: - סלה בלולה בשמן. מלמד בשמן, והכלי אינו עמוק אלא לף, ומעשה המוחה שבחורו קשין, שממוך שהיא לפה האור שורף אם השמן (מוחות (5) ואם מנחה על המחבח. שלמר סרי עלי מנחם מחבם, וכלי סול שסיס במקדש שלופין בו מנחס על סלור

لِمُ اللَّهُ اللَّ مَالِي طَالِي كَالَا كِيْلِ فَالِي الْمُرْكِ وَجُمْ يُلِكُ فَعَالِ الْمُلْكِ عُلِي وَالْمُواهِ وَالْمُ

ۈچى جېۋا قېۋىك מּגְּמִּ, וֹאִםְ מִנְטִׁע מִּנְטַמְתְּע לֵּנְבְּלִוֹיִ וֹאִם מִנְטִּעֹא בִּנְעַא מִנְבְּלִנְ

%4________: إنظديد هُرَ بَحَيَا إنهٰ فَهُ ﴿ خُرِيَةُ ﴿ مُلَادِوْهَ جُمَّا فِلَهِ ۚ 8 يتإينا וְהַבֵּאנַ אָנַרַ הַמִּנְחָה אֲמֶּיֶר

حَرْكِ إِلَا: הַמִּנְבָּחָה אָשֶּׁה הֵיחַ נִיחָה קּוּרְבּן דְּמִהְקַבַּל בְּרַעָּנְא نْتَلِيْتُ تَوْتَا مَا تَقَرْضُكِ نَيْغَدِيهِ خُتَرْهِ مَا مَنْضُهُ يُنَ

נילמיר אַרְבְרָתַה וַיַּפִיק לַמַּרְבְּתָא

بَرْحُدُرُرُ كِلْيُم كَالْمُرُبِ مِنْهُمْ لِيُعْتُرُلُ إبيون شرد ما يوائب جُهَيَانًا ﴿ يَا يَهُا هُا اللَّهُ اللّ

עקטירו ממנו אשה ליהוָה: באַ האָר וְבְּלְ דְּהָה בְאָ בֹלְ שִׁמִּיר וְבְּלְ דְּבָה בְאִ " לַיהַנְה לֹא הַפְּשֶׂה הַמֵּץ כֵּי נִי לְא הַהְצְּבֵיר, הַמִּיעַ צֵּבְי בּלַ עַמִּנְעַיִּע אַמֶּר עַלֵּרִינְ כָּלְ מִנְעַנִּאַ צִּעָּלֵרִנוּן בָּנִים

<u>וֹהַּלוּ לִבְּיוֹם לִּיִּשְׁהַיּ</u> ליהוָה ואֵל־הַמּוְבָּח לולו באמנט שלונר אַטם

הַלַע מִשְּׁטְאַ מִּנְטְהָא בִיא:

סְבֶשׁ בֹּמְתֻּשׁ שִׁשְׁבֹּת בִּיבֹּי

ליהוֹגה מאַלֵין בֶּרָם יָיָ וִיקְרְבָּנַה וְעַוְמָי יָת מְנָחָקָא דָּתְהָעָּעִי יַבּיַ

עַסְּקוּן מְנֵיה קּוּרְבְּנָא בֶּרָם

meal-offering. pour oil thereon; it is a

fine flour with oil. stewing-pan, it shall be made of of the meal-offering of the And if thy offering be a

the altar. priest, and he shall bring it unto it shall be presented unto the these things unto the Loru; and To absm si 1sh1 gni1afto-lsam And thou shalt bring the

of a sweet savour unto the Lord. altar—an offering made by fire, make it smoke upon the memorial-part thereof, and shall from the meal-offering the And the priest shall take off

LORD made by fire. holy of the offerings of the and his sons'; it is a thing most s'norsA əd llsds gnirəfto-lsəm 🛛 🛛 🛚 مı But that which is left of the

fire unto the Lord. smoke as an offering made by make no leaven, nor any honey, made with leaven; for ye shall bring unto the Lore, shall be No meal-offering, which ye shall

sweet savour on the altar. but they shall not come up for a 12 may bring them unto the LORD; As an offering of first-fruits ye

- אוליא אם סרקיקין, מלמוד לומר סוא: מנחה הוא. לרבום כל סמנסום ליניקס, יכול אף מנסם מאפס סגור כן, מלמוד לומר עליס, אוניא אם סמלום ולא (6) פחוח אוחה פחים. לרנות כל סמנתות הנאפות קודס קמילה לפתיתה (שם עה.): ויצקה עליה שמן
- מנמס סעשויין למוכס כומשין, כל דבר רך ע"י משקס נרמס כרומש ומנענע: (ד) מרחשת. כלי סום שסים נמקדש עמוק, וממוך שסים עמוקם שַמְנֶס צְנוּר וחין בְסוּר שורפו, לפירך מעשה
- המובח. מגישה לקרן דרומים מערבים של מובח (ובחים קג:): (8) אשר יעשה מאלה. מלחד מן סמינים סללו: והקריבה. בעלים אל סכסן: והגישה. סכסן: אל
- (9) את אזכרתה. סולסקומן:
- (11) וכל דבש. כל ממיקם פרי קרוי דבש:
- מן השאור, שנאמר קמץ פַאָּפֶינֶה (להלן כג, יו), וצכורים מן הדצש, כמו צכורי מאנים וחמרים (מנחום נח.): (בו) קרבן ראשיה הקריבו. מסים לך לסביל מן סשלור ומן סדבם, קרבן רלשים, שמי סלמס של עלרם סבלים

مَرْ خُرِ عُلِي خُرِ اللَّهُ ا خُدُر لا كُرِثِرك مُمْرَ مُدُنَاتُك خُنُه كُمُنَكِ مُمْرَ مُدُنَاتُكُ مَمْ e הִמְלְחֹ וְלְאׁ תַשְׁבִּׁית מֶלַח لَحُمْ عَلَظًا مَثَلَثَكِ فَقَرَبًا

שַּׁלַבְוּר בָּלְ טִּנְבְבָּוֹנִ שִׁלַבִּוּר מִלְטַאִּ: ַ יִּמְלְע וֹלְא יִנְׁבּמִּגְ מָלָע

نخم عينها منفقك خمخفه

offer salt. with all thy offerings thou shalt lacking from thy meal-offering; of the covenant of thy God to be neither shalt thou suffer the salt thine shalt thou season with salt; And every meal-offering of

خدندً له: בּוֹמֶלְ עַּלִּוֹיִר אָת מִנְתַת ליהוֹגַה אָבִּיב קַלְנִי בְּאֵשׁ גַּנֶדֶשׁ קַרָּם יִיְ אֲבִיב קַלִּי בְּנִיר וֹאִם_עֹלונוֹת מֹנוֹנוֹנו לכונות

מְנְטֵע בְּבֵּנְבְוּ: פִּגְנָלְן נַבְּנָלְן טְּלֵבִינִ נִע ואם שלבור מנשע לכונו,!

the fresh ear. parched with fire, even groats of first-fruits corn in the ear the meal-offering of thy the Lord, thou shalt bring for ornu sziuri-zering of first-fruits unto And if thou bring a

לְבַּנְהַ מִּנְחֲה הָוּא: ٠٠ أَرْمَكُ مُحْرِيلٍ شِمْا لَشِمْكُ مُحْرَبُ لَعَمَا لَمَجِهِ مُشْلِهِ يَعْمِيرُ

מַלה לְבוֹנְתָא מִנְחָתָא הִיא:

of the groats thereof, and of the memorial-part of it smoke, even And the priest shall make the is a meal-offering. and lay frankincense thereon; it

And thou shalt put oil upon it,

oil thereof, with all the

לְבְנְתְּה אִשֶּׁה לִיהֹוָה: (e) مبر شِهِ بريسَمْ فِي حَرِ حَرِ مِيْدُ حَن بريمَ شِينَ مِ حَرْ حِرْ

לבוְנִינוֹע לוּוֹבְנִיא בוֹבׁם וֹנִי: , וְהְקְמִירְ הַכּהֵׁן אֶת־צַּוְבְּרְתָה וִיִפִּיק בְּהָנָא יָת צַּרְבְרְתַה III of peace-offerings: if he offer of And if his offering be a sacrifice Гокр. offering made by fire unto the frankincense thereof; it is an

نظدنگة خفت نبيت: אִם זַבְר אִם נְקַבָּר הָמָים נגימי אָם מִן־הַבְּקְרִ הָוֹאִ מַקְרִיב נאם זֹבע הַלְמִנִם לַנִבּנִי

מִלְים וֹלַבְבְּנִיה בָּבָרִם וֹלִי: מְלַבְוּר אָם בַּכֹּר אָם תּלַבָּא לוּוֹבּהוֹע אָם מֹן שוְנֵי. עוּאַ

blemish before the LORD. female, he shall offer it without the herd, whether male or

וְזְרְלֹּוּ בְּנֵיֹ צַהֲרֹּן תַכֹּהָנָיִם ੈ ਾਂਘ੍ਰਾਹੈਂ। ਭੁਰੂਸ ਮੁੰਸ਼ਟੇ ਖਾਂਘੁਨ

אָּט_עַבְּיָם מַּלְ_עַמִּוְבָּתַ סְבָּיִב: מַדְבָּחַאַ סְחוֹר סְחוֹר: אַבורן כָּהַנִיא וַת דִּמָאַ על מהבו ומוא ווובטו בנו קורְבְנִיה וְיִכְסְנִיה בְתַּרַעַ וֹסְמֵּוֹב יָדוֹל עַל רַאֲשׁ קְרְבְּנֹי וִיִּסְמוֹךְ יְדִיה עַל רֵישׁ

against the altar round about. priests shall dash the blood meeting; and Aaron's sons the it at the door of the tent of the head of his offering, and kill And he shall lay his hand upon

- וניקוך המים בחג: על כל קרבנך. על עולה בהמה ועוף, והמורי כל הקדשים כולן (מנחוה כ.): (13) מלח בריח. שהברית כרותה למלח מששת ימי בראשית שהוצעתו המים התחתונים ליקרב במוצח במלת,
- (I) שלמים. שממיליס שלוס נעולס. דבר אחר שלמיס שיש בהס שלוס למוצח ולכסניס ולבעליס: מו:), שהחבוחה לחה ומלחה בקשין שלה, ועל כן נקרחים המלילות כרמל, וכן פַּרְמֶל בְּנְקָלוֹנוֹ (מלכיס־ב ד, מב): של גרוסום, כמו וַיַּגְבֶם בֶּסְבֶץ (חֹיכה ג, מו), וכן בְּרָסֶה וַפְּשִׁי (חֹהלים קיט, כ): - ברמל. צעוד הכר מלח (מנחוח נעמנת ברימים לפי שסיא למה: - גרש כרמל. גרוסה בעודה למה: - גרש. לשון שבירה ועמינה גורסה ברימים קלור באש. שמינשין אומו על האור באבוב של קַנְּאָיס, (פירש"י במנחות שם הכלי של מוכרי קליות) שאלולי כן אינה . אביב בשעת בישול התבואה, ומן השעורים היא באה, ואמר כאן אביב, ונאמר להלן כי השעורה אביב (מנחות קח:): מובה, וכן וְאָם יְהַיֶּה הַיּוֹבֶל וגו' (במדבר לו, ב): -- מנחח בכורים. - במנחם העומר הכחוד מדבר, שהיא באה (14) ואם חקריב. סרי אס משמש גלשון כי, שסרי אין זס רשות, שסרי במנחת סעומר סכחוצ מדבר שסיא
- L

حُمْ ـ بَابُكُ لِهُ هُمُ لِهُ مُحْ ـ بَكُلُاكِ : עַקְּכַּפָּה אָת־הַאַּהַב וְאֵת דִּחָפֵּי יָה מִּא וִיָה כְּל הַרְבָּא ְּנְהַקְּרִיבֹ מָזָּבַח הַשְּׁלְמִים וִיקְרֵיב מִנְּכְסָת קּוּדְשִׁיָּא

نَصْرَكُ ثَلِيَّا : מַּלְ עַבַּבְּיוֹנִע בּוּלְיָמָא יַמְּבִינַע: מַלְ־חַבְּסְלְיִם וֹאָתִ־חַיּמְנֶתׁ חַצְּרָא דְּעַלְ בַּבְּדָא עַלְ ٠ تيرَرْك هِپُور يَجْرُبُه هِپُور يَجِيْرَنْهَا جَعِرَ وَمِونِهِ إِنِمَ עַכַּלְיָּת וְאֶתַ

אַשֶּׁר רֵיחַ נִיחָׁתַ לֵּיהֹנֶה: (פ) מַּלְ-הַמְּצִים אַמֶּוֹר מַלְ-הַצִּמְׁם אָמִּנִא בַּמֹּלְ אָנְמְּטִאַ פוּרְבַּוֹ וֹטִלַּסְּּגְרֵנִּ אָעַוֹּ בְּדֹנְרַאַּנִוֹבְן וֹנַפַּעוּן זִמָּגִי בַּדָּגָ אַנַבְן

نثثرت تظديكون שְׁלְמִים לַיהוֹוֶה זְכָּרִ צִּי נְמַבְּׁה נאם מו עולאו לובלו לוכע

יְתְוֶת: בְּרְבְּנֵי וְהַבְּרֵרְ אִנִיוּ לְבָּנֵי מֵנְרְבָּנִיה וִיקְרִיב נְהֵיה בֵּרָם

אָּטַ_בְּמָנְ מַּלַ_עַמִּוֹּבִּי סְבִּיבִי אָבַל מוֹצֵּד וְיָּוְרְלוּ בְּנֵי אַבַּרָן לבלון נמוס אָעוּ לפּני

ליהוְהַ אָחַ־הַחֵלֶלֶבִ קּירְבָּנָא מֵדָם יִי יָה תַּרְבָּא

וני שבשון כולנן וני שבלא

במטפלק לבגוא פבס וו:

نظلخةيك: בבר או נולבא שְלִים לְנֹכְסָׁנֵ לֵנְרְשָׁנֵא בוֹבִם בּוֹלְ ענף קורבניה

אַם_כּּמְּב עִיגּא_מַלַנוֹנה אָנוַ אַם אַמַּר עיגא מַלַנוּר זִינ

אַהַרוֹ יַת דִּמִיה עַל מַדִּבָּחָא מהכו ומוא ווובטו בנו לוובלוני ווכוס ומוה בדם מּלְ בַּאָמְ וֹיִסְמִוּ זְתְ וֹבִיהַ מַּלְ בִימָ

> upon the inwards, inwards, and all the fat that is Lord: the fat that covereth the offering made by fire unto the sacrifice of peace-offerings an And he shall present of the

hard by the kidneys. liver, which he shall take away loins, and the lobe above the that is on them, which is by the and the two kidneys, and the fat

sweet savour unto the Lord. an offering made by fire, of a the wood that is on the fire; it is burnt-offering, which is upon smoke on the altar upon the And Aaron's sons shall make it

blemish. female, he shall offer it without LORD be of the flock, male or of peace-offerings unto the sofirs a rot gairefto eid li baA

before the Lord. offering, then shall he present it sid not dmal a gaird ad M

round about. blood thereof against the altar and Aaron's sons shall dash the is before the tent of meeting; the head of his offering, and kill And he shall lay his hand upon

- (٤) ואח כל החלב וגוי. לסביה מַנֶּג שעל מַנֶּג ס דברי רבי ישמע הל, רבי עקיבה הומר, להביה מַנֶּג שעל הדקין:
- אחר סוא אומר וְאָם סַיּמָבֶם מִן סַבְּבֵּר: על הכבד על הכליות. לנד מן סכנד, ולנד מן סכליום יםירנס לוו: סיא דופן המסך שקורין איצרי"ש, וצלצון ארמי פַנְבָא דְבַּנְבָא: על הכבד. שיטול מן הכצד עמה מעט, וצמקוס שמחם המחנים שקורין בלע"ו לונבילו"ש, לובן הנרחה למעלה בגובה הכקלים, ובחחמיתו הבשר חופהו: היוחרת. (4) הכסלים. (פליקי"ן צלע"ו) שהחלב שעל הכליוח כשהבהמה חיה הוא בגוצה הכסלים, והם מלמעה, וזהו החלצ
- (5) על העולה. מלנד סעולס, למדנו שמקדיס עולם ממידלכל קרבן, על סמערכס:
- (ד) אם בשב. לפי שיש באימורי קכשב מק שאין באימורי סעו, שקכשב אלימו קריבה, לכך נחלקו שמי פרשיום:
- (8) וזרקו. שמי ממנים שקן די, ועל ידי סכלי סום וורק, ופינו נומן בפלבע פלם במעפם:

הַּוֹנְשֹׁא וֹהְבֵּינִעּ וֹנִע ׁ עַּנְבְּא אַלְנִטֹּא הַלְמִטֹּא לְצִׁבָּיִּגִ

לובוא פוב וו שובוש

אַמֶּר עַל־הַקָּרָ: אָת־הַאֶּהַב וְאֵתֹ בְּלְ־הַהַבְּלֶב דְּעַּלְ גַּּנְא: יִסִיהָנְה וְאָת־הַהַלֶּלֵב יְהְמְכְסָּה דְּחָפֵּי יָת נַּנְא וְיָת כָּל תַּרְבָּא नेलंदा הְעָּצֵּר はならなに אִשֶׂר לַיהֹנְהֹ חֶלְבּוֹ הְאַלְיֵהַ וְהָקְלְיִר מִנְּבָח הַשְּׁלְמִים וִיקְרֵיב מִנְּבְסִּת קּוּדְשִּׁיָּא

מַל_וַכָּבָּו מּלְ עַבְּסְלְיִם וֹאָעַ עַנְּעָבְיִם עַהְבֹּא מּלְ ואָת שָׁמֵּי הַכָּלְיֶּת וְאֶתַ

نَصْرَتُ الله م بَالْكُمْ يُجَمُّلُ لِمُحَالًا يُحَمُّلُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الل

הַּלְ_עַבְּלְיָע כּוּלְיִּטֹא הֹהִבּינַה:

לֶחֶם אִשֶּׁר לִיהוֶה: (פּ) לְנוֹם לוּוֹבְּלָא צָבָם וֹנִי: " נְיַלְּמָהְרָנִ הַפְּיֵוֹן הַמִּוֹבְּיִחָׁה נִיִּסְּלְנִיה בְּהָּגָּא לְמָרְבְּּהָא

יי וֹאָם מֹו פֿוֹבְנְיוְ וְעַפְׁרִיבְוֹיִ לְפְּנֵי. וֹאָם מוֹ בְּנֵי מַנְּהְ מִוּבְבָּנִיה מו וְאָם מוֹ קְרָבְנִיוְ וְעַפְׁרִיבְיִוּ לִפְּנִי. וְאָם מוֹ בְּנֵי מִנְּיִאָּ מוּרְבָּנִיהִי

iđợĿ אָנוַ_יִדוּ עַלַ_ראָשָּוּ

על־המוְבָּה סְבְיב: וְוֹבֹׁלִנִּ בַּׁנְגִּ אַנִּבֹּוֹ אָנַרַבַּמָּנְ י וְשְׁתַם אֹתֹו לְפְּנֵי אָהָל מוֹעֵּדִ

אַמֻּר עַל־הַקָּרָב: אָט_עַפְּינֶר וֹאָעַ כֹּל_עַיְבָב ** לִיתְּוָה אָת־הַהַלֶּבׁ הַמְּכַּמָּה וְהְקְרָיִבְ מְמֶנִנְ קְרְבְּנִוּ אָמֶּר וִיקְרִיב

מּלְ_עַכּׁלְּיָע כּוּלְיָּטֹא זֹהֹבּינִה: ās-lēţl מַּבְ עַכְּסְבְיִּם וֹאָטַ עַיּמָנֶעַ עַהַּגָּבְא בּמַבְ כַּבְּבָּא מַבְ אַ עַעַלֶבְ אָאָהָר עַּלְטָּוֹ אָאָהר וּאֵע הִשְׁנוֹּ עַכְּלְיֶּת וֹאֶת־

نَّهُ لِيَّالًا:

בּמְּלִיהוֹן דְּעַלְ גִּסְסָיָא וְיָה ונט שַבשון כּוּלָנוֹ ונט שַבַּבּא

by the kidneys. liver, which he shall take away the loins, and the lobe above the that is upon them, which is by and the two kidneys, and the fat

inwards, and all the fat that is

and the fat that covereth the away hard by the rump-bone;

tail entire, which he shall take

LORD: the fat thereof, the fat

sacrifice of peace-offerings an

offering made by fire unto the

And he shall present of the

upon the inwards,

unto the Lord. food of the offering made by fire smoke upon the altar; it is the And the priest shall make it

the Lord. then he shall present it before And if his offering be a goat,

about. thereof against the altar round of Aaron shall dash the blood the tent of meeting; and the sons the head of it, and kill it before And he shall lay his hand upon

inwards, all the fat that is upon the that covereth the inwards, and by fire unto the Lord: the fat offering, even an offering made And he shall present thereof his

by the kidneys. liver, which he shall take away the loins, and the lobe above the 15 that is upon them, which is by and the two kidneys, and the fat

(II) לחם אשה לה׳. לממו של מש לשס גצוס: לחם. לשון ממכל, וכן נַשְׁמִימֶס עֵן צְּלַמְמוֹ (ירמיס ימ, ימ), (9) הלבו. המוזמר שזו, ומהו, וה האליה המימה: לעמה העצה. למעלה מן הכליום היועלום (חולין יא.):

בּהְּלִיהוֹן דְּעַל גִּסְסָיָא וְיָה

וני שבשנו כולין וני שבלא

בְּטִבּׁג נִינ עָּגְא נִיִּנ בָּגְ עַּבְבָּא

לונבלא בנם ול נע עובלא

דְּמֵיה עַל מַדְבְּחָא סְחוֹר

וּמֹלֹא וֹווֹוֹבַלוּוֹ בֹּנִוּ אַבַּבוּ וֹנִי

נוכוס ימוה בדם משפן

ווסמוף ית יביה על בישיה

מניה קורבניה

لدهم يزيد:

QTIT:

שַּבַּר לְמָם רַבּ (דניחל ה, ח), לשְׁחוֹק עשִׁים לֶמָם (קהלת י, יע):

تاچ⊏ ۲۰۳۱٫۲۰ לְטִׁם אִּמֶּעִ לְנֵינִי וֹיְנְיִנִי בִּלְ לְטִים לּוּנְבְּנָא לְאִטְּלַבְּלָא زيرظمرتا يوتار يهزيتين زيورطها خيبه لإملافيه

בַּם לְאָ עַאָכֵלְנִיּ (פַּ) מוְאֵּבְּׁנִיכִּם פְּלְ_תֵּלְת וְבְּלְ מִוְטִּבְּוֹּכִוּן פָּלְ מַּוֹבּא וֹכִּלְ שׁפְׁע מִּנְלִם לְגִינִימִיכְם פַּבְלְ פֹֹנִם מִּלְם לְגִינִיכוּן פָּכִלְ

جېښد: <u>֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֡</u>

וְעְשְׁהַ מִאַנות מִעְּנָה: מּצְיָנְת יְהְנְה אַשֶּׁר לֵא הַעְּשֶׁינָה בְּשִּׁלִי מִכּל פּקּוֹדִיָּא דִּייָ ֵּ נְפָּׁהְ בְּיִרְהָהָאַ בְשְׁנְְּּרִ מְכַּלְ לְמֵיִמֶּר אָנְיִּטְ אָרֵי יְחִוּב كَيْدَ الْمُكَارِ مَالَا لَكُمْ مِنْ الْمُعَالِينِ الْمُحَالِينِ الْمُعَادِينِ كَالْمُحْدِينِ Sbesk unto the children of Israel, كَيْدُ اللَّهُ اللّلِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّلِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّلِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّلْمُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللّلِلْمُ اللَّالِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا ال

چקר קמֶים לַיהוָה לְחַמְּאִה: בֵּרֶם יִיָּ לְחַשְּׁהָא: חַמְאַנוֹ אֲשֶׁר חַמְאַ פַּר בֶּן דְּחָב מּוֹר בַּר מּוֹרִי שְׁלִים ַ לַאַּמְׁמַּׁע עַבְּּעֹם וְעַלֵּיַרֶ מָּלִ מִּמָּא וִיקְבַרִ מַּלְ עִוּלְבִירִ אָם הַכְּעַן הַמְּמֶּנִה נְעֵהֶא אָם כְּּהָנָא רָבָּא יְחִיב לְחִיבָה

אָת־תַפָּר לְפָּנֵי יְהַנְּה: אָט יִדְיִ מַּלְ רַאָּמִ עַפְּּר וְמִּעַתְ מִינִי מַלְ בַּוֹמֵ שִּוֹרָא וִיכוּס אָטַל מוֹעֶר לְפְּנֵי יְהֹזְה וְסְעַּרְ إيتوري هِم مَغِد هُمْ قِومَ إِيْنَ بِمَ مَبْدِهِ مُرْمِدِهِ مِهْدِا

הַפְּר וְהַבָּיא אֹתִוֹ אֶל־אָהֻל דַחּיִרָא וִישִּיל יְהִיה לְמַשְּׁכַּוּ

פַּרְכֶת תַלְּדֶת: פְּעָּמִים לְפָּנֵי יְהְנָה אָת־פָּנֵי נמבלג עַכִּעָּוֹ

בּבֹתְּלֵא כַּלְ עַּבְבָּא בַּבְם וֹנִי:

בְּמָא לֵא שִׁיכְלוּוֹ:

אֶל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עָם מִשֶּׁה לְמֵימַר:

נוגביר מן תר מנהון: ĿĊĸ ĊġĿŀ ĊĸĠāċĸ

ני מוֹרָא בַּרָם וֹנִי: וְמִלֹא לְלֵּבֶם וֹנִ וְיִסְמִוְבַ נִים

, וְלְקָח הַכּהֵן הַמְּשֶׁיה מִדָּם וִיפַּב כְּהָנָא רַבָּא מִדְּמָא

זְמְנִין קֵּדְם יִיְ קֵּדְם פְּרוּלְהָא אָנוַ אָגְבָּעִן ווֹמִבוּלְ כַּנִוֹיָא נִנו אָצְבָּעִוּנִי

> the Lord 5 S. for a sweet savour; all the fat is tood of the offering made by fire, smoke upon the altar; it is the And the priest shall make them

eat neither fat nor blood. all your dwellings, that ye shall 17 throughout your generations in It shall be a perpetual statute

And the Lord spoke unto Moses,

shall do any one of them: commanded not to be done, and things which the Lord hath through error, in any of the saying: If any one shall sin

the Lord for a sin-offering. bullock without blemish unto which he hath sinned, a young then let him offer for his sin, as to bring guilt on the people, os nis Ilant sriest shall sin so

bullock before the Lord. head of the bullock, and kill the he shall lay his hand upon the meeting before the Lora; and Into the door of the tent of And he shall bring the bullock

meeting. To Inst of to the tent of s take of the blood of the bullock, And the anointed priest shall

sanctuary. LORD, in front of the veil of the blood seven times before the 6 in the blood, and sprinkle of the And the priest shall dip his finger

- (עו) חקח עולם. יפס מפורש נמורם כסנים (פרק כ, ו) כל ספמוק סוס:
- מאחח מהגה. ממקלם אֿםם מסן, כגון סכוסג בשבם, שס משמעון, נס מנסוכ, דן מדניאל: (s) מכל מצוח ה׳. פירשו רבומינו אין ממאת באה אלא על דבר שודונו לאו וכרת ושגגתו העאת (שבת קע.):
- סא כילד, זה פר בן גי: בו לכפר עליסס ולסמפלל בעדס, ונעשס מקולקל: בד. יכול זקן מלמוד לומר בן, אי בן יכול מן, מלמוד לומר פר, לאשמת סעס. ונעלס דבר מעיני סקסל ועשו. ופשומו לפי אגדס כשסכסן גדול חומא אשמת סעס סוא זס, שסן חלויין (3) אם הכהן המשיח יחשא לאשמת העם. מדרשו לינו מיינ אלא נקעלס דבר עס שנגת מעשק, כמו שנאמר
- (פ) אל אהל מועד. למשכן. ובנים עולמים לסיכל:

פַּתַח אָהֶל מוֹעֵר: אָל־יָסוֹד מִוְבָּח הַעַּלֶה אֲשֶׁר־ १%्रा ६८-१० एक्ट १५४६५ לפְּנֵי יְחְנֶׁח אֲשֶׁר בְּאָמֶל מוֹצֶּדֶ קַרְנִית מִוְּבָּח קְטָּרֶת תַסַּמִּים בַּרַנְּתְּ וֹלִטֹן עַכְּעָוֹ מִן עַבְּשָׁם מֹלַ וֹנִטֵּוֹ כַּעָּנָא מִן גַּמָא מֹלַ

حُمْ بِيَاكُمْ لِالْهُمُالِ مُمْ لِيَظُلُمُ لِذِ עַקְּכַּפָּה עַל־תַּמְּהָב וְאֵתֹ דִּחָפִּי עַל גַּנְא וִיָּה כְּל תַּרְבָּא ۶ <u>:</u>۲۰۵ \$U_UUÇT JELA نَهُم خُرِ تَرْجُ لَ قِل لِيَامُهُم إِنَّا فَرِ فَلَا فِينَاهُ يُنَامُنُهُ

نَصْرِيَّةُ لِنَا: \$4_I'&\u00e4L مَرِ ـ لَخُورُ لِي الْجُنْ لِيَجْدُ لِي خَدْدُ خَدُلُهُ مَرْ ه تترڅر تېشد څخينا تخشد וֹאָע אָשׁׁגּ עַכֹּלְגָע וֹאָע_

על מוְבָּח הַעֹּלֶה:

ולובנ נפומנ: בּמִּרְוּ מַּלְ בַאְמִוּ וֹמַּלְ בַּבְבֹּמֹיוּ בּסִבוּנִי מַלְ בִימִּנִי וֹמַלְ

Wer if the teacher (e) אָטַּוּ מַּלְ_מֵּגֵּים בַּאָּמָ מַלְ_ مُديد هُم شَقَك يَجُمُل لَمُنَاكِ בּ מִּלְנּאַ לְמַּהַנְּרִ אָּלִ-מְּקִּוֹם לְּמֵּשֶׁרִיתָּאִ

> זַטְגַא: בהקלא בבטבה מהפן iwair dioira rarqua ומֹלא וֹנו כֹּלְ צַמֹא צַעוָנֹא בסמיא שבם גי בבמהכן למגבע

لدهم يزيد: מְנֵיה יָר תַּרְבָּא

מַקַ עַכֹּלְגִוּע כּוּלְגִּעָא זֹמִצִּינִע: בּמְּלֵיהוֹן דְּעַל גִּסְסָיָא וְנָה וֹנִי שַּׁבְּשֵׁין כּוּלְיָן וֹנִי שַּׁבְּאַ

בַאַמֶּב יוּרָם מִשְּׁוֹר זֶבָח בְּמָא דְּמִחַפְּרַשׁ מִחּוֹר נִבְסָת

מֹוֹבְיםֹא בּהֹּלְטֹא:

בְּרְעוֹרִי וְצְוֹיִה וְאִוּכְבִיה: ַ עַפּּׂבְ וֹאָעַ־כַּגַ וֹוֹעַ מִּהַבּ שִּוֹבָא וֹוֹעַ כַּגַ

מֵישֶׁר קְמְמָא יִתּוֹקַר: בְּאִישְׁהָא עַל אַתָר בֵּית וויקיד יהיה על אַעיַאַ לאַטר בית מישָר קטמא 八名はし וְהְוֹאֵנֵא אָתְ־כְּלִ-זְהַפֶּּר אָלִ- וִיָפָּיק נָת כָּלְ מּוֹרָא לְמִבּרָא

> the door of the tent of meeting. of burnt-offering, which is at pour out at the base of the altar blood of the bullock shall he meeting; and all the remaining Lore, which is in the tent of altar of sweet incense before the blood upon the horns of the And the priest shall put of the

upon the inwards, inwards, and all the fat that is from it; the fat that covereth the 8 the sin-offering he shall take off And all the fat of the bullock of

by kidneys, liver, which he shall take away the loins, and the lobe above the 9 that is upon them, which is by and the two kidneys, and the fat

burnt-offering. smoke upon the altar of and the priest shall make them 10 the sacrifice of peace-offerings;

as it is taken off from the ox of

atts dung, with its legs, and its inwards, and ш all its flesh, with its head, and But the skin of the bullock, and

purnt. ashes are poured out shall it be on wood with fire; where the ashes are poured out, and burn it unto a clean place, where the carry forth without the camp even the whole bullock shall he

- נגמו נגמו (יומל נו.): (6) אח פני פרכח הקדש. כנגד מקוס קדושמס, כוון כנגד בין סבדיס, ולא סיו נוגעיס דמיס בפרכח, ואס
- (א) ואת כל דם. שירי סדס:
- ינממנו קודס סקרמ מלבו (מ"כ פרק ד, א): החשאת. לסבים שעירי עבודם מלילים לכליום ולחלבים ויוחרם: ירים ממנו. מן סמחובר, שלם (8) ואח כל חלב פַר. מלצו סיס לו לומר, מס מלמוד לומר פר, לרצוח פר של יוס סכפורים לכליום ולמלצים
- הכליות על ראשו ועל כרעיו. כולן לשון מוספת הן, כמו מלבד: (ובמיס מט:) מלריכו ללמוד סימנו, שאין למדיון למד מן סלמד בקדשיס, בפרק איזסו מקומן: על הכבד על לסקישו לשלמיס, מס שלמיס לשמן, אף זס לשמו, ומס שלמיס שלוס לעולס, אף זס שלוס לעולס. ובשחימת קדשיס (10) כאשר יורם. מאימן אמורין המפורשין בשור ובה השלמים, וכי מה פירש בובה השלמים שלא פירש כאן, אלא

אַמֶּר לאַ־הַעָּשְׁינָה וְאָשִׁמוּ: וְשְׁמֵּנְ אַבְוֹע מִכָּלְ_מִגְּנְוֹע וְבִינְיִנִ ⁸¹ װָמְלַם דְּבְר מֵעִינֵי הַקְּהָלִ

אָטָוּ לְפַּנִי אָנִילְ מִוְמֶּר: בּוֹבְבֹּלֵבְ לְטַמְּאִנִי וֹנִיבָּנִאִּנִי שִּנְבִוּ לְטַמְּטָאִ וֹנִינִוּן וֹנִינִי יי עַכֶּיִהְ וְהַקְּרִיבוּ הַקְּהְלְ פָּר וִיקְרְבוּן קָהָלְא חּוֹר בַּר וְנְיֹדְעָה הַחַשַּׁאַת אֲשֶׁר הְשָּאָר וְהִהְיָדַע הוֹבְהָא דְּחָבוּ עֲלַה

ְּהְוְה וְשְׁחָט אָת־הַפֶּר לִפְּנֵי יְהְוְה: יי ידיקם על־ראש הפר לפני וְסְמְלֵנִי זְקְנֵי הַעָּדְה אָת־

لا المُحْدِر يُحِدُدُ مُعْدُمُهُ مَا المُحْدِرِ خُلَائِم مُعْدُمُنك مَا הַפְּר אֶל־אָהֶל מוֹעֵר:

יְהְנְה אָת פְּנֵי הַפְּּרְכֶּת: עַנְיֵם וְעַיְּבְׁעַ מֶּבְעַ פְּעָּלְנִים עַלְפָּנָר. בְּמָא וְנִיִּרִ מֶּבְעַ וֹמָנִוּן צֵנִם

אָבַל מוּצָר: הְעַלְה אֲשֶׁר־פֶּתָה דְּבְתְּרַע עַשְׁכֵּן וְמְנָא: چَל - הַבְּׁם יִשְׁפֹּוּ אֶל - יָסוֹד לִיסוֹדָא דַּמַדְבָּחָא דַעַּלְחָא אַמֶּר בְּצְּטַלְ מוּמָר וָאָנוּ וִמְנָא וָיִה בָּלְ דְּטָא וֹשְׁבִּוּרָ 81 המוְבָּה אֲשֶׁר לִפְּנֵי יְהוְה ימן הַבֶּם ימון על־קַרְנָת

וְהַקְּשֶׁיר הַמִּוְבְּחָה: ונפוק למדבקא: י נאָט בֹּלְ שֵׁלְבִּוּ יָבְים מִמֵּנוּ וֹנִט כֹּלְ שַּׁנְבִּנִי יִפְּבִיהַ מִנּיִי

בְּאָנוֹ לְאִנֹהְבֹּנִא וּיחוּבוּוֹ: מכל פפונוא ביי דלא ממנג פֿבּלא נוֹהַבּּענוֹ בַע וְאָשׁבְוּן וֹנִבֵּו מְכוּפֹא פֹּטִׁלָּמֹא لْجُلُ خُرْ لَمْكَ لَا نَشِكُمْ إِنْشَادِ لَهُلُ خُرْ خُنْشُنَاء لِانْشِكَمْ لِيَشْكُمْ لِيَشْكُمْ ل

לקדם משפן זמנא:

ג' ג'כּוָם ג'נ שוָבֹא צ'בֹם ג': יביהון על ביש הורא קדם נוסמכון סבי בנשמא נת

דְתוֹרָא לְמִשְׁכַּן זִמְנָא: " וְנִיבֶּרֶא הַכְּנֵוֹ הַמִּמְהָה מִנַּם וְיַמֶּיִלְ כְּנִוֹלֵא הַבָּא מִנְּמָא

!! בורה פרורה מא:

מובטא בטום וו בכמהכן ימו במא יפון גל לבלנו

are guilty: commanded not to be done, and things which the Lora hath assembly, and do any of the being hid from the eyes of the of Israel shall err, the thing And if the whole congregation

meeting. To rnst shr stored it gaird bullock for a sin-offering, and assembly shall offer a young sinned is known, then the when the sin wherein they have

the Lord. the bullock shall be killed before bullock before the Lord; and hands upon the head of the congregation shall lay their And the elders of the

to the tent of meeting. bring of the blood of the bullock And the anointed priest shall

front of the veil. seven times before the Lord, in 17 in the blood, and sprinkle it And the priest shall dip his finger

the door of the tent of meeting. of burnt-offering, which is at pour out at the base of the altar the remaining blood shall he in the tent of meeting, and all which is before the Lorp, that is upon the horns of the altar And he shall put of the blood

smoke upon the altar. 19 take off from it, and make it And all the fat thereof shall he

- מלמוד לומר, אלא מלמד שאפילו אין שם דשן: סמסולק מן סמובה, כמו שואמר וְסוֹלִים אָם סַדֶּשֶׁן אֶל מִפוּץ לַמַּמַנֶּס (לסלן ו, ד): על שפך הדשן ישרף. שאין מון לעיר, מו שפיר שוסו רבו מינו במפייומל (פה.) ובפנסדרין (מב:): אל שפך הדשן. מקוס ששופרין בו סדשן לומר ממוץ לממנס, וה שהוא מוץ לעיר, שיהא המקום עהור: מהוץ למחנה. מוץ לשלש ממנום, וצצים עולמים (בו) אל מקום שהור. לפי שים מחוץ לעיר מקום מוכן למומחם לסשליך חבנים מנוגעום ולבים הקברום, סולרך
- (סוריום ז:): הקהל ועשו. שעשו לנור על פיסס: (13) עדה ישראל. אלו מנסדרין: ונעלם דבר. מעו לסורות באחת מכל כרימות שבתורס שסוא מותר
- המקום על המקדש, משחעאו כולם ח"ו נסחלקה הקדושה (וצחים מא:): מרחה פמליה שלו מחקיימת, והם כולם מרחו, היון פמליה שלו מחקיימת, הף כהן כשחמה כהן משיח עדיין שם קדושת (פן) אח פני הפרכה. ולמעלה הוא אומר את פני פרכת הקדש, משל למלך שקרתה עליו מדינה, אם מעועה
- (18) יסוד מזבח העולה אשר פחח אהל מועד. זס יקוד מערני שקול כנגד ספממ:

لإكثرت بتخترا زبوكا كهده הַחַשְּׁאַת בֵּן יַצְּשָּׁת־לָּוֹ וְכִּפַָּר ور برس المراب المراب والمراب المراب ا

וושהביק להון: ליה ויכפר עליהון קהנא לַעוָרָא בַּטַמּטָא כּן וֹהַבּיר וֹנֹהְבֵית לְטִוְרֵא כַּמָא בַּהְבַּר them, and they shall be forgiven. priest shall make atonement for shall he do with this; and the bullock of the sin-offering, so bullock; as he did with the Thus shall he do with the

חַמָּאַנַ הַפְּהָל הָוּאִ: (פּ) שְּׁנִּוֹ אָנו נִפָּוֹר הָרִאּאָוֹן וְהוֹצָיא אָת־הַפָּּר אָל־מִחוּץ

בַּרְעָאָר חַשָּׁר קְהָלָא הוּא: בְּלֵא בַאנבונג יור הורא למֹמָבׁוֹעֹא וּוְבַּיִּר וֹעַיִּבּי לנפגל לנו שוָבא לַמִּבַּבֹא

the assembly. bullock; it is the sin-offering for burn it as he burned the first bullock without the camp, and And he shall carry forth the

المُمْلًا لِمُ يَتَمُمُّرُكِ لِمُثَرِّكِ لِمُثَرِّكِ لِمُثَرِّكِ لِمُثَرِّكِ لِمُثَرِّكِ لِمُثَرِّكِ בי מבֶל מצות יהוֹה אָליהִיו אַשָּׁר נָשִּׁיא יֶהֶהָא נְשָּׁהָ אַתָּת אַתַּת אַתַת

占さればはいる מכל פּמוּדוֹא דּוּי אֶלְנִיה אָם בַּלֹּא יְחִיב וְנֹהַבָּיג עַב

done, and is guilty: hath commanded not to be things which the Lora his God through error any one of all the When a ruler sinneth, and doeth

ב אָּוֹ־הוֹדָע אֵלְיוֹ חַשְּׁאּהֹוֹ אֲשֶׁר الغظت:

מהלור מזום זבר קהום:

אפור בר אוין דכר שלים: חַשְׁא בְּה וְהַבְּיִא אָת־קְרְבְּנִוֹ דְּחָב בַּה וְיִיִםְי יִה קּוֹרְבְּנִיה או אתידע ליה חובתיה

in the place where they kill the the head of the goat, and kill it And he shall lay his hand upon

goat, a male without blemish.

shall bring for his offering a

23 sinned, be known to him, he

if his sin, wherein he hath

ישֶׁחָט אֶת־הְעֹלֶה לְפְּנֵי יְהְוָה דְּיִכּוֹס יָח עַּלְהָא בֵּדְם יִי הַשְּׁאֵת הְוּא: הַשָּאַת הָוּא: י^{יי} וְשְׁתַּט אֹלוֹ בִּנְקְוֹם אֲשֶׁר־ וֹסְמָּלֵב יָרוֹי עַל־רָאָשׁ הַשְּּעִיר

גפורא וופוס ומוש באַטָּרָא ווסמוף יביה על ביש

it is a sin-offering. burnt-offering before the LORD;

<u>הַלְּרו</u>: άĮĘΠ œ בֹאָגֹבֹּמְוִ וֹלֹטַוֹ מֹלְ-טֹבׁוֹע בֹאָגִבֹּמִוּ וֹנִטֵּוּ מֹלְ טֹבֹּנִע בֹּאָגִבֹּמִוּ וֹנִטֵּוּ מֹלְ טֹבֹנִע וְלַלְּטִׁ עַכְּטֵּן מִנְּם עַנַטַמְּאָעָ וְיָפֶּב כָּהָנָא מִיְּמָא גְּטַמְּטָא

iwair dioitx rafqax וֹאָט בְּטָּוּ מִנְבְּטִא בַּמֹלְטָא וֹנִט בַּמִיִּ

altar of burnt-offering. he pour out at the base of the remaining blood thereof shall burnt-offering, and the horns of the altar of 25 his finger, and put it upon the blood of the sin-offering with And the priest shall take of the

- ומפני מה לא נחפרשו בו, חגא דבי ר' ישמעאל, משל למלך שועם על אוהבו, ומיעע בקרחונו מפני חיבחו (שה): (19) ואח כל חלבו ירים. ואע"פ שלא פירש כאן יומרת ושמי כליות, למדין סס מִוְעָשֶׁה לפר כאשר עשה וגוי.
- בנימנין על סמובח סמילון שנמנן בממנס אחח כפר, סולרך לומר כאן שמחנס אחח מסן מעכבם: כליום, שפירש שם מס שלא פירש כאן, ולכפול במצוק העבודות, ללמד שאם חסר אחח מכל המחנוח פסול, לפי שמלינו (20) ועשה לפר. זה, כאשר עשה לפר החמאה כמו שמפורש נפר כהן משיה, להציה יותרת ושהי
- (52) או הודע. כמו אם סודע הדבר, הרבה או יש שמשמשין בלשון אם, ואם במקום או, וכן או נוֹדַע פִּי שֹוֹר נַגְּח וגונוטגו: (בב) אשר נשיא יחשא. לשון אשרי, אשרי סדור שהושיא שלו נותן לב להביא כפרה על שגגתו, ק"ו שמתחרע על
- (24) במקום אשר ישחט את העולה. גלפון שהול מפורש נעולה: הטאה הוא. לשמו כשר, שלא לשמו סוא (שמום כא, לו): הודע אליו. כשחעא סיס קצור שסוא סימר, ולאחר מכאן נודע לו שאיפור סיס:
- adıç:
- (25) ואת דמו. שירי סדס:

מִחַשְּאַתִּוֹ וְנִסְלָח לְוֹּ: (פּ) עַהְּלְמִנִם וֹכִפֶּׁר הַּלְיָנִוּ עַכִּעֵּוֹן 口は行ば口口 Ĵ⊈∐ וֹאָּטַ_פֿק_חַלְּדּוּ וּלֹמֹיר וֹנִינוּ

יםהאוֹלי וֹאָאָם: ממֹלוֹנו יבוֹנִיב ÄÄL מעַם הָאָרֶץ בַּעַשְׁהָה צַּהָר ואָם_נַפָּטְ אַנַתְ מָבָּטָלָא בִּשְּׁנָתַ

הַמְאַרָוֹ אֲמֶוֹר הַמָּא: מַּוּים הְּמִימָה נְקַבְּה עַלְ- צְפִּירַת עִּוּ שַּׁלְמָא נוּקְבָּא שַׁמֹא וֹשִׁלָגא לֹוֹבֹלָנְוּ מִּמֹנִנִע בַּעַב אַל הוֹדָע אֵלְיוּ חַשָּאקוֹ אֲשֶׁר אוֹ אָהְיָדַע לֵיה חוֹבְהֵיה

במקום העלה: אַטָּאָם דָּיָס יָז אָטָאָם האָטָא דָוִכּיָס בָּי בּיָאָמָאָם בּאָנְאָם בּיִאָם בּיִאָּמָם אָט וְסְמַרְ אָת־יָדְוֹ

יָסִיד הַמִּיְבְּחַ: :## \$\$_ וֹלְתַּוֹ מִּלְבַלוֹי מִוְבָּוֹע בַּמְלְעַ لْخُجَابِ بَاحِبًا مَيْتُمُكِ فَهُمُحُمِّهِ

ረኑ፡ (፭) أخقد مُكْرِر بَوتِا لَرْفِكِيا تقزخوت جيرت بنبن حنبزب بتجتا Ϊ⊈Π

八口母ダスト tääu ڵڮؙڡۦڎٚڎۿ

> tċāu

בְשְׁרִין לְאִהְעְבָרָא וִיחוּב: לאָף עור מפּקוריָא דַייִ דְּלְא מהמא באבהא למהלב.ש ואָם אַנָּה עַר יִחוּב בַּשָּׁלוּי

על חובתיה דחב: كانك أثرت

בּאַטוֹבא בּהַּלְטֹא: אַק באָה ווֹסִמוִנ זִני זִבוני הַלְ בוּה

ĿāĿċů%: בל דַמַה יִשְׁפּוֹך לִיסוֹדָא לבלט מבלטא במלטא נוט خُلَالُكُ מוֹיַ עַוּיַ

: ۲۲۲ جُلْتَاتُم וומטבוט \$\$CLL **くおけざさく**※ בְאָטַמְרַא טְרַב מָעַל נָכָסָת

לבבלו וֹאָם אַמָּב זוֹטָג לוּבַבּנוֹעַ

be forgiven. Lishe and bas, ais sid gairreanoo shall make atonement for him as peace-offerings; and the priest the fat of the sacrifice of make smoke upon the altar, as And all the fat thereof shall he

to be done, and be guilty: the Lord hath commanded not doing any of the things which ρεορle sin through error, in And if any one of the common

sin which he hath sinned. female without blemish, for his bring for his offering a goat, a be known to him, then he shall if his sin, which he hath sinned,

of burnt-offering. kill the sin-offering in the place 29 the head of the sin-offering, and And he shall lay his hand upon

shall he pour out at the base of the remaining blood thereof altar of burnt-offering, and all and put it upon the horns of the blood thereof with his finger, And the priest shall take of the

be forgiven. atonement for him, and he shall LORD; and the priest shall make altar for a sweet savour unto the shall make it smoke upon the peace-offerings; and the priest away from off the sacrifice of take away, as the fat is taken And all the fat thereof shall he

blemish. shall bring it a female without offering for a sin-offering, he And if he bring a lamb as his

- (62) בחלב זבח השלמים. כמומן אמורין המפורשים בעז, האמור אלל שלמים:
- (IE) כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים. כלימורי עו הלמורים נשלמים:

הַלְּב: בּמִּלְנִם אַמָּר וֹמִּטַת אָנַר בֹאַנִרָא בּוֹכּנָס זִּנִי הַלְנִא: הַחַמָּאַר וְשְׁתַס אָקָה לְחַמְּאָר וְסְמֵּבְ אָתַבְיִבְוּ מֵּלְ בְאָמִ

מּוְבָּח הַעַּלְה וְאָת־בְּל־דְּמָה ± בָּאָגִבְּמְוּ וֹנְתֵּן מַּל_כַּוֹנִינוּ יַנְיַּ וְלְאָח הַכּהֵן מִדָּם הַחַשָּאת

انباقة هِرَازِهُ إِن لِينَاقِلَ:

עַּטְאָלוּ אָשֶׁר־חָטָא וָנִסְלָח להוֹה וְכִּפֶּׁר עָּלְיֵנוּ הַכְּבֵוֹן עַּלִ هُبَطُ يَقِبُهُ يَامُ يُولِدُ لِمُقَالًا لِمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُع הַמְּלְמִים וְהִקְמִיר تحتا הקלב הפֶשֶּׁב מּנֶּבַּה

 $_{
m v}$ װָפֶּשׁ בִּי־מָהֵשִׁא וְשֶׁמְעִּה קַוֹל ረ!: (፭)

: בובו אם לוא נגיד ונשא עלינו: אַלָּט וָהָוּא מָד אָו רָאָה צָּוֹ

ממנו נעוא המא נאמם: בּוֹבַבֹע מָבֹא הֹמֹא וֹוֹהֹבַם אַנ בְּנִבְּלַתֹּ בְּחֵמָה שְמֵאָה אָנ 🎍 טְמֵאֵ אוֹ בְנִבְלַת חַלְּה טְמֵאָה غَدِ ثِقُم غُمُّكِ فَيَمْ خُرُكِ لِـ لَـُكُكِ

اَثُمُكِٰۤ صَفِود اللَّهِ نَكُم لَكُمُ الْعُمُّاتِ: ַ אָנִ כִּי יִנַּעִ בְּטִּמִאָּרִ אָּדְׁם בּ אָנִ כִּי יִנַּעִ בְּטִּמִאָּרִ אָּדְׁם

> שמלא ווכוס ושע לשמלא ניסמוף ית יביה על ביש

FűFÇŢX: **よっていず** FĞE **Meir** מֹבְבְּטִא בַּהְּלְטָא וֹנִט כֹּלִ בא הבתי וימון על קרנת נוסר כּוֹנֹא מֹוּמֹא וּוֹשַמֹּטֹא

בְּהַנְא עַל הוֹבְתֵיה דִּחָב לונבניא בין ויכפר עלוהי ドならなデメ كألا XUL ווש כֿל פֿרבַה וַעָּבִי כַּטָא

TřĘ'F: או ובת אם לא ושני וושביל מומי והוא סָהִיד אוֹ הַוַאַ וֹאָנֹה אָבוּ וֹשוּב וֹוֹהָמָת עַב

וְהוּא מְסְאַב וְחָב: מַסַאַב וִיהֵי מִכּוּסַאַ מָנֵּיה מֹסְאָּבֹא אוּ בְּנִבְלַע בַּוֹיִהָּ מְסְאַבְּהָא אוֹ בְנִבְלְת בְּעִי בְּעִי מְסְאַב אִּוְ בְּנִבְלָע עַוֹּעָא או אָלָה בּוֹלַבר בֹּכֹב מִבַּהם

מְבֵּיה וְהוּא יָדַע וְחָב: בוְסְהְאַב בַּה וִיהֵי מְכוּסָא **Ģ**Χί<u>Ľ</u>Ω'ΓΙ אָבׁוּ וֹעַבַר בַּסוָאָבַנוּ

> burnt-offering. place where they kill the kill it for a sin-offering in the the head of the sin-offering, and And he shall lay his hand upon

ad Ilsds 10915d1 boold gninismər burnt-offering, and all the horns of the altar of his finger, and put it upon the blood of the sin-offering with And the priest shall take of the

pour out at the base of the altar.

forgiven. hath sinned, and he shall be him as touching his sin that he priest shall make atonement for Lord made by fire; and the altar, upon the offerings of the spall make them smoke on the of peace-offerings; and the priest is taken away from the sacrifice take away, as the fat of the lamb And all the fat thereof shall he

iniquity; utter it, then he shall bear his hath seen or known, if he do not he being a witness, whether he heareth the voice of adjuration, And if any one sin, in that he

unclean; ki əd tran him that he is things, and be guilty, it being gaiming we and long swarming carcass of unclean cattle, or the of an unclean beast, or the thing, whether it be the carcass or if any one touch any unclean

he knoweth of it, be guilty; it be hid from him; and, when be wherewith he is unclean, and man, whatsoever his uncleanness or if he touch the uncleanness of

(33) ושחש אוחה לחשאה. שמקם שמיממק לשס ממלת:

- על אשי ה׳. על מדורום האם העשויום לשם, פואיילי"ם בלע"ו: (35) באשר יוסר חלב הכשב. שנמרצו למוריון וַבַּלְיָה, בא המלה כשהים בלה כצשה מעונה בַּלְיָה עם הלמורין:
- (I) ושמעה קול אלה. נדנר שקוח עד נו, שקשניעוקו שנועק שחס יודע לו נעדות שיעיד לו:
- (S) או נפש אשר הגע וגוי. ולאחר סטומאס סזו יאכל קדשיס, או יכנס למקדם, שסוא דבר שזדונו כרם, במקכת

שבועות (1.) נדרש כן: ונעלם ממנו. סעומלס: ואשם. בלכילת קודש לו בבילת מקדש:

יַנְעַע וְאָשֶׁם לְאַחָת מֵאֶלֶה: בֹאַבֿמֹע וֹנֹמֹלַם מִמִּנִּיּ וֹעִיאַ_ לַכֶּע אַמֶּר יָבָּשָּׂא עַאָּבָים אַן נְפְּמִת בַּיר תִּשְּׁבַתְּ לְבַמָּא אִן אַנְעִי אָבִר יִפְבָּרְשָּׁא

וְיִטְנִגְיִר אֲמֶוֹר חָמָא עָלֶיהָ: ¿ וְהְיָה בְּי־יָאִשָּׁם לְאַתַּת מֵאֵלֶּה וִיהֵי צָּהֵי יְחִוּב לַחֲדָא

بتحيرا يتبهلابان: תונם לְחַמְּאָט וְכְפֶּר עַּלְיֵּו לְחַמְּהָאִוּיִכִּפַּר עַּלְיִהִי פְּהָנָא מן־הַצְּאַן כִּשְּׁבֶּה אָרִ־שְׁעִירַת עָנָא אַפֿרָהָא אַן צְפִּירַה עָנַיּ י חַשָּאתוֹ אַשֶּׁר חַשָּׂא נִקַבְּה עַל חוֹבְתֵיה דָּחָב נוּקְבָּא מִן וְהַבָּיִא אֶת־אַשְׁמָוֹ לַיהֹוֹה עַלְ יְיִיְהֵי יָה אָשְׁמֵיה לִקְּדָם יִיָּ

לַיהוָה אָחָר לְחַשָּאָת וָאָחָר מָשׁנִ עַנִּים אָוַ מָּדָּי בַּדָּיִ יוָדָע וְהַלִּיא מֶת־אֲשְׁמֹּוֹ אֲשֶׁר חַשְׂא סִיקּא וְיַיְהֵי יָה חוֹבְתַיה וָאִם_לְאָ תַּגַּיעַ יָּדְוֹ הֵּרִ שֶּׁרֵוֹ

طفير مُلف نَرْم تَحْدُر: مُقدر عُدُرِيد نَرْم تفديه: لهمأثن يظرِّط عُنه لهما عَلَمينُ الظُربِط ثَن تيمَيه ֶּ וֹעֹלַבִּׁיִּב אָטַאַהָּבְּ בַּעַהַּאָּט וּיִלְּבִּיב אַטִם אָּלְהַבּהָוֹן וְיַנְיִם יִּהְחִין לְנִי בְּהָנָא

ರಥ್ಮೆಕ್ಷರ ರಥ್ಮನ ಈಗಳನ \$4_i0!T و بر مَا جُن اِن رَبِي مِ حَدِّ لِهِ مِن مِن مِن الْمِن مِن الْمِن مِن الْمُن مِن الْمُن مِن الْمُن مِن مِن ال וְהַנְּוֹה מִתַּם הַחַשְּׁאֵתִ עַל־קֵיר וְיֵבֵי מִדְּמָא דְּחַשָּׁאִהָא עַל

> #### מניה והוא ידע וקב לחָדָא אַנְאָא בַּלוּוִם וִיהוַ מָכוּסַא 454 Freerin ムダロダウス

> מֹאַכְּׁגוֹ וֹנוֹבֵּג בַּעֹר הַּלַעִי:

לְעַמְּטָא וְעַדְ לַתְּלְטָא: יוּנְה לְקְּדֶם יָיָּ תַּר בוב טבו הפנונו או טבו וֹאָם לַא טֹמָמָ, וֹבִּיה כָּמָפַּט

נו

דְּמַרְבְּחָא חַשְּׁתָא הוּא: וְטִׁמָּגִי 4.0!TX

> these things; knoweth of it, be guilty in one of be hid from him; and, when he utter clearly with an oath, and it whatsoever it be that a man shall his lips to do evil, or to do good, or if any one swear clearly with

wherein he hath sinned; that he shall confess that egailty in one of these things. and it shall be, when he shall be

concerning his sin. make atonement for him as sin-offering; and the priest shall the flock, a lamb or a goar, for a he hath sinned, a female from unto the Lor D for his sin which and he shall bring his forfeit

other for a burnt-offering. one for a sin-offering, and the young pigeons, unto the Lord: sinned, two turtle-doves, or two 7 forfeit for that wherein he hath lamb, then he shall bring his And if his means suffice not for a

asunder. neck, but shall not divide it and pinch off its head close by its which is for the sin-offering first, the priest, who shall offer that ornu mədt grird llade əd baA

sin-offering. at the base of the altar; it is a of the blood shall be drained out the side of the altar; and the rest blood of the sin-offering upon And he shall sprinkle of the

- קודש או בביאת מקדש: סנוגע בבועל נדס: 🗵 בה. לרבות בולע נבלת עוף מסור: ונעלם. ולה ידע. משכת סמומהס: ואשם. בהכילת (E) במומאה אדם. זו מומלה מה: לכל מומאהו. לרנות מומלה מגע זנין וזנות: אשר יממא. לרנות
- כאן, אבל שבועה שיש בה כפירה ממון אינה בקרבן זו אלא באשם: אשר יבמא. לרנות לשענר (שנועות כו.): ונעלם ממנו. ועבר על שנועתו. כל הלה נקרנן עולה ייורד כמפורש (+) בשפחים. ולה בלב: להרע. לעלמו: או להישיב. לעלמו כגון הוכל ולה היבן ולה לישן ולה הישן: לכל
- בראש המשופע ללד הלואר: ביול עורף. מול הרואה את העורף, והוא אורך כל אחרי הלואר: פרקלים נכנם דורון אחריו (ובחים ז:): ולא יבדיל. אינו מולק אלא שימן אחד (חולין כא.): עודף. הוא גובה (8) והקריב את אשר להמאת ראשונה. מעלמקודממלעולה למה הדבר דומה לפרקלים שנכום לכלות, רילה
- (9) והזה מדם החשאת. בעולה לא המעין אלא מלוי, ובתמאת הואה ומלוי, אותו בעורף ומתיו, והדם ניתו

ζ۲: (σ) מִשַּׁמְאַנִי אָמְּבְשַׁמְאַ וֹנִסְלְעַ מְּשְׁוָבִּטִיִּהְ דְּחָב וֹיִאְטִּבִיִּלִ יי פַמִּשְׁפְּטְ וְכִפֶּׁר עָּלְיֵוּ תַכְּתֵוֹ כְּדַחְזֵי וִיכִפּּר עַלוֹהִי כְּחָנָא

קַבְי וֹנִע שׁוֹנֵלְא נֹהְבִּיִּג הַבְּטִׁא

تالى: ימן עַלֶּיהָ לְבֹּנָה בָּי חַמָּאָת לא־נְשָּׁיִם עַּבְּיִיהַ שָּׁמֶן וְלֹאַ־ סּוּלְהָא לְחַשְּׁהָא לָא יִשְּׁוּיִ עַשִּׁירָת הָאַפָּה סְלֵת לְחַמָּאַת חַד מִן עַסְְרָא בּחְלָה סְאִין נְהַבְּגא אָטַ בְּלַבְבָּנָגְ אֵמֶהַ טַּמָּא נְהָיִם, נִט פִנְבַבָּנָגִּנְ בַּטָּב מבימי עוֹרִים אוֹ לְמְּנֵרְ בְּנֵי־וֹנְנְהְ שַּׁפְּנִינִין אִי לְמְבֵיוֹ בְּנֵי וֹנְהַ וֹאָם_לאַ תַּשָּׁיג יַדְוֹ לִשָּׁמֵי

לְבְוֹּנִים אֲבֵׁוּ נַוֹּמִּבֹא נִיא: עַלְאַ יִמֵּין עִּעְּיִהְאַ וְלָאִ יִמֵּין עֲלַהַ ַ וֹאִם לָא עֹבַבֿיִל וֹבִינִי לַטְּבוּוֹ

הַמִּיְבְּׁחָה עַּל אַשֵּׁי יְהֹוְהַ עַל קּיִּרְבְּנִיִּא דַּייִ חַפְּּקִא השאת הוא: הַכְּהַן ו מְמֶּנְה מְלוֹא קַמְצֹּוֹ כְּהַנְא מִנַּה מְלֵי קַמְצֵיה יָה ثقديغس هج تتحقل إغوال التصني كإن خفته الغمالا

וְהַקְּמָרְ צַּרְבְּרְתַהְ וִיִּפִיק לְמָּרְבְּתָא

לכהן כַמִּנְחָה: (ס) וְבִוֹלֵים וֹיִמְשֹׁבִיל לִינִי וּטִׁבִי לְכִּבִוֹלִא מֹאֹבֶע וֹנֹסַבַע בְיִ יי השָאקוֹ אַשֶּׁר־הְשָּׁאַ מֵאַתָּת הוֹבְתֵיה דְּהָב מֵחַדְא מֵאַכִּין מַּבְ וּיכַפַּר מַבְוָהִי כְּהָנָא מַבְ أخقر مُجْرِد بَحِتِا

meal-offering.

جېښد: अरिट Lord spoke unto Moses, : प्याप्त रंप्यापा: And the Lord spoke unto Moses

shall be the priest's, as the be forgiven; and the remnant

13 his sin that he hath sinned in atonement for him as touching

And the priest shall make

any of these things, and he shall

made by fire; it is a sin-offering. upon the offerings of the Lord make it smoke on the altar,

memorial-part thereof, and

And he shall bring it to the

frankincense thereon; for it is a

upon it, neither shall he put any

sin-offering; he shall put no oil

offering for that wherein he

pigeons, then he shall bring his two turtledoves, or two young

But if his means suffice not for

hath sinned, and he shall be

concerning his sin which he shall make atonement for him as

to the ordinance; and the priest

for a burnt-offering, according And he shall prepare the second

ephah of fine flour for a hath sinned, the tenth part of an

his handful of it as the priest, and the priest shall take

.gniroffering.

forgiven.

וסולך למובח (ובחיס קד:): השאה הוא. לשמס כשרס, שלה לשמס פקולס:

- (10) כמשפש. כדת האמור בעולת העוף של נדבה בראש הפרשה:
- (11) כי חשאח הוא. ומין בדין שיסה קרְבָּנוֹ מְסֻדְּר (מנחותו.):
- (בו) חשאח הוא. נקמלס ונקטרס לשמס כשרס שלה לשמס פסולס:
- מַפְבֹּל (ויקלה ו, מו): דרשו (שס יא. מנחום עג:), וסימה לכהן, ואס חומא זה כהן הוא, מהא כשאר מנחת נדבת כהן, שהוא פֶּלִיל מְהְגֶה לֹא (מ"כ פרק ימ, י): והיחה לכהן במנחה. ללמד על מנחם חומם שיסיו שירים נמכלין, זסו לפי פשומו. ורצוחינו מאסס מאלה, להשווס קלין לסמורין לכשבה ושעירה אם השיגה ידו, ואס הסמורין לקלין לעשירים האיפה בדלי דלוס שַּמַמּוּרִים שבּסס יסיו בכשבה או שעירה, והקלין יסיו בעוף, והקלין שבקלין יסיו בעשירית האיפה, חלמוד לומר מאלה. מאחם משלש כפרוח האמורוח בענין, או בעשירוח, או בדלוח, או בדלי דלוח. ומה חלמוד לומר, שיכול ספריש מעום לעשירים האיפה והעשיר, יוסיף עליהן ויביא קרבן עשיר, לכך נאמר כאן על העאחו: מאחת יבים ממקלמן שמי מוריס, הפריש מעות לשמי מוריס והעני, יבים ממקלמן עשירים הסיפה, (לכך נהמר ממעהמו), של ממאמו, דקדקו רבומינו (כרימות כז:) מכאן שאם ממא כשהוא עשיר והפריש מעות לכשבה או שעירה והעני, (13) על חשאחו אשר חשא. כאן שנה הכמוב, שהרי בעשירות ובדלות נאתר מתעאתו, וכאן בדלי דלות נאמר

ረጰ፟፟ጰ¤። چَوا مَرْدَ جَهُوْدٍ سَرَاتُ فَ وَوَا مَرْمَدًا جَمَرْقِ، طِيلًا هُمْ י בְּשְׁלֵּנִי מְפְּּרְשֵׁי יְהְנָיִר וְהַבִּיאׁ בְּשְׁלֵּר מִפּּרִּשְׁיִּאָ דֵּינְ וְנִוְהֵי

וְנְסְלָח לְוִּי (פּ) نْحَقْد مَٰخُرْد خُهْدِم لِلهُمُلِ يُحَقِد מְּלֶת וֹלִטַן אָטִוּ לַכְּנֵין וְנִפַּנִין וְנִפֵּת יָמִת לְכָּנִילָא וֹכִּנִילָא יי ְשְׁבֶּם וֹאָטַ טַבְּישׁים, יוֹסָף וִיָּה חוּמָשִׁיה יוֹסָיף עַּבָּיהיי נְאָנֵר אָאָר חַשְּׂא מִן חַפְּרָה וֹנִי דִּחָב מִן מִּיּדִשְּׁא נְשִּׁלִים

וֹלֹמֹא הֹולִו: كَم تَعْمُرُنُك لَا لَكِم عَنْدَم لَمُمْلَ حَمُدًا كَمُنْهُ خَنَه لَكِم نَدَم יי אַחַתְ מְבֶּלְ־מִצְנְת יְהְנְה אֲמֶה חַר מִבָּל פִּמּוֹדַיָּא דַּיִיָּ דְּלָא נאם נָפַּמִּ כַּי מַמַמַּא נְעַשְּׁיַב נִאָם אָנָהַ אָבִי יִחִיב וִיעָבִיר

> **乙ぷ点はお**: הְּלִים מִן הֹּנֹא בִּפּוּבַסְנִיה אַנְלְ נְתְּאֲשְׁמֶנְהְ לְלְּדָם וְנְ דְּכָר

בּאַמְּמֹא וֹנְמִטִבּיִל בָיה:

נחב ניקביל חוביה:

for a guilt-offering. after the shekel of the sanctuary, valuation in silver by shekels, out of the flock, according to thy Lore, a ram without blemish shall bring his forfeit unto the 15 things of the Lord, then he sin through error, in the holy If any one commit a trespass, and

guilt-offering, and he shall be for him with the ram of the the priest shall make atonement and give it unto the priest; and shall add the fifth part thereto, bns, gnidt vlod oht ni seims di for that which he hath done And he shall make restitution

guilty, and shall bear his iniquity. though he know it not, yet is he commanded not to be done, the things which the Lord hath And if any one sin, and do any of

- שקלים. שיסא שוה שמי קלעים: קלים: איל. ל' קשה, כמו וֶשָׁם פִּילֵי סְשָׁבֶן לְקַח (יחוקאל יו, יג), אף כאן קשה צן שחי שנים: בערבך בסף הוהיר אלא על האוכל, מלמוד לומר ממעול מעל ריבה (מעילה ימ:): - מקדשי הי. המיוחדים לשס, ילאו קדשים ן לֹמׁ ישְׁמֹּר שָׁלֶיר הַמְּמֹ (ויקרמֿ כבּ, מ), מס לסלן סוסיר מֿף כמון סוסיר, מֿי מס לסלן למֿ סוסיר מֿלמֿ על סמוכל מֿף כמון למ יב): - וחטאה בשנגה מקדשי הי. שנהנה מן ההקדש, והיכן הווהר, נאמר כאן ממא, ונאמר להלן ממא בתרומה שַׁבּוֹמִיסֶס וַיִּוְנִי שַׁמַבִּי שָׁנְבִי תַּמִּי סְטָבֶן (דברי הימיס־ה ה, כה), וכן הוא הומר בסומה ומָעַלָה בוֹ מָעַל (במדבר ה, (EI) כי חמעל מעל. אין מעילה בכל מקום אלא שינוי (מ"כ פרשתא יא, יב), וכן הוא אומר וַיִּמְעֲלוּ בֵּאֹנֶהִי
- (16) ואח אשר חשא מן הקדש ישלם. קרן ומומש לסקדש (כרימות כו:):
- סימס סלע לרורס בכנפיו, ונפלס סימנו, ומלסס סעני ונמפרנס בס, סרי סקב"ס קובע לו ברכס: בַּבְיְרֶס (שס יג), סרי סואֿ אומר למען יברכך וגו', קבע סכמוצ ברכס למי שצאם על ידו מלוס בלא ידע, אמור מעמס מוב לנמפל לעושי מנוס כעושי מנוס. ר' חלעור בן עוריח הומר פִי מִקְנוֹר קְנִירָךְ בְּשָׁבֶךְ (דבריס כד, ימ) וְשָׁבַּחָמָ עוֹמֶר באלו לענין עונש וסומס, אס כך ענש סכמוב לנמפל לעוברי עבירס כעוברי עבירס, על אחח כמס וכמס שישלס שכר יו, ו), אם ממקיימת סעדות בשנים למס פרע לך סכמוב בגי, אלא לסביא שלישי לסחמיר עליו ולעשות דינו כיולא ולדורום דורומיו עד מוף כל הדורום. ר' עקיבה הומר (שם יה) הרי הוה הומר עַל פִּי צ'עָדִיס הֿוג'עַדִיס וגו' (דבריס מובס סמכובס, סיושב לו מן ספגולין וסנומרום וסממענס ביוס סכיפוכייס, על חמת כמס וכמס שיוכס לו ולדוכומיו מובס או של פורענות, סוי אומר מדס מובס, אס מדת פורענות המעומה ראה כמה מימות נקנקו לו ולדורותיו, מדה שלא נלמוס אלא על מצ<u>ו</u>ח לא מעשה, ועבר עליה, ראה כמה מיחוח נקנקו עליו ולדורוחיו, וכי איזו מדה מרובה, של כמס וכמס שיעניש את שידע. רצי יוםי אומר (שס:) אס נפשך לידע מתן שכרן של לדיקיס, לא ולמד מאדס סראשון, ידע ואשם ונשא עונו. (מ"כ) רי יוקי הגלילי אומר (שס פרשָמא יב, ז), הרי הכְמוּב ענש אֹת מִי שלא ידע, על אׄתת הכני זה מביא אשם חלוי ומגין עליו כל זמן שלא נודע לו שודאי חעא, ואם יודע לו לאחר זמן יביא חעאם: מַלֶּב ושומן לפניו, וכסבור ששמיקן סימר, ואֿכל אֿמ האֿממ, אֿמכו לו אֿמם של מַלֶּב סימה, ולאֿ ידע אֿס זו של מַלֶב אֿכל, (עו) ולא ידע ואשם והביא. סענין סוס מדבר במי שבה ספק כרה לידו ולה ידע הם עבר עליו הם להו, כגון

וֹלִסְבְעוֹ בְנִי أجهد بإذرا يحتا يرك فرزية جبيبة بحود بإذاب جبيبة » בְּעֶּרְכְּהָ לְאָשֶׁם אֶלְהַבֹּהָוֹ בְּפָּרְסְנִיהּ וְנִיבְּגא אָנֹלְ שַׁמָּיִם מִן תַבָּאוֹ וְנִיְמִי דְּכַר שְׁלִים מִן מְּנָא

לַיהוָה: (פּ) ἀά□

جَهظ:

דְּנִוֹלְ אָנְ הַּהָּלִלְ אָנִי הַּהָּלִי אָנִי הַּהָּלִי אָנִי הַהָּלִי אָנִי הַהָּלִי אָנִי הַהָּלִי אָנִי הַ בְּפְּקְרוֹן אָוְ־בְּהָשְׁיִמֶּה יָדְ צִּוֹּ יי מְעַלְ בַּיהְוְהָ וְכִהֵשׁ בַּעְּמִיהוֹ Ë١ UÜÜX

حَلَامُهُ چَلَادُكِ: מבָּלְ אַמְּבְוֹמְמִיִּם הַאָּבָם הַבָּא מבּלְ בְּנִקְּבֵּיִר אַנְּמָא ב וֹנְשִׁבַּׁמ מַּלְ־שָׁקָר מַלְ־אַחָּה בַּה וָאִשְׁהָבַע עַלְ שִׁקָּרָא עַלְ אָרַ מָּלֵּא אַבְּרֶבְי וְכָּנוֹמָת בַּּע אִוְ אַתְּכִּע אַבִּירָע וְכַנוֹמָת בַּע אִי אַתְּכַּע אַבִּירָע

אָתַרְהָאָבֶרֶה אֲשֶׁר מְצֶא: הפקדון אַשֶּׁר הְפָּקִר אִתְּוֹ אָוֹ עַמְשָׁלַ אַמָּר מְמָּל אַן אָעַר וֹבְיִבְ בַּׁיִבְיִם מָא וֹאִמֶּם וִבַּמָּיִב וִיהַי

> לא ידע וִישְׁהָבִיק לִיה: נהוא לא־יָבַע על שלותיה דאשְּהָלִי וְהִוּא

בטר אַמִּמֹא וֹפֿבור פֿבֿם ווֹ: אַשָּׁם אַשְׁמָא הוא עַל הוֹבְתִּיה

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

TÇL'R: או בנוולא או עשק ות לפֿלבוֹא או למוּטֿפוּט וֹבָא קרם ין ויכריב בְּחַבְרֹיה אָלָה אָבׁוּ נְחִוּב וְיִהְפַּר הָכִר

למְחָב בָּהוֹן:

או נו אַבובוא באַמַבו: はさしばな 上が立はさし נו מושְׁלַא בַּמַּמַל אַן נון ונקיב ות גזילא דגזל או ÄĽ، Ϋ́Τ̈̈́Ω̈́́

> shall be forgiven. though he knew it not, and he the error which he committed, gninrenco mid rot tnemenots and the priest shall make guilt-offering, unto the priest; s according to thy valuation, for a without blemish out of the flock, mer a gaird llade od baA

certainly guilty before the LORD. is a guilt-offering—he is

And the Lord spoke unto Moses,

oppressed his neighbour; pledge, or of robbery, or have To 10 risoqob To 1911, or of deal falsely with his neighbour trespass against the Lore, and If any one sin, and commit a

therein; that a man doeth, sinning swear to a lie; in any of all these lost, and deal falsely therein, and or have found that which was

which he found, with him, or the lost thing the deposit which was deposited he hath gotten by oppression, or by robbery, or the thing which 23 shall restore that which he took sinned, and is guilty, that he then it shall be, if he hath

- לו באשם זה, עד שיביה העאה, הא למה זה דומה, לעגלה ערופה שנהערפה ואח"כ נמלא ההורג, הרי זה יהרג (מ"כ (18) בערכך לאשם. בערך האמור למעלה: אשר שגג והוא לא ידע. הא אם ידע לאחר ומן לא נחכפר
- איל (כן שמי שניס) [שוה שמי קלעיס]. יכול שאני מרבה אשם נזיר ואשם מנורע הלמוד לומר, הוא: ואס מאמר מקרא עלא לנורך סוא, כבר נדרש סוא במ"ר (פרק כא, ג): אשם אשם. לסביא אשם שפחס מרופס שיסא (19) אשם הוא אשם אשם. סרלשון כולו קמן שסול שם דבר, וסלמרון חליו קמן וחליו פתח שסול לשון פעל,
- יד. שֶׁשֶׁס ביידו ממון להמעסק, או במליה: או בגזל. שגול מידו כלום: או עשק. הוא שכר שכיר: מבירו ואינו רולס שמדע בו נשמס אלא שלישי שביניסס, לפיכך כשסוא מכמש, מכמש בשלישי שביניסס: וסנושא וסנומן אינו עושס אלא בעדים ובשמר, לפיכך בומן שסיא מכחש, מכחש בעדים ובשמר, אבל המפקיד אלל (IS) נפש כי החמא. אמר ר' עקיבא (שם פרק כב, ד) מה חלמוד לומר ומעלה מעל בה', לפי שכל המלוה והלוה
- (SS) וכחש בה. שכפר על אחם מכל אלה אשר יעשה האדם לחמוא ולהשבע על שקר לכפירת ממון:
- 444) 1446: (33) כי יחשא ואשם. כשיכיר בעלמו לשוב בתשובה, ולדעת ולהתודות כי יתעה (גי' ק"ה ובדעתו להתודות כי

בְרֵישֶׁיה וְחִמְשׁוֹהִי

ביוא לו יהנה ביום אַהְמִּעִי: וַנְיִמְאָנְיִוּ יְבָּף עָּלְיִוּ לְאָּאָה מפמיר לַשָּׁבֶּר וְשִׁלָם אָרֵוֹ בָּרְאָמָוּ לַמִּלֵּרָאִ או מפֿל אַשֶּר־ישְׁבָע עַלִיוֹ או מפולא דִישְּחָבע עַלוֹהִי

הְּמָּר אֵשְׁמִי יָבֵיא לַיהוֹגָה צַּיִלְ וְיָה אֵשְׁמֵיה יִיָּהִי לִקְּדָם מְרְיַבְּאָן בְּשֶּׁרְ יָיָה אָשְׁמִיה יִיָּהִי לְקְּדָּם נְתְּנְבָּנִיתְא בְּעוּבְתֵּיה:

متحبك

Ç⊼: (ē) מפָל אַשֶּׁר־יַנַעַשָּׁה לְאַשְׁמָה דְּיַעֲבָּיִר לְמָחָב בַּה: פסיקים יהנֶה וְנְסְבֶּוֹה כֻּוֹ עַלֹּי עַלֹּי עַלְי עַנְיִם וְיִשְׁהְבִיק בֵּיה עַלְ הַבָּא מִבּלֹ

תכתן לפני ויכפר עלוהי קהָנָא קַדָם יִי

being guilty. shall he give it, in the day of his him to whom it appertaineth the fifth part more thereto; unto restore it in full, and shall add hath sworn falsely, he shall even or any thing about which he

guilt-offering, unto the priest. according to thy valuation, for a blemish out of the flock, unto the Lord, a ram without And he shall bring his forfeit

so as to be guilty thereby. dreerning whatsoever he doeth LORD, and he shall be forgiven, atonement for him before the And the priest shall make

172. On Shabbat HaHodesh read the Mastir and Hastarah on page 180. The Haftarah is Isaiah 43:21 - 44:23 on page 144. For Shabbat Zachor the maftir and haftarah are on page

3841: And the Lord spoke unto Moses, : पूर्य तंथूत दृंदार्थाः : savine:

עמוַבָּע הוקר בו: רגילה) עַל־הַמִּוְבָּחַ 대년보다 לָאַמֶּר וֹאָט שוִנֹנִי טִׁקְלָּיִׁר לְמִּימִר בָּאַאִירִיִּיִלָּאִי בּהַּלְטָאִ **%ローダロー**

כֿלַ זַפְּׂנָאָ נֹאִימָּטֹא בַמֹּבַבּטֹא מוְפַּבְּה במ״ם מַדְבָּהָא בָּלְ לֵילְיָא מַד ַ בוא מַלְטָא בַּטִּעוּלָבָא מַל פּפֿיד יָת אַהַרֹן וְיָת בְּנוֹהִי

shall be kept burning thereby. morning; and the fire of the altar the altar all night unto the goeth up on its firewood upon doinw schot it is that which saying: This is the law of the Command Aaron and his sons,

עמּוֹבַּעֹ וֹמִּמֶוּ אָבֶּגְ עַמּוֹבַּעֹ: תאבל האָשׁ אָת־הַעֹּלֶה עַלֹּ־ דְּתִיכוֹל אִישְׁהָא יָת עַלְהָא لتذره و بظخئة. حَبِي نَخْقَه هَمِ فَهُدِي بِظخَئْمِ اللَّهُ عَلَى نَخْقِه هَمِ はデド

מַל מַדְבְּחָא וִישַּוּינִיה בַּסְשַׁר אָת־הַבְּשֶׁן אֲשֶׁר בּסְרֵיה, וַיִּפְּרֵישׁ יָת דִּשְׁנָא בַּע וֹנְלְבַּהְ כִּבְיֹהָא לְרֵיהָגוֹ צִׁרֵיאֹ

beside the altar. the altar, and he shall put them consumed the burnt-offering on ashes whereto the fire hath Hesh; and he shall take up the breeches shall he put upon his linen garment, and his linen And the priest shall put on his

לאשר הוא לו. (לאפוקי בנו ושלוחו מ"כ) למי שהממון שלו: משום פרומה: כפר בחומש ונשבע וסודס חוזר ומביא חומש על אוחו חומש, וכן מוסיף וסולך עד שיחמעע סקרן שנשבע עליו פחוח (24) בראשו. סום סקרן כפש סממון: וחמשחיו. (צ"ק קם.) רצסס מורס ממשיים סרבס לקרן פסם, שפס

פסולן בקדש שנפסלו קודס שבאו לעורה (כל הענין בח"ר (פרשחא א, ח) וובחים פ"ג ופ"ד): סעוליס, ואפילו פקולין, שאס עלו לא יכדו: – הוא העולה. למעץ את הכובע ואת הנרבע, וכיולא בסן, שלא סיס כא.), וללמד על הפסולין איזה אם עלה ירד, ואיזה אם עלה לא ירד, שכל חורה לרבוח הוא בא, לומר חורה אחם לכל כים: - זאח חורח העולה וגור. סרי סענין סוס בא ללמד על סקער מלבים ואיברים שיסא כשר כל סלילה (מגילם (2) צו אח אהרן. אין לו אלה לשון זכוז מיד ולדוכות אכ"ש בייתה לכיך הכתוב לזכו במקום שיש בו תסכון

אָלַבְמָלִוִם מָּבִוֹנִב: אָת־תַבֶּשֶׁן אֶל־מָתַוּין לַמַּחֲנֶה דִּשְׁנָא לִמִבָּרָא לַמַשְׁרִיתָא رı، ځلاًــٰت Ä∐Ľ.□ r<u>ಡ</u>್ಡುಬ್

شَكْرُدُ، لَيَهُكُمُ لَالِهَ: מְּבֶּיתְ עַמְּבֶע וְעִבְּמָה מְבֶּית מאום פּבַּטור פַבָּטור וַעְּרָר י לֵא טִּבְבֶּׁע יִּבְעָּׁר עְּלֶיְהְ תַּכְּעֵוֹ וְקִּדְּא בִיהּ לָא חִשְׁפֵּי וְיַבְעַּר וֹבְאָה הַּלְבְבַּמִּוֹבְּבֹּנִ שִׁנְפַבַּבְ נְאֵנְהָּטִא הַלְ מִבְבַּנִא טִבֵּנ

小されている。 ° אָה שַׁמֶּיִר שִּילֵּר מִּלְ_נַמִּוֹבֵּנוֹ אֵהֶתֹּא שִּׁרִינָא שִׁנִי נְלֵּוֹא

هُم_فَدُر لِـ فِالْحُلِـ : אֹמָה בְּנֵי־אַהַרֹּן לְפָּנֵי יָהוָה יזכאל וְוֹאָת תּוֹרֶת תַמִּנְחֲה תַקּרֶׁב וְדָא אִיִרִיְהָא דְּמִנְחָהָא

אַּוְכְּרָתָה לַיהֹנֶה: וְהַקְּמָיר הַמִּוְבֶּה בֵיחַ נִיהָה הַלְבֹּנְת אֲשֶׁר עַל־הַמִּנְחָת प्यंद्रेप स्थित देन । إبيائات ظفِيد جِجِمِعُد ظوَجُهِ

> לאַעֿר דָבֶי: וְהוֹצֶּיא לְבוּשִׁין אָהָרָנִין וְיַפּּיק יָת אָנוַ בֹּלֹלְוּוּ וֹלְבֹּהְ וֹוֹהְלָנוּ וֹנ לְבוּהִוּנִי וֹנֹלְבָּהִ

ונסיק עַלה הַרְבֵּי נִכְּסָת בּאָפַר וְיַסְבַּר עַלְהָא הֹלַע כַּעוֹלִא אָמִּגוֹ בֹּהָפַּר

מַלְ מַוְבְּהָאַ לָא טִמְפָּוּ:

كُلُم !! خِكْلُم مَلَخُنُه: ביקרבון יָתַה בְּנֵי צַּהַרוֹ

אַבְלְנְתַבַ בַּוֹנִי בַּוֹבַם וֹנִי: **くおはさきべ** ĊĿばは מושלא וופול למובשא לְבוִנֹטֹא צַהַּלְ מַסְּלְמָא דְּמִנְחָהָא נִמִּמְשָׁחַה

> clean place. a ornu qmsə əhə ənohəiw səhes garments, and carry forth the 4 garments, and put on other kid Ho tuq Ilsde off his

and shall make smoke thereon ti noqu rəbro ni gnirəfto-tarud morning; and he shall lay the kindle wood on it every ont; and the priest shall be kept burning thereby, it shall And the fire upon the altar shall

zuo og the altar continually; it shall not Fire shall be kept burning upon

the fat of the peace-offerings.

front of the altar. shall offer it before the Lord, in 7 meal-offering: the sons of Aaron And this is the law of the

memorial-part thereof smoke suq spsll mske the which is upon the meal-offering, thereof, and all the frankincense lio off ing, and of the oil his handful, of the fine flour of And he shall take up therefrom

upon the altar for a sweet savour

unto the Lord.

הפנימיום שנאמר את העולה על המובח (יומא מה.)): המובח. (על המובם. מלא אברים שעדיין לא נחאכלו, מחזירן על המובח לאחר שחחה גחלים אילך ואילך ונעל מן (ממיד כמ:): הדשן אשר האכל האש את העולה. ועשלמס דען, מלומו דען יריס מרומס: ושמו אצל בנמיס (ערכין ג:): והרים את הדשן. סיס מומס מלם סמממס מן סמלוכלום ספנימיום ונומון במורמו של כבש (ε) מדו בד. סיף סכמונם, ומס מ"ל מדו, שססף כמדמו (מ"כ פרק ε, β): על בשרו. של β יסף דבר מולך

סמרומס מוצס צכל יום: אח הדשן. שַּנְּבוּר צַּמַפּוּמַ כִּשֹׁסוֹמַ רֶבָּס וֹמֹין מקוס למערכס, מולימו משס (ממיד כמ:), ומֿין זס מובס בכל יוס, מבל בגדים שבשל בקן קדרס לרבו אל ימונג בקן כום לרבו, לכך ולבש בגדים אחרים, פחומין מקן (יומא כג:): והוציא (4) ופשש אח בגדיו. אין זו מובס אלא דרך ארך, שלא ילכלך בסולאת סדשן בגדיס שסוא משמש בסן ממיד,

- מכאן עליס, על עולם סבוקר סשלם כל סקרבנום כולם, מכאן שלא יסא דבר מאוחר לחמיד של בין סערבים: של שמר, מלמוד לומר סעולה עולה ראשונה) – הלבי השלמים. אם יציאו שם שלמים. ורצומינו (שם נמ.) למדו וערך עליה העולה. עולם ממיד סיף מקדים (פסמים נה:). (בר"י ומנין שלה יסה דבר קודם על סמערכס לממיד מוקד בו, אש ממיד מוקד על המובח, כולן נדרשו במס' יומא (מה.) שנחלקו רבוחינו במנין המערכוח שהיו שם: (3) והאש על המזבח הוקד בו היגס כלן יקידום סרבס, על מוקדס, ולש סמובה מוקד בו, וסלש על סמובה
- היא מעל המובח החילון חוקד (יומא מה:): לא הכבה. המכנה אם על המובח עובר נשני לאיץ: (6) אש חמיד. אם שנאמר בס ממיד סיא שמדליקין בס אם סנרות שנאמר בס לָסְעֲלֹת גֵר מָּמִיד (שמות כו, כ), אף
- שסוא פניו של מובח, שסכבש נחון לאוחו סכוח: סגשס בקרן דרומים מערבים: - לפני הי. סול מערב, שסול לנד לסל מועד: - אל פני המובה. סול סדרוס ולבונס אלא מנחם ישראל שסיא נקמנם, מנחם כסניס שסיא כליל מנין, חלמוד לומר חורם: - הקרב אוחה. סיא (7) נואח חורח המנחה. מוכס לממ לכולן לסמעינן שמן ולצונס סלמוכין צענין. שיכול מין לי מעונות שמן

٠٪ڂڔڹڷ: ĒÜΚ̈́L ⁸ ובְּנְיוֹ מַבְּּוֹעַ שַׂאָכֶלְ בָּמֶלַוִם וּבְּווִנִי. ٳٚڽۊڎۑۑڽ٦ ڟڟ۫ۏ۪٦ ۥ؇ڿڴ؋ٷڽڗڵۦ؋ڄڹڛٞ؋؇ڎ؋ۏ؋؞؞ڿڴ؋ٳٷڽڎٳ

בּחַמֶּאָת וְכָּאָמֶם: אַה מאַשֶּׁי קַּדָשׁ קַדְשִׁים הָוּא לְּדֶשׁ קּיִדְשׁׁיוֹ הִיּא בְּחַשְּׁהָּא לְאִ עִאְפֶּׁעְ עִׁמֶּאֹ עִלְאֶם וֹנִעִּטִּי לָאִ עִּנִאָּפִּי תַּמִיעַ הוּלְאַהוֹן

(<u>අ</u>ද්ධ්ය: (ල) נְינְיִי בְּבְ אָמֶּב וֹלָת בַּנִים מְמֵּנְבְּנָהְא בֵּוֹל כְּבְ בִּוֹלֵנִב של מולם לדורמיבה מאשי ייקלנה קנם עני שלם לדייכון خَدِ أَجُد فَخَتَا هَتَابِا لِهُكَرُؤُك خَمْ لِمُحَالِمٌ فَخَتَا. هَتَابِا

384L: عدد ززتے اللہ

ימְשַׁבֹּי בַּּהַבִּי מוֹנוֹנוֹע טַמְיִג מָנוֹגִינַנִע כַּקָבֶע מוֹנוֹנִא טַּגִירָא פּּלְוּנִנִע אֹתוֹ עַשִּׁירָת הָאֵפֶּה טָלֶת עַסְרָא בִּהְלָה סָאִין סוּלְהָא ין יַקְרָיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הִמְּשָׁח זֶה קְרְבַּןְ אַהֲרֶן וּבְּנְיו אֲשֶׁר־ <u>""</u>[

מֹנְעַוֹע פַּטִּים מַקְּרָיב בֵּייַם לו מְרְבֶּבֶּה הְּבְּרָה הְּבְּרָהְיִּי יי מְרְבֶּבֶּהְ הפיני הקעביד רביקא היהינה

> וְמְנָא "וְכְּלְוּנָה: אָנִגל־מוֹעָד בּאַתַר קּוִיִשׁ בְּנְרָה מַשְּׁכַּוֹ

これびはない:

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

בְּצַבְּרָא יפַּלְגוּתַה בְּרַמְשָׁא: בומא בובנו ומוצ ער מו נוברנטי ביקרבון קדם יי

下没口口!

an ephah of fine flour for a To 12sq dans: the tenth part of 13 unto the Lord in the day when of his sons, which they shall offer This is the offering of Aaron and

And the Lord spoke unto Moses,

мрагзоечет тоисћетћ гћет зћаШ

Every male among the children and as the guilt-offering.

most holy, as the sin-offering, My offerings made by fire; it is To noitroq tisat their portion of

It shall not be baked with leaven.

tent of meeting they shall eat it.

holy place; in the court of the shall be eaten without leaven in a

shall Aaron and his sons eat; it

And that which is left thereof

of the Lord made by fire; generations, from the offerings

for ever throughout your of Aaron may eat of it, as a due

be holy.

thereof in the evening. of it in the morning, and half meal-offering perpetually, half

unto the Lord. meal-offering for a sweet savour pieces shalt thou offer the shalt bring it in; in broken with oil; when it is soaked, thou əbsm əd llsht ii əlbbirg s nO

לשנות פרשה זו לכלול כל המנתות כמשפען. לבונחס לאחר קמילס ומקטירו, (מ"כ שם) ולפי שלא פירש כן אלא באחח מן המנחוח בויקרא (לעיל ב, ב), הולרך שלא מסא מעורבת באמרת (מ"כ פרשמא ב, ס): ואח כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר. שמלקע את לקומץ (יומל מו.): מסלח המנחה ומשמנה. מכלן שקומץ ממקיס שנמרבס שמנס (פופס יד:): המנחה. (8) (והרים ממנו. מסממובר, שיסא עשרון שלס נבת אחת נשעת קמילס. בר"י) בקמצו. שלא יעשה מדה

שַׁלַבור לְאָטַׁלַבּּלָא בַבֹּהָנֹא

ĘĊŴĦ

ならにいらな

كانظرتر

(9) במקום קדש. וליזכו, צמלר מכל מועד:

סיה כחעהם, לפיכך קמנה צלה לצמה פסולה, מנחם נדבה הרי היה כהצם, לפיכך קמנה צלה לצמה כצרה (מ"כ פרק (10) לא האפה המיץ הלקם. אף סָשִׁירַיִס אֹמוריס נממן (מומות נה.): - כחשאה וכאשם. מומת מועל הרי

ς**ι**:): ויצלעו ממנה (מ"כ שם ו): יקדש. להיוח כמוה, שאם פחולה יפסלו, ואם כשרה יאכלו כחומר המנחה (שם זבחים כא, כב), אלא לרבות בעלי מומין למחלוקת (ובחיס קב.): בל אשר יגע וגר. קדשיס קליס או חולין שיגעו בס (11) בל זבר. אפילו צעל מוס. למס נאמר, אס לאכילה, הרי כצר אמור לֶמָם מֵלֹקִיו מִקְדְשֵׁי סִקְדֵשִׁים וגוי (ויקרא

בכל יוס, שנאמר מנחס ממיד וגו', וסכסן סמשיח מחמיו מבניו וגו' מק חקם עולס וגו' (מנחום נא:): (13) זה קרבן אהרן ובניו. אף ססדיומות מקריבין עשירית סאיפס ביוס שסן מתחנכין לענודס, אבל כסן גדול

- چزرم پر יַעַּשָּׁר אָתָה חָק־עּוֹלֶם לַיּהְנָה מִבְּנִיהִי יַעַּבִּיד יָתַה קָנָם נְתַכְּעָן תַמְּמֶּנְתַ מַנְתְּנֵינִ מְבָּנְנִו וְכְּתָּנָא דִּיִמְרַבָּא מְחִוֹתִיהִי
- לְאַ שֹאֹכֹלִי (פּ) י וֹכַּלְ מִּנְחַתִּ כְּדֵוֹן כִּלָּיִלְ מִּנְחָרָ וִכָּלְ מִּנְחָתָא בַּכְּדָנָא נְמִיר
- جېنا: لألك الألماقات

שַׁבְּי לְא עִעָּאָׁכִּילִ:

מַלָם פֿבַם נוֹ לּמִנָר מִמַּפַל:

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

يَكُد جُرْمِ فَتَدِالِ لَجُرْمِ خُرْرِ مَوْرِمِ مُن جَلَدِا لَمْن خُرَينَا

לבה לבהים בוא: מְשְׁחֵט הַחַשְּאֵת לְפְּנֵי יִהְנְה מְחְנְכֵיס חַשְּׁהָא בֵּוָרִם יִיֹּלֹּדֶישׁ בייים הַחַשְּאָת לִפְנֵי יִהְנְה הַהְּרָבִייִי בייי בַּמְלְוֹם אֲשֶׁר הִשְּׁהֶם הַעֹּלְה בְּאַהָרָא דְּהִהְנָבֵיס עַּלְהָא 🛚 בַאמר זָאַר תּוֹרָת הַחַמָּאָת לְמִימַר דָּאַאוֹרָיָתָא דְּחַמְּתָא

קודשין היא:

直接はし

FÜCEL

of meeting. be eaten, in the court of the tent 19 shall eat it; in a holy place shall it The priest that offereth it for sin

killed before the Lorp; it is killed shall the sin-offering be

where the burnt-offering is

ethe sin-offering: in the place sons, saying: This is the law of

Speak unto Aaron and to his

smoke; it shall not be eaten.

priest shall be wholly made to

And every meal-offering of the to smoke unto the Lord.

for ever; it shall be wholly made

his sons shall offer it, it is a due gnoms mori bsəts sid ni əd llsals 갡

And the anointed priest that

And the Lord spoke unto Moses,

most holy.

:gaiyse

אָבֶל מוֹעֵר: בְּמְלַוִם לַּבְתְּ שַׂאַכְּלְ בַּעַבּּר بركيرا بربابوي لايوب بلاجزيد

" נַאֲשֶׁר יַּזְּרְ מִדְּמְהֹ עַלְ־תַבְּגֶר יּדְיַבֵּי מִדְּמַה עַל לְבוּשְׂא جْرِ אُمُد ـ نَرْمَ حَحْمُلُك نَكْلُم حَرِ لِمُنْكَلِد خَحَمُلِك نَظْكَم

جَهَٰذِك بطَرَح إِنْهُمَا حَقَٰزَت:

אַשֶּׁרִ יְּזְּהִ עְלֶּיהָ הְּכַבֶּסְ דְּיִבִּי עַלְה הָחַוַּר בַּאָּתַר בממוֹם מדשי:

awel

ككبي

ĘĻūĽ

فنخهد انفتاده انهفهاه ישְּׁבֶר וֹאִם בֹּכֹלְ, וֹנְוְמֵּעְ יִשְׁבַר וֹאָם בַּמִּנְאַ צַּנְטְמָאַ بَرَّمْ الْكَثِيرُ لَا يَعْلَمُ لِي الْمُلِيدُ النَّلِي الْمُلِيدُ النَّلِي الْمُلِيدُ النَّلِي الْمُلْكِيدُ ال בְּמְלַוְם לַּבְּמָ:

בְּעַיָּא:

7年第:

كالكلاكادح

sprinkled in a holy place. shalt wash that whereon it was thereof upon any garment, thou there is sprinkled of the blood thereof shall be holy; and when Whatsoever shall touch the flesh

water. shall be scoured, and rinsed in it be sodden in a brazen vessel, it is sodden shall be broken; and if But the earthen vessel wherein it

- במנור, ומוזר ומעגנס במסבת (מנמות נ:): מנחח פחים. מלמד שעעונס פתימס: (+1) מרבכת. מלומס גרוממין כל לרכס (מ"כ פרק ד, ס): - הפיני. אפויס אפיומ סרגס, צאמר מליממס אופס
- כולס כליל, וכן כל מנחת כסן של נדבס כליל תסיס: (EI) המשיח תחתיו מבניו. המשיח מגניו החתיו: בליל הקשר. אין נקמלת להיות שיריה נאכלין, אלא
- (91) בליל. כולה שוה לגצוה:
- (19) המחשא אוחה. סעונד ענודומיס, שסיל נעשית מעלת על ידו: המחשא אוחה יאכלנה. סרלוי
- מרך מן סזורק דמס, שסרי נאמר למעס כל זכר בכסנים יאכל אומס: לעבודס, ילה עמה בשעת וריקת דמים שהינו חולק בבשר (ובחים לע.), והי הפשר לומר שהוסר שהר כהנים בהכילתה
- מְנְלְם (מְנוב מו' כמ)' יהא נמוי: מקוס דס (הצגד אשר יוה עליה) מכצם צמוך העורה (מ"כ פרק ו, ו): אשר יוה. יהא נוה כמו וְלֹא יִשֶּׁה לְמֶבֶן ואס סיא כערס מאכל כמומר עבס (עס לו:): ואשר יוה מדמה על הבגד. ואס סווס מדמס על סבגד אומו (OS) כל אשר יגע בבשרה. כל דבר אוכל אשר יגע ויבלע ממנס: יקדש. להיות כמוה, אם פסולה תפסל,
- (אסמר ב, יב) אשקירי"ר בלע"ו: ומרק וששף. לפלוע אם בליעמו, אבל כלי מרס למדך הכמוב כאן שאינו יוצא (וב) ישבר. לפי שהצליעה שנצלעת צו נעשה נותר והוא הדין לכל הקדשים: ומרק. לשון מַמְרוּהֵי הַנְּשִׁים

זְמְנָא לְכַפָּרָא

בנולא התוקר:

- לבה לבהתם בנא: נְתַה לֹדֶשׁ קוּדְשִׁין הִיא: ²² בֹּלְ וֹבֶׁר בַּבְּעַוֹנִים יִאָבַלְ אָעַוֹּע בֹּלְ דְּכִּיּרָא בַּבְעַוֹנִיּא יִיכוּלְ
- **ឝំង្គុំង ៤ឆ្នំដឹ៤: (៤)** לְכַשָּׁר בַּפִּרָה לָאִ עֹאָכֹילְ בַּפִּרָהְאִ מועד למשפו יוּבָא וְכָל חַשָּׁמָא דְּיִהְעָל מִדְּמַה וְכְּלְ־חַשְּׁאַת
- さんきょう かんりょう ער װְאָר תּוֹרָת הָאָשָׁם לָּדֶשׁ וָדָא אִירָיִהָא רַאַשְׁמָא לֹּדֶשׁ בּרַשִּׁים הִוּא: קּוּדְשִׁין הוּא:
- קַבֶּיב: ְּיִאָּתְּיְבְּיֵהְ יְּיְרְקְ עַּלְ הַמְּוְבֶּחַ יִּיְרִיק עַּלְ עַּוְבְּחָא סְחֹוֹר: ב הַעּלְה ישְׁהַשְׁי אָת־הְאָשֶׁם יִכְּסוּן יִת אַשְׁמָאׁ וֹיָת דְּמִיה בּמִּלְנִם אַמֶּר וְמִּנִםתְּ אָנַר בּאַנִרָא בּוֹבְּסוּן זָר הַּלְנִיאַ
- ث لهٰں خُمِ عَلَٰظِ نَظَلَيت ظِهْنِهِ لَيْنَ خُمِ فَلَحْيَةِ نَظَلَيتِ طَوْبِ
- קַנְיַכְּמֶּה אָת־תַּקְּרֶב: אָת הָאַלְיָה וָאָת־הַהָּלֶב יִת אַּלִיְהָא וִיָּת מַרְבָּא דִּחָפֵּי הַמְּכַפַּה אָת־הפְרב: יָת אַּלִיהָא וִיָּת מַרְבָּא דִּחָפֵּי
- דַנוֹלֶלְ אַמֶּר עַלִּינִוֹ אַמֶּר لْمُعْرِ مِنْ يَدُخُرُيْنِ لَمُعْنِ لَنْنَ فَلَقَدًا حَبَكُنًا لَيْنَ فَلَحُمْ

אַשֶּׁבּ הַנְאַ:

正算が無けて

لبظفاد

نَّهُ بِيَّالًا لَهُ الْمُعَالِّةُ لِمَا الْمُعَالِّةُ لَمَا الْمُعَالِّةُ لَمَا الْمُعَالِّةُ لَمَا الْمُعَال

\$4_LÇËL

- על־הַכְּלְיָת כּוּלְיָהָא יַשְׁבִּינָה: בהקליהון דשל גססיא ויָת

ئكديا

ĊĽĹΧ

לְּירוֹיִר לְמֹוֹבְלִיא מּוּוֹבְנִא בוֹנִם וֹנִ

הבהן ויפיק

- may eat thereof; it is most holy. Every male among the priests
- with fire. shall be eaten; it shall be burnt atonement in the holy place, the tent of meeting to make any of the blood is brought into And no sin-offering, whereof
- guilt-offering: it is most holy. And this is the law of the
- the altar round about. thereof shall be dashed against guilt-offering: and the blood 2 burnt-offering shall they kill the In the place where they kill the
- that covereth the inwards, thereof: the fat tail, and the fat And he shall offer of it all the fat
- by the kidneys. liver, which he shall take away loins, and the lobe above the that is on them, which is by the and the two kidneys, and the fat
- Lord; it is a guilt-offering. offering made by fire unto the smoke upon the altar for an And the priest shall make them
- (בב) כל זכר בכהנים יאכל אוחה. האלמדה שֶׁמְמִמְמֵּא אומה האמור למעלה לא להוליא שאר הכהנים, אלא מידי דפיו לעולם (פקחים ל:):
- (ES) וכל חשאה וגוי. שאם הכנים מדם המאם החילונה לפנים פקולה (וצחים פצ.): וכל. לרצות שאר קדשים: לסולים שם ששינו רשוי לשמוי:
- (I) קדש קדשים הוא. סול קרצ ולין ממורמו קרצס (ממורס יו: מ"כ פרצמל ד, צ):
- כבוג לכפון: (a) ישחשו. ריבה לנו שחימות הרבה, לפי שתלינו אשם בלבור נאתר ישחשו, רבים, ותלאו בעולה להביא עולת
- בפרשם ויקרם: אח האליה. לפי שמשם מינו במ מלם מיל מו כבש, ומיל וכבש נמרבו במליק: (3) ואח כל חלבו וגוי. עד כאן לא נמפרשו אמורין באשם לכך סוצרך לפרשם כאן, אבל מעאם כבר נמפרשו בס
- שלא הוקטרו אמוריו כשר (ובחים ה: וע"ש ברש"י): לשמו, כמו שדרשו, סוא הכחוב בחטאת, לפי שאשה לא נאמר בו אשה הוא, אלא לאחר הקטרם אמוריץ, והוא עלמו עולה לקיץ המזבח, אם שחמו סחם אינו כשר לעולה קודם שנחק לרעיה. ואינו בא ללמד על האשם שיהא פסול שלא (a) אשם הוא. עד שינחק שמו ממנו, לימד על אשס שמחו בעליו או שנתכפרו בעליו אף על פי שעומד להיום דמיו

בְּמְקְוֹם קְּדוֹשׁ מֵאְבֵל קְבָשׁ מִיכְלְנֵיהְ בַּאָּתַר פַדִּישׁ ⁹ בֹּלְ_וֹכָּׁר בַּכִּנְׁנִוּם יִאָּבֹלְנָנִּוּ בֹּלְ נִבוּנִגא

 ۲

 ۱

 ۱

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 1

 2

 2

 2

 3

 4

 4

 5

 6

 7

 8

 9

 1

 1

 2

 2

 2

 2

 2

 3

 4

 4

 5

 6

 6

 7

 8

 8

 9

 8

 9

 9

 9

 1

 1

 1

 1

 1

 2

 2

 2

 2

 3

 4

 4

 5

 6

 6

 7

 8

 8</ לِيْمَ תَحْيَرًا هِٰشِد بْحَوْد جَبَ بَيْدِه ذِبْنَا فِيَنِهُ يَادِحُود

حَجِتًا لِمَا نَكُمُ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّا الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّا الللَّا الللَّا الللَّا اللّ يج،ته وند يوخران يجهو بجهاد بجهاد به ود جانو بعد بدج دد ⁸ וְהַפֹּהֵן הַפַּקְּרֶיב אָת עָּלִת וְכְהָנָא דִּמְקְרֵיב יָח עַלֹת

אַמַה לוֹ מִהְנֶה: « בּטַנְּיִר וְכְלְ -נְעֲּמֶהְ בַמַּרְחָמֶה בִּטַנִּרְא וְכָלְ דְּחָהְצֶּבֶּיִר וְכְּלְ־מִנְהְהַה אֲמֶּר

תְּהְנֶה אֶישׁ כְּאָהְיוּ: (פּ) تنتكت خردر فتر هندا بدرم فبجم خدم فتر هنبا ° וְכְלְםְמִּנְחָה בְּלְנְלְּחַ בַּמְּמֵן וְכָלְ מִנְחָהֵא דְפִּילָא בִמְשָּׁה

אַּמֶּר יַקְרִיב לַיהְוָה: אַנְרָסָה מְּוֹרֶת זְּבָּח הַשְּׁלְמָיִם וְדָא אִיָרִיְהָא דְּנְכְּסָה

נְסְׁלֵט מִּבְׁבְּׁכֵט עַלְּט בֹּלְינִ עַ בַּמְתָּע נִסְלָט בַבִּיכָא נִּבִיבָּא بلكركر مَجَبِهِ مُمْثِنَا فَمُرْدِرًا فَمَنِدًا يَعْمُ فِيدًا חַלְוּת מַצּוּתְ בְּלוּלָת בַּשְּׁמֵן בִּרִיצְן פִּמִירָן דִפִּילָן בְּמִשָּׁת יו וְהַקְּרֵיבו עַל־זֶבָה הַמּוֹדְה וִיקְבִיב עַל נְבְסַת מּוֹדְהָא מַל_וּלָדְן

īääl:

نْبَعُدْدِ طِيْمَ طِيْلُمُنَا بِيعَ:

چرا برگرا زار:

לְבְוֹנִיא בִּילִיה יְנֵיי:

المركان الثالة בהלבור יהיה لجر מַטַביקא שَٰאُפُע וֹכֿאַ מִּנְטִׁטָאָ

שְׁבֵי נְּבָר כַּצְּׁעוּהִי:

לוּבְׁהַּגֹּא בּוּלַבוּר בָּבָרם וֹנִי:

ַ <u>בַּלוּגרָפוּ אַם מַּלְ שוּגַלאַ יַלַּלְבַנּג</u>ע

يعرزا جينيا: oil, of fine flour soaked. with oil, and cakes mingled with oil, and unleavened wafers spread unleavened cakes mingled with sacrifice of thanksgiving then he shall offer with the If he offer it for a thanksgiving,

> in a holy place; it is most holy. may eat thereof; it shall be eaten Every male among the priests

atonement therewith, he shall for them; the priest that maketh y guilt-offering; there is one law As is the sin-offering, so is the

priest shall have to himself the s man's burnt-offering, even the

he hath offered. skin of the burnt-offering which And the priest that offereth any

priest's that offereth it. on the griddle, shall be the dressed in the stewing-pan, and baked in the oven, and all that is And every meal-offering that is

well as another. the sons of Aaron have, one as mingled with oil, or dry, shall all And every meal-offering,

may offer unto the LORD. of peace-offerings, which one And this is the law of the sacrifice

- (6) קדש קדשים הוא. נמורמ כסניס סול נדרם (פרשמל ס, י):
- כפורים וטונן: (ד) חורה אחת להם. נדנרוס: הכהן אשר יכפר בו. סרמיי לנפרס מולק נו, פרע לענול יוס וממוער
- (8) עוד העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה. פרט למצול יוס וממופר כפוריס ואינן שלינן מולקיס צעורות
- (9) לבהן המקריב אחה וגרי. יכול לו לפדו, מלמוד לומר לכל פני מסרן מסיס, יכול לכולן, מלמוד לומר לכסן (זבמים קג:):
- (10) בלולה בשמן. וו מנחת נדגס: וחרבה. וו מנחת חועל, ומנחת קנלות, שלין צהן שמן: המקריב, הא כילד לבית אב של אומו יום שמקריבין אומה (מ"כ פרק י, ג):
- (SI) אם על חודה יקריבנו. אם על דבר סודאס על נק שנעשם לו, כגון יורדי סיס, וסולכי מדברות, ומבושי בית
- (מהלים קו, כא־כב), אם על אחם מאלה נדר שלמים הללו, שלמי חודה הן, ומעונוח לחם האמור בענין, ואינן נאכלין האמוריס, ומולה שנמרפא, שהם כריכין לסודות שכמוב בהן יוֹדוּ לַה' מַמָּדּוֹ וְנָבֶּלְאוֹמָיוּ לָבְנֵי אֲדֶט. וְיִוְבְּמוּ וְבָמֵי מוֹדֶה

<u>ۻ</u>ڂڟ؞ هَمْ سَمْ لِم كُلُول سُمِّا نَظُدُر صَدْم الْدَامُا لَـ خُلِيْتُ لَا يُطْرَبُهُ

הַאָּבֶל אָת־דָּם הַשְּׁלְמֵים לִוּ לְבָּהַנְאִּ דִּילִיהִּ יָהֵי: הַאָּבֶל אָת־דָם הַשְּׁלְמֵים לִוּ לְבָּהַנְאִ דִּילִיהִ יְהֵי: לי קרבן מרוטה ליהוָה לכהו מורבנא אפרשותא <u>קרם יי</u> ְנְהַקְּיִר מִמֶּנִנּ אָטִדְ מִכָּלְ יִיקְרֵיב מִנֵּיה חַד מִכָּלִ

ממנו מַגַלַב: בּנִים שַׁנְבַּנִי יִאָּכִילְ לָאַנִינִי בַּנִים שִּנְבַּנִינִי יִהְאָכִילְ לָאִ װּ וּבְשַּׁר זֶבָּח תּוֹדָּח שְׁלְמְּיו וּבְשַּׁר וָבְסַתּ תּוֹדַת קוּדְשׁוֹהִי

ជជុំ װְ װְאַבֶּלְ: نخكب تغكح بظظظب لنجبظه 91 לובלו ביום הקורילו אמר וָאָם ְנָדֶרוּ צְּוֹ נְדְבְּה זָבָה

עַהְּלִיהְי בֹּאָה וֹהְבֶּוּ:

بالإثراء من الله المرابع المر تَلَمُّ لَا خَلَادٌ نَكُنُكُ لَكِ ثُمُّ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ לְאִ יִרְעֵּרְ תַּמְּלְיֵרֶ אִּיִּוֹ לְאִ אַ זְבַׁע מִּלְמֶּגו בַּנֵּנִם עַמִּלִימִּן נאָם באָלִלְ יֶאֹלֶלְ מִבָּׁתְּבַ

עַל־זָבַח תּוֹדַת יִקְרֵיב קּוּדְפָּנִיה עַל נִבְסָת מּל־זָבַר

יַצְנַע מִנְיה עַר צַפְּרָא:

∴₩Ċ৻५: בבקרוהי ידישהצר מניה יָת נְבְסְתֵיה יִהְאֲבִיל וּבְיוֹמָא לינבלניה ביומא דיקניב ואם לבבא או לבבקא נכסת

: ١٠٠٠ الألك: けいひと עַליקאָה בְּנוּרָא קן וְהַנּוֹהָר מִבְּשָּׁר הַזְּבָח בַּיּוֹם יוֹרִישְׁהְאַר מִבְשַּׁר נִכְסְהָא

נאַנשׁ דַיִיכוֹל מָנֵיה חוֹבֶיה וְיִבְים בְיִבִי בְּוֹבִים וְבִי לְנֹתֵּלֹא צַמְלִנִיב וֹטִינִי לָא בּוֹנִמֹא שַׁלִינִאַב לָא וָבִי נכפע حانا بهابان

> peace-offerings for thanksgiving. the sacrifice of his shall present his offering with With cakes of leavened bread he

> peace-offerings against the altar. that dasheth the blood of the the Lord; it shall be the priest's otnu ilig s roi gnirelto dose lo And of it he shall present one out

.gainrom not leave any of it until the the day of his offering; he shall ro nətsə əd İlsde gaivigeskasdı his peace-offerings for And the flesh of the sacrifice of

remaineth of it may be eaten. the morrow that which he offereth his sacrifice; and on it shall be eaten on the day that be a vow, or a freewill-offering, But if the sacrifice of his offering

day shall be burnt with fire. The sacrifice on the third But that which remaineth of the

iniquity. that eateth of it shall bear his abhorred thing, and the soul that offereth it; it shall be an shall it be imputed unto him shall not be accepted, neither at all eaten on the third day, it sacrifice of his peace-offerings be And if any of the flesh of the

שקוי מדבריום כי עשרון: מרבכח. לחס חלוע ברוחחין כל לרכו: מלס, וכמיב על מלמ למס ממץ וגוי, וכל מיץ ומיץ י' מלומ, כך מפורש במנמום (דף עו.), ושעורך ס' פאיץ ירושלמיות אלא לייס ולילה, כמו שמפורש כאן: והקריב על זבח התודה. ד'מיני למס, מלום, ורקיקין, ורצוכה, ג'מיני

למולין בפדיון עד שישחע הובח: (EI) יקריב קרבנו על זבח. מגיד שלין הלחם קדוש קדושת הגוף (שם עת:) ליפעל ביולא ועבול יום, ומללאת

שלמים (זבחים ד.): שו:), ובשכה לבעלים מרך ממזה ושוק שבה, כמו שמפורש למעה מנופם מזה ושוק בשלמים (פסוק לד), והמודה קרויה (14) אחד מכל קרבן. למס אמד מכל מין ומין יעול למרומס לכסן סעובד עבודמו וסשאר נאכל לבעליס (מנמומ

בוקר. אבל איכל סוא כל סלילס, אס כן למס אמרו עד חלוח, כדי לסרחיק אדס מן סעבירס (ברכוח ב.): ליוס ולילס (ובמיס לו. מ"כ פרק יב, ל): 🗈 ביום קרבנו יאכל. וכומן נערס ומן לממס: 🦰 יניה מטנו עד (EI) ובשר זבח חודח שלמיו. יש כאן רצויין הרצה, לרצות מעלת ולשם, וליל נזיר, ותגיגת י"ד, שיהיו נלכלין

ברון וְשַׁבְּּם בִּרְּגְ לְבַּׁמִּוְן וְשַּׁבְּם וֹמַּבָם (ברחשית לו, כד) מִת וְלְדָשׁ וְלָבָח תַרְמָם (דניחל מ, יג): וטטחרת וחנותר טטנו. בראשון, יאכל. (ק"א והנותר ממנו יאכל) וי"ו זו ימירה היא, ויש כמוה הרבה במקרא, (16) ואם גדר או גדבה. עלה סגיהם על הודהם של נם, היים מעוים לחס ויהלכלה לצ'ימים, כמו שמפורש גענין:

בְּלְשְׁהְוֹיִה יֹאָכָלְ בַּשָּׂר: رِّه يَّهُرِّم جَهُم نَهُلَكُ لَٰنِكُهُد oi נְיַבּׁמֶּבׁ אֶׁמֶבּנֹנָּת בֹּכַלְ מִּמִּאָ

لُـنلُـدٌ، خُطيلُـمُلا تـدبح حُمَّــ יהוקד יבְשַּׁר קידְשָּׁאַ כָּל מְסְאַב לְא וֹטְאַכוֹלְ בְּנוּבָא יִבְשָּׁר קוּדִשְּׁא דִּיִקְרַב בָּכֶל

clean may eat thereof. for the flesh, every one that is it shall be burnt with fire. And as unclean thing shall not be eaten; And the flesh that toucheth any

בַנוֹא מִמְמֵּיב: וֹמַמֹּאַטִוּ הֹבְיוֹו וֹנִכְּוֹבִינִי עַזָּפָּמִ °° מַנָּבַח הַשְּׁלְמִים צָּשֶׁר לִיהֹוֶה لْلَاثِقُم كَيْمُد لِهُذَر خُمُّد ا

אַנְשָא הַרוּא מִעַמִיה: יסאובתיה עלוהי וישמיצי מולסנו לוּוְשׁהָא בּלוֹם וֹה נאניש كار،⊂بح

shall be cut off from his people. uncleanness upon him, that soul unto the Lora, having his peace-offerings, that pertain desh of the sacrifice of But the soul that eateth of the

פרשה בספרי ספרד ואשכנו) הַהָּוֹא מֵעַמֶּיהַ: (פּ) אַשֶּׁר לַיהוֹה וָנִכְרְתָּה הַנָּפָשׁ וֹאַכַּג מִבְּשָּׁר זָבַח הַשָּּלְמִים הְמִאָּנו אַן בְּבְלַן מְהַבֹּא מְהָ בִּבְלַן מְבֵּוּא מְהָבָּלָא אָן בָּבָלן מְבֵּוּא בְּטְמְאָת אָבְם אָנו בִּבְהַמָּנִר וֹנְפַּׁמִּ בֹּי_טִינֹּת בַּבַבַעַמַּטָּא

אַנְשָא הַרוּא מִעַּמִיה: לַנְבְׁהַנֹּאָ בַלֵבְם נֹוֹ נִהְשִׁנָּגִּי ממאד וווכול מבשר וקסת בַּטְנִאַבְע אַנְשָּׁא אַנ בַּבְּמִגנָא נאלה אבו ועבר בלץ מסאב

be cut off from his people. unto the Lord, that soul shall peace-offerings, which pertain flesh of the sacrifice of detestable thing, and eat of the unclean beast, or any unclean 21 the uncleanness of man, or an any unclean thing, whether it be And when any one shall touch

﴿ لالألا: %<u>८_</u>ぴぱ

ימַלָּילְ יִיְ מִם מִמָּה לְמִימָר:

Speak unto the children of Israel,

And the Lord spoke unto Moses,

:gaiyse

に※ でいい בְּלְ־חֵלֶב שִּׁוֹר וְבֵּשֶׁב וְמֵז לָא לְמִימֵר כִּלְ מִּרַב חּוֹר וְאִפֵּר הְלְ־חֵלֶב שִּׁוֹר וְבָשֶׁב וְמֵז לָא לְמִימֵר כְּלְ מְרַב חּוֹר וְאִפּּר בּ בּבּר אָלְ בֹּנֹוֹ וֹמְּבֹאֵלְ לְאֵלְוֹר מִּלְוֹלִ מִּם בּּנוּ וֹמְּבֹאֵלְ בּבּר אָלְ בֹּנֹוֹ וֹמְבֹאֵלְ לְאֵלְוֹר מִלְּוֹלִי מִם בּנוּ וֹמְּבֹאֵלְ

or sheep, or goat. saying: Ye shall eat no fat, of ox,

לי נְעַלְב לִבְּלְעַ נְעַבְּר מְבַבְּּע יִּעְרַב נִבְּלִא יִּעְרַב עַּבִּיִּרְא

shall in no wise eat of it. used for any other service; but ye which is torn of beasts, may be of itself, and the fat of that And the fat of that which dieth

- עונה משל: פירושו בשעת סקרבתו לה מעלס והת במתשבה, והס משב פיגול יסיס: - והנפש האכלה ממנו. הפילו במוך סומן, למפרע, מלמוד לומר המקריצ אומו לא ימשב, צשעת הקרצה הוא נפסל, ואינו נפסל צשלישי (מ"כ פרשמא ה, א). וכן (18) ואם האבל יאבל וגוי. במחשב בשחימה להכלו בשלישי הכחוב מדבר יכול הם הכל ממנו בשלישי יפסל
- אומר לך כל מסור יאכל בשר, אפילו בכל סעיר): כל מס שאפרמי לך במטאם ואשם שאם ילאו מוץ לקלעים אפורה, כמו שכמוב בחלר אהל מועד יאכלוה, בבשר זה אני יכול לא יאכלו שלמיס אלא הצעליס, לכך נאמר כל מהור יאכל בשר: (וחבשר כל שהור יאכל בשר. כלומר מומר: כל שהור יאכל בשר. מס מלמוד לומר לפי שואמר וְדַס וְּבְּמֶיךּ יִשְׁפַרְּ וְמַבְּשָׁר מֹחְבֶל (דבריס יב, כו), (פו) והבשר. של קדש שלמיס אשר יגע בכל ממא לא יאכל: והבשר. לרבות אבר שילא מקלמו, שהפנימי
- (1.), אם לכלל, ואחם לפרט, ואחם ללמד על קרצן עולה ויורד שלא נאמר אלא על עומאם מקדש וקדשיו: בגזיכה שוה (מ"כ יד, ג. מכום יד:). ג' כרימום המוכום בהוכלי קדשים בטומהם הגוף, ודכשוה רבומינו בשבוטום אוסרס, וסבשר אשר יגע בכל ממא וגוי. ואוסרם ממא שאכל את סמהור אינה מפורשת בתורה, אלא תכמים למדוה (20) ושמאחו עליו. במומחם הגוף הכחוב מדבר (ובחים מג:), חבל מהור שחכל חת הממח, חינו ענוש כרם, חלם

בַאָכַבְע מָהַמֶּיהַ: xàr qui tà tà tà rian הְבְּהַלְּהְ אַּמְּר יִקְרִיב מִמֶּנְנְה מִן בְּעִירָא הִיקְרִיב מִנָּנִּ كَ، خَمْ هِجَمْ بِتَكْرَ بَرًا \$ُلَا، حُمْ لُــُنْدِيمْ فَلْحُهُ

אַנְשָׁא דִייכוֹל מִעַּמִיה: לובלא שנם נו נומשוגו

it shall be cut off from his people. LORD, even the soul that eateth an offering made by fire unto the the beast, of which men present For whosoever eateth the fat of

מוֹשְׁבֹמֵיכֶם לְעִּוֹף וְלַבְּהַמֶּה: ⁹² וֹכֹּלְ-בַּׁםְ לָאִ עִאִּכֹּלְוִ בֹּכֹלְ וֹכֹּלְ בַּׁמֹא לָאִ טִּגֹּלְוָוּ

וֹדְבְעִירָא: בְּכִל מוֹהְבְנֵיכוֹן דְעוֹפְא

beast, in any of your dwellings. or of fowl or of fowl or of And ye shall eat no manner of

בספרי תימן) (אין פרשה מִעַּמִיה: בַם וָנְכְרְמָה הַנֶּפָשׁ הַהָּוֹא וְיִשְׁהַיֹצִיּ בַּלְ נַפַּׁמִ אָּמָג עַאָבַל בַּלְ

בלק אולה ביוכול בל דם

from his people. blood, that soul shall be cut off Whosoever it be that eateth any

دېلاناد: <u>יְרוֹיִר</u>

אָל־מֹשֶׁה וְּמַלֵּיל יִיְ עָם מִשֶּׁה לְמֵימַר: And the Lore spoke unto Moses.

:Saryas:

ליהוֶה מוּבַח שְּלְמֶיו: oz עַמְּלֵנֶיִר אָּטִ־זְּבָּע מְּלְמִּיִּוֹ לְמִימָּר דִּמְּקְנִיר אָטַ־זָּבָע מְּלְמִיִּן לְמִימָּר דִּמְּקְנִיר זְיִנִי וֹכְּסָּע لَـ قَدْ لَمُ لَكُمْ كَمُ كَلَّا لَمُ فَرْدِ مَوَ خُدْ لَمُلَةً حَالِمًا لَهُ فَا لَهُ لَكُمْ لَا فَا

לודשוהי: לול מוני בים ול ווני יני

his sacrifice of peace-offerings. offering unto the Lord out of the Lord shall bring his otnu egnirəfto-əəsəq 10 əəhirəse saying: He that offereth his Speak unto the children of Israel,

خظتر نبينا: אָת הַחָּזָּה לְהַנִּיף אֹתָוֹ הְּנִיפָּה יִיִהִינִיה יָת חַרְיָא לְאָרָטָא לְפַנִי יהוֹה: « אָטַרַתַּתֶלֶבְ עַּלְרְתֶלְבְיתְנְיִבְיאָהּוּ בַּיִייְ יָהַ תַּלְבָּאִ עַּלְ תַּלְבָּאִיּ גְּבָׁוֹ מְּבַרְאָּגִּנְרַ אָּנִי אָהָּגְּיִ נְּנִינְיַ יִּדְיָרִי יִיִּהְיָן יָה קּוּרְבְּנִיָּא

the Lorp. oroled gritello-evrw r tot bevew he bring, that the breast may be fire: the fat with the breast shall offerings of the Lore made by His own hands shall bring the

نڂڴڒ؞ڔ؞ مَقِرَجِهِمَ رَمِيْدَ رَهُمَا لِمَا يُصَافِع لِمَا يُصَافِع فِي الْعَلَى الْعَلِي عَلَى الْعَلَى الْعَلِيْعِلَى الْعَلَى الْعِلَى الْعَلَى الْعَالِي الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَل أنظَمُر يَوَتُلُ אُنَا يَتَكُرُ لِيُوْرِةِ خُتُنِهِ بُنَ فَلَحُهُ

לאַבורן ולִבנוביי:

, 'snos breast shall be Aaron's and his 31 smoke upon the altar; but the And the priest shall make the fat

נבילה, ולה מהמר הין היסור הל על היסור (חולין לו.): ואכל לא האכלהו. אמרס מורס יבוא איפור נבילס ומרפס וימול על איפור מלב, שאם אכלו יממייב אף על לאו של (44) יעשה לכל מלאכה. בא ולימד על החלב שאינו מעמא עומאת נבלות (פקחים כג. ח"ר פרשחא י, ח):

נוסגם בכל מושבום, ובמסכה קדושין בפ"ה (לו:) מפרש למה הולרך לומר: (26) לעוף ולבהמה. פרט לדס דגיס ומגניס: בכל מושבוחיכם. לפי שסיא מונת סגוף ואינה מונת קרקע

לסניף וגוי: שיסא סוא מן סאשיס, לפי שנאמר אם אשי ס' אם סמלב על סמוס, יכול שיסא אף סמוס לאשיס, לכך נאמר את סמוס מפורש במנחום (דף סב:): - אח החלב על החזה יביאנו. ואח סחים למס מביא, לסניף אוחו סוא מביאו, ולא ווסו שנאמר וַיָּשִׁימוּ אָם סַמַלְבִּיס עַל סֶמָוֹוּמ וַיַּקְעֵר סַמַלְבִּיס סַמִּוְבַּמָס (שס ע, כ), למדנו שג' כסניס וקוקין לס, כך בַּפְּנּנּפָס עַל מָשֵׁי בַּמַלְבָּיס יָבִּימֹוּ לְבְּנִיף וּגוי (ויקרמֿ י, מו), ולממר סמנופס נומנו לכסן סמקמיר, ונמלמ סמזס לממס, סמוס, וכשנומנו ליד סכסן סמניף נמלא סמוס למעלס וסמלצ למעס, ווסו סאמור צמקוס אמר צוק סַפְּרוּמֶס וַמֵּוֹס סק:): אח אשי הי. ומס סן סאשים, אם סחלב על סחוס: יביאנו. כשמביאו מבים המעבחים נותן סחלב על (30) ידיו חביאינה וגוי. שמסא יד סבעלים מלמעלם וסמלב וסמוום נמונין בס, ויד כסן מלמעס ומניפן (מנמומ

לַכְּעַוֹ מִנִּבְעוֹ הַּלְמִוּכִם: וֹאֵם שִׁנְל הַנְּמְּוֹ שִׁשְׁל הַנְּמְוֹ שִׁנְלֵּי הַבּוֹמְה

حرباتياتا: אַפֿבֹּחִוּטֹא לְכִּנִדֹּא מִוֹכַסִּע ווֹט אַלא בּוֹמִוֹא שַשׁׁתוּ

sacrifices of peace-offerings. heave-offering out of your s2 unto the priest for a And the right thigh shall ye give

ההנה שוק הימין למנה: نڤن بين غرير عنه الله المنظمة עמקריב אָת־תַם השִּקְמֵים

דַנְמִינָא לְחָלְם: שַּׁבַרוֹ הַילִיה הָבֵי שְׁקָא לובהוא ווט טבלא מלוו בְּמְלַבְוּתְ נְעַ בַּם וָכְּסָעַ

portion. s rot dgidt thgir odt evad llade peace-offerings, and the fat, that offereth the blood of the He among the sons of Aaron,

نظ۪د ילְבֹּלִיוּ לְטַׁלַ מִּיּלְם מִאָּע בַּוֹי נאָתַן אֶלְם לְאַדְרָן הַכֹּתַן בְּנֵירִישְׁרְאֶלְ מִוּבְחֵי שֵּלְמִיהָם יַּנְלְ הַהְּרוּמְה לְלַהְהִי מִצֵּה בּי אָת חַזָּה הַמְּנִיפָּה וְאָתוּ

ללום הלם מו לה והבאל: לוּדְשֵׁיהוּן וִי<u>הַלִּיה וְהְהוֹ</u> מו בני ישֹראַל מוּכִסַּנו ádk kádlaudk töltlu אַב, וֹט עַבוֹא צַאָּבמוּטֹא וֹוֹט

for ever from the children of priest and unto his sons as a due have given them unto Aaron the sacrifices of peace-offerings, and 34 the children of Israel out of their thigh of heaving have I taken of For the breast of waving and the

הקריב אֹהָם לְכַּהָן לַיהְוָה: יְהְיָה בְּיוֹם <u>" נְאַת מְשְׁתָת אַהַרֹּן יִמִשְׁתַת</u> בוֹים בוֹני ئېتانا לשַמָּשָא

LORD in the priest's office; presented to minister unto the йге, in the day when they were offerings of the Lore p made by portion of his sons, out of the of Aaron, and the consecrated This is the consecrated portion

ישְׂרָאֵלְ חַבַּת מּוּלְם לְדִרֹהֶם: בּׁגוִםְ מֹֹמֻשׁנוֹ אָטָׁם מֹאִנוּ בַּוֹנֹו אַשֶּׁר צְנְּה יְהְנְה לְהָת לְהָם

جُدُديا: نمٰدُ٪ح كُنُه למתן להון

throughout their generations. anointed. It is a due for ever Israel, in the day that they were de given them of the children of which the Lord commanded to

نْجَائِدَى بَاشِجْتِرْتِات: لْكِرْبَهُمْ لَكِمْهُمَ لَكِهَدِيْهُمَ خُمُدُنُنُمُ يَخْبُهُمُمُ ואת המורָה לְעֹלְה לַמְּנְחָה דְּא

*i*ĊtĊāU メドレ・バル

guilt-offering, and of the sin-offering, and of the meal-offering, and of the burnt-offering, of the This is the law of the

the sacrifice of peace-offerings; consecration-offering, and of

- מן סמובם (מ"כ פרק טו, ד): (IE) והקשיר הכהן את החלב. ולמר כך וסיס סמוס למסרן למדנו עלין סצער נמכל צעוד עסלימוריס למעס
- (22) שוק. מן הפרק של ארכובה הנמכרה עם הראש עד הפרק האמלעי שהוא סובך של ירך (חולין קלד:):
- הקער חלבים שחינו חולק בבשר: (33) המקריב את דם וגוי. מי שסול כלוי לוכיקמו ולסקעיר מלביו, ילל עמל בשעם זכיקת דמיס לו בשעת
- (עב) ולמלואים. ליוס מינוך סכסונס: (46) החנופה החרומה. מוליך ומנים מעלם ומוריד (סוכם לו:):

فرز: (ق) se בְּתַר סִינְיִ בְּיוֹם צַּוּתְוֹ אָתַר אַשֶּׁר צְנָה יְהְנָה אָת מֹשֶׁה דְפַפֵּיד יִיָ יָה מֹשֶּׁה בְּשִּירֶא

offerings unto the Lore, in the children of Israel to present their that he commanded the Moses in mount Sinai, in the day which the Lord commanded

wilderness of Sinai.

دد،ه، ززٰلَـظٰد

جېښد: אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

sayıng: And the Lord spoke unto Moses,

בְּעַקְצִוּע: וֹאֵעְ הֵׁדָּוֹ בַּאֵגְיִם וֹאֵע סֹכִ הַמִּשְׁחָה וְאֵנוּ פַּר הַחַשְּׁאַת אַעִּוֹ וֹאֵעַ עַבְּלֶּגְוֹם וֹאֵטַ חֲמֵלוּ מִמֵּנִי וֹנִטַ לְבַנְהַּגֹּא וֹנִים **%ロー%ロー**[

ונת סלא הפטירנא: בְּטַמּטֹא וֹנִים שַּׁבֵּוּן בַּכֹּבוּן משקא דרבוקא וית תורא וֹאָטַ בּּלוֹנו לַבוּר וֹט אַנִּבוּ וֹוֹט בּׁנוִנִיוּ

unleavened bread; rams, and the basket of the sin-offering, and the two anointing oil, and the bullock of him, and the garments, and the Take Aaron and his sons with

פַתַח אָבֶל מוֹצֶר: ث لَمَّن خُرِـ لَمْنُلُ لِلكَاتِّامِ هُرِ_ لَأَن خُرِ خُنْهُنَّهُ خُنِيهَ ذِنْلَامً

מַמְכַּן וַמְנָא:

And Moses did as the LORD 'gni 199m To 1091 congregation at the door of the

and assemble thou all the

אָבֶל מוּצֶר: אֹהְוֹ וַמִּקְּהֵל' הֲעֵבְּה אֶל־פֶּתַח נינַעשׁ מֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר צִּנָה יְהֹנָה

לְטָרַע מַשְׁכַּן וְמָנָא: נְמִיה וְאָהְבְּנִישָׁת בְּנִשְׁהָא וְעָבֶר מֹשֶה בָּמָא דְפַבֶּיר

the door of the tent of meeting. congregation was assembled at 4 commanded him; and the

رَيْرَهُالِي: <u>װְ הַדְּלְרְ אֲשֶׁר־צְּנְְה יְהְוְה</u> משֶׁר אֶל־הַעֶּדָה

פּטׁלמֹא בַפּפֿור וֹן לַמָּמֹבר: נאַמַר מֹשֶׁה לְבְנִשְׁמָא בֵּין

commanded to be done.' which the Lord hath gnidt ong ei sidT' :noitegorgnoo ? And Moses said unto the

בּלנו נוֹבְעַּא אָטָם בּמֶּוֹם: ° וּוֹלֵבֶׁר מָמֵּע אֵט אַנוֹנְן וֹאָט וֹלֵבוֹר מָמֵּע זֹט אַנוֹנְן וֹזִט י

בּנוְטִי וֹאַסְטִי וֹטִׁטַוָ בַּמּוֹא:

his sons, and washed them with And Moses brought Aaron and

رِيْهُوْلِ كُا جِانَ ניַחְנָּר אֹתוֹ בְּחֵשֶׁבֹ הָאֵפֿר עַמְּמִיל נַיִּמֵּן עְּלָיִו אָת־הָאֵפָּׁד אָטוַ בְּאַבֹּיְהַ נֹנֹלְבַּהְ אָטוַ אֶטַב זְטִיה בְּהַמְנָגָא וְאַלְבֵּיִה זְטִיה נימׁן עַלְיוּ אָת־תַבְּמֹנָת נַיּחְנָּר וִיהַב עַלְיִהִי יָת בִּמִּנָא וְזָבִייּ

אַפּוּבְא וֹאַטְקרן לֵיה בַּיה: אַפוּגא וֹזְבוּנוּ זִמְנִי בַּנִימָנוֹ נְתְ מְעִּילְאִ וִיתַב עֵּלְוָהִי נָת

therewith. ephod, and bound it unto him skilfully woven band of the and he girded him with the and put the ephod upon him, and clothed him with the robe, and girded him with the girdle, And he put upon him the tunic,

(שמות כע) ועכשיו ביוס ראשון למלואיס חור וורוו בשעת מעשה: אח אהרן. קמנו גדבריס ומשכסו: - ואח פר החשאת וגר. אלו סלמוריס בענין צוולת סמלוליס בולתס מציס (ב) קח אח אחרן. פרשס זו נאמרס שבעם ימיס קודס סקמת סמשכן, שאין מוקדס ומאותר בתורס:

(٤) הקהל אל פתח אהל מועד. זס למד מן סמקומום שסמויק מועע למ סמרונס:

כל סענין סוס בפרשת המלואים פירשתי בואתה תלוה (שם): (a) זה הדבר. דבריס שמרמו שמני עושה לפניכס לוני הקב"ה לעשות, ואל מאמרו לכבודי ולכבוד אמי אני עושה.

ŪĠĠ(□: אָלְיהַוּאָל אָתְיהָאִינִים וֹאָתִי בּּוּוּשְׁנָא זָת אִנְיָּנָא וֹנִת رَرْשُٰם עָּלֶיו אָת־תַהָשָׁן וַיִּמֵן וָשָׁוּי עֲלוֹהִי זָת חוּשְׁנָא וִיתַב

Thummim. he put the Urim and the upon him; and in the breastplate And he placed the breastplate

袋口_d馍口: בַּנְזֶר תַּלְּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִּנְת יְתְּוֹת אָלְבְּנֵוּלְ פַּּנְּוּנְ אָנִי אָנִּין בַּנִּינִילָ אָפּּנְיִנִין זִי אָנְאָא בְּנְיַנִיבָּא נְּמֶשׁם מֹלְ עַפֹּמֹלְפָּׁט וֹמִּוֹוּ מֹלְ עַמִּנִפֹּטֹא לְצַבִּילְ אָנו_וַמְאָנִפָּנו

דְפַקֵּיד יְיָ יָת מֹשֶׁהֹ: מַלְ וְמִּוּי נְתְ מֵצְנְפְּמָא מֵלְ בִימִּיה

commanded Moses. the holy crown; as the Lord front, did he set the golden plate, o head; and upon the mitre, in And he set the mitre upon his

אָמֶב בוֹלבוּמ אָטִם: رَزْمُمُكُ هُلِ لِيَقْمُكُمُ لِيُعْلِ حُرِ _ ـ وَرِ _ ـ وَرِ ـ ـ <u>्र</u>ुत वंधूतं श्रुत <u>धृ</u>धु । त्वंधृत्त

: الماليات וֹנוֹ כֹּלְ צַבְּינִי בבושא ובלי נת משלוא משָבו בו משָבא

sanctified them. and all that was therein, and oil, and anointed the tabernacle And Moses took the anointing

<u>וְאֶטַבַּנִוּ לְלַבַּיְאֶם:</u> וֹאָטַבַבְּלֶגִּנְ וֹאָטַבַעַבִּיָּנְ בָּלְ מָתְטַנִּ וֹנִטַ בַּגְּנָא וֹנִטַ " פְּעָּמִים וַיִּמְשָׁח אָת־הַמּוְבָּחַ ניו ממונ הג במושם מבה לאדי מניה פל מדבחא שבע

בְּסִימֵיה לְקַדְשׁוּתְּהוֹן: וּמִּנִגוּ וֹבַבֹּג וֹטַ מַּבַבַּטֹּא וֹוֹטַ

to sanctify them. vessels, and the laver and its base, anointed the altar and all its the altar seven times, and And he sprinkled thereof upon

₹<u>₹</u> רַאַשׁ אַהַּרְּן וַיִּמְשָׁה אֹהָוֹ בַיִּשְׁא דַּאַהָּרוֹ וְרַבִּי יָהַיה הַמְּטְּהָה עַּל

خَطَيُ اللَّهُ اللَّا اللّ וּאָביק מִמִּשְׁהַא דִּרְבוּהָא עַל

anointed him, to sanctify him. oil upon Aaron's head, and And he poured of the anointing

בּאַמֶּר צְנָה יְהוָה אָת־משֶה: אַבְנְה נּוֹשַׁבָה לָשִׁם מִּנִּבְּגִּנִים ב נילְבֹמִם כַּשִּׁינִעְ נִיּשׁלָּב אָשִׁם ניקבר משה אַת־בָּנֵר צַּהַרֹן

dün: לְנְבְׁהֹּגוֹ בְּמֵא גַּפְּשִׁנִּג וֹּיָ נִעִּ זְטְׁעִוּן שִׁמְּנִגוֹ נִאָּטְפֵּוֹג נִינִּן נאַלבּישׁנוּן בשננול וזביז וֹלַבִיב מֹשֶּׁה יָת בָּנֵי אַבַרֹן

them; as the Lord commanded and bound head-tires upon and girded them with girdles, and clothed them with tunics, And Moses brought Aaron's sons,

ראש פַּר הַחַמְאַת: אַנְיַרְן וּבְנְיוֹ אָנִריִבִיהָם עַּלִר ממישי ניַגּּשׁ אָח פַּר הַחַשָּאָח נִיּסְמֹדִּ

וֹלֵבות זֹט טוִבֹא בְּטַמּטֹא

bullock of the sin-offering. hands upon the head of the Aston and his sons laid their bns; and brought; and

And the bullock of the

(8) את האורים. כמנ של שם המפורש:

- (9) וישם על המצופה. פחילי מכלח הקבועים בלין וחן על המלופח ומלח הלין חלוי במלופח:
- (11) ויו ממנו על המזבח. לא ידעתי סיכן נלמוס בסואות סללו:
- (בו) ויצק. וימשח. בממלה יולק על ראבו, ואמ"כ נומן בין ריםי עיניי, ומושך באלבעו מוה לוה (כרימות ה:):
- (13) ויחבש. לפון קפירס:

حُرَقِٰكِ مُحُرِّد: אַל־יָסִוֹד הַמִּוְבָּה וַיְקּדְשֵׁהוּ יִּהַיִּה לְכַפְּרָא עַלוֹהִי: אַנוַ וַמְּוֹבְּיוֹ נִאָנוַ וַנְבָּם נָבָּל ĘŖŖĠĸļ ご口母女 الآيار الأ נַיִּשְׁהְט נַיּּקְּח מֹשֶׁה אָת־הַדְּםׁ וּנְכַס וּנְסֵיב מֹשֶׁה יָת דְּמְא

正算算品口: הַכְבֶּר וְאָת־שָׁהֵי עַלָּלְיְע וָאָע ور القالة المرابعة ال رْبِغَا هُمَ جِحُ بَيْتُرِدٌ هِٰقِوْا

יְרוַוֶר אָת־משֶּר: מְטְוּץ לְמַּחְנֵּהְ כַּאָמֶּר צְּנָהְ בְּנִרָּא מִבָּרָא לְמַשְׁרִיִּהָא בְּשֶׁרֵוּ וְאֶת־פִּרְשׁׁוּ שְׂנַרְ בָּאֵשׁ בִּשְּׁרִיה וְיָת אִיכְלִיה אֹנִמִיד וֹאָט_נַפּּׂנַ וֹאָט_מָנַוַ וֹאָטַ וֹנִט טַוָּבֹא וֹנִט מַהָּכּנִי וֹנִט

ווֹסְמְרֵי אַנְדְן יִבְּנְיִוּ אָנִרַ

מַּגַעַנְמִּוְבָּתַ סְבָּיִב: נִישְׁחָשׁ נַיּוְלְל מֹשֶׁה אָת הַבֶּם װְכַס וּוְרַל מֹשֶׁה יָת דְּמָא עַל

نَّمُن بِنَفْنُ مِا نَهُن بِنَظْدُد: **%**ローロージは は後に

後に_は殺し: הוא ליהוְה כַּאֲשֶׁר צְּוָה יְהוָֹה עלֶר הָוּא לְרֵיחַ־נִיחֹתַ אִשֶּׁר ڠٮڂڔ_ڶۼۥٚڔ יַּגַ רְחַוּץ בַּמְּיִם וַיַּקְמֵּר מֹשֶׂה וֹאָט_וַכֹּבֹתֹּים

הַכְ בַּלֹבְוָעִי עַמִּוֹבְּעֹוֹ וּיִעַר הַכְ בַּבֹּנִע מַבַּבַעֹאַ

נאַפּיק מֹשֶׁה לְמַרְבָּהָא: שבשון פולין ויף שרבהון ינְבֶּרְ בַּבְּרָא וְנִים עַבָּרָרָ בִּילְבָּא וְנִים ווסוב וָת כָּלְ תַּוֹבָא בַּמַלְ

בְּמָא דְפַקֵּיד יִיְ יָת מֹשֶׁה:

יביהון על ביש דקרא: יסְמַכוּ אַבַּרֹן יבְנוֹהִי אַנ אָגן בַמְלַנְ וֹפֿבּיב וֹנִ דִּכְּבָא בַּמַּלְטַא

מַדְבָּחָא סְחוֹר סְחוֹר:

אָבְבוֹא וֹנִי עַּבְבּא: וְאַפַּיק מֹשֶׁה יָת בַישְּׁא וְיָת نْݣِعَالِهُمْ رَبِّهُ خَالِمُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال

ענא בוב וו במא בפפור וין לאַטַעַבּלא בָּנְהַנָּא טַּנְבַבָּנָא בַּבְרָא לְמַבְבְּחָא הַּלְתָא הוא בְּמִיָּא וְאַפֵּיק מֹשֶׁה יָת כְּל ווט עוא ווט ברעוא חליל

> make atonement for it. of the altar, and sanctified it, to the remaining blood at the base purified the altar, and poured our about with his finger, and 15 the horns of the altar round took the blood, and put it upon And when it was slain, Moses

smoke upon the altar. and their fat, and Moses made it of the liver, and the two kidneys, upon the inwards, and the lobe And he took all the fat that was

the Lord commanded Moses. with fire without the camp; as 17 its flesh, and its dung, were burnt But the bullock, and its skin, and

hands upon the head of the ram. and Aaron and his sons laid their burnt-offering was presented; And the ram of the

altar round about. ads the bloota against the And when it was killed, Moses

smoke. and the pieces, and the suet its pieces, Moses made the head, And when the ram was cut into

LORD commanded Moses. by fire unto the Lord; as the savour; it was an offering made burnt-offering for a sweet smoke upon the altar; it was a 21 Moses made the whole ram legs were washed with water, And when the inwards and the

- מממס כל סכפרום: (31) ויחטא את המובח. קעַמוֹ וְעַכַּרוֹ מִנְרוּמ ליכנס לקרושס: ויקדשהו. צעצודס זו: לכפר עליו.
- (16) ואח יחרת הכבד. לנד סכנד, שסיס נועל מעע מן סכנד עמס:

אָנַן יְבִינִוֹם מַּלְ רַאָּמָ עַאָּוֹל: עמקאָים וִיִּסְמְכֵּי אַהַרָּן יִבְּנְיִי נַיּקְבֶּרְ אָּנִרְ הַאָּנְרְ אָנְרְוּ יְּרָנְיִנְ בְּנְרְ מִּיְרְבְּנָּיִא וְּסְמֵרָנְ אָנְּרְוּ נַיּקְרֵבְ אָנִרְ הַאָּנִי אַנְרָוּ בְּרָנִינְ בְּנִרְ בִּיִּרְ הָתִּיִּ אָנְרָוּ

עַּיְטְבֶּינִינִי: בַיְמָּנְית בּיִנְלְינִית וַיִּשְׁחְׁטוּ וַיִּקַּח מֹשֶׁהֹ מִדְּמֹוֹ וּנְכַס וּנְסֵיב מֹשֶׁה מִדְּמֵיה

עַבְּם עַל־הַמִּיְבָּה סְבָיב: הַיְמְגָית וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה אָת־ בּוֹמֹנְית וְעַּלְם בַּנְקָם אַוֹּנִםְ עַנְמִּנְיִע וִעַּלְ בַּעָהן יָדְם ما سيت مح فربة הלבר אט בה אבעו הפו

בַּיָּבֶׁיוּן: لهُن_شِخْتُل עַבְּבֶּע וֹאָטַ אָשָׁי עַבְּלָיְעַ אַאָּב הַּלְעַנְאָנֶרְ וָאָרָ יִנְיָבָר ري ليلاجزت נִימַׁע אָטַרַתַתְּלֶב لىلال

شرط تزيرا: אָטְר נִישֶׁם עַלְרְים וְעָלְ הָים וְעָלִי הָרְא וִאָּסְפּוֹג הַר וְשִׁוּי עַלְ اْلَاذِنَ كُنُهُ هُمُا هَلَانَ الْأَكَّارَةِ एत्तं ट्रेंच्त त्र्ंत व्ह्रत श्रात نظمِر بَاطَةِبِي كُبُمُلِا خُفْرًا

וְעֵלְ כַּפֵּי בְּנְיֵוֹ וַיְּנֵדֶּךְ אַתָּם וְעַלְ יְדֵי בְּנִיהִי וַאֲבִים יְהְהוֹ הנופה לפני יהוה: אַרְטָא בֵּדֶם יִיָּ: הנופה לפני יהוֶה: ניתן אָת הַבֶּלְ עֻלְ כַּבָּי אַהַרְן ייהַב יָת כּילָא עַל יְדִי אַהַרֹן

ילנוני זם יביהון על ביש

لْمَحْ خَيْدًا لَـٰذُكُا لِـُتَصَرَّةُ لَمَحْ هَجْرِبِا لَـٰذِكِرِيكِ <u>בּרוֹ בּוֹמִינֹא וֹמֹלְ אַלְיוָוֹ וֹדִינִי</u>

יָת דְּמָא עַל מַדְבָּחָא סְחוֹר בּגַלְהוֹן דְּיַמִּינָא וּוְרַק מֹשֶׁה דְּרְהַוֹּן בְּיַמִּינְאִ וְעֵּלְ אָלְיִוּן אידנהון דימינא ועל אליון משָׁר מִן דְּמָאִ עַּלְ רוּם וֹשׁבוּכ זֹט בֹּנוּ אַבַּבוֹ וּיהַב

וּלֹסֵׁיב זְתְ תַּרְבָּא וְיָתְ אַלְוֹתָא

כּוְלֵּוֹ וֹנִי שַּׁבְבִּעוֹ וֹנִי הַּבֹּא ונע שהב פלבא ונע שבשון ונו פֿל פֿובא דעל עַנאַ

עובוא ומל שקא דומינא:

עַרָא וּלְרִיצְּקְא דּלְחֵים מִשָּׁח

וֹ לֹכִיב לְּבִיצְּטְׁא בַּּמִּיִבְעָׁא

וּמִסַּלַא בַּפַּמִירַיָּא בַּקַרַם

their fat, and the right thigh. liver, and the two kidneys, and the inwards, and the lobe of the rail, and all the fat that was upon And he took the fat, and the fat

altar round about.

ads boold and badsab

hand, and upon the great toe of

noqu boold shi to tuq səsoM bas

And Aaron's sons were brought,

of his right hand, and upon the

right ear, and upon the thumb s'norsA lo qir shr noqu ri ruq

took of the blood thereof, and

And when it was slain, Moses

sons laid their hands upon the

consecration, and Aaron and his

head of the ram.

presented, the ram of And the other ram was

angir risht do dmudt sht noqu

their right foot; and Moses

24 the tip of their right ear, and

great toe of his right foot.

upon the right thigh. and placed them on the fat, and of oiled bread, and one wafer, ппјеачепед саке, апд опе саке before the Lord, he took one unleavened bread, that was And out of the basket of

the Lord. them for a wave-offering before hands of his sons, and waved hands of Aaron, and upon the and he put the whole upon the

- (SS) איל המלאים. איל השלמים שמלואים לשון שלמים שממלאים ומשלימים את הכהנים בכהונתם:
- (62) וחלח לחם שמן. סיא רצוכה, שסיס מרצה בה שמן כנגד החלות והרקיקין, כך מפורש במנחות (עת.):

הוא ליהוֶה: מֹלְאָנִם בִּםְ לְבַנִיתַ נִּינְתַ אָּמֶּע ניקטר המוְבָּחָה עַל־הַעַּלְה ניקה משֶׁה אָתָם מַעָּל כַּפֵּיהֶם

בּאַמֶּב גַּוֹב יְבוֹב אָנַבַ מָמֵב: המקאים קמשָת הַנְה לְמָנָה קנופָה לפָנֵי יְהוֹיָה מֵצֵּיל ए.द्रांग वंधृतं श्रंप कृत्यंत ए.ए.द्वार

בֿלוו אָטַו: בְּלְבְיוֹ וְאָטַ בַּלְנִוּ וְאָטַ בַּלְנִוֹ אַטֿו וּלִּבֹבַּה אָטַ־אַבַּרן אָטַ لْمَحْ خُرُنَا لَمَحْ خَرُكُ، خُرُنَا تنذ مزح به لألبار من خلائبار بمرا تبت لايور وك تواشت र्!र्जुंग वंथुंत वंथुंवृं। त्वंथृंतृत

אַבְרָן וּבְּנָת יאָבְלָרוּ: עמַלַאָּים כַּאָּמֶר צִּוּיִהִי לַאַמֶר אַעוּ וְאָמַדַהַלֶּחָם אַּשָּׁר בְּסָּל אָבֶל מוֹעֵד וְשָׁם הֹאִכְּלָוּ בְּנָיוֹ בַּמֶּלֵוּ אֶנַרַ הַבְּּמֶּרֵ פֵּנִירוֹ ניאמר משָה אָל־אַהָרוֹ וָאָל־

بر المرابعة ق لْلَوْبِكُد فَقُمُد بَدَدُكُنُاه فَيْمَ بَلَانِهُ فَهَد فَحَمُنُهُ بَحْرَنَهُ هِ

יַמַלָא אָת־יָדְבֶּם: וֹמֹו מֹלְאִוכֹם כֿו הַבֹּמֹע וֹמָום מְבְעָּה יָמִים עַּדְ יִוֹם מְלְאָת انظڤِرَىا كُٰٰ إِذَ كَانَٰتُهُ كِلَّٰ يَتِهِ لِمَا انتَهِ لِي تِنْ تُوالِيَةً ﴿ فِي يَالِهُ فِي الْ

יְהְנָה לַעַּשָׁת לְכַּפָּר עֲלֵיכֶם: _▶ בַּאֲשֶׁר עְשֶׂה בַּיִּוֹם הַזָּה צְּנָה

> には なけロ だ: לאטַלבֿלא בובהוא טובבוא הֹל הַלְטָא לוּוַבְּנוֹא אַנוּן こぶいん וּנְסֵיב מֹשֶׁה יָהְהוֹן מֵעַל

> בְּנִר לְחְלָל בְּמָא דְּפַּבֵּיר יִי נאָבומוה אַבְקא קַדָם は役に ית חדיא

לנובי ווָת לבוּשֶׁי בַנוֹהִי יָת אַבְּוֹרְן יָת לְבוּשׁוֹהִי וּיָת לבומו לווטו גמוט וטבומ לבוּמוִנוֹג וֹמֹל בֹנוִנוֹג וֹמֹל מֹבְבַּחַא וֹאַבִּי מַלְ אַבַּוֹבְן מַלְ בבושא ימן במא במכ ひはならめ

ترخإنةيك: 4年1月 **XIIL** בווא במא בפשונוע. ווֹט בַטַמֹא צַבַּסַב תּאַבּן וֹמִלֹא וֹעַמָּן שַׁנַבְעוּן בֿמָּגני וֹט בֹמִּבֹא בֹטֹנַת נצַמַר מֹשֶׁה לַצַּהַרֹן וָלְבָנוֹהִי

בנובא מיקדון:

אָבׁו שִׁבֹּהֹא וומִוּן וֹטַלַבַב יום משלם יומי סורבנכון ניפלון מּבְינָא זְמָנָא לָא

يزيردنا: ēðir it jáktr joétx כֹמֹא בַמֹּבֹר בִּיומָא בַבַּוֹן

> by fire unto the Lord. savour; it was an offering made consecration-offering for a sweet burnt-offering; they were a smoke on the altar upon the their hands, and made them And Moses took them from off

commanded Moses. consecration; as the LORD Portion of the ram of before the Lorp; it was Moses' waved it for a wave-offering And Moses took the breast, and

sons' garments with him. garments, and his sons, and his sanctified Aaron, and his garments with him, and 'snos sid noqu bns, enos upon his garments, and upon his sprinkled it upon Aaron, and which was upon the altar, and anointing oil, and of the blood And Moses took of the

and his sons shall eat it. I commanded, saying: Aaron in the basket of consecration, as there eat it and the bread that is door of the tent of meeting; and to his sons: 'Boil the flesh at the And Moses said unto Aaron and

ye burn with fire. the flesh and of the bread shall And that which remaineth of

shall consecrate you seven days. consecration be fulfilled; for He seven days, until the days of your door of the tent of meeting And ye shall not go out from the

do, to make atonement for you. 34 the Lord hath commanded to As hath been done this day, so

סעולס ולא מלינו שוק של שלמיס קרב בכל מקוס חוץ מוס: (82) ויקשר המזבחה. משם שמש כל שבעם ימי סמלולים בחלוק לבן (עבודם זכה לד.): על העולה. אחר

וֹלַאָ שֿמוּטוּ כֹּוַבוֹ גַּוֹוּטֹוּ: ישְׁמָרְמָם אָמרַמִּשְׁמֶרֶת יְרָנָר יוּמָם וְלַיְלְּחׁ שִׁבְעָּת יָמִים بَرَّرَا كُلِيَا طَائِهُ لِيَشَالُهُ الْجَرَبُرِةُ ظِيْفِوا الْبِيْهُ مَوَدِا

XUEZL.U: בּגוֹ וֹלֵא טֹמוּטוּו אָבֿג כֿוֹ נטהבנו נט מהבט מנמבא ומם ולולו שִׁבְּשָׁא ווְמִוּן

not; for so I am commanded. charge of the Lord, that ye die night seven days, and keep the meeting shall ye abide day and And at the door of the tent of

다. (a) הַדְּבְרִים אֲשֶׁרַצְּוָה יְהוָה adiq'a

פּטילמוֹא בפּפור וו בירָא נוֹמֹתְ אַנְינִוֹ וּבְּלְוֹנִ אֲנֵי בְּלַ נִהְבֹּר אַנִינוֹ וּבְנִינִי יָנִי בְּלִ

Moses. tommanded by the hand of 36 the things which the LORD Ils bib snos sid bas norsA baA

read the Haftarah on page 185. are on page 172. On Shabbat Parah, read Maftir and Haftarah on page 176. On the Shabbat before Pesah, The Haftarah is Jeremiah 7:21 - 8:3 & 9:22 - 9:23 on page 1.46. For Shabbat Zachor the maftir and haftarah

مَيْ لَا يُعْلَبُ الْأَجْلُدُالِ الْخَاطِّلَالِ مِنْ اللَّهُ الْجَالِدُ الْخَاطِّلَالِ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ ال

בּוֹנִם עַמְּטִׁנְיִּגְ לַבַּאְ נִעֲנִע בּוֹנְמָא שַׁמִּנִּאָע לַבָּא

elders of Israel; Aaron and his sons, and the IX eighth day, that Moses called And it came to pass on the

كُمْكُك فَمَنْمُو لَكَكُلُاتِ كُوْتُدْ كُمُّكُمْهِ هََمْمِدًا لَكُلِيدٍ كَلُو נַצְּמָר אֶלְאַנִיוּן פֿע לְוּיַ נִאָּמָר לְאַנִירוּ סַב לְוּיַ מִּנִּלְ

And unto the children of Israel before the LORD. without blemish, and offer them and a ram for a burnt-offering, and he said unto Aaron: 'Take

שְׁנְה הְמִימֶם לְעַּלְה: לְטַמְּאִט וֹמְּנִילְ וֹכִּבְׁמִתְ בִּנִי. לְטַמְּטִאִ וֹמִנִילְ וֹאָמָּר בִּנִי ְ בְאִלְוִר בְּוֹנוֹנִ הְהֹהִירַבְהִוּוֹםְ לְמִימַר סִבּוּ גִּפִּיר בַּר מִוּין نْعُرِ خُرْر نَشِلْكُم فَلَكُلُ نُمُو خُرْر نَشِلُكُمْ فَمَرْدِم

הְּלֵא הַּלְמִוּן לַהַּלְטַאִּי

and an ox and a ram for hurnt-offering; first year, without blemish, for a a calf and a lamb, both of the a he-goat for a sin-offering; and thou shalt speak, saying: Take ye

بردگات: בַשְּׁמֵן בֵּי חַיּּוֹם יְהוֹהָה נְרְאָה דִּפִּילִאְ בִּּמְשָׁה צָּבִי יִּמְאִ דִּין לְּבְּנֵוּ יְהְנְּה וּמִנְחָה בְּלוּלֶה לְדִבְּחָא קֵּדָם יִיָּ וּמִנְחָהָא نشند نغير לسخضت خبقت بمند بهدد جندوم جبهيه

וֹשׁבֹא בּוֹג מִשׁוֹּבִ, לַכִּוּן:

"noy oan for to-day the Lord appeareth the nit meal offering mingled with oil; before the Lord; and a peace-offerings, to sacrifice

בְּלְ עָהְבְּע נִיְמְּטְׁנִי לְפְּנָ, כִּלְ בִּּנְאָטִא נְקָמוּ בָּוֹנִם וֹנִי ְ אָבְ-פָּנִי אַבִּילְ מוּמָד וַיִּקְּרְבוּ לְלְּדָב מִשְּׁכּּן וִמְנָא וּקְרִיבוּ ניקחו אָת אַשֶּׁר צְּנָה מֹשֶׁה וְקָרִיבוּ יָת דְפַּקִיד מֹשֶׁה

stood before the Lord. congregation drew near and rent of meeting; and all the Moses commanded before the And they brought that which

- סכפוריס, וללמד שכהן גדול מעון פרישה קודה יום הכפורים שבעת ימים, וכן הכהן השורף את הפרה: (44) צוה ה' לעשות. כל שנעת סימיס ורו"ל דרשו (יומה נ:) לעשות, זס מעשה פרה, לכפר זה מעשה יום
- (35) ולא חמוחו. סא אם לא מעשו כן, רי אמס מייבים מימס:
- (98) ויעש אהרן ובניו. לסגיד שנתן שלה סעו ימין ושמהל:
- (C(d: עולס (פרק ז): וליקני ישראל. לסשמיעס שעל פי סדבור אסרן נכנס ומשמש בכסונס גדולס, ולא יאמרו מאליו (I) ויהי ביום השמיני. שמינילמלוליס, סול כ"מ נימן, שהוקס המשכן זו זיים, וימל י' עמרות השנויות זמרר
- (2) קה לך עגל. לסודיע שמכפר לו סקב"ס ע"י עגל זס על מעשס סעגל שעשס:
- (4) כי היום הי גראה אליכם. לסשרום שכינמו במעשם ידיכס, לכך קרצנום סללו באין מובס ליוס זם:

<u>הְנְּעׁ נְעִנְּעׁ שַּׁהְּמִּיּ נְנְנִעְּאְ אְּלְנְכֵּם נֵלָפּפּנִג ;; שַּׁהְּבָּגוּן וְיִשִּׁלְ</u> וַיַּאַמֶּר מֹשֶּׁה זֶהְ הַדְּבֶּרְ אֲשֶׁרַ וַאֲמַר מֹשֶּׁה בֵּין פִּהְנְמָא

خحبا نظل× تـــ:

appear unto you.' that the glory of the Lord may commanded that ye should do; o thing which the Lord And Moses said: 'This is the

בְּעָהַם כַּאָּמֶת צְּוָה יְהוֹה: لقِيَّا هُمَ كَالَجُوا بَهُمَ أَرْهَا إِنْ فَا لَهُمْ لِوَقِياً اْحَقَّد خَمَلَكَ بَحُمْكِ لِلْمُلَا مَفَع نَمْحَنْك نَا طِيلَةِا مَفَع 袋口_口質お口戸 الر كالآ

וּאָטַ הָּלִמְשׁבּ וֹנִט הַּלָטַבּ וֹכִפּב הַלָּב וֹהַכִּ هُرُ ـ הَמִּוְבֶּתַ ۚ נַעֲשֶׁה לְמִוְבָּחָא נַעֲבֵיד יָת ַ חַשְּׁמָךְ رنْهُور طَفُم هُرَاهِيَا يَهِوْد طَفِم رَهِيَاا جَرَد

LORD commanded.' atonement for them; as the offering of the people, and make the people; and present the atonement for thyself, and for burnt-offering, and make offer thy sin-offering, and thy Draw near unto the altar, and And Moses said unto Aaron:

\$<u>@</u>__\$!: וּיִשְׁׁחָם אָר־עַנֶּלְ הַחַשְּׁאָה וּוְכַס יָה עַּלְא דְּחַשְּׁהָא تنظرت אַנוֹלֶן אֶבְעַמּוֹשָּׁעַ יִּלִבִיר אַנִּין לְמִּוֹבּטֹא

الدردك الماد

and put it upon the horns of the dipped his finger in the blood, the blood unto him; and he And the sons of Aaron presented himself.

sin-offering, which was for

altar, and slew the calf of the

So Aaron drew near unto the

at the base of the altar. altar, and poured out the blood

Taj<u>q</u>i: וְאָתְרַהַבֶּם יָצַּק אָלְ־יָסִיֹּדְא יְנֵיֶתְ דְּטָּא אַרֵיק לִיסֹיֹדָא המזפח: إثاثا אֹלְינֶ וֹיִמְלַּלְ אֹֹגְלַמֹּן בֹּבְּם לִיִשׁ יִמְבֹלְ אֹגַּבֹּמִישׁ בֹּבְתֹא וַנּפּֿוְבוּ בֹּנְּג אַנִּבְוֹן אָט נַבְּם וְפַּרִיבוּ בָּנֵג אַנַבון יָני דִּמָא

מּלְ בַּנְנִינִ עַמְּוְבָּעַ וְיִטְבַ מִּלְ בַּנְנִי מִנְבְּטִא

upon the altar; as the Lord sin-offering, he made smoke the lobe of the liver of the But the fat, and the kidneys, and

בּאַשֶּׁר צְנָה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁהֹ: תַחַשְּׁאַת הקטָר הַמִּוְבָּחָה חַשְּׁהָאַ אַפֶּיק לְמֵּרְבְּחָא בְּטָּא י ְיְאֶת־הַיּהֶבֶּה מִן־הַכְּבֶּר מִן־ וְיָה חַצְּרָא מָן כַּבְּדָּא מָן ואָט הַבְּלְיָה וְיָה הַרְבָּא וְיָה בּוֹלְיָהָא

بَوْظِرَ إِنْ يُلَا لَائِهُلَا:

And the flesh and the skin were commanded Moses.

בְּאֵשׁ מִחָוּץ לַמַּחֲנֶה: י_{שראל} וְאֶתְרַהַבְּשֶׁר וְאֶתִרְהַעִּוֹר שְׁרֵף וְיָתִבִּשְׁרָא וְיָת מַשְׁבָּא אִיקֵיר

בּׁתוֹבא מִבּוֹא לְמִחָּנִינִא:

And he slew the burnt-offering; burnt with fire without the

لَيْنَالُكُاكِيدِ مَرْ بِيَطِيْطُكُ فَكُرْتِ: مَرْ مَلَحُنْهِ فَعَيْدِ فَعَيْدِ: בַּנְּר אַנִּירָן אַלְיוֹ אָנִרדַבְּׁם אַנִּירוֹ לִיה יָת דִּמָא וֹזִרְקֵיה נּיִּשְׁנִים אָּטַרְהַעַּלְהַר וְנַיִּמְצָּאִי וּנְכַס נְתִּ עֵּלְהָא וְאַמְטִּיאִי בְּנִי

burnt-offering unto him, piece And they delivered the against the altar round about.

him the blood, and he dashed it 12 and Aaron's sons delivered unto

مَح_تَفِيٰظِتَ: לְנְיְםְׁנֵיהְ וְאֶתְרַבְּיִאְהְ וַנְּלְמֶּר לְאֶּבְרַבִּיא וְנִיתְ בִּישָׁא וְאַפּוּק וֹאָט הַלְּלָּט הַמְּצָּׁיִאִי אָלָיִו וְיָה עַּלְקָה אַמְטִיאִי לִיה

מַלְ מָדְבְּּהָאֵיּ

altar. made them smoke upon the by piece, and the head; and he

- בן שנה הוא, ומכאן אמה למד: אח חשאחך. עגל גן גקר: ואח עולחך. מיל: קרבן חעם. שעיר עויס ועגל וכגש. כל מקוס שנאמר עגל (ד) קרב אל חמזבח. שסיס אסרן נוש וירא לגשם, אמר לו משס למס אם בוש, לכך ננחרם (מ"כ פרשמא א, מ):
- (11) ואח הבשר ואח העור וגרי. לא מלינו מעאם מילונס נשרפם אלא זו, ושל מלואיס, וכולן על פי סדבור:
- (בו) וימציאו. לשון הושמה והומנה:

正母注册中: הַכְּרָשְׁיִם וּיִּקְשָׁר עַלְיִהְלְּהִי וְאַפִּיק עַלְעַרְבְּהָאִי المكتانا \$U_UĞLE

וְחַבְּיִלְ זְתְי זִּוֹא וֹנִתְ כָּבְתַּוֹא

opon the burnt-offering on the 14 the legs, and made them smoke And he washed the inwards and

چ٢٨٤٠ לַלְּם נִישְׁטְמָרִוּ נְיָחַמָּאָרוּ הלבר אני לנבן במה הפט ולבור ני

ĹĊĠĹ הַחַמְּאַתְ אֲמֶּר וּנְסָיִר יָה צִפִּירָא דְּחַמְּהָא

offered it for sin, as the first. the people, and slew it, and of the sin-offering which was for 15 presented; and he took the goat And the people's offering was

೬೮ ಭಷ್ಣಿದ: פּּמִשְׁבַּּם: בְּּתִיהַלְּגַר וְיַּצְּשֶׁהַ וְקָרֵיב יָת צַּלְתָא וְעַבְּרַה בְּנִישְׁבָּם:

עַמּוּבְּתִי מִלְעִ עַבְּמָר: מָרְבָּתִא בָּר מִמְּלְעִ גַּפָּרָא: כַפּוֹ מִמְּנָה וַיַּקְמָּר עַלְ־ יָדִיה מָנָה וָאַסָּיק עַלַ אַני נַיַּקְרֵב" אָת הַמִּנְחָה וַיְמַבֵּא וְקָרֵיב יָת מִנְחָהָא וּמְלָא

סָבֶיב: אַלְיר וַיּיִּןְרְמָרוּ עַּלְרַנְּמִוּבֶּח סְחוֹר סְחוֹר: מביר בייי ביי וּשׁיביי ביה ביה ביה ביה מרביה אַל מַרְבְּחָא אַ זְבַּע עַשְּׁלְמִים אַמֶּב לְמָבְׁם נִבְּסָּע מִיּדְשָּׁיִּא צַּלְעַּמָּא וּיִשְׁתַט אָת־תַשׁוֹר וְאָת־הָאַיִל װָכַס יָת תּוֹרָא וְיָת דִּכְרָא

against the altar round about, the blood, and he dashed it Aaron's sons delivered unto him which was for the people; and

the sacrifice of peace-offerings,

upon the altar, besides the

therefrom, and made it smoke

presented; and he filled his hand And the meal-offering was

according to the ordinance.

presented; and he offered it And the burnt-offering was

He slew also the ox and the ram, burnt-offering of the morning.

<u>וְעַבְּלְיֵת וְיִמְרֵת עַבְּבָּר</u>: بظِا ـ بَهْزِ لِهَٰذِرُ لِيهَٰذِرُ لِي الرَّمُوَّفُ لِي يَخُرُنُهِ هَٰذِٰرُهُ هَٰذِٰرُهُ لَيْقًا لَائِهُ o י נְאֵטְרַבְּיְבְּלְבָּים ` מִּוֹרַשְּׁוֹר וָיָה מַּרְבָּיָּא מִוּ חִּיָּרָא יִמִּוֹ

וְכוּלְיָמְא נִחֲצָר כַּבְּיָא:

kidneys, and the lobe of the liver. covereth the inwards, and the 19 ram, the fat tail, and that which and the fat of the ox, and of the

एकां स्पृतः הַחְזָּוֹת ניקמֶר הַחֲלְבֶּים חֲדָוָהָא וֹצִּפִּיל וֹגֹמָּגְמִנּ אַּעַ_עַעַבַּלְבָּנִם מַּגַ_ וְמִּנִּאַנִּ זֹע עַּנַבְּנֹּאַ מַּגַ

smoke upon the altar. breasts, and he made the fat

And they put the fat upon the

יְהְוָה כַּאֲשֶׁר צְּוָה משֶּה: בַּנְיֵּרְ אַנְרֶּוֹ הְנִיפֶּׁה לְפָּנֵרְ אָנִרִים אַנְיִּין הְּנְיִּבְּיִּרְ לְפָּנֵרְ אָנִרֶּים בְּיִּבְּיִּרְ נאָט בּבְּוּה נְאֵטְ הָּנִל בּנֹמָגן נִיִּטְבַוֹנִיאַנִים הָּבֹא בַּנִּמִּנִיאַ

אָבום אַבון אָבְׁמֹא פֿבֹם וֹזֹ

as Moses commanded. wave-offering before the LORD; 21 thigh Aaron waved for a And the breasts and the right

- (פו) ויחשאחו. עשקו כמשפע מעלת: בראשון. כעגל שלו:
- (16) ויעשה כמשפט. המפורש בעולת נדנה בויקרה (בילה כ.):
- (עב) וימלא כפו. סיל קמילס: מלבד עלח הבקר. כל ללס עשס לחר עולת סחמיד:
- (19) והמכסה. מלג המכסה את הקרב:
- לממה (מנחות קב.): (02) וישימו אח החלבים על החזוח. לאחר החנופה נחנן כהן החניף לכהן אחר להקעירה, נחלאו העליונים

בַּחַמָּאַנַ וְהַלְּבֶר וְהַשָּׁלְמֶים: בְּעָם וְוּבְרְבָה וַיְּרֶר מִעַּשָׂת לִעְּשָׂא

ונכסט לידשיא: מַלְמָתְבַר חַשְּּקָא וַעַּלְקָא וַיִּשְׁא אַהַרָּן אָתְ־יָדֶנ אָלִ- וַאֲרֵים אַהַרֹן יָת יָדוֹהִי

peace-offerings. the burnt-offering, and the offering the sin-offering, and them; and he came down from toward the people, and blessed And Aaron lifted up his hands

עַמְטְ נְיִנְאַ כְּבוִעְרִינְוֹעְ אָלְרִ וְאָנְיִּלְיִ וְקְּבָּאְ נַיִּנְ לְכְּלְ ב מוְמָּב נֹגְלֹאָי נֹגְלַבְרָלִי אָטַ וֹמִלָּא נִוֹפַלִי יַלָבוֹכִי זָטַ הַמָּאִ ניָבָא מִמְּטִי וֹאַנִירִן אָלְ־צְּטִלְ וֹמָאלִ מִמִּטִי וֹאַנִירִוּ לְמִמִּכּוֹ

unto all the people. the glory of the Lord appeared out, and blessed the people; and the tent of meeting, and came And Moses and Aaron went into

جَدِريُات: בְּלִ-הַעָּם וַיְּבְנִי וַיִּפְּלִי עַּלִ- בְּלִ עַמָּא וְשַבַּחוּ וּנְפַלִּי עַּלִ מְּנְיְבְּהְיִּ עַמְלְע וֹאָע עַנִינִים וֹנְרָא הַּלְטָא וֹנִט טַנְבּּנָא נִנִּנוֹא מּנִיםּי וַתֹּאַכַלְ, עַּלְ-הַמִּוְבֶּהַ אָתְ- יִיָּ וַאָּכַלָּה עַלְ עַּרְבְּהָא יָה נעצא אָשׁ מִלְפָּנָר

יְהְוֹה וּנְפַקה אִישְׁהָא מון הַבְּם

burnt-offering and the fat; and upon the altar the before the LORD, and consumed And there came forth fire from

אַשָּׁר לָאַ צִּיָּוֹר אַטְם: ניקריבו לפני יהוֹה צַשׁ זָרָה קָרָם יִי אִישְׁהָא נוּכְרִיהָא בְּחֵלְ אֵשׁ וַיְשְׁישׁי עְּלֶיהִ קְשְׁרֶה עַלְה קְשׁרֶה בִּסְמִין וְקְרִיבוּ x נְאֶבִיהוּא אָישׁ מַחְמְּחָוֹ וּיִּחְנִי בְנֵי־אֲנִדְרוֹ آذظلا

דְּלֶא פַּמִיד יָהָהוֹן: נובר בבון אושהא ושויאו נאַביהוא גַּבַר מַחָּהִיהַיה לַּבְּׁב וּנְסִיבוּ בְנֵי אַנְּרִן נְּדְּב

them. which He had not commanded strange fire before the Lore, laid incense thereon, and offered censer, and put fire therein, and of Aaron, took each of them his

And Nadab and Abihu, the sons

shouted, and fell on their faces. when all the people saw it, they

^{*} נקצא אָש מלפּגַי

נטּאַכֹּלְ אַנְעָם נַיְּמֶשׁנֵי לְפְּנֵרִ נַאָּבַלָּט נִמָּטוּן וּמִיחוּ בָּוֹדֶם וְהַנְיִם וּנְפַּלַּט אָיִשְׁמָא מִן בֶּדָם יָיָ

them, and they died before the before the Lord, and devoured And there came forth fire from

- (שב) ויברכם. ברכם כסניס, יברכך, יאר, ישא: וירד. מעל סמובה:
- כדאי וחשוב ממני, שעל ידי קרבנומיו ועבודמו משרה שכינה בכס, ומדעו שהמקוס בחר בו: שכינים בינינו ונדע שנמכפר לנו עון סעגל, לכך אמר לסס זס סדבר אשר צוס ס' מעשו וירא אליכס כבוד ס', אסרן אחי צו, ופרקו צכל יוס, לה שרמה צו שכינה, והיו ישרהל נכלמים והומרים למשה, משה רצינו כל המורה שמרהנו שהשרה עַלְינוּ (מסליס ל, יו), יסי רלון שמשרס שכינס במעשס ידיכס. לפי שכל ז' ימי סמלוחיס שסעמידו משס למשכן ושמש מיד נכנם משס עמו ובקשו רחמים וירדס שכינס לישרחל: ויצאו ויברכו אח העם. חמרו ויסי נעם ס' שֶלֹבְינוּ אני שכעם הקב"ה עלי, ובשבילי לא ירדה שכינה לישראל, אמר לו למשה משה אחי כך עשיה לי שנכנסחי ונחביישהי, מחר כייון שרמס מסרן שקרבו כל סקרבנות ונעשו כל סמעשים, ולמ ירדס שכינס לישרמל, סיס מלמער ומומר, יודע מס ירידס מעין עבודס, אף ביאס מעין עבודס, סא למדח למס נכנס משס עס אסרן למדו על מעשס סקערם. דבר נכנס משס עם אסרן, ללמדו על מעשס סקטרם, או לא נכנס אלא לדבר אחר, סריני דן ירידס וביאס טעונום ברכס, (33) ויבא משה ואהרן וגרי. למס נכנסו, מלאמי בפרשת מלואיס בבריימא סנוספת על מורת כסניס שלנו, למס
- (אב) וירנו. כמרגומו:
- וכוי, כדמימא בויקרא רבה (יב, א): שמייי יין נכנסו למקדש. מדע שאמר מיממן סוסיר סנומריס שלא יכנסו שמויי יין למקדש, משל למלך שסיס לו צן צימ (2) וחצא אש. רבי אליעור אומר לא ממו בני אהרן אלא על ידי שהורו הלכה בפני משה רבן, רבי ישמעאל אומר

בולם אַכַּבֶּר נֵירָם אַבַּרוֹ: בּלוּרְבָּרְ אַפֿרְהָ וֹמֹלְ-פְּנָרְ כֹּלְ- אַנִּטְבַּהָה וֹמֹלְ אַפּּרְ כֹּלְ מַמָּא اً אַשֶּׁר דְּבֶּר יְּחְוְיִת ו לֵאִמְר דְּמִלְיל יִי לְמִימִר בְּקְּרִינִי

द्यागार्थ द्वां प्रदेश אַבויכֶם מַאָּת פְּנִי־הַלְּבֶשׁ אָלִ־ رِيْعَوْد هِكِيْتِ كَإِلَيَّة שِٰهِۥ هِلا _ ـ ـ ٠ אֶלְגִּפְׁוֹ בְּנֵגְ מִּוּנִאֵלְ דִּבְעַ אַנְדְרָוֹ וּלְאָלְגִּפּׁוֹ آنظُلُّه مِيشِّك عُرِے طُنِمُعُر لُغُّرِ بَطُنُهُ مِيشِك خَمْنِمُعُرُ

לַנְיָהַיּץ לְמַּהַנְהָה בַּאַשֶּׁר הַבֶּר לִמִבָּרָאָ לִמִשְׁרִיהָא בְּמָא

ڹڂڰڂۿڶٳ ĸĠŔĸĠĠĿ אָלְאַנִירֶן נֹאַמָּר ניאמר משָר

וּמְפֶּׁתַתְ אָתַלְ מִוּמָּד לְאִ תַּצְּאוּ וּמִהְרַע מַשָּׁפַּן וַמְנָא לְא بجوذ אָת־הַשְּׁרַפְּה אַשֶּׁר נֹאַנוֹכֹם כֹּלְ-בָּנִים יִמְּבִאָּלְ יָנֵי בוּנִּיִּאָ נֹאַנוֹכוִן כַּלְ בִּיִם שׁמְּעוּ וֹמֹלְ בֹּלְ בִינְמִבְּעוּ וֹלֵאָנִ שׁמִנְעוּוּ וֹמֹלְ בֹּלְ בִּנְמִּשׁא נבלביכם לאַ טפּוּמוּן וֹלְאַ נּלְבוּהָּנִכוּן לְאַ טֹבּוּמוּן וֹלְאַ בֹּלְת בֹאמֻהֹכֶם אַּלְשִׁפֹבֹּלְמִנוּ בַּתְּהַכִּוּן לָא טַבַּבְּוּן פֹּנְבוּמֹּ

ದೆಜ್ಞರ್ಗ: (ಡ) יהוְע הְּלְיִכֵּים וֹיִהְמִּהִּ פֹּבְרֵב מָאָם בְבִּיִּנִאְ בֵּיִי הַלְיִכִּוָּן ַ פּֿן טַּטְּטִי כּי מֻּמֶּן מִמְּטַּה הַפְּקוּ דִּלְמָא הַמוּחוּ אָבִי

אָטִוּפֿר יִשְׁמִיק אַבַּרֹן: וַיּאַמֶּר מֹשֶּׁה אֱל־אַהַרֹּן הוּאֹ וַאֲמַר מֹשֶּה לְאַהַרוֹ הוּא

לְמִבּּבֹא לְמַחֲבׁוּיִםׁאִ: אַמיכון מו קָרָם קוּדִשְׁאַ לחוץ קרובו שולו ית ÄÜELÜL 下没口口 これはし ĖÏ 47/87

דַּמַלַיל מִשָּה: ْ لَيْظَلِّتِهِ يُنْهِمُ فَكُنَّائِتُ هُمِ لِيُلْدِهِ فَقَرَبِتِهِ فَقَرَاتِهِ فَقَرَانِهِ فَخَلَاتِهِا

וֹמְבַאָּגְ וֹבְכוּו זִט וֹבֿוּבַעֹא ו ילְאָלְמֹּוֹר יּלְאִישֹׁמָר בֹּנוְנִייִ משָה לאַבורן

the Lord hath kindled. Israel, bewail the burning which brethren, the whole house of congregation; but let your He be not wroth with all the clothes, that ye die not, and that heads go loose, neither rend your his sons: 'Let not the hair of your unto Eleazar and unto Ithamar, And Moses said unto Aaron, and

> camp, as Moses had said. them in their tunics out of the

So they drew near, and carried

sanctuary out of the camp.

them: 'Draw near, carry your

uncle of Aaron, and said unto

And Moses called Mishael and

glorified.' And Aaron held his

saying: Through them that are ,This is it that the Lore spoke,

Then Moses said unto Aaron:

and before all the people I will be nigh unto Me I will be sanctified,

peace.

Elzaphan, the sons of Uzziel the

ьтегьтеп бтот реготе гре

To brow and or gaibrosse bib the Lord is upon you.' And they ye die; for the anointing oil of door of the tent of meeting, lest And ye shall not go out from the

שלא ממקודשיך: וממקלם, אס כן באלו, כל שכן ברשעים, וכן סוא אומר נובָא שֵׁלְּהִים מִמִּקְדָּשִׁיךְ (מִסְלִים מִתּ, לו), אל מקרי ממקדשיך ויק"ר שם). בקרובי. צנמירי: ועל פני כל העם אכבד. כשהקנ"ה עושה דין גלדיקים ממיירה, וממעלה, אהרן. קבל שכר על שמיקמו, ומס שכר קבל, שנמיימד עמו סדבור, שנאמרס לו לבדו פרשם שמויי יין (מ"כ שס לו. סבור או בי או בך, עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממך (מ"כ פרשחא א, כג. ויקרא רבה יב, ב): וידום אלא במכובדי (ובחים קטו:). אמר משה לאהרן, אהרן אחי, יודע היימי שימקדש הביח במיודעיו של מקום, והיימי (ε) הוא אשר דבר וגרי. סיכן דבר, וִנַעַדְמִּי שְׁמֶס לְבְּנֵי יִשְׁבְמֹל וְנְקְדְּשׁ בְּכְּלְדִי (שמות כמ, מג), מל מקרי בכנודי

נעברו פפונמא דמשה:

- ספומר לחבירו, סעבר אח המח מלפני הכלה, שלא לערבב אח השמחה: (+) דד אהרן. עוזילל לחי עמרס סיס, שנלמר וּצְנֵי קַסְחוֹנו' (שמוחו, יח): שאו אח אחיכם וגרי. כלדס
- (פנסדרין נב. שם כג): (a) בכחנחם. של ממים, מלמד, שלא ישרפו בגדיקם, אלא ישממם, כמין שני חומין של אש יכנסו לחוך חוממיקם
- מוטלת על הכל להתאבל בה: מקוס: ולא חמוחו. סא אס מעצו כן, מומו: ואחיכם כל ביח ישראל. מכאן, צלרמן צל מלמידי מכמיס (6) אל חפרעו. אל מגדלו שער, מכאן שֶׁמְבֵל אַמור במספורם (מועד קמן יד:), אבל אםס אל מערבבו שמחמו של

نلأيل

אֶּלְ־צַּעַּׁרַוֹן יּמַלָּילְ יִיָּ מִם אַּעַּרוֹ לְמֵימָר:

Aaron, saying: And the Lord spoke unto

מולם לארהיים: אָבַל מוּמֶר וְלָא טְמָוֹנוּ הַפָּת לְמִּשָּׁפּן וִמְּנָא וֹלָא טְמִּיחִין ⁸ ובְבָּוֹנִיךּ אִמְּוֹב בְּבִאַבֶּכֶם אֶלְ אַנִּי וּבְּנָּדִ עִּמְּדִּ בְּמִיעַלְכִיוֹ

הַמְּהִוֹר: בַנוֹעַ נְבֵּנוֹ בַמְּמֵא נְבֵנוֹ בַנְּלָא נְבֵנוֹ מַלְאַבָא נְבֵנוֹ וּלְטַבֿיְּוּלְ בָּוּן עַפַּׂבָתְה וּבָּוּן וּלְאַפּּׂרְתָּא בּוּן פוּדְשָׁא וּבוּן

אָלִיהֶם בְּיַד־מֹשֶׁה: (פּ) خُدِ تِلْنُظِرِهِ يُجَهُد يَكُد نُعَاثِنَا خَدٍ طَنْمَنُمْ يُمَجْرِدِ نَدْ خُعِياً نَالِينَا عُنَا خُيْرٌ نَشِدُعُكُمْ كُنَا نَظِعُطُعُ ثَنَا خُيْرٌ نَشَدُعُكُمْ ثَنَا

さたふし じい: מּבּוּת אַצֶּלְ הַמּוְבָּהַ בָּי לְנֵהְשׁ מְּדְבְּהָא אָרֵי לְנֵהְשׁ לּוּדְשׁׁין הַנוּמָבֶת מֵאָשָׁי יָהוְה וָאָכְלִיהָ עַנְיִתְּרִים קְתַוּ אָת־תַמִּנְחָה ַנְיּנְתְּיִ אֶּלְהֹּזֶּׁרְ וֹאֶּלְ-אָיִטְׁמֶּׁרְ וּ בַּׁנִינְיָ אֶלְהֹזֶּרְ וֹמִם אִיִּטְמֶׁרְ בִּנְיַנִי וּנֹבַבֶּר מָמֶּר אֶבְ-אַנַבֶּן נֹאָב יִמִּבִּיל מָמָּר עִם אַנַרוֹ וַעָּם

מאמו ירווה כי־בו צוותי: בַּר חַקְּוְּ וְחָל בָּנֶיִרְ הַנִּא

كأنه لأحم كألدربا:

בַּידָא דִּמֹשֶּׁה:

いなりんごにな ほりっし Ŀ%àŭ%Ľư dďŀĖťi% Ŀ.i באַמִּטְאַרוּ סַבוּ יָת מִנְחָהָא

×ئقظلہں: בְיא מְפִינִבְבְּנִוֹא בַּיוֹ אַבוּ כַּן אָב. עולַלוּ וְעוּלָט בֹּוֹנִי

your generations. be a statute forever throughout Meeting, that ye die not; it shall To and the go into the tent of thou, nor thy sons with thee, ינין וְשֶׁבֶּׁר צַּלְ־הַשְּׁמְּהָוּ צַּתְּרוּ הַמְרוּ וּמְרוּ יִמְרוּי לְא הִשְּׁהֵי יִשְׁהַי יִשְׁהַ אַלְ־הַמְּיִה אַנויה אַנויה אַנויה אַנויה פּיניים וּהַיניף וּהַיניה וּהַיניף וּהַיניה וּהַיניה וּהִיניה וּהַיניה וּהִיניה וּהִיה וּהִיניה וּהִּיה וּהִיניה וּהִיניה וּהִיניה וּהִיה וּהִיניה וּהִיניה וּהִיניה וּהִיניה וּהִיניה וּהִיניה וּהִיה וְיִיה וּהְיה וּהִיה וְיִיה וּיְייה וְיִיה וְיִיה וְיִיה וְיִיה וְיִיה וְיִיה וְיִיה וְיִיה וּ

unclean and the clean; common, and between the 10 Detween the holy and the And that ye may put difference

Moses. unto them by the hand of which the Lord hath spoken 11 children of Israel all the statutes and that ye may teach the

for it is most holy. without leaven beside the altar; LORD made by fire, and eat it remaineth of the offerings of the Take the meal-offering that 12 Ithamar, his sons that were left: and unto Eleazar and unto And Moses spoke unto Aaron,

commanded. LORD made by fire; for so I am sons' due, of the offerings of the 13 because it is thy due, and thy

- כביפֿת פֿסל מועד, פֿף כפֿן עשס גישה מובה כביפֿת פֿסל מועד (מ"כ פרשמת ה, ד): נאמר כאן ביאם אהל מועד, ונאמר בקידוש ידיס ורגלים ביאם אהל מועד (שמוח ל, כ), מה להלן עשה גישת מובח (9) יין ושכר. יין דרך שכרומו: בבאכם אל אחל מועד. מין לי מלמ בנומס לסיכל, בגשמס למובת מנין,
- (1:): (10) ולחבדיל. כדי שמבדילו בין ענודס קדושה למחוללה, הא למדה שאם עבד ענודהו פקולה (שם ה. ובחים
- ממומו, כסנים בעבודמס מימס, ואין חכמים בסוראמס במימס: (11) ולהורח. למד, שאפור שיכור בסוראס (מ"כ), יכול יסא מייב מימס, מלמוד לומר אמס ובניך אָפֶּךְ ולא
- (13) וחק בניך. אין לְבְּנִיֹם מִק בּקִרשׁיִם: בי כן צויחי. באנינום יאכלוס (מ"כ פרק א, מ ובמיס קא.): לומר, לפי שסיה מנחם לבור ומנחם שעה, והין כיולה בה לדורום, הולרך לפרש בה דין שהר מנחום: וקדשיס אמוכיס (אינן (זבמיס קא:): - את המנחה. זו מנסת שמיני ומנסת מעון: - ואכלוה מצוח. מס מלמוד خמלס ממלס, שנאמר וָמֶּהְפַּבֵּל גַּס בְּעַד שַׁבַּלוֹ בְּשָת סַבָּוֹת (דבריס שס): קחו את המנחה. אף על פי שאמס אוננין, לְסַשְׁמִירוֹ (דבריס ט, כ), וחֿין השמדה חֿלה פָּלוּי בניס, שנחמר וַשַּׁשְׁמִיד פִּרְיוֹ מִמַּעַל (עמום ב, ט), וחפלחו של משה (בו) הגוחרים. מן המימה, מלמד שלף עליהם קופה מימה על עון העגל, הוא שואמר וּבְּפַבְלן הָמָפַבַּן הִ מְפַבַּין

i点LX4: なが中口。 شِكِتِار <u>ئىڭ خۇرك</u> שָהוֹר צַּמְּה יבְנֶיף יבְנַמָיף שֹאַכֹּלְנְ בַּמְלַנְם لِهُمْ بَيْتَ بَامِدَافُ لِيُهُمَا نَهُمَا إِنَّا مَالِيِّهِ فَهُلَمَامِهِ إِنَّا

עוקם כַּאַשֶּׁר צַּוָּה יָהוָה: نتزب خَاجِ نَخْ حُثْنَكَ هَنَاكِ خَلَامًا خبرراء مبدهد جهير بمنيه אַ מַּלַ אָמָּוֹ עַעַוֹלְלִיםְ וֹלָוּאִנּ שِارَم הַמְּרוּמֶּה וַהְזֵהַ הַהְנוּפְּה שְׁקִא דִּצִּפְּרָשׁוּהָא וְחַדְיָא

אַבַוּן הַנּוֹמָרָם לַאִּמָר: מַּגְאֶנְמֹּוֹר וֹמַגְאֵנִיםֹת בֹּדֹנ ממישי דְּרָשׁ מֹשֶׁה וְהַנָּה שׁרָרְ וֹיִקְצֹּרִ נְאָתו שְׁמָּנר הַחַשָּׁאַת דְּרָשׁ

خُرَقِّد لِمُحْرِيثُه خِفْرْد نُدِيَّكِ: לֶכֶם לְשֵׁאֵתְ אֶתַ־עֲּנָוֹ הַעֵּדָה خثم کتمره تریم نیمتر زیرا ע הַחַמָּאַל בִּמְקַוֹם הַפְּרֶשׁ בֵּי ҀӾ҇ҾҀҾ҅ѽѲ ŸĽ_

> אַבוּי חולקה וחולק خَمُّنَاد لِمُدَّر هَنُ بِخُرُكُ بِخُرُنُكِ מַלא באַפֹבמוטא שוכבון

> בְּמָא דְפַקּר יְיָ: idėti adu dėto ado אֹבֹמֹא בֿבֹם !! ווביו לַבַּ תוביא יהיתון ムダーロン diLē:

באָמִשֹאַרוּ לְמִימָר: וֹמֹלְ אִינִימֹר בֹּנִי אַנִירָן אַטוָלַע וּבׁנוּו מַּלְ אֶלְמָּזָר מְטַבָּע הַבָּעִיה משֶּה וָהָא

حُرَفَلِهِ لِمُحْرِينِا كَالُم أَنْ: לְסַבְּשׁא מַלְ שוִבּי בִּנֹאָשֹא طيلهما ني أثبت ثبح ذحيا בּאָטר קדיש אַרָי לַדַשׁ עבין לא אַכַלְתּוּן יָת חַשְּׁתָא

> children of Israel. the peace-offerings of the sons' due, out of the sacrifices of they are given as thy due, and thy and thy daughters with thee; for 14 clean place; thou, and thy sons, thigh of heaving shall ye eat in a And the breast of waving and the

were left, saying: Ithamar, the sons of Aaron that was angry with Eleazar and with and, behold, it was burnt; and he for the goat of the sin-offering, And Moses diligently inquired as the Lord hath commanded. sons' with thee, as a due for ever; and it shall be thine, and thy wave-offering before the LORD; made by fire, to wave it for a with the offerings of the fat breast of waving shall they bring

The thigh of heaving and the

before the Lord? to make atonement for them the iniquity of the congregation, and He hath given it you to bear sanctuary, seeing it is most holy, sin-offering in the place of the Wherefore have ye not eaten the

- (EI) שוק החרומה וחזה החנופה. לשון אשר הונף ואשר הורם. מנופה מוליך ומציא מרומה מעלה ומוריד. ושוק, או אינו אלא אף הבנום במלק, מלמוד לומר כי מקך ומק בניך נמנו, מק לבניס, ואין מק לבנום (מ"כ שס י): אחה ובניך ובנוחיך. אמס ובניך במלק, אבל בנומיך לא במלק, אלא אם ממנו לסס ממנות כשאות הן לאכול במוס שם להאכל מוך מחנה ישראל, שהוא מהור מליכנם שם מלורעים, מכאן שקדשים קלים נאכלין בכל העיר (שם נה.): אלא הראשונים שהם קדשי קדשים, הוזקק אבילתם במקום קדוש, אבל אלו אין לריכים מוך הקלעים, אבל לריכים (1) ואת חזה החנופה. של שלמי לצור: האכלו במקום שהור. וכי אם הראשונים אכלו צמקום ממא,
- שמר לסם השיבוני על דברי: כסניס (פרק ב, ב) על אלעזר ועל איחמר. בשביל כנודו של אסרן ספך פניו כנגד סבניס וכעם: לאמר. במנמס ואכלוס מצומ: דרוש דרש. שמי דרישום כללו, מפני מס נשרף זה, ומפני מס נאכלו אלו, כך הוא במורמ שנגעה בו נשרף, ויש הומרים מפני הנינות נשרף, לפי שהוה קדשי דורות, הבל בקדשי שעה סמכו על משה שהמר להם ושעיר ראש מודש, ומכולן לא נשרף אלא זה, ונמלקו בדבר חכמי ישראל, (במ"כ פרק ב, מ־י) יש אומריס מפני מומאס (16) שעיר החמאת. שעיר מוספי ראש מודש. ושלשה שעירי ממאות קרצו צו ציוס שעיר עויס, ושעיר נחשון, שסמלבים למעס בשעת מנופה, וישוב המקרחות שלח יכחישו זה את זה כבר פרשתי שלשתן בלו את אהרן (לעיל ז, ל): ולמס מלקן סכמוב מכומס בשוק ומנופס במוס. לא ידענו. ששניסס בסרמס וסנפס: – על אשר החלבום. מכאן
- אוכליס ובעליסס ממכפריס: לשאח אח עון העדה. מכאן למדנו ששעיר ראש מודש סיס, שסוא מכפר על עון לאו, אמר לסס סואיל ובמקוס סקדש סימס, מדוע לא אכלמס אומס: - ואוחדו גחן לכם לשאח וגוי. שסכסניס סקדש, אלא אמר לסס שמא מרץ לקלעיס ילאס ונפסלס: - כר קדש קדשים הוא. ונפסלם ביולא, וסס אמרו לר (דו) מדוע לא אכלחם את החשאת במקום הקדש. וכי מון לקדש מכלוס, וסלם שרפוס, ומסו מומר במקוס

XŮL EďĽA EŘÁL ŘÍLÚL: עַקְּבֶישׁ פְּנֵימָה אָכְוּלְ הַאָּכְלִוּ לְבִיתִּ קּוּדְשָׁא נַּוְיִאָּה מִיכְלִ ֻהַן לאַ־הּנְבָא אָת־דְּלְּה אָל־ הְּ^{אֵ}

יְחְנְׁח וַמִּקְבֶּאנְח אָטָי בָּאֵּלֶּח פּי הַן הַבּּוֹם הקְרִיבוּ אָחַ הָא יוֹטָא דֵין קָרִיבוּ יָח

בְּעֵּינִי יְרַוְּרִי:

נאַכַלְהַי חַמָּאַעַ הַיּוֹם הַיִּיטָב

בְּעֵינְיו: (פּ) נייטַב ושְׁמַע משֶה ושְפַר בְּעֵינוֹהִי:

אַבֿבְן באַמָּר אַבַבֶּם:

י זאָם הַחַיָּה אַשֶּׁר האַבְלוּ לְמֵימַר דָא חַיִּהָא דְּהַיִּכְלוּוּ تخذه څح ختر نښد څخ جهښد

שוכבון ושני בבולאא במא לא אַטַּמַּל מִצַּמַנַי

עַמָּטָא יוֹמָא דִין הַמָּקין בֶּדְם כאלין אלו פון אַכַלית בום וו ואֹנא זטו אֹלו הַשְּּמְנִיהָבוּן וְיָת עַּלְנִוּהָבוּוֹן אָל מֹשֶׁה וּמִבֶּיל אַהַרֹן עָם מֹשֶּׁה

למימר להון: ששי נידבר יְחֹנֶת אֶלְ־מֹמֶת וֹאֶלְ ימִלָּיל יִיָ עִם מֹשֶׁת ילְאַנֶרוֹ

אַהָּב הַּבְ מִפַּבְ דַּהִּירָא צַהַּבְ אַנַהָּא: מּלְילִוּ מֹם בֹּנוּ וֹמִּבְאֵלְ

> eaten it in the sanctuary, as I within; ye should certainly have 18 brought into the sanctuary Behold, the blood of it was not

commanded.

ro-day, would it have been had eaten the sin-offering LORD, and there have befallen their burnt-offering before the offered their sin-offering and Behold, this day have they And Aaron spoke unto Moses:

POKD; well-pleasing in the sight of the Ti bas; se things as these; and it I

and to Aaron, saying unto them: And the Lord spoke unto Moses

was well-pleasing in his sight.

And when Moses heard that, it

earth. all the beasts that are on the things which ye may eat among 2 saying: These are the living Speak unto the children of Israel,

אבול האבלו אחה. סיס לכס למכלס אף על פי שלמס מונניס: באשר צויחי. לכס במנמס: (18) הן לא הובא וגוי. שמילו סובה סיה לכם לשרפה, כמו שנהמר וְבֶל הַשְּׁחֹת הַבָּׁבָ יוּבָה מִדְּמָה וגוי (ויקרה ו, מומאם מקדש וקדשיו, שהמאה שמיני והמאה נהשון לא לכפרה באו:

אונן אלא יוס קבורס (שס ק:): - היישב בעיני ה'. אס שמעת בקדשי שעם, אין לך לסקל בקדשי דורות: כסנים שסכהן מעמא להם: ואבלחי חשאח. ואם אכלמי, היימצ וגוי: חיום. אצל אנינות לילה מותר, שאין באלה. אפילו לא סיו הממיס בְּנַי, אֿלא שאר קרוביס שאני מייב לסיות אונן עליסס כאלו, כגון כל האמוריס בפרשת אסרן, וכי סס סקריבו שסס סדיומות, אני סקרבמי, שאני כסן גדול, ומקריב אונן (זבחיס קא.): 👚 וחקראנה אוחי שני: – הן היום הקריבו. מסו אומר, אלא אמר להם משה שמא ורקסם דמה אוננים, שהאונן שעבד חלל, אמר לו שֶׁלְמְּזֶר סַפְּבֵּן שֵׁלְ חַּלְּאֵי סַלְּבָּטְ וּגוי (שס לא, כא), הרי כשרלה דבר לפני משה ולפני הנשיאים, זו מלאחי בספרי של פניס מדברים לפניו, ואינו בדין שיהא מלמיד משיב את רבו, יכול מפני שלא היה באלעור להשיב, מלמוד לומר <u>ו</u>יאמֶר של אלעור ועל איממר, ואהרן מדבר, הא ידעת שלא הימה אלא מדרך כבוד, אמרו, אינו בדין שיהא אבינו יושב ואנו (19) וידבר אהרן. אין לשון דבור אלה לשון עו, שנאמר וַיְדַבֵּר בְּשָׁס וגוי (במדבר כה, ה). אפשר משה קלף

(I) אל משה ואל אהרן. למשס למר, שילמר ללסרן: לאמר אליהם. למר שילמר לללעור ולליממר, (02) ויישב בעיניו. סודס ולא צוש לומר לא שמעמי (מ"כ פרק ב, יב):

(2) דברו אל בני ישראל. את כולם סשום לסיות שלותים גדצור זם, לפי שסושוו גַּדָתִיתֶּם וקגלו עליסם גוירת שליהם, לבניו, לאלעזר ולאיממר: או אינו אלא לאמר לישראל, כשהוא אומר דברו אל בני ישראל, הרי דבור אמור לישראל, הא מה אני מקיים לאמר

ואם מאכלו וואם לא מאכלו. אם זה מאכלו וגוי. אף בשרלי המים אחז מכל מין ומין והראה להם, וכן בעוף ואם אלה במדכש כבי מנמומא (פ"ו, ויקרא כבס יג, ב): - זאח החיה. מלמד שסים משם אואו במים ומראם אומם לישראל מן סטומאס וגור עליסס מנומ, ולאומות סעולס לא אסר כלוס. משל לרופא שנכנס לבקר את סחולס וכוי, כדאימא המקום מאהבה: - זאח החיה. 'לעון מייס, לפי ציצראל דבוקים במקום וראויין להיום מייס, לפירך הבדילם

בַּבְּהַלֵּה אַנְה האַכֵּלוּ: שֶׁסַמִּ פַּרֶטָּת وْرًا بِقَوْرُهِم قِرَفِه إِسْمِعِم حَرَّا

تابكرانا: תַּסְׁלֵא פֹּמֻבֹא כֹּבֹמֹנֹא וֹעַעַ מעלת גרה ימטלפו טלפיו פרסתה LOLIČX **GLOUL**

beasts, that may ye eat. cheweth the cud, among the 3 and is wholly cloven-footed, and Whatsoever parteth the hoof,

ځڅ□∶ אַנְנָנִּנִּ מַפְּּרִיס שָמָא הָוּא סְרִיקָא מְסְאַב הוּא לְכוֹן: מְעֵּלֵה גֵרְה הֹוּא וּפַרְסָרוֹ פִּשְׁרָא הוּא וּפַרְסָתִיה לָא raderg, אָנוַ זָא הָאִּכְלִיּ

ڰٚٮۦڽٙڒؗڽۧڔ ڎ؞ۦ ڂڶۉڽ۬ۼ؞ؙڽۦڗڎڔٛۼۼٛڐ؞ڎۊ؞ڟ משּפֿבו פֹמִבא נמפֿגנפֿג בנם זע בנו לָא שִנפֿלְנוּ

the hoof, he is unclean unto you. cheweth the cud but parteth not the hoof: the camel, because he cud, or of them that only part eat of them that only chew the Nevertheless these shall ye not

ווא לֶכֶם: הוא ופּרְסָה לַא יִפְּרָיס מָמָא הוא ופּרִסְתִיה לָא סְדִיקא , וְאֶת תַשְׁפְּוֹ בְּיֶרַמַעֲלֶה גִרְהֹ וְיָה שַבְּזָא צָרֵי מַפֵּיק פִּשְׁרָא

מְסָאַב הוּא לְכוֹן:

the hoof, he is unclean unto you. cheweth the cud but parteth not And the rock-badger, because he

הפְּרֵיסְה שְּמֵאָה הָוֹא לְכֶּם: Ļιχ ואָט_באַבוֹבָט

סָדיקָא מְסָאַבָּא הִיא לְכוּן: ופַרְסָה לַאַ פִּשְׁרָא הִיא ופַרְסָתַה לָא בּי־מַמַּלָת וְיָה אַרְוָּבָא אָרֵי מַפְּקא

the hoof, she is unclean unto you 6 cheweth the cud but parteth not And the hare, because she

מַמָא הוא לַכֶּם: פּרְסְׁם וְהָוּא צִּבָה לְאִ־יִּגְּרָ lạca ạca eloux [₹] @ŗĠr ří% בָּי־מַפְּרִיס וְיָה

וממלפו

the cud, he is unclean unto you. cloven-footed, but cheweth not 7 parteth the hoof, and is And the swine, because he

הם לכֶם: וּבְּנִבְּלְטִּם לַאָּ עַזְּנְמִוּ מִמְאָנִם וּבִּנְבִּילִטְּעוּן לָאִ עַלֵּבְבוּן

תאַבֶּלוּ מִבִּשְׂרְהוֹן לָא 4**C**!! פַּמִּבְא לָא פַּמִּב מִסְאַב בוּאַ touch; they are unclean unto you. 8 and their carcasses ye shall not Of their flesh ye shall not eat,

aà.): משקלו מן סעוף, וכן בשרלים וום לכם סעמל: זאח החיה מכל הבהמה. מלמד שהצהמה בכלל מים (מולין

מֹסַאָּבֹוּן אַנּוּן לַכְּוָן:

ולא בסמס עמאס, וסלא באוסרס סיא, אלא לעבור עליס בעשס ולא מעשס (ובמיס לד.): סְמוּכל נפשר ונמוח: בבהמה. חיבס וויקירס סיקל לרשס, לסְמִיר אַם סשליל סנמל אמעי אחד האבלו. כך שמו, וימכן לסיומו מגורמ מַיִס סַנְּבֶּרִיס (שמוחל־ב יד, יד), שסוח נגרר חמר ספס, ומרגומו פְשְׁבֶח, שע"י סגרס מעלה גרה. מעלה ומקיאה האוכל ממעיה ומחורת אומו למוך פיה לכחשו ולעחנו הדק: גרה. בשמי לפרנין, כמרגומו ומַשֶּלְפְּחׁ מֶלְפִין, שיש שפרמומיו מדוקות מלמעלה וחֿיגן שמועות ומובדלות לגמרי שמלממה (3) מפרסה. כמרגומו קַדִיקָם: פרסה. פלאנמ"ה בלע"ו: ושסעה שסע. שמונדלמ מלמעלה ומלמעה

ממורה לה הוהיר בה הלה כהנים, עומהת נבלה קלה לה כל שכן, ומה הלמוד לומר לה הגעו, ברגל (רהש השנה עו:). שַׁמִוּב שָׁרְ בֿבְּשׁׁלִּים ודו. (ויקרשׁ כתֹּי שׁ)י כסנים מווסכון. ושֿין ישרחל מווסרון, קל וחומר מעמס, ומד עומשת המת על עלמוח וגידין וקרניס ועלפיס: - ובגבלחם לא חגעו. יכול יסו ישראל מוזסריס על מגע נצלה, חלמוד לומר ומס אלו שיש בסן קלת סימני טסרס אסורות ובוי (כל סענין במ"כ פרק ג, ב): — מבשרם. על בשרס באוסרס, ולא (8) מבשרם לא האכלו. אין לי אלא אלו, שאר בהמה ממאה שאין לה שום סימן עהרה מנין, אמרת קל וחומר,

יבַנְּקְלֵים אָתָם האַבֶּלְיּיּ لْكَامُكِمُ لِللَّهُ اللَّهُ اللَّ هِ قَفَانُ اللَّهُ الْأَمْدِ عَلِي فَاتَفِيدَ جَمِ لَيَرِيدَ خَيْدًا لَكَاخُفُنا אָּטַ־זָּה הָאַכְלְּוּ מִכָּלְ אֲשֶׁר יָת בֵּין הַיַּכְלוּן מִכּלְ דַּבְּמִיָּא

ځڅ□∶ הַתַּיָה אַשֶּׁר בַּמָּיִם שֶּׁקְץ הַיִם נַפְּשָׁא תִּיָהָא דִּבְּמִיָּא שִׁקְּצָא מכּל שָׁבֶּץ הַפָּוֹם וּמִכָּל נָפָשׁ מִכָּל רַחָשָׁא דַמָּיָא וּמִכּל ס וֹבַאֹבְאָט בּוֹמִּים וּבַנְּטִבְים וֹבַלְפִּוּן בִּיִּטְמִיּא וּבְנַטִּבְיָּא نجر אַהָּר אָגן אָנ סַנּפּּנר וֹכִל דְּלִינו לִיה צִּיצִין

תאַכְּלִיּ וְאֶתְּינְבְלְנָוֹם הְשַׁקְּצֵיּי: לְאִ מִיכְלִּיּוֹ וְנִתְ נְבִילְהָתִוֹּ " וֹמִׁפֹּא ֹנִינִוּ לְכִים מּבֹּמִּבִׁם לָאִ וֹמֵּפֹּא נִינִוּ לְכִוּן מִבּּסֹבִּעוּוּ

ځڅ□∶ וֹשְׁמְשׁמְּטִ בּּמְּנִם מְּצֵּוֹ עַנִּאְ וֹשְׁלְבָּוּו בָּמִיּאְ מִּלְּבָּאִ עִנָּאְ בָּבְ אַמְּב אָנִוֹ לְנָה לְנָבָּּוּ בִּבְ צִּבְנִים כְּנִשׁ בִּיִּא

עּנֵמֶת וֹאָט עַפּֿבָס ⁸ לֹא יֵאְכְלוּ שָׁמֵּץ הַוֹם אָתַר

إثارتان:

לא ושאַכלון הִשלּגא אַנּוּן

וֹאֵט וֹמֹבֹא וֹמֹב וֹמֹוֹא: إهْمَا يُخْدَ مِنْ مِعْوِلًا مِنْ الْمُعْدَا مِنْ مِعْدًا مِنْ مِعْدًا مِنْ عَنْهِا مِنْ مَنْ هِمْ

4511:

אַנון לְכוּן:

<u>. לטבון מיקלון:</u>

וֹלְגַּוֹנְיֵּיוֹ בַּיִּבְיִי

וְאֶּט_הַאָּיָה וְדִיְהָא וְשֶׁרָפִּיהָא לְוְנָה: +ı İŸU_ŪÇŸU

देदाः दैधः

י אָנו בַּלְ מָנִר לְמִּינִי: יָת כָּל עוֹרְבָא לְזְנֵיה:

إَيْنِ بِيَرِي الْمُقِدِ بِمَنْظُمُ لِرَجُمُ كِلْرَبَرِ: ا " נְאֵר הַשְּׁחַך הַאָר הַמִּי נְאָר הַנָּן נְצָּר שַׁהָשָּׁאַ נְצָּיִל לְּזָנִיהָי: " נְאֵר הַשְּׁחַל הַ נְאָר הַמַּחְקָּס נְיָר בָּת נַעְּמִיהָא נְצִיצְאַ

> may ye eat. the seas, and in the rivers, them fins and scales in the waters, in o in the waters: whatsoever hath These may ye eat of all that are

they are a detestable thing unto creatures that are in the waters, waters, and of all the living 10 rivers, of all that swarm in the scales in the seas, and in the And all that have not fins and

ye shall have in detestation. of their flesh, and their carcasses 11 thing unto you; ye shall not eat and they shall be a detestable

detestable thing unto you. scales in the waters, that is a Whatsoever hath no fins nor

and the ospray; vulture, and the bearded vulture, detestable thing: the great they shall not be eaten, they are a detestation among the fowls; And these ye shall have in

its kinds; and the kite, and the falcon after

15 every raven after its kinds;

and the hawk after its kinds; night-hawk, and the sea-mew, and the ostrich, and the

לַבוּשׁ (שמואל־אֿ יו, ה): (9) סנפיר. אלו ששמ בסס: - קשקשה. אלו קליפין הקבועים בו (חולין ומ.), כמו שנאמר וְשַׁרְיוֹן קַשְׁקַשִׁים הוּא (זסו שאמרו חייב אדם למסר עלמו ברגל):

(10) שרץ. בכל מקום משמעו דבר נמוך שרוחש ונד על החרן:

(11) ושקץ יהיו. לאמור את עירוציק אס יש צו צנותן מעס (חולין למ.): מבשדם. אינו מוזסר על הקנפיריס

("c ecad d, 'd): במיס מנין, מלמוד לומר כל אשר אין לו סנפיר וקשקשם במיס, הא אס היו לו במיס אף על פי שהשירן בעלייםו מוחר (12) אשר אין לו וגרי. (מ"כ) מס מלמוד לומר, שיכול אין לי שיסא מומר אלא סמעלס פימנין שלו ליצשס, סשירן ועל סעלמומ: ואח נבלחם השקצו. לרבות יבמושין שתייין (חולין מו.), יבמושין מושיילוי"ש בלע"ו:

למינו, למינסו, יש באומו סמין שאין דומין זה לזה לא במראיסס ולא בשמומס, וכולן מין אחד: לאסרן בסנאס, מלמוד לומר לא מאכלו (דבריס יד, יב), באכילס אסורין, בסנאס מומרין. כל עוף שנאמר בו למינס, (13) לא יאכלו. למייב את המאכילן לקטנים (יבמות קיד.), שכך משמעו לא יהיו נאכלים על ידך, או אינו אלא

تَانَكُمُانَات $^{\prime 1}$ | \dot{x} U \dot{u} ĆṭO | \dot{x} U \dot{u} Å \dot{z} L | \dot{x} U \dot{z} L \dot{z}

cormorant, and the great owl; and the little owl, and the

אַן דָּאָתְ־הַהָּנְשֶׁטֶּה

pelican, and the carrion-vulture; and the horned owl, and the

<u>הְעְּהַבְּוּה</u>: לְמִּנְנְיִׁ וֹאָּעַרַבַּוּכִיפָּת וֹאָתַ מִּנְרָא נַעַּמַלִיפָּא: <u>ה</u>הַסידָה

וְחָוְרִיהָא וְאָבּוֹ לְזְנָה וְנַגָּר

and the bat. 19 after its kinds, and the hoopoe, and the stork, and the heron

אַרְבַּע שֶׁקֵץ הָוּא לְכֶם: ° בּלְ שָׁנֵהְ הַמְּוֹב הַרִּבְׂנִ עַלְ בּלְ רִחְשָׁא דְּעּוֹפָא דִּמְהַבִּירִ

על אַרְבַע שִׁקְצָא הוא לְכוֹן:

thing unto you. go upon all fours are a detestable All winged swarming things that

 הַהָּבֹּא בֹמְנִב בַנִיבְצַבׁ הַכְאַבַּבֹּה בַנַהָּא בֹמִנְבָּא בֹמִנַבְּיֹב אַף אָת־זֶת הְאַבְלֹוּ מִפֹּל בְּרַם יָת דֵּין מֵיכְלוּן מִכָּל

هُمُد (ح ﴿ مُ اللَّهِ) [ط كُرا] خلام زمر م هُل قد له نزيد طل صورا

leap upon the earth; above their feet, wherewith to all fours, which have jointed legs noqu og that gaints animarws 12 Yet these may ye eat of all winged

אָת־אָבֶּלְה מַהֶּםׁ תּאַבֶּלוּ אָת־ יָת אָבֵין מִנְּהוֹן הַיכְלוּן מִמְעֵל לְרַגְלְיוֹ לְנַתֵּרׁ בְּדֵן מִעִּלְנֵי רַגְלוֹהִי לְקַפְּצְאׁ בְּחִוֹן עַל אַרְעָא:

וְיָת תַּגְְבָּא לְזְנִוְהִי: ב בְּאַרְבָּה לְמִינֹוֹ וְאָת־הַסְּלְעָם יָהְ גּוֹבָא לִזְנֵיה וְיָה רָשׁוֹנְא

the grasshopper after its kinds. the cricket after its kinds, and bald locust after its kinds, and the locust after its kinds, and the even these of them ye may eat:

נֹאָט_בַבּבַבּלְמִגַּדְרָנִי: לְמִינְהִוּ וְאֶתִרְתַחַרְגַּלְ לְמִינְהוּ לִזְנִיהִי וְיָתְ תַּרְגְּלְא לִזְנִיהִי

₹₽ אֹנבֹה נֹינְלְנִם הַמֹּלֵא נוֹנִא אַנבֹה נַיִּנְלְנוֹ הַלַּהֹא נוַנִּא وم إحرا بياته بالألاء بالإلاء إلا إحرا بالألام بالألاء بالألاء

detestable thing unto you. 23 which have four feet, are a But all winged swarming things,

(16) הנץ. לישפרוי"ר:

- (71) \square של Γ . פירשו רבומינו (מולין מג.) זה השולה (פי'מגביה) דגים מן הים, וזהו שמרגם אונקלום וְשְׁגַינוּנְה:
- (19) החבשמח. סים קלב"ה שורי"ן, ודומס לעכבר ופורחם בלילס, וחנשמח סחמורס בשרליס סים דומס לס, ומין כוס וינשוף. הס נואימי"ש הלועקים בלילה, ויש להם לסחות כאדם, ועוד אחר דומה לו שקורין ייב"ן:
- (91) החסידה. זו דיס לבנס, ליגוני"ס, ולמס נקרם שמס ממידס שעושס ממידום עם מברומיס במזונות (שס): לה עינים, וקורין לה עלפ"ה:
- רבומינו במס'גיטין בפרק מי שלחזו (דף סח:): הכופ"א, ולמה נקרא שמו דוכיפה, שהודו כפוה, וזו היא כרבלהו, וָנַבַּר טוּרָא, נקרא על שה מטשיו, כמו שפירשו האנפה. סיא דיס רגונית, ונראס לי שסיא שקורין לס סיירו"ן: – הדוכיפה. מרנגול סבר, וְכַרְבַּלְמוֹ כפולס, ובלעו
- (IS) על אדבע. על די רגלים: ממעל לדגליו. סמוך לניחרו יש לו כמין שחי רגלים לבד די רגליו, וכשרולם (OS) שרץ העוך. סס סדקיס סנמוכיס סכומשין על סמרן, כגון וצוציס ולרעין וימושין ומגצים:
- סה:), ולריך שיסא שמו חגב, ובוה אין אנו יודעים להבדיל ביניהם: חופין אם רובו (חולין נמ.). וכל סימנים הללו מלויין באוחן שבינוסינו, אבל יש שראשן ארוך ויש שאין להם ונב (שם בקימין בסן, מרבעס מימני מסרס נממרו בסס, מרבע רגליס, וד' כנפיס, וקרמולין מלו כרעיס סכמוביס כמן, וכנפיו לעוף ולקפרן מן הארץ מחחוק באוחן שחי כרעיה ופורח, ויש מהן הרבה, כאוחן שקוריץ לנגושמ"א, אבל אין אנו
- (ES) וכל שרץ העוף וגוי. צא ללמד שאס יש לו ממש מסור (מ"ר פרק ס, י):

בְּנִבְלְעָם וֹמְמָא מַּגַ_עַמְּבֶּי ⁺र द्रिष्ठेट्रंप खंबस्था हेंद्र प्रस्ति

בְּנְבְּיוֹ וְמְמֵא מַרַ־הְעְּבֶּי י וֹכֹלַ עַנְמִּאָ מִנִּבֹלִטָם וֹכַבָּים

המאָנם בום לַכִּים כַּלַ עַנְינֹהּ שַּׁסַמַּת וְגֵּרֶה אֵינֶנָה מַעַּלֶּה विदेश विदेश विदेश क्षित्व अस्ति। كُرْحُكِ لِلشِّكُ لِي كُنْ إِلَّهُ لِللَّهُ لِللَّهُ لِللَّهُ لِللَّهُ لَا لَكُنْ لَا لَكُنْ لَا لَكُنْ لَا لَ

בְּנִבְלְנִים וֹמְמָא מַּגַ_עַמְּבֶּי המאָנם בום לַכִּים כַּלַ עַנְינֹהּ لْحَمَّا لِابْمَّكَ هَمْ حَفْظ خُمْ لَحَمْ لَحِمْ لَيْسَوِّنَكَ هَمْ لَيْسَنَ

מְמֵאֵים הֻמְּה לְבֶם: (ס)

וְנְתַבְּבָּר וְתַבְּבָר לְמִוֹנְעוּ: עַמְּבֶּל מַּלְיַבְאַבֶּל עַנְלְבָּר דְּבָּחֵישׁ עַלְ אַבְּנְאַ חוּלְבָּא

نتائم نتفتهٔمُن:

ود الليزيار

מְסָאַב מַּב בַּמְמָּא: בולבר בובילההווו بظغظيا הסקאַבון

עד רַמְשְאַ: וֹאַבֿגּ לְבוּאָוִנִי, וֹיהֵי מְסְאַב ולא בישוא מוליקטיון

בולנד בעון וָבוּ מפלא מפאדון אַנון לַכוּן מַמֹלְפֹּא וּפֹּמָבֹא לִנְעַבַא פּוֹסְהַה וְמִלְפִּין לְיִתְהָא ענא לְכָּלְ בָּמִּירָא צִּהִיא סָּדִיקָא

מְסְאַב עַּר רַמְעָּא: לק בולוב ללכילטיון וניי אֹנְבֹת מִסְאָבׁנוּ אִפּוּוּ לְכוּוּ בְּבְלְ חַוְּמָא דִּמְתַלְּבָא עַל

בְּמָּמֵא מִסְאַבִּין אִנּוּן לְכִּוּן: וֹמִמֹא מַּגַעַבֹּאֹבׁ לְבוּמִוּטִי וּיבוּי מִסְאַב מַּגַ لْلَائِيْءُ كُلِ تَحَكُّمُ لَا يُرَجُّونَ الْدُنْمِيرِ ثِن يُحْدَرُنُكِيا يُعْجَمُ

וֹהֹכְבָּרְא וֹאַבָּא לְזְנִינִי: إيْد לְכֶם תַּמְּמֶא בַּמֶּבֵּא וֹבֵין לְכִוּן דִּמְסָאַב בְּרָחַמָּא

וְתַלְּמְאֵׁרְ וְיַלָּא וְכִוֹחַא ニュルシュン

יאַטוּמָאָן אַמָּנִקא:

until even. carcass of them shall be unclean 24 unclean; whosoever toucheth the And by these ye shall become

the even. his clothes, and be unclean until 25 the carcass of them shall wash And whosoever beareth aught of

toucheth them shall be unclean. unto you; every one that to nor cheweth the cud, is unclean hoof, but is not cloven footed, Every beast which parteth the

carcass shall be unclean until the unto you; whoso toucheth their on all fours, they are unclean paws, among all beasts that go And whatsoever goeth upon its

they are unclean unto you. and be unclean until the even; 28 of them shall wash his clothes, And he that beareth the carcass

after its kinds, the mouse, and the great lizard upon the earth: the weasel, and marwe things that swarm unclean unto you among the And these are they which are

chameleon. and the sand-lizard, and the 30 land-crocodile, and the lizard, and the gecko, and the

- (PS) ולאלה. (מ"כ) העמידין להאמר למעה צענין: חשמאו. כלומר צנגיעתם יש מומאה:
- (do erdañ r, 1): (25) וכל הנשא מגבלחם. כל מקוס שואמרס עומאם משא, המורס מעומאם מגע, שסיא עעונס כנום בגדיס
- למדך שנבלם בהמה עמאה מטמאה, ובענין שבסוף הפרשה פירש על בהמה עהורה: (62) מפרסח פרסה ושסע איננה שוסעה. כגון גמל שפרסמו סדוקה למעלה, אבל למעה היא מחוברם. כאן
- (27) על כפיו. לגון ללב ודוב וחמול: שמאים הם לכם. למגע:
- לאכול מכומס וקדשיס, וליכנק למקדש: החלד. מוש"מילס: והצב. פויי"מ, שדומס לנפרדע: (92) וזה לכם הטנא. כל מומאות סללו אינן לאימור אכילה, אלא למימאה ממש, להיות ממא במגען, ונאסר
- (30) אנקה. סרילו"ן: הלשאה. לישרר"ס: החמש. לימל"ל: הנשמח. עלפ"ל:

¡שְׁלֵא מַע_עַהְעָּרָ: تَقِيرٌ لِم حَدِيثِهِ فِيُنَ فِطِينًا فِي لَا يَا مُنْ يُلِمُ

<u>הַרַ הַמְּבֶר וְשְּׁבַר וַ</u> בַּבְרָם בַּפָּנִם וּרָבָא וְטְבָא בָלֵי אַשָּׁר־יִעְשָׁה מִלְאַבָּה אַוּ בֶּגֶר אוֹ־עוֹר אַוּ שָׁל כָּל־ ב במקם ישְנָא מבֶל־כָּלִי־עֵּץ י וַבָּל אַשֶּׁב־יִפּּל־עָבֶלִיוֹ מֵהָם וּ

בַּעוּכָוּ וֹמִמֹא וֹאָעוּ עֹמִבּרוּ: عدره، زَجْم خَرْد َ ثِبُدُم لِمُهُد نَجْم لَحْم لَمُ لَا يَنْلُولُه لِهُ نَظِيمًا

בַּבְלַ בַבְּלָן נִמְּמֶאִיּ لَحْدِ مَمْكَالِ كَمْمُكَا ^{+€} אֲשֶׁר יְבְוֹא עְּלְיוּ מָוִם יִמְּמָא דְּיִישְׁלִּיּוּ עֲיִּהִי מִיָּא יְהֵי מכֿל_הַאָכֿל אָמֶּר

څڅ۵: نُقَاءُ مُقَيِّرَهِ يَنُهُ بَمُ يَقَالُمُ الْأَنْ لَحُرِيَاهِ ﴿ يُوْلُمُوا ۚ فُوٰهُ خَرَا « מְּלְוּוֶ וֹמְּמְאָ שַּׁנְּּוֹר וְכִירָוִם צַּלְוְהָוּ יְהֵוּ מֶסְאַב תַּנּוּר إْرِح كَمْكِــنَوْح مُوْخَرُكُم الْحِم لِمُنْقِيمِ مُوْخَدَرَكُكِياً

> 口は(4)ない בְּמִוֹחָהוֹן יְהֵי מְסְצַּב עַּרֹ בהשא בָל דְיִקְרַב בְּהוֹן

> וְיהֵי מִסְאַב מַּג וַמָּמָא מֿבובא בֿבון בַּמוֹא וטַמַּע או שָׁל כָּל מָאן דְיִהְעָבֵיד מאן דְאָע אוֹ לְבוּשׁ אוֹ מִשְׁדְּ במוקהדון יהי מְסָאַב מִכָּל أرح أعنوبح لتحييا للثابا

בְּבְלְ מָאוֹ יְהֵי מְסָאַבּ: ישְּׁלָּה מְסְאָב וֹכִלְ מַמְּלֵּגֹא בְּיִמְשִׁיםׁי تغري مخر مرخم ليمنهندر

יִסְמָאַב וֹנִמֵיה הִתְּבָּרוֹ:

אַנּגּוֹ נְמֶׁסְאָּבֹּגוֹ נִעַנְוֹ לַכְנוֹ:

unclean until the even. when they are dead, shall be whosoever doth touch them, to you among all that swarm; אֶבֶּר הַשְּׁמֵאָים לְכֵּם בְּבְלְ אֵבֶּוּן דִּמְּסְאָבִין לְכִוּן בְּבָל בַּבְלִי הַשְּׁבְּיוּ הַאָרָוּ אַבּיי

shall be unclean until the even; must be put into water, and it wherewith any work is done, it whatsoever vessel it be, raiment, or skin, or sack, it be any vessel of wood, or fall, it shall be unclean; whether them, when they are dead, doth And upon whatsoever any of

unclean, and it ye shall break. whatsoever is in it shall be 33 whereinto any of them falleth, And every earthen vessel

then shall it be clean.

may be drunk shall be unclean. drink in every such vessel that cometh, shall be unclean; and all 34 eaten, that on which water All food therein which may be

shall be unclean unto you. in pieces; they are unclean, and range for pots, it shall be broken be unclean; whether oven, or part of their carcass falleth shall And every thing whereupon any

- (יבמות עה.): (22) במים יובא. ואף לאחר ענילחו עמא הוא לחרומה: עד הערב. ואחר כך ושהר. נהערנ השמש
- מס שבאיירו (מ"א ל"ל במוכו): ואחו חשבורו. למד שאין לו מסרס במקוס (מ"כ פרשמא ז. יג): (33) אל חובו. אין כלי מרק מיעמא אלא מאוירו (מולין כד:): בל אשר בחובו ישמא. הכלי מוזר ומעמא
- ושיערו מכמיס אין בים סבליעה מחויק יוחר מבילם מרנגולם: אוכל מעמא אחרים אלא אם כן יש בו כבילה (מ"כ פרק ע, א. יומא פ.) שנאמר אשר יאכל, אוכל הנאכל בבת אחת, מקבלין הכשר במחובר, אין לך שלא באו עליו מים, ומהו אומר אשר יבוא עליו מים, משנחלשו. ולמדנו עוד שאין נגעס בסן מגבן. ולמדנו עוד, על ביאת מיס שאינה מכשרת זרעיס אלא אם כן נפלו עליסן משנמלשו, שאס אתה אומר מומאס ומסא ספס פחילס, שאס אמס אומר כן, לא נממעמו כל סכלים מליעמא מאויר כלי חרם, שסרי עומאס עלמס שנפל למייר מנור והפח בחוכו ולה נגע השרך בפח, החנור רהשון והפח שנייה, ולה נהמר רומין הח החנור כמלו מלה שהשרך אב הטומאה והכלי שנטמא ממנו ולד הטומאה, לפיכך אינו חוזר ומטמא כלים שבסוכו. ולמדנו עוד שהשרך אשר במוכו יממא, מכל האוכל, אוכל ומשקה מיממא מאויר כלי חרם ואין כל הכלים מיממאין מאויר כלי חרם, לפי ולד הטומאה מטמא כלים, שכך שנינו (פסחים כ.:) יכול יהיו כל הכלים מטמאין מאויר כלי חרס, חלמוד לומר כל יש לדרוש המקרה השר יבוה עליו מים הו כל משקה השר ישחה בכל כלי ישמה האוכל. ועוד למדו רבוחינו מכהן שהין שעם אחח, מקבל עומאה לעולם, ואפילו נגוב, והיין והשמן וכל הנקרא משקה מכשיר ורעים לעומאה כמים, שרך מכאן דברים סרבה, למדנו שאין אוכל מוכשר ומחוקן לקבל טומאס עד שיבאו עליו מיס פעס אחח, ומשבאו עליו מיס מיס, והוא במוך כלי מרם העמא, יעמא, וכן כל משקה אשר ישמה בכל כלי והוא במוך כלי מרם העמא, יעמא. למדנו (48) מבל האבל אשר יאבל. מוקבעלמקרה העליון כל השר בחורו יעמה, מכל החכל השר יהכל השר יבוה עליו

<u>ַ</u> יְהְנֶה שְהְוֹר וְנִגַעַ בְּנִבְלְתָּם ^{עַנְאֵ} אַב מַהְּוֹן וּבַּוֹע מַלַוֹעַמַוֹם בַּבם מַהְּוֹן וֹיִנִּב בּוֹע כַּוֹנְחַעַ

ĽίΧ: זֹנה זנוה אָמֶּנ ווֹנוֹה סֹנוְנו כֹּלְ כַּנ וֹנה זונה בּוֹוֹבנה וֹבֿי, וֹפָּלְ מִוּבֹלֹטְם מֹלְבַבֹּלְ נֹאֲבוּ, וֹפּוּלְ מִוּּבֹלְטַׁבוּוּן מֹלְ

﴿ رُوۡت: (٥) מַנְּבְׁלְטִׁם הַּבְּיוֹנִ סְמֵא עִינּא בּר זַנְהָּא נִופּוּלְ מִנְּבִינְטַעוּן וֹבֶּׁו נַשּׁׁוֹשְׁ מַנְשְׁ מַלְבַ מְּלְבַתְּ וֹלָפֹּבְ נַאָּבוּו נַטְּנִשׁ מַנֹּא מַבְ

בְּנִבְלְטַבְיִ יִּמְמָא מַרַ בְּנַתְּבִי היא לַכֶּם לְאָּכְלָוֹי הַנִּינִעַּ

ھ∟ئڭڭ⊏: נבקהה וכבס בגדוו ושמא דמשא ידומול יח ובילתה لْلَّهْدَمْ مُوْخَرُبُك نُحَوِّهِ خَلَاكُما يَكْتَرْدِيمِ مُؤْخِرُنِك يَجْجَمَ

ַבְּאָבֶע שֶׁבֵּע הַיִּא לָאִ הֹאָבֶל: בְּאַבְּע ™ ¡Ç<\īÿç\ \

בּנְבִילַהְהַן יְבִי מְסָאַב:

דְבֵי הוּא:

עַלוֹהִי מְסָאַב הוּאַ לְכוֹן:

しな ながい לללילעש יהי מסאר ער ביוא לכון למוכל בולוב וֹכֹּי נְמִיּחִ מִּן הַבְּהַלְּה אֲמֶּר וֹאֶבִי יְמִיּח מִן בְּעִירָא

עד רַמְשָא: לאַבע לְבוּשׁוֹהָי וִיהֵי מְסְאַב לְבוּשׁוֹהִי וִיהֵי מְסְאַב עַּד

زنېڅدرج: אַבְעָא שָׁבְעָא אַבּעָא מל- וֹכֹל בֹנוֹמָא בַּנִנוֹנִמְ מֹלְ

> unclean. toucheth their carcass shall be water shall be clean; but he who 36 sairern wherein is a gathering of Nevertheless a fountain or a

be sown, it is clean. or si hoinw boos gaiwos any any seed which is to And if aught of their carcass fall

thereon, it is unclean unto you. and aught of their carcass fall But if water be put upon the seed,

unclean until the even. the carcass thereof shall be 39 may eat, die, he that toucheth And if any beast, of which ye

unclean until the even. shall wash his clothes, and be that beareth the carcass of it be unclean until the even; he also of it shall wash his clothes, and And he that eateth of the carcass

eaten. detestable thing; it shall not be 41 swarmeth upon the earth is a And every swarming thing that

מלמוד לומר וטמאים יהיו לכס, אם רלה לקיימן בטומאמן רשאי: פיסס למעלס: יחץ. שאין לכלי מרק מסרס במבילס: ושמאים יהיו לכם. שלא מאמר מצווס אני לוומצס, (35) חגור וכירים. כלים המטלטלין הם, והם של חרם, ויש להן חוך, ושופח את הקדרה על נקצ החלל, ושניהם

ונוגע בנבלמס יעמא: מ, ס) שלא מאמר קל ומומר, אס ממסר את העמאים מעומאתה, קל ומומר שיפיל את העסור מליטמא, לכך נאמר סמובל בסס ממומאמו: - ונוגע בנבלחם ישמא. אפי' סוא במוך מעין ובור ונוגע בנבלמס יממא, (מ"ר פרשמא (95) אך מעין ובור מקוח מים. הממוברים לקרקע, פין מקבלין עומפה. ועוד יש לך ללמוד: יהיה פהור.

הוא. למיך סכמוב שלא סוכשר ונמקן לקרום אוכל לקבל מומאס עד שיבואו עליו מיס: (γε) זרע זרוע. זריעס של מיני זרעונין. זרוע שס דבר סוח, כמון יִמְּנוּ לְנוּ מִן סַצִּלְעִיס (דניחל ח, יב): מהור

ו): - וגפר מגברחם עריו. אף משנגג מן המיס, שלא הקפידה מזרה אלא להיות עליו שם אוכל, ומשירד עליו מים על זרע. בין מיס, בין שאר משקין, בין סס על סורע, בין סורע נפל למוכן, סכל נדרש במורמ כסניס (פרק יא, (88) וכי יחן מים על זרע. לאחר שנחלש, שאס חאמר יש הכשר במחובר אין לך זרע שלא הוכשר (חולין קיח:):

סכשר קבלם טומאס פעס אחם שוב אינו נעקר הימנו:

(04) והנשא אה נבלחה. ממוכס מומלם משל, ממומלם מגע, שסנושל מעמל בגדים, וסנוגע לין בגדיו (93) בגבלחה. ולה בעלמות וגידים, ולה בקרנים ועלפים, ולה בעור (ת"ר פרשתה י, ה תולין קית.):

ולנוגע כדי אכילה, והוא כזית (נדה מב:): ושמא עד הערב. אף על פי שמבל, לריך הערב שמש: באכילמה, בלא משא, כגון, אם מחבה לו חבירו בבים הבליעה, אם כן מה מלמוד לומר האכל, לימן שיעור לנושא נְבֵּלֶׁם וּמֶבֶּפֶׁם לֹהׁ יֹחُכַל לְמֶמְמְּׁם בָּהּ (ויקרהੇ כב, ח), הוחה מעמחה בגדים בהכילחה, והין נבלת בהמה מעמחה בגדים ממאין, שלא נאמר בו יכבס בגדיו: - והאבל מגבלחה. יכול הממאנו אכילחו, כשהוא אומר בנבלה עוף מהור

תאַלְלִים כִּי־שֶׁמֶּץ הָם: מַרְבָּה רַגְּלִים לְבְּלְ-הַשֶּׁהֶץ עַר כְּלְ סַגְיוּח רַגְּלִין בְּכָל בּ עוְכְּן מִּלְ-אַבְׁכָּה מַּג בַּלְ- וֹכִלְ צִּמִׁנְלָּנִה מַלְ אַבְּבָּה And the death upon the belly , بالثار برااط a price goeth upon the belly , بالثار برااط a price goeth upon the belly , بالثار برااط المرابع ا

הַּכְיַבְאָבֶׁוּ לֵאְ כִּיבְּלְאִנְינִנּוּ אָּבְוּ הָטִּבּּאִ בּבְיבִיאַבְּאַ לֵאְ בִּבְּאָבִּוּ הָּלָאָבָּאָ בּבִיבִּי בִּבָּאָבָּאָ בִּבְּאָבָאָ

detestable thing. ye shall not eat; for they are a that swarm upon the earth, them feet, even all swarming things fours, or whatsoever hath many and whatsoever goeth upon all

קטמָאוֹ בְּהָם וָנְטְמֵהָם בֶּם: ×4_ಟ್ಡಡಲಿನು

פון בהון: עַסְמָאָבוּן בְּהוֹן וְתִסְמָאָבוּן עַמְבֶּא נֹלְאָ בֹּבֹלְ בִשְׁמָא בַנְשִׁיִם נִלְאִ אָטַבַּנֹפְאָטִיּכְיִם כֹא טְׁהָפֹּּגִּוּן נִטְ נַפְּאָטַכּוָן

defiled thereby. with them, that ye should be spall ye make yourselves unclean thing that swarmeth, neither detestable with any swarming Ye shall not make yourselves

بالريض وح- بهدام: אָטַ־נַּפְשְׁהַיִּכְם בְּבְּלִי־הַשֶּׁבֶּץ יָה נַפְּשְׁהָכִין בְּבָלְ רַחְשְׁאִ בּׁ. בֹבְנְהָ אֵנֹי. וֹלְאַ שֹׁמֹמֹּאִנְ אָבִ. בּבִּיִהְ אֵּנֹאִ נֹלְאִ שֹׁסֹמִּבִּנּוֹ ++ וֹבִילַלִּגְאָמִים וֹבִינִים לַּגְאָנִם וֹטִילַבָּאָנוּ וּטִבוּן לַגִּיאָן בַּר אַנַר יְחֹנְחַ אֶלְחַיכָם אַרַי

בְרָהִישׁ עַל אַרְעָא: אנא נו אַלַבַּכוּן For I am the Lord that brought moveth upon the earth. manner of swarming thing that

spall ye defile yourselves with any be ye holy; for I am holy; neither

sanctify yourselves therefore, and

For I am the Lord your God;

בֿבוה אָנו: לאלהים והייתם קדשים בי לכיו לאלה יההון שדישיו מפמגר מֹאָבוֹא מֹאַבוֹם לְנִינִׁע לְכֵּם מֹאַבֹּהֹא בַּמֹאַבוֹם לִמִּנִינִ בַּוּ אַנְּי יְהְנְּה תַּמַּהְלֶוֹר אָטְבֶכֶם אָבִי אָנָא יִי דְּאַפִּיק יָהְכִּוֹן

אָבוּ עַדִּישׁ אָנָא:

be holy, for I am holy. . to be your God; ye shall therefore 45 you up out of the land of Egypt,

בּמֹנִם וּלְכֹּלְ בְנֹפֹּמָ עַמְּנֵגִּט בַנִיםְאֵא בֹּמָנָא וּלְכֹּלְ נַפֹּמָא o+ וְכִלְ נָפְׁמִּ עַוֹעַיְּׁע עַרְטֵמְטִּע וּדִעניפָא וּלְכֹלְ נַפְּשָׁא ַעַיִּהָא ואָט מּוֹרָט הַבְּהַמָּה וְהָעֹּוֹך דָא

בְּבְתַּמְא מַלְ אַבְעָּא: メドレ・ロン

swarmeth upon the earth; waters, and of every creature that creature that moveth in the of the fowl, and of every living This is the law of the beast, and

- ופין קרוי שרן, פלפ דבר נמוך קלר רגלים שפינו נרפס פלפ כרומש ונד: שרלו על הארך אלא בתוך האוכל, אבל משילאו לאויר ושרלו הרי נאסרו: לא יאבל. לחייב על המאכיל כאוכל, (וף) השורץ על הארץ. לסוניה הם סימושין שַבּבְּלִימֵין וְשָׁבַּפּוֹלָין, והח סויוין שבערשים (חולין סו:) שסרי לה
- (34) אל חשקצו. באכילמן, שהרי כמיב ופשומיכס, ואין שקון ופש במגע, וכן ולא מעמאו באכילמס: ונשנוחם לדומס: - מרבה רגלים. זס נַדְל, שֶׁבֶן, שיש לו רגליס מרסשו ועד זנבו לכחון ולכחו, וקוריון לינמפיד"ש: ואם סדומס לדומס: הולך על ארבע. זס עקרב: כל. לסביא אם סחפועים, אשקרבי"ע בלע"ז, ואם סדומס (בדי) הולך על גחון. זס נמש, ולשון גמון, שָׁמִיֶּס, שסילך שָׁמ ינופל על מעיו: כל הולך. לסבים סשלשולין
- (אר) בי אני הי המעלה אחבם. על מנת שמקצלו מלומי סעלימי אמכס. (דצר אחר כי אני סי המעלה אחבם, סרבס וכל לפו מלקום, ווסן שפמרו בגמי (מכום מו:) פכל פוּמֵיפָפֿ לוקס פרבע, נמלס לוקס חמש, לרעס לוקס שש: והייחם קדושים. לפי שאני אקדש אמכס למעלה, ולעולס הבא: ולא חשמאו וגוי. לעבור עליהס בלאיץ (44) בי צני ה׳ אלהיבם. כשם שלני קדוש, שלני ס' אלסיכם, כך וסמקדשמם, קדשו את עלמכם למעס: בם. אם אתם מעמאין בהן בארך, אף אני מעמא אתכם בעולם הבא, ובישיבת מעלה:
- שאין מעמאין בשרנים כשאר אומות דיים, ומעליותא היא גבייהו, והוא לשון מעלה (ב"מ פא:)): בכולן כמיב סולאסי, וכאן כמיב המעלה, מנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא העלימי את ישראל ממלרים אלא בשביל

じぬごく: (ほ) אַמָּר לַאַ יִבּוֹן עוֹנִעָא בַּלָאַ מִּעִיאַכַּלָאִי עַפּּקר יבֶּין תְתַיָּה תְּבָּאֶבֶלֶת דְּכְיָא יבֵין תַיְּהָא דְּמִהְאַכְלָא לְעַבֹּיְגְיִלְ בָּוֹן עַמְּׁמֹא וְבֵּוֹן לְאַפֹּׁנְאָא בּוּ מִּסְאָּבֹא יִבּיֹוּ

thing that may not be eaten. may be eaten and the living between the living thing that $_{47}$ unclean and the clean, and to make a difference between the

read Mafiir and Haftarah on page 176. For Shabbat HaHodesh the Mafiir and Haftarah are on page 180. The Haftarah is II Samuel 6:1 -7:17 on page 149. Sepharadim read II Samuel 6:1 - 6:19. On Shabbat Parah,

جېنا: अरिटियं स्प्रिंट गृष्ट प्रणात द्वापातः द्वापातः स्पर्वापः

ַנְבָּת דְּוֹתָה הִשְּׁמָא: וֹמְמֹאֹעַ מִּבֹׁמֹּנ וֹמָוִם כּוּמִוֹ ע אַמּען כּֿי עזּוֹרְיִתּ וֹילְבִי זֹכִיר לְמִימִר אַטִּטֹא אָּבִי עֹמִּבּי. يَاتِيد هُم خُدُر نَشِدُهُم رَجْهِد شَرْد مِ خَدْد نَشِدُهُم

ئېتيت:

מְּבְׁבְבִיים בּיִ

סְאִנְבְתַב הְםְּיִ מְסְאַבְא: שְׁבְעָא יוֹמִין בִּיוֹמֵי רִיחוּק ינוליד דַּכַר ינוָהִי מַסַאָּבַא

בשָרא דעורלהיה: ث بحَابَه كَشَمْنَانُ نَطَاحٍ خُشِّكِ بَخَيْرَةُمُ فَصَرَّتُهُكِ *

לַאַ טַבְאַ מַּגַ־מָלְאָנַ יְמֵי עַר מִשְּׁלַם וִמִּי דְּכוּתַה: ظيم خهرنبه نغر ينظفم نظيد بخمظة به عدمبح לבם גכו לכל לוגמא לא וטלטון וטלטא וומון טטור ישְׁלְשָׁים יוֹם ישְׁלָשֶׁת וֹמִים

blood of purification three and And she shall continue in the

her purification be fulfilled. the sanctuary, until the days of hallowed thing, nor come into thirty days; she shall touch no

circumcised.

of his foreskin shall be

And in the eighth day the flesh

sickness shall she be unclean.

the days of the impurity of her

shall be unclean seven days; as in

and bear a man-child, then she saying: If a woman be delivered,

Speak unto the children of Israel,

Ÿ<u>ה</u>ָר: יומין המיב על דַם דְּכוּ: וְשָׁשְׁטִי יִמְיִם שַשָּׁב עַּלְ־דְּמֵי لاكالا، الح نهنيا וֹמִטַא ליי שׁבָעָיִם בְּנִדְּתָה וְשִׁשִּׁים יוֹם מִּסְאָבָא iā āL שבֶּע וֹמְמֹאֵע וֹאִם נוּלֵבֹּטֹא טֹלִיג וּטִׁבּי

days. vis bar stooseston threescore and six she shall continue in the blood weeks, as in her impurity; and then she shall be unclean two But if she bear a maid-child,

לנולדו בה סימני טרפה פסולה: החיה הגאכלה. לכיך לומר בין לבי לערוד, וסלא כבר מפורשים סס, אלא בין שנולדו בס קימני ערפס כשרס, ממור לפרס, וסלא כבר מפורשים סס, אלא בין ממאם לך, למסורה לך, בין ישמע חליי של קנה, לישחע רובו: ובין (לף) להבדיל. לא צלצד סטונס אלא שמסא יודע ומכיר ובקי בסן: בין השמא ובין השהור. לריך לומר צין

דס שלא ממלה ראשה ואבריה כבדין עליה: לידס, ואפילו נפתח סקבר בלא דס: – דוחה. לשון דבר סוב מגופס. לשון אתר לשון מדוס ותולי, שאין אשה רואס אמו עמאס לידה (נדה כו:): - בימי גדח דוחה חשמא. כסדר כל עומאה האמורה בנדה, מעמאה בעומאת כך מורמו נמפרשה אחר מורמ בהמה מיה ועוף: - בי חזריע. לרבות שאפיי ילדמו מחוי, שנמחה ונעשה בעין זרע, (2) אשה כי חזריע. א"ר שמלאי (ויק"ר יר, א) כשס שילירמו של אדס אחר כל בהמה חיה ועוף במעשה בראשים,

למסרה עד שקיעת החמה של יום ארבעים, שלמחר חביא את כפרת מהרחה: וגרי. 'לרצוח אח החרומה (מכוח יד: יבמוח שה), לפי שוו טצולח יוה ארוך שטצלה לסוף שצטה ואין שמשה מטריצ שהרה. מפיק ס"א, ימי מוסר שלס: לא הגע. אוסרס לאוכל, כמו ששנויס ביבמות (דף עס.): בדמי שהרה. אף על פי שרואה עהורה: בדמי שהרה. לא מפיק ה"א, והוא שם דבר, כמו עוהר: - ימי (+) חשב. מין משב מלמ לשון עכבה, כמו וַמַּשְׁבּוּ בְּמְבֵשׁ (דבריס מ, מו), וַיֵּשֶׁבּ בְּמֵלנֵי מַמְבֵחׁ (ברמשים יג, ימ):

מוער אָל־הַכּהַן: שְׁנְתִוֹ לְעַלְּה וּבֶּן־יוֹנָה אִיֹּ אַן לְבַעָ שַׂרֶּגְא פֿבּמִה פֿן_ اجرمرناهم إيرا مِيرَبُم جِلَيْلُ الجِمَافِرَة

לְנָׁעַ כַּׁעַׁנָאַ: לְעַמְּטָׁא לְטָּרַעּ מַשְּׁפָּן זְמָנָא אַפּֿר בַּר שָׁהַיה לַנַּלְתָא לְבְּרָא אִוּ לְבְרַנִּא נּיִנִינִי

priest. the tent of meeting, unto the in-offering, unto the door of pigeon, or a turtle-dove, for a a burnt-offering, and a young bring a lamb of the first year for son, or for a daughter, she shall purification are fulfilled, for a And when the days of her

₹₹## אָנ שוִבֿע בּיִבֶּבנ בַזָּבָר אָנָ ر עְלֶיהָ וְשְׁהַרֶּה מִמְּקִּר דְּמֶיהָ أنكادري خفئ أيائر أخقا

לְנוּלַבָּא: なのご没口口 káltky dálo ii ktel

female. beareth, whether a male or a This is the law for her that from the fountain of her blood. her; and she shall be cleansed Lord, and make atonement for And he shall offer it before the

لْمُتَالِّةِ: (طَ) לְחַמְּאָנִ וְכִּפָּׁר מִּלְיִנִ חַכְּיֵוֹן בְּנֵי יוֹנְה אָחָד לִעֹּלָה וְאָחָד § וְלְלִּמְתָּר שְׁמֵּר תֹּרִים אַנ שְׁנֵי אַפֶּּרְאַ וְתַּפַּר הַבְּיוֹן שַּׁפְּנְינִין נאָם לֹא תִּמְצָא יָדְהֹ בֵּר שֶׁהֹ וְאָם לָא תַשְּׁכָּח יָדַה כְּמָסָּת

הַלה בְּהָנְא וְתִּדְבֵּי: לְהַלְטֹא וֹטַר לְטַמִּטֹא וּיכַפּּר אַן שַּׁבוּל בְּנֵי יוֹנָה חַר

shall make atonement for her, for a sin-offering; and the priest burnt-offering, and the other pigeons: the one for a 8 turtle-doves, or two young lamb, then she shall take two And if her means suffice not for a

هَلَالًا كِهُرُال: ر_{عد م}ر ربت بر برئم هِا منهِم بهرا ، بهرا بر بر بو منهم براهیدار

خيريد:

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

and she shall be clean.

הַכּהָן אָוֹ אֶל־אַחָר מִבְּנֶיוֹ למוג למוג ללומ ַ שְׁאָר אִי־סַפַּּהַר אַנ בַהְבֶה עִּנְקְאַ אִּנְ עָּרְנְאַ אִּנְ בַּהְבָרָא אָבְם בְּיִיוֹהָנֵה בְעִּוֹר בְּשִּׁרוֹ

בְּחֲנָא אוֹ לְנָת חַדׁ מִבְּנֹוֹהְיֹ בְחֲנַיְא: סֹנִירוּ וְיִמִימִי לְנִת אַבִּרוֹ ויהי במשף בסביה למקמש אָנָשׁ אַביי יַהִי בִּמִשְׁךְּ בִשְּׁבִיה

priests. priest, or unto one of his sons the shall be brought unto Aaron the the plague of leprosy, then he become in the skin of his flesh scab, or a bright spot, and it skin of his flesh a rising, or a When a man shall have in the

- G(:): שכסן ומסרס, מי שסוא בא לכפר, צו סמסרס מלויס: - ושהרה. מכלל שעד כאן קרויס ממאס (זבמיס ימ: מנסדרין (ד) והקריבו. ללמדך, שמין מעכבה להכול בקדשים הלה החד מהם, והי זה הוה, זה המהם, שנהמר וכפר עליה
- שנינו בזבחים (ל.) בפי כל החדיר: (8) אחד לעולה ואחד לחשאת. לא הקדימה הכתוב אלא למקראה, אבל להקרבה העאת קודם לעולה, כך
- אלא על פי כהן (מ"כ נגעים פרשחא א, ע): בלע"ו, וכן בְּסִיר סוּחׁ בַּשְׁמָקִיס (חֹיוב לו, כח): אל אהרך וגרי. גוירת סכתוב סוח, שחין עומחת געיס ועסרתן (ב) שאת או ספחת וגוי. שמות נגעים סס, ולפנות זו מזו (נגעים פ"ל מ"ל): בהרח. תברבורות עייל"ר

וֹבְאָבוּ הַכּבוֹן וֹמִמָּא אָנוּ: מֹהַוְר בֹּהַבְוְ זֹנֹת בֹּבֹתֹע צִיא הַפַּףו לְבָּן וּמַרְאָה הַנָּגַעַ עָּמַל E EALL LEAL

מְבַׁמַּנו נְמִנם: לְבָּן וְהִסְנֵּיִר הַכְּהָן אָתַ־הַנָּגַע מן העור ישְעָרָה לאַ הַפַּּרִ וממט ※17 なじ終다 زאָם־בַּהֶּרֶת לְבָנָת הָנא בִּעִּיר

עכבון שְבְעָּת יָמִים שָּוְיִם: שמו בווות במור וְהַסִּיּירַוּ וְנִוֹנָת הַמָּנת הַמָּנת בַּמָּנָת לַאָּ_ וֹבְאָבוּ עַכְּבֵּן בּוֹנִם עַמֶּבׁוֹמִ

أخوّه جَنِهُ، الْفِيَّادِ: וְשְׁהַרְוֹ הַכְּהֵן מְסְפְּחָת הָוֹא כְּהָנְאִ עָּדִיהָא הִיא וִיצִּבַע הַנְּגִּת וֹלְאִ־פְּשָּׁה הַנָּגִע בְּעְיִר שני השָבִיעִי שֵנִיה וְהִנָּה בַהָה אָטָוּ בַּיוֹם וָרַאַּדוֹ הַכֹּהֶוֹ

אָל_עַכָּעו: הכהן לשְהָרְתִּי וִּנְרְאָה שׁנִית ֻ בּֿמְוִר אַּעַוֹיִּגְ עֵיֹבְאָעַוֹּ אָלְ- בַּיָּמָהֵבָּאָ

הַכּבוֹן צְּרָעַת הָוּא: (פּ) TÜĞĞÜL १५४० एटति १०६० व्यंत्र

> TIN ITTILLE ÇEÇN ITQN'E בַּסְבַיה מַכְּקָשׁ סָגִירוּתָא וּמִבוֹג מֹכִנַּמֹּא גַּמִּגל מִמִּהַּבַּ במכמשא אמהפיך למחנר בְּעַנֹא נָע מָכִעַּמָא

> בְּשְׁלֵא נִע תַּבְּשָׁא מֻבְּהָא לא אַטִבַפֿיף לִמָּחָנַר וַיַּסְגַּר מֹשׁנַעָּא מֹן מַמִּכֹּא וֹמַהֹּבֹא במשף בסביה ושמיק לית בּעוֹלא שׁוֹלא ביא

מבלא וגון טַּנְיָנוּנִי: במַמָּכֹא ווֹסִנְונִינִ בַּנִוֹלָא בְּר הַנְה לָא אוֹסֶיף מָכְהַשָּׁא מוביעאה והא מוביקשא קם

לבוּמוָנוֹ, וֹנִבַבּי: מֹכִטַּמָא בֹמַמָבָא וֹגַבּנוֹנִינַ המא מכשהא ולא אוסוף なけいななに וֹנֹטַוֹג כַבְוֹלָא וֹטַנִע בּׁנִגַּמָא

שׁלְנְנוּנִע לְכָּעַנָא: לְבְּנִינִיאַ לְדְרוּמִיהִ וְיִמִּחָזִי וָאָם־פָּשָׁה הִפְּשָׂה הַמִּסְפַּׂחַה וָאָם אוֹסָפָא הוֹסֵיף עָּדִיהָא

בְּבַוֹלֵא סִנְירוּתָא הִיא: מֹנִינֹא בֹמֹמֹכֹּא וֹנסֹאֹבֹנִינִי וְיָחָוֵי כְהַנָא וְהַא אוֹסָיפַת

> pronounce him unclean. the priest shall look on him, and it is the plague of leprosy; and deeper than the skin of his flesh, appearance of the plague be plague be turned white, and the and if the hair in the the plague in the skin of the And the priest shall look upon

that hath the plague seven days. then the priest shall shut up him thereof be not turned white, than the skin, and the hair appearance thereof be not deeper in the skin of his flesh, and the And if the bright spot be white

shut him up seven days more. the skin, then the priest shall and the plague be not spread in the plague stay in its appearance, the seventh day; and, behold, if And the priest shall look on him

and be clean. and he shall wash his clothes, pronounce him clean: it is a scab; skin, then the priest shall the plague be not spread in the behold, if the plague be dim, and again the seventh day; and, And the priest shall look on him

himself to the priest again. his cleansing, he shall show shown himself to the priest for the skin, after that he hath But if the scab spread abroad in

leprosy. pronounce him unclean: it is the skin, then the priest shall behold, if the scab be spread in And the priest shall look, and,

- למס, **ששער לבן קימן טומלס, סול גויר**ם סכמוב: מעור בשרו. כל מכאס לצן עמוק סוא, כמכאס המס, עמוקס מן סלל (שצועום ו:): ושמא אוחו. יאמר לו שמא (E) ושער בנגע הפך לבן. מממלס שמור וספך ללצן נמוך סנגע. ומעוע שער שניס (מ"כשס פרק ב, ג): עמוק
- קימנים עליו: (+) ועמוק אין מראה. לא ידעתי פירושו: והסגיר. יקגירנו בבית אחד, ולא יראס עד קוף סשבוע, ויוכימו
- (a) בעיניו. במכלסו ובשיעורו סרלשון: והסגירו, שניה. סל לס פשס בשבוע כלשון ממל מומלמ:
- ושהר. סומיל ונוקק לספגר נקרם ממל, ולריך מצילה: (6) כהה. סיכסס מכלימו, סל לס עמד במכליקו לו פעס עמל: מספחת. עס נגע עסור: וכבס בגדיו

וְהוּבֵא אֶל_הַכַּהָן: דוֹת גֹּנְתֹּט כֹּו טִבְינִם בֹּאֹבְנֹם מִכְטַּמֵ סִנְינִוּ אֲנֵו טַנֵי,

ĒÀXU: هَمْد حُدًا نَمْنَانَ خُهْد نَا، ³ לְבָנָה בְּעִּיר וְהַיֹּא הַפְּבֶה חַוְרָא בְּעִּשְׁבְּא וְהִיא הַפַּכַה וֹבְאָּב עַכְּעַן וְעַדְּב מְאָעַ וְיִטְוֹ, כַּעַּלָּא וְטַא מַמְלַא

יַסְגִּרֶבוּ כָּי שָׁמֵא הָוּא: בְּשֶּׁרְוּ וְשִׁמְּאָוֹ תַכֹּּתֵן לְאַ בִּשְּׁרֵיה וִיסְאֲבִנֵּיה בְּחָנָא לְא בְּבְׁתַּט נוֹשֶׁנָט הָוֹא בְּעָוֹר סְגִירוּה עַהִּיקְא הָיֹא בִּמְשַׁךְּ

הכהן: וֹמֹּגַ בַנֹלְגַיוּ לְכַּלְ מָבֹּאָנִ מִּנֹוּ אָנו כַּלַ מִוּך הַנָּנִע מַראָאָוּ בּ בְּעִּוֹר וְכִפְּתָה הַצְּּרַעַּת בְּעִּשְׁבָּא וְתִּחְפֵּי סְנִירוּתָא יָת וּאָם פַּרְוָטַ טַפַּרָטַ עַצְּרַעַּעַ וָאָם מָסְנָּא טַסְנֵּי סְנִירוּהָא

לְבֶן מְהָוֹר הָוּא: וְטְּחָר אָת־הַנְגַע כֻּלְּוֹ הָפָּף וֹידַפֵּי יָת, עַכְּחָשָׁא כָּלֵיה וְרָאָה הַפֹּהַן וְהַנָּה כִּסְּמָה וִיִחָזִי כְּהַנָּא וָהָא הַפִּּת

:44: ti וּבְיוֹם בֵּרְאָנִי בָּוֹ בַּמְּבָׁר עַוֹּ וּבְּיוֹנְמָא דְּיִמַּטִּוֹיִ בִּיה בִּשְּׂרָא

בּּבֹלמוֹ בִינּא: נְּמְמֵאָ עַבְּמֶּׁב עַעַוֹּ מְּמָא עַנְא נִנְסָאָבוּנִע בַּמָּבֹא עַנָּא מִסְאַב וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַבְּשֶׂר הַחַי וְיִחְוּי כְּהָנָא יָה בִּשְׂרָא חַיָּא

בְאֵלְהֵא וֹנִשִּׁים לְנִת בְּנִת בִּנִים אַ

חַי בְּעַמִיקְתָא: מְּמֹנִא לְמִטִוֹר וֹנְהָמֶם בֹּמִּר

יַסְגְּרְנֵיה אֲבֵי מְסָאַב הוּא:

לפד דגללוהי לקבל חיווי פיני בָּל מִשְּׁךְ מַכְּהָשָׁאֵ מֵבִישִּׁיה

אַטְהָפֵּיךְ לְמִהְוַר דְּבֵי הוּא: אָטַ בְּלִי בְשְׁרוֹ סְגִירוּהָא יָה בְּלִ בִשְׁרֵיה

חַנְאַ יְהֵי מְסָאַב:

דוא סְגִירוּקָא הוא:

unto the priest. a man, then he shall be brought When the plague of leprosy is in

quick raw flesh in the rising, the hair white, and there be in the skin, and it have turned Behold, if there be a white rising And the priest shall look, and,

unclean. not shut him up; for he is pronounce him unclean; he shall II his flesh, and the priest shall it is an old leprosy in the skin of

appeareth to the priest; head even to his feet, as far as that hath the plague from his leprosy cover all the skin of him abroad in the skin, and the And if the leprosy break out

he is clean. the plague; it is all turned white: pronounce him clean that hath covered all his flesh, he shall behold, if the leprosy have then the priest shall look; and,

unclean. appeareth in him, he shall be But whensoever raw flesh

it is leprosy. unclean; the raw flesh is unclean: 15 raw flesh, and pronounce him And the priest shall look on the

- צרעה הוא. סמספחם סוחם: צרעה. לשון נקנס. נגע לשון וכר: (8) ושמאו הכהן. ומשממאו הרי הוא מוחלט, וזקוק ללפרים ולחגלחם ולקרצן האמור בפרשם זאת חהיה:
- בלא מחיס, ומחיס בלא שער לבן, ואף על פי שלא נאמרס מחיס אלא בשאח, אף בכל המראוח וחולדוחיסן הוא סימן (10) ומחיח. שנימינ"ע בלע"ו, שנהפך מקלם הלובן שבחרך השחם למרחה בשר אף הוא פימן עומחה, שער לבן
- שלא מאמר סואיל ועלמס ממיס אמסרנס: (II) צרעה נושנה היא. מכס ישנס סים מחם המחים, וחבורס זו נכלים ברים מלמעלס וחחחים מלחם לחם,
- (21) מראשו. על אדס ועד רגליו: לכל מראה עיני הכהן. פרע לכקן שמשך מאורו:
- מכאן אמרו חמן נוחנין לו כל שבעם ימי המשמה, לו ולאלעלימו ולכסומו ולבימו, וכן ברגל נוחנין לו כל ימי הרגל: שמעמא (שם פרק ה, א): – וביום. מה מלמוד לומר, ללמד יש יום שאמה רואה צו, ויש יום שאין אחה רואה צו, אילך ואילך, ומור כאש האבר ונמגלה שפועו ע"י שומן, כגון שהבריא ונעשה רמב ונראים בו הממיה, למדנו הכמוב הנגע באי מעשרים וארבעה ראשי איברים שאין מעמאין משום מחיה, לפי שאין נראה הנגע כולו כאחד, ששופע (+1) וביום הראות בו בשר חי. לס לממס זו מִמְיָס סרי כזר פירש שסממיס קימן עומלס, ללל סרי שסיס

نثنظك خخظا بكم هُم_يَجِتُا: אַן כֵּי וַשְּׁוֹב הַבַּשָּׂר הַחַי

<u>הַנְּגַעַ מְהְוֹר הְוּא: (פּ)</u> إرلائمة محثا إمير بموة

> ווטבפוב למחור ווים, לות או אָרַי וְחִוּב בָשְׁרָא חַיָּא

דַבי הוא: لنلاتدوي בֿווַלאַ

> come unto the priest; turned into white, then he shall But if the raw flesh again be

that hath the plague: he is clean. priest shall pronounce him clean turned into white, then the and, behold, if the plague be and the priest shall look on him;

שְׁנִוֹן וְנִרְפְּא: علاءء، اِنْتِسُّ جِدَابَيْنَ جِنَاجِعْبَا بِهُوْكُ هِينَابِيَا جَنَا جِفَعُونَة

אַבְעִּבְיֵלְיִמְיַע וֹלְבָאָר אָבְ<u>רַבַּבְּרָן:</u> וְהְיֵּהְ בִּמְקִוֹם תַשְּׁחִין שְׁצֵּת

הוא בַּשְּׁהֵין פְּרֶהַה: كِجُلِّا لَمَفَاهُرِ لَاحِينًا لِأَنْمَا خُلَمُنَا ٥٥ שְׁפָּלְ מִן־הַעְּוֹר וּשְׁעָּהָה הָפַּךְ إليو موقا إمير والأرأ

הַכְּבֵוֹן מִּבְעָּת יָמִים: خالـ يتراب التربي ديت البودية בה שער ללן ישפּלָה אַנגָנָה إيُّاما بَالِيُّوْلِدُ لِمَحْتُمُ إِنْ يَهُمَا " إِنَّالًا الْمِيْدُ يُمَالًا الْمُؤْلِدُ يُمَالًا ا

נְטְּמָּא עַכְעֵוֹן אָטַוְ זָּנָת עַוּא: zz ľød-ęůh ĽĠŴĽ

וָאָם־מַחְמֶּיהָ תַּעֲּמָֹד הַבַּהֶרֶת

הוא וְשְהַרוֹ הַכְּהֵן: (ס)

מְשׁבֹּא וֹנִשַּׁם::

סמא וושטג לכבוא: שׁוֹנֹא או בֿעַנֹא שׁוֹנֹא ונבי בֿאַטר שָּוֹנָא מָטָלַא

בְשְׁהְרָאַ סְגִיאַת: בַּבַנְאַ מַכְהַשָּׁשְׁ סְגִּירוּתָאַ הָיאַ همتوعب كممير بالمهجوبة acıl al abçx tağır

שְׁבְעָא יוֹמִין: ŗŗĢķŗŗĸ נְעַעַה אָן מַמָּכָא וָעִיאָן, בית בה שער הור ימכיקא וְטְוֹנִנְיִ כְּעֲׁלָא וְעָאָ

止いる: נוסאוב כַּבַּוֹלָא נִבוּע מַכַּשַׁמֹא נאם אוַספא עוָסגל בֹמֹחָכֹּא

נידביניה קהנא: לא אוֹמִיפַּת רֹשֶׁם שָׁהָנָא הִיא נאם לאטנע פֿמע פֿענעאַ

> healed, skin thereof a boil, and it is And when the flesh hath in the

and in the place of the boil there

And the priest shall look; and, shown to the priest. reddish-white, then it shall be 19 is a white rising, or a bright spot,

the boil. leprosy, it hath broken out in To sugalq sht si it insslonu mid then the priest shall pronounce hair thereof be turned white, 20 be lower than the skin, and the behold, if the appearance thereof

priest shall shut him up seven the skin, but be dim, then the therein, and it be not lower than behold, there be no white hairs But if the priest look on it, and,

plague. pronounce him unclean: it is a 22 skin, then the priest shall And if it spread abroad in the

shall pronounce him clean. scar of the boil; and the priest 23 place, and be not spread, it is the But if the bright spot stay in its

- סשמין סעלה ארוכה ובמקומו העלה נגע אחר: (18) שחין. לשון ממוס, שנמממס סבשר בלקוי סבא לו ממממ מכס שלא ממממ סאיר (מולין מ.):
- (19) או בהרח לבנה אדמדמה. שלין סנגע לגן מלק, אלל פְּמוּן ומעורב בשמי מרלומ לוגן ולודס:
- (22) גגע הוא. סשלת סולת לו סבסרת: (02) בוראה שפל. ומין ממשו שפל, מלא ממוך לגנינומו הוא נראה שפל ועמוק, כמראה חמה עמוקה מן הלל:
- בייטרי"שמעענע בלע"ו: לרבת לשון רגיעת עור סנרגע מחמת חימוס, כמו וְנְלְרֶבוּ בָּסּ כְּלְ פְּנִיס (יחוקאל כא, ג), רייערי"ד בלע"ו: צרבח. (33) החחיה. במקומס: צרבה השחין. כמרגומו רשֶׁם שֶׁתַּנְח, חִּינו חִלֹם הושס הממוס הניכר בבשר. כל

לציעי צַּוֹ בִשָּׁר בִּי־יִהְיָה בְּעֹרִוֹ (פּיי) מִבְוַת־אֵשׁ וְהִיְהָה מֶהְיָה הַמְּבְוֹּה בַּתְּהָת לְבְנָה צַרְמְהָטֶת צָּוֹ לְבְנָה:

בְּעָרֵוֹ אַוֹ אֲנָשׁ אֲרֵי יְחֵי בְעַשִּׁפֵּיה מְחְיַתְ בְּנִאָר דְּנִיר וִיהֵי רֹשֶׁם בְּנִאָר לְבְנָר בְּחַרָא חָוְרָא סָמְקָא אֹוֹ קְבְנָר חְוְרָא: Or when the flesh hath in the skin thereof a burning by fire, and the quick flesh of the burning become a bright spot, reddish-white, or white;

וָרָאֵּׁה אָהָה הַפֹּהֵן וָהִנֵּה וִיִּחִיִּר גּ נָהִפּּף שִׁעָּר לְבָּן בַּבַּהָׁרָה אָהָהַנּ וּמַרְאָהָ עַמָּל מָן־הָעֹּר ִבְּבָּהַוּ צָרָעַה הָוֹא בַּמִּבְּוָה פְּרָהָה מָן נ מָן נ מָן נ הָוֹאִ:

בְּחַבְּאַ מַבְּמָשְׁ סְּנְיִרוּתָא חָיֹא: בְּבְתַּבְּיִּאַ מִּלְיִאָר וְיִםְאִ חָיִּא מְן מַשְּׁבְּא סְנִירוּתָא חָיִּא בְּבְתַרְיִּאַ וּמְחָנַתְּא עַּמְיִר בְּבְתַרְיִּאַ מִּמְרָא לְמָחָוֹר בְּבְתַרְיִּאַ מִיִּאַ מָּמִי בְּבְתָרִיִּאַ מִיִּאַ then the priest shall look upon it; and, behold, if the hair in the bright spot be turned white, and the appearance thereof be deeper than the spiest, it is leprosy, it hath broken out in the burning; and the priest shall pronounce and the passue of him unclean: it is the plague of leprosy.

יקסו יָרְאֵנָּה הַפֹּהֵן וְהִנָּה אֵין־ אֵינֶנָּה מִן־הִעִּר לִבָּן וּשִׁפְּלָה אֵינֶנָּה מִן־הִעִּר וְהֵוֹא בַהָּה הְהִסְנִּירָוֹ הַבֹּהֵן שִׁבְעָּה יָמִים: מְבְּעָא יוֹמִין: וְהָיא עְּמְיְא וִיִּסְגְּרְנֵּיה בְּהָנָּא וּמִבִּיכָא לְוְתַּהָא מִן מַשְׁבָּא לִית בְּבַהַרְהָא סְעַר חִינְר וְאָם יְחְיֵנִיה בְּהָנָא וְהָא seven days.

And the priest shall look upon him the seventh day; if it spread abroad in the skin, then the priest shall pronounce him

then the priest shall shut him up

lower than the skin, but be dim;

behold, there be no white hair in

But if the priest look on it, and,

the bright spot, and it be no

to sugalq sht si ti :naslonu

ַרְאָתוּ הַפֹּהֵן בָּיִּוֹם הַשְּׁבִיעִי אָם־פְּשָּׁה הִפְּשֶׁר בְּעִּוֹר וְטִּמֵּא הַכְּהַן אֹהֹוֹ גָנִע צְרָעַה הָוֹא:

נְיִבְיִנְשׁ סְּגִירוּהָא הִילְפָא בְּמַשְׁכָּא וִיסָאֵיב בְּהָנָא יָהִיה בְּמַשְׁכָּא וִיסָאֵיב בְּהָנָא יָהִיה מְבְיִשְׁשׁ סְּגִירוּהָא הִיא: And if the bright spot stay in its place, and be not spread in the skin, but be dim, it is the rising of the burning, and the priest shall pronounce him clean, for it is the scar of the burning.

leprosy.

וָאִם־תַּחְמֵּיהִ תַעֲלֵּד תַבָּהָׁהָת ** לֹא־פְשִׁתָּה בִּעוֹר וָהֵוֹא בַהָּה שָׁאָת תַמְּבְוָה הֻוֹא וְשְׁתַּרוֹ תַפֹּהַן בְּי־צְּהֶבֶת תַמְּבְוָה הֵוֹא: (פ)

בְּאֵם בְּאַרָרָה קַמָּת בָּחַרְמָּא נִירַכּינִיה בְּחָנָא אֲרֵי רוֹשֶׁם נְיְלָא עּוֹמֶק בְּוַאָּה הָיִא הְאָלְא עִּוֹמֶל בְּוַאָּה הִישֶׁם הַיִּאָר הַיִּשֶׁם הְאַרָּהְיִי And when a man or woman hath a plague upon the head or upon the beard,

לְנֵׁת בְּרְאָטִ אָּוְ בְּיֵבְוּי ממיטי וְאִיטִּ אַוֹּ אַשְְּּח בְּיִרִיוָהְרָ בִּוֹ הְּבָרַ אִוֹ אַמָּא אָרֵי יָהִי בִּיה מיסי וְאִיטִּ אַוֹּ אַשְּׁח בְּיִריִיהְרָ בְּיִׁ הְּבָּרַ אִוֹ אַמָּא אָרֵי יְהֵי בִּיה

וְיִחְיֵּגִי כְּחָנְאֵ זְּחַ מָּכְּחָשָׁאִ וְחָאִ וּכְיִה שְׁעַּר סוּמָּכ דַּעְּדָּכ וּכְיִה שְׁעַּר סוּמָּכ דַּעְּדָּכ הוּא סְגִירוּת בֵּישָׁא אוֹ דִּקְנָא הוּא: then the priest shall look on the plague; and, behold, if the appearance thereof be deeper than the skin, and there be in it yellow thin hair, then the priest shall pronounce him unclean: it is a scall, it is leprosy of the head or of the beard.

וְרָאָה הַפֹּהֵן אָת־הַנָּעִ וְהִנָּה פּ מַרְאַהוּ עְמָל מִן־הָעֹוֹר וּבָוֹ שַׁעֵּר צְּהָב דָּק וְשִׁמָּא אֹתָוֹ הַפֹּהַן נֶהֶק הוּא צְּהַעַה הָרָאִשׁ אָוֹ הַזְּקוֹ הְוּא:

 (▶2) מחיד המבוה. שנימני"ע בלע"ו, כשמימס סמכוס נספכס לבסרם פמוכס או לבנס מלקס. ומימני מכוס ומימני שמין שויס סס, ולמס מלקן סכמוב, לומר שאין מלטרפין זס עס זס, נולד חלי גרים בשמין וחלי גרים במכוס, לא ידונו כגרים (חולין שס):

(92) בראש או בזקן. בא סכמוב למלק בין נגע שבמקוס שער לנגע שבמקוס בשר, שוס סימנו בשער לבן, ווס מימנו בשער לבן, ווס מימנו בשער לסוב (מ"כ פרשמא ה, ה):

מְבְעָּתְ יָמִים: נְהְסְּנְּיִר הַכְּבֵוֹן אָטַ־נָגַע הַנָּמָל מו_במור ושער שור און בו הַנְּמֶל וְהַנֶּר אֵין עַרְאַרוֹ עְנְלַל נִהְקְאַ וְהָאַ בֹיה מְהְוֹיִהִי וְבֶּיִיוְרְאֶבְה הַפְּהָוֹן אָת־נָגַע נַאָּבִי יִחְזִי כְּהַנָּא נָת מַכְּמָשׁ

צַהְב וּמִרְאַה הַנְּּהֶק אֵין עְּמָּק שְׁעַר סוּמָּק וּמִהְוּיִ נִהְקָא לֵיה הַנְּטִׁמ וְלֹאְ־הָנְה בִּוֹ שִׁמֶּר אִיּסִיף נִהְקָא וְלָא הַנָּה בִּיה בּ עַמְּבְיִּמְיֵ וְעִבְּיִן לְאִבְּמְּעִ בְּיִּמְאַ מְּבִינִּאָּעַ וְעַאַ לָאַ וְרָאָׁע עַכְּעַוֹּן אֶטַעַעַּלֵּתְ בַּנִּוֹם וְיִטִוּי כְּעָדָא יָה עַכְּמִּשָּׁא

עַנָּטָל שְּבְעָּת יָמִים שָּנִית: וְנַבְּוֹע וְהִסְּנְּיִר תַכֹּהָן אָתַ־ لينلاخ נאָנו_עַנוֹטִב

עכבו וכבס בּגָרֵיו וְשָׁבֵּר: מַמָל מוֹ הַמַּוֹר וְמִהַר אָנוּ برزرم چوند بوړڅده يارود ムダー母型に القِلرِ الشِكريةِ، اللَّقِل عِن اللَّقِل عِن اللَّقِل عِن اللَّقِل عِن اللَّقِل عِن اللَّقِل عِن اللَّقِل اللَّ إرَهُمَ مَخَيْرٌ هِمَ مَؤْمِمَ فِرْنُهُ

אַבובו, מִבובעו: נאם פַּמָּע יפַמָּר הַנָּמָל בַּעָּוֹר וָאָם אוֹסְפָא יוֹסִיף נִהְקָא

לַמִּגְר הַצִּּרְב מָמָא הָוּא: تثثثط خُمْرِد كِي زُحَوَّد تَحِيْلًا إرلإنما برخثا إبيب ولإب

הַכהַן: (ס)

מכשה נשלא הבהא וימון: לית ביה ויסגר כְּהָנָא יָת מַמִּיק מִן מַשְּׁבָּא וּשְׁעַר אַוּכָם

עמיק מן משקא:

نكأثالانا בּבוֹלא וֹנו נוֹנוֹלא מִבֹּלֹא ווֹנוֹוֹ נְיַלֵא לָא וִנְלַע וַנְסִנָּע לְאֵ וֹנִנְבָּטְ סַטְּבְׁרָנִ נִטְּלֵאְ וּבְּמִם

לבוּמִוְנִי וֹנִבְבּי: וידכי יָהיה כְּהָנָא ויצַבַּע לושוטו מּפוּט מו מַהֶּכֹּא נטלא בֿמֹמֻכֹּא נמטַווטַ, Ÿŗryar iņx zx Xiorf וֹנְטְוֹג כַּעַוֹלָא נִע נִעַּלַא בַּגַנָּא

בְּמַשְּׁכָּא בְתַּר דְּכוּתֵיה:

LFX: בּבְבָּיִא לְשִׁעַר סוּמָל מִסְאַב נטלא במהלא לא נבפר וְיִחְזִינֵיה בְּהָנָא וְהָא אֹנֹסֵיף

בְּהַנְא: וֹשׁבֹא בַבּי הוּא וִידַבּינִיה וּסׁמַּר אוּכַּם גַמָּט בַּיה אָטַסִּי נאם כֹּג בֿוֹנִי לֹם וֹטֹלֵא

> hath the plague of the scall seven priest shall shut up him that be no black hair in it, then the deeper than the skin, and there ₃ the appearance thereof be not plague of the scall, and, behold, And if the priest look on the

be not deeper than the skin, and the appearance of the scall and there be in it no yellow hair, behold, if the scall be not spread, shall look on the plague; and, And in the seventh day the priest

hath the scall seven days more. priest shall shut up him that 33 scall shall he not shave; and the then he shall be shaven, but the

shall wash his clothes, and be pronounce him clean; and he skin, then the priest shall thereof be not deeper than the in the skin, and the appearance behold, if the scall be not spread spall look on the scall; and, And in the seventh day the priest

the skin after his cleansing, But if the scall spread abroad in

he is unclean. shall not seek for the yellow hair: spread in the skin, the priest 36 him; and, behold, if the scall be then the priest shall look on

shall pronounce him clean. healed, he is clean; and the priest grown up therein; the scall is 3γ appearance, and black hair be But if the scall stay in its

- (30) ובו שער צהוב. מנספך שער שמור שנו ללסונ: נחק הוא. כך שמו של נגע שנתקוס שער:
- בנמקיס, כמו שנאמר ושער שחור למח בו וגוי: (12) ושער שחור אין בו. סא אס סיס צו שער שמור מסור, ואין לריך לסמגר, ששער שמור מימן מסרס סוא
- (25) והנה לא פשה וגוי. סא אם פשס, או סיס צו שער לסוב, ממא:
- (33) והחגלה. קנינות סנתק: ואה הנחק לא יגלה. מנית שמי שערות קמוך לו קנינ, כדי שיסל ניכר לס
- פשה יפשה: (35) אחרי שהרחי. אין לי אלא פושה לאחר הפמור, מנין אף במוף שבוע ראשון ובמוף שבוע שני, חלמוד לומר פשס, שאס יפשס יעבור השערות וילא למקוס הגילות:

خڅڼړ: למור קשָׁרָם בָּהַרָּת בַּהָרָת בַּלָּשָּׁרִ בִּשְּׂרָהוֹן ※1~※資口

خَتَدًا عَالَدًا: בייהיה וגבר או אַתַא אַרַי יָהַי

spots, even white bright spots; in the skin of their flesh bright And if a man or a woman have

בְּעַל עַוּאַ פַּבַרו בָּעָוֹר טָהָוֹר בְּשְׁנֶם בֶּהָרָת בַּהַוֹת לְבָוָת וְרָאָה הַפֹּהֵן וְהִנָּה בְעּוֹר־

に な : בֿעַלאַ עוּאַ סִנִּי בַּמָּמִבּאַ צַּכִּי למבעון לעבון ממנן עובן ווטוו לעלא ולא למשף

broken out in the skin: he is white, it is a tetter, it hath skin of their flesh be of a dull behold, if the bright spots in the then the priest shall look; and,

קיא מַרָוֹר הָיּא: $(\Im\zeta'\Im')$ וֹאֵיִּהְ כַּׁוּ וֹמִּנֵה באָהָוָ בַּנֵבוּ וּלָבר אָבוּ וִטַּר הָהַּר בּוּהָוִי

לביח הוא דבי הוא:

his head, he is bald; yet is he And if a man's hair be fallen off

גּבָּחַ הָוּאַ שָּהָוֹר הָוּאַ: יי נאָם מְפְּאָת פְּנְיוּ יִמְּרֵט ראִמְּוּ וָאָם מִפֶּבִּיל אַפּוֹתִי יִמַר

にだが: שְׁעַר הֵישִׁיה גְּלִישׁ הוּא דְּבֵי But if there be in the bald head, forehead-bald; yet is he clean. the front part of his head, he is

And if his hair be fallen off from

جَرَحَكُ فَانُور: פּבַבַּבַ בַּיג בַּלַבַבַבַּבַ אָנ לנה לְבָּן אַבַּעָּבָים בּבַנְהַני בּנְלָנְהָנִים מַבְּשַׁהָ טִנְוֹר וְבֶּי־יִהְיֶה בַקְּרַתַת אָוֹ בַנַּבְּתַת

בְּקַרְחוּתֵיה אוֹ בְּגְלֵישׁוּתִיה: סמוק סגירות סגיא היא וֹאָבׁוּ וֹבִי בֹלוֹבווּטֹא אַוָּ

head, or his bald forehead. leprosy breaking out in his bald reddish-white plague, it is 42 or the bald forehead, a

בְּמִבְאָב בְּבַתְּנִ מְנִב בְּמָּב: táluúk שְׁאֵת הַנָּנִעֹ לְבָּנָה אֲדַמְהֶׁמֶה ŗŗģn ĸ'n بتجيا

בַּשְּׁבְאַ: *فلا*، ١ בְּקַרְחוּתֵיה אוֹ בְנְלֵישׁוּתֵיה תומל מכשמא טונר סמול וְיַחְיֵּגְ יְתְיִבְּיִ בְּתַבָּא וְתַאִּ

leprosy in the skin of the flesh, forehead, as the appearance of his bald head, or in his bald the plague be reddish-white in To gaisir shi the hold, if the rising of Then the priest shall look upon

زلالال: סמא נסמאו בכבו בראשו אַגמּ_בּּרְנַתְּ עוֹיָא מַמֹּא עַוֹּא יָּבַר סָּנִיר חוּא מְסָאַב חוּא

olague is in his head. . pronounce him unclean: his 44 unclean; the priest shall surely he is a leprous man, he is

לסוב כמו וסוב, אור"בלא בלע"ו: שהור הוא ושהרו הכהן. אל ממא שמסרו סכק לא מסור (מועד קמן ז:): (פ) ושער שחר. מנין אף סירוק וסאדום שאינו לסוב, מלמוד לומר ושער. ולשון לסוב, דומס למבנית סוסב.

בְרֵישֶׁיה מַכְהַשֶּׁיה:

QXCX

- (88) בהרת. מנרנורומ:
- בין מברבורות אדמימותו קרויס בסק, כאים עדשן שבין עדשס לעדשס מבסיק סבשר בלובן למ: (98) כהוח לבנוח. שאין לוצן שלקן עו אלא כסס: בהק. כמין לוצן, סנראס צצשר אדם, אדוס שקורין רוש"ו
- (04) קרח הוא טהור הוא. מסור ממומלם נמקין, שלינו נדון במימני כלש וזקן שסס מקוס שער, ללל במימני
- כלפי אמוריו, קרוי קרמם: (14) ואם מפאח פניו. משפוע קדקד כלפי פניו, קרוי גנחם, ואף סלדעין שמכאן ומכאן בכלל, ומשפוע קדקד נגעי עור בשר, בשער לבן ומחיה ופשיון:
- שלם ומולדמה, בהרמ ומולדמה: לרעת האמור בשחין ומכוה שהוא נדון בשבוע א', ולא כמראה נחקין של מקום שער שאין מטמאין בארבע מראות, בפרשת עור בשר, אדס כי יסיס בעור בשרו, ומסו אמור בו, שמטמא בארבע מראום, ונדון בצ' שבועום, ולא כמראס (ב+) נגע לבן אדמדם. פַּמוּךָּ. מניין שֹמֹר המרמות מלמוד לומר כמרמה לרעת עור גשר, כמרמה הלרעת האמור
- מל כולן סוא אומר בגדיו יסיו פרומים וגוי: (44) בראשו נגעו. אין לי אלא נמקין, מנין לרבום שאר המנוגעים, מלמוד לומר טמא יטמאנו, לרבום אם כולן.

一点はお ははにお: פַּרוּע וְעַלְ־שָׁפָּם יַעְּטָּתְ וְטְּמָא ¿+ יִהְיָּרְ פְּרָמִיםׁ וְרֹאֲשׁוֹ יִהְיָהַ וֹעַבּּּרְוּתַ אַּהָּרַ בִּוְ עַנְּּנָת בֹּלַבְוּו

לְמַּחֲנֶה מוֹשְּׁבְוֹ: (ס) שְמֵא הָוּא בְּדֶר וַשֶּׁב מִחָוּץ בֿלְ-וֹמֶוּ אַֹמֶּר עַדָּנָת בָּוּ וֹמְמֵא

ಡೆಬೆಟ್⊏: בּבְּבוֹתְם בּבְבוֹתְ בִּמְב אָן בִבְבוֹתְ מַבְטַּתְּ סִנְיִנוּ בַּלְבוּתְ תַּמָּב בּי־יִהְנֶה בִּוֹ נָגַע וּלְבוּשָׁא אַביּי

מְלֵאכִינו מִוְנִי: וֹלַגְּמָׁר אָּוִ בֹמְוִר אִוּ בֹבֹלְ_ אַן דֹמִטוּ, אַן דַמָּבר כַפּמִטוּם

יוא וֹבוֹבאָר אָת־הַכּבוֹן: לכֿלַבַבּלִגַבְּגָוּב זוֹנִת בּבוֹתַע SI_EGET 6+ XĪCLO ĒĒKL ÇUİL LÜKA

;ជ៉⊏: אָנו_עַנוֹעָמ LĽĊŸLL なければ ĹĹÄĽ אָנו_עוֹנֹינַת

מַמְאָבוֹע עַנוֹגִיג מָמָא עַוּאַ: **ベベベスベビ** אָן בַּמְוַר לְבָּלְ אָּמָּרַ־יֵּמְּשָּׁר בַּבָּנִג אָנַבַּמִּנִּג אָנַבַלֹמָנִב ı, TWÇ'Ü ĬŢŸŢ

> ڶڔؙ؉ いいいがいい じひむぶてい מְּפַּׁם כַּאַבוּלָא וֹטִמַּמָּל וֹלָא は○□☆☆×

> לְמַּמְבוֹים מִוְטִבּיבי: زڬڔ⊏ בל יומין דְּמַכְּמָשָׁאַ בַּיה

או בקבוש פקן: ίĽι

בׁמַמִּכֹּא אוַ בֹכֹב הַבֹּוֹנַע 八谷丘ごと

ענא וֹנשֹטֹג לַכַּעַנֹא: מו במשב מכשה סיורותא אָן בֹמִטְיָא אַן בֹמִבְבָּא אַן בַכָּב בּלִבוּמָא אוַ בֹמַמָּכֹא אוָ וֹבֹבֹבֹבו אָנ וֹיבִי מֹכִּשֹׁמָא וֹבוָל אַנְ סֹמוָל

ַנבָּינוֹ : נו מכשמא מִבֹּמֹא ĹĨĠĬĹ ווֹטַוֹו כַבַוֹלא וֹט מַכַּשַׁמֹא

άūĠĽ% ŪĊŪÅX ÜΘ̈́Χ̄⊏ אַבוֹמִע מַמָּכֹא לַמְּבֹיגַעָא סֹינגנע けごう (な) けんけいかく XL XIQIF

> 'Unclean, unclean.' his upper lip, and shall cry: shall go loose, and he shall cover rent, and the hair of his head plague is, his clothes shall be And the leper in whom the

dwelling be. without the camp shall his is unclean; he shall dwell alone; is in him he shall be unclean; he All the days wherein the plague

garment; woolen garment, or a linen is in a garment, whether it be a And when the plague of leprosy

thing made of skin. wool; or in a skin, or in any 48 whether they be of linen, or of or in the warp, or in the woof,

be shown unto the priest. is the plague of leprosy, and shall woof, or in any thing of skin, it skin, or in the warp, or in the reddish in the garment, or in the If the plague be greenish or

which hath the plague seven days. so the plague, and shut up that And the priest shall look upon

malignant leprosy: it is unclean. used for, the plague is a the skin, whatever service skin is the warp, or in the woof, or in be spread in the garment, or in on the seventh day: if the plague And he shall look on the plague

גרינו"ן בלע"ו: ושמא שמא יקרא. משמיע שקוא מתא ויפרשו ממנו (מ"ק ק.): (45) פרומים. קרועיס (מ"ק מו.): פרוע. מָגַדְּל שֻׁעָר: ועל שפם יעטה. כחׁנל: שפם. שער השפתיס,

לישב בדד, סואיל וסוא סבדיל בלשון סרע בין איש לאשמו ובין איש לרעסו, אף סוא יבדל: 👚 מחוץ 'למחנח. - מוץ (64) בדד ישב. שלא יהיו שאר ממאים יושבים עמו. ואמרו רבוחינו (ערכין מו:), מה נשחנה משאר ממאים

עוד. זה עור שנעשה בו מלהכה: (84) לפשחים ולצמר. שלפשמיס או של למר: או בעור. זס עור שלא נעשה זו מלאכה: או בכל מלאכה לשלש מתנות (פקחים קז.):

(פי) ירקרק. ירוק שנירוקין: אדמדם. מדוס שנמדומיס:

نمٰتٰاء בְּי־צְּרַעַת מַמְאֶבֶרת הָוֹא בָּאָשׁ בְּלְנִר אֲשֶׁר יִהְנֶת בָּוֹ הַנְּגָּע אָן בַפַּאָטְים אָן אָם_כָּל_כַּלָּי יי עַמְּעָרוּ צָּוּ צָּת־הְעָבֶר בַּצֶּמֶרוֹ וְשְׁבָּוֹב אָנ בִּלְיָב אָן אֶנרַ

למב או לכל_ ללי-מור: פַּשָּׁר הַנְּגַע בַּבֶּגָר אָי בַשְּׁהָי אָּוֹ װּ נְאִם ׁ יִרְאֲֵה הַפֹּהַן ְ וְהִנָּה לֹא־

נקים שנית: בן עַלְּיָה וְעַסְיָּגְרָן הָּבְהַעַ וצְנְיֹל הַכֹּהֵן וְלְבְּסֹׁי אֵת אֲשֶׁר־

בְגַבַּעִהָי פְּחֲמָת הָוֹא בְּקְרַחְמִּוֹ אָוֹ द्र्यंत वृद्धंत्र तात्र द्र्यंण त्र्यंतृद्धाः עדנת אָעַבהנון ועדנה לאַב $(\zeta \xi \zeta G \zeta)$ אָתַ עַנְּגַת וְעַנָּע לַאָ עַפָּבּ שביתי וָרְאָה הַכֹּהָן אַחֲרֵיו הָכַּבָּס

אַ מִּוֹ בַוֹּמִינִי אַ מִוּ בִּוֹ בַבֹּי אתו מן הבגר או מן המור $_{95}$ $\dot{\mathbf{L}}$ $\dot{\mathbf{R}}$ $\dot{\mathbf{R}}$ $\dot{\mathbf{L}}$ $\dot{\mathbf{L}}$ $\dot{\mathbf{L}}$ $\dot{\mathbf{L}}$ إبخط ريوت موترأ إجوث چوت

> בנורא התוקד: אָבוּ סְגִּירוּת מְחַסְּרָא הַיּא בּמְמַּב בַּיה בַיה מַכְּמָשָׁא או בכתנא או נת כַל מַאו מִטֹנֹא אַן נֹט מֹבַבּא בּׁמֹּנִבֹא ויוליד ית לבושא או ית

leprosy; it shall be burnt in the plague is; for it is a malignant or any thing of skin, wherein the whether it be of wool or of linen, or the warp, or the woof, And he shall burn the garment,

۵۱ ۳۵۵۳: לְּמִּעֹנֹא אַוְ דֹמֹנִבֹא אַוְ דֹכֹב אוַסגל מַבְּמָשָׁא בַּלְבוּשָּׁא אוַ lào lùi, chia lùa da And if the priest shall look, and,

מּבֹתֹא וומִון שׁנְינִוּנִים: ביה מַכְּמָשָׁא וִיּסְגָּרְנֵיה נופּפֿיד כְּבַוֹּגְא וִיחַוְּרוּן יָת

בְּחַבְּתוּהַניהַיה: שׁבֹב'א ביא בשהיקוניה או שׁנונבא ב ترككةرك ימַכְהַשָּׁא לָא אוֹסָיף מִסְאַב נו מֹכִּשֹׁמָא וֹבִא לָא מָּוֹא נוטו לעלא לער דעורו

خا مَمْخُه هِ خا مَكُنُه هِ خَا ויבוּע וַהַיה מו לבוּשָא אוֹ מַכְּמָשְׁאַ בָּתַר דְּחַוַּרוּ יָתֵיה נאם שוא כשלא נשא גלמא

> or in the woof, or in any thing of in the garment, or in the warp, behold, the plague be not spread

bareness be within or without. the fire; it is a fret, whether the unclean; thou shalt burn it in plague be not spread, it is changed its colour, and the 35 behold, if the plague have not that the plague is washed; and, And the priest shall look, after

shall shut it up seven days more.

wherein the plague is, and he

then the priest shall command

54 that they wash the thing

warp, or out of the woof. or out of the skin, or out of the shall rend it out of the garment, the washing thereof, then he behold, the plague be dim after And if the priest look, and,

- 2,44: (IZ) צרעה ממארת. לשון פלון מַמְסִיר (יחוקחל כח, כד), פריי"נעש צלע"ו. ומדרשו חן צו מחרס שלח חסנס
- קַמִּימְרָיוֹם שבו שהן ממין מחר מימריום לשון שפה, כמו מימרמ: שמו, מלמוד לומר סיא באש משרף, אינה לריכה דבר אחר עמה, א"ר מה מלמוד לומר בלמר או בפשמים, להוליא אח (23) בצמר או בפשחים. של למר או של פשחים, זכו פשומו. ומדרשו יכול יביא גיזי למר ואנילי פשחן וישרפס
- מלמוד לומר הנגע, הא כילד, יכבם מן הבגד עמו: (48) אח אשר בו הנגע. יכול מקוס סנגע בלבד, מלמוד לומר את אשר בו סנגע, יכול כל סבגד כולו מעון כבום,
- מן סקדקד ולאמריו, כך מפורש במורם כסנים (פרק מו, מ): בקדמומו, שסקרמת לעון מֿמורייס, וסגבמת לעון פניס, כמו שכתוצ ומֿס מפחֿת פניו וגו', וסקרמת כל שעופע ויורד קרמם וגבמת. ולענין פירושו ומרגומו זהו משמעו, קרמת לשון ישנים, וגבמת לשון מדשים, כאלו נכתב באתרימו או קרחם וגבחם בבגדים מה להלן פרח בכולו טהור (סנהדרין פח.), אף כאן פרח בכולו טהור. לכך אחז הכחוב לשון ומפני המדרש שהולרך לגורה שוה, מנין לפריחה בבגדים שהיא טהורה, נאמרה קרחם וגבחת באדה, ונאמרה נגע שמכליו שוקעין: בקרחתו או בגבחתו. כמכגומו בְּשָׁמִיקּוּמֵּשׁ מוּ בְּמַרְמוּמָשׁ: קרחתו. שמקיס, ישניס. כאן לישג סמקרא על אופניו: - פההה היא. לשון גומא, כמו בְּאַמַת סַפְּמָמִיס (שמואל־יוּ, ע), כלומר שפלס סיא, וספגיר אם הנגע מכל מקוס, דברי רבי יהודה, וחכמיס אומרים וכו' כדאימא במורח כהניס (פרק טו, ו), ורמוחיה שאם לא הפך ולא פשה ממא, ואין לריך לומר לא הפך ופשה, הפך ולא פשה איני יודע מה יעשה לו, מלמוד לומר (פד) אחרי הכבס. לשון בֶּעְשׁוֹת: לא הפך הנגע אח עינו. לה כהה ממרהיתו: והנגע לא פשה. שמענו

שׁמְּבַׁפָּנוּ אָנוּ אָמָבַבַּיוָ עַדְּנָּמִי: בְּלִי־עִּוֹר פֹּרָחַת הָוֹא בָּאָה מפמגנ בַּאָּטֹּג אָּוִבְבְּמָנִבְ אָּוִ בְבְּלַן וָאָם־מַרְאָה עֿוֹד בַּבַּגָּר אָוֹ־

מולגע וֹמִבור: שׁכּבּם וֹמָׁב מִנֵים בּוֹלְיָּת וֹכִבָּם אָוַ_כֿלַ_כֿלָּג בֿמִוּנְ וְתַבְּגָר אִוּתִשְׁלִי אוּתְבָבָּ

לְמַבְּרִוֹ אָוֹ לְמַמְאָוֹ: (פּ) אָן בַמְבר אִן כַּלְ-כָּלְי־עִוֹר אָט שוּוֹרָט לֵגַע־צָּרַעַת בָּגֶר

> מיקדניה נת דביה מקמשא: מו דמשר סגיא היא בנירא בְּמִּטִוֹא אַוְ בַעְּרָבָא אַוְ בַכָּל נאָם שַּׁעַּבוּהָ מוָע בַּלְבוּשָּׁא אוָ

> מאן דמשה לדקאומיה או מִּטְיֹמִא אַנְ מֹבְבָּא אַנְ כַּבְ לְבוּמִת מַמַּוֹר אוּ כִּטַּנָא אוֹ בא אורוקא דמקקש סגירו !!גֹמבֿג שׁנֹנונע !!בַב:

> > בְּוֹלֵיבִינִל

או כַל מָאו דִּמִשְׁדְּ דִּתְּעַנִי

ילְבוּהָא אוּ הִּעָּוֹא אוּ הַּרָבָא

with fire. burn that wherein the plague is it is breaking out, thou shalt the woof, or in any thing of skin, garment, or in the warp, or in And if it appear still in the

second time, and shall be clean. them, then it shall be washed the morî bərreqəb əd əugalq ədi ii skin it be, which thou shalt wash, the woof, or whatsoever thing of And the garment, or the warp, or

pronounce it unclean. pronounce it clean, or to woof, or in any thing of skin, to linen, or in the warp, or in the leprosy in a garment of wool or To sugalq sat to wal sat si sidT

.081 9gpd The Haftarah is II Kings 4:42 -5:19 on page 153. For Shabbat HaHodesh the Maftir and Haftarah are on 4084444

And the Lord spoke unto Moses, : ; प्राचा टांजून ट्रेंद्वार्याः : And the Lord spoke unto Moses מגרע וַיְדַבָּר

בּיוֹם מְבֵּרְתִי וְהוּבָא אָלְ- בִּיוֹמָא וּדְרְכוּתִיה ַ זְאָת מְּהְיֶהׁ תּוֹרֶת הַמְּצֵּרְטְ <u>דְּאַ חְ</u>הֵר אּוֹרְיְהָא דִּסְּוִירָא

לְנָת כַּבְּנָא:

shall be brought unto the priest. 2 in the day of his cleansing: he This shall be the law of the leper

בּגוֹבונה: ťĹڦΧ לְּמַחְנְּהְ וְרְאָהֹ חַכֹּהֵוֹן וְהְנָּהְ לְמַשְׁרִיִםְא וְיְחִיִּי כְהָנָא וְהָא יִיִּהְיִי לְמַשְׁרִיִםְא וְיִחְיִּי כְהָנָא וְהָא יִיִּהְיִי לְמַשְׁרִיִּהְא נִיִּהְיִי בְּהָנָא נִיִּהְיִי בְּהַנְא נִיִּהְיִי בְּהַנְּא נִיִּהְיִי בְּהַנְּא נִיִּהְיִּהְא נִיִּהְיִּהְא נִיִּרְ אָלַ מָטִוּץ וְיִפּוּק تحتا

וְעֵּלֵא אָבוּ וּשְׁלָּוּ תוּלַתַּת וְאָּוָב: שְׁמֵּי־צִפְּרִים חַיִּוֹת שְּׁהֹרָוֹת إلخبت تقثا إلإجء كفهيت

> פְגִירֶא: בְּנֵע הַבְּצְרָעַה מִּוֹּךְ אָתַסִּי מַכְּחָשׁ סְנִירֹוּהָא מִוֹּ ĊĽťX ムは正しゃ

שנון בבלון ואמא באבוא

لآلالارا

ίίŌΤ

of leprosy be healed in the leper; look, and, behold, if the plague 3 of the camp; and the priest shall And the priest shall go forth out

·dossáy and cedar-wood, and scarlet, and cleansed two living clean birds, 4 to take for him that is to be then shall the priest command

- (95) וקרע אוחו. יקרע מקוס הנגע מן הבגד, וישרפנו:
- (72) פרחת הוא. דנר סמוזר ולוממ: באש חשרפנו. ממכל סנגד:
- בגדים שהן לטבילה מתורגמין וילטבע: מרגוס של כצומין שצפרשה זו לשון לצון, וְיִמְּמַנַר, מוץ מוס שלינו ללצון אלא למצול, לכך מרגומון יִנְעַצַּע, וכן כל כצומי (83) וסר מחם הנגע. אס כשכנקוסו נחחלה על פי כהן קר ממנו הנגע לגמרי: וכבה שניח. לשון ענילה.

יּצְבַע זְהורִי וְאֵיזוּבָא:

لرقظريا

- (ב) זאח חהיה חורח וגרי. מלמד שלין מעסרין לומו בלילס (מגילס כל.):
- (3) אל מחוץ למחנה. מון לשלש מתנות שנשתלת שם בימי תלומו:
- שהוא מעשה פְּמָפּוּמֵי דברים, לפיכך היוקקו למהרחו לפרים, שמפטפטין המיד בלפלוף קול (ערכין טו:): 👚 ועין (+) חיות. פרע לערפות (תולין קת.): שהרות. פרע לעוף עתל (שם). לפי שהנגעים בלים על לצון הרע,

<u> װְרֶשׁ עַּל־מָיִם חַיִּים:</u> עَجُوْرِد עُאُلُوں אُرٍ-כُرْدِ- جُوْدُא שَدُא رُمْهِا يَשْمَلُو

מַל מֵי מִבוּמַ:

water. gainant ressel over running s kill one of the birds in an And the priest shall command to the rest region of the rest shall command to the rest shall compare the rest sh

הפום החוום: جَيَّا مَعْظِر مَשِٰٰ مِنْ مَا مِرْ אוֹקָם וְאָתו הַצִּפָּּר הַחַיָּה הַהִּלְמָה וְאֶה הְאֵנְב וְמְלָל זְהוֹרִי וְיָה אֵיווֹבָא וִיטְבּוֹל ליי וְאָרַעַיְּעַ הְאָּרָוֹ הְאָרָוֹ הְאָרָוֹא וְיָהְ צְּבַע

הל מו מבוה: thán hácha hicicún גְיָהְהַוּ נְיָה צִפְּרָא הַיִּהָא אָת הַצִּפְּר הְחַיָּה יָה צִפְּרָא חַיָּהְא יַפַּר יָהַה

water. was killed over the running bird in the blood of the bird that gnivil ədə bas mədə qib İlsde the scarlet, and the hyssop, and take it, and the cedar-wood, and As for the living bird, he shall

مَحْ فَرْدُ رَهُٰلُانِ؛ וְשִׁלָּט אָט_עַגּפָּׁר ر يَجْرُمَن شُرَم فَمُنْ لَا نُشَلَبِ فَيُرِدِنُهُ וְהִיּנְת מַּלְ הַמִּסְבִיר خال لُنَك،

עונטא מגן אפו עללא: הַחַיָּה וְינַבֵּינִיה וִישַׁלַּח יָת צִפְּרָא מל דמדבי

open field. let go the living bird into the pronounce him clean, and shall leprosy seven times, and shall that is to be cleansed from the And he shall sprinkle upon him

שְׁבְעַּתְ יָּמְיִם: הַפַּהַגָּה וְיִשְׁב מִהְוּץ לְאְהֵלוֹ לַמַּשְׁרִיהָא וְיִהֵיב מִבָּרָא פֿמּנִם וֹמִּיְר וֹאַנוֹר וֹבַּוֹא אָלְ - בֹּמִיּא וֹנִרְפָּי וּבִּעִר פֿו נומוּלְ י וְגַבְּוֹח אָת־בְּל־שְׁעְּרֹוֹ וְרָחַץ וִיגַלַח יָת בְּל שַׁעֲרֵיה וִיִּסְחֵי

למַשִּׁכַנִיה שָׁבַעַּא יוֹמִין: אָטַ בַּגַּבְוּוּ וִיצַבַע דְּמִדַבּי יָח לְבוּשִוֹרִי

And it shall be on the seventh his tent seven days. the camp, but shall dwell outside and after that he may come into in water, and he shall be clean; off all his hair, and bathe himself

shall wash his clothes, and shave

And he that is to be cleansed

בּמִּנִם נֹמִבַיב: الله المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع ا لْعُن خُرِ شَمْدُن لَاقِيْنَ لَحُقُو لَيْنَ خَرْ شَمْدَيْنَ لَاقِن لِيَعْظِم וֹאָט וַלַתן וֹאָטן וּלַּט הֹוֹנָוו ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 ۱۵
 וְחָיָה בַּיּוֹם הַשָּׁבִיעִּי וְגַּכֵּוֹח

נוֹסִבוּ, וֹעַ וגות צלווני וגום ולכנו, הנוניו אָת־ראַשְׁוֹ יָת כָּל שַׁעֲּרֵיה יָת רֵישִׁיה

וִיהַי בְיוֹמָא שָׁבִיעָּאָה וְגַּלַח

And on the eighth day he shall and he shall be clean. shall bathe his flesh in water, shall wash his clothes, and he hair he shall shave off; and he and his eyebrows, even all his 9 hair off his head and his beard day, that he shall shave all his

בּמָּמוֹ וֹלֵיג אָטַר מֻּמוֹ: שַּׁשְׁרְנִים סָבֶּת מִנְחָדוֹ בְּלִילְד בַּת שְׁנְתָה הְּלִתְה הִישְׁלְשֶׁה ישראל קבְשִׁים הָמִימִם וְכַבְשָּׂה צַּחָת ובוום השמיני וקח שני־

וְלְוֹגָא חַר דְּמָשָׁחַא: ĘĢĢ מְנְחָהָא דְפִּילָא יטַלְטַא מַּמְּבוָנִין סִילְטַא הַרָא בַּר שַׁתַּה שַּׁלְמָהָא הַּלְמִוֹ וֹאִמַּוֹשֹׁא יבְיוֹמָא הַמִּינְאָר יַסַב הָרֵין

and one log of oil. neal-offering, mingled with oil, ephah of fine flour for a and three tenth parts of an the first year without blemish, blemish, and one ewe-lamb of take two he-lambs without

כמולעם וכאווב: עץ ארו. מקל של ארו: ושני הולעה. לשון של למר לבוע והורים (ב"מ כא.): ארז. לפי שסנגעיס באין על גסות סרות (שס): - ושני הולעה ואזוב. מס תקנתו ויתרפא, ישפיל עלמו מגאותו

(a) על מים חיים. נומן אומס ממלס בכלי, כדי שיסא דס לפור ניכר בסס, וכמס סס, רביעית (קועס מז:):

- (8) וישב מחוץ לאחלו. מלמד שלקור במשמיש סממס (מ"כ פרק לו, יל. מולין קמל.): בכלל אגודה כך לא מהא בכלל עבילה, מלמוד לומר ועבל אומס ואת הלפור המיה, החזיר את הלפור לכלל עבילה: ימד בלצון סוסורימ, כענין שנאמר ואם עך סארו ואם שני סמולעם ואם סאווב, קימס אחם לשלשמן, יכול כשס שאינס (6) את הצפור החיה יקח אותה. מלמד שלינו לוגדס עמסס ללל מפרישה לעלמה, לבל הען והלווב כרוכים
- (9) אח כל שערו וגור. כלל ופרט וכלל, להציח כל מקום כנום שער ונרחה (מוטה מו.):

יְהוְה פָּתַח אָהֶל מוֹעֵר: בְאָנְם בַמְּמַבֵּר נְאָנָה לְפָּנֵי וְהָעֶּמְיִר הַכֹּהַן הַמְטַהָר אָת ויקים כְּהָנָא דִּמְרַכֵּי

קניפָה לפְּנֵי יְהֹוְה: וֹאָטַ לַיָּ עַהָּאֹמוֹ וֹעֵיוֹל אָשָׂם הְאָהְר וְהַקְּרִיב אַתָּוֹ לְאָמֶטְם וִיְקְּרִיב יִמִיה לַאֲשְׁמָא וְיָת لَحْطِه لَحِبَا

رَحَتُا رَاتُهُ جُلِيهُ ٢٠ الله: כַּחַמְּאַר הָאָטֶשָׁם הוּאַ ןאָת־הַעַּלָה בִּמְקוֹם הַאָּדֶשׁ عدد الْمَرْبُلَا <u>เพ้นิด ชูก นิบต์ชน</u>

חַלְמָלָית: ئىب بانظزىد ئىم_خىد تىدكى تظهتات تزغزبه إلاح جُهاا ++ ital הפהו על הגרף און וימין בְּהָנָא על רום אוּדָנָא וֹלְלַע עַכְּעָן מִנַּם עַאָּמֶּם וְוֹפַּר כִּעָּהָא מִנְּמָא גַּאָּמָמָא

על־בָּף הַבֹּהָן הַשְּׁמָאֵלִית: · וְלְאָח הַכְּבֵוֹן מִלְּגִ הַאֲּמֶן וֹנְצֶּל

פְּעְּמִים לְפָּנֵי יְהַוְּה: άl_⊡ೡ಼್ಫ್ಷೆ 亡名式亡点し על־כַפַּוֹ הַשְּׁמָאלִית וְהַוְּה יְדֵיה דִּשְּׁמָאלִא וְיַדִי מִן or הַנְמְּנִית מִן־הַשֵּּמָן ÄÄL لْمُحْرِ עَجِيّالِ אُنِ אُخُخُرْرِ لْنَمْحِيرِ خُلَتُهُ نُنَ אُخُخُرْنِ

וֹ בֹעַבֿת מַמָּכּן וֹמִלֹא:

לונא דַמִשְׁהָא וִירִים וָהָהוֹן אָטַ_עַכּבְתְּ וֹנַסַּר כִּעַוֹּא זָט אַמֶּבָא עַבָּא

אַמְּמֹא עוּא לְכִּעַוֹּא לוָעָה פֿאָעֿר קּיִרְשָּׁא אָבי פְּחַשְּׁתָא אָטַבָּה עוֹז אַטַפּע עוֹ סַנְבּוֹע וְאַּטִׁם אָטַבַנַּכְּבָּא בָּמִלְנָם וֹנכּנָס זֹט אִמָּבָא בֹּאַטַבָּא

בֿילְגע בַּוֹמִּגלֹא: יביה דימינא ועל אליון במבבי בומינא ועל אלייון

וונום מק גבא בלעלא וופב בְּהַנְא מִלְינִא דִּמִשְׁהַא

ומלנן אבר ול: מְּבֹת מִמִּטִא בומולא מן ממָשׁא בַּהַכ

> the tent of meeting. before the Lord, at the door of be cleansed, and those things, him shall set the man that is to And the priest that cleanseth

wave-offering before the Lord. oil, and wave them for a a guilt-offering, and the log of 12 the he-lambs, and offer him for And the priest shall take one of

the guilt-offering; it is most si os , s'sesirg et the priest's, so is the sanctuary; for as the durnt-offering, in the place of 51 sin-offering and the the place where they kill the And he shall kill the he-lamb in

great toe of his right foot. of his right hand, and upon the dmuh sha and upon the thumb ot si tadt mid to tas tdgit sdt to the priest shall put it upon the tip blood of the guilt-offering, and And the priest shall take of the

palm of his own left hand. of oil, and pour it into the And the priest shall take of the

before the LORD. oil with his finger seven times hand, and shall sprinkle of the 13-1 sid ni si tha oil that is in his left And the priest shall dip his right

- מעונין נסכיס (מנחום נא.): ולוג אחד שמן. לסוום עליו שבע, וליחן ממנו ל מנוך אונו ומחן בסונום: (10) וכבשה אחת. לממאת: ושלשה עשרונים. לנקני שלשה כנשים הללו, שחמאתו ואשמו של מלורע
- (II) לפני ה׳. נשער נקנור, ולה צעורה עלמה, לפי שהוה מחוקר כפורים (קומה ז.):
- את האשם ואת הלוג: (12) והקריב אותו לאשם. יקרינוו למוך סעורס לשס למניף, שסול מעון מנופס מי: והניף אותם.
- דמו נימן למעלה כמעהם, מלמוד לומר וכוי, במורם כהנים (פרק ג, ה): של מנוך ובסונומ, לא יסא טעון ממן דמים ואימורים לגבי מובח, לכך נאמר כי כמטאת סאשם הוא לכסן, יכול יסא הוא לכהן. בכל עבודות סמלוית בכסן סשוס אשס זס לממחת, שלה מחמר סוחיל ויצה דמו מכלל שחר השמוח לסנמן העמדמו, לכך נאמר ושמע במקוס אשר ישמע וגו' (זבמיס מע.): 💎 כי כחשאח. 🖰 כיכל המעאות: האשם. הזה: לו אם אהרך שהאשם טעון שחיטה בלפון, לפי שילא זה מכלל אשמום לידון בהעמדה, יכול חהא שחיטחו במקום (13) במקום אשר ישחש וגוי. על ירך סמונה בלפון, ומס הלמוד לומר, וסלה כבר נהמר בהורה השם בפרשה
- (FI) חברך. גדר אמלעי שבאוזן, ולשון מנוך לא נודע לי, וספומרים קורים לו מנדרו"ם: בהן. גודל:

בּוֹמָנִית מַלְ גַּם בִּאָּמֶם: לבן בוֹמֹלְיני וֹמֹכַ לָּבוֹו בֹּנֹכִוּ تظهتر تنظبت لمح جُثال م نقل تحتل مح فينك فبنا

خظتر نبياب: עַמְּמְעָרָר וְכְבָּר עְּלְיֵנוּ תַבְּתָוֹ צַמְרַבֵּי וִיכִפּר עִּלְיִנוּ בְּתָּנִי בְּתָּנִי ⁸¹ כַּף הַכֹּהֵן יִהָּן עַלְ־רָאִשׁ יָדָא דְּכְּהָנָא יִתִּין עַלְּ لْلَاتِينِّد خَشِرًا لِأَشِد مَرِ يَلَانَفُنِهَد خُطَفُلُهُ لِهُمْ

וְאַחַר יִשְׁחַט אָת־הַעַּלֶה: لْحَقِّد مَح_تَفَمَتُد مُفَتَهُنُهُ וְעְשָׂה הַכֹּהֵן אָת־הַחַשָּׁאת

עְּלְיֵי תַכְּהֵן וְשְׁהֵר: (ס) إهُم تونزية توابِية إجهِد مِنِمَهِ خُورَ جِنَهِ الحَوْدِ וְהַמֶּלְה הַכְּהָן אָט הִמְלָר וְיַפִּיק בְּהָנָא יָח עַּלְהָא וְיִת

خَمَدُتُكِ لَحَرِدِ شَمَّا: وڤِن هُبُد ځڏنے حَهُمُا خندهد خحقد مخد نمهببا (ははいび) וָלַלְעו פֿבּמְ אָעָוֹע אָמָהֹם **שלישי** וְאִם־תַּל הוֹא וְאֵין יָדוֹ עַשֶּׁנֶת

אַשֶּׁר תַּשִּׂיג יְדִּוֹ וְּהְיָה אָהְר 'וֹנְה דְּתַּרְבֵּיק יְבִיה וֹיה' חַר וּהְשׁׁי עַנְים אַּוּ הְאֹנִי בְּנֹוֹ וּוְלְּנִי וּטְּבוּוֹ הַּפֹּנִנִּוֹ אָוַ טְּבוּוֹ בִּנִּי

הַשָּׁאַנוּ וְהַאָּנוֹר עֹלֶה:

פָּתַח אָהֶל־מוֹעֵד לְפְּנֵי יְהְוְה: מִשְׁכּּו וִמְנָא לִקְדִם יִיָ: לְמְּחֲבָרְאַיִּ אֶלְם בַּיַּוֹם הַשְּׁמִינָיִ יִיִּהֵי יְהְהַוֹן בְּיוֹמָא הְמִינְאַרלְמְחֲבָרְאַיִּ אֶלְם בַּיַּוֹם הַשְּׁמִינָיִ יִיִּהִי יְהְהַוֹן בְּיוֹמָא הְמִינְאַר

ŢŸŸŸŢX: בּלְבֶיִנִי בַּוֹמִּינִא מַּכְ בַּמָא ידיה דימינא ועל אליון במבכי בימינא ועל אלייון ימין בְּהָנְא עַל רוּם אוּדְנָא اجزئيات بر في المنابع بالإن المنابع ا

۲: **۵۱**

יכוס יָת עַּלְהָא: ווֹהְבֹּוֹע כַּעַוֹלִא וֹע עַמָּטֹא

הקוני פולא לידבי:

أحبرتم ليخيضكم: תר דְפִּיל בִּמִשְׁת לְמִנְחָהָא הֹלְנִינִי נֹמֹמְרִוּנֹאַ סִילְטֹּאַ هُمُثِم كِهُلُمُم كُرَفُلُه מֹוְבַּלֹא וֹנֹסַר אַמָּוֹ עַעַ וֹאָם מֹסְבֵּן הוּא וָלֵית יָדִיה

עַמְּטָא וְתַר עַּלְקָא:

the guilt-offering. To boold shi noqu ,1001 tilgir sid To 501 1691g 5d1 noqu bns ,bash upon the thumb of his right him that is to be cleansed, and To res thgir shi to dit shi noqu 71 in his hand shall the priest put And of the rest of the oil that is

гре Ьовр. make atonement for him before be cleansed; and the priest shall upon the head of him that is to the priest's hand he shall pur And the rest of the oil that is

shall kill the burnt-offering. uncleanness; and afterward he cleansed because of his atonement for him that is to be sin-offering, and make And the priest shall offer the

be clean. atonement for him, and he shall and the priest shall make meal-offering upon the altar; burnt-offering and the And the priest shall offer the

a log of oil; with oil for a meal-offering, and bəlgnim ruofi ənfi to dadqə na for him, and one tenth part of to be waved, to make atonement gnirəfto-ıling s rof dmsl-əd əno 12 suffice not, then he shall take And if he be poor, and his means

burnt-offering. sin-offering, and the other a suffice for; and the one shall be a young pigeons, such as his means and two turtle-doves, or two

Гокр. the tent of meeting, before the unto the priest, unto the door of bring them for his cleansing And on the eighth day he shall

- (10) לפני ה׳. כוגד נים קדשי סקדשים (מ"כ שם ע):
- (וג) ועשרון סלח אחד. לכנם, וס שסול למד יניל עשרון למד לנסכיו: ולוג שמן. למת ממנו על סנסונות, (20) ואת המנחה. מנחמנקלים על נסמס:
- (ES) ביום השמיני לשהרחו. שמיני לנפריס ולסולת ען לרו ולווצ ושני מולעת: ושמן של נסכי המנחה לה הווקק הכמוב לפרש:

הכהן הניפָה לפְּנֵי יְהֹוֶה: نهْد كِر دَهْمُا لَتِبْك هِنُهُ لَكُمُّ لَا يُحِدُلُ هُلِ خُدُمَ لِهُمُ

בְּבֵוֹ בַנְלְוָ בַוֹּמְּדָׁנִים: لَمَح خَثَا ثُدِي تَانَّةُ بِنَا لَمَحْ ـ مربر خزا تموقير مرفيرم مح موحدا ميوه يهيه بنورا وا ්,ක්ටතු, නිය_ජීපිකු එන්කුල් ද්ථව

בַּרְ הַכְּהֵן הַשְּׁמָאִלְית:

نِلالِّالِ:

٢٢٦

: אַבְי

立该点□:

הַוֹּמֶלְינִע

خظتر نبين

מַּל_הַמִּנְהָוֹר

אָת אַשֶּׁר־תַּשִּׁיג יַדוֹ אָת־

خر_كيدك

::: פובֿל נירים נְתָּהוֹן כָּהַנָא אָרָטָא ໄຊ້ທີ່ຕໍ່ສ ໄໄປ ໒ໄຊ້ສ ໄດ້ພໍດັກ וופֿב כֿעולא

בֿילגיש בּוֹמִינֹא: יביה דימינא ועל אָליוֹן במבבי בומולא ועל אליון נוסב כּבוֹלא מבּמא באַממֹלא לוכנס וֹנו אֹמֹרָא בַאָּמָתָא

ئلٰא בַּלְנִילָא בַּמְּלָאלָא: ⁹² ימִן־הַשְּׁמֵן יצָּל הַכּהָן עַלֹּ יִמִן מִשְׁהָא יָרִיק בְּהָנָא עַלֹ

أنأث توتإ فكأفر بأرثزي زير جُلُلُاگ

בַּמְּלֵאבְיִנִי מֻּבַּמּ פַּמְּלֵים יְדֵיה דִּשְּׂמָאלְאִ שְּבַעּ וִמְּיִן בְּשְׁלֵּאבְיִנִי מֻבַּמּ פַּמְּלֵים יְדֵיה דִּשְּׁמָאלְאִ שְׁבַעּ וִמְּיִן رد مار ترشم المراجعة

אָוֹן דְעַל יְדֵיה עַל רוּם אוּדָנָא اِبْرَا بَحْيَا مَا بَشَمَا لِمُهُلِ إِنْهَا خِيَبْهِ مَا مَهْنِهِ

מַלְ מָקְוֹם בַּם בַּנְלֵיה דְיִמָּא בַּאָשָּׁמָא: بِدر بَرَهَدُرَم رِسِّحُ حِبَرا بَرَجَاءَ بِيَرِمَ وَيَوْدِهِ الْعِحُ هَجُرَاً تفهتر تأمّْنِي لمَرْخِيا لَمِيدَ لِيَعْدَلُمُ لَمَرُ هَزِّيا

لَاقَاهَلَاد خُرَقَد مُكْرِد خِفَرْد لَاعِدَد خُرَفَدُه مُرِين گُلُه כלב עַכּעָן וֹשׁוּ מַּלְרַגַּאָה וֹבָא בַּכָּעָנָא וִשׁוּן מַּלְ בַוּהָא וְתַנּוּמְר מִוֹרַשַּׁמֶוֹן אֲשֶׁרֹ עַלְ־ וּדִּיִשְׁהַאַר מִוּ מִשְׁהָא דִּעַלְ

אַ מִן בְּנֵי הַיּוֹנָה מִאַשֶּׁר הַשִּׁיג אַ מִן בְּנֵי יוֹנָה מִדְּתַּדְבִּיק וְעְשֶׁר אֶת־הָאֶהַר מוֹרהַהֹהִים וִישָּבִיר יָח חָר מוֹ שַפְּנִינִיּא

رْحُظُر מֹנִטַמֹא נַיכַפַּר כָּהָנָא עַל · بَغُيْر يَافُهُم نَعُم بِغُيْر يَعُنُم يَامُ عَنْهُ نَامِ يَامُ مُكِم مَمْ اللَّهُ لِمُعْلَم اللَّهُ اللَّهُ יות דוקרביק ידיה ית חד

> before the Lord. wave them for a wave-offering the log of oil, and the priest shall bane, gairefte-offering, and And the priest shall take the

.100î 1dgir and upon the great toe of his the thumb of his right hand, that is to be cleansed, and upon the tip of the right ear of him guilt-offering, and put it upon shall take of the blood of the guilt-offering, and the priest And he shall kill the lamb of the

oil into the palm of his own left And the priest shall pour of the

times before the LORD. oil that is in his left hand seven oht de singht anger some of the And the priest shall sprinkle

guilt-offering. the place of the blood of the great toe of his right foot, upon of his right hand, and upon the be cleansed, and upon the thumb ot the right ear of him that is to that in his hand upon the tip And the priest shall put of the oil

for him before the LORD. be cleansed, to make atonement upon the head of him that is to the priest's hand he shall pur And the rest of the oil that in

;10î pigeons, such as his means suffice 30 turtle-doves, or of the young And he shall offer one of the

the Lord. him that is to be cleansed before priest shall make atonement for with the meal-offering; and the the other for a burnt-offering, the one for a sin-offering, and even such as his means suffice for,

(82) על מקום דם האשם. אפיינחקוח הדס, למד, שאין הדס גורס (מוחוח י.), אלא המקוס גורס:

مَّرَ لَاطَمَلَاكِ كُفَّتُم لِيُولِدُر كَالْمِ إِنْ:

בְּטְהֲרְתְּוֹ: (פּ) בּבְעַע אָשֶׁר לְאַ־תַשְּׁיג יָדְוֹ סָגִירוּ דְּלָא תַּדְבָּיִכ יְדִיהּ

וֹאָט טוָרָט אַהָּבבּוּ נֵגַע בַּא אִנְבוֹטֹא בַּבוּט מַכְטַהָה

pertaineth to his cleansing. means suffice not for that which 32 is the plague of leprosy, whose This is the law of him in whom

هَلَالًا كِهِرُال: (114) וּנְבַבֶּר יְהַנְּה אָלַ־מֹשֶׁה וָאֶלַ יִּמַלָּיל יִיָ עִם מֹשֶׁה יּלְאַהַרוֹ 45,44

saniyss, norsA oran bas And the Lord spoke unto Moses

: كَالْكَالِيْكُ الْمُكَالِمُ لِمَالِكُمُ וְנְתַּטִּילְ נָגַע צְּרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ נְאֶמֵּין מַבְּתָשׁ סְגִירוּ בְּבְּיֹת יּ אַשֶּׁר אַנִי נֹתֵן לְכֶם לְאַחְזָּהְ דַּאָנָא יָהִיב לְכֹוּן לְאַחְסָנָא בּׁ. שַׁבְאַנְ אֶּלְ־אֶּבֶׁל בַּנְּהַן אֶבר שִׁישְׁלָאַבְּלְאַבְּעָּאַ צִּבְיָהַן

אַבּת אַבְסְנָהָכִין:

the land of your possession; plague of leprosy in a house of for a possession, and I put the of Canaan, which I give to you When ye are come into the land

בֿבֿינע: رَحِتُا رَعْمُد خُثِرَة بْلُغُد كُر، كَخْنَبُع كُمْ خَمْدَد خَمَحْنَهُع וּבֹאָ אַאָּהְרַבְוּ עַבְּוֹע וֹעַנִּיג וֹנִינִי בַּוֹעָה פּיהָא וִיחַנִּי

אַטַּעָהָי לְי בְּבֶּינָאָ:

house. be as it were a plague in the saying: 'There seemeth to me to 35 shall come and tell the priest,

then he that owneth the house

אמר בּבוֹים וֹאַטַר בָּן וֹבָא אָטַבַעַּנָּתְ וֹלָאָ וֹמִמָּא כַּלַבַ إلازام مَحْيُرًا بَوْوِد هِمَا مَفِرَم الْوَوَاهِ جِهِزِهُ الْوَوْلَا يَمَ

בן ויעול בְּהָנָא לְמִהָוּי נָת וֹטְשֹׁאַר כֹּלְ צִּבְּבְּוֹנִא וּבְעַר לְמִטְוֹג וֹט מַכְּטַׁמָּא וֹלָא בולא מד לא וומול פָּוֹנָא

see the house. afterward the priest shall go in to house be not made unclean; and plague, that all that is in the before the priest go in to see the that they empty the house, And the priest shall command

הַכְּבֵוֹ לְרְאָנִה אָתַ־הַבָּנִה:

ほこはな:

And he shall look on the plague,

بمَلَّة بَقُطْ مَالِ لَكُانِد: نتكتين ענ לאירות הליות שְּלְאָרוּרִת וְרָאָה אָת־הַנָּגַע וְהַנָּה הַנָּגַע וְיִחָיֵר

ימְחַזִּיהוֹן מַכִּיף מון כּוּחָלָא: בובלן או فٰظٰکٰا מֹכִשֹׁמֹא דֹכוּנִילָג נְתְ מַכְּעַמָּא נְתָא

thereof be lower than the wall; reddish, and the appearance hollow streaks, greenish or the walls of the house with and, behold, if the plague be in

قَلَى لَكُنُكِ لُلُمُلِّيرِ لَلْمُلِّيرِ انَيْمُ يَحِيثًا مَا يَكَنَا هُمِ انْ فِيهَ خُلُتُهُ مَا قَيْنُهُ كِنُدُمُ

دېزيا: אָּעַר בִּיקא וַיַּסְּוּר יָה בּיקא שֶּבְעָּא

and shut up the house seven days. 38 house to the door of the house, then the priest shall go out of the

עַבּוֹע מִבְעָּע וֹמִים:

לטונע עלוני:

מֹכִישֹׁא דָּכוּנִילָ, בִּינִיאָּ: וְרָאָה וְהַנָּה פְּשָׂה הַנָּגַע שְּבִינִּאָה וִיהָזִי וְהָא אֹוֹסֵיף וֹמֶּב עַכּעַוֹן בּוֹנִם עַמִּּבוֹמֹּי וּיחוּב

spread in the walls of the house; and, behold, if the plague be 39 the seventh day, and shall look; And the priest shall come again

בקירום בסיסס כל ארבעיס שנס שסיו ישראל במדבר, (ויק"ר יו, ו) וע"י סנגע נומץ סבים ומולאן: (48) ונחחי נגע צרעח. בשורה היא להם שהנגעים באים עליהם, לפי שהעמינו אמוריים מטמוניות של והב

אלא כנגע נראה לי (מ"כ פרשמא ה, י נגעים פי"ב מ"ה): (35) כגגע גראה לי בביח. אפיי מלמיד מכס שיודע שקוא נגע ודאי, לא יפקוק דבר ברור לומר נגע נראס לי,

במקום (מ"כ שם יב): ימבילם רימהרו, ואם על אוכלין ומשקין יאכלם בימי עומאמו, הא לא מפה המורה אלא על כלי מרס שאין להם עהרה שאם לא יפנסו ויבא הכהן ויראה הנגע נוקק להסגר, וכל מה שבחורו יממא. ועל מה חסה חורה, אם על כלי שמף (98) בטרם יבא הכהן וגר. שכל ומן שלין כסן נוקק לו, לין שס מורם עומלס: ולא ישמא כל אשר בביח.

(25) שקערורת. שוקעום במרליסן (מ"כ פרשמלו, ס):

לַמָּגר אֶלַבְמַלַנִם מַמָא: ئن۾ٰ<رد هُٺڻا هُج مَانيا زِزِ בַּנַאַבְּנִים אַמֶּב בַּנֵוֹן בַנֹּנִית זִין אַבְּנִיא צַבְּבִיון מַבְּטַמָּא إلابت تحثا إباجلا لاما بحورب

אָלַבְּמָלַוָּם הָמָא: אָאָה בַּלַּגְּנּ אֶבְ מִנְוּגֹּל בְּמָּנִר מַפְּרָא בַּקּנִפּנִ לְמִבּּרָא XU_LAGL וֹאֶט_עַבֿינע

יש'בּיני: וְעָבֶּר אַבֶּוֹר יַקְּח וְמָה אָתַר נעדגאו אַלַשַּׁעַע עאָבוֹנִים בַּאָעָר אַבְּנִיֹא וֹהָפָּר אָעָרָן ڶڂڟڶڹ ÄĊĊι□ **X**IILIU

וְאַהַרֵי הִשְּׂוֹהַ: ĹŔŬĽſ じされに נְאָם ְנְאָנִתְ וּפְּׁנֵע בַּבְּנִע נָאָם נִעוּך מַכְשַּׁאָא נִנְסָּיִּג

בוא בַּבּוֹט מָמָא בוּא: עלות בּבוֹנע בּבְעַת מִמִּאָנִע نجة بَحَيْرٌ إِرَهُم إِبَيْرَ فِهُم

> לְבַּׁבְׁשֹׁא לַאֲּעַר מִּסְאָר: **にに**な

> לְבַּוֹשְׁאַ לְאִנוֹר מִסְאַבּ: סחור סחור וירמון ית ונט בוטא ופלפון מנוו

> יַסְב וֹישׁוּעַ יָּת בִּיקָא: נוסבון אַבְנון אַשְּׁבְנון וֹנַהַּגְוּן

בוקא ובתר דאקשע: אָנוַ עַבְּנִיּטְ אַבְנִיּא וּבְנוּר דְּקַלִּיפוּ יָנוּ אָעַ_בְאָלְנִנֶם בַּבְּנִטְאַ בַּטַב בַּאָּלְנִפּוּ נִינ

בְבֶּילָא מִסְאַב בוּא: Ľ.X **ÜŪŌĹX** ונימול בהנא ויחזי

> without the city. them into an unclean place which the plague is, and cast that they take out the stones in then the priest shall command

without the city into an unclean mortar that they scrape off and they shall pour out the be scraped within round about, And he shall cause the house to

the house. other mortar, and shall plaster those stones; and he shall take To soalq sht in medt tuq base And they shall take other stones,

plastered; been scraped, and after it is out, and after the house hath that the stones have been taken and break out in the house, after And if the plague come again,

it is unclean. malignant leprosy in the house: be spread in the house, it is a look; and, behold, if the plague then the priest shall come in and

- מקום שמא. מקוס שלין עסכות משתמשות שס, למיך סכתוב שסלובייס סללו מעמלות מקומן בעודן בו (מ"כ פרק (40) וחלצו אח האבנים. כמרגומווישַנְפוּן,ימלוס משס, כמוומללס נעלו (דבריס כס, ע), לשון סקרס: אל
- במ"כ נדרש כן, שיקלוף העית שסביב אבני הנגע: הקצו. לשון קלה, אשר קלעו בקלוע הנגע סביב: (I+) יקצע. (דרילי"ר גלע"ו), וגלשון משנה יש הרנה: מביה. מנפנים (שם ה): סביב. קנינות הנגע,
- האמורה להלן, בפוף שבוע, אף שיבה האמורה כאן בפוף שבוע (שם פרשמא ז, ו): ואם ישוב הנגע וגוי. יכול מזר בו ביוס יסא ממא, מלמוד לומר ושב סכסן, ואס ישוב, מס שיבס (34) הקצות. לשון הַשְשׁוֹמ, וכן סמות. אבל מלך את האבנים, מותב הלשון אל האדם שמלנן, והוא משקל לשון כבד,
- מס יעשה לו, יכול יפטר וילך, כמו שכחוב כאן וטהר אם הצים, מלמוד לומר כי נרפא הנגע, לא טהרחי אלא את אינו אמור (ובא) ואס בא יבא, אלא את שבא במוף שבוע ראשון ובא במוף שבוע שני וראה והנה לא פשה, זה העומד (ובא), ואם בא יבא, במה הכחוב מדבר, אם בפושה בראשון, הרי כבר אמור, אם בפושה בשני, הרי כבר אמור, הא שבוע, (שם ז) ואם חור נוחן, לא חור מסור. ומנין שאם עמד בוס ובוס חולן וקולס ומח ונוחן לו שבוע, חלמוד לומר סכסן, ובא סכסן, נלמד ביאס משיבס, מס שיבס חולץ וקולס ועח ונוחן לו שבוע, אף ביאס חולץ וקולס ועח ונוחן לו מדבר אלא בעומד בראשון ופשה בשני, ומה יעשה לו, יכול יחלנו כמו שסמך לו ונחץ את הביח, חלמוד לומר ושב שבוע שני ומלאו שפשה, שלא פירש בו הכמוב למעלה כלום בעומד בעיניו בשבוע כאשון, ולמדך כאן בפשיון זה שאינו לכמוב אחר ואם ישוב הנגע, וראה והנה פשה, הא לא בא ללמד אלא על נגע העומד בעיניו בשבוע ראשון ובא במוף על פי שאינו פושה, אם כן מה הלמוד לומר והנה פשה, אין כאן מקומו של מקרא זה, אלא ונתך את הציה, היה לו ונסמר לרעם ממסרם בבגדים, מה להלן טמס אם החור אף על פי שאינו פושה (שה ה), אף כאן טמא אם החור אף (44) ובא הכהן וראה והנה פשה. יכול למיסל סמוור ממל מלל מס כן פשס, נלמר לרעם ממלתם בצמיס,

לַמָּגר אָבַבְּעִבוּם הַמָּא: בַּיְבְּיִנִים נְבִוּגִּגִאָּ אֶלְ־מִנְוּוּץְ בִּיִּנְיִאָּ ֶּ, וֹאָטַ הַּגְּהוּ וֹאָטַ בֹּלְ-הַפֹּב וֹנִטַ אָמְנָטִּ, וֹנִטַ בֹּלְ הַפַּב וְנְתַּיִץ אֶת־תַּבַּוֹת אֶת־אֲבְנִיוֹ וִיתָרַע נָת בִּיתָא נָת אַבְנוֹתִי

בַּבְּבַיּ

ڰ۪ڷۦڂڒڷ؞ڔ: בְּנְרֵיֵנִ וְהָאָבֶּלְ בַּבְּנִע וְכַבֵּס לְבִוּשִׁוְהִי וְדְיֵיכִילְ בְּבִּיהָא לי וְחַמְּכֵּר פַּבְּוֹע וְכַבֵּס אָטַ וּדְּוִשְׁכֵּר בְּבִּוֹע וְכַבָּס אָטַ וּדְיִיִּשְׁכִּיִר בְּבִּוֹעִא וְצָבָּמ וְטַ

אַ זְּהַנְּה לֹא־פְּשָׂה הַנָּגַעֹ בַּבַּוֹת וְהָא לָא אוֹסֵיף מַכְּהַשְׁא נאָם בֹּא יָבֹא תַכֹּהַן וָרָאָר וַאָם מֵיעָל יֵיעוֹל כָּהָנָא וְיִהְזֵי

וַלְּצַׁתַ: אַבְבַר הַשָּׁהַ אָת־הַבָּוֹת וְשִּׁהַ

עַכְעַן אָנַרַעַבָּיִנִ כָּי נָרְפָּא

בּבּּבוֹים וֹמֹא אָבוּ וּמִהוֹ עוִבֹמַע op וְלְמָּח לְחַמֵּא אָת־הַבָּוּת שְׁתֵּי

י וְמְׁנוֹת אָּטַרַבַּצִּפָּּר הַאָּחָוֹת אָלַר וְיִכּוֹס יָה צִפְּרָא הָדָא לְמָאוֹ

בּלְגַבְעוֹבְם בּוֹנִם בּוֹנִם:

לַלַבְשָׁא לַאָּעַר מְסָאָר:

בּעמֹא: אַעִּוּ יִשְׁמָאַ עַּרְ־ דְּיִסְנָּר יָמִיה יָהֵי מְסְאַב עַּרֹ ^{9†} וְעַבּׁאָ אָלְ-עַבְּוֹע כַּלְ-וָמֵוֹ, וּגִּוּנִתּוּלְ לְבִּיִּנִא כַּלְ וִמִּוּ

יצבע יה לבושוהי:

בַּבוּטֹא בַּטַר דְּאָטַמָּה וֹט

וופר לַבַבּאָר וָת בָּיתָא אָבוּ אִתַּסִי מַכְּתַּשְׁא: בּיתָא וְיִרְבָּי כְּתְּנָא יָת בּיתָא

וּצְבַע זְהוֹרִי וָאֵיזוֹבָא: שַּׁבְּשִׁין אַפּּבוּוֹן נְאָמֹא בַּאַבוֹא

and scarlet, and hyssop. 49 house two birds, and cedar-wood, And he shall take to cleanse the

because the plague is healed.

pronounce the house clean,

house, after the house was

wash his clothes.

plastered; then the priest shall

plague hath not spread in the suq jook, snd, behold, the

and if the priest shall come in,

that eateth in the house shall 47 shall wash his clothes; and he

And he that lieth in the house

op shall be unclean until the the house all the while that it is shut

into an unclean place.

Moreover he that goeth into the

carry them forth out of the city mortar of the house; and he shall

timber thereof, and all the house, the stones of it, and the

And he shall break down the

in an earthen vessel over running And he shall kill one of the birds

שלין בנגעים יומר מג' שבועומ: שבוע שני לססגרו בא וראסו שפשס, ומס יעשס לו, חולן וקולס ומח ונותן לו שבוע, חור נותן, לא חור מעון לפריס, סבימ, וסאוכל בבימ, ובא סכסן וכאס וסנס פשס, ודבר סכמוב בעומד בראשון שנומן לו שבוע שני לסמגרו, ובמוף בנגע החוור אחר חלילה וקלוי ומיחה, ואין החוור לריך פשיון. וחדר המקראוח כך הוא, ואה ישוב, ונחך, והבא אל לס זסו שיבס זסו ביאס, אף במחמונס כך וכוי, כדאימא במורח כסניס (פרשחא ז, י). גמרו של דבר, אין נחילס אלא הרפוי, מה יעשה לו, ביאה אמורה למעלה וביאה אמורה למעה, מה בעליונה חולן וקולה ועח ונותן לו שבוע, דגמר

בְּחַסַב מַל מֵי מַבּיִּמַ:

פרם (מ"כ שם ה, ו, ז, מ ברכום ממ. עירובין פב:): אוכל ולא שוכב מנין, מלמוד לומר יכבם, יכבם ריבה, אם כן למה נאמר אוכל ושוכב, לימן שיעור לשוכב כדי אכילמ לומר והאוכל בבים יכבס אם בגדיו, אין לי אלא אוכל, שוכב מנין, חלמוד לומר והשוכב, אין לי אלא אוכל ושוכב, לא ימי (מ"כ פרק ס, ד): ישמא עד הערב. מלמד שלין מעמל בגדיס, יכול לפי' שקס בכדי לכילת פרם, מלמוד (אי) בל ימי הסגיר אוחו. ולא ימים שקלף אם נגעו, יכול שאני מוליא המוחלע שקלף את נגעו, חלמוד לומר כל

ומסר סכסן אם סבים, אס לא חור לפוף סשבוע, כי נרפא סנגע, ואס חור כבר פירש על סחוור שמעון נמינס: המקרא נדרש ואם בא יבא בשני, וראה והנה לא פשה ימיסנו, ואין מימה בלא חלוץ וקלוי, ואחרי המוח את הבית, שם הרפוי, ואין רפוי אלא הבים שהוקלה והומח ולא חור הנגע, אבל זה טעון חלילה וקלוי ומיחה ושבוע שלישי, ורן מה יעשה לו, יכול ימהרנו כמשמעו של מקרה, ומהר הכהן את הציח, חלמוד לומר כי נרפא הנגע, לה עהרחי אלה (84) ואם בא יבא. למוף שנוע שני: וראה והנה לא פשה. מקרל זה בל ללמד נעומד בעיניו ברלשון ונשני

יבי		ת וְלַנְמָל: היייה	ڂ۪ڂؙؙٙڂؚۦڗٛڗٙۿ
ες	جنبرده	מֿלְ_עַבּּיִּטִּ נְּ לְמֹּיִר אָלְ אָטַ_עַּאָפַּׁר	جيز تڜپر
75	نَــــــــــــــــــــــــــــــــــــ	אָת־תַבַּיָּיִ - וּבַמָּיִם - תַתַּיְּה וּנ וּבִשְׁנֵי תַמּוֹ	בְּיֵּלְ הְצָּׁבְּי מייִים אָבְּי
15	הָאֵלָב וָ הַצְּפָּׂר בְּדַם הַ	אָת־עֵץ 'הָ אָתּוּ שְׁנֵי הַוּ הַחַיָּה 'וִּ יִּצִפְּר הַשְּׁח יְהַזְּה אֶל־	\$ֶנוּ וָאָת־ מִּלִעַת וָאֵה טְבָל אֹהָם יִּטְׁה וּבַּמָּיִם
			QGL L

ג מֻבַּת וֹטִנָּוּ!: ולמו מכות וובו לבושא בְּוַכְיִסְתָא בַּעָפַרָא דָּנָכִיסָתָא אַפּבא עונעא נומבול וקהון 🖟 אַװבֹא וֹנִע אַבַע זָהוֹרִי וִנָּת נוֹסַב וֹנ אַמֹא בּאַבוֹא ווֹנ

seven times. water, and sprinkle the house slain bird, and in the running and dip them in the blood of the the scarlet, and the living bird, cedar-wood, and the hyssop, and And he shall take the

غلالاله: באַבוֹא ולאָנוולא ולגֹלַת ニロダムメ QELG. ! וֹנגבנ וֹנו בּוֹנֹא בֹּגֹמֹא

hyssop, and with the scarlet. the cedar-wood, and with the with the living bird, and with with the running water, and with the blood of the bird, and And he shall cleanse the house

עַקְלָא וּיכָפַּר עַלְ בָּיהָא <u>' לְמִבּוֹא לְלַוֹנִא</u> Ċ₩Ġ. - וּנְהַבְּע נֹנ אַפַּבא עוֹנִאַא

shall be clean. atonement for the house; and it field; so shall he make out of the city into the open But he shall let go the living bird

סֿגירויטָא וּלְנִהְקָאַ: ז בא אולוטא לְכֿל מֹכֹטֹחָ

plague of leprosy, and for a scall; This is the law for all manner of

« ילְאַנְעַת הַבְּּגָּר וְלְבָּוֹנִי:

لْخِمْدُندين خِرِيْمُه يَخْرِدُنهُ:

and for a house; and for the leprosy of a garment,

and for a bright spot; and for a rising, and for a scab,

הַבְּבֶׁתְנִי (פּ) וּבְיוֹם הַשְּׁהָר וֹאָת תּוֹרָת וּבִּיוֹם דַּבְּיִא דָא אוֹרָיִהָא להודת ביום

עַמְּמֵא לְאַלְּפֹא בּיוֹם ひひがれと

when it is clean; this is the law of to teach when it is unclean, and

אַנְיוֹן לֵאִמָּר: אי נְיָרְבֶּרֵ יְּהְלָּהְ אֶּלְ בֹּנְשֶׁהְ וְאֶלִ בְּנִתְּהָ וּמְלֵּהְ וּמְלֵבְ וּנְתַּלְיִלְ וּמְלָבִי וְיִבְּיִם עוֹשֶׁהְ וּלְאָבִרוֹ אָלְ בִּנְתָּהְ אָלְ בִּנְתְּלְּאָרִין אַלְ בִּנְתְּלְּיִי אָלְיִים אָלִים אָלִים אָלִים אָלְיִים אָלִים ם אָלְיִים אָלִים אָלִים אָלִים אָלִים אָלִים אָלְיִים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלִים אָלְים אָלִים אָלִים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלִים אָלְים אָּים אָלְים אָּים אָּלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָּים בּיוּים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָּים אָּים אָּים אָלְים אָלְים אָּים אָלְים אָלְים אָלְים אָּים אָלְים אָלְים אָּים אָלְים אָּים אָלְים אָּים אָלְים אָלְים אָלְים אָּים אָלְים אָלְים אָלְים אָּים אָלְים אָלְים אָלְים אָּים בּיוּים אָלְים אָלְים אָּים בּיוּים אָלְים אָלְים אָלְים אָּים בּיוּים אָלְים אָלְים אָּים בּיוּים בּיוֹים אָלְים אָלְים אָּים בְּיִים בְּילְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָּים בּינִים אוֹים בּיוּים אוֹים בּיוּים בּינִים אוֹים בּיים בּיוּים בּיוּים בּיים בּיוּים בּיים בּיים בּיוּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּי

خيريد:

and to Aaron, saying:

ַ נְאָמְרְמָּם אָלְמָהַם אַנִישׁ אִישׁ בָּי וְמִימְרוּן לְחִוּן גְּבָּר גְּבֶּר אֲבֵי \$4_5.

止(2):

יהְיָהׁ זְבַ מִבְּשְּׁרִוֹ זִּרְבִוֹ מְמָאֵׁ יְהֵי דְאֵיֹבִ מִבְּשְּׁרֵיהִ דּוֹבֵּיה הָנְאַ: Speak unto the children of Israel, كَيْرَاثِهُمْ كَانِي اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

flesh, his issue is unclean. man hath an issue out of his 2 and say unto them: When any

- (TZ) להורות ביום וגוי. ליום יום מעסרו, וליום יום מעמלו:
- שכבת זרע קשור כלובן בילס שלינס מוזרת (נדס לס:): ה): - זובו שמא. למד על העפה שהיה מעמה. זוב דומה לְמֵי בלק של שעורין ודחוי, ודומה ללוצן בילה המוזרת, מומאס חמורס, ויבס, אף סוב ממקוס שמעמא טומאס קלס, קרי, מטמא טומאס חמורס ויבס (מ"כ וביס פרשמא א, סכמוב בין בשר לבשר וכימי לדין מימא בוב ומימא בובה, מה ובה ממקום שהיא מַשַּמְאָה מומאה קלה, נדה, מטמאה (ב) כי יהיה זב. יכול וז מכל מקוס יסם ממם, מלמוד לימר מצערו, ולם כל צערו. (נדס מג.) המר עחלק

או התים בסריה מדוביה

ביר בפריה ית הוֹביה

וְדָא מְּהֵי סְאוֹבְתֵיה בָּדוֹבֵיה

בְּשְׁרוֹ מִאּבוֹ שָּמְאָתוֹ הָוֹא: בְשְׁרֵוֹ אָת־זּוֹבוֹ אִוֹ הֶחְתַּים נוֹאָט שַּׁבְּיֶנִׁי מְּמָאָטִוּ בְּּזּוּבְוֹ רֶר

אַמָּב הַלָּנו וֹמִלָּא: מְּלְיִנְ עַנִּיִּבְ יִשְׁמְׁאִ וְבֶּלִי, עַנְבָּנָא יְתִי מְסְאַּב וֹבִילְ מִאֵּנָא בְּקְ הַנְּשְׁבָּב אֲשֶׁב יִשְׁבַב בָּל מִשְּׁבָּבְא דְּיִשְׁבּוֹב עַּלִוֹהִי

וֹמִמֹא מַע_בַוֹמֹבֹי וֹכּבָּסׁ בֹּלִבְיוֹ וֹבְעַוֹּא בַּמִּוֹם וֹאַבַּה לְבוּחִוְעִי וֹנִסְעֵי בֹמּוֹאִ וֹאָיִה אֹהָּב וֹנֹת בֹמֹחָבֹבֹי וּלִבַּב בַּנֹעַבַ בַּמֹחָבַבוּיִי

בּמּוֹם וֹמִמֹא מַּגַ_עַמְנֹת אלו עזיב וכפס פוניו ובעא [°] וֹנִיּיְׁמֶּׁדְ מֹּלְ-נַפֹּלְיִ אַּמֶּּׁרִ-וֹמֶּׁד

בּלבונו וֹבְעַוֹּא בּפּוֹם וֹמִמֹא וֹאַבּה לְבוּמִוְעוּ וֹנֹסְעוֹ בֹמֹוֹא וְעַנְּגֹּה בֹּבֹהַּנְר עַוֹּדְ וֹכַבַּּס וּגַוֹלַנַב בּבֹהַר

תֿג<u>ַ</u>בוֹתֶּבׁ:

תַּג<u>ַ</u>בוֹתֵּבְיּ

מַלְיוּ הַזְּב יִּטְּמֶא:

בְּטָנְאַ וְיהֵי מְסָאַר מַּר בֹּלִבְיוֹ וֹבְעַוֹּ בַּמִּוֹם וֹמְמֵא ווּצָבַּה **LEIMIT!** لْخْدَيْدُ لَا يُحَافِينِ لَحُقُو رَهُدَ، زديوا يَبِحُثِمُ خَيْخُتُمُ

⁶ וֹלַגְעַתְּמִּבְלָּדְ אַמְּב וֹבַלָּדְ וֹלֵבְ מִבְּלִּבְּא בּוֹבַכִּוִּדְ

וְיְבֵי מְסְאַב מָר רַמְּמָא:

לבושוהי ויסהי במיא ויהי

יגושור מַל מָאנָא דּוִמוּר

וּיהי מִסְאַב עַד רַמִּשָּׁא:

בושוב הגוני וני מסאב:

סאובחיה היא:

下ドログ

מַסְאַב מַר רַמָּשָׁא:

himself in water, and be unclean Ilant shar hath the issue shall

until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe 8 upon him that is clean, then he And if he that hath the issue spit

wash his clothes, and bathe

unclean until the even.

And he that toucheth the flesh

bathe himself in water, and be

sat shall wash his clothes, and

gnid1 yns no d1511is 1sd1 9d bnA

himself in water, and be unclean

And whosoever toucheth his bed

5 shall wash his clothes, and bathe

sitteth shall be unclean.

and every thing whereon he

4 the issue lieth shall be unclean; Every bed whereon he that hath

stopped from his issue, it is his

in his issue: whether his flesh run

And this shall be his uncleanness

with his issue, or his flesh be

oussi ədə dərdə ən noərədw

until the even.

until the even.

uncleanness.

be unclean. hath the issue rideth upon shall And what saddle soever he that

שנאמר וב מבשרו וובו ממא סוא, ומנה הכמוב השני ראיום שלש וקראו ממא, שנאמר עומאמו בוובו רר בשרו אם וובו ונסחם בשרו מעפח וובו, והי פשומו. ומדרשו (מגילה ח. נדה מג:) מנה הרחשון ראיוח שחים וקראו עמא, (3) רד. לשון ריר שוב אם בשרו: אח זובו. כמו ריר שיולא ללול: או החחים. שיולא עבוקומס את פי סאמס,

עַלוֹהִי דּוֹבְנָא יָהֵי מָסַאַבּ:

. אלה השר ישכב, המיוחד המיד לכך, יצה וה שהומרים לו עמוד ונעשה מלהכהנו: – אשר ישב. יַשַׁב לה והמר, הלה (+) בל חמשבב. סרמוי למשכנ, יכול מפילו מיומד למלמכס ממרם, מלמוד לומר משר ישכנ, משר שכנ למ נממר, או הממים בשרו מזובו מומאמו היא, הא כילד, שמים למומאה, והשלישים מוקיקמו לקרבן:

(5) ואיש אשר יגע במשכבו. לימד על המשכב שהמור מן המגע, שוה נעשה אב העומהה לעמה הדם לעמה השר ישב עליו, סוב, במיוחד המיד לכך (שבה נמ.):

בגדים, והמגע שאינו משכב, אינו אלא ולד העומאה, ואינו מעמא, אלא אוכלין ומשקין:

ورط *د*ر ۵): (6) והישב על הכלי. אפילו לא נגע, אפילו עשרה כלים זה על זה, כולן מעמאין משום מושב, וכן במשכב (מ"כ

(8) וכי ירק הזב בטהור. ונגע זו (שס מ) או נשאו שהרוק מעמא זמשא (נדה נה:):

שקורין אליו"ש, ממא מומאת מושב (עירובין כו.): (9) ובל חמרבב. אף על פי שלא ישב עליו, כגון שַמְּפוּס של בַּרֶבָּא שקורין ארלו"ן, ממא משוס מרכב, והאורף

ئيليت: וְרְחַאַ בַּמָּיִם נובנואא אושם נכפס פֹנבנו oı لَالْالِيَّالِيَّا מַּגַבְיבֹמֹנֻב

וֹבְחַא בּפּוֹם וֹמִמֹא מַבַ ريج_شَمَّا فَقُرْتُ نُحْقُو فَرُكُرُر וֹבֶּלְ אָמֶּׁר יִנַּמְ-פַּנְ עַּנְּּב וֹנֹבֵינו וָכָלְ בֵּיִשׁׁבׁר פָּנִשׁ בַּוְבֹּוֹא

ישטר במום: Ĺ¢4_ċ4._ĸ₩

בְּעָנִם חַנִּים וְמְּהַרִּי أخقو خنثي نكتال خمك ²¹ לו שׁבְעַת יָמֶים לְשְׁהֵרָתִּוֹ

מועד ונְתְנָם אֶל־הַכֹּהָן: حَظِيرَ بِتَزِبَ هُحَ هُرَبَ هُبَحُ לים אָוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנְהַ וּבְּאוּ יִשְׁנֵי בְּנֵי יוֹנְהַ וּבְאוּ بجرنت השְמִינִי יַקִּח־לוֹ שְׁתַּיַ

466 י חַשְּׁאַת וְהַאָּהָר עֹלְהְ וְכָפֶּר חַשְּּהָא וְחַר עַלְהָא וִיכִפּר וְעְשֶׁר אָסָבוֹ הַכְּבִוֹן אָנַוֹר וִיַעְּבִיר יָהָרוֹן כְּהָנָא חַר

מְסְאַב עַּר רַמְעָאַ: לבוּמִוְנוֹי ווֹסִנוֹי בֹמָוֹא וֹינוֹי בְּמְמָא יּדְיִמּוֹל יָהְהַוֹּן יְצַבַּע הַחוֹתוֹהִי יָהֵי מְסָאַב עַר لْحُمْ بَائِيْنَ جَحَمْ كَيْشِد نَائِيْك أَحْمْ لَانْكِلَا جَحَمْ لَانَةِ،

בְּעָתֵּא: **ロロ・メ** زرتر ひひがけ لآتي Ç⊏r₩iπ. לא המוף בעוא

ושהמיף במיא: בוְבָּנָא וֹשַׁבַר וְכָל מָאוֹ בַּאָת אַשֶּׁבְיוּנִעְבְּוֹ וּמָאוֹ זַיְחַסָּף דְּיִקְּרֵב בֵּיה

ווֹסְבוֹי בַשְּׁבוֹיה בָבֵי עַבוּעַ לוכומיה ויצבע לבושוהי וֹמֹנוֹ בְנִי מִּבֹמֹא נִמָּנוֹ أَكِّد. نَمْلَاد لَائِطِ طَيْبِجِدِ لَهُوَد لِهُدَر يَلُوُّهُ يَدِيْجُنُهُ طَيَادَيك

ֻ בְבְבַוֹלָא: בשבת מַמָּכּן וֹמִלָּא וֹנשׁנִינוּוֹן לנו יולנו וניתו לקדם יי فتا يقفننا بجب فتا וביומא המינאַה יסב ליה

until the even. himself in water, and be unclean wash his clothes, and bathe that beareth those things shall be unclean until the even; and he thing that was under him shall And whosoever toucheth any

unclean until the even. bathe himself in water, and be he shall wash his clothes, and , ratew ni sband sid basnir gaived the issue toucheth, without And whomsoever he that hath

of wood shall be rinsed in water. shall be broken; and every vessel 12 that hath the issue toucheth, And the earthen vessel, which he

shall be clean. his flesh in running water, and his clothes; and he shall bathe days for his cleansing, and wash shall number to himself seven is cleansed of his issue, then he And when he that hath an issue

them unto the priest. of the tent of meeting, and give before the Lord unto the door two young pigeons, and come take to him two turtle-doves, or And on the eighth day he shall

LORD for his issue. atonement for him before the and the priest shall make the other for a burnt-offering; the one for a sin-offering, and And the priest shall offer them,

- זרעו ומימי רגליו והמשכב והמרכב, משאן מטמא אדם לטמא בגדים: ולין מעון כבוס בגדיס, וסול חומר במשכב מבמרכב: - והנושא אוחם. כל סלמור בענין סוב, וובו ורוקו ושכבת (10) וכל הנוגע בכל אשר יהיה החתיו. של זג (מ"ל פרק ד, א), בא ולימד על המרכז שיסא הנוגע בו עמא
- מיס, אלא אבר הגלוי, כמו הידים (מ"כ שם ה נדה פו:): בכל טומאומיו. וזה שהוליא הכחוב טבילח גופו של זב בלשון שטיפח ירים, ללמדך שאין ביח הסחרים טעון ביאח (II) וידיו לא שמף במים. בעוד שלא מבל מעומאחו, ואפילו פסק מוזבו וספר שבעה ומחוסר עבילה, מעמא
- מדתו שפוט ככולו, הוי אומר זה היסמו: (12) וכלי חרש אשר יגע בו הוב. יכול אפילו נגע בו מאחריו וכו', כדאימא במ"כ (פרשמא ג, א), עד איזרו
- יראס זוב, וכולן רלופין (נדס ממ:): (13) וכי ישהר. כשיפקוק (מגילה ה.): שבעה ימים לשהרחו. שנעת ימים מסורים ממומחת זינה שלח

בּׁמִּבׁו וֹמִבָּא מַבַבַּלַמַבֹּי (מַבְּיִתִּי) זְגַרְעַ וְרְחָלֵץ בַּמָּנִם אָנַרַבְּלִר נאָנה בובעצא מפונ הַבַּבעַ

لا الحُرِ الثال الحُرِ مِبِد الْمُصَالِ

בּפּוֹם וֹמִבֵּא מַּגַ_בַּמֹבֹּי וְנְיֵנְיִ מְּלְנִוּ מִּלְבִעַ זְּנָה וֹכְבָּס

וְטְּמְאָנּ עַּדְ־הָעְעֶנֶהָ (פּ) מִכְבַעַ זְנֵה וֹבִשְׁהַּוֹ בַמָּוֹם וְאָשֶּׁר אֲשֶׁר יִשְׁכָּב אָישׁ אֹתָה.

עַנְעָּהַ בַּשׁ יִּטְּמָא הַּגַ_עַהְנֶּהָבִי ימים פּהְיָה בְּנְדְּהָה וְכְלַ ⁶¹ יְהָיֶה זְבֶה בִּבְשְׂרֶה שִׁבְעַּת וָאִשְּׁתֹ בֶּי־תִּהְיָה זָבְּה דָּם

שַׁמָּב הֹּלְוּו וֹמִּמָא: בּׁנֹבַעוֹע וֹמֹמֹא וֹכָּב, אַמִּב בּבועוּפע וֹנִי מֹסֹאַר וֹכָב וֹכִלְ אַּהְּב שֹׁהַכַּׁב הַּלָּוּו וֹכִלְ

מַּגַ_בַמְּבֶּי בּׁנִיבְינִ וֹבְעַוֹּא בּפּוֹם וֹמְמֵא גֹּגַבָּה לְבוּהָוְעִי נִוֹסְׁעֵי, בֹמִּגֹּא ובלק_עוולה בממפבלצו וכבלם וכל בומנד

²² וֹלְּלְ_עַנְיָּתֹּ פֹלֹלְ_לַלְ. אַּמִּרַ_

בַּמָּנִם נֹמִמֹא הַּגַ_עַהְמֶּנֶב: تيق مُخِيْد بُحِقُو خُدُلُد بُلُمْ الْمُعْالِمِينَا الْمُعْالِمِينَا الْمُعْالِمِينَا الْمُعْالِمِينَا الْمُعْالِمِينَا الْمُعْلِمِينَا الْمُعِلَمِينَا الْمُعْلِمِينَا الْمُعْلِمِينَا الْمُعْلِمِينَا الْمُعِلَمِينَا الْمُعْلِمِينَا الْمُعْلِمِينَا الْمُعْلِمِينَا الْمُعْلِمِينَا الْمُعْلِمِينَا الْمُعْلِمِينَا الْمُعْلِمِينَا الْمُعِلَمِينَا الْمُعْلِمِينَا الْمُعْلِمِينَا الْمُعْلِمِينَا الْمُعِينَا الْمُعِلَمِينَا الْمُعِلَمِينَا الْمُعْلِمِينَا الْمُعْلِم

בַּבְּבָּי עַלֵיו בְּנְיְעוֹ־בְוֹ יִשְׁמָא עַדַ־ בְּּמִקְרְבֵּיהׁ בִּיהֹ יְהֵי מְּסָאַב בּ עַל־הַבְּלֵי אֲשֶׁרְהָוֹא יִשֶׁבֶתִּ מָאנִא דְּהִיא וְחָבָא עַלֹּוֹהִי וַאָּם עַל־הַמִּשְׁבְּב הוֹיא אַיֹּ וְאָם עַל מִשְׁבְּבָא הוּא אִי עַל

> ער רַמְשָׁא: נְתְ כְּלְ בָּסְרֵיה וִיהֵי מִסְאַב מכבע זובא נוסטו במוא עלבו אוו טפול

ick kum ick aml

ער רַלְשָּׁא: ווֹאַמִּבֿג בֹמַוֹא ווִבו מִסְאַב ביהי עלוהי שָכָבַת זַרְעָא

ונען מֹסֹאַבוּן מַר בַמְּמָא: מֹכְבָת זַרְעָא וַיִּסְחוֹן בְּעָיִא וֹאִשְׁלֵא דִישְׁכוִר וּבָר וָתַה

「ひむめ: בְּיִקְרַבְ בַּה יְהֵי מְסָאַב עַּר יומין קהי בריחוקה וכל יְהֵי דוֹבַה בְּבִשְּׁרַהׁ שָׁבְעָּא וֹאִטְּטֹא אָבוּ, טִבוּ, בַּוֹלָא בַּם

דְּתְּמֵיב עֲלוֹהִי יְהֵי מְסָאַב:

וובו מסאב עד דמשא:

לבוּמְוְנִי וֹנֹסִנוֹ דֹמָנֹא וֹינוֹי ולק בולובר ללק מאלא

מְסְאַב מַּג בַמְמַאַ:

עד רַמְשָׁא:

unclean until the even. all his flesh in water, and be 16 from a man, then he shall bathe tuo og bsse to woft sht i bnA

And every garment, and every

be unclean until the even. shall be washed with water, and 17 skin, whereon is the flow of seed,

and be unclean until the even. both bathe themselves in water, 18 man shall lie carnally, they shall The woman also with whom a

unclean until the even. whosoever toucheth her shall be impurity seven days; and blood, she shall be in her and her issue in her flesh be And if a woman have an issue,

sitteth upon shall be unclean. unclean; every thing also that she upon in her impurity shall be And every thing that she lieth

himself in water, and be unclean 21 shall wash his clothes, and bathe And whosoever toucheth her bed

until the even.

until the even. himself in water, and be unclean wash his clothes, and bathe thing that she sitteth upon shall And whosoever toucheth any

unclean until the even. when he toucheth it, he shall be the sany thing whereon she sitteth, And if he be on the bed, or on

סקמריס סיא (נדס מא:): (18) ורחצו במים. גוירת מלך סיק שַׁמְּשָׁמֵה סחשה בביקה, וחין המעם מעום נוגע בשכבת ורע, שהרי מגע בית

בנדתה. פפילו לפ רפסק פלפ רפיק רפשונק: אם כן סוא אדום (נדס יע.): בנדתה. כמו ומִפַּבֵל יְנְדָּסוּ (אינב יח, יח), שסיא מנודס ממגע כל אדם: אין דס מעמא אלא סבא מן סמקור (מ"כ פרשמא ד, ב): דם יהיה זבה בבשרה. אין וובס קרוי ווב לעמא אלא (91) בי חחיה זבה. (מ"כ) יכול מאחד מכל איבריה, מלמוד לומר והיא גלחה את מקור דמיה (ויקרא כ, יה),

(ES) ואם על המשכב הוא. סטוכנ, מו מיושג על משכנה, מו על מושנה, מפייל לו נגע בה, מף סות בדת מומת ה

וֹמֹמֹא מִבֹמֹנו וֹמֹנם +z אָלַנוּ וּלָנוֹי بتأثيا ふいて ľΨĆĽ

שָׁמֵאֶר הָוֹא: מְּמְאָמִה פִימֵי נְדְּמָה מִהָּיָה קוור על־נדְקָה בָל־יָבֵיי וַוֹר כּ בַבְּיִם בְּלֹא עָמִר נְדְּיָהָה אָוֹ בֶּיִ נאשה בי־נווב זוב דַּטָּה יָמָים

בְּטְּמְאָת נְדְּמָה: אָמֶּׁר מַמֶּב עְּלְיוֹ טְמָאׁ יִהְיָּה نتأث الأثارين لكم لتخزر ° מַּלְיוֹ בָּלְיוֹ בָּלְיוֹ בָּוֹלְהַ בְּמִשְׁכַּב בַּל_הַמִּמְבֶּב אָהֶבַעיהַכֹּב בֹּב

תֿע_טַה<u>ה</u>ב: בְּנְבָרֵוּ וְבְתַּאַ בַּמִּיִם וְמִבָּאַ

بَرَمُكِ الله לַנְה שָׁבְעָנָת יָמָוִם וֹאַעַר לַהַ שִּׁבְעָּא יוֹמִין וּבְתַר בַּן וֹאֶם_מִּנְוֹנִע מִאַלְנִע וֹסְפָּבֹע וֹאָם בַּכִיאַט מִבּוָבַע וֹטִמָּוֹ,

אֶל־פֶּתַח אָהֶל מוֹעֵר: 84_<u>r</u>et! וְעַבֹּגאַע אָנַעַם אָל שְׁבֵּיִעִי הְּנְרָים אָל שְׁבֵּיִ הְבָּרָ יוֹנְהָה וּבַיַּוֹם הַשְּׁמִינִי מַקַּח לָהֹ שְׁתַּי וּבִיוֹמָא הִמִינָאָה הַפַּב לַה

> עַּלְיוּ מְשְׁבְּבָא דִּיִשְׁכוֹב עַלּוֹהִי יָהֵי וֹבֹאָ- מִסְאַר הָבֹּגֹא וִמָּוּן וֹבַּאָ מַּבְּיר וִיהֵי הִיחוּקה עַּבְּהָהִי וִיהֵי אָישׁ וְאָם מִשְׁכָּב יִשְׁכּוֹב גִּבַר יָתַה

שַׁבוּ מְסְאַבֹּא הַיא: סאובתה ביומי ריחוקה על היחוקה כל יומי הוב מבן ביחוקה או צבי תדוב דַמַה יומין סַגִּיאָין בָּלָא וֹאִטַּטֹא אָבו*ָ גוַר* בוָכ

הֹלְנְעִי מִסְאָּד יְבִי כְּסְוָאָּבִע מאנא בשמר ニュロビ משקבא דחשכוב

口は(4) ווֹסִבוּו בֹּמֹוֹא וִיבוּו מִסֹאַד הֹּג וגללה לבוּמִוִיוּ لَّذُمْ لِيَوْدِمْ قُط نَمْظُمُ لَحُقُو زَخْم لِيَوْدَح خَدِيْلَ نُوْد

לְטַׁבַע מַשְּׁכַּן וְמָּנָא: ،بڑپ اُنڈی، اُنٹیا کُڑٹ کُٹڑھ שבון מפונון או שבון בני

> be unclean. every bed whereon he lieth shall shall be unclean seven days; and 24 her impurity be upon him, he And if any man lie with her, and

she is unclean. be as in the days of her impurity: issue of her uncleanness she shall her impurity; all the days of the have an issue beyond the time of 25 time of her impurity, or if she her blood many days not in the do sussi na svad namow a di bnA

uncleanness of her impurity. sitteth shall be unclean, as the and every thing whereon she her as the bed of her impurity; the days of her issue shall be unto Every bed whereon she lieth all

until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe z₇ things shall be unclean, and And whosoever toucheth those

shall be clean. seven days, and after that she 28 then she shall number to herself But if she be cleansed of her issue,

of the tent of meeting. them unto the priest, to the door or two young pigeons, and bring 29 take unto her two turtle-doves, And on the eighth day she shall

לממא בגדים: אלא על המרכב שנחרבה מעל הכלי: 🗈 בנגעו בו ישמא. ואינו מעון כבוס בגדים, שהמרכב אין מגעו מממא אדם סאמורס במקרא סעליון שמעון כנום בגדים: על הכלי. לרנום את סמרכנ: בנגעו בו ישמא. אינו מדבר

וכלי מרם (שם פרק ז, ג נדה לג): לומר ועמא שבעת ימים, ומה תלמוד לומר ותהי נדמה עליו, מה היא מעמאה אדם וכלי חרם, אף הוא מעמא אדם (42) וחדי גדחה עליו. יכול יעלה לרגלה, שאס בא עליה בחמישי לנדחה לא יעמא אלא ג' ימיס כמוחה, חלמוד

עשר יום הללו מהא זבה: רואה, ודרשו רבוחינו (נדה עג.) בפרשה זו, י"א יום שבין שוף נדה לחחלת נדה, שכל שלשה רלופין שחראה באחד ספירת ז' נקייס וקרבן, וסנדס אינס מעונס ספירת ז' נקייס, אלא שבעת ימיס מסיס בנדמס, בין רואס בין שאינס הללו: ער גדרחה. מופלג מנדמה יום אחד זו היא ובה, ומשפטה חרוץ בפרשה זו, ולא כדת הנדה, שזו טעונה (25) ימים רבים. שלשסימיס: בלא עה נדחה. אחרשילאושנעתימינדמס: או כי חזוב. אחגיסימיס

יְרוָה מוּוֹב שָּׁמְאָהָה: הבין עבען 日母は لظظ

אַט_עַאָּעַר וָנִאַבוּע פֿעַנאַ נִט עַע עַמּטַאַ

of her uncleanness. her before the Lord for the issue priest shall make atonement for for a burnt-offering; and the for a sin-offering, and the other And the priest shall offer the one

מפמיר

מהבנו אהב בעוכם: けるながはロ はおは必日 מממאלים للآلك

מַמְבֹּנוּ צַבּינִיהוֹן: יְמִׁתוֹ מִסּוֹאֲבְתִּהוֹן مُن خُدْر زَهْلُمُ لَا فَلَم أَنْ فَدُر زَهْلُمُ لَا فَدُر زَهْلُمُ لَا فَدُر زَهْلُمُ لَا فَاللَّهُ فَا فَالْ

the midst of them. defile My tabernacle that is in their uncleanness, when they uncleanness; that they die not in children of Israel from their Thus shall ye separate the

#⊔: מְמֵּנֵנְ שְּׁכְבַתְ־זֶרַע לְטְמָאָרִ יוֹרָמִפּוּל מִנֵּיה שְׁכָבַת זַרְעָּא אָט טוָנַט נַזְּבָׁ נַאָּאָר פַּבָּא בָּא

ŢĶĢĒĶŢX ĒĒ:

and of her that is sick with her that he is unclean thereby; the flow of seed goeth out, so

modw mort mid to bas, sussi as 28

This is the law of him that hath

אַמֶּר יִשְׁכַּב עִם־טְמֵאֶה: (פּ) عمراء عنجه خِنْكُد لَخَنْكُدُك لَخَيْجِيهِ لَخَلْدُهُم تَنْ يَنِدُنِكَ خِلْكِدِ וְתַבְּנִתְ בְּנְבְּטְבִי וְתַנִּּבְ אָטַ וְלְנְסְאוּבְתַה

מְם מְסְאַבְּטָא: ילניקבא ולגבר דישכוב

with her that is unclean. a woman; and of him that lieth an issue, whether it be a man, or 33 impurity, and of them that have

On Rosh Hodesh, read the Maltir and Haltarah on page 167. On Erev Rosh Hodesh, read the Haltarah on page The Haftarah is II Kings 7:3 – 7:20 on page 155. On the Shabbat before Pesah, read the Haftarah on page 185.

خفتانين تنظيد: מְנִע אָזֹג בֹּדֹג אַנִיגִן בֹּלֵּבְנִים ניְדַבֶּר יְהֹוָתׁ אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי

נוכבום ל בם לל ומושו: אַבֿרן בַּקרובִיהון אָישְׁקָאַ كاترا ĖÏL なるに

before the LORD, and died; Aaron, when they drew near NV after the death of the two sons of And the Lord spoke unto Moses,

למרי מום

בְּעְּנְן אֵרָאָר עַל־הַכַּפְּרֶת: אַשֶּׁר עַל־הָאָרוֹ וְלָא יִמֹּוּת כָּי ¿ġţţċu %<_ġţ, rēģtu לכֿלַ מַעַ אָלַ עַפֶּעָה מִבּינע وَ الْمُحْرِينِ الْمُحْرِينِ الْمُحْرِينِ الْمُحْرِينِ الْمُحْتِينِ الْمُعِينِ الْمُحْتِينِ الْمُحْتِينِ الْمُحْتِينِ الْمُحْتِينِ الْمُحْتِينِ الْمُحْتِينِ الْمُعِلِينِ الْمُحْتِينِ الْمُحْتِينِ الْمُعِينِ الْمُحْتِينِ الْمُحْتِينِ الْمُحْتِينِ الْمُحْتِينِ الْمُعِينِ الْمُحْتِينِ الْمُحْتِينِ الْمُحْتِينِ الْمُعِلْمِ الْمُعِين וַיּאִמֶר יְהְנְה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֶּר נַאֲמַר יִיָּ לְמֹשֶׁה מַלֵּיל עִם

בֹּהְנִוֹא אָנֹא מִטִינִקְ, הַּלְ בִּינִי בְּעַלְאֵ וְלָא וְלָא יִמוּטְ אָבוּי לְפָּרוּכְהָא לְקְּדָם כָּפּוּרְהָא בֹבֹל מֹבוֹ לַלוּגְאָא מֹנִינוּ

the ark-cover. for I appear in the cloud upon is upon the ark; that he die not; veil, before the ark-cover which into the holy place within the 2 that he come not at all times 'Speak unto Aaron thy brother, and the Lord said unto Moses:

- (וב) והזרחם. לין נוירס ללם פרישס, וכן נוֹרוּ מְמוֹר (ישעי' מ, ד), וכן נויר ממיו (ברמשים ממ, כו): ולא
- ימחו בשמאחם. סרי סכרת של מעמל מקדש קרוי מיתס:
- ממא טומאה ערב: (22) זאח חורח הזב. בעלכליס לחח, ומסו חורחו: ואשר חצא ממנו שכבח זרע. סרי סול כבעל קרי,
- (33) והזב אה זובו. בעל שמי רמיום ובעל שלש רמיום, שמורמן מפורשת למעלה:
- שלא סמום כדרך שמס פלוני, וס ורוו יוחר מן סראשון, לכך נאמר אחרי מוח שני בני אסרן: משל למולה שנכנם אללו רופא, אמר לו אל מאכל נונן ואל משכב בטמב, בא אמר ואמר לו אל מאכל נונן ואל משכב בטמב (I) וידבר ה׳ אל משה אחרי מוח שני בני אהרן וגר׳. מס מלמוד לומר, סיס רצי מלטור צן עוריס מועלו,
- סוא ממ: בי בענן אראה. כי ממיד אני נכאס שם עמוד ענני, ולפי שגלוי שכינמי שם יוסר שלא ירגיל לצא, (2) ויאמר ה׳ אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא. עלל ימות כדרך עמתו נניו: ולא ימות. עלס בל

בּבּבּר בּן בַּבָּקר לְחַמָּאִנוּ וֹאָנִק לְמוּדִּשִּׁא בּנוּר בּר מוֹנִי

نْجُرِيْمُٰتِ: چوڙه יּצְוֹך בְּגְרֵי־קַבָּשׁ הַם ילאַבוֹמ בַּרְ וַטִּגְר יִבְמִצְוֹפַׁנ וּמְכְּנְסֵי־בַד" יִהְיַנִי עַּל־בְּשֶׂרַוֹ יִלְבַּשׁ וּמִכְּנְסִין דְּבוּץ יְהֹוֹן בְּעִרֶּעַ_בְּע ياك

ָהֵׁלֵג_הָּמִּנִגַׁג מּוּגִם לְטַמָּאָ**ע** נַפַּׂב بظهِب مُتب خُدْر نَصْلَهُم نَكَاب بِمَا خَبْضُفُه يَحُدُر نَصْلَهُم

וְאָּיִלְ אֶּחָד לְעַּלְּה:

בֿהֹנו ובֹהַנ בּינו: لنظتــ ÄÜÜL

פַתַח אָהֶל מוֹמֶר: וְהָצֶמֶיר אָסָם לפָּנֵי יְהוָה

וֹנוִנַג אָנוֹע כַתּּוֹאִזֹכִ: אַבֿלְוּת אוּרֶל אָבוֹר לַיהוֹנְה لثطَا هَتَالًا مَرٍ مِثَرًا سَمُمَالًا صَالَ

לְעַמְּטָא יִדְכָר לַהָּלְטָא: בּוֹאֵט וֹבֹאָ אַנֹוֹגִן אֶבְ_נַעַּנְתָה בּּבֹא וֹנִי הַבְּינִק אַנִינן

בּאָבוּע וֹנִלְבּאִנּנוֹ: ליבְשָׁאַ אַנּוּן וֹנֹסִׁבוּ בַּעָּנֹאַ נִינ تابلا ĘĽŀŴſĿ 45tm ドロログス になれては立め מל בשביה והמינא דבוצא יִלְבָּׁה בֹּטִינִא בְּרוּצָא בְּלוּדְשְׁא

לְנַוֹּמְלֵא יַנְוֹכַר נַוַר לַהַּלְלָא: ΧĠιĽι

لْحَقْد لِمَامَنَٰ× אָטַ פָּּר וּיקְרִיב אַהָרן יָה הּוֹרָא

בַּמְּגִינִם 'וֹפַב זִים שַׁבוּו גַּפּוּנוּן וּיִבּים הֿקוני וֹהֹל אָלָה בּינוּיה:

נשנון שבם גו בטבה מהכן

וושו אַבורן על

741817: לְמִּלִא בַּוֹּ נְתַּבְּא טַב אַפֿונון מּוַבּון מּוַבּא טַר

> ram for a burnt-offering. bullock for a sin-offering, and a 3 the holy place: with a young Herewith shall Aaron come into

garments; and he shall bathe his be attired; they are the holy and with the linen mitre shall he be girded with the linen girdle, 4 breeches upon his flesh, and shall tunic, and he shall have the linen He shall put on the holy linen

flesh in water, and put them on.

burnt-offering. s not mer and one tam for a Israel two he-goats for a To neregregation of the children And he shall take of the

atonement for himself, and for which is for himself, and make 6 bullock of the sin-offering, And Aaron shall present the

the door of the tent of meeting. 7 and set them before the Lord at And he shall take the two goats,

LORD, and the other lot for the two goats: one lot for the And Aaron shall cast lots upon

Azazel.

זהו פשומו. ומדרשו לא יבא כי אם בענן הקטרת ביום הכיפורים (יומא נג.):

- ביוס סכיפוריס, כמו שמפורש נקוף ספרשה בחדש השביעי בעשור לחודש: (ε) בואח. גימערים עלו ד'ממות ועער, רמו לבית רמעון: בואח יבא אהרן וגרי. ומף זו לם בכל עת כי מס
- מבגדי והב לבגדי לבן, ומבגדי לבן לבגדי והב, ובכל חליפה טעון טבילה ושני קדושי ידים ורגליה מן הכיור (יומא אומו סיוס טעון טבילה בכל מליפומיו. וממש פעמיס היה ממליף מעבודת פניס לעבודת מוך, וממוך לפניס, ומשנה אל,י): יצנף. כמרגומו יָמַמּ בְּרֵישֶׁפּ,ינימ ברמשו, כמו ומנמ בגדו (ברמשימ לע, מו), וַמַּמְּמָמִיפּ: ורחיץ במים. קמיגור נעשה סניגור, (ר"ה כו.) אלא בד' ככהן הדיומ, וכולן של בון: קדש ילבש. שיהיו משל הקדש (מ"כ פרק (+) כחנח בד וגוי. מגיד שלינו משמש לפניס בשמונס בגדיס שסול משמש בסס במוץ שיש בסס וסב, לפי שלין
- בעדו ובעד ביחו. ממודה עליו עוממיו ועומה בימו (שם לו: מ"כ פרשמה ב, ג): (6) את פר החשאת אשר לו. סלמור למעלס, ולמדך כאן שמשלו סוא בא ולא משל לבור (שס ג:): וכפר **ζζ.)**:
- עואול. סום סר עו וקשס, נוק גבוס (מ"כ פרק ב, מ יומם מו:), שנפמר פֶּבֶץ בְּוַבֶס, ממוכס: בימין וחברו בשמאל, ונוחן עליהם, אח שכחוב בו לשם, הוא לשם ואח שכחוב בו לעואול, משחלח לעואול (יומא למ.): (8) ונחן אהרן על שני השעירים גרלות. מעמיד למד לימין ולמד לצמלל, ונומן צ'ידיו בקלפי, ונועל גורל

ליהוְה וְשְׁשׁה חַשְּׁאִת: אַשֶּׁר עַלְּה עַלְּיִר תַגּוּרֶל דִּסְלִיק עַלְּיִה עַּדְבָּא לִשְּׁמָא

고역<u>구</u>유다: עְּלְיִוּ לְשַׁלְּח אֹתָוֹּ לַעְּוֹאַזֵּל לִשְּלְחָא יָתִיה סּ עַוּנְגַׁלְ לְהַּוֹֹאִיְכְ וֹהֹבֹּא בְהַוֹאִיֹרְ וִטְּטִם בּּגַ

אָת־פָּר הַחַטַּאָת אַשֶּׁר־לְוֹּ: להגן ילהע כיטן וֹהִעֹם הַחַמַאַרוֹ **xur-ぐr** ※に「眞し ダニー

בּשְׁע וְעִבְּגאַ מִבָּגע לַפָּּוֹבְכִּע: וְמֶלְאָ שַׁפַּוֹּוִ לַמְּבָע סַּמִּים ^{،عدمر} گُنُّ شِيرِحُ nِنَابِچْنِ بَارَتُ نَرْجُهُ لِيَقِلُ فِي اللَّهُ لِي الرَّاحِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الل

מַל־הְמֶהְוּה וְלָאִ נְמִוּה: עַקְּטְרֶת אָת־הַכַּפָּרָת אֲשֶׁר ق رَطِير بِمَلِم بِحِوِم، هِيرًا

בַּאֲבֻבּבּה מוֹבֿה_פֿהֿטוֹנום جَالِمُكِ إِذَهُ إِنْ يَوَقِدُكِ نَهُكِ אַז בֿאָבֹבֿהָן הַגַ-פַּנָּנוּ

And Aaron shall present the goat אַבְּרִירָ אַבָּרִירָ אַבָּרִירָ אַבָּרִירָ אַבָּרִירָ אַבָּרִירָ אַבָּרִירָ

بْسَلِينَ ﴿ كِوْلِ مِنْ غِيْتِهِ بِرْ ذِوْفِتِهِ يَعْزَنُهِ ا لْلَاهُمْرِد كَيْهُدِ مُكْنِ مُكْرِد يَجُودُكُ يُحَرِّدُ مُجَرِينَهُ

نابكبك לוכוס זט טולא בַםמַּלא מַלוְנִי ומל אַנשׁ ביתיה ועבוב אַבון זט שוָרָא

נומול מנוו לפרוקמא: למבע בוסמול מן קַדָם יִי יִמְלֵי חופּנוֹהי באישא מעלני נופב מבו מטשושא שמבון

סְהַרוּהָא וְלָא יְמוּה: למובשא זנו לפובשא בהג אַגמּטֹאַ כֿבֹם !! !!טֹפּֿג אַנּוֹ וֹנְתַּן אֶת תַּקְּטֶּת עַל הַאָּשׁ וִיִּמֵין נָת קַשֹּׁהָת בּוּסְעַנָּא עַל

בְאָבְעָהַיִי: נבו הַבֹּה וֹמִנוֹן מוֹ בַּמֹא ילַבְם כָּפּוּבְתָּא ベドバジ עַכַפּּוֹבע באָאָביהוע הַלְאָפּוּ כָפּוּבעּא הַפָּּר וְהִיְּיָה וִיפַּב מִדְּמָא דְּתִּיָדְא וִיַּדִּי

> sin-offering. LORD, and offer him for a upon which the lot fell for the

wilderness. him away for Azazel into the atonement over him, to send before the Lorp, to make fell for Azazel, shall be set alive But the goat, on which the lot

which is for himself. the bullock of the sin-offering and for his house, and shall kill make atonement for himself, which is for himself, and shall bullock of the sin-offering, And Aaron shall present the

small, and bring it within the full of sweet incense beaten before the Lord, and his hands coals of fire from off the altar And he shall take a censer full of

the testimony, that he die not. cover the ark-cover that is upon that the cloud of the incense may upon the fire before the Lore, And he shall put the incense

blood with his finger seven times. ark-cover shall he sprinkle of the the east; and before the his finger upon the ark-cover on the bullock, and sprinkle it with And he shall take of the blood of

(9) ועשהו חשאת. כשמנים סגורל עליו קורם לו שם ופומר לם' מעפת (מ"כ שם ס):

- למימס (שס ו): לכפר עליו. שימודס עליו כדכמיב וָסְמַוַדֶּס עַלָיו וגוי: לשואול, ואיני יודש שילוחו אם למיחה אם לחיים, לכך נאמר ישמד חי, שמידחו חי עד שישחלה, מכאן ששליחוחו (10) יעמד חי. כמו יועמד מי, על ידי אֿמריס, ומרגומו יִפְּקַס כַּד מַי. מה מלמוד לומר, לפי שנאמר לשלח אומו
- וקדשיו, כמו שנהמכ, וְכִפֶּר עַל כַּקֹבֶשׁ מִשָּׁמְהֹמ וגוי (מ"כ פרק ד, צ): בֵּיִּמ שַׁבֵּרֹן בְּּרְבִּרִּ מֶׁם סִ'וגו' (מסליס קלס, יע), מכאן שסכסניס ממכפריס בו, וכל כפרמן אינס אלא על עומאת מקדש (II) וכפר בעדו וגוי. וידוי שני עליו ועל אחיו הכהנים, שהם כלם קרוים ניחו (שם פרשחא ג, א), שנאמר
- מג:), שמערב יום הכפורים היה מחזירה למכחשת: מ"ל דקס, וסלא כל סקעורם דקס סיא, שנאמר וְשֶׁמַקְמָ מִמֶּנְּס סְדֵּק (שמוח ל, לו), אלא שחסא דקס מן סדקס (יומא (12) מעל המזבח. המילון (יומל מה:): מלפני ה'. מלד שלפני הפתת, והול לד מער בי (שה): דקה. מה
- (51) על האש. שנמוך סמממס: ולא ימוח. סל לס לל עשלס כמקנס מיינ מימס (יומל נג.):

لْخَفَرْدُ لِلْأَفَةُ لِلَّهُ الْخُفُرُكِ لَا يُعْرِفُونُ لِنَاءً הַפְּׁר וְהַזְּּה אֹהָוֹ עַלֹּרַבַפִּבֶּה דְּתּוֹרָא וְיַבִּי יָהֵיה עִּ בְפוּרְהָא וְקְדָּם כְפוּרְהָא: אָת־דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עִשְּׁר לְדָם לְרַמֵיה בְּמָא דַעַבִּר לְרְמָא هُم_مَقَرَب كِفَلَاثِي لَمُشَلِ كُمُوْرِ كُوْدِينَ فَمِ لِيَقَدِيهِ יי אַשָּׁר לַמְּּם וִבִּבוּאָ אָטַ־דָּמָוּ דַּלְמַּמָּא וַיַּמֵּיל יָה דְּמִיה Then shall he kill the goat of the אָר שְׁמָלֵיה אָר יְהַשְּׁמָלִא אָר שְׁמָלֵיא בּוֹחַשְּׁאָרוֹ וְיִבּוֹס יְר

ark-cover. the ark-cover, and before the the bullock, and sprinkle it upon Doodd as he did with the blood of within the veil, and do with his people, and bring his blood sin-offering, that is for the

בְּתָּרְ שָׁלְאָהֶם: رِيْنِ مَنْفِد مَשْدِا هِجُم كَوْضُوا بَوْنِهِ يَـٰשُدِر فَوْمَا **くぐく_**□回汐はロ or خُدُّد نَشِلُهُم يَنْظَفِهُمْنَالُهُ خُدُّد نَشِلُهُم

ובן יעשה לכל השאיהון ובו יעביר יממרדירוון إجهد وك ترظيت بالفريغة راجود وذا جرا التهد بالقريد

زَرْحٍ يُخَيِّ لِمِ زِنَيْنَ الْخِيْثِحِ ازْدَعِ يُبْتِم كِمْ نِنَدَ لِمُشْوَا

حُر كَالَاكُمْ لِمُنْشِلَةُ حِنْ فَالْمُلِّكُمْ عَالَمُ الْمُلِّكُمْ فَي الْمُلْقِدُ فَي الْمُلْقِينَ فِي الْم إجهد جעיו جקירשא עד מפקיה וילפר

₩ بخمَل قبي بخمَد خُمِ كُلَام مُعَرِّبِ بَمْ هُرُم قبيَد لَمْم ע מוֹעָּד בְּבֹאָוֹ לְכַפֶּּר בַּקְּדֶשׁ וִמְנָא בְּמִיעֲלִיה לְכַפָּרָא

מֹמֹמֹאָנוּ בֹּנֹג וֹמִּבְאָנִי

לבלוני במובה סביב:

מְבֹּת פֹּתֹעִים וֹמִנִירַוְ וֹלַבַּמִּוְ

נְהַנְּׁה עְּלְיֵיו מִוֹ הַבְּהָם בָּאָצְבָּעִוֹי

סחור סחור: ווטו גל קרנת מדבקא הפְּר וּמִבַּם הַשִּּעִיר וָנְתָּן עַל" בעובא ומבמא באפובא איי יְהֹנֶה וְכְפֵּר עְּלְיֵוּ וְלְלֵחׁ מִדָּם נוכפר עלוהי ווסב מדשא إرْنِهُ هِرَ ـ הَوْرُجُنَ هِٰشِدَ رُخِيْدَ ﴿ رُوْرُجُنِهِ يَجَهُدُ لَا رُزُ

מפואלט לני ושָבאל: は必れはお.ビ シロロ Ċί

> nucleannesses. them in the midst of their meeting, that dwelleth with and so shall he do for the tent of transgressions, even all their sins; Israel, and because of their do norleannesses of the children of for the holy place, because of the And he shall make atonement

and for all the assembly of Israel. himself, and for his household, and have made atonement for holy place, until he come out, in to make atonement in the tent of meeting when he goeth And there shall be no man in the

of the altar round about. goat, and put it upon the horns bullock, and of the blood of the shall take of the blood of the and make atonement for it; and altar that is before the LORD, And he shall go out unto the

of the children of Israel. hallow it from the uncleannesses seven times, and cleanse it, and blood upon it with his finger And he shall sprinkle of the

- (+1) והזה באצבעו. סומה ממח נמשמע: ולפני הכפרח יזה שבע. הרי מחת למעלה ושנע לממה (יומה)
- קל.): כאשר עשה לדם הפר. המה לתעלה ושנע לתמה (שה נה.): (15) אשר לעם. מה שהפר מכפר על הכהנים מכפר השעיר על ישראל, והוא השעיר שעלה עליו הגורל לשם (שם (G.):
- ושבע למעס (יומל נו:): השבן אחם בחוך שומאוחם. אף על פי שסס עמליס, שכינס ביניסס: מועד. כשם שהוה משניהם בפנים, אחח למעלה ושבע למטה, כך מוה על הפרוכח מבחוץ משניהם, אחח למעלה סיא שוגג (שבועות יו: מ"כ פרק ד, ב): ומפשעידם. אף סנכנמין מזיד במומאס (שס ג.): וכן יעשה לאהל (16) משמאה בני ישראל. על הנכנסין למקדש גמומאה ולא נודע להס צסוף, שנאמר לכל ממאמס, ומעאת
- לפוניים (יומא נס:): וכפר עליו. יומה היא כפרמו, ולקס מדם הפר ומדם השעיר, מעורבין זה למוך זה (יומא על ספרוכם, ועמד מן סמובם ולפנים וסוס, ובמסנום סמובם סוקיקו לגאם מן סמובם ולחוך, ויסחיל מקרן מורחים (18) אל המובח אשר לפני הי. והמובח הוהב, שהואלפני ה' בהיכל. ומה הלמוד לומר וילה, לפי שהוה ההואח

تِلِلِّ: עַמּוְבְּחַ וְהַקְּרָיִר אָת־הַשְּׁעָּיִר וְעַלְ מַוְבְּחָא וִיקְבִיב יָת אָת־הַלְּהֶשׁ וִישִׁיצֵי اذخل موقد

בּוֹע־אָיִהְ מִטֹּי עַמִּלְבָּרָע: ڶۿٮڂٙڔۦ؋ۺؙؗٙۺ؞ڷؚٵڡ ٨٩٩ אָת־כָּל־עַוֹנִת רַאָּשׁ הַשִּּׁעִיר הַחַי וְהִהְנַדֶּה نُحْمَكُ هَلَالًا هُلا مُنَّا، نَبُر مَرْ

אָנו_עַמָּּמְנוּ בַּמִּגַבָּי: עניקם אַל־אָנֵץ גְּזַרֶּת וְשִׁלָּח בָּל חוֹבֵיהוֹן לַאַרַע דְּלָא " וֹנְשָּׁא עַשִּּׁמִּׁיִר מְּלְיִּר אָתַ-בְּלִי וִיִּשִּׁיִלְ צִּפִּירָא מְּלְוָנִי יָת

וְהִנִּיהָם שֶּׁם: לַבְּמִ בִּבְאָנִ נישָּׁאַם אָּטַ־בּּגָּבֵי. הַבְּּד אָשָּׁר וְיִשְּׁלִח יָה לְבוּשֵׁי בוּצָא برجة يحيرا هِر يُخِير منشِد إيرسنظ يحيدا خِينِهِ وَانْتِهِ

וּבְעַלֵּר הַעָּיִם: ואָטַ מַלְטַ טַמְּם וֹכַפָּב בַּמְּבִוּ יָט מַּלְטָנִי וֹנִט מַּלְטַ מַפֹּא בְּנְדְיִו וְיָשְׁא וְשְשְׁה אָת־שְׁלְתוֹ לְבוּשׁוֹהִי to בְּמְבַוֹּם בַּיְנְהָה וֹלְבַהָה אָנִי בּאָנִר פַגִּיה וִילְבַּה יִנִי

בגדים ליום כפורים אחר (יומא יב:):

גַּפֿירָא חַיָּא: וֹאָטַ לוּדְשָׁא וֹמֹלְ מַשְּׁכֹּן וֹמִנֹא なれてはしく

לְמָּגִבְיבֹּגְא: إشَوْن خَيْد يُحَد يَامُرا كِمُنْك מַל ביש צָפִירָא וִישַּׁלַח לְכָל הַמְּצִיהוֹן וְיִמֵּין יְהְהוֹ וֹמִּבְאֵק וֹנִינ כֹּלְ מִבְּיִבוּנִוּן נונבו הקוניו לנו כל הולנו בנו יְדוֹהִי עַל הֵישׁ צְפִּירָא חַיָּא ניסמור צַּבַרו יָת תַּרְמֵין

בַּמָרְבְּרָא: וֹטַבֹא ווְהַבַּע זֹט אַפֿוֹנא

التلائمورا بوفاء \$5_עַלְבָה בּלְבָה בּמִינְּלִיה לְטִּוּדְהָּא

נוכפר מַלוָנִי וַמָּל מַמָּא: בַּמַּיָם וַנַסְחֵי וָת בִּשָּׁרֵיה בִּמַיָּא

> altar, he shall present the live and the tent of meeting, and the of atoning for the holy place, And when he hath made an end

him away by the hand of an head of the goat, and shall send and he shall put them upon the transgressions, even all their sins; Israel, and all their the iniquities of the children of goat, and confess over him all evil edt to beed edt noqu ebaed And Aaron shall lay both his

wilderness. shall let go the goat in the land which is cut off; and he him all their iniquities unto a And the goat shall bear upon

appointed man into the

wilderness.

there. holy place, and shall leave them put on when he went into the the linen garments, which he tent of meeting, and shall put off And Aaron shall come into the

himself and for the people. and make atonement for oftering of the people, burnt-offering and the forth, and offer his 24 his other vestments, and come water in a holy place and put on And he shall bathe his flesh in

- וקדשו. לעמיד לבא (מ"כ פרק ד, יג): (פו) והזה עליו מן הדם. אמר שנתן מתנית באלצעו עלקרנותיו, מצָס ז'סואות על גגו: ושהרו. ממס שעבר:
- (IS) איש עחי. המוכן לכך מיום הממול (יומה בו:):
- וְמַשְׁבֵּי בַן יְבּוֹח מֶלַ סַּמַּמַנֶּס, וּחֹחֹר כך וּבְּמֹ מַבַּרֹן: והבירום שם. מלמד שמעינין גניוס, ולמ ישממש במומן מרבעס ַ וְשֶׁלְּם שֶׁם בַּשְּׁמִּיִר בַּמִּגַבְּר יְנְבַׁם ן שֶׁם בְּשָׁבִי בַּמִּיִם וִדִּוּ יְנִינְלָם וְמְשֶׁם שֶׁם תַּלְמוִ וִדִּוּ יְנִשְׁם שֵׁלֶבִ בַּמַּמָשִׁם וִדִּוּ יִנִלְ בִפַּרִשִב תַּב וממיד של בין סערבים וקעורת ססיכל שעל מובח ספנימי בבגדי וסב, וסדר סמקראות לפי סדר סעבודות כך סוא, של מחחה בבגדי לבן, ואילו ואיל העם ומקלח המוספין בבגדי זהב, והולאח כף ומחחה בבגדי לבן, ושירי המוספין וסב לחמיד של בין הערבים. וזהו קדר העבודות, חמיד של שחר בבגדי והב, ועבודה פר ושעיר הפנימים וקערת אם הכף ואת המחחה שהקעיר גה הקערת לפני ולפניה: - ופשט אח בגדי הבד. אחר שהוליאם ולוצש צגדי אימורי פר ושעיר שנעשים בחוץ בבגדי וסב, ומוכל ומקדש ופושמן ולובש בגדי לבן. ובא אל אהל מועד. לסוליא יומא (דף לב.), ואמרו כל ספרשה כולה אמור על הסדר מוץ מביאה זו, שהיא אחר עשיים עולמו ועולה העם והקערת (33) ובא אהרן אל אהל מועד. אמרו רצומינו, שאין זס מקומו של מקרא זס, ונמנו מעס לדצריסס צמפרמ

(J(4) نْݣْن تْݣْرَ تْلْمَهُمْن نْݣْمْند زْزْن هَلْجْر שלישי

נְבָּוֹא אֶל_הַמַּהַנֶּה: אָנוַ בֹּמִנוֹם וֹאַנוֹנוּ. כֹּוֹ ر كَمَّاهُإِدِ نَحَدُّهِ فَلَأِدِهِ لَلْكَامُ دَمَّاهِ يَعْدَمُ عَلَيْهِ لَمُعَامِ يَعْدَمُ عَلَيْهِ الْمُعَامِ אָנוַ וּיִׁבְּוֹלֵינִ יִּיִבְוֹנְתִּיבִּילִ これははいし

نَكُلًا فَلَيُّمًا: בְאָהָ אָנִרַלָם וֹאָנַרַבְּשָׂנִם אָל־מִחָוּץ לַמַּחֲנָה וְשֶׂרְפָּוּ בְּמָם לְכַפָּר בַּמְּבִישׁ יוֹצָיא מִדַּמְהוֹן לְכַפָּרָא בְּמִיּדְשְׁא ע הַחַשַּׁאַר אֲשֶׁר הוּבָא אָת־ צְפִּירָא דְּחַשְּׁהָא דְּאָהְעַל וֹאָטְ פָּב עַוֹטַמְּאָט וֹאָנו מְמֹּגוב וֹנִט טַנָבֹא בַּטַמָּטֹא וֹנִט

نَعَلَد، كَا نُخْبِع عُم لِنَمْلَأُنِهِ: וֹנַמְּבֶּנֶ אָלָם וֹכַבָּּס בֹּלֹבְוּו

בְּאַנְבְׁע נְעַצְּבְ עַלֵּבְ בַּעוּכְכֶּם: בַּנִנִכנו: וֹכֹּל_הָלְאָכֹּעִ לעגה שמני אָטַ־נַפַּהָטִיכָּם <u>₽</u>₩ 6z كَلِلْمِ <u>L</u>WC.V. וְהְיְמָה לְבֶם לְחָקָּת עּוֹלָם

نَصَٰلُادِ: ۵۰٫ ۲۰٬۱۵

יבַתַר בו ייעול לַמַשָּׁרִיתַא:

نئط خَمُلُكِيا نُئْك *نِحُكْكِيا: נולבון לוובא גע ממלבון יהפקרו למברא למשריהא

וכל מבידא לא הענברון לובוא שמוו זה נפשמכון בוא הבולאני לההבא לכון ללום הלם

חוביכון קדם יי הדכון: הַבְּיכוּן לְדַבְּאָה יָהְכוּן מִבּל אָבוּ בִּיוֹמָא הָדֵין וַכַפַּר

> spall he make smoke upon the And the fat of the sin-offering

afterward he may come into the and bathe his flesh in water, and for Azazel shall wash his clothes, And he that letteth go the goat

.ganb skins, and their flesh, and their they shall burn in the fire their forth without the camp; and in the holy place, shall be carried brought in to make atonement sin-offering, whose blood was sin-offering, and the goat of the And the bullock of the

may come into the camp. flesh in water, and afterward he wash his clothes, and bathe his And he that burneth them shall

sojourneth among you. home-born, or the stranger that shall do no manner of work, the ye shall afflict your souls, and on the tenth day of the month, unto you: in the seventh month, And it shall be a statute for ever

clean before the LORD. from all your sins shall ye be 30 be made for you, to cleanse you; For on this day shall atonement

הבע בני ישְׁבָםל וגוי: אח עולחו. איל לעולס סאמור למעלס בְּוֹאֹם יָבֹאׁ שַׁבַּרֹן וגוי: ואח עולח העם. ואיל לעולס סאמור למעלס בּוֹאָם אח בגדיו. שמנס בגדים שסום עובד בסן כל ימום סשנס: ויצא. מן ססיכל הל סחלר שמובם סעולס שס: וינשה סימס בגג בימ סַפַּרְנָס, וכן ד' עבילות סבחות חובס ליוס, חבל סכחשונס סימס בחיל (שס ל. ח"כ פרק י, ח): ודלבש שכשסוא מְשַׁבֶּס מבגדי לכן לבגדי והכ מעון מכילה (שם לב.): במקום קדוש. המקודש בקדושת עורה, והיא מבילה, שבהוחה מבילה פשמ בגדי והב שעבד בהן עבודה חמיד של שחר ולבש בגדי לבן לעבודה היום וכהן למדנו (+2) ורחץ אח בשרו וגו׳. למעלה למדנו מורחן אח בשרו ולנשם שכשהו מַשַּנֶּה מבגדי והב לבגדי לכן מעון

שַּׁעַלוּ עָלָיו קַעֹרֶת זְרֶה וִעֹלָה וִתִּנְמָה (שמות ל.): (25) ואת חלב החשאת. פימורי פר ושעיר: יקשיר המזבחה. על מוזמ הפילון, דפלו זפנימי כפיז לפ

(עב) אשר הובא את דמם. לסיכל לְפַנִי ולפניס:

מוקם: נְעְּנְיִם אָּעַרַנְּפְּשְׁנִיכִים עַפֿע יִנְעָּנְוּן יָנִי נָפְשָּׁנִיכִוּן לַנָם הַבְּע הַבּעוֹן הַגאַ לְכְּם הַבֹּא הַבּעֹא הַגאַ לְכִוּן

\$₹□:

souls; it is a statute for ever. unto you, and ye shall afflict your It is a sabbath of solemn rest

עַבָּר בִּגְּדֵי, עַלְּבָה: שַּׁטַע אַבְינ וֹלְבָּהָ אָעַבּלִינֵי. בּ וַאֵּשֶׁר יִמִלְא אָת־יָדוֹ לְכַּהָן إجؤר הַכּהֵן אֲשֶׁר־יִמְשָׁח אֹתֹוֹ

לבושׁו קודשְא: ווֹלְכֿה וֹנו לְבוּהָוּ בוּגֹא ىن كانك څڌ دين נוכפר כְּהַנָא דִּירָבֵּי יָהָיה

garments. linen garments, even the holy atonement, and shall put on the father's stead, shall make the consecrated to be priest in his anointed and who shall be And the priest, who shall be

لْمَحْ حُمْ مَن يَكُلُحُ لُحُقِّدٌ : עמּוְבָּח וְכַבָּר וְעַלְ תַכְּהָנָים はばげ しゃしゃ だんしゅん וְּכְפֶּרְ אָתְרַמְקְבָּשׁׁ תַּלְּבָשׁׁ וִיכִפּר עֵּלְ עַקְּדֵשׁ קוּדְשָּׁא

וֹמֹל כַּל עַמָּא דַקְּהַלָּא מֹוֹשֹׁיא וֹכֹפֹּר וֹמֵלְ כַּנִוֹנִא

people of the assembly. for the priests and for all the and he shall make atonement tent of meeting and for the altar; shall make atonement for the for the most holy place, and he And he shall make atonement

ಜ್ಞ⊓ದೇಜ್ಞ⊓: (ಡ) מְכְּלְ־חַמֹּאִהְם אַחַת בַּשְּׁנְה מִכָּל חוֹבֵיהוֹן חַדָּא בִּשְׁמָא ±£ מּוֹלֵם לַכַּפֶּּׁר מַּלְבַבְּׁנֹוֹ וֹמִּבְאָלָ לַכַּפּּבֹא מַלְ בַּׁנִוּ וֹמִּבָּאָלַ نْتَانَت بِهِن حُرْثِه خُنُونَ يَنْتَ، يُه خُرِياً خِفْتُه هُجَهُ

וֹמְבֹּע כֹמֹא צִפּפֿוּע וֹנֹ

the Lord commanded Moses. once in the year.' And he did as Israel because of all their sins atonement for the children of statute unto you, to make And this shall be an everlasting

:gaiyse

לאלור: קאלור:

יְהוָה לַאִּמְר:

ءِ لَهُمْ خُمْ خُرَادُةٌ، نَهُلُهُمْ لَهُمَالُكُ لَمُن خُمْ خُدٌ، نَهُلُهُمْ لَنَامَال يَـجُد \$<_هَيَدٍا لَهُ<_جُزُرِ مَجْرِمُ مَا هَيَدِا نَمُا خَرَبُرُ مَجْرِمُ مَا هَيَدِا نَمُا خَرَبَرَهُ

אַליהָם זָה הַדְּבְר אֲשֶׁר־צְּוָה לְהִינִ בּיוֹ פִּתְּמָא דְפַּפֵיד יָיִ יהוֹה לאמר:

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יְיָ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

commanded, saying: the thing which the Lora hath Israel, and say unto them: This is sons, and unto all the children of Speak unto Aaron, and unto his

And the Lord spoke unto Moses,

देखंग्रंदाः בְּמַהַנְהְ אֵּוֹ אֲשֶׁר וִשְׁהַם מִהִּיץ י שְׁחַׁם שִּוֹר אוֹ־בֶשֶׁב אוֹ־עֵז דְיִכּוֹס חּוֹר אוֹ אַמַר אוֹ עֵז אָישׁ אִישׁ מִבּוּת יִשְּׁרְאֵל אַשָּׁר וּבָר וּבָר מִבָּית יִשְּׂרָאֵל

בׁמַמָּבׁנִיםׁ אַנְ בַּנֹכִּנִם מִבּבֹּא

the camp, camp, or that killeth it without ox, or lamb, or goat, in the house of Israel, that killeth an What man soever there be of the

- ללמד שאם בנו ממלא את מקומו, סוא קודם לכל אדם (מ"כ שם ס): סכסנים גדולים שעמדו מילשיסו ולילך, שבימיו נגנוס ללומית של שמן סמשמס (יומל גב:): לבהן החה אביו. ידו. אין לי אלא המשוח בשמן המשחה, מרובה בגדים מנין, מלמוד לומר ואשר ימלא את ידו וגוי (מ"כ שם), והם כל פרק מ, ד), לפי שנאמרס כל ספרשס באסרן סולרך לומר בכסן גדול סבא אמריו שיסא כמוסו: ואשר ימלא את (25) וכפר הכהן אשר ימשה וגרי. כפרס זו של יוס הכיפורים הינה כשרה הלה בנהן גדול (יומה עג. מ"כ
- לגדולמו אלא כמקיים גזירת המלך: (48) ויעש כאשר צוה ה׳ וגוי. כשהגיע יוס הכפורים עשה כקדר הזה, ולהגיד שנהו של ההרן שלה היה לוצשן

מטו: וְנְבְּבֶרָת הָאָישׁ הַהָּוּא מָמֶּרֶב يَتِשُد حُهِرُكُ رَبَانِهُ بِوَا كِهُرُكُ لِيَالِيهُ إِلَا لِيَهُدُ ליהוְה לפְּנֵי מִשְׁכַּן יְהוְיָה דָּם خلخا نْهُمْ فِيمَا كِيْمُ مَاثِيرٌ كِيْمُ إِذِهُ مِنْهُوا

וּבְחַיִּ שְּׁלְמֶּים לִיהַוָּה אִיהָם: אָבִל מוֹעֶר אָל־הַכֹּהָן וְזָּבְחֹיּ ثَلَّاتُدَيُّاتُ كَٰرِيلِٰتِ هُمْ قُلَتِكَ يَزُنُدُهُ مُشْخُلُ يَقُرُهُ خُزُنُ הַם זְבָחִים עַל־פָּנֵי חַשְּׁדֶה אַפֶּי חַקְלָא וְיַיְחִּנּוּן לִקָּדָם ، ישְׁבַאָּכ אֶטַוּלְבִוֹינִם אָהָנ צּלִבוּיהוֹ דְאָנּוּן דָּלְחִין עַּלְ לְמָּמֹן אֲמֶּב וֹבְיאנ

البالنا: נְהְקְּמֵיר הַהַּלֶב לְבֵית נִיחָת ל מוְבָּח יְהְנְה פָּתַח אַהֶל מוֹעֵד עַלְ מִוְבָּחָא בַּייַ בִּתְרַע וֹזְרָל עַכְעַוֹ אָטַ עַבָּעָ הָּלָ וֹיִוֹנִילִ

יאָע לַבֶּם לְדִרְהָם: אַחַביהָם חֻקּת עוֹלֶם מְהְנֶה־ שִׁעַּן בְּהָבִיהוֹן קַנָם עָלִם ر حَهْمَانِتِ كَمْهُد וַלאַ־יוָבָּחִוּ עוֹד אָת־וָבָחֵיהָם וּלָאַ

ַנְעֲבֶת עֹלֶת אּוֹ־זְ<u>ב</u>ָת: אַמֶּר־יְגְוּוּר בְּתוּכָה (שלישי) לובירת ממישי נּאָלַהָם הֹאַמָּר אָישׁ אִישׁ וּלְהוֹן הַימָר

ווֹלְנַנַע בַאָּגִּה בַּבִּוּא מָהַפֶּוּנִי: וְבִיאָּנוּ לַמְּשִׁיִם אָשִׁוּ לַיהוָה

> אַנְשָא הַרוא מִגּוֹ עַמֶּיה: ムベルサルス בום ווֹ בוֹבם מַמִּבּלֹיִא בּוֹנֹ וֹמֹנֹא לַאַ

בְּבֵׁה גֵּגְ נְיִבְּהָנְן: בְּבֵּוֹא נְיִבְּסִוּן נִבְּסִׁין לַנְּרְשָּׁוּן בנו בריל דייחון בני ישקאל ית

לאַנַעלּלָא פֿנַגּוֹא עוֹבָ בּוֹי כְּנֵלָא נִנְ צִּנְלָא

بهتر چې جناز جهترباز: הם זנים דקהיהון

מַלְטָא אוּ נִכְסָת קוּדִשְׁיָּא: אַמֶּב בוטֹנּוֹנון בּינִיחוֹן דִּיסִיק ימוֹ עַנִּיר מִבֵּית יִשְּׂרָאֵל יִמִּוֹ נִּיוֹרַיָּא

יים יימרה קטטבר ימיה קרם יי ויישהיצי אוישא ההיא إَهُمَ ﴿ فِيهَا كُنْ مَاتِقِهِ ذِنْ إِذَا مِنْ فِي الْأَنْ لِهِ فَا الْمُؤْمِ الْمُؤْمِ الْمُؤْمِ ا

> shed blood; and that man shall diad anted unto that man; he hath the Lord, blood shall be Lord defore the tadernacle of present it as an offering unto the door of the tent of meeting, to and hath not brought it unto the

be cut off from among his people.

peace-offerings unto the LORD. them for sacrifices of unto the priest, and sacrifice door of the tent of meeting, them unto the Lord, unto the field, even that they may bring which they sacrifice in the open tsrael may bring their sacrifices, To the end that the children of

the Lorp. smoke for a sweet savour unto meeting, and make the fat Lord at the door of the tent of blood against the altar of the And the priest shall dash the

generations. . them throughout their shall be a statute for ever unto after whom they go astray. This their sacrifices unto the satyrs, And they shall no more sacrifice

burnt-offering or sacrifice, them, that offereth a strangers that sojourn among house of Israel, or of the Whatsoever man there be of the And thou shalt say unto them:

his people. that man shall be cut off from sacrifice it unto the LORD, even door of the tent of meeting, to and bringeth it not unto the

- dı:): (ε) אשר ישחם שור או כשב. במוקדםין סכמוב מדבר, שנממר לסקריצ קרצן: במחנה. מון לעורס (וצמיס
- (+) דם יחשב. כעופן דס סמדס שמממיינ נופעו: דם שפך. (רנות מת סוורק דמיס נמון (שס):
- (3) אשר הם זבחים. משר סס רגיליס לוצומ:
- (∇) לשעירם. למדיס, כמו ושְׁעִירִיס יְרַקְּדוּ שְׁס (ימעיה יג, כה):
- מבירו, שניסס מייבין (מ"כ פרק י, ו מולין כמ:): (8) אשר יעלה עלה. למייב על המקמיר איברים במרן, (עי' ברא"ס) כשומע במרן, שאם שמע אמד והעלה
- (פ) ונכרת. זלעו נכלם, וימיו נכלמין.

אקה מַקֶּרֶב עַּמֶּה: בְאַכֶּלָנו אָנוַ עַבְּם וְעַכְּנַנֵיּ خْطِيتُت لَثَمَانَا، فَإِنَّا فَرُقُمْ لِيَرْدِيدٍ خُمْ لِمَا لَهُمْنَا لِيثَانَا סי עונר עונף בתולם אַמֶּר יאַכַל הּיוֹרַנָּא בְּיִתְנָּא בּיִתְנָּיִא בּיִתְנָּא בּיִתְנִּין نْغِيمَ غِيمَ طَقَيْنَ نَشِلُغِمْ بَطَلًا ۗ

עַבְּם הוא בַנָּפָשׁ יָכַפָּר: خُرَقُك مَح رَفُهِ تِندُنُ قَد ـ .. וֹאֵנֻי נִׁעַשַּׁיוּ לְכֶּם מַּלְ_חַמּוֹבְּחַ בָּי נָפָשׁ הַבְּשְׁרֵ בַּדְּם הָוּאֵ צְּרֵי

رْبُارِح لِـُ۵: וְחַגָּר חַנְּר בְּתוֹכְבֶם לֹאֹ־ ַ בּֿלְ ַנָּפָּׁהָ מִפָּם לָאִ-תָּאָכַלְ דָּם בּ מַּגַבוּ אַמְנִבטִּי, גַבֹּדוּ, וֹמִּבַאָּגַ

تَلَقُلُتُ: באָבֻל וְשִׁפַּוּ אָת־דָּמִוּ וְכִּפָּתוּ נצור ציר חווה ארשור אַשַּיי פּ וּמִּן־תַגֵּר תַגְּרַ בְּתּוֹכְם צֲשֶׁר لْغِيم غِيم طَخْتَرَ نَمُلَعِّح

בְּמֵוּ הָוֹא כָּלְ־אָכְלָּיִו יִפְּבֵוֹי: עאָכֹלְנִּ כֹּּג זֹפֹּמָ בֹּלְ_בֹּמֶּׁרִ וֹמְבְאָלְ בַּם כֹּלְ בֹּמֹב לְאֵ הַמִּבֹאֹלְ בִם כֹּלְ בֹמֹבֹא לָאֵ +ı בְנַפְּשׁנֵ הוּאֹ נְאִטָּר לְבְנֵי בְּנָפְשִׁיהְ הוּא נַאֲטָרִיה לֹבְנֵי Ċ<u>_</u>ĊġL

> נְאָשׁיצִי יָחַיה מִגּוֹ עַמִּיה: בַּאֶּנְשָׁא בְּיִיכוֹל יָת דִּטָא יגבר גבר מבית ישראל ימן

> נַפְּשָׁא מִכַפַּר: נַפְּשָּׁלַכוּן אֲבֵי דְּמָא הוּא עַל מַל מַדְבָּחָא לְכַפָּרָא עַל היא נאַנָא יָהַבְּהֵיה לְכוֹן tām thìx thàx

לא "יכלון דם: لندرته لانكقاديا فتتريا בל אָלָה מּנַכוּן לַא יוכוּל דַם מכן כו אַמונית לבני ישְׁבָאַל

لاحوالات جوجإلا: במטאכיל ווישור יח דמיה ביצור צידא חַיְהָא אוֹ עוֹפָא ליינריא ביתוניירון ביניהוון ונבר נבר מבני ושראל ימן

בְּמִיה הִיא כְּל דְיֵיכְלְנֵּיה שׁנבׁלְנוֹ אֲבֵוּ נְפַּשָּׁ כָּלְ בַּשָּׁבָא בְּעִוּ אֲבֵי נְפַשׁ כָּלְ בִּשְּׁרָא דְּמֵיה

> people. will cut him off from among his that soul that eateth blood, and blood, I will set My face against them, that eateth any manner of or strangers that sojourn among the house of Israel, or of the And whatsoever man there be of

is the blood that maketh atonement for your souls; for it upon the altar to make blood; and I have given it to you For the life of the flesh is in the

you eat blood. gnome disariojos isali regreits shall eat blood, neither shall any children of Israel: No soul of you Therefore I said unto the

atonement by reason of the life.

blood thereof, and cover it with eaten, he shall pour out the any beast or fowl that may be them, that taketh in hunting groms rivojos isal signsiis the children of Israel, or of the And whatsoever man there be of

it shall be cut off. blood thereof; whosoever eateth flesh; for the life of all flesh is the eat the blood of no manner of the children of Israel: Ye shall otnu bise I herefore I said unto blood thereof is all one with the For as to the life of all flesh, the

- ד:): ונחתי פני. פולי שלי, פונה אני מכל עסקי ועוסק בו: (10) כל דם. לפי שנאמר נופש יכפר, יכול לא יהא חייב אלא על דם המוקדשים, חלמוד לומר כל דם (כרימות
- ומכפר על הנפש: (II) כי נפש הבשר. על כל גריס גדס סיא חלויס, ולפיכך נחחיו על סמוצח לכפר על נפש האדס, חצוא נפש
- (12) כל נפש מכם. לסוסיר גדולים על סקמנים (יצמות קיד.):
- ילוד, שלא יאכל בשר אלא בהומנה ואת (חולין פד. מ"כ פרק יא, ב): אשר יאבל. פרט לטמאים: (EI) אשר יצוד. אין לי אלא ליד, אווזין ומרנגולין מנין, מלמוד לומר ליד מכל מקוס, אס כן למה נאמר אשר
- (14) דמו בנפשו הוא. דמו סול לו נמקוס סנפט טסנפט מלויס נו: כי נפש כל בשר דמו הוא. סנפט סיל
- סדס. דס ובשר לשון וכר, ופש לשון וקבס:

<u>הַרַ הַמְּרֶר וְמְּדֵר:</u> בּילגו וֹבְטַא בּמִּנִם וֹמִמָּא יְטְרַבְּׁטְ בְּאֵוְרֶח יִבַגֵּרְ וְכִבְּט لْحُرْ إِنْقُمْ كَيْمُدُ لَكِكُمْ لَكَكُبُلِ لَحُمْ كَنْتُمْ لَـٰتَرَدِيمِ لَخَرَكُمْ

בַמְאָא וִידְכֵּי: ひんダロ みり וטֹבׁובֹא בֿוֹגּובֹּוֹא וּבֹנוּונַוֹּא

osthe his flesh, then he shall But if he wash them not, nor shall he be clean. unclean until the even; then bathe himself in water, and be he shall wash his clothes, and he be home-born or a stranger, 15 which is torn of beasts, whether which dieth of itself, or that And every soul that eateth that

יַרְחָיִץ וְנְשָׁא עֲּוֹלְוֹ: (פּ) אַ נֹאִם לָאֻ נֹכֹדְּס יּבְשְׁבֹי, לָאֵ נֹאִם לָא נֹגַּבֹּה יִבֹמְנִינִי לָא

IIIAX [:L

אַלהֶם אַנִי יְהְנָה אֱלֹהִיבֶם: <u>" וּבּׁרְ אֶּלְ בֹּנוֹ, וֹאָרַאָּלְ וֹאָתוֹרִטֹּ</u>

עַלְּמָנְ יִבְּטַׁלְּמֵינִים לָאָ מַלֶּכִנִּ: אָנִי מִבְיא אָרְכָם שְׁמָּה לָאַ ילמעשה אָבֶּץ־בְּנַעוֹ אַשֶּׁר ¿ ˈWZGOZET בְּמִגְּמֵּע אֵבוֹלְ מִגְּנִים אָמָּר

יְהְוָה אֶלִהיקֶם: חִשְׁמְרֵוּ לְּלֵלְכֶת בְּהָוֹם אֲנֵי חִשְּׁרוּן לְחַלְבְא בְחוֹן אַנְא יִיְ מִשְׁמְרֵוּ לְבַלְבְא בְחוֹן אַנְא יִיְ אָט_מִהֶּפֹּׁמָּ, עֹמֹהְ נֹאָט_טַפְעָר. זִט בַּנִה עַהְּבָּבוּן וֹזָט פֿוֹמָי.

זַסְבוּג וּיקבּיל חוֹבֵיה:

\$\$ٿ⊂با: 444 نظرطد Speak unto the children of Israel, 大火 jury 1010 the children of Israel,

ילנמוסיהון לא הָהָכוּן: זְטְׁכִּוְן לְעַמֵּן לָא עַהְבָּׁבְּוּן באבלא בכנען באַנָא מַמֵּיל לא עמבון יכמיבו, ממא كرترككابا

برکتربا:

LORD your God. and say unto them: I am the

:Sarives

bear his iniquity.

ΙΙΙΛΧ

statutes. neither shall ye walk in their bring you, shall ye not do; the land of Canaan, whither I To egaiob shi refter the doings of Egypt, wherein ye dwelt, shall ye To band out to saniob out 1 south

God. therein: I am the Lord your 4 My statutes shall ye keep, to walk Mine ordinances shall ye do, and

- שנינו יכול מסח נבלח עוף עמה מעמהה בביה הבליעה, חלמוד לומר ערפה, מי שיש במינו ערפה, ילה עוף עמה הבליעה, ולמדך כאן שמטמאה באכילמה, ואינה מטמאה במגע, וטרפה האמורה כאן לא נכחבה אלא לדרוש, וכן (EI) אשר האכל גבלה וטרפה. בנגלה עוף מהור דבר הכחוב, שהין לה מומהה הלה בשעה שנבלעת בבית
- ונשא עונו. על רמילמגופו ענוש כרמ, ועל כבום בגדים במלקומ: (16) ונשא עונו. אס יאכל קדש, או יכנס למקדש, חייב על מומאס זו ככל שאר מומאות: ובשרו לא ירדוץ
- מי גוזר עליכס, דיין להפרע ונאמן לשלם שכר: גורומי. רבי אומר גלוי וידוע לפניו שסופן לְּבֶּמַק בעריום בימי עורא, לפיכך בא עליסס בגוירס אני ס' אלסיכס, דעו (2) אני הי אלהיכם. מני סוא שאמרמי בקיני, אנכי ס' אלסיך (שמוח כ, צ), וקבלחס עליכס מלכוחי, מעחס קבלו
- דברים החקוקין להם, כגון עַרְּמֶיְמוֹת וְמִּלְעֵדְיָמוֹת, ר' מחיר חומר חלו דרכי החמורי שמנו חכמים: ישראל מקולקליס יומר מכולס: - ובחקחיהם- לא חלכו. - מה הנים הכמוב שלא אמר, אלא אלו נמוסום שלהן, שישנו נו ישראל מקולקל מן סכל (מ"כ פרק יג, ס): אשר אני מביא אחכם שמה. מגיד שאומן עממין שכנשו (E) במעשה ארץ מצרים. מגיד שמעשיסס של מלרייס ושל כנענייס מקולקליס מכל סאומות, ואומו מקוס
- ללבה בהם. אל מפער ממוכס, שלא מאמר למדמי מכממ ישראל אלך ואלמד מכממ המזכיים והכשדיים: שליהן, כגון אֿכילם חזיר, ולבישת שעמו, ומהרת מי חמאת, לכך ואמר אני ה', גורמי עליכה, אי אתה רשאים להפער: חקתי חשמרו. דברים שהם גוירת המלך, שילר הרע משיב עליהם למה לנו לשומרן, ואומות העולם ע"א משיבין (+) אח משפטי חעשו. אלו דבריס סאמוריס במורס במשפע, שָאלוּ לא נאמרו סיו כדאי לאימרן:

إِπَ<u>ل</u>ְّת: (a) ţĽŒ ֿ מִשְׁפַּטִּי אַשָּׁר יַעֲשָׂר אֹהָם וְאַמְבְעַבַּים אָטַבַעַלַּנְ וֹאָטַב וַטַּמָּבוּן נִט לַנְמָּג וֹנִט צַּנִגַּג

by them: I am the Lord. which if a man do, he shall live statutes, and Mine ordinances, Ye shall therefore keep My

۲٦<u>۲</u>۲: (۵) לְאִ עִּקְוֹבְיִנְ לְנְּלְנְעִ מְּבְוֹנִעְ אָנִי בְּשִּׁבִינִע לְאִ עִקְּרָבוּוְ לְנִּלְאָע אָהְ אִּהְ אֶּלְ בַּלֹלְ חֵאֵי בַּתְּהְיוּ נְּבָר נְבָר לְכָלְ בַּרִיב

the Lorp. uncover their nakedness. I am o any that is near of kin to him, to None of you shall approach to

مْلَاثَكِك: (0) הְנַבְּ'ָה אִמְּיְרַ הְוֹא לְא הְנַבְּ'ה הָנַבִּ' אִמֶּרְ הִיא לְא הְנַבִּ' ^² מֹבׁנִיׁ אַבָּּיִּבּ וֹמֹבִינִי אַמִּבּ לְאֵ מֹבִּיִּב וֹמֹבִיִּם אִמִּּּבּ לְאֵ

The nakedness of thy father's her nakedness. mother; thou shalt not uncover shalt thou not uncover: she is thy 7 the nakedness of thy mother, The nakedness of thy father, and

עֶרְנָת אָבֶיף הָוֹאֹ: (סׁ) מַבְוֹנִי אֶמֵּים_אַבְּיוֹבַ לַאְ טִנְצַיִנִ מַבְּוֹנִי אִפַּים אַבִּיּוּבַ לַאְ טִנְצַיְנַ מַבְּוֹנִי אַפַּים אַבִּיּנַ לַאְ טִנְצַיְנַ

מְרְיָהָא דַאָּבוּדְ הִיא:

The nakedness of thy sister, the thy father's nakedness. wife shalt thou not uncover: it is

 مُلْدُلْتُلْ: (م)
 אַן מוֹלֶבֶת חָוּץ לָאִ חָנַבֶּת פּ אַנ בַּתְּאַמֶּךְ מוֹלֶנְתְ בַּנְתְ בַּנְתְ בָּנְתְ אַמֶּךְ דִּיִלְיְדָאַ מִוֹ אֲבֵוּךְ

מְבַנִינִין: מו יבר אשבו לא שנבי מן אַטַא אַנטַב, אַן מן אַמָּב בַּת־אֶבִּיְךְ מֶרְיֵה אֵּחְחָךְ בַּת אַבוּף אוֹ

not uncover. . even their nakedness thou shalt born at home, or born abroad, daughter of thy mother, whether daughter of thy father, or the

口(c) に (c) לא הנקר שרותן כי שרותה ברקר לא הנקי שרותהו מֹבׁנֹע בַּעַבַּנִיבְ אָנְ בַעַבַּטַבְּ מִבְנִע בַּעַ בַּנַבַ אָנְ בַעַ

אָבוּ מְבוֹטִבּ אָנָּוּו:

father, she is thy sister, thou II wife's daughter, begotten of thy The nakedness of thy father's theirs is thine own nakedness. thou shalt not uncover; for daughter, even their nakedness or of thy daughter's The nakedness of thy son's

shalt not uncover her nakedness.

לא תְנַבֶּר עֶּרְנְתָּה: (ס) עוא לְא שׁנֹבִּי מָבׁוֹעַבּי מוּלֶבִים אַבְּיִרְ אַחוּהָךְ הָוֹא דִּילִידָא מוּ אַבּיּרִ צַּחְהָרָ

- למוקיס: וחי בהם. לעולס סבא, שאס מאמר בעולס סוס, וסלא סופו סוא ממ: אני ה> נאמן לשלס שכר: שמירס ועשייס לחוקיס, ושמירס ועשייס למשפטיס (שס פרשחא ט, י), לפי שלא נחן אלא עשייס למשפטיס ושמירס (a) ושמרחם אח חקוחי. לרצומ שלר דקדוקי ספרשס שלל פרע סכמוצ צסס (מ"כ שס יל). דצר למר לימן
- (6) לא חקרבו. לסוסיר סוקנס כוכר, לכך ואמר לשון רבים: אני ה׳. ואמן לשלס שכר:
- קֿבְיו גָּלֶּס (ויקרחׁ כ, יחֿ), מס לסלן חׁשׁת חֿביו, חֹף כחֹן חׁשׁת חֿביו: וערוה אמך. לסביח חׄמו שחֿינס חֹשת חביו: (ד) ערות אביך. זו משמ מביך (סנסדרין נד.), מו מינו מלא כמשמעו, נממר כאן ערום אביך, ונממר לסלן עְרַוֹמ
- (8) ערות אשת אביך. לרנום לממר מימס:
- ובין שלומרים לו סולה אם אמה (יבמות כג.), כגון ממורת או נתינה: (9) בת אביך. אף בת הנוסה במשמע: מולדת בית או מולדת חוץ. בין שהומרים לו להביך קיים הת המה,
- לפי שאין מוסירין מן הדין למדוה מגורה שוה, (במסכת יבמות ג.): שרוח בה בגך. קל ומומר לפסך, ממנו בין שסים ממנו בין שסים מסיש סמר: שרוח בה בגך. קל ומומר לבסך, סלם (10) ערוח בח בנך וגוי. נצמו מלנוקמו סכמוצ מדגר (קנסדרין עו.), וצמו וצמ צמו מלשמו לנו למדין מערות
- לקידושין (יבמום כג.): (II) ערוח בח אשח אביך. לימד שמינו מייצ על ממומו מִשְׁפְּמָס וְנֶכְּרִימ, לכך נממר צמ משמ מציך, צרמויס

- מַבוֹנע אַטוִע אַבוּנב לַאְ טִנְּבְיַנ מַבוּנע אַטִע אַבוּנב לָא טִנְבְיַנ
- שְאֵר אָבֶיךְ הֵוֹאֹ: (סֹ)
- בּ מֶּבְוֹע אֲמִוֹנְת־אִמֶּרְ לֵאְ תַּנְצְׂיַר מֶבְיַר אֲמָר אַמֶּרְ הַיֹּא:
 מָבְיִ שְׁאַר אַמֶּרְ הַוֹּא: (ס)
 אַבִי קַרִיבַּת אַמֶּרְ הַיֹּא:
- קוא: (ס) אָל־אִשְׁתּוֹ לֵא תִקְּרֶׁב דֹּדְרְתְךְּ לְאִתְּנֵיה לָא תִקְרַב אִתַּת הוא: (ס) מֶלֵוֹנִי אֵּטֵוֹ, אֵבֹּוְבַּ לַאְ טִנְּבְּיִנִ מִּבְׁוֹנִי אַטְבִּוּבַ לַאְ טִנְּבְיִ
- מֶרְוָהָה: (ס) אַשָּׁת בּנְדְּ הַנְא לְא תְּנַכֶּוֹת בְּרָדְ הִיא לְא תְּנֵלִי עֶרְיְתַהּ: " מְּבֹוֹנוֹ כֹּלְטֹוֹבׁ בְאָׁ שׁנַבְּיֹנֵ מִּבֹוֹנוֹ בֹּלְטוֹבּ לְאִ שׁנִבְּוֹ אַטַּע
- מְּבְׁנֵׁעְ אֲּנְעִּבְּ בְּאִ שְׁנְּבְּׁעִ מְבְּנִּעִּ אֲנִּנְעַ בְּאִ שְׁנְבְּּ " מְבְנֵע אֲמָע אָנִוּנְבְּ בְאִ שְׁנְבְּׁע מְבְנֵע אָנַע אָנִע אָנוּנְבַּ בְאִ שְׁנָבְּּ
- שַׁאַבֶר הַנָּה זִּמָּה הָוֹא: לְאִ שׁפֿעַ לְנַבְּנִע הַּבְוֹנִשְׁי אָר בַּת בְּנֶה וְאָר בַּת בִּתְהַיִּה
- בְּוֹיֵי, וְיִי " נְאִשֶּׁר אֶל־אֲחֹהָה לֵא תִקְּח נִאִּהְהָא עִם אֲחָתַה לָא תִפַּב לְצְרֹר לְנַלְּוֹת עֶרְוְהָה עָלֶיה נְאָהְהָא עָם אֲחָתַה לָא תִפַּב
- יילוְד לִנּלְוִנו מֹבוֹנִינוּי: פּי וָאֶל־אִשֶּׁה בְּנְהַת שָּׁמְאָהָהַ לַא וּלְאִפְּהָא בְּרִיחִיק סְאוֹבְתַה
- שְׁבְבְהָהָ לְזְגֵעִע לְשְׁמְאָהִדְרְבָהֹ שֵׁבִיּבְהָּ לְזִרְעָא לְאִסְתַאָּבָאׁ °° نُعْر_عِشْرِ شَيْدنَانِ رِعِـنقا

- קריבת אַבוּד היא:

- הַמָּאַרן הָרָא: מֹבוֹטִע פֿבולן אָנּון מוּגּע בְּרַמַּה לְא הָסַב לְנַלְאָה שׁנַבְּ, וֹנו כַּנו בַּבַע וֹנִנו כַּנו מְּבְׁנֵע אָמֶּבְ וּבְּקָּה לְאִ מְנִקְּׁיִ מְבְנִיה אָטְּהָא וּבְּרַתַּה לָאִ
- מַלה בְּחַיִּיקֹא:
- לְאַ טִּלְּוֹב לְנִּלְאָנו מָרְוְיִםה:
- ילאַשֿע עַלָּגָה לָא עַשָּׁוּן

- kinswoman. she is thy father's near nakedness of thy father's sister: Thou shalt not uncover the
- kinswoman. for she is thy mother's near 13 nakedness of thy mother's sister; Thou shalt not uncover the
- wife: she is thine aunt. thou shalt not approach to his 14 nakedness of thy fathers brother, Thou shalt not uncover the
- her nakedness. son'wife; thou shalt not uncover daughter-in-law: she is thy 15 nakedness of thy Thou shalt not uncover the
- it is thy brother's nakedness. nakedness of thy brother's wife: Thou shalt not uncover the
- kinswomen; it is lewdness. nakedness: they are near daughter, to uncover her son's daughter, or her daughter's daughter; thou shalt not take her nakedness of a woman and her Thou shalt not uncover the
- beside the other in her lifetime. to her, to uncover her nakedness, 18 woman to her sister, to be a rival And thou shalt not take a
- impure by her uncleanness. nakedness, as long as she is 19 unto a woman to uncover her And thou shalt not approach
- defile thyself with her. 20 vith thy neighbour's wife, to And thou shalt not lie carnally
- (14) ערות אחי אביך לא הגלה. ומס סים ערומו, פל השמו לם מקרב:
- (EI) אשה בגך היא. לא אמרמי אלא נשיש לבנך אישות בס, פרע לאנוסה ושפחה ונכרית:
- הגה. קרוצום קן זו לזו: זמה. עלה, כמרגומו שַלַם מֶּמְפִׁין, שילרך יועלך לממול: וכן לענין סעונע מַשָׁר יַקַּמ מֶׁמ מְשָׁה וָמֶׁמ מִׁמֶּה (ויקרה כ, יד), לעון קימה, מבל מנם מעס מומר ליעה במה: 👚 שארה (\sqrt{1}) ערות אשה ובחה. לא אפר סכמוצ אלא ע"י נצואי סראצונס (יצמות לו.), לכך נאמר לא מקח, לצון קימס,
- שחם גרשה לח ישה הת החומה, כל זמן שהיה בחיים (יבמות ה:): (18) אל אחוחה. שמיסן כאמת (קידושין ג:): לצרר. לשון לרס, לעשות את זו לרס לוו: בחייה. למדך,

هُرِيْنِ لِهُرْ نُعِيْنِ: לַמְּלְבׁ וֹלְאִ עִּעִבְּיֶׁלְ אָעַבְהָשׁם לַמִּנְבֵּבׁ וֹלָאִ עַעִּילְ זִּע הָּמֹאַ بشتكةك ربعينها كتشخيب بمتكفك كمنها كمفخكم

ят the Lorp. profane the name of thy God: I Molech, neither shalt thou thy seed to set them apart to And thou shalt not give any of

mankind, as with womankind;

אַשָּׁה תּוֹעֶבֶּה הָוֹא: וְאָּת־זַּלְר לָא תִשְׁכָּב מִשְׁכְּבֵּי וְיִת דְּכוּרָא לָא תִשְׁכּוֹב מְשְׁכְּבִי אִהְא תּוֹעֵבָת הָוֹא: $(\zeta \xi_i G_i)$ שביתי

לְנִבְגְּנִי מָבֶלְ הָוּאִ: ÇÜĞL לאַ־תַעַּמֵּד לפָּנֵי לְּמְּטְמְאָרִי בְּהְ וְאִשְּׁה שְׁכִּיבְּחָּךּ לְמְטְאָבְא בַּה بجج المتالية

にだ: להגבא למהלס פֿע שַבּלָא נאטטא לא טלום פֿבם לאַ יבְּבֶל בְּעָרָ בְּעָרָהָ לָאִ הַמָּוֹן

thereto; it is perversion. before a beast, to lie down neither shall any woman stand beast to defile thyself therewith; And thou shalt not lie with any

it is abomination.

Thou shalt not lie with

אָמֶבּבאָנֹג מִמְבַנוּ מִפּּׁנִגַיכָם: בְבְּלֵץ־אֵלֶּהְוֹ נְמְמְאָנִיּ הַנְּיִים אָרֵי בְּבָּלְ אָלֵין אַסְְּמָאָרִיּ אַלְ-שְׁמַּמְּאִי בְּבְלַקְ-אַבְּנִו בָּי לָאִ שִׁפְשַׁאַּבוּן בַּבְלְ אִבְּיִן

'ْكِالْتِانِ עְּבֶיהְ וַהְּקָא הָאָרֶץ אָה־ חוֹבָה עַלְה וְרוֹקִינָה צַּרְשָּא נטַמְמָא בַאָּבֹּא נֹאָבַלָּב הַּנְנִים נִאָּסִהָּבִּי אַבְּהָא נִאָּסִבּּוּים

> كَلُمْرِدِيا: מֹמֹמוֹא בֹאֹלא מֹלַב, מֹן

vomited out her inhabitants. thereof upon it, and the land therefore I did visit the iniquity And the land was defiled,

nations are defiled, which I cast 24 these things; for in all these the

Defile not ye yourselves in any of

out from before you.

ڶػٚڴ۪ڎڶ י ְּ וֹאָטַ ְמִהְפַּׁקְּג וֹלָאִ עַהְּהָּוּ מִכָּלְ זְּנִהָּ וֹלְאִ עַהְּבָּׁבְּוּן מִכָּלְ וּמְּמֹרְשֵׁם אַשֶּׁם אָשְרַעַלְּעִי, וֹטִּמֶּרוּן אַשוּן זִטְ לֵּנְמֵּנִ וֹנִי

וְתַנְּרְ תַּנְּרְ בְּתִּרְכֶם: ij%ţĻП

للادرتائع لمائلاتا كالتردراء שוְהֹוֹלִטֹא בֹאַכָּוּן וֹהִּוּבֹוֹא

יָת יְהְבַּהָא:

-noy gnoms disarnojos isali home-born, nor the stranger abominations; neither the and shall not do any of these statutes and Mine ordinances, Ye therefore shall keep My

خفترقت تضمثه بهداء: בֵּי אָת־כְּל־תַחִּוֹעֵבָת הָאֵל אָבִי יָת עְשָׂי אַנְשֵׁי־הַאַרַץ אשר האליו עבי

ダレベス: نظئتردا ľÄĊŪĀĒĽ אַהֶּר בַאַבוּן הַבַּרוּ אָנָהָוּ אַבֹּלִאַ

—рэГцэр were before you, and the land is 27 the men of the land done, that for all these abominations have

אָנַרַ הַגָּוֹי אֲשֶׁר לְפָּנִיכֶּם: בְּטְמַאֲכֶם אָנְהָה כַּאָמֶה לַאָּה מפמיר ולאַ שׁבּׁוֹא בַאַבְּאָבָ אַבְּבָּא אַבְּבָּא הַבְּבָּא בַּבְּבָּא בַּבְּבָּא בַּבְּבָּא בַּבְּבָּא בַּבְּבָּא

يخلية ودرا: עַמְמַיָּא أسارقاراك בְּסַאוֹבֵיכוֹן

before you. vomited out the nation that was 28 also, when ye defile it, as it that the land vomit not you out

- למלך. זו העברת האש: ומענירין את סגן נרגליו נין שמי מדורות סאש (סנסדרין סד:): - לא תחן. זו סיא מסירמו לרומריס: - להשביר (IS) למלך. ענודם הלילים סיה ששמה מולך, וזו סיה ענודהה, שמוקר בנו לכומרים ועושין שהי מדורות גדולות
- וערבוב, ורע אדם וורע בהמה: (33) חבל הוא. לשון קבשׁ וערוס ונימוף, וכן וְמַפִּי עַל מַבְלִימָס (ישעי'י, כס). דבר מתר מבל סומ, לשון בלילס
- ישראל אינה מקיימם עוברי עבירה. ומרגומו וְלָא מְרוֹקַן, לשון ריקון, מריקה עלמה מהם: (82) ולא חקיא הארץ אחכם. משל לגן מלך שהאכיליהי דבר מאום שאין עומד במעיו אלא מקיאי, כך ארך

פ פמוקיס הַנְּפְּשָׁיִת הַעַּשְׁהַ מִמֶּרֶב עַמָּב: נַפְשָּׁהָא דִיִּעְבְּדֶן מִגּוֹ עַמְּהַוֹן: עשומלט עאַבע ווכרעי שומיקהא האביו וישמיציו

בּׁו פֿלַאַמָּב וֹהֹמֶשׁב מפָל אָבוּ כַּלְ בַּוֹהַבּוּב מפַלְ

off from among their people. souls that do them shall be cut 29 these abominations, even the For whosoever shall do any of

\$4ĽC0: (G) וְלֵאְ טְּמְּמְאָנְ בְּבֵים אָנְן וְעִיְנְע בְּעִוּן אָנָא וֹן אֶלְנַבְּנִן: בּיִוּ אָבִי בּיִּבּ בִּיִּבִּ בְּבִּ בִּיִּבִּ בְּיִבְּ בִּיִּבְ בִּיִּבְּ בִּיִּבְ בִּיִּבְּ בִּיִּבְּ בִּיִּ עַקיעל אָשֶׁר נִעָּשָׁי לְפָּנִילֶם

מְטַפֿוִע בַּבִּילְ דְלָא לְמִמֶּבִר מִנְּמִיָּסִי אַנוַ מִּמְּבוֹעׁי וֹנִימְּבוּוּ נִנִי מִמְּבוּע מִוּמִבוּוּ

therein: I am the Lord your that ye defile not yourselves which were done before you, and 30 these abominable customs, charge, that ye do not any of Therefore shall ye keep My

The Haftarah is Ezekiel 22:1 – 22:19 on page 157. Sepharadim read Ezekiel 22:1 – 22:16. On the Shabbat before

Pesah, read the Haftarah on page 185.

جېښد: :Saring: अर्थारः त्युंतरं ग्रुप्त राष्ट्रात द्वाप्तः ; द्वाप्ताः स्थारः קדמיס <u>וַיְדַבְּר</u>

יְהְוָה אֱלֹהִיכֶם: קדשים הְתְּיִי בֵּי קְדִּוֹשׁ אֲנֵי הְתִּוֹן צִּבִּי קִדִּישׁ אָנָא יִ אָבְ בֹּבְ הַּבְּנֵע בֹּנִ, תַּבְּיבְ מִם כֹּבְ בֹנִמִּטֹא צַבׁנִי,

\$\\\ בוֹבוּן: لْعُمْلُكُ لَاجْتُكُ نَصْدُهُمْ لَتَعْمُ لِأَنْ مُلْكُمُ لَا يُعْمُلُكُ لَا يُعْمُلُكُ لَا يُعْمُلُكُ

the Lord your God am holy. unto them: Ye shall be holy; for I 2 of the children of Israel, and say Speak unto all the congregation

بر کارگات: ַ מֻּבְּתְּלֵי מִמְּמְרֵוּ אֲבָּרִ יְמִרְּאִּי וְאָרֵ מְבְּתְּלֵי מִאְבָׁוּן מִּיִּרְאִי וְאָרֵי יִאָרִי מִּלִּי

\$\\\ בוֹבוּן: מַבּנֹא בּילִי הַמְּרוּן אָנָא וִיָּ שביון בְּחַלִין וְיָה יוֹמִי וּבר מו אמיה ימו אַבוּהי

LORD your God. shall keep My sabbaths: I am the 3 mother, and his father, and ye Ye shall fear every man his

לַכִּים אַנֹּג גְׁעַוָּע אָבְעַנִגַּפִׁם: לכון אָלָא וֹן אֶלְבַיכוּן: تعربتر مَوَدِّت كِه تَمَمَّه نِيَنْكِا يُمَنْكِه كِه تَمُخِيداً אָּכְ_נַאֶּבְיּבְם לְאִ טִינִיפּׁתִוּן בִּעַר מָהֵּוֹוּ

I am the Lord your God. make to yourselves molten gods: Turn ye not unto the idols, nor

- (92) הופשות העושות. סוכר וסנקנס נמשמע (נ"ק לנ.):
- (30) ושמרחם את משמרתי. לסוסיר נית דין על כך: ולא תממאו בהם אני ה' אלהיכם. סל לס תמתלו
- קדושה (ויק"ר שם ו), אָשֶׁה וֹנֶה וַמַּלְלֶּה וגוי (ויקרה כה, ז), פֻּנִי ה' מְקַדְּשָׁבֶּט. (מ"כ פרשמה ה, ה)) וְלֹה יְתַּגֵּל וַרְעוֹי פֻּנִי כד, ס): קדושים חהיו. הוו פרושים מן העריים ומן העצירה, שכל מקום שאמה מולא גדר ערוה אחה מולא (2) דבר אל כל עדה בני ישראל. מלמד שנהמרה פרשה זו בהקהל, מפני שרוב גופי מורה הלויין בה (זיק"ר איני אלהיכם, ואמס נפקליס מאחרי, ומה הנאה יש לי בכס, ואמס מחחייבים כלייה, לכך נאמר אני ה' אלהיכם:
- אם סשבם, אל משמע לו, וכן בשאר כל סמלום (ב"מ לב): אני ה' אלהיכם. אמס ואביך חייבים בכבודי (יבמום ואח שבחתי חשמרו. פמך שמירמ שבם למורה הב, לומר הף על פי שהוהרתיך על מורה הב, הם יהמר לך הלל וּבְּבְבּוֹד סקדיס אַב לאס, לפּי שגלוי לפּניו שהבן מכבד אם אמו יומר מאביו, מפני שמשדלמו בדבריס (קידושין לא.): רשות אחרים עליה: - אמו ואביו חיראו. כאן הקדים אַם לאב, לפי שגלוי לפניו שהבן ירא את אביו יותר מאמו, אלה היש, השה מניון, כשהוה הומר מירהו הרי כהן שנים, ה"ר למה נהמר היש, שההיש ביפק בידו לעשות, הצל השה (3) איש אמו ואביו חיראו. כל למד מכס מיכלו לביו ולמו, זכו פשומו. ומדכשו (מ"כ שם ג קידושין ל:) לין לי ס' מְקַדְּשׁׁוֹ (שם פּמִוּק מו). קַדְשִׁים יִהְיוּ (שם פּמוּק ו), מִשְׁה זֹנְה וַמֵּלְנְה וגוי (שם פּמוּק ו):
- דבריו. ואיזסו פְּבוֹד, מאַכיל ומשקס, מלביש ומנעיל, מכניש ומוליא (קידושין לא:):

ה:), לפיכך לה משמע לו לבעל הם דברי (ב"מ לב.). היוהו מורה, לה ישב במקומו, ולה ידבר במקומו, ולה יסמור הת

לַיהְוָה לְרְצִּנְכֶם מִּוְבְּחֲהוּ: ליי וֹבַּׁי מוֹבְּחִי מִבְּחִי שִּׁלְמִים

\$\bar{\alpha} \delta \cilds \c וֹאֶבׁוּ עַבְּסוּן נְבְסַת קוּדִשְׁיוֹ

جَهُم نَهُدُك: וְהַנּוֹמֶר עַּד־יָוֹם הַשָּׁלִישִׁי בּגוֹם וְבְּנַבֶּם וֹאִכֹץ וּמִמְּנִבְנִי בּּגוָמָא בַּנִינִבָּנִם וֹנִיאָבִנִץ

בַּמָּלְיָמָּׁג פֹּלִּוּלְ בִינִּא לְאַ בּּיִנְמָא טַּלְיִנִאָּט מָבַנַם בוּאַ ל נאם באלגן נאלגן פֿוּנִם נאם אַנְאָלָגְאַ יִנְאָלָגִ

:لڴ٤:

עַנְפָּשׁ עַרָרָא מִעַּמֶּירָ: לְבְׁהֵה וְעִוֹּע עִבְּגְׁ וְנְבְּרְתָּה אֲבֵי יָה מִּוּדְשָׁא דַּיִי צַּחֵיל

לְאַ עַלְבַשְׁה אָבוּ לְפֹּאָר וֹכְפָם פֹּגִּירוּ דִּחַפִּלְּרּ לְמִחִּצִּר וּלְפַׁם ¿ אַבְּבְּכֶּם בְאַ עַבְבָּיִנִ פַּאָּע וַצִּבְנִהְכֵוּ בֹאַ טַמָּגִּג פַּטֹא נכלגנכם

ڲٛڔ۩ڔڟٵ لْمَقُدِ שَمُّلَا هُنُه هُدُ، نُكِلِّك يَخْدَيْدُ، فَهُ حَبِطَ نُفْكِيا هُنْهِ ַ כּוֹמִנְ לָאִ עַׁלְשַׁס לְמֹּוֹ, גַּבּוֹמִנַ לָאִ עַלְשַׁנַס לְמִּוֹי, نخلفك لإيم نعبير بقثم نخلفك لإيم نغربم ننفئه

> ابالح٢: ער יוטא הליקאָר בַנוּרָא יליומא דְבְּתְּרוֹה ידְיִי יַרְיִשְׁאַר

> לא וֹבוּג לַבֹּהֹּנֹאִ:

מַעַמָּיה: אַנְיִאָא ڶڹۿڟؠڴڔ « اِهْجُرَّدِر هَٰرَتَهِ نَهُمْ خَد_هُن يَارَدُخِرَدَن بَانِدَن يَوَدَرَجُ

לא עלשנם: אָנוַ עַבְּיִלְבָּוֹר וּבְמִחְצַּדְכוֹן יָת

accepted. ye shall offer it that ye may be y peace-offerings unto the LORD, And when ye offer a sacrifice of

day, it shall be burnt with fire. bridt edt litau aismer 1dgus di 6 offer it, and on the morrow; and It shall be eaten the same day ye

shall not be accepted. third day, it is a vile thing; it And if it be eaten at all on the

cut off from his people. the Lord; and that soul shall be To gaidt ylod edt beastory disch 8 bear his iniquity, because he But every one that eateth it shall

gleaning of thy harvest. neither shalt thou gather the reap the corner of thy field, 9 your land, thou shalt not wholly And when ye reap the harvest of

I am the Lord your God. for the poor and for the stranger: vineyard; thou shalt leave them gather the fallen fruit of thy vineyard, neither shalt thou And thou shalt not glean thy

- למרים: לכס. ואס מאמר לא מעשו לעצמכס אבל אחריס עושין לכס, הרי כבר נאמר לא יִקְיֶה לְּךְּ (שמוח ב, ג), לא שלך ולא של אלילים הם, ואם אחה פונה אחריהם סופך לעשומן אלהום: - לא חעשו לכם. לא מעשו לאחרים, ולא אחרים (+) אל חפנו אל האלילים. (ענדס. (מ"כ שס י) אליליס לצון אַל, כלה סוה משוב: ואלהי מסכה. מחילחן
- שלכיך שימכוין לשמומ: לפני: - לרצובם. ' אנפיי"לימנטו, זסו לפי פשוטו. ורצוסינו למדו (מולין יג:) מכאן לממטסק בקדשים שפסול, חזבחהו. ממלמ וביממו מסא על מנמ נמם רוח שיסא לכס לרצון, שאס מחשבו עליו מחשבת פסול לא ירצס עליכס סוס, שאס לקצוע לסס ומן אכילס, סרי כצר נאמר נאס גבר או נְדָבֶס שָבַּמ קַרְבָּנוֹ וגו' (ויקרא ז, מו): (E) וכי הזבחו וגרי. לא נאמרה פרשה זו, אלא ללמד, שלא מהא זביחתן אלא על מנת להאכל בתוך הזמן
- (6) ביום זבחכם יאכל. כשמונמוסו, משמעוסו על מנמ זמן זס שקנעמי לכס כנר:
- कुंचे (שס), ממנו ולה מחבירו, יצה הישחע במחשבה הוץ למקומו (ובחיס כע.): 🏻 פגול. מהועב, כמו וְמֶבַּק פְּגוּלִיס (ויקרה שם, ים), מנסו ענין למוץ למקומו, יכול יסיו חייבין כרם על הכילמו, מלמוד לומר וְסַבֶּפֶשׁ סָהֹבֶלָם מִמֶּנוּ עַוֹנֶס (ד) ואם האבל יאבל וגוי. אם אינו ענין למון, לומנו, שהרי כבר נאמר וְאָם בַּאָכל בַּאָבל מָבָּשַׁר זֶבַּמ שָׁלָמֶיי וגוי
- ווסו בנומר גמור מדבר (ובמיס כמ:), ובמסכם כרימום (ס.) למדוסו מגורס שוס: (8) ואכליו עונו ישא. בנומר גמור סכמוב מדבר ולינו ענוש כרם על סנשמט חוץ למקומו, שכבר מיעטו סכמוב, ¢ζ';ĠΦ ('¤α''ΦΦ, Τ):
- קלירה אחם או שחים, אבל שלש אינן לקט (פאה פ"ו, מ"ה): (9) לא חבלה פאח שרך. שינית פאס זמוף שדסו (מ"כ פרק א, ע): ולקש קצירך. שְׁבְּנֵיס הנושריס זשעת

עַשְׁבַּלְרוּ אָנְשׁ בַּעָּמִינִינִי:

لْسَامْ خُلِقًا هُلِ هُمْ هُمْ قُلْهُ لَا يُعْمُونُهِ لَمَسْرِم ثَنَ هُمُهُ لَّالِمُ لِيَهْكُمُو كَمُثَلًا لَاللَّهُ لَا يُعْمَلُونُ مِنْ لِيَاللَّهُ لَا يُعْمَلُونُهُ لَا يُعْمَلُونُهُ ال

×نك مرخد: עֹלְגְׁלְ לְאִבְעֹלְגְוּ פֹּמְלְעַ מִּכִּינִ עַ מִנִיִם לְאִ עַּבִּינִ אַּנִּבְא לאַ עַעַעָּשָׁלְאַ אָעַרַבְּעָּבְּ וֹלָאָ לָאַ עַעָּעָהָעָלִי עַבְּרָבְּ וֹלָאַ

מאָלהוף אָנִי יְהוֹה: לְאִ ִ עִּשֹׁוֹ מִכְּאָבְ וֹנִבְאִעֹ וַבְּלָאִ עַוֹנִגְ לְאִ עַּאָהָם עַפַּלְאָ כאַ שַׁלַכְּלָ עַרָּהְ וֹלְפַּׁדָּ, הֹנְּר לָא שַׁלְנִה בַּלָא הָתָה נַלָּבָם

لإلباح جهيا منهوم يوديه: (טמגא) עמא פֿני־דְלְ וֹלְאַ עִּעִיבּר פֿני לָאַ עַסַּב אַפּֿר מַסְבּינָאָ וֹלְאַ

لَّذِي لَيْمَظُدِيا يُخْتِم خُلَاحُتِينِ: Yeshall not steal, neither shall ye right for right for right of shall year and steal right for the shall year.

בּאָנגבא לַוֹטִב מַר בַּפַּבא:

וֹטֹבְׁעַלְ מָאֶלְטִּבּ אָנֹא וֹנֹ:

بهارين جانجنه: טַבוּב אַפּּג בַבּא בַּלוּמִּמֹא לא העקרון שָקר בָּרִין

deal falsely, nor lie one to

another.

am the Lord. profane the name of thy God: I 12 name falsely, so that thou And ye shall not swear by My

the morning. abide with thee all night until vages of a hired servant shall not 13 neighbour, nor rob him; the Thou shalt not oppress thy

fear thy God: I am the Loren. before the blind, but thou shalt 14 nor put a stumbling-block Thou shalt not curse the deaf,

shalt thou judge thy neighbour. mighty; but in righteousness nor favour the person of the respect the person of the poor, in judgment; thou shalt not Ye shall do no unrighteousness

- שלא נפשות, שנאמר אַל מִגְּוְל דְּל וגו', פִּי סִי יָרִיצ רִיבֶס וגוי (משלי כב, כבכג): מ"ד): ופרש כרמך. גרגרי ענפיס הנושריס נשעת פלירס: אבי ה׳ אלהיכם. דיין להפרע, ואיניגופה מכס (01) לא חעולל. לה המול עוללות שבה והן ניכרות. היוהו עוללות, כל שהין לה לה בְּמַף ולה נְמֵף (פּהֹה פּ"ו,
- ולא תשבעו. אס גונה מופך לכחם מופך לשקר מופך להשבע לשקר: ישלס קרן ומומש, למדנו עונש, מוסרס מנין, מלמוד לומר ולא משקרו: - לא הגובו ולא הכחשו ולא השקרו ומומש, למדנו עוגש, אוסרס מנין, מלמוד לומר ולא מכחשו: ולא חשקרו. לפי שנאמר וָגְשָׁצַע עַל שָׁקֶר (שס), דבר שחייבין עליו מיחח ב"ד (סנסדרין פו.): ולא חבחשו . לפי שנאמר וְכָהָשׁ בָּשׁ (ויקרא ה, כב), משלם קרן (II) לא הגובו. אוסרס לגונג ממון, אבל לא חגנוג שבעשרת סדברות אוסרס לגונג נפשות, דבר סלמד מענינו,
- אלא על שם המיוחד, מנין לרבוח כל הכנויין, מ"ל ולא משבעו בשמי לשקר, כל שם שיש לי: (12) ולא תשבעו בשמי. למס נאמר, לפי שנאמר לא מַשָּׁא אָם שֵׁס סִי אֱלֹבֶיףְ לַשָּׁוְא (שמות כ, ו), יכול לא יסא חייצ
- זמן גבוי שכרו כל סיוס, לפי שנמנס מורס זמן לצעל סבימ עונס, לצקש מעומ: שְלְיו הַשְׁמֶשׁ (דברים כד, מו), מדבר בשכיר לילה (בבה מליעה קי:), שהשלמה פעולהו משיעלה עמוד השהר, לפיכך בשכיר יום סכמוב מדבר, שיני שמו מששקעה המה, לפיכך זמן גבוי שכרו כל הלילה, ובמקום אחר הוא אומר וְלֹא מָבוֹא (13) לא חעשק. וה הכונש שכר שכיר (מ"כפרשמת ב): לא חלין. לשון נקבה, מוקב על הפעולה: עד בקר.
- דבר סמסור ללבו של אדם העושהו, ואין שאר הבריית מכירות בו, נאמר בו ויראת מאלהיך: למובה או לרעה, ויכול להשמט ולומר לטובה נחכוונמי, לפיכך נאמר בו ויראם מאלהיך, המכיר מחשבוחיך. וכן כל שוקף עליו ונועלם סימנו (שס יד): - ויראח מאלחיך. לפי שסדבר סוס אינו מסור לבריות לידע אס דעתו של וס עוד לא חחן מכשיל. לפני ספומא בדבר לא ממן עלה שאינה הוגנם לו, אל מאמר מכור שדך וקח לך חמור, ואמה כן למה נאמר חרש, מה חרש מיוחד שהוא בחיים אף כל שהוא בחיים, ילא המח שאינו בחיים (ח"כ שם יג): 🌱 ורלפבר (14 בא הקלל חרש. אין לי אלא מרש, מנין לרצוח כל אדס, חלמוד לומר בְּעַמֶּךְ לֹא מַאֹר (שמוח כב, כו), אס
- סוא וה והעשיר חייב לפרומו אוכנו בדין ונמוא מחפרום בנקיוח (מ"כ פרק ד, ב): ולא חדדר פני גדול. שלא וְלַמְ מְבִּיִּם מֹוְעֵבְּס מֶל בֵּיּמֶךְ וְסְיִיִּסְ מַרֶּס בְּמִסוּ צַׁקַן מְצַקְּלָנּי וּגוי (שס ז, כו): - לא תשא פני דל. שלא מאמר עני שסעול קרוי מועבה, שואמר כִּי מוֹשְבַּמ ס' וגו' כֹּל עֹשֶׁה עָגֶל (דברים כה, מו), והמועבה קרויה שקץ ומרם, שואמר (15) לא חעשו עול במשפט. מלמד שסדיין סמקלקל את סדין קרוי עול, שואוי, ומשוקן, מרס, ותועצס.

עַמְּלֵיִר עַלְיהָים רַעָּהְ אָנִי לְאָ הָקוּים עַלְ דְּמָא דְּחַבְּרֶךְ ربع تنظِك تُخدر خَمَقِبك رَبّ كُم تنجير طيئينا خَمَقَك

וֹלאַ הַשָּׁאַ עַּלְּיִוּ הַשְּׁאַ: הוכַח מוּכִיחַ אָת־עַּמִימָּף אוֹכְחָא מוֹכַח יָת חַבְּרֶךְ וְלַא ^{Δ1} לְאֵעְמְׁהָּלָּאִ אָּעִׁ אָּנִוּנְּ בֹּלְבַבְּבַּׁבַ לָאִ עַמְּהָנִּ נִּעְ אָּנִוּנְּ בַּלְבָּבַּ

עקביל על דיליה חוֹבָא:

אַנוֹ געוֹני: مَوْكَ لَمُتَاكِثُ كُلِيَمُكَ خُمْنِكَ كَرُخُتُ לְאַ_עֹפִּֿם וֹלְאַ_עֹמָּרְ אֵטַ_בּׁנָגַ לָאִ עֹפּּנִם וֹלָאִ עֹמָּר גַּבִּר

جُكُّرانِ: בּלְאַיִם שְׁעַּטְנְּוֹ לְא יַעְּכֶּוֹה עֵירוּבִין שַעַּטְנִיזָא לְא יִפַּק ים לְאַבְעַוֹבְבָּוּתִּ בַּלְאָנִם מִּגְבְיִ לֵּאֵ עַנְבָּנִר הָּגְבִּינִן עַפְּלָּגִּ

אַמַּב וְטִבְחַבָּינִי

כֹלְאָנֹם וּבְּצִירַ לְאַ טִוֹרַה הּגרוּבוּן וּלְבִוּה אַת־חָקֹתַי הִשְּׁמֵרוּ בְּהֶנְתְּףְ יָת קִנְעֵי הִשְּׁרוּן בְּעִירָף

> the Lorp. the blood of thy neighbour: I am neither shalt thou stand idly by 16 as a talebearer among thy people; Thou shalt not go up and down

bear sin because of him. rebuke thy neighbour, and nor 17 in thy heart; thou shalt surely Thou shalt not hate thy brother

thyself: I am the Lorp. shalt love thy neighbour as children of thy people, but thou ans bear any grudge against the Thou shalt not take vengeance,

kinds of stuff mingled together. upon thee a garment of two of seed; neither shall there come not sow thy field with two kinds 19 with a diverse kind; thou shalt shalt not let thy cattle gender Ye shall keep My statutes. Thou

גדול: בצדק חשפוט עמיחך. כמשמעו. דבר אחר סוי דן את מבירך לכף זכוח: מאמר עשיר הוא זה, פן גדולים הוא זה, היאך אביישנו ואראה בבושמו, עונש יש בדבר, לכך ואמר, ולא מהדר פני

פרק ד, מ פנסדרין עג.): אני ה׳. ואמן לשלם שכר, וואמן להפרע: לא חעמוד על דם רעך. לראום במיחחו, ואחס יכול לסלילו, כגון מוצע בנסר, וחיס או לקמיס באיס עליו (ח"כ לְבַן בְּמֵינְיִי (משלי ו, יג), שכן דרך כל הולכי רכיל לקרוץ בעיניסם ולרמוז דברי רכילומן שלה יבינו שהר השומעים: שום סלעטס, וסוא גמר חווק שדבריו מקויימים ומעמידם על סאמח, ואוסס סלעטס נקראח אכילם קורלין, לשון יְסִיּבְמֵּי (דנימֿלג, מ), טְׁכַל בְּסִיּ קוּרְצְׁמֹ בֵּי עַלְבָּמֹ (ברכוח נה.), נרמֿס בעיני שסיס משפעס למכול בביח המקבל דבריסס בהס הנשיס, על שם שֶׁמְמַוֵר חמיד בעיירוח נקרח רוכל, לשון רוגל. וחרגומו לֶח מִיכוּל קוּרְבְּין, כמו וַאֲבַלוּ קַרְבֵּיהוֹן דִּי שלי רשה, וכן לה בְגַל שַל לְשׁנוֹ (מהלים מו, ג), וכן רוכל הפוחר ומרגל החר כל פחורה, וכל המוכר בשמים להחקשמ בי"ם בפ"א, וגימ"ל בכ"ף וקו"ף, ונו"ן בלמ"ד, וזי"ן בלד"י, וכן וַיָּבַבֶּל בְּשַבְּדְּךְ (שמואל־ ב יט, כה), רגל במרמה לאמר אני אומר, שהלשון הולך ומרגל, שהכ"ף נחלפת בגימ"ל, שכל האומיות שמולאיהם ממקום אחד מתחלפות זו בזו, כמוב בו סליכה, מְלְשְׁנִי בַּשֵּׁמֶר בַעֲהוּ (מהלים קה, ה), לְשׁוֹן רְמִיַּה (שם קר, ב), לְשׁוֹן מְתַבַּבֶּה הָלֹוֹת (שם יב, ד), לכך מלינו רכילום שאין כחוב בלשון הליכה. לא מלך רכיל, הלְבֵי בְכִיל נִחֹשֶׁם וּצַרְגֵל (ירמיה ו, כה), ושאר לשון הרע אין יראו רע או מס ישמעו רע לספר צשוק, נקראיס הולכי רכיל, הולכי רגילה, אשפיי"מנע צלע"ו. וראיה לדצרי שלא (16) לא הלך רביל. אני אומר על שם שכל משלחי מדנים ומספרי לשון הרע הולכים בבחי רעיסם לְרַבֵּל מה

- (ערכין מו:):
- כג.): ואחבת לרעך כמוך. אמר ר' עקיבא זס כלל גדול במורס (מ"כ שם יב): מגלך, אמר לו הא לך ואיני כמותך שלא השאלתני, זו היא נעירה, שנוער האיצה בלבו אף על פי שאינו נוקם (יומא שלא סשאלפני, זו סיא נקימס. ואיזו סיא נמירס, אמר לו סשאילני קרדומך, אמר לו לאו, למחר אמר לו סשאילני (18) לא חקום. אמר לו סשאילני מַגְלְןּי, אמר לו לאו, למחר אמר לו סשאילני קרדומך, אמר לו איני משאילך כדרך
- כמוש, פלישמר"א, ולשון שעמנו פירש מנחס, מחברת למר ופשמיס: דבר הנמלל ושוור זה עם זה למברו, מישמי"ר בלע"ו, כמו מַוְיַין לְנַמוֹי דְמִׁים בְּהֹּוֹן (מועד קען יב:), שמנו מפרשין לשון פשמן, מלמוד לומר בגד, מנין לרבום הלבדים, למוד לומר שעטנו, דבר שהוא ש<u>וע</u> קווי וְנוּז, ואומר אני, נוז לשון בלאים. למס נאמר, לפי שנאמר לֹה מִלְבַּשׁ שַׁעַמְנֵו צָמֶר וּפִּשְׁמִיס יַמְדָּו (דבריס כב, יא), יכול לא ילבש גיזי למר ואני ציי (19) אח חקחי חשמרו. ואלו סן בסממך לא מרביע כלאיס וגוי, מקיס אלו גורום מלך שאין עעס לדבר: ובגד

לְהְה בּשְּׁבֶרת הַּהְנָה לְא יִיִּטְוּרִ בִּשְׁמֶר בִּקּוּרְהָא הְּהֵיבָה לְא נפְּדְּמָה אָוֹ הָפְּשֶׁה לַאׁ נִמַּן־ נְחָבֶפָּת לְאָישׁ וְהָפְּדֵּהֹ לָאֹ שְׁכְבָתְ זְנָתְ וְנָתְאַ שְׁפְּחָתְ

פַּתַח צַּהֶל מוֹצֵּד צֵּיל צִּשְׁם: יַ וְהַבָּיִא אָת־אָשִׁמִוֹ לַיִהֹדָה אָל־

ជុក្នុងស៊ី នុង្គក កុង្គនៈ (ឧ) הַטָּאַרְוֹ אַשֶּׁר הָטָאַ וָנָסְלָח לֹוֹי הַאָּשָׁם לְפָּנֵי יִהוְּה עַל־ أخفر مُخْدد يَحِبَا خَيْدَح ا

הְבֹלִים לְאִ וֹאִכֹּלִי: שְׁלָתֵה אַנִים יִהְיָה לְכֶּבו וֹהְנִלְטִּׁם הֹּנִלְטִׁוּ אָטַ פּּנִין וְיִינִנִים וּוֹנִים הַּנִּלְטִּוּ אָטַ שִּׁבּיִנִי שלישי וּנְשַעָּהֶהַ אָלְ-נִאָּבֹן נֹאָבוּ ĬĊ**_**Ů<u>Ė</u>%ŧ

פּרְיִוּ לְבֶשׁ הִלּוּלִים לַיהֹנְה:

ומוטון אווי לא אַטְּעָרוּני: שורוקא לא אָהָיְהַוּבָת לַה ŹX XŮĠĽ.ZU ĆĆÓĠX XĮ אַטוּגא לולר ואַטפּבלא מֹכַבַע זַבְעָא וָבִיא אָמָא וְאָׁיִּשִׁ בַּיִּרוֹשְׁלָּב אֵטַ־אָשָּׁר וּוֹּבּר אָבוּ וְשְׁכּוָב זָט אַטַּטָא

く滋食な: להנע משפן זמנא דקרא וווטו זע אַּהָּמוּע לַלַבָּם וֹזֹ

ליה מחובמיה דחב: מכ טולטיה דקב וישהביק #CHI.

שלע אָנון וִבוּ לַכוּן מִנִעַם בּלַ הַגֹּן מַאַּבְין וֹטַבּּבוּן בּלָ אִילָן בַּמִיכַל لتدية كالا ムダアはダ

אַבּיה קוֹדָשׁ הוּשְׁבְּחָן בֶּוֹדָשׁ לי ובשׁנַר הַרְבִיעָּה יַהְיָה בְּלֹ^ה וּבְשַׁמָּא רְבִיעִיתָא יַהִי בְּלֹ

> free. to death, decause she was not inquisition; they shall not be put freedom given her; there shall be and not at all redeemed, nor was 20 bondmaid, designated for a man, with a woman, that is a And whosoever lieth carnally

for a guilt-offering. the tent of meeting, even a ram 21 unto the Lord, unto the door of And he shall bring his forfeit

for his sin which he hath sinned. sinned; and he shall be forgiven LORD for his sin which he hath of the guilt-offering before the atonement for him with the ram And the priest shall make

not be eaten. as forbidden unto you; it shall forbidden; three years shall it be shall count the fruit thereof as manner of trees for food, then ye land, and shall have planted all And when ye shall come into the

giving praise unto the LORD. 24 fruit thereof shall be holy, for And in the fourth year all the

קידושין, סא אם חופשה, קידושיה קידושין וחייב מיחה (גימין מג:): (דבריס כה, נה), וְסִפְּלָה ס' פָׁת תַפֹּהְּדְּוּגו' (שס נע): בי לא חפשה. לפיכך הין הייב עליס מיהס, שהין קידושיס יא.) למדו מכאן שמי שהוא במלקום יהא בקריאה, שהדיינים המלקין קורין על הלוקה, אָם לֹא מִשְׁמֹר לְעֲשׁוֹת וגו' יש על בים דין לבקר אם סדבר שלא לחייבו מיסה, כי לא ספשה, ואין קידושים קידושין גמורין. ורבוחינו (כרימות פדויס, וממס פדיון בכמף (מ"כ פרק ס, גגימין למ.): או חפשה. בשמר: בקרת תהיה. סיא לוקס ולא סוא. בממורין סממורסמ לענד ענרי שמומר נשפחה סכמונ מדנר (כרימומ ימ.): והפדה לא נפדחה. פדויס ומינס (02) נחרפה לאיש. מיועדם ומיוחדם לאים, ואיני יודע לו דמיון במקרא. ובשפחס כנענים שחליס שפחס וחליס

(בב) ונסלה לו מהשאתו אשר השא. לרנות את המייד כשוגג (כריתות ע.):

לומר יסיס, בסויימו יסא (שם ד): שרלים. מאימסי מונה לו, משעם נמיעסו (מ"כ פרשמא ג. ג), יכול אם הלניעו לאחר שלש שנים יהא מוסר, מלמוד (ES) וערלחם ערלחו. ואמממס אמיממו, יסא אמיס ונקמס מליסנות ממנו: שלש שנים יהיה לכם

ולהלל לשמים: מס מעשר שני אינו נאכל מוץ למוממ ירושלים, אלא בפדיון, אף זס כן. ודבר זס סלולים לס' סוא, שגושאו שם לשבת (24) יהיה כל פריו קדש. כמעשר שני (קידושין נד:) שכמוז צו וכל מעשר סמרך וגו' קדש לס' (ויקרא כו, ל),

- אַנִי יְהוְה אֱלֹהִיבֶם: פּרְיוֹ לְהוֹסֶיף לְכֶם מְבוּאָתֵוֹ יָת אָבֵיה לְאוֹסְפָא לְכוֹן וּבַשְּׁנָר הַחֲמִישָׁת מְאַכְלוּ אֶת־ וּבְשִׁמָא חֲמִישִׁיהָא מִיכְלוּן
- שׁנְעַבְּיִהְ נִלְאָ שְׁמִנְּלֵנִי: ⁹² לָאִ עַאָּבֹּלְוּ הַּלְ_עַבְּיִם לָאִ לָא עַהָּבְּלְוּ הַּלְ גַּמָא לָאִ
- תַשְּׁלִית אָת פְּאָת וְקָנֶף:
- עה בַּכָּם צָּנִי יָהוָה: בְּבְשַּׁרְבֶּם וּכְתָּבֶת קַשְּׁלֵע לְאִ בְּּבְשַּׂרְכוֹן וְרוּשְׁמִיןֹ חֲרִיֹתִיןֹ المَيْدُم خَرْبُطُم خَيْم
- יִנְיִלְאָר הַאָּבֶץ וְמֶּה: श्रेप दंवति देश

שׁנבֹאנ אַנֹּג נִעוֹנִי:

- הַלְטִיה אָנָא וְן אֶלְהַכוּן:
- שׁנֹשׁמֵע וֹלֵא שׁמֹנוִן:
- וֹלָא טַׁעַבֿיל יָּט פַּּטָא לצ לָאִ עַּׁפְּפּוּ פּאָט באָמֶבְיוֹ וֹלָאִ לָאִ עַפֿפּוּן פּּתָא דְּרֵישְׁכּוֹן
- לא טשנון בכון אָנָא גָּנִיּ ש שלונו, ושבובן מבן מוש לא שלווון
- ほみゃん: אַבְעָּא וְטִטְּטָבְי אַבְעָּא מִיצַּת ולא טמה. ינוג גי בוטע
- X[X [:: ילבית מקדשי ההול דובלין og אָת שַׁבְּחָתַי הִשְּׁמֹרוּ וּמִקְדִּשִׁי יָתְ יוֹמֵי שַׁבַּיָּא דִּילִי הִשְּׁרוּוּ

- your God. increase thereof: I am the LORD yield unto you more richly the the fruit thereof, that it may But in the fifth year may ye eat of
- .gniyashoos ron noisanivib neither shall ye practise Ye shall not eat with the blood;
- mar the corners of thy beard. 27 your heads, neither shalt thou Ye shall not round the corners of
- ят the Lorp. I :uoy noqu sarka upon you: I 28 your flesh for the dead, nor Ye shall not make any cuttings in
- become full of lewdness. fall into harlotry, and the land 29 make her a harlot, lest the land Profane not thy daughter, to
- Гокр. reverence My sanctuary: I am the Ye shall keep My sabbaths, and
- מנס, לפיכך נאמר לסומיף לכס מבואמו: אבי ה". אני ס' המבטים על כן, ונאמן לשמור הבטממי: פירום הנטיעות, היה ר' עקיבא אומר דברה חורה כנגד ילר הרע, שלא יאמר אדם הרי ארבע שנים אני מלעער בו (25) להוסיף לכם חבואחו. המלוה הואה שתשמרו ההיה להוקיף לכה הצואחו, שצשכרה אני מצרך לכה
- פלוני יפה להחחיל מלאכה, שעה פלונית קשה ללאח (סנהדרין מו.): ובעופות, פתו נפלס מפיו, לבי ספסיקו בדרך (מנסדרין מס:): לא חעוננו. לשון עונות ושעות, שלומר יוס דמיס, ואוסרס לאוכל מבסמת חולין מרס שחלא נפשה, ועוד סרבה: - לא חגחשו. כגון אלו סמנחשין בחולדס (62) לא חאבלו על הדם. לסרנס פניס נדרש נמנסדרין, (מג.) אוסרס שלא יאכל מנשר קדשים לפני וריקמ
- למי, ולמי למעלה אלל הראש שהוא רמב ויש בו שמי פאות, ואחת לממה במנטרו מקוס חבור שני הלמיים יחד (שם כ.): שביב, שעל אחורי אוניו עקרי שערו למעלס מלדעיו הרבה: באח זקנך. סוף הוקן וגבוליו, והן חמש, שחים בכל (שנול א חקיפו פאח ראשכם. זה המשוה לדעיו לאמורי אונו ולפדממו (מכומ כ:), ונמלא הקף ראשו עגול
- בקרקע, פורפו"יינט בלע"ו: אוֹמָס (במדבר כה, ד), וְסִיֹקַעְנוּס (שמואל־ב כה, ו), מוחבין ען בארץ וחולין אוחס עליסט, ונמלאו מחוקין וחחובין המחוקה ושקוע שהינו נמחק לעולה, שמקעקעו במחע והוה משחיר לעולה (שה כה.): (82) ושרט לנפש. כן דרכן של אמורייס, לסיוח משרטין נשרס כשמח לסס מח: וכחבח קעקע. כחנ
- ונו, (ילמיסג,ג): הארץ. אס אמס עושס כן סארץ מונס את פירומיס לעשומן במקוס אתר ולא בארלכס, וכן סוא אומר וַיִּמָּנְעוּ רְבִּיבִּיסִ (92) אל חחלל אח בחך להזנוחה. במופר נמופנוים לבימס שלמ לשם קידושין (פנסדרין עו.): ולא חזנה
- מוסירכס על סמקדש את שבתותי משמורו, אין בנין בים סמקדש דוחס שבת (יבמות ו.): (30) ומקדשי חיראו. לא יכנם לא במקלו ולא במנעלו ובאפוגדמו ובאבק שעל רגליו (יבמוח ו:). ואף על פי שאני

ڲٛڔ۩ڔڟڡ؞ קְמְּמְאָה בְהָהַם אֲנֵי יְהֹנֶה לְאָסְתַּאָבָא בְּהֹוֹן אָנָא יִיָּ אַקַשְׁבַלְּמִּוּ וּוֹכִינִוּ אַקַטּפֿוּנוּ אָקַבַּיִאָדִעְ וֹאָבָ לָא טִטְפּׁנִוּן בַּעָּר בַּצִּין

יְתֹיְה: (ס) פּנֵי זָקן וְיָבֵאִהְ מֵאֵלְהֵיף אַנִּי הְּקִּים וְמָהְבֵּר אַפִּי סְּבָא מפּנו הָּבֹע שֹׁלִנִם וֹעַבַנִים מו עלבם בּסִבּנ בּאִנִנִיטֹא

(ממי) לָאָ תּוֹנָוּ אָּהָוֹ: لْكُرْ يَٰذُوْكِ هُنُاكُ لِأَكْ خُمُلَةُكُمْ لَكُمُلِّ، يَنْفَوْرِ مُقْرِبًا فَوَلَا عُالِمُ

מֹאַבְיִם אַנֹּג וְבִּוֹנִם אֶבְנִיכִּם: למוג ליוגנים היוהם לאָרֶץ ◄ □ עַגַרו הַגַּר אִהְבֶׁם וְאַהַבְתָּ לֹוֹ

چَמָבֶׁע چَמָהֶצַל יבַמָּמִינֶע: ない ನೆಓ ಕಟ್ಟಡಿತೆದ

מַבְּבוֹם: אַמּג עונגאטו אַטַכּם מָאָבֹן אַנֹא גוֹ אָלַנַכוּן בַאַפּגַלִינ حُرُف لِمَيْرِ يُعِيْنِ لِمُحْرِقِينِهِ يُعِينِ يُحْرِيا אנפת צֶנְק וְהֵין צֵנְק וֹהְנֵה דְקְשׁוֹם מְכִילֵן

%¢١ٍح١١:

נטבעק מאלטב אלא גל:

בַּאָבַמְכוּן לָא חוּנוּן יָהֵיה:

במערום אָנָא וְן אֶלְהַכוּן: בוועון בְּאַבְעָא וטבסם ביה בנקף צבי à¢(⊂L) چهَاְרֶח מִפֶּם יִהְנֶה לֶכֶם בִּיצִּיקא מִנְּכוֹן יָהֵי לֹכוֹן

にせなべい はなる はなる せばばばんべ לא עלבעון שָּׁבַר בָּוֹין

וְטְׁכִוּן מִאַּבְאָא בַּמֹאָבוֹם: 下行はで אַבְנֵי צֶבֶע מוּוְנָנָאוֹ צַלַמִּוָס מַטַּלַלְוּן

> am the Lord your God. not out, to be defiled by them: I 31 unto familiar spirits; seek them Turn ye not unto the ghosts, nor

> fear thy God: I am the Loren. of the old man, and thou shalt 32 hoary head, and honour the face Thou shalt rise up before the

.gnorw mid 33 thee in your land, ye shall not do And if a stranger sojourn with

of Egypt: I am the Lord your for ye were strangers in the land thou shalt love him as thyself; home-born among you, and with you shall be unto you as the The stranger that sojourneth

weight, or in measure. 85 in judgment, in meteyard, in Ye shall do no unrighteousness

of Egypt. who brought you out of the land have: I am the Lord your God, 36 ephah, and a just hin, shall ye Just balances, just weights, a just

- למס מִּשַּׁמִּפְין לפּני ולני ממעב למכס: אני ה׳ אלהיכם. דעו לם מי למס ממליפין במי: וידעוני מכנים עלס חיס ששמס ידוע לחוך פיו וסעלס מדבר: אל חבקשו. לסיוח עסוקים בס, שאם חעסקו בס (IE) אל חפנו אל האובוח. מוסרס לצעל מוב וידעוני (מנסדרין מס.). צעל מוב וס פימוס סמדבר משמיו,
- לכך נאמר ויראת מאלסיך, שהרי דבר זה מסור ללבו של טושהו שאין מכיר בו אלא הוא, וכל דבר המסור ללב נאמר בו לב:): והדרה פני זקן. איזסו הדור, לא ישב במקומו, ולא ישמור את דבריו. יכול יעלים עיניו כמי שלא ראהו, (28) מפני שיבה חקום. יכול וקן אשמאי, מלמוד לומר וקן, אין וקן אלא שקנה מכמה (מ"כ פרק ז. יב קידושין
- מפי הגבורה: (33) לא חונו. לונלת דבריס, לל תלמר לו למש סיית עובד עבודת כוכביס, ועכשיו לתס בל ללמוד מורס שנתנס ויראת מאלהיך (שם):
- (45) כי גרים הייחם. מוס שנך אל מאמר למברך: אני ה׳ אלהיכם. אלסיך ואלסיו אני:
- את השכינה, ומפיל את ישראל בתרב, ומגלה אוחם מארלם: במדה. זו מדת הארך (ב"מ סא: צבא בתרא פע:): שול שנאיי ומשוקן חרס וחועבה, וגורס לחמשה דברים האמורים בדיין, מעמא את הארן, ומחלל את השם, ומסלק כאן, סיא המדה והמשקל והמשורה. מלמד שהמודד נקרא דיין, שאם שיקר במדה הרי הוא כמקלקל את הדין, וקרוי (35) לא העשר עול במשפט. אס לדין הרי כגר ואתר לא קעַשו עָנֶל צַמָּשֶׁפָּע (פּפוק עו), ותהו משפע השנוי
- הוצאחי אחכם. על מנת כן. דבר אחר אני סבתנתי במלריס בין עפס של בכור לעפס שאינס של בכור, ואני סנאמן (95) אבני צדק. סס סמטקילות שטיקלין כנגדן: איפח. סיל מדת סינש: הין. זו סיל מדת סלת: אשר במשקל. כמשמעו: ובמשורה. סיל מדת סלת (וסינש):

- (5) ובמשפחחו. אמר ר' שמעון וכי משפחה מה המאה, אלא ללמדך שאין לך משפחה שיש בה מוכם שאין כולם שיעלימו קנהדרי גדולה:
- (+) ואם העלם יעלימו. אם סעלימו בדבר אחד קוף שיעלימו בדברים סרבס, אם סעלימו קנסדרי קענס קוף

מקדשי. אם כנסם ישראל שסיא מקודשם לי, כלשון וְלֹא יָםַלְּלוּ אָם מִקְדָּשַׁי (ויקרא כא, כג): נמן למולך (מ"כ פרשמא ד, ו), ורע פעול מנין, מ"ל בתתו מורעו למולך (שס ז. ענסדרין עד:): – למען שמא את כי מזרעו גחן למלך. לפי שנאמר מעביר בנו ובמו באש (דבריס ימ, י), בן בנו ובן במו מנין, מלמוד לומר כי מזרעו

(٤) אחן אח פני. פימי שלי, פונס מני מכל עסקי ועוסק בו (שס יב): באיש. ולמ בלבור, שמין כל סלבור וכרמין: מל ידי מלות הללו (שם):

מסייעין אומן (מ"כ פרשמא ד, ד): עם הארץ. עס שבגינו נבראת סארן, דבר אחר עס שעמידין לירש את סארן

(ב) ואל בני ישראל האמר. עוושין על סלוסרום: מוח יומח. בביח דין, ולס לין כח לביח דין, עס סלרך לספרע ממי שטומן משקלומיו במלח לסונים את סבריות שאין מכיריס בסס (ב"מ פא:):

⊈ंद्रं□: خائبت بمتتاثر باؤكك ظقائح אַלְוּ וָאֵתוּ כָּלְ־תַּוֹּנִים אַתַּרָיוּ בַרַלְּגָּא יַבְלְמִאֶפַּוְתְּיִּ וְהַכְּרַתְּיִּ

נמיה נית כל השעו בתרוהי בענא ובְסָעַרוֹהִי וַאַשָּׁיצִי لْمَمْنِد كَانًا كُلْ حُدْرُ خُكْرِم لَكُمْكَ كَأَنَّا لَاللَّهُ خُلِاللَّهُ خُلِيرًا لِكِيْ خُلِيلًا

people. after Molech, from among their go astray after him, to go astray and will cut him off, and all that that man, and against his family, then I will set My face against

הְמֶיה אָהְוֹ: خنن ميلم حقيك خخنن * אָת־עֵינֵיהֶם מִּןְהָאֵישׁ הַהֹּוּא نْهُم سَمُكُم يَمُكِينُهِ مِم سُهُدُا

למלמל זמנע: מוּוֹהמוּיה לַמִּלְהְי בָּרִילִ הְּלָא מן גוּבְרָא הַרוּא בָּדַ בית ושְׁרָאֵל נָת עַינִיהוֹן نغص خخفه نخفهدا مقع

qestp: unto Molech, and put him not to man, when he giveth of his seed 4 at all hide their eyes from that ob basl 5d1 To 5lq05q 5d1 Ti baA

خلية.: \$ט_מֹלבֹהָ, יִלְעַבָּץ \$ט_אָם خنتكمير فضا حويكك خيتما مقع ּ וְחִבְרַהָּיִּ אָטִוּ מִפַּרֶב הַמִּוּ בָּי نَهُرُ، هُمَا هُلَا قِرْرُ خُهُرُهُ لَالِيهُ ۗ

ير الله المار: מֹלֵבְׁהָּוֹ וּלְאַטַּלְאִ זֹט הָּמֹאַ למולף בדיל לסאבא ית מּמִיה אָבי מִזּרְעִיה יָהַב ההוא וַאַשִּׁיצֵי יָהֵיה מִגּוֹ וֹאַלֹא אַשוֹן וֹט בעּוֹו פֿאַלָּהָא

and to profane My holy name. Molech, to defile My sanctuary, de hath given of his seed unto from among his people, because that man, and will cut him off I also will set My face against

הַאָּבֵּא <u>יַרְּנְּ</u>לְּהִי בְּאֶבֶּן: מּגּוֹבֶתְּ בַפִּבְיב מִנִים וּימִים מַּם せんかしゃく ۼؖۺ۪ٛۮ · אִּיִּשְׁ מִבְּנָי יִשְּׁרָאָל וּמִּוֹרַהַנָּרוּ ڶۿٚڔ_ڂڗٛڒۦڹۺؙڶۿڔۣ؈ۼڟڔۿڹۿ

ושְׁבְאֵל וְרְגְּמִונִּיה בְּאַבְנָא: אַטַלַמַּלְאַ וַטַלַמִּילָ מַּמָּאַ בּוֹתַ ביומין מזבעיה لاديتأي كندنلانددا خنشتهح לבר לבר מבני ושָּבָאַל ימן וֹמֹם בֹּנֹג וֹמִבְאָץ שׁנמֹב

land shall stone him with stones. put to death; the people of the unto Molech; he shall surely be Israel, that giveth of his seed rhe strangers that sojourn in 2 be of the children of Israel, or of children of Israel: Whosoever he Moreover, thou shalt say to the

جېزا:

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

And the Lord spoke unto Moses,

אַנְיִם אֲנָי יְהוָה: (פּ) נאָנו_כַֿל_מִמָּפַּהָּ. لقفيقه \$4_جُح_لُظِنَر

£נג וַעַמְּבַּבנו גַעַבון צָּגָא גָוֹ: נטמבנו זע פֿל לַנְמָּג נִיִּע פֿלָ

and do them: I am the Lore. statutes, and all Mine ordinances, And ye shall observe all My

برظائد برفاد: בּנַפָּמ בַּבִוּא וָבַכַבַעָּי, אָנַוּ אָנוַ פּֿנִי נאָטַגוֹ אַבובובם וֹלִנַנַיּג בְּאַבְעַ וֹאָבְעַ וֹאָבְעַ וֹגִּבְעַ וֹגִּבְעַ וֹלְנִע וּוֹבוּבוּ לְמִמְּמֵּג בַּעַבְּינְעַן

בָּי אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהִיבֶם: ל וֹנְיִיםְׁלַבְּאִּשְׁם וֹנִינִים לַבְאָנִם וִיִּיִּלַבַּאַנוּ וַיִּנִינוּ לַבִּיִאָנוּ בַּיִּאָנוּ בַּיִּאָנוּ

אָטָׁם אָלָּג וֹבוְנִב מִלּבֹגַהְכֶּם: $(\Im \xi_{\iota} \alpha_{\iota})$ ישְׁמִרְהָם אָת־חָקֹלִי וַעֲשִׁיהָם

אַבֿוו וֹאַמָּוִ לַכַּץ בַּמָּוו בֹּוִי

נְעַנָּאֶפָּע: מות-יומָת ĽĽŸĿ تقلالا śwa śāl itst śuśan بهُرت بِهِا الْهَاءِ عَلَيْهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

וומטו אנובם דמובם בם: אַבְוּו מַּבְוֹנִי אַבְוּו נִּבְּיָב מִוָּנַבַ וֹאָנְה אֹהֶב וֹהֻכַּבְ אָנוַ אָהָ

בְּמִיהָם בָּם: מְנִע יִּנְמְּתְיִּ שְׁנֵּיִמְׁם מֻבֶּלְ מְּשִׁנִּ אָטְקִשְׁלֵא יִהְקִשִּׁלִי מַרְנִיהוֹן וְאִישׁ צֵּשֶׁר יִשְׁכַּב אָח־כַּלְּחֹוֹ וּנְבַר דְּיִשְׁכּוֹב יָח כַּלְחֵיה

זְתְּ רוֹנְזִי בַּאָנְשָּׁא التؤهِّب كَمْ يَظِيْنَ كُلِ يُكِنِّهِ لِمَاضِطِينَ خَيْنَ خَيْنًا

אָבוּ אַנֹא וֹן אֶלְבַבוּכוּן:

זטבון אַנָא גָן מִפַּבַּאָכוּן: וטמבון זע לזמו ועהבבון

ַ בַּמְלֵא עַוּנֶר: יטַקטיר אַבוּהי וָאָמָיה לָמ אַבְּיִר וְאָת־אָמָּוֹ מָוֹת יוּמָת אַבּוּהִי וְיָה אָפִיה אָהָקְּטְּלְא בְּי־אַיִּשׁ אָיִשׁ אֲשֶׁר יְקַבֵּלְ אָת־ אַבּוּהִי וְיָה אָפִיה אָהְקִּטְּלְא בְּי־אָיִשׁ אָיִשׁ אֲשֶׁר יְקַבֵּלְ אֶת־ אָבִי וְּבָּר וְּבָּר דִּיִלִּים יְתְּ אָב, וּבֹר וּבַר דִילוּשׁ יַת

אַטַבּלַמָּבְא וִטַבַּלמִוּבְ זּוֹנפֿאַ וּנֹלבו בּיגוּף יָת אָתַת נָּבַר

שַּׁמְלֵא עַוּוֹבָוּ: אַטִבְּשְׁלְאִ יִהְקַשְׁלְאִ יִהְקַשְׁלְאִ אַבוּבו, מָבוֹבָא בַאָבוּבוּ, וּבָי בּוֹשְׁכּוָב זָת אָעַּע

نفخرُم لَمُحَدِد كَمُرُم سَنْدَدا:

among his people. soul, and will cut him off from will even set My face against that spirits, to go astray after them, I the ghosts, and unto the familiar And the soul that turneth unto

LORD your God. and be ye holy; for I am the Sanctify yourselves therefore,

sanctify you. грет: І ат гре Сокр who And keep ye My statutes, and do

.mid noqu or his mother; his blood shall be death; he hath cursed his father mother shall surely be put to that curseth his father or his For whatsoever man there be

And the man that lieth with his adulteress shall surely be put to wife, both the adulterer and the adultery with his neighbour's wife, even he that committeth adultery with another man's And the man that committeth

blood shall be upon them. surely be put to death; their nakedness—both of them shall uncovered his father's father's wife—he hath

blood shall be upon them. have wrought corruption; their shall surely be put to death; they daughter-in-law, both of them And if a man lie with his

לרצום שאר עצודה אלילים שעצדה בכך (מ"כ שם מו), ואפילו אין זו עצודהה (סנהדרין סד:): סמשפסס בסכרמ, מלמוד לומר *אומו. אומו בסכרמ ול*א כל סמשפסס בסכרמ אלא בימורין: ⊢לזנות אחרי המלך. מוכסין, שכולס מחפין עליו (שבועום למ.): והכרחי אוחו. למה נאמר, לפי שנאמר ובמשפחחו, יכול יהיו כל

(√) והחקרשתם. זו פרימות ענודת הליליס:

מקרא, כמו דְּמוֹ בְּרֹאׁשׁוֹ (יסושע ב, ימ), אין נענש על מיחחו, אלא סוא, שסוא גרס לעלמו שֶׁיַּקְבֵּג: שנאמר דמיו בו, דמיסם בס, ולמדנו מאוב וידעוני שנאמר בסס באבן ירגמו אומס דמיסס בס (שס סו.), ופשומו של (9) אביו ואמו קלל. לרנים לחחר מיחס (שם פרק ע, ג. מנסדרין פס:): דמיו בו. זו מקילס, וכן כל מקום

(SI) חבל עשו. גולי. לישול אחריול מבלבלין ורע האב בורע הבן: שליץ קידושיץ לעובדי גילוליס: – מוח יומח הנואף והנואפח. כל מימס סלמורס במורס מסס, לינס ללח מנק: לקטן קידושין, ועל איזו אשת איש מייבסי לך: אשר ינאף את אשת רעהו. פרט לאשם עובדי גילוליס, למדנו (10) ואיש. פרט לקטן: אשר ינאף את אשת איש. רט לאשה קטן (קידושין יט. סנסדרין נב:), למדנו שאין

ŧ۵: מַהַּכֹּבוֹ אַהְּטַ שַנִּבּּבַע הַהָּנִ

תְּהָנֶת וְמֶּת בְּתִּלְכֶם: ושָׁרְפָּוּ אָתוֹ וָאָתְדָוֹן ^{្សា} ខ្លែក ខ្លុតា ខ្លែក ក្ក**ខេ ជ្**និយ

הּבְהַמָּה מַהַרְגוּ: בּבְהַמָּר מָוֹת יימָת וָאָת־

מנע וומעו במונים בם: ※口口で必須口 ואָם הַבָּבַלָּה ⁶¹ בְּהֵמְּהׁ לְרְבְעָּה אֹמְה וְהְרַגְתָּ וֹאִמֻּׁע א゙ַמֶּר טַלַּרָב אָּבְ-כָּבְ

וּכְר עַוֹנִוּ יִשְׂא: לְמֵּנֵנְ בַּנֵּנְ מַּמִּׁם מַבְנַנִי אַנְעָנִי אָת־עֶּרְנְתִּי הָסֶר הוֹא וָלְכְּרְתִּי **『ロッターは下袋口** אָנו_מָבוֹנִינְיִנ ^ע בַּת־אָבָיו אָן בַת־אָמָן וְרָאָר १४'७ <u>४</u>७८ द्वा ४८ ४ प्रेप

פֿמֿלָא עַוּיִבָּין: שבוידון אַנְקְשָׁלָא וָהָקַשָּׁלָאַ מהכבי אטא טומיבא עַבּרוּ וֹאֵישׁ אַשְּׁר וֹמִּכַּב אָטַוֹלֵבׁן וּנִּבּר בְּוֹמִפּנִב זֹט בַּכוּבֹא

چرڌرحرا: וַלָא טַבוּ מָיצַת הַשָּאוֹן בנולא יוקדון ימיה ויקדון אַמַּה עֵיצַר הַטָּאַין הִיאַ וּלְבָר דְּיִפָּב יָת אָהְהָא וְיָת

וני במירא הקון: בּבֹהֹנֹא אִנֹלַהָּלָא נִנַּלַהָּנִ דימין שְכוּבְמִיה

בַּמְלָא עַוּגִּבָּגוֹ: בְּמִּירָא אִנְּקְשְׁמִּלְאִ יִנְקְםּמִּלְאִ נו אטטא ווע כֿל בַּמִּירָא לִמִּמָלַם בַּה كنظلت خلا

עֶרְיַת אֲחָמֵיה גַּלִּי חוֹבֵיה לוְהִשׁיגוּן לְמִּנוֹ בֹּנוֹ מַּשִּׁבוּוֹן נת ערותיה קלנא הוא וְנְטְיֵג גָּטְ מֶבְוְיִם וְעִיגָּ מָבְיִוֹנָ אָבוּהִי אוֹ בַת אָמֵיה בַּת אֲבוּהִי אוֹ בַת אָמֵיה

> De put to death; their blood shall abomination: they shall surely them have committed as with womankind, both of And if a man lie with mankind,

no wickedness among you. both he and they; that there be they shall be burnt with fire, also her mother, it is wickedness: And if a man take with his wife

be upon them.

ye shall slay the beast. shall surely be put to death; and And if a man lie with a beast, he

upon them. to death; their blood shall be the beast: they shall surely be put thou shalt kill the woman, and any beast, and lie down thereto, And if a woman approach unto

his iniquity. sister's nakedness; he shall bear people: he hath uncovered his sight of the children of their and they shall be cut off in the nakedness: it is a shameful thing; nakedness, and she see his mother's daughter, and see her his father's daughter, or his And if a man shall take his sister,

- (13) משכבי אשה. מכנים כמכמול נשפופרה (עיי קנהדרין נה.):
- כאן אלא ממומו, ומסו אמסן, אם אחם מסן, ולצון יוני סוא סן אחם: . אשה ואמה הכחובין כאן שחיהן לאיסור, שנשא את חמוחו ואמה (סנהדרין עו:). ויש מרבוחינו שאומריה (שה) אין (+1) ישרפו אחו ואחהן. מי ממס יכול לומר משמו סרמשונס ישרפו, שסרי נשמס בסימר ולמ נמסרס עליו, מלמ
- שבחת מקלה על ידס המרה מורה הַשְּׁמֵמ, שְׁרֹף וְכַּנְּה, המעה הת מבירו מדרך חיים לדרכי מימה, על המת כמה וכמה: אומר אַבַּד מָאַבְּדוּן אֶח בֶּל הַמִּקֹמוֹת (דבריס יבּ, בֹ), הרי דבריס קל ומומר ומה אילנות שאינן רואין ואינן שומעין על סכמוב מסקל. קל ומומר לאדס שיודע להבתין בין עוב לרע וגורס רעה למבירו לעבור עבירה. כיולא בדבר אמה (פו) ואח הבהמה חהרונו. אם אדם מעל בסמס מס מעלס, ללל מפני שבאס ללדם מקלס על ידם, לפיכך למר
- מפד עשה המקום לבנות עולמו ממנו, שנאמר עוֹלָם מָמֶד יִּבְּנֶה (מהלים פע, ג): (פוסד הוא. לעון מרמי מֶרְפֶּס (ברמֹשימ לד, יד), מְפַוּדָמֹ, ומדרשו (מנסדרין נמ:) מֿס ממתר קין נשמ מֿמומר,

מְנִינִים מִפֶּרֶב הַמֶּם: בּמְינִ וֹנְכְּוֹנִי מְלְרֶה הֵעֶּרָה וְהָוֹא גּּלְתָּה אַ בְּנְת נְגְלָת אָת־עֶּרְנְתָה אָת־

האבו בהבים הולם האאני אַבוּיף לֹא חָנַקָּה בָּי אָת־ ומֹבוֹני אַנוֹנִאַ בּוֹנִיאָ בּוֹנִיאָ

בּוֹבׁוֹם וֹמִׁנוּ: עָרְוַת דֹּדְוֹ וּלְיָה הָשְׁאָם יִשְׂאוּ וְאִישׁ אֲשֶׁר וִשְׁכַּבֹ אָת־דִּדְּהְוֹי

נבֹע הַנונים ובוֹנוּ: אַחָיו נְדְּהְ הֻוֹא עֶרְוָת אָחָיוּ لهُبِم كَمُّلًا لَكُنَا عُمْكُمُ عَلَيْكُمُ لَا يُعْلَمُ لَا يُعْلَمُ لَا يُعْلَمُ لَا يُعْلَمُ لَا

שְׁמָּע לְמִּבְת בָּּע: בַּאָבוֹ אַמָּב אַנִי מִבָּנא אַנַבָּם ÄÜ□ ムメーログス للإشائك %ں_حُے لاؤں

בַּלְ־אֵבֶּתׁ מְשִׁי נְאָבֵּץ בָּם: אָלוּ מִׁמְבְוֹע מִפּּדוּכִים כּֿוּ אָעַרַ

> שַּׁרְנִיהון מִגּוּ עַמָּהוֹן: ט סואֿבֿט בֿמֿבֿא וֹוֹמִשׁנִגוּוֹ זנו ללוש וללי והיא הוללי מומאב ווגלי נת עריתה אָלְאָישׁ אַשְׁרִיִשְׁבַּר אָרַ אַשְּׁאָר וּנְבַר דָר אָרָשְׁבָּר בוָ אִקָאַ

אַבוּב לַא שׁנַבָּוּ אָבוּ וְמֶבְוֹע אֲמָבְ נַאָםׁנַי

ולד ומותון: עלי חוקהון יקקלון דְלָא אַטַבוּטִי מָבוֹטָא בַאַטַבוּטִי וולבר הושכוב ית אתת

زيررإ: ĿĦIJĿĽĸ ťĠĸ ĿĊĦ ĹĊĿ אַבוּנִי. מָבַנַוֹלא נִיא מָבַוֹנֹא וגַבַר דְיִּפַב

ממגן זטכון לְשַמּן לְמִשַּׁב טׁבופֿון זֹטַכון אַבְּמֹא בַאַּנֹא בונו ועמביון וקהון וקא נטטרון נע כל לנמי ננת כל

יה כְלְ אָבְוּן הַבַּרוּ וְרַבוּיִל בּאֹלא מּלִב, מִן בֹּבֹמִיכִון אַבִּי لْأِمْ لِتَأْرِدِ خُلُوْلًا لَالِادِ كَيْمُدٍ لَأَمْ نُتُرْدُلُا خُنُولِنَ. مَثَامَتُهُ

מומבו זטבון:

among their people. them shall be cut off from fountain of her blood-both of and she hath uncovered the hath made naked her fountain, 18 shall uncover her nakedness—he woman having her sickness, and And if a man shall lie with a

they shall bear their iniquity. hath made naked his near kin; nor of thy father's sister; for he 19 nakedness of thy mother's sister, And thou shalt not uncover the

childless. shall bear their sin; they shall die his uncle's nakedness—they uncle's wife—he hath uncovered And if a man shall lie with his

nakedness; they shall be childless. hath uncovered his brother's brother's wife, it is impurity: he And if a man shall take his

therein, vomit you not out. Whither I bring you to dwell and do them, that the land, statutes, and all Mine ordinances, Ye shall therefore keep all My

therefore I abhorred them. they did all these things, and am casting out before you; for sa customs of the nation, which I And ye shall not walk in the

- אומרים זו הכנפת עטרה: וַע (אֿסַמר ס, ע), וכן אֿמוס מגורמ אֿמ. וסעראֿס זו נמלקו בס רבומינו, (יבמומ נס:) יש אֿומריס זו נשיקם שמש, ויש (18) הערה. גַּלָּס, וכן כל לשון ערוס גלוי סוס, וסוי"ו יורדת בתיבס לשס דבר, כמו זעוס, מגזרת וַלֹה קַס וַלֹה
- לחיוחיסן מן סאס (שס נד:), אבל ערום אשת אחי אביו לא סרוסר אלא על אשת אחי אביו מן סאב: (91) וערות אחות אמך. שנה הכמוב באוהרמן, לומר, שהיוהר עליהן בין על אחות אביו ואמו מן האב, בין על
- לו כשימום, לפי שקוברן בסייו, עריריס יסיו, שאס אין לו בשעם עבירס יסיס כל ימיו כמו שסוא עכשיו (יבמום נס.): בניס, לכך שָׁנֶּס בשני מקכחות חלו, עריריס ימוחו, עריריס יסיו, עריריס ימוחו חס יסיו לו בשעת עבירה, לה יסיו שרירים. כמרגומו בְּלָח וְלֶד, ודומס לו וְמָבֹנִי סוֹלֵךְ שַׁרִירִי (ברחֹשׁים מו, ב), יש לו בניס קוברן, חין לו ניס מת בלח (02) אשר ישכב אח דדחו. סמקרא סוס גא ללמד על כרת סאמור למעלה, שסוא געונש סליכת ערירי:
- מפורשם גם שם מקורם סערם: (IS) נדה הוא. סשכינס סולת מנודס סיל ומלוקס. ורצומינו דרשו (שס נד:) ללקור סערלס בס כנדס שסערלס
- (33) ואקץ. לשון מילום, כמו קַלְמִי בְּמַיַי (ברלשית כו, מו), כלדס שהול קן במזונו:

אַהָּגַיבילגַלטוּ אַטַּכָּם מּוָ_ ירְבָשׁ אָנִי יְהְנְהַ אֶּלְהֵיכֶם מִּבְּרָא חֲלֶב וּרְבָּשׁ אַנָא יִי לְנֵישָׁר אִינְיִי אָנִיּאְ זְּבָּע טַלְבְּ לְכִוּן לְמָּוֹנִים יִמִּיִּ אָנִהּ אַ אַרְטְּחָם וַאָּגִיי אָחְגָנָנָה לַכָּם יָהְ אַרַיְּהְרוֹ וַאָּנָא אָהְנִנִּהִ נֹאָמָׁר לְכָּם אַמִּם ֶטֹּגְרָהָנּ אָטַרַ נֹאַמָּרִית לְכִּוּן אַטַּנּוּ טַּיּרְתַּנּּ

מו מממנא: <u>zacil rzeriwia iącil</u>

from the peoples. God, who have set you apart honey.' I am the Lord your a land flowing with milk and will give it unto you to possess it, shall inherit their land, and I But I have said unto you: 'Ye

×ÃL_ĽĖĽĊŮ. נבמוף ובכל אַשֶּׁר הַרְלִישׁ בַּבְּעִירָא וּבְעוֹפָא וּבְכֹל XL_[ĠŴŖſĠロ تويه كوبت إكلا بتوجيد השְּהֹרֶה לַשְּמֵאָה וּבֵּין־הָעָוֹף דָּרְיָא لنختذيه

ζ<u>ςιΙ</u> ζοάἐκ: בעובויש אַרעא דאַפּרישית בַּבְּהַמְה וְלָא הְשָּקְצוּוּ יָת נִפְשְׁהְרָנוּן は何次 ひひがれと ムサイバス ムなの数件を ظرا بختفا انفاها ٥٠٤ בְּעָרֶאַ

set apart for you to hold unclean. ground teemeth, which I have by any thing wherewith the detestable by deast, or by fowl, or ye shall not make your souls unclean fowl and the clean; and unclean, and between the between the clean beast and the Ye shall therefore separate

הְעַּמִים לְהְיָוֹת לֵי: וֹנְיֹנִימֶם לִן לַּבְאָנִם כָּׁנְ לַבְנָאִ

אַנִי יְהוָה וַאַבְּיָרל אָהְבָבָר מָוְ־

فَكِنارا كَالَـٰقِٰر: זטכון מו מממוא למטונ לבות אלא גל נאפרותום וטעון פובת פונתון אוני

that ye should be Mine. set you apart from the peoples, 26 I the Lord am holy, and have And ye shall be holy unto Me; for

Ë□: (G) בַּאָבוֹ וֹנִינִוּנְ אַטִּם גַבונִים וֹטַפַּמֹכְנוּ בַּאַבַּוֹא וֹנַיִּמִנוּ אַוֹב אָוּ יִדְעֹנֵי מָוֹת יוֹמֶתוּ בִּדִין אוֹ וְכוּדוּ אָהְקִּשֶׂלְאַ d۲ וְאָישׁ אִּוֹ־אִשְּׁר בְּי־יִהְלֶה בְּהָם וּנִּבָּר אֹוֹ אִהָּא צָּבֵי יָהִי בְּהִיֹּן

נְהְתֹּלְא חַנִּיבִין:

nbon them. with stones; their blood shall be death; they shall stone them spirit, shall surely be put to divineth by a ghost or a familiar A man also or a woman that

The Hastarah is Amos 9:7 - 9:15 on page 159. Sepharadim read Ezekiel 20:2 - 20:20.

נשמא בעמור: لْعُمْلُكُ كُمْرَبُو خُرْقُم خُهِ خُبِياً مَحْ مَيْنَ خُهِ نَصْفَهَد مُمرد هِرً-يَوتِيْدُو אַבוֹנוֹ לְכְבַנוֹא בָנִי אַבַּנוֹ וְנִינִינִּר ניְאַמֶּר יְהְנְּהֹ אֶלְ־מֹשֶּׁה אֱמָר יַצְמַר יִיְ לְמִשֶּׁה אֵימַר

for the dead among his people; There shall none defile himself Aaron, and say unto them: Speak unto the priests the sons of And the Lord said unto Moses:

- הבדלתי לכם לממא. (hgir: סס, אלא בין מסורס לך לממאס בין שנשחש רובו של סימן, לנשחש חליו, וכמס בין רובו לחליו מלא שערס: אשר (es) והבדלחם בין הבהמה המחורה לממאה. אין לריך לומר נין פרס לממור, שסרי מונדלין ונכרין
- לשמי, פורש מן העבירה ומקבל עליו עול מלכות שמים: אפשי, ומה אעשה ואבי שבשמים גור עלי, חלמוד לומר ואבדיל אחכם מן העמים להיוח לי, שחהא הבדלחכם מהם וחביריו, רבי אלעור בן עוריס אומר מנין שלא יאמר אדס, נפשי קלס בבשר חזיר, אי אפשי ללבוש כלאים, אבל יאמר (62) ואבדל אחכם מן העמים להיוח לי. אם אתם מונדלים מהם הרי אתם שלי, ואם לאו, אתם של נגורדונר
- בסכרמ, ושגגמס ממאמ, וכן בכל חייבי מימום שנאמר בסס כרמ: (TS) בי יהיה בהם אוב וגוי. כאן נאמר בסס מימס, ולמעלס כרמ, עדיס וסמראס במקילס, מזיד בלא סמראס
- אחרן. יכול מלליס, מלמוד לומר סכסניס: 🗈 בני אחרן. אף בעלי מומין במשמע: 🗀 בני אחרן. ולא בנות אסרן (I) אמור אל חבחנים. ממור, וממרמ, לסוסיר גדוליס על סקעניס (יצמום קיד. מ"ר פרשמת ת, ת): בני

نڔٚڰ۪ڷ؞ڔ؞ לְאִמֹּוְ וּלְאֹּדְוּוּ וֹלְדְּנֹוְ וּלְדִעֹיִן בֵינֵין

プロ (単数) אֹלְוּנ אַתְּשֶׁר לְאַ-בִּוֹנִים לְאַנִּה בַּלִּבנוּבֹאַ כְוּה בַּלְאַ בִּוֹנִי וַלאַחֹסִי הַבְּמִילָר הַפְּרוּבָָר וְלַאָּחָמֵיה

جَايَاتَاجَا: לא נשמא בַּעַל בְּעַקְיוּ לָאִ יִסְתָּאָב בְּרַבָּא בְּעַמָּנִי יִי

نَّهُٰلُمُنَّ مُثَلِّمُنِّةً: לְאֵ נְנַלְשְׁנִי נְּדְבְׁמֻּנְם לְאַ נִבְבָּמָּנְענִן לְאֵ ַ קְרְחָהׁ בְּרֹאִשְׁם וּפְצָּת וְקָנָם וּפְּמָא דְּרִקְנְהוֹן לָא יָנִלְּחִוּן לאַ (כֻ, וּלַבְעַבַּיַ) לַּ, וֹלַבַּעַנּן לָאִ וֹמָבַּמּנּן מָבַמּ בַּבוּמָּבִינִּן

מַלוניקם וְהָיי קדש: אַמֶּג יְהְנְה גֶלְהַי אֶלְהִיהֶם הָם , יְחַלְּלֵוּ שֶׁם אֶלְתִיתֶׁם כֹּי אֶתְ - וֹלֵא יִםֹלְוּוֹ שְׁמָא הַאֶּלְתַּיוּוֹ לַבְּמֶּנִם יִבְינִ לֵאַלְיִנִינְים וֹלָאִ פּוִּישִׁיוּ יְהִוֹ בֶּנִם אֶלְהַבִּיוֹ

ישׁוּה בְּיִלְהָה הָוּא לֵאַלְנֵינוּ: لْغُمِّ بُلِيْ لِيَّهُ لِيَّ الْمُعْلِيِّ لِيُعْلِي لِيَّةً لِيَّةً لِيَّةً لِيَّةً لِيَّةً لِيَّةً لِيَّةً لِ

KÇÄLKÜK: 八次点に下 בּי, אִם לְהָאֹינְוְ נוֹפֹֿנְת אִלְיִוּ אֶלְנִיוּ לְפַׁנִיבִינִי נִּפֹנִיב

לְנִבַּר לַע יִסְתַּאַב:

ݣْݣْلْكْرادىتادىتا:

אָלִבַּבוּן אַנוּן מִּלַבַּרוֹ וּיהוֹן \$ב. זט טובבניא ב.: טובבן

לביש הוא קרם אֶלְהַיה: מבען אַביו אַביו נפבון וֹאַטַּטָא צַמְטַבְּכָא אַשְּׁה זְּנָה וַחֲלְלְה לְא יִפְּהוּ אָהָהָא טַטְעַנִיא וּטָהַלָא לָא

> brother; and for his daughter, and for his for his father, and for his son, unto him, for his mother, and except for his kin, that is near

> himself. husband, for her may he defile 3 near unto him, that hath had no and for his sister a virgin, that is

people, to profane himself. eing a chief man among his He shall not defile himself,

cuttings in their flesh. their beard, nor make any they shave off the corners of llade 1900 their head, neither shall They shall not make baldness

therefore they shall be holy. bread of their God, they do offer; the Lord made by fire, the of their God; for the offerings of God, and not profane the name They shall be holy unto their

he is holy unto his God. put away from her husband; for neither shall they take a woman That is a harlot, or profaned; They shall not take a woman

(קידושין לס:): לא ישמא בעמיו. בעוד שסמת בתוך עמיי, ילה מת מלוס (מ"כ שס ג):

- (ב) כי אם לשארו. מין שמרו מלה השמו (שם ד):
- (d"c dd): (ϵ) הקרובה. (רנימ אם האכופה (שם יב. ינמומ ק.): אשר לא היחה לאיש. (משכנ: לה ישמא. מנוס
- אמרמי, באומו שסיא לסמלו, לסממלל סוא מכסונמו: וכן פשומו של מקרא לא יממא בעל בשארו, בעוד שהיא בחוך עמיו שיש לה קוברין, שאינה מת מלוה, ובאיוה שאר (+) לא ישמא בעל בעמיו להחלו. למיממא לאשמו פקולה שהוא מקולל בה בעודה עמו (שם מו. יבמות כב:),
- שמיבס זו ימירס סיא לדרוש, שסיס לו לכמוב לא ישרטו ואני יודע שסיא שרטמ: כת.), יכול שרע המש שריטום לא יהא הייב אלא אחת, הלמוד לומר לא ישרטו שרטה, להייב על כל שריטה ושריטה, צו סשחתה וזהו מער: - ובבשרם לא ישרטו שרטח. לפי שואחר צישראל (מכות כא.) וַשְׁבֶּע לָנֶפָשׁ לֹחָ מָפֵנוּ (שֹב (ויקרא יט, כו), יכול לקטו בְּטַלְבֵט וּרְסִישֶנִי יסא חייב, לכך נאמר לא יגלחו, שאינו חייב אלא על דבר סקרוי גלוח ויש אף כאן על מם (מ"כ פרק א, ג. קידושין לו. מכוח כ.): ופאח זקנם לא יגלחו. לפי שנאמר בישראל ולא משחים ונאמר להלן בישראל קרחה, מה כאן כל הראש אף להלן כל הראש במשמע, כל מקום שיקרח בראש, ומה להלן על מם, יד, א) יכול לא ישא חייב על כל הראש, חלמוד לומר בראשם, וילמדו ישראל מהכהנים בגזרה שוה, נאמר כאן קרחה (a) לא יקרחה קרחה. על ממ, וסלא אף ישראל היוהרו על כך, אלא לפי שנאמר בישראל בין עיניכס, (דברים
- (a) קדושים יהיו. על כרחס יקדימוס בימ דין בכך (מ"כ פרק מ, ו):
- (ד) זונה. ענבעלה בעילה ישראל האפור לה, כגון הייבי כריחוה או נהין או ממור (יבמוח קא:):

₩₩₩₩₩₩ ְיְהְיָהִרְּלֶּךְ בֵּי קְרְוֹשׁ אֲנָי יְהְוָה יְהֵי לְךְּ אֲבִי קַדִּישׁ אֲנָא יִיָּ מְקַדְּשָׁכֵּם: מְקַדְּשָׁכֵם: אָקְנִינּ עַנּאַ מַלְנִיר לַּנָהָ אָלְנִינִ ענּאַ מָלְנִיר פֿנָהַ بظينهاب

نهٔتاء: (۵) אָר־אָבִיהָ הָיא מִחַלֶּלֶה בָּאָשׁ וּבַתְ אֵישׁ כֹּהֵן כָּי מַחֵל לְוְּנְוֹת

ראַמִּוְ לַאָּ יִפְּרְׁת יִבְּנְדֶרִיוּ לִאָּ אָת־הַבְּנְדֻים אָת־ ומִבָּא אָת־יָדוֹ י אָמֶב_יוּצָל מַלְ_רִאָּמָּוו מֻּמֶל ヹゖ゙゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚゙ 公役立に

לְאָבָוו וּלְאָמֵוּ לָאִ וֹמַמֵּא: " וֹמֹלְ כֹּלְ_וֹפֹׁמִּע מִע לָאִ וֹבֹאִ

אָלָג געוֹע: ثِثْدَ شِرْفًا فَضِلَا هُمِيْنَا، مُكْرَا هُدَرْ خُرْدِ ۖ فَصْلَ لَحَوْنِهِ וּמִן הַמִּלְבְּׁהְתְ לַאִּ וֹקָּאִ וֹלַאִּ וּמִן מַלְבְּהָאִ לָאִ יפּוּל וֹלָאִ

هَجُنِينِہ بَبَدَنَهُہُ آبِیَکِکِہ بَنُہ ·ਬਰੇਂਟੇ । ਜਿੰਦੇਂ ਨੁੰਘੂਜ ਸ਼੍ਰੇਜ਼੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਜ਼:

בְּתִּלֶּה מִעַּמֶּיו יַקָּה אָשֶּׁה:

אָת־אַלֶּה לָאִ יַקְּח בָּי אָם־

בּׁג אָט בְּטִׁם וּטַׁפֿוּאָהוּנִי אָבוּ זֹט פוּוֹבּוּ

ناناركاب: אָבוּבוֹא בוא מִטַּבוֹלָא בֿוּוּבֹא ישטע לממה, מפענהשי יבון גבר ځ۷،۱

: מַזַבַּ ינבי פירוע ולבושוהי לא לְבוּהָוֹא וֹנו בוּהָוּנוּ לָאִ ドレロニュ בוקרק על בישיה משקא וֹכֹבְיֹלָא בַּוֹעַבַלַא מָאָבוְנָנִי,

ַטְקַאַב: ניעול לאֲבוּהִי וּלְאָמֵּיה לָא וֹמֹל כָּלְ נַפְּמָשׁ מִיהָא לָא

בַּאֶּלִבוני הַּלְנִיוּ אָּלָא וֹן:

LLIX אטלא ללטנקלא

אָלִבוּל בְּתוּלְתָא מִעַּמִיה מֹמֹהְנֹא נִנ אִבְּנוֹ לָא וֹפַב אַבְמָלָא יִמְטַבְלָא וּשָׁבַלָּא

> who sanctify you, am holy. holy unto thee; for I the Lore, bread of thy God; he shall be $_{8}$ therefore; for he offereth the Thou shalt sanctify him

father: she shall be burnt with the harlot, she profaneth her 9 she profane herself by playing And the daughter of any priest, if

rend his clothes; hair of his head go loose, nor the garments, shall not let the and that is consecrated to put on head the anointing oil is poured, among his brethren, upon whose And the priest that is highest

his father, or for his mother; dead body, nor defile himself for neither shall he go in to any

the Lord. oil of his God is upon him: I am gnitnions of the anointing sanctuary of his God; for the sanctuary, nor profane the neither shall he go out of the

virginity. And he shall take a wife in her

take to wife. virgin of his own people shall he these shall he not take; but a profaned woman, or a harlot, A widow, or one divorced, or a

סכסונס על ידי ביאֿח אֿחד מן ספּקוליס לכסונס (קידושין עו.): שנולדה מן הפסולים שבכהונה, כגון בם אלמנה מכהן גדול, או בה גרושה וחלוצה מכהן הדיוט, וכן שנחחללה מן

בו קדושה לפתות ראשון בכל דבר, ולברך ראשון בסעודה (גימין נמ: מ"כ): (8) וקדשתו. על כרמו, שאס לא רלס לגרש, סלקסו וימרסו עד שיגרש (יצמומ פמ:): קדוש יהיה לך. יסוג

כבודו, שלומריס עליו לרור שוו ילד, לרור שוו גדל (שס נב.): נמלקו בדבר (סנסדרין נא.), וסכל מודיס שלא דבר סכמוב בפנויס: אח אביה היא מחללה. מללס ובומס את (9) בי חחל לזנוח. כשמחלל על ידי זנום, שסימה בה זיקם בעל, וזנחה או מן האירופין או מן הנשואין, ורבוחינו

(II) ועל כל נפשח מח. באסל הממ: נפשח מח. להציא רציעים דס מן הממ שמעמא באסל (נויר לח.): (01) לא יפרע. לא יגדל פרע על אבל (מ"כ פרשמא ב, ג), ואיזסו גידול פרע יומר משלשיס יוס (סנסדרין כב:):

(21) ומן המקדש לא יצא. מינו הולך מתר הממה (מ"כשה ה. מנהדרין יח). ועוד מכמן למדו רבוחינו (שה פד.) לאביו ולאמו לא ישמא. לה בה הלה להתיר לו מת מלוה (שם מו: מ"כ שם ד):

יחלל אח מקדש. שלינו ממלל בכך את סעבודה, שהמיר לו הכמוב, הא כהן הדיוע שעבד אונן מלל: שכסן גדול מקריב אונן, וכן משמעו, אף אם ממו אביו ואמו אינו לכיך ללאת מן המקדש אלא עובד עבודה: -- ורא

66

אָנִי יְהֹוֶה מְקַדְּשִׁי: (ס) יּ וֹבְאֲ וֹעַכְּבְ זַּבְׁמֹּוְ בַּׁמַּמֹּנוּ בָּנִ וֹבָא זַעִוּכְ זַבְמִנְעַ בַּמַּמָּנִעַ

LORD who sanctify him. among his people; for I am the And he shall not profane his seed

ناثأك

בן מום לא ילוְד לִנַלוֹיִר ¬ מַצַרְעַן ְּ לְּדְרֹהָם אַשֶּׁר יַהְנֵה וְּכֵר מִבְּנָך לְדְרֵיְהוֹן דִּינֵי בּבּר אֶּלְ-אַנִירִן לְאַמְּר אָּיִהְ מִּבְּיִלְ מִּם אַנִּירִן לְמִימִר

څ۵□ ۵۲٫۵٬۰۰

שַׁבְּיבִים אַנ הַּבְוּנִהַ: יקר איש עור או פסח או לא יקרב גבר עור או הגיר אַ בָּי בְל[ְ]אֵישׁ אֲשֶׁרְ בְּוֹ מִוּם לֵאׁ אֲרֵי כְלְ וְּבַּר דְּבֵיה מוּמָא

בְגָלֶ אָנְ מֶּבֶר יֶּד: o אַן אָרשׁ אַשֶּׁר־יַהְיָה בוֹ שֶׁבֶּר אוֹ וְּבָּר דִּיהִי בִיה הְבָר

בְּרָוֹהַ אֶּמֶּב: خَمْرَنِ هُا تُلْحِ هَا نَجْهُدُ هُا هُا خَمْرَيْنَ هَا تُلْخًا هِا يَانَا الْهَا אַרֹגָבַן אֹרֹבַק אָוֹ הְבַּקָּל אוֹ גָבִין אוֹ דוּקָא אוֹ הִלִּיז

לְחַמְּרִיב אָת־אָמָּיִי יְתְוֹיִת מָוּם נִמְרַב לְמָרָבָא יָת מּוּרְבְּנִיִּא מַּנְנְתְ אַנֵּינְוֹ נַכְנְיוֹ לַאֵּ נִנְּהֵה מִנּוֹבֹהֹא בַאַנֹּנְוֹ כַּנִילָא לַא בונם כֿל \$#L_EL

ځتځ۲،⊏:

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימָר:

מולגא לָא

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

that hath a blemish, let him not throughout their generations Whosoever he be of thy seed Speak unto Aaron, saying:

approach to offer the bread of his

maimed, or anything too long, lame, or he that hath any thing approach: a blind man, or a 18 hath a blemish, he shall not For whatsoever man he be that

or broken-handed, or a man that is broken-footed,

stones crushed; scabbed, or scurvy, or hath his 20 that hath his eye overspread, or is or crook-dacked, or a dwarf, or

אָלְנִינִי לָא וֹלַנִד לְלַבְּׁנִי לִא בּוֹ אָת לֶחָם אֶלְהְיוֹ לָא וַגַּשׁ דִּיִי מוּמָאׁ בִּיהַ יִתְּ לִּוּרְפַּוֹ

his God. To beard and refter the bread of hath a blemish; he shall not of the Lord made by fire; he sgnirəfto ədi rəfto ot dgin əmoə priest, that hath a blemish, shall no man of the seed of Aaron the

(11) וחללה. שנולדס מפקולי נסונס:

(15) ולא יחלל זרעו. סא אס נשא אחם מן הפפולות, זרעו הימנה חלל מדין קדושה נהונה:

מָנִיס פַּחָדִין:

בוללא או שבר ידא:

או הַרִים או סְרִיעַ:

- (עו) לחם אלחיו. ממכל מלסיו, כל סעודה קרויה לחם, כמו עַצַד לְמֶם רַבּ (דנימל ה, מ):
- עינו אחם גדולה ועינו אחם קענה, או שוקו אחם אכוכה מחבכתה (שם מ:): שמועמו שקוע בין שמי העיניס, שכומל שמי עיניו כאמת (בכורות מג:) 🛭: 👚 שרוע. שאמד מאיבריו גדול ממבירו, (18) בי בל איש אשר בו מום לא יקרב. אינו דין שיקרנ, כמו פַקְרִיצָּסוּ נָא לָפֶּמָמָדְּ (מלאכי א, מ): חרם.

מֶּרִים פַּמַדִין, שפחדיו מרוסמים, שבינים שלו כחוחין. פחדין כמו גִידֵי פַמַדָו יָשֹׁרָגוּ (חֿיוד מ, יו): גרכ, וכשסוה שמוך הלל ילפת קורה לחרם גרב, כך מפורש בבכורות (בכורות מה.): — מדוח אשך. לפי סמרגוס לגרב שחין הלח מבחוץ ויבש מבפנים, שנאמר וצגגרב וצַמָּבֶם (דברים כח, כו), כשסמוך גרב אנל חרם קורא לילפח המלרים, ולמה נקראת ילפת, שמלפפת והולכת עד יוה המיחה, והוא לח מבחוץ ויבש מבפנים. ובמקום אחר קורא עַינְב (שס): גרב וילפת. מיני שמין סס: גרב. זו סמרם, שמין סינש מבפניס ומבמון: ילפת. סיא מזוים ומרגוס מצלול קיליו, לשון מלוון, שסוא דומס למולעם אומו סמוט, וכן כינוסו מכמי ישראל צמומי סצכור מלוון נמש הלבן ופוסק בסירא, שהוא עוגל המקיף את השחור שקוראים פרוניל"א, והחוע הוה פוסק את העוגל ונכנס בשחור. מיל"א (שם לה.), כמו שנישה בדק (ישעיה מ, כב): או חברר. דבר המבלבל את העין, כגון חוע לבן הנמשך מן (20) או גבן. שוריליול"ש בלע"ו, שגביני עיניו שערן ארוך ושוכב (שס מג:): או דק. שיש לו בעיניו דוק שקורין

٠٤٥٤: ימן הקרשים קירשיא <u> ござしぬ、ロ</u>

ムデジジャ משבות שנובו ひんごう **X**ZĽLĽ

the holy. 22 both of the most holy, and of He may eat the bread of his God,

אָלָנְ יְרְנֶרָ מְּלֵבְּשֶׁם: בְּוּ וְלְאִ יְחַלְּלְ אֶתַ מִלְּבְׁהְּוּ בָּנִ נאל המובה לא יגש בי־מום ילטר בחא לא יקרב ארי

מְלַבַבְּשְׁרֵנוֹ: וֹט מֹלבֹבַהַּג אָבוּג אָנֹא וֹזֹ **ねたひと ガンド** نظم تقدم אָלְ-עַפּּׁעָכֵּע לָא יִבְאִ פַּנִם לָפָּנוּלִיטָּא לָא יִנתּוּלְ

sanctify them. places; for I am the Lorp who that he profane not My holy altar, because he hath a blemish; veil, nor come nigh unto the Only he shall not go in unto the

\$4_\$44

نْهُمْ ـ خُمْ ـ خُدْرُ لَّ فَتِينَا، لَمْنَ خُمْ خُدْرُ نَمْلُةُمْ: וּמַלֵּיל מֹשֶׁה עִם צַּהַרֹן וְעָם

to his sons, and unto all the So Moses spoke unto Aaron, and

(ほ) になべい

children of Israel.

جُهْلِا:

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עִם מִשֶּׁה לְמֵימַר:

:Sarives And the Lord spoke unto Moses,

I sm the Lorp. they profane not My holy name: they hallow unto Me, and that of the children of Israel, which themselves from the holy things sons, that they separate Speak unto Aaron and to his

אַמְּב בּיִם מַלֵּבְאָנִם לְ, אֵנָ, לֵּבְנִתְּ אֵלָא וֹ: בּיִב בְּלֵבְאָנִוּ בִּלְּבָּאָנִוּ בְּלִבְּאָנוּ בְּלִבְּאָנוּ וֹלְאִ יִׁעַלְּנְיִ אֵּעַ הָּהָם לֵּבְהָּוֹ <u>הְּבָּאֵלְ וֹלְאִ יִּ</u>עַרְוּ זְּעַ הְּתָּאִ ע ליבורה מקדשר בבריישראל ויפרשהן מקורשיא דרברי يَجِد جُدِ هَالِ الجُدِ خُزْرَ مَرْدِ مَا هَالِ أَمْا خُرَيْنِ

generations, that approacheth of all your seed throughout your Say unto them: Whosoever he be

ְּנְטְמְאָרָוֹ עְּלְיֵוּ וְנְכְּרְתְּהְ הַנְּפָּטְׁ עֵּלְיִה וְנִישְׁהִיאֵ מִּלְיִה וְנִישְׁהִיאִ מִּלְיִה וְנִישְׁהִיאִ מִּלְיִה וְנִישְׁהִי מִוּ מֵּרְתִּי אָנָא יִיָּ: הרוא מכּפוי אני יהיה نظيَّد مِن خُدَّد نَمُلَّكُم مِ كَبِيلِتِ نَمُثُمْم كَنُه لَا يَفْعِيدُهُ י בֹּלְאָנְחָוּ אַּמְּרַ וֹלֵבֹר מִבֹּלְ וֹנִבר בִּבֹר בּוֹלַבִר מִבֹּלְ זַבְמֹבּיוֹ אַלהָם לְּדִרְהֵילֶם אֵימָר לְהוּן לְדֶרִיכוּן כָּל

uncleanness upon him, that soul the Lord, having his children of Israel hallow unto unto the holy things, which the

ההוא מקפני אַנִי יְהוָה: זְּבְׁמַבְ אֶּבְבַעַּצַּבְׁהָתִםְ אֶּהֶב בַבִּנּבַהָּגֹּא בַּנַלַבַּהָנוּ

am the Lord. shall be cut off from before Me: I

- (וג) כל איש אשר בו מום. לרנות שלר מומין (מ"ל פרק ג, ל): מום בו. נעוד מומו נו פקול, כל לס ענר
- שאכל משה בשר המלואים, אבל בחוה ושוק של קדשים קלים לא יאכל, שלא מלינו זר חולק בהן, לכך נאמרו קדשים שקדשים, למש נאמרו קדשים קלים, אם לא נאמר שיימי אומר בקדשי הקדשים יאכל בעל מום, שמלינו שהומרו לור, (SS) מקדשי הקדשים. אלו קדשי סקדשים: ימן הקדשים יאכל. אלו קדשים קליס, ואס נאמרו קדשי מומו כשר: לחם אלחיו. כל מחכל קרוי לחם:
- (ES) אך אל הפרכה. לסוות שנע סומות שעל ספרכת: ואל המובח. סתינון. ושניסס סונרכו לסכתב, קלים (מ"כ פרק ג, מ), כך מפורש בוצמים (קא:):
- (24) וידבר משה. המנוה הואם: אל אהרן וגר ואל כל בני ישראל. להוהיר בית דין על הנהנים (שם ומפורש במ"כ (שס י.): ולא יחלל את מקדשי. שלס עבד, עבודמו ממוללת להפקל:
- מן סקדשיס בימי טומאמן. דבר אחר וינורו מקדשי בני ישראל, אשר סס מקדישיס לי ולא יחללו אח שס קדשי, סרס (2) וינזרו. אין נוירס אלא פרישה, וכן הוא אומר וַיִּנְוֹר מֵשַׁמַרַי (ימוקאל יד, ו), נְוֹרוּ אָמוֹר (ישעיה א, ד), יפרשר **'**٤.).
- (E) כל איש אשר יקרב. אין קריבה זו אלה הכילה, וכן מלינו שנהמהה הוהרה הכילה קדשים במומחה בלשון המקר לו זרכש הוד מקדישים לי. לרצום קדשי כסנים עלמן:

אַמֶּר הַבָּבַר אַ כְּמָּנִי הַבְּבַר ĊĊ**_**ĠÜ%_ÇĞ*@* ŊĻ X-\!\ יאַכְּלְ מֹּר אֵמֶּוֹר יִשְׁנְּרִ וְיִנְנִּעָּ בְּקּוּרְשִׁיָא לָאִ יִיכוּלְ עַּר בְּקְרָיִעַ אֵּי זְּב בַּקְּדְשִׁים לֵא וֹהוֹא אָישׁ אָישׁ מִגָּרַע אַהַרֹן וְהָוּא גָּבָר גָּבָר מִזּרִעָּא דִּאַהַרֹן

שָׁכִבָּע זַבְעָא: נפּאָא או גבר דההפוק מנוה בובב יבוצבר בכל שמי

אַמָּר יִשְׁמָא־לֹי לְכָל שִׁמְאָתִי: סְאִיבְתִיה: אַשֶּׁר יִשְׁמָא־לְוֹ אָוֹ בְאָרָם רְחִשְׁא דְיִסְתָּאַב לֵיה אֹוֹ או־אִישׁ אַשָּׁר וֹנְּמּ בְּבְלִ־שָׁבֶּץ אִי נְּבָּר

בְאֶּנְאָא בְּיִסְהָאָב לִיה לְכֹל

₫₫(**:**: הקרשים כי אם רחון בשרו ייכול מן מידשיא אלהיו הַ הַּבְבַעְהַלָּבְ נְלָאִ יִאָּכַלְ מָן בְּטְסָאַר הַּבְ בַּמָהָא נְלָאִ נַפַּשׁ אַשֶּׁר הִנִּע־בֹּוֹ וְטְמְאָה אֵנָשׁ דְיִקְרַב בֵּיה

אַסְחִי בִּשְּׁרֵיה בְּמַיָּא:

LIKS: יאַכַל מִן־הַפֵּּדִשְׁים בִּי לַהְחָלוֹ בּּן יִיכּוֹל מִן קּוּדְשָׁיָא צָּבִי برتع بيهم نمتي نعبر بجميع ممهم انهد بجمد

לַהְמֶיה הוּא:

לְטְמְאָרַ־בָּהְ אֲנֵי יְהֹוֶה: לאַסְתַאָּבָא בַּע אָנָא וֹנִי: \$ נְבֶלְיֵּה וּשְׁרֵפְָּּה לְא יֹאכַל נְבִילָא וּחָבִירָא לְא יֵיכוֹל

> goeth out; whomsoever the flow of seed unclean by the dead; or from whoso toucheth any one that is things, until he be clean. And 4 he shall not eat of the holy Aaron is a leper, or hath an issue, What man soever of the seed of

uncleanness he hath; uncleanness, whatsoever of whom he may take may be made unclean, or a man swarming thing, whereby he or whosoever toucheth any

in water. things, unless he bathe his flesh and shall not eat of the holy 6 shall be unclean until the even, the soul that toucheth any such

because it is his bread. rnay eat of the holy things, 7 shall be clean; and afterward he And when the sun is down, he

the Lorp. defile himself therewith: I am torn of beasts, he shall not eat to That which dieth of itself, or is

ממקומו וימיישב במקום אחר, מלמוד לומר אני ס', בכל מקום אני: ממנו סכסוב מדבר, וזסו ססדס שיש לו טסרס בטבילס (זבחים מג:): - ונכרחה וגוי. יכול מלד זס ללד זס, יכרם ומומאחו של בשר עליו, ובמסור שאכל אח הממא הכחוב מדבר, על כרחך ממשמעו אחה למד, במי שמומאחו פורחת במס' שבועום (1.) אָחם לכלל, ואחם לפרט וכוי: ושמאחו עליו. ומומאח האדם עליו. יכול בבשר הכחוב מדבר שאין חייבין עליו משום טומאה, אלא אם כן קרבו מחיריו, ואם חאמר שלש כריחום בטומאם כהנים למה, כבר נדרשו למייבו על סאכילס, וכן נדרש במ"כ (פרשמא ד, ז), וכי יש נוגע מייב, אם כן מס מלמוד לומר יקרב, משיכשר לסקרב, שחייב על הנגיעה, שהרי נאמר כרם על האכילה בלו את אהרן שחי כרימות זו אלל זו, ואה על הנגיעה חייב לא הולרך נגיעה, בכל קדש לא מגע, (ויקרא יב, ד) אוסרס לאוכל, ולמדוס רבומינו (ובמיס לג:) מגוירס שוס. ואי אפשר לומר

(+) בכל שמא נפש. למי שנמחל למח:

141579:

- באדם. בממ: אשר ישמא לו. כשיעורו לממל, ווסו כוימ: לכל שומאחו. לרבות מגע בוב, וובס, נדס, (a) בכל שרץ אשר ישמא לו. נשיעור סרלוי לממל (מ"כ פרק ד, ד), נכעדשה (מגיגה יל. מ"כ):
- (6) נפש אשר הגע בו. באחד מן העמאים הללו:
- ולא כל הקדשים: (ד) ואחר יאכל מן הקדשים. נדרש ביבמות (עד:) בתרומה, שמותר לאכלה בהערב השמש: - מן הקדשים
- מרפה, ילה נבלה עוף מתה שהין במינו מרפה: מומאת מגע ומשא, אלא טומאת אכילה בבית הבליעה, אסור לאכול בקדשים, ולכיך לומר וטרפה, מי שיש במינו (8) נבלה ושרפה לא יאכל לשמאה בה. לענין סמומחס סוסיר כאן, שאס אכל נצלם עוף מסור שאין לס

بْلَادِيْنَا هُوْدٍ بْلَيْلَ فِمَهُ فِيْلًا: וֹאָאַנּ הַּלְנוְ שָׁמָא נִמָּעוּ בֹוְ בַּנֹּ

הושב פהן ושקרר לא-יאכל קודשא , חוקבא דְּבְהַנִּא

בּיהוֹ הַם יאָכְלוּ בְּלַחְמְוֹי בַּסְפָּוּ הַוּאִ יָאִכַּלְ בָּוּ וִילֵיד أحتا خينكثب ثقم كئرًا

ことにてい הוא בּקרומָת הַפֶּּדְשָׁים לָא חִילוֹנִי ייבית כֹּהֵן בִּי תִּהְיָה לְאֵישׁ זְרַ

מֹבְּשֶׁם אֹבֹּגעַ שַּאָבֻץ וֹבֹּץ_זֶּג אָלְבַנוּ אָבְוּנוֹ כֹּנֹמוּנְוֹנוֹ פּ וּגְרְוּשָׁה וְזֶּרַעַ אֵין לְהֹ וְשְׁבְּה וּשְׁתְּרָכְא וּבָּר לֵיח לִה ובַת־פֹהַן בָּי תַּהְיָה אַלְמְנָה וּבַת פָהִין אַרִי תָהֵי צַּרְמְלָא

לבהן אָת־הַלְּדֶשׁ: أنأط لتظميص لأجرد أثنا

" וֹלָא וֹעֹלְּגְוּ אָע שַׁבְּאָרָהְ בּדָּרָ וֹלָא זִעֹלְוּוֹע עוּוֹהָהֹא צַבֹּדָּר

زيابًا:

אַלא װֹ מִבּיִהְעוּן: וימותון ביה צבי יחלוניה וֹלְא וֹפֿלּגוּן הֹגוִנִי, עוָלָא و إשְׁמְרֵוּ שָּׁתִּ מִשְׁמִרְהִי וְלְאִר וֹיִפְּירוּן יָתְ מַפְּרֵת מֵימָרִי

נְאָנִירָא לָא יִיכוּל קוּדְשָׁא: לא נאכל קדש וכל הילוני לא ייכול

أدخيك كالقاب الاقلا أدخرنا בַּסְפֵּיה הוּא "יכוֹל בֵּיה أخُذا \$1. نكتر نقم كنا

לין הוא לא שיכול: ביא באפַרשות וכֿט פֿטון אָבו טַבו לַנָּבַר

EZÜÜLE:

ترحيح قرب تدحبح نگح كدحبت كه כַּבַלְיוּתָה מִלְחָמָא דַאָּבוּהָא

הקוני וושון לכנולא ונו הומשיה ז וֹאֵישׁ בְּירִיאַכָל ְ לַנְהֵהְ בַּּשְׁלְנְהָ וּנְבֵּרָ אָנֵרִי וּנִכּוּלְ מִּוֹדְשָּׁאִ

ひばる! خمرد ليزقيل

וֹהְּבֹאֵבְ אָנוּ אָהָבּבוֹנִינִתוּ וֹהְבֹאַבְ זִנוּ בּוֹפֹּבֹהָוּן בֹּנִם

them. it: I am the Lord who sanctify and die therein, if they profane 9 charge, lest they bear sin for it, They shall therefore keep My

not eat of the holy thing. a priest, or a hired servant, shall to test of the holy thing; a tenant of There shall no acommon man

his house, they may eat of his eat of it; and such as are born in II purchase of his money, he may But if a priest buy any soul, the

bread.

set apart from the holy things. she shall not eat of that which is 12 married unto a common man, And if a priest's daughter be

but there shall no common man she may eat of her father's bread; father's house, as in her youth, child, and is returned unto her widow, or divorced, and have no But if a priest's daughter be a

priest the holy thing. unto it, and shall give unto the shall put the fifth part thereof thing through error, then he And if a man eat of the holy

the Lorp; Israel, which they set apart unto 15 holy things of the children of And they shall not profane the

- Q(,): (9) ושמרו אח משמרחי. מללכול מרומה במומלת הגוף: ומחו בו. למדגו שהיל מיתה בידי שמים (פנהדרין
- (II) וכהן כי יקנה נפש. ענד לנעני שקנוי לגופו: ויליד ביחו. אלו נני סשפחות, ואשת כסן אוכלת נחרות ס שכיר, זס קנוי קנין שניס שיולא בשש, בא סכמוב ולמדך כאן, שאין גופו קנוי לאדוניו לאכול במרוממו (יבמות ע.): של כסן ושכיכו, לפיכך מושב זס נקוד פממ, לפי שסוא דבוק, ואיזסו מושב, זס נכלע שסוא קנוי לו עד סיובל, ואיזסו (10) לא יאכל קדש. נתרומס סכתוב מדבר, שכל סענין דבר בס (שס פג:): חושב כהן ושכיר. תושבו
- מן המקרה הזה, שאף היא קנין כספו (כסוצום נו:), ועוד למד ממקרה אחר כל עהור צצימך וגו' צספרי (קרם יו):
- (בו) לאיש זר. ללוי וישראל:
- במרומה כל ומן שהורע קיים (יבמום פו.): וכל זר לא יאכל בו. לה בה הלה להולי הה החוק שמוחר במרומה, (13) אלמנה הרושה. מן סליש סור: וורע אין לה. ממנו: ושבה. סל לס יש לס ורע ממנו, לסורס
- (14) כי יאכל קדש. מרומס: ונחן לכהן אח הקדש. דבר סראיילסיים קדש, שלינו פורע לו מעום, אלא זרום אמרמי לך, ולא אנינום (שם שמ:):
- פירום של חולין, וסן נעשין חרומס (פסחיס לב.):

יְהְוָה מְקַדְּשֶׁם: (פּ) בּאַכֹּלֶם אָטַ בַּוֹבְתְּינִים בּי אָנִי נְטְוְבִּנוֹ בַּמְנִכּלְטַוְן בּסִוּאָבֹא إتر المراج المر

זמ לולהיהון אָבוּ אַנֹא וֹזֹ

for I am the LORD who sanctify when they eat their holy things; iniquity that bringeth guilt, and so cause them to bear the

And the Lord spoke unto Moses,

מלימי נוידבר نلألا

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ שִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

or any of their whether it be any of their vows, Israel, that bringeth his offering, Israel, or of the strangers in Whosoever he be of the house of Israel, and say unto them: sons, and unto all the children of Speak unto Aaron, and to his

אַשֶּׁר־יַקְרָיבוּ לַיֹּהֹוָה לְעַלֶּה: לַעֵּלֹהָא: אַמֶּר וֹעְבְיוֹב עוֹנְבֹּנוּ לְבַּלְ - בְּיִמְרָאֵלְ בִּיעָבוֹנִיב עוּנְבִּינִינִי וֹמְבְאָּכְ נְמִוֹ בַנִינְּבְ בֹּנֹמְבַאָּכְ מִבּנִים וֹמֶּבְאָכְ נְמִוֹ נִּינְבַנֹּא אַלְהָהְ אֵישׁ אִישׁ מִבָּיה וְהִימִר לְּהוֹן لَهُمْ خُمِ خُتَا نَشِلَهُمْ لَهُمَالُكُ خَبَيْنَ لَمْنَ خُمْ خَبِّ نَشِلَهُمْ يَةِد جُرَهَتَابِا لَجُرَافِرَا مَجْرَم

וּלְכּֿלְ ַנּגְׁבְוּשְׁם וֹגְבַטְּעוּוּ גְּיִפֿנִבְנוּ פֿגָם ... מם אַבורן ומם

goats. the beeves, of the sheep, or of the 19 offer a male without blemish, of that ye may be accepted, ye shall

brought unto the Lord for a

free-will-offerings, which are

burnt-offering;

:gaiyse

בַּבְשְּׁבְים יַבְעִייָה: יי לְבַׁגִּלְכִים שַׁמָּנִם זַּלְב בַּבַּלְב לְבַנֹּגִּלָא לְכִּנִּן הַּלְנִם גַּבַּב

בַּעונוֹא בֹאמִנוֹא וּבֹהֹוֹא:

20 that shall ye not bring; for it But whatsoever hath a blemish,

څ⊏: עַקּוֹיִר פּי לֹא לְרַצִּין יְהָנֵה אֲבִי לָא לְרַעָּנְא יְהַיִּי לְכִּוֹן: בָּלְ אַמְּבַבּוֹיִ מִנִּם לָאִ כִּלְ גַּבִּיהַ מִנּמָא לָאִ טַׁצַבִּינוֹ

shall not be acceptable for you.

לאַ וֹבְיִברַ בְּוִי קְמָים יְהְנָה לְרְצִיוֹ בְּלְ־מָּוֹם בְּעָנְאִ שְׁלִים יְהֵי לְרַעֵּנְאִ כְּל לְנְדְבְהְ בַּבְּקְר אֵנְ בַצְּאֵן נְדְרָאֵאֵוֹ לְנְדַבְּהָאַ בְּתִּירֵי אֵנְ ĠĠĠ**%_**ţĹĻ

מום לָא וְהֵו בֵּיה: الألا طيلهني كُلُو يَدْ خُطْلَهُم וֹאָיִהְ בֹּיִ-וֹלֵבַוֹיִד זְבַבוּ הָּלְמִיםְ יַנִּבַר אָבִי וֹלַבוּנִד 'וֹלַסַע

freewill-offering, of the herd or clearly uttered, or for a 21 the Lord in fulfilment of a vow ornu egnirəfto-əsesq to əshirses And whosoever bringeth a

blemish therein. be accepted; there shall be no of the flock, it shall be perfect to

(15) ולא יחללו וגרי. לסמכילם לזרים:

- (18) נדריהם. סריעלי: נדבותם. סריוו (מגילס מ.): וכן ַניַּקְבֹּר מְׁמוֹ בַּנַּיִּמׁ (דבריס לד, ו), סומ קבר מֹם ענמו, כך נדרש בספרי (נשמ לב): ישמעאל דורש במורס שמדברים באדם עלמו, וכן בְּיוֹם מְלֹאֹם יָמֵי נְזְרוֹ יְבִּיחׁ אֹמוֹ (במדבר ו, יג), הוא יביח אם עלמו, וארנקלום שמרגס בְּמֵיכָלְסוֹן בְּמוֹמַבְא, שלא לצורך מרגמו כן: והשיאו אוחם. זה אחד מג' אמיס שהיה רבי (16) והשיאו אוחם. את עלמס ימענו עון באכלס את קדשיסס, שסובדלו לשס תרומס וקדשו, ונאסרו עליסס.
- GEC: חמים זכר בבקר בכשבים ובעזים. אֿצל צעולס סעוף אֿץ לריך ממוס וזכרוס, ואינו נפסל צמוס, אֿלא צמפרון (19) לרצונכם. הביאו דבר הראוי לרצות אתכם לפני, שיהא לכם לרצון, אפיישמנ"ע בלע"ו. ואיזהו הראוי לרצון:

(וג) לפלא נדר. להפרים נדינורו:

<u> ۲۰۳۲٬۲۰</u> לא הקקנו מהם על המובה ומורקנא לא הקנון מנהון ליהוה. תַּקְּרִיבוּ אֵכֶּה לַיהוֹה וְאִשֶּׁה לֵא הִקּרִבוּן אִבֹּין בֵּרִם יִי ב זְבְּׁלֶע אַּוּ נְרֶבְ אַנִּ וֹלְפָפֹע לְאָרַ אֵנִ יַבְּלָן אַנִּ עַּרְבָּן אֵנִ יַנְיָנִוֹן עַּנְהָתְאָנִישְׁבְוּר אִוֹ חָרָוּץ אָנִי עַנִיר אִוֹ הְּבִיר אִוֹ פְּסִיק

:בְבֶּבוּי נְרְבְּהְ הַעֲּשֶׂה אֹהוֹ וּלְנָדֶר לְא יָרַבְּהָא

וְבְאַבְּבֶם לָאִ עַּגְּמָהִי: וֹכֹׁנְוּנִי לָאִ עַּלֵּנִירָנִּ לְיִנוֹנְנִי וֹנִינִוּנִ לָאִ טַּלֵּנְרֵנוּ בֹּנִם ;; ززنز الخدره الملفره البغذيه

לָם לָאִ וֹבֹּגוּ לַכִּם: (סִ) אַבְּע בַּי מְשְׁחָתָם בָּהֶם מַּיִם se אָטַבְלְטִׁם אֶּלְעַוֹנִפָּם מִפּּלִיךְ טַׁמַנִבְּוּן זְיִׁנִ מִנְנַבּוּן אֶלְעַבִּינִ נמֹנָג בּּן נַכָּר לָאִ עַלִּבָּינִ נִמָּנָג

ילְנֹבוֹא לָא וֹעֹבֹה: ³³ וְמִּגִּר יִמְּבִר מְּבַרנִּתְּ וְקְלֵנְתֵּ וְתִּגִּר וְאָמֵּר יִמִּיר וְחָסִיר

וּבֹאַבֹּהֹכוּן לָא עַהְּבָּרוּן:

خُدَمَّتٰۃ بُدِيا خُدِيا: בְּהוֹן מוּמָא בְּהוֹן לָא מכל אַכֿון אַנו טבֿוּלְעוּן הממטו לא

अरिट प्रिंदार मृत्युत्र मृत्युत्र दृष्टायाः And the Lord spoke unto Moses, : अरागः

altar unto the LORD. offering by fire of them upon the unto the Lord, nor make an scurvy, ye shall not offer these having a wen, or scabbed, or Blind, or broken, or maimed, or

That which hath its stones it shall not be accepted. a freewill-offering; but for a vow short, that mayest thou offer for hath any thing too long or too Either a bullock or a lamb that

your land. Lord; neither shall ye do thus in cut, ye shall not offer unto the bruised, or crushed, or torn, or

they shall not be accepted for them, there is a blemish in them; Decause their corruption is in 25 of your God of any of these, foreigner shall ye offer the bread Neither from the hand of a

ו:): ואשה לא תחנו. לוסכם סקטכמן: רפואס (בכורות מת.): לא חקריבו. שלש פעמיס, להוהיר על הקדשתן, ועל שתיעתן, ועל וריקת דמן (תמורה גרב. מין חזיים, וכן ילפס ולשון ילפס כמו וַיִּלְפֹּס שָׁמְשׁוֹן (שופטים טו, כט), שאמוזה צו עד יוס מימה, שאין לה רים של עין שנסדק או שנפגס (בכורות לת.), וכן שפתו שנסדקה או נפגמה (שס לע.): דבלת. ורוא"ה בלע"ו: (בב) עודה. שם דבר של מוס, עוֲכוֹן בלשון נקבס, שלא יסא בו מוס של עורמ: או שבוד. לא יסים: חדוץ.

(ES) שרוע. מברגדול ממבירו (בכורומ מ.): וקלוש. פרקומיו קלומומ: נדבה חעשה אחו. לבדק סבימ:

שלי אפשר לומר לא נצמוו על השרום אלא בארן, שהרי שרום חובם הגוף הוא, וכל חובה הגוף נוהגם בין בארן בין ובארצכם לא העשו. דבר וה למרם שום בהמה וחיה ואפילו ממאה, לכך נאמר בארלכם, לרבות כל אשר בארלכם, וכחוח. – מרגומו וְדְרָשִׁישׁ, כמו שַבַּיִּמ שַבְּדוֹל רָשִׁישִׁישׁ (עמוס ו, יא), בְּקִישוֹח דַקּוֹח, וכן קנה המרושם (שבח פ:): לא נמלש: וכרות. כרומין בכלי ועודן בכים: ומעוך. מרגומו וְדָמֶרִים, זה לשונו בארמים, לשון כמישה: ממעוך (בכוכות למ:): - נחוק. מלושין ביד עד שנפסקו חומים שחלויים בקן, חבל נחוגים הם בחוך הכים, והכים (+2) ומעוך וכחוח ונחוק וכרוח. בגיליס מו בגיד: מעוך. ביליו מעוכין ביד: כחוח. כמושיס יומר ולנדר. למובם: לא ירצה. מיום סקדש בא לרלום, סוי אומר ום סקדש סמובם (מ"כ פרק ז, ו):

נדריס ונדבות כישר (לולין יג:): משחחם. קבולסין: לא ירצו לכם. לכפר עליכס: שבמשכן לא מקריבוס, אבל ממימה מקבלו מהס, לכך ואמר למעלה (פטוק יח) איש איש, לרבוח אם הנכריס שנודרים נאסרו בעלי מומיס לקרצן בני נח אלא אס כן מחוסרי אבר, ואח נוסגם בבמה שבשדום, (חמורה ז.) אבל על המובח (32) ומיד בן נכר. נכרי שסביא קרבן ביד כק לסקריבו לשמיס. לא חקריבו. לו בעל מוס, ואף על פי שלא במולה למרך (קידושין לו:):

לְקְרְבָּן אָמֶה לַיהוָה: ימיִים השָמִינִי נְהָלְאָה יֵרְצֶּה עז וְהְיָהָ שִׁבְעָּה יָמִים תַּחַה אָמָּוֹ שור או־בשב או־עוֹ בֵּי וַנְלֵד

לַיהְוָה לֵרְצִנְכֶם מִּוְבֶּחִי:

לא השְׁהַשׁי בְּיִים אֶהֶר:

לונבלא בדם :: بزيزغ: نئلة، زځله בַּתַר אַמֵּיה וּמִיוֹמָא הָמִינָאָר וטובור וובו שִבְעָּא ווְמִוּן תור או אַמַר או עו אַרַי

ללבוה לא הקסין בייטא ₈₅ וְשָׁוֹר אִוּ־שָֹׂר אִתַּוֹ וְאָת-בְּנְוֹ וְתְּוֹרְתָא אִוֹ שִׁיתָא לַה

\$\bar{\alpha} \delta \alpha \c, \l זְבָּחַ מּוֹבֶה נִאָּבַ, מִבְּסוּן נִבְּסָת מּוֹדְתָא

אָלָא גַּלִּי: תותירו ממונו עד בַּקר אַנִי תַשְּׁצִרוּן מניה עד צַפְּרָא בּנִּנְם עַענּאַ נֹאַכְילָ לָאַ בּנִימָא עַענּא נִטְאָבנּלְ לָאַ

וְטִׁבְיָן אֲנָא !t: י וְמִׁמֹרְטִּׁם מֹגִּוְטָּג וֹהֹמִגִּטִּם נִיסְּרֵנוֹ פַּפַנָגַג נִינַהֹבָּבוּן

נְהְבָּאָלְאָ גֹּלְ מִלַּבְּהָׁכְּוְן: لزكة مُنْ خَنْبَكَ خَدْرُ نَمُلِيِّخُ لِكِيْلِمُ. لَجُنْكَةِمْ خَبِرَ خُدْرً וֹלְאִ טִׁטַלְּלְנְ אָטַ אָּטַ לְּבֶׁהְ וֹלְאִ טַטַלְנּוֹ יִנִי

am the Lord who hallow you, among the children of Israel: I

the Lorp. of Egypt, to be your God: I am that brought you out of the land

And ye shall not profane My holy

commandments, and do them: I

32 name; but I will be hallowed

And ye shall keep My

morning: I am the Lord.

30 ye shall leave none of it until the

On the same day it shall be eaten;

ye shall sacrifice it that ye may be

And when ye sacrifice a sacrifice

29 of thanksgiving unto the LORD,

shall not kill it and its young

And whether it be cow or ewe, ye

accepted for an offering made by

and thenceforth it may be

dam; but from the eighth day

shall be seven days under the

goat, is brought forth, then it

When a bullock, or a sheep, or a

am the Lord.

accepted.

both in one day.

fire unto the LORD.

رَيْلال: saying: And the Lord spoke unto Moses, : Tực ch Tực Tực Tực Tực Trung And the Lord spoke unto Moses, <u>בולור</u>

(עם למ:):

לאל הוה אַנִי יָהוָה: (פּ)

אָלָנְיִ יְׁבַוֹּבִי מְלַצִּיִּשְׁכֶּם:

אַנְיִם אָנֵּי יְרוַנְה:

יָהְוֶה:

- (מ"כ פרק מ, א מולין עמ:): אחו ואח בנו. אף בנו ואומו במשמע (מולין פב.): (82) אחר ואח בגו. נוסג בנקבס, שאפור לשחוט האס והבן או הבח, ואינו נוסג בוכרים, ומוחר לשחוט האב והבן
- (92) לרצוכם חזבחו. ממלמ זביממכס סוסרו שמסא לרלון לכס, ומסו סרלון:

לְכֵּם בַמֵּגַנִם

تقلالا لمقرط

- מּוֹדַם שְׁלְמֶיו וגוי (ויקרא ו, מו): אַנוּ דו׳. דע מי גור על סדבר ואל יקל בעיניך: ביום ההוא יאכל. לא בא לסוסיר אלא שמסא שמימס על מנת כן, שאס לקבוע לס ומן אכילם, כבר כמיב וּבְשַׁר וָבַּמ (חולין יג.), ואף על פי שפרט בנאכליס לשני ימיס, חור ופרט בנאכלין ליוס אחד, שמהא וביחמן על מנת לאכלן בומנן: מחשבו בו מחשבת פסול לא יהא לכס לרלון. דבר אחר לרלווכס, לדעמכס, מכאן למחעסק שפסול בשחיעת קדשים (30) ביום ההוא יאכל. לא בא לסוסיר אלא שמסא שמימס על מנת כן, אל משמומיסי על מנת לאכלו למתר, שאס
- (33) המוציא אחכם. על מות כן: אני ה׳. והתן לשלם שכר: ذٰذ،هَ ڔُڠُڗؼ ڔؙڬ هَڔؗ۫ۊؙؼ ١٢١، (١٤٠،ڮڔ ٣٠،٩٤) ؞ ١٩٥٤ ١٢٥ ١٤٥، ڔ ١٨٠٨ ڔڝ١، ڔڵ ١٢١،: שלמו על מנס הנס, אין עושין לו נס, שכן מלינו בחנניה מישאל ועוריה שלא מסרו עלמן על מנס הנס שנאמר וָהֶן לָחׁ וקדש שמי, יכול בימיד, מלמוד לומר במוך בני ישראל, וכשהוא מוסר עלמו ימסור עלמו על מנם למוס, שכל המוסר (22) ולא החללו. לענור על דְּבֶּבִי מְוִידִין. ממשמע שנאמר ולא מחללו, מס חלמוד לומר ונקדשמי, מסור עלמך (IE) ושמרחם. זו המשנה (מ"כ פרק מ, ג): ועשיחם. זה המעשה:

אָלֶר הַם מוֹעַּדְי: نظلهٰ عِنُه مَكُالِ مَكَالَةٌ، كِلْمُ يَنْهُلُمِهِا אַלהֶם מוּשְּׁבֵּי יְהוֹה אַשֶּׁר וְמִישָּׁר לְהוֹן מוֹשְׁרִיָּא דִּייָ يَةِد هُرِ فَرْ نَهُلَهُمْ لِهُمَالُكُ مَرْبِ مَا فَدَر

מוֹשְׁבְתֵיכֶם: (פּ) עַנְיָּשְׁ שְּׁבְּיִלְ הַנְּעְ בְּרֶבְ הַּבְּּרֶאְ בִּיִאְ בֶּרֶבְ הַבְּרָאְ בִּיִאְ בֵּרֶבְ מַלַבְאַבְלֶבְתְּ בָּלְבַמָּלָאָבָע לָאָ נּ וֹבֿוֹנִם עַמִּבֹימָ*ו* מִּבַּּע מִּבַּעוֹן ײַשָּׁת נְמִים הַמְּשָּׁת מְלְאַכָּה ײַּמָּאַ

جَدِيدَةِ لِيَاتِ: كِيْمَ كَمْدِينَ عِنْهِ كِنْهِ كَالْمُ אַבְּט מוְהַבַּי, וְטַנְט מִצַּבְאָ, אִבְּוֹ מוְהַבּיִּא בּוֹ מֹהַבֹּה,

ਭੂਰੂਜ ਟ੍ਰਾਜੰ਼੍ਹਜ: מּמִּב בְּנִבְיִבְיִא בּגוּ בִימּבְבְּנִים מּמִּבְא בְּנָבִיִּא בּגוּ הַמִּהָּגִּא בּנִיבָה בִיבאהָון בְּאַבְבְּנֶת בְּנִבְהָא בַּוֹבְהָאַ בַּאַבְבְּנָת

הְבֹּלִנוּ וֹמִים מַצִּּיִנוּ עַאָכֹבִי: הַנְּה חָג הַמַּצִּיֹה לַיהנָה بجקמשָׁר עְשָׂר יוֹם לַחָּדָשׁ

עַבְרָר לְאָ תַעַּשְׁוּיִּ بَرِيْلِي ۗ ݣِچْם ۗ چِكَّـٰמְצֶאֹבֶת יְהֵי לְכוֹן כָּל עֲבִידַת פּוּלְתَן בּיּוֹם בְּיִרְאָמֻוֹּן מִלְבְאַ לְבְמָה בִּיִּנְמָא לַבְמָאָב מָלְבָה לַבִּיִּמָ

עַבְרֶה לְאָ תַעֲשְׁוּ: (פּ) מְלִמֹנֵע זֹמִנִם בֹּנִנְם עַמִּבֹנמֹנְ XAL

> לביש אַלון אַנון מוְהַבוּי: نظ۪ڎۼڔ

מוקבניכון: כֿל הַבוֹגא לָא עַהְבּּבוּוֹ הַבּא הַבּטֹא מֹהֹבת לַצִּיִה מֿבובעא ובונטא שָבוּמֹאַנו دتجرب كالأظّة لل

جَنَٰذِيدِيدٍ:

פַּסְׁבַא צַבְּם וָנִי:

בוב וו מבמא וומון פּמּונא לובטא סבון סנא דפּמיניא

تارخدنا:

לא עַעְבָּרוּן:

מַבְידַת פּילְחַן לָא תַעָּבָרון:

> which ye shall proclaim to be appointed seasons of the Lore, and say unto them: The Speak unto the children of Israel,

holy convocations, even these

are My appointed seasons.

all your dwellings. it is a sabbath unto the Lore in ye shall do no manner of work; solemn rest, a holy convocation; To discoure as it is a sabbath of Six days shall work be done; but

season. proclaim in their appointed convocations, which ye shall of the Lord, even holy These are the appointed seasons

dusk, is the LORD'S passover. fourteenth day of the month at In the first month, on the

unleavened bread. LORD; seven days ye shall eat unleavened bread unto the To 12851 of 1 si danom smss 8 And on the afteenth day of the

manner of servile work. holy convocation; ye shall do no In the first day ye shall have a

manner of servile work. holy convocation; ye shall do no seven days; in the seventh day is a 8 made by fire unto the Lord And ye shall bring an offering

- יליים שנעקרו ממקומס לעלום לרגל ועדיין לא סגיעו לירושליס: (S) דבר אל בני ישראל וגרי מועדי ה'. עשה מועדות שיהיו ישראל מלומדין בהם, שמעברים את השנה על
- וכל סמקיים את המועדות, מעלין עליו כאלו קיים את השבתות: (ϵ) ששה ימים. מס ענין שבת אלל מועדות, ללמדך שכל סמחלל את סמועדות, מעלין עליי כאילו חלל את סשבתות,
- (+) אלה מועדי ה׳. למעלס מדבר בְּעִבּוּר שְׁנֶס וכחָן מדבר בּקדוש סחדש:
- (a) בין הערבים. משש שעית ולמעלס: פסח לה׳. סקרצת קרצן ששמו פסח:
- לשון שמונת, ששת, המשת, שלשה: מלאכה עבדה. הפילו מלהכות החשובות לכס עבודה וזירך שיש הקרון כים ואֿיליס, אָבַא כּבשיס: 🏻 שבעה ימים. כל מקוס שנאמר שבעת, שס דבר הוא שבוע של ימיס, שמייי"א בלע"ו, וכן כל מעכבין זס אם זס (מנחוח מע.): והקרבתם אשה להי. מכל מקוס, אס אין פריס, קבֵּא איליס, ואס אין פריס (8) והקרבתם אשה וגרי. סס המוספין האמורים בפרשת פנתם, ולמה נאמרו כאן, לומר לך שאין המוספין

CXCL: אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר: <u>֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֡֡</u>

And the Lord spoke unto Moses

עכבון: אָמֶנע בֿאָמָנע פֿאָנגברט אָגַ אָטַ בְּאָנִים וּנִיבּאָנִים אָטַ וְטִּטְּאָבוּוּן זִי בַּאָנִים וּטָּיִם אַמֶּר אָנִי וְעָוֹן לַכְּיִם וּלַהַּבְעָּם בְאַבְּמָא בַּאָנָא נִעִּיִב לְכִוֹן אַבְטָׁם בֹּגַטַׂבָּאוּ אָבְעַבַאַבָּאַ וֹטִימַּב לַעַוּן אָבוּ טִינְּלְנִוּן يَتِد هُرِ خُدُر نَهُلُهُ لِي لَهُمَلُكُ مَا فَيَ الْمُعَلِّلُ لَا فَرَدِم

יניפני הכהן: לְבְצְּנְכֵּיִם מְמְּטְׁבַרְעְ הַאַּבְּּרְתְ לְבַעָּנִאְ לְכִּוֹן מִבְּּתַּב יוֹמָא וֹבְינָר אָטַ בְּמָּמֶב לְפְּנֵר יְבִוֹנָי וְיִנְבִים יִנִי מִנְמָבֹא פְבַם יִנִ

קעקה ליהוֶה: בַלְמְבׁר כַּבְּשׁׁ שַׁמְנִים בּּוֹ מְלִנִי יִנִי מִנְּבִּבְאַ אִמָּר מְלִנִם בּּר וֹהְמִּימִם בֹּוֹיִם עַוֹנִיפַׁכֵם אָטַ וִנַּהְבָּבוּוּ בִּינִם אָבַמִּיִּטַכּוָוּ

تائيل: ביה ניקה ונסכה נון רביעת جِرَّرِ حِشِيرًا ×ِشِِ رَبَيْت ימְנְקְים סְבֶע

משְבְתֵיכֶם: (ס) בכל לדניכון בכל מותבניכון: שַׁמַׁע מוּוֹבְּנָא בַּאֶּלְעַכוּו מִנִם הַּלִם בבון עד אַנתאַיכון נת הַנֵּוֹם הֵיכִלוּן עַד בְרַן יוֹמָא * 4864 ַלָאָ יִלְנִים יִלֵּלָי יִפּּירִיכָּן לָאָ

> נת עומר ביש הצדכון לנת $\alpha\Box$

מְבָא וֹבומִנּוּה כְּהָנָא:

מִּטִּיה לַעַּלְחָא בָּדָם יָיִ:

לא טבס .. לאטפעלא

sabbath the priest shall wave it. for you; on the morrow after the п before the Lord, to be accepted And he shall wave the sheaf

of your harvest unto the priest.

harvest thereof, then ye shall

unto you, and shall reap the eome into the land which I give

bring the sheaf of the first-fruits

and say unto them: When ye are

Speak unto the children of Israel,

Гокр. or a burnt-offering unto the without blemish of the first year 12 sheaf, ye shall offer a he-lamb And in the day when ye wave the

fourth part of a hin. thereof shall be of wine, the savour; and the drink-offering unto the Lord for a sweet oil, an offering made by fire 13 ephah of fine flour mingled with shall be two tenth parts of an And the meal-offering thereof

all your dwellings. throughout your generations in your God; it is a statute for ever To gairefte offering of 14 until this selfsame day, until ye nor parched corn, nor fresh ears, And ye shall eat neither bread,

במלקכם עבודה וכוי: בבטלה שלהן, כגון דבר האבד, כך הבנהי מחורת כהנים (פרשחא יב, ח), דקחני יכול אף חולו של מועד יהא אחור

וַיְּמִצוּ בְּעַמֶּר (שמות מו, ית): (10) ראשיח קצירכם. שמסא ראשונה לקליר (מנחות עא.): עומר. עשירית האיפה, כך היתה שמה, כמו

הכאשון של פעח, שאם אתה אומר שבח בראשים אי אתה יודע איזהו (שם פו.): לרצוכם. אס מקריצו כמשפט זס יסיס לרצון לכס: ממחרת השבת. ממחרת יוס טוצ רעים (מנחות קב.): (11) והגיף. כל מניפה מוליך ומביה מעלה ומוריד, מוליך ומביה לעצור רוחות רעות, מעלה ומוריד לעצור עללים

(בו) ועשיחם. כבש. מולה לעומר הוא בא:

(13) ומנחחו. מנחת נקכיו: שני עשרנים. כפולה היחה: ונסכו יין רביעית ההין. אף על פי שמנחתו

(14) וקלי. קמח עשוי מכרמל רך שמייבשין אוחו בחנור: וכרמל. סן קליוח שקורין גרניילי"ש: בכל כפולה, אין נקכיו כפולים (מנחוח פט:):

הְמִימָת הְהָיֵוֹנֶת: קַמֶּר הַשְּׁנוּפָּה שֶּׁבָּע שָּׁבַע שַּׁבַּעוֹת השַבְּת מִיּוֹם הַבֶּיצַבֶּם אֵתַ־

زىلاللا: لنظلخقه ور لأفقله ער מְמְּהָרָת הַשְּּבָּת הַשָּׁבִיעִת

בכונים ליהנה: סַלֶת מִהְיֶּינְה חָמֵץ הַאָּפֶּינָה ממושְׁבַשׁיכִּם שַּׁבַּיגאַוו בַּטִּם

»، چَבְשָׂים קִמִימִם چַּגַּי שְׁנְּה וּפַַּּר إنكرتج والمراتج والمراج المراجعة المراج

حَربالِك: וְנְסְבֵּיהֶם אָשֶּׁר בֵיחַ־נִיחָׁחַ יהיר עלה ליהוֹה ומנחִסְם מְּבֵין יהוֹן עַלְּהָא בֵּוִים יִי בּוֹ בּבֹער אַטוֹר וֹאִילָם הָלֹנִם

שְּנָה לְזֶבַה שְּלְמִים: לְטַמְּאֵט וּמְׁנֵגְ כַּבְׁמָּנִם בַּנֵג לְטַמְּטָא וּטִבון אַמָּבון בַּנָּג וֹהֹמִינִים מְּמִוּעַמִּיּה אָבוֹע וֹטַהְּבַּעוּן גַּבּוּע בּע מִיּוּוֹ טַע

> שְּׁבוּמֵן שַּׁלְמֵן יִבְּוֹנוֹן: מומֹבא בַאַּבמושא הָבֹמ מַבָּא מִיּוֹם אַנִּחוֹאָיכוּן נִת ממְשַׁבַר וִימִאוּן לְכוּן מִבָּתַר יוֹמָא

は行け行が ΠĊĊ ひればはメ

מְּשְׁרוֹנִין סִילְטָא יִהְיָּיִן הַמִּיעַ ממותבניכון תותון לחים

נטֹאַפּׁגוֹ בֹכּוּבוּגוֹ שַבַּם נִנִּי:

וטֹלוֹבוּו מֹלְ לַטִּמֹא מִּבֹמֹא shall be of fine flour, they shall tenth parts of an ephah; they dwellings two wave-loaves of two

drink-offerings, even an offering meal-offering, and their unto the Lore, with their they shall be a burnt-offering young bullock, and two rams; blemish of the first year, and one bread seven lambs without And ye shall present with the first-fruits unto the LORD.

be baked with leaven, for

Ye shall bring out of your

new meal-offering unto the

fifty days; and ye shall present a

even unto the morrow after the

gnivsw ədi to tsəds ədi idguoid

seventh week shall ye number

seven weeks shall there be

of rest, from the day that ye

And ye shall count unto you

from the morrow after the day

LORD.

complete;

unto the Lord. made by fire, of a sweet savour

sacrifice of peace-offerings. he-lambs of the first year for a owt bor a sin-offering, and two And ye shall offer one he-goat

אלא ללמד שלא נצעוו על החדש אלא לאחר ירושה וישיבה משכבשו וחלקו: משבחיכם. נמלקו בו מכמי ישכאל (קידושין לו.), יש שלמדו מכאן, שהמדש נוהג במולה לארץ, ויש אומרים, לא בא

שְׁנָא לְנִכְסָת לִיּדְשׁיָא:

במטפבל ברענא פרם ונ:

يظئفنديا لنفحيديا طيلحا

לעור פר מובי עד ודקרין

אַפּוֹבוּן הַּבְלְמִוּן בַּנִּי הָּנֹאַ

שאס לא כן אינן ממימות (שס סו.): (EI) ממחרח השבח. ממחרם יוס עוצ (מוחום קס:): חמימות חהיינה. מלמד שמחחיל ומווס מצערצ,

- שסיא באה מן השעורים: חדשה. סיא סמנתס סכאשונס שסובאס מן סמדש, ואס מאמר סרי קרבס מנתת סעומר, אינס כשאר כל סמנתות בכלל, וסן מכבעיס ומשעס יוס: − חמשים יום והקרבחם מנחה חדשה לה׳. ביוס סממשיס מקריבוס. ומומר (16) השבת השביעה. למלגומו שְׁנִישְׁמָל שְׁנְיִשְׁמָל: עד ממחרה השבת השביעה הספרו. ולל עד
- מקרב מן החדש קודס לשחי הלחס (שס פד:): סמנסס ססדעם סאמורם למעלם: 🗈 בכורים. כאשונה לכל המנסוס, אף למנסס קנאוס הבאה מן השעורים לא (TI) ממושבותיכם. ולא ממולה לארך (מנמות פג:): לחם חגופה. למס מרומה המורם לעם גבוה, וזו היא
- ושלישית ההין לאיל, ורביעית ההין לכבש (במדבר מו, ד־ז מ־י): בסמס בפרשם נסכיס, ג' עשרוניס לפר, וצ' עשרוניס לאיל, ועשרון לכצש, זו סיא סמנחס. וסנסכיס, חלי ססין לפר, (18) על הלחם. בגלל הלחם, מוצה ללחם: ומנחחם ונסכיהם. כמשפע מנחה ונקכים המפורשים בכל
- הפקרדים, כשאמה מגיע אלל פריס ואילים אינן הם, אמור מעמה אלו לעלמן ואלו לעלמן, אלו קרצו בגלל הלחם ואלו (19) ועשיחם שעיר עזים. יכול ז' כגשיס והשעיר האמוריס כאן הס ז' הכגשים והשעיר האמוריס בחומש

تبججرات ميدوث جوير بتزت וְבַנֵּגִּנְ בַּכְבַוֹן וּ אִטְּם מֹלְ לֶבֶנֹם וְוֹבִנִם כִּבַּנִגָּא נִטְבַוָן מַלְ

¿۲۲۵٬۵۵: שׁמֹלֵט מִגְלֶם בֹּלִגְ מִנְאָבִנִיבֶם מְלֵאְכֵּע מְּבְּנֵע לָאְ עַמְּמְׁהְּ הְּבִּינִע פּוּלְעַוּ לָאְ עַמְּבָּעוּוּ מִלבֹּאַ-לְבַהְתִּ וֹנִיֹנֹנִ לְכְּם פֹּלְ- מִתְּנַת מַנִּיִהְ וֹנֵי לְכִוּן פֹּלְ וקראסֶם בְּעָצָםוּ הַיִּוֹם הַנָּה וּהְעָרְעוּן בִּכְּרַן יוֹמָא הָדִין

المال خكين الإكم كغيلك ۲۶_۵۲ لظكليك ڰٛڮڴڴ؞ڵ

المُراتِدرُت: (ق)

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר: <u>֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֡</u>

למוספין (מ"כ פרק יג, ו מנחום מס:):

וּכְרָוּן הָרוּמֶּה מִקְּרָאַ־קָבָשׁי

ダイプト

בּבּר אָּגַ בַּדֹּג וֹמִבְאָגַ בָאַמָּב מִבְּיגַ

ליהוֶה: (ס)

פֿאָע בֿאָבֿמֿכוּן לָא טַמָּגגּי פֿטַא

לום הלם ללג מועלנוכון

בב לא טַלפֿוס לַמַּנוּו

ובו טמבול זטבון אָלא

LORD your God. and for the stranger: I am the shalt leave them for the poor, gleaning of thy harvest; thou neither shalt thou gather the

offering made by fire unto the 25 work; and ye shall bring an

Ye shall do no manner of servile

Гокр.

convocation.

:Saryas:

blast of horns, a holy memorial proclaimed with the

be a solemn rest unto you, a

the first day of the month, shall saying: In the seventh month, in

Speak unto the children of Israel,

And the LORD spoke unto Moses,

22 reap the corner of thy field, your land, thou shalt not wholly And when ye reap the harvest of

generations. your dwellings throughout your ye shall do no manner of servile be a holy convocation unto you;

work; it is a statute for ever in all on the selfsame day; there shall And ye shall make proclamation

priest. shall be holy to the Lord for the LORD, with the two lambs; they for a wave-offering before the with the bread of the first-fruits

And the priest shall wave them

حرسين حضيه:

۲۵ الله: مَرْ مُثِنَّ حَدُمُ مَا كُلُمُ نَانِ الْأَلْمُعُ مَرْ مُثَنِّ حَدُمُ مَا كُلُمُ نَانِ الْأَلْمُعُ ハロロジ

(25) והקרבתם אשה. המוקפים האמורים נמומש הפקודים:

כראוי, מעלין עליו כאילו בנה בים המקדש והקריב קרבנומיו במוכו: - חעזב. הנה לפניהם, והם ילקמו ואין לך באמלע סרגליס, פסח ועלרח מכאן, וראש סשנס ויוס סכפוריס וחג מכאן, ללמדך שכל סנוחן לקט שכחס ופאס לעני (22) ובקצרכם. חור ושנה, לעבור עליסס בשני לאוין. אמר רבי אבדימי ברבי יוסף, מס ראס סכחוב לימוס

(10) והניף הכהן אותם הנופה. מלמד שמעונין מנופה ממייס (מנמות קב.), יכול כולס, מלמוד לומר על שני

כבשיס: קדש יהיו. לפי ששלמי ימיד קדשיס קליס, סווקק לומר בשלמי לבור שסס קדשי קדשיס:

לָאָ כֹּלְ הֹּדִיגַע

4点にはし

كِتَاهُ بِبِيْدٍ كُولَ سُولَالًا جَمَدَ جُنَابِيَهِ بَيَدَ جُحَالِ بِبَهِ

ロジビア

جَهراد: अर्थाणः ह्यूद्रित् गृष् वा वांच्या द्वायाः : And the Lord spoke unto Moses, نلأبل

إنظرخقت אָמָּע לַיהֹוֶה: אָר־נִפְשׁהַינֶהֶם تاكائة_كِيْم ע עַנְּע נְנִם עַכֹּפַּבוֹנִם אַּך בָּעְשִׁוֹר כַחַבָּשׁ הַשָּׁבִיעִּי בַּרַם

건**나ㅁ :::**: וֹפֹמָטֹכוֶן וּטַבוֹבוּן בוּוַבּוֹא לביש יהי לכון והענון ית 上に必 tiāLa はればがに بالمالية こびと けばはアメ **イルロメ**

fire unto the Lord. shall bring an offering made by shall afflict your souls; and ye convocation unto you, and ye atonement; there shall be a holy To yeb shi si dinom dineves Howbeit on the tenth day of this

﴿ جُورٌۥ إِمَرُ لِهُ ﴿ يَارَكُ ٢٠ اللَّهُ مِا يَارُكُ مِا يَالْمُ اللَّهُ ﴿ كُلَّ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّ خفدرم بده خرفقد مُحْرَبُه يُخْوِرَدُه אַ בְּעָצֶם הַיַּוֹם הַזָּהְ כֵּי יִוֹם בִּבְּרַן יוֹמָאׁ הָדֵין צָּרֵי יוֹמָאֹ ζΧ וֹכָל_מָלָאָכַׁעִ

הֹלִיכוּן בוֹם וֹן אֶלְנִיכוּן: ענא לַכֹפּּבֹא שה שלה וכלק הדילא לא שהדעון

day, he shall be cut off from his 29 shall not be afflicted in that same For whatsoever soul it be that LORD your God.

atonement for you before the

And ye shall do no manner of

day of atonement, to make work in that same day; for it is a

בותמות: בְּעֶצֶם הַנִּיִם הַזְּהַ וְנְכְרְתָה בִּבְּרֵן יוֹמָא הָדִין וִישְׁמִּיצֵי ﴿ خُر خُر ـ لَـ ثِوْهُم كَيْمُ لَـ كُي لِنَمُؤُلِكُ كُلِّدُ خُرَجٌ كُذُم لَـ خُمْ اَنْمَةً لَا

لَحْمِ لِنَوْهِم كَيْمُكُ لِمَلْمُهُكِ خُمِ لَأَمْم كُنَمُ كَنَمُ خُمْ

that same day, that soul will I 30 doeth any manner of work in And whatsoever soul it be that

people.

ದ್ದರ್ಧ ಭರ್ಷ: וְעַאָּבֹגַעָּי אָטַ עַנָּפָּאָ עַנִיאָ מְלְאַלְּע בְּמֵצְּם תַּנִּם תַּנִּים הַנִּיִר צְּבְּרֵן יִימָא תְּנִין

QCIT: ן אוביד יָת אַנְשָׁא הַהוא מִגּוֹ Ye shall do no manner of work; destroy from among his people.

your generations in all your 31 it is a statute for ever throughout

משְבְתֵיכֶם: שׁפֿע מִגִּלְםְ לְגִנִינִיכְּם בֹּכִלְ בַּנִּם מֹּלָם לְגִנִיכִוּן בֹּכִלְ לָאִ עֹהֹהְוּ כֹּלְ הֹֹבוּגֹא לָא עֹהֹבֹּצוּוּ

מוַעַבְנִיכוּן:

your souls; in the ninth day of solemn rest, and ye shall afflict To Azadas s uoto ornu əd Ilshe II dwellings.

מַבַּעַבְּם: (פּ) מֹר בַמְשָׁא הְנוּחוּן נְיָחַכוּן: **ELIWAT** לוֹבוֹא בֹבֹמֹאָא מֹבֹמֹאָא אָט_נֹפֿהַטִּיכֵם יִנִיֹּהַנּוֹ זִט נִפֿהַטַכוּן בַּטִהָּהֹא عد لٰظٰذَنْكُا عَم שְׁבָּא שְׁבַּהָא הוא לְכוֹן שַבְּת שַבְּתִין 上に必 ₹₽

sabbath. unto even, shall ye keep your the month at even, from even

4%41: अर्थाणः त्यंत्रं गृ य्व यंथुत र्यंत्याः : And the Lord spoke unto Moses, نلائك

(TS) אך. כל הכין ורקין שבתורה מיעומין, מכפר הוה לשבים והינו מכפר לשהינם שבים (שבועות יג.):

שמינו מלמ מבדן: (30) והאבדהי. לפי שסום פומר כרם בכל מקום ופיני יודע מס סום, כשסום פומר וספבדםי, למד על סכרם

(1E) כל מלאכה וגרי. לעזור עליו זלחיין סרזס, או לסוסיר על מלאכח לילס כמלאכח יוס (יומא פא.):

 $\alpha\Box$

ענא דמטליא שבעא יומין

:: ا الله

שְבְעָת יָמִים לַיהֹוֶה: הַשְּׁבִיעִי הַזָּה הַגְּ הַסְּבָּוֹת ⁺⁶ בַחַמִּשְׂר עִשְׂר יִּוֹם לַחְדֶשׁ لتقد عُم فَرْ نَشِلْهُم رَعَمُول مَرْدِم

المُرَمِين: לא פֿל עַבּירַת פּילְעוֹן **KLTL**L حَيْرِت لِنَاهِمُهِا مَكَنَّهِ كِيْتُم خَيْرَةُ كَلَمْهُا مُمْلَمَ كَلَيْهِ

הְלֵאְכֶּע הַּבְּבַע לָאָ עַהַּמָּנִיּ אַשֶּׁה לַיהוָה עַּצְּרֶה הָוּא כָּל־ ﴿ كِيْسَ نِبَيْدَ كِخُهُ إِبَكِٰ لَا خُنُهُ % ליהוְהַ בַּיִּוֹם הַשִּׁמִינִי מִקְרָאַ מְבֹׁמֹּנ וֹמָוִם טַלֵּוֹנִרוּ אָמֵּע

נום בנוטו: ימְנְחָה זֶבַּח יִנְסְבֶּים דְּ

حَيلاً!!

מֹלִינַע פּוּלְטַן לַאַ טַמֹּלַבוּן: שׁמֹנוֹאַנו מֹהֹנה כֹּנִיה וֹנִיו رلظرا

בָּיוֹמָיה: ליושין ונסיכין פָּתְנָם יום ₹₽₽₽ ⊒أ אבול מועביא דיי דחעעריין

علك ĊĊ4 מלבד שַבְּתָת יְהוָה ומלבַר

> the Lorp. tabernacles for seven days unto this seventh month is the feast of To yab direenth day of Speak unto the children of Israel,

manner of servile work. convocation; ye shall do no On the first day shall be a holy

shall do no manner of servile a day of solemn assembly; ye made by fire unto the LorD; it is and ye shall bring an offering a holy convocation unto you; Lord; on the eighth day shall be offering made by fire unto the Seven days ye shall bring an

drink-offerings, each on its own meal-offering, a sacrifice, and LORD, a burnt-offering, and a offering made by fire unto the convocations, to bring an 37 proclaim to be holy of the Lord, which ye shall These are the appointed seasons

unto the Lord. freewill-offerings, which ye give all your vows, and beside all your and beside your gifts, and beside beside the sabbaths of the Lord,

- ובמפלה: (RE) מקרא קדש. [ניוס"כ] קדשהו בכסוח נקיה ובחפלה, ובשחר ימים עובים, במחכל ובמשחה ובכסוח נקיה
- מלמוד לומר, סים: עבודס לכס, שאס לא מעשוס יש מסרון כים בדבר: רא חעשו. יכול אף מולו של מועד יסא אמור במלאכת עבודס, אמר, בני, בנקשס מכס עכבו עמי עוד יוס אחד, קשס עלי פרידחכס: בל מלאבת עבדה. אפילו מלאכס שסיא (35) עצרה הוא. עלרמי אמכס אללי, כמלך שוימן אם בניו לפעודה לכך וכך ימים, כיון שהגיע ומנן להפער
- ספקודים: דבר יום ביומו. סא אס עבר יומו בעל קרבנו: (עלה ומנחה. מנחם נסליס סקליפס עס סעולס (מנחום מד:): דבר יום ביומו. חוק סקלופ פחומם

בּאַמִנוֹנ אַבָּטִוּנוּ: בַּיִּים הֶרְאִשִּין שַׁבְּתִּין יבַיִּים אָת־חַג־יְהֹוֶה שִׁבְעָּת יָמִים אָת פְּבוּאַת הָאָבֶץ פִּהְגוּ יָת צָלְקְפָא דְּאַרָּצָא מִיהַגוּן ق كِيْلِيُّ لِم يَشْجِنَهُ، جَعُوفِكِم جُرَبُمُهُ شِجْرَةِهُم خَمْجُرَهُ حِيلًا בַחַמִּמְּרַ עַשָּׂר

הְמִינְאָר נְיָהְא: בּׁוּמָא קּדְמָאָה נְיָהָא וּבְּוּמָא יָת חַנָּא בֶּרֶם וִיְ שִׁבְעָּא וֹמִין יום בָּרַם בַּחַמִּישָׁהָ עַשְּׁרָא יוֹמָא

solemn rest. on the eighth day shall be a day shall be a solemn rest, and the Lord seven days; on the first land, ye shall keep the feast of 98 have gathered in the fruits of the the seventh month, when ye Howbeit on the fifteenth day of

אָלְהַיכֶם שִּׁבְעָּת יָמִים: O+ פַּרִׁי עֵץ הַדְרֹ כַפִּׁת הָטֶרִים קַדְטְאָר يزكنا خُربا فرنا فديرة المنافرين المنافرين المنافرة المن

رُبُر بَهُمَاثِت رَخَيْرُ نُكِيْك إِمْلَجَا يَدُنُومُ إِنْهَاكِنَا كِيْتِ

שַּׁעַנוּ אָעַו: לְּבְנְינִיכְּם כַּנִוֹבָה עַהָּבֹוֹת יָטָים בַשְׁנָה חָקָּה עוֹלָם

בּפַבְּע שַּׁמְבְוּ מִבְּמָּע נִמְיִם בּמִמְבָּיִּא שִׁשְּׁבוּוּ מִבְּמָא

לְמֶּהֹן וֹבְהֹנ בְנְיִנִיכִים בֹּו בֹּבִילְ בִּיִבְׁתוּ בַּבִיכִוּ אָבִי בַּסְכְּת:

ڲڔؾڔڟڡ؞ מַאַרֶּץ מִצְּרָיִם אַנִּי יְהְנָּה מַאַּרְעָּא רַמִּצְרָיִם אַנָּא יִי אִנְעִׁם בּנֵּג נֹמֶבֹאֵלְ בַּאַפַּׁלִנִּינִג נֹטַבְּנָן でにないがい בּסְבַּוֹת הוֹשְׁבְּחִי אָחַבְּנֵוֹ בִּמְטַלַּח עֵּנְנִי אוֹהַיבִית יְה

אָלְ בֹּנֹוֹ וֹמִּבְאָלְ: (פּ)

נן אֶלְבַבוּן שִׁבְּעָא יוֹמִין: מּאַ מּבְע וֹמּנִבי. אַטַּבוִיגוּ בוִכַּבוּו וֹנַיֹנַסוּוּ さられる Ë،Ľ،

וְחַגְּתָם אַתּוֹ חַגַּג לֵיהוֹוֶה שִׁבְעָת וְמִיחַגּוּן יָמִיה חַגָּא קַדָם יִיָּ האיה השורה חהה עוֹלה שְבְעָא יוֹמִין בְּשְּהָא קָנָם

נטבון בממליא:

Israel shall dwell in booths; days; all that are home-born in Ye shall dwell in booths seven

drought them out of the land of to dwell in booths, when I that I made the children of Israel that your generations may know

the seventh month.

your God seven days. shall rejoice before the LORD

generations; ye shall keep it in it is a statute for ever in your

41 the Lord seven days in the year; And ye shall keep it a feast unto

willows of the brook, and ye

day the fruit of goodly trees,

And ye shall take you on the first

boughs of thick trees, and of palm-trees, and

Egypt: I am the Lord your God.

MEX4: מוְמָּבוֹא בּוֹי וֹאַבְּיפִּנּוּן לְבְנִי ** וְיִרְבֶּרְ מִשְּׁה אֶתְ־מִעְּדֵי יְהְוְה וּמִלֵּיל מֹשֶׁה יָת סְּדַר

seasons of the Lord. 44 children of Israel the appointed And Moses declared unto the

נאמר שבעה, למשלומין (הגיגה ע.): . אֿס לא הביא בוה יביא בוה, יכול יהא מביאן כל שבעה, מלמוד לומר ומגופס אומו, יוס אחד במשמע, ולא יומר, ולמה את השנים שאם אין העבור, פעמים שהוא בא באמלע הקיץ או החורף: - החגו. שלמי חגיגה: - שבעח ימים. משלומין כל שבעס: באספכם אח חבואח הארץ. שיסא מדש שביעי זס בא בזמן אסיפס, מכאן שנגעוו לְעַבֶּר (95) אך בחמשה עשר יום חהגו. קרצן שלמיס למגיגה, יכול מדמה את השצת, מלמוד לומר, אך, סואיל ויש לה

וכמבליס, ווסו הדם, העשוי כמין קליעה (שה לב:): (שס): - כפה חמרים. מסר וי"ו, למד שלינה אלא אחת (שס לג.): - ועוף עץ עבה. שעופיו קלועים כענומות (04) פרי שין הדר. שן, שמעס עלו ופריו שוס (מוכה לה.): הדר. קַּרְר בּחִילנו משנה לשנה, ווהו התרוג

(ב+) האזרח. וס מורמ: בישראל. לרצות מת סגרים (שם כת: מ"כ פרק יו, מ):

%\$ٿ⊂با:

(₹+) כי בסכות הושבתי. ענני כצוד (קוכק יל:):

- שלה יסיו ספגיפין מגביסין אם סלמס מעל גבי סשלחן (מ"כ פרק ימ, ד):

 (ע) ונחת של המשרכת. על כל אחם משחי סמערכות, סיו שני בזיכי לבונס, מלה קומן לכל אחם: והיחה.
- (6) שש המערכת. מש הלות המערכה המתם: השלחן הטהר. של והצע הור. דל הל מר על מהר על מהר של שלתן,
- מלי לוג לכל נר ונר, וסן כדאי אף ללילי מקופם עצמ, ומדס זו סוקצעס לסס (מנמום פע.):

 (+) המנורה הטהרה. עסיא זסצ עסור. דצר אחר על עסרס על מנורס, עמעסרס ומדענס מחלס מן סאפר:
- שרום לכל באי עולם, שסשכינה שורה בישראל, שנותן בה שמן כמדת הברותיה, וממנה היה מתחיל, ובה היה מתיים: יערוך אתו אהרן מערב עד בוקר. יערוך אותו, עריכה הראויה למדת כל הלילה (מ"כשס יא), ושיערו הכמים,
- ממיד (במדבר כח ו), שחינה חלה מיום ליום:
 (3) קפרכת העדת. שלפני החכון, שחום קרוי עדות. ורבוחינו דרשו (שבח כב. ח"כ שם מ), על נר מערבי, שחוח
- לפרש לורך המנורה, ורך משמע ואמה פופך ללוום את בני ישראל על רך: שמן זית זך. שלשה שמנים יולאים מן היות, הראשון קרוי זך, והן מפורשים במנחת (פו.) ובת"ר (פרשתה יג, ה): תמיד. מלילה ללילה, כמו עולת
- (ב) צו אח בני ישראל. זו פרשת מלות הנרות, ופרשת ואתה תלוה לא נאמרה אלא על פדר מלאכת המשכן,
- And thou shalt put pure
 frankincense with each row, that
 it may be to the bread for a

 it may be to the bread for a

 it may be to the bread for a

 it may be to the bread for a

 it may be to the bread for a

 it may be to the bread for a

 it may be to the bread for a

 it may be to the bread for a

 memorial-part, even an offering

 made by fire unto the Lord

 memorial-part, even an offering

 made by fire unto the Lord

 it may be to the bread for a

 it may be to the bread for a

 it may be to the bread for a

 memorial-part, even an offering

 memorial-part, ev
- And thou shalt set them in two المَانِينِ بَرِسَانًا مِرِينٍ وَرَارً مِن And thou shalt set them in two أَوْنِينِ عِلَا وَالدِّيعِ عِلَا وَهِرَارٍ عِلَى الْعِيْرِينِينِ الْعِيْرِينِ الْعِيْرِينِ الْعِيْرِينِ الْعِيْرِينِ الْعِيْرِينِ الْعِيْرِينِ الْعِيْرِينِ الْعِيْرِينِ اللَّهِ الْعِيْرِينِينِ الْعِيْرِينِينِ الْعِيْرِينِ الْعِيْرِينِينِ الْعِيْرِينِينِ الْعِيْرِينِينِ الْعِيْرِينِ الْعِيْرِينِينِ الْعِيْرِينِينِ الْعِيْرِينِينِ الْعِيْرِينِينِ الْعِيْرِي
 - And thou shalt take fine flour, مَا اَنَ عِنْ اللهِ اللهُ ا
- با پر تر ترین میمناند.
 با ترین میمناند دیمیاند دیمیاند.
 با ترین میمناند دیمیاند.
 با ترین میمناند دیمیاند.
 با ترین میمناند دیمیاند.
 با ترین میمناند دیمیاند.
 با ترین میمناند.
 ۲۲۵٬۵۵: your generations. מולם לנם הלם לגביכון: a statute for ever throughout <u> पंद</u>ित מֹב מּפֹבֹא בוֹבם !! שַּׁבוּבֹא the LORD continually; it shall be üÄLT مَل_ٹِرُد from evening to morning before יַסְדַּר יָתֵיה אַהֲרֹן מֶרַמִּשְׁא و طابق بهاج meeting, shall Aaron order it が行げ בְּסְהַרוּתָא בְּמַהֶּכַּן וְמִנֹא Testimony, in the tent of מחוץ לְפָּרֹכֶת הִעֵּרָת בְּצִּהֶל מִבָּרָא くほしに亡むめ Without the veil of the
 - Scommand the children of high rice in they bring unto thee hings unto the children for the light, to cause a lamp to burn they bring unto the hings unto the
- عدرس اَرْبَيْت اِرْبَيْت اَرْبَيْت الْمَانِيَة الْمَانِيَةِ الْمَانِيَةِ الْمَانِيَةِ الْمَانِيَةِ الْمَانِيَةِ عبرس اَرْبَيْت : معربسو:

מוקם: י יער כנו לפני יהוָה הַנִּיִי דִּשְׁבְּהָא יַסְּרְרִנִיה בֶּדְיָם יִיָּ בְּיוֹם תַשַּׁבְּת בְּיוֹם תַשַּׁבָּת בִּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא

בּבוע שבובא מו בנו והְבֹאַץ פֿוֹם

covenant. children of Israel, an everlasting continually; it is from the a in order before the Lord Every sabbath day he shall set it

יְהְיָה חָק־עּיֹלְם: (ס) לְּדָשׁׁ קְּדָשִׁים הָוּא לָוֹ מֵאָשֵׁי צָּרֵי לּדָשׁ קּוֹשְׁיִם הָוּא לֵיה ל וַאָּבְלְעוּ בְּמְלַוִם לַגְיִה בְּּג וְיִיכְלְוּנִיה בַּאָתַר يذ الألاد ڂۼڬڶڔڶ

מפונבלוא בון פום מלם: كِمَّكَٰدِا لَكِٰ كُرِّدُتِينَٰ،

Lord made by fire, a perpetual anto him of the offerings of the holy place; for it is most holy sons; and they shall eat it in a And it shall be for Aaron and his

تنشلهجين لهُيم تنشلهجين خُدُّدُ نَمُلَكُمْ لِنَافِّمِ خَمَّلَاثِكِ قَال יי וְהוּאַ בָּן־אָישׁ מִצְּרִי בְּתִּיּדִּ

نَّمُلُعُمْ لُسُكُلُّهُ قَد نَمُلُعُمْ: בַּמְמָבוּנִא בַּר אַטַּנָא בַּנ לנו לנו וֹמְבֹאֹכְ וֹאִטֹּוֹגֹיאוּ וַבוּאַ פֿר וַּבָּר מָצְּרָאֵי נּגּגאָ בּּוֹשְאָהַע וֹהָבֹאגְיִע וּנִפַּט פֿר אַטְּקָאַ בַּט וֹהָבָאָרָ

of Israel strove together in the the Israelitish woman and a man children of Israel; and the son of o Egyptian, went out among the woman, whose father was an And the son of an Israelitish

בַּת־דִּבְרָי לְעַמָּת־דֶן: אָל־מֹשֶׁה וְשָׁם אָפֶּוֹ שְׁלְּמָית " אָת־תַשֶּׁם וִיְקַלֵּל וַיְבָרְאוּ אֹתְוֹ וֿיִקֹּב בָּן־הָאִשְּׁה הַיִּשְׂרָצֵלִיתּ בלני לשקטא דָּדָן: וְשִׁוֹם אָמֶּוֹה שְּׁלוֹמִית בַּת וּאֵיתִיאַוּ יָתֵיה לְנָת מֹשֶׁר וֹמְבֹאָב בֹנו מִּמֹא נֹאַבֹנוּנוּ ופֿבות פֿב אַטַּטא בֿע

בוטפות לבון על גוירת

נאַסבוּהי בבית מַטָּרָא עַּר

tribe of Dan. the daughter of Dibri, of the mother's name was Shelomith, him unto Moses. And his and cursed; and they brought woman blasphemed the Name, And the son of the Israelitish

עַל־פָּי יָהֹוֶה: (פּ) 🐃 ፲፻፪٠٠ 🖒 تونم خياط

at the mouth of the LORD. məhə ornu bərkləsb əd ədəim əi And they put him in ward, that

ושבמ, וסיא לוכרון ללמס, שעל ידס סוא נוכר למעלס כקומן, שסוא אוכרס למנחס: סלבונס סואמ: - ללחם לאזכרה. שאין מן סלמס לגבוס כלוס, אלא סלבונס נקטרת כשמפלקין אומו בכל שבת

מִימְרָא דַּייָ:

احر: (9) והיחה. סמנמס סואמ, שכל דבר סבא מן סמבואס, בכלל מנמס סיא: ואבלהו. מוסב על סלמס, שסוא לשון

- וינצו במחנה. על עקקי הממנה: ואיש הישראלי. זה שכנגדו שמיחה נו מַשַע הֹסלו: משסיילא ממוייב עמדוגדף: בן איש מצדי. סוא סמלרי שסכגו משס: בחוך בני ישראל. מלמד שנמגייר: מיבך לכאן, אמר לסס מבני דן אני, אמרו לו אִישׁ עַל דְּבְלוֹ בְּאֹמֹח לְבֵיח אֲבֹקֶס (במדבר ב, ב) כחיב, נכנם לביח דינו של וממניסא אמרה (מ"כ פרשסא יד, א), מבים דינו של משה יצא מחוייב, בא ליטע אהלו בחוך מחנה דן, אמרו לו מה יצא, לגלג ואמר, ביום השבת יערכנו, דרך המלך לאכול פח חמה בכל יום שמא פח צוננח של חשעה ימיס, בחמיה. (10) ויצא בן אשה ישראליה. מסיכן ילא, רבי לוי אומר מעולמו ילא, רבי ברכיס אומר מפרשס שלמעלס
- אסליאב בן אחיסמך למטס דן (שמוח לא, ו), שבח לו שבח לאביו שבח לשבטו: מדברת עס כל אדס לפיכך קלקלס: - למשה דן. מגיד שסרשע גורס גואי לו, גואי לאביו, גואי לשבמו, כיולא בו פמפמה שלם עלך, שלם עלך, שלם עליכון, מפמפמם בדברים, שואלת בשלום הכל: בה דברי. דברנים הימה, אמו שלומיח בח דברי. שנחן של ישראל שפרקמה הכחוג לוו לומר, שהיא לנדה היחה וונה: שלמיח. דַּקַוַמ (II) ויקב. כמרגומו, וּפְבֵישׁ שנקנ שם סמיומד וגדף (מנסדרין נו.), וסוח שם סמפורש ששמע מסיני: ושם
- (במדבר טו, לד), אבל במקלל הוא אומר, לפרוש להם, שלא היו יודעים אם חייב מיתה אם לאו: שמ:) שנאמר מְקַלְּלֶּיק מוֹת יוּמֶת (שמות שם יד), אֿבל לאֿ פורש להס באיוו מיתה, לכך נאמר פִי להֿ פַרַשׁ מַה יַעָשֶׁה לוֹ (12) וינחחו. לבדו, ולא סנימו מקושש עמו, ששניסס סיו בפרק אחד, ויודעים סיו שסמקושש במימס, (סנסדרין

جېلا:

אָל־מֹשֶׁה וְּמַלֵּיל יִיְ עָם מִשֶּׁה לְמֵימַר: And the Lore spoke unto Moses.

אָנִוֹ בְּלְ הַמְּדֶּה: אָטַ יְבִינִם מַּלַ ראָאָוּ וְבִינְמִיּ אַ לְמִּשׁׁנְיִּנִי וֹסְמְּכֵוּ בְּלְ-הַמִּמְמִּנִם לְמַמִּרִיִּמְאַ וִיִּסְמְכֵּוּן בָּלְ

כֹנְשֶׁטַא: הוצא אָת־הַמְקַלֵּל אָל־מְהוּץ אָפּיק יָת דְּאַרְנֵּיִז לְמִבּרָא

the congregation stone him. hands upon his head, and let all all that heard him lay their 14 cursed without the camp; and let Asing forth him that hath

אֶלְהַיוּ וְנְשָׂא חָמְאִׁוּ:

זְבְׁנֵּיִנְ בְּבְׁבִינִי וְעַבָּיִלְ

bear his sin. Whosoever curseth his God shall 15 children of Israel, saying: And thou shalt speak unto the

(년년: בְּאָוֹרְח בְּנְקְבֹרִישִׁם ĒÏL ⁶¹ בְּגִּוֹם יְרְגָּמִוּ־בָוֹ בָּלְ־הַעֵּדֶה וְנָקָב שֶׁם יְהוָה מָוֹת יוּמָת

מְּמָא וִנִילִמִּוּל: ליוְבֹא כֹּוֹגֹּיבֹא כַּפַּבֹחוּנוּני נבולמון ביה כָל כָנשָׁמָא אַטַבּלא יַהָּקְטָּטִי מָרָנָּם 会位と

put to death. blasphemeth the Name, shall be as the home-born, when he stone him; as well the stranger, congregation shall certainly 16 surely be put to death; all the name of the Lord, he shall And he that blasphemeth the

מנע יומָת: $^{\prime 1}$ لهٰذِه چْر نَجْل چَر نَظْهُ λ لُال الْأِدَا لِمُثَارَ خَرْ نَظْهُ λ

בּאֹלְמָא אִטַׁלַמָּלְא וִטַּלַמִּוּלְ:

mortally shall surely be put to And he that smiteth any man

ثقم تنتير ثقم: « וּמְבֶּר נֶפֶשׁ בְּהֵמָר יְשִׁלְּמֻנָּר וּדְיִקְּטוֹל

יְשִׁלְמִנָה נִפְּשָׁא חֲלָר נִפְּשָׁא: נְפַּמָ בַּמֹגבא

sid mism nsm s Ii bnA for life. mortally shall make it good: life

And he that smiteth a beast

בּאַשֶּׁר נִישְּׁה בּן יִנְשָּׁה לְּוֹ: ⁶¹ וֹאֵיִה בִּירִיהַן מִיִּם בַּעַּמִיתָוֹיִ

יולמביד ליה: לְטַלְנֵישְׁ כַּמְא בַּהְּבָּר כֵּן וּלַבֿר אַביי יִמַין מוּמָא

shall it be done to him: os ,aneighbour; as he hath done, so

מום בְּאָרֶם בֵּן יִנְּמָן בְּוֹי קון אָן פַּחַר אָן כּאָאָר יפָן אָלָה אַלַבָּט אַלָבָה אַלָבָּט טענע אָלָה אַלָּה אַלָּה אָלָה אָלָה אָלָה אָלָה אָלָה אָלָה אָלָה אָלָה אָלָה

נעוב ביה: בְּמָא בַּיהַב מוּמָא בַּאָנָשָא כַּן אַלָּה בּוֹלָא מִּלָּא בּוֹלָב מִּלֹא

rendered unto him. maimed a man, so shall it be 20 tooth for tooth; as he hath breach for breach, eye for eye,

- כמופו: נענשים במיממך, שאמה גרמה לך: בל העדה. במעמד כל העדה (מ"כ פרק יט, ג), מכאן, ששלוח של אדם (+1) השמעים. חלו סעדיס: כל. לסנים חת סדיינים: אח ידיהם. חתכים לו דמך נכחשך, וחין חנו
- (פו) ונשא חשאו. בכרת, כשלין המרחה:
- כג, מ. קנהדרין נו): (16) ונקב שם. אינו חייב עד שיפרש את סשס, ולא המקלל בכינוי: ונקב. לשון קללה, כמו מֶה אֶּלְּב (במדבר
- לומר כל נפש אדם: (עור) ואיש בי יבה. לפי שנאמר מכה איש וגוי (שמות כל, יב), אין לי אלא שהרג את האיש, אשה וקמן מנין, מלמוד
- כמוב בו לשון נמינס, דבר סנמון מיד ליד: (20) כן ינחן בו. פירשו רבוסינו (ב"ק פד.) שלינו נמינם מוס ממש, ללל משלומי ממון שמין לומו כעבד, לכך

אָרֶם יוּמֶת: מפמיר וּמִבֶּר בְּהַלֵּר וְשַׁלְּמִנָּר וּמִבָּר וּדִיקִטוּל בְּעִירָא יְשַּׁלְּמִנָּה

بلنظميح لخذهٰ نكظميح:

a man shall be put to death. make it good; and he that killeth And he that killeth a beast shall

بر کارگات: בּג מִילְבָּא מִינִי הַיָּה בְּנָאִינְא יְהָי אֲנָא יִנְ משְׁפַּט אָחָד יִהְיֶה לְכֶּם כַּגֵּר דִּינְא חַד יָהִי לְכוּן גִּיּוֹרֶא

څڅ۵ربا:

your God? home-born; for I am the LORD 22 as well for the stranger, as for the Ye shall have one manner of law,

צְנְּה יְהְנָה אֶת־מֹשֶׁה: (פֹ) אַבן יבְנִי ישְׁרָאֵל עַשְׁי בְּאַשְׁרִ בְּאַבְּנָא יִבְנִי יִשְׂרָאֵל עַבְּרִי מעוא למּשַׁלָּע וּוֹבְגָּמִוּ אָעִוּ לִמָּהָבוּעֹאַ adrq'aוּוּלָגאוּ אָטַרַעַמְקלַלְ אָלְרַ וֹאַפּּוּלוּ וִי בַּאָרַנִּיוּ לְמִבָּרָא

בְּמִאְ דְפַפֵּיד יְיָ יְתְ מִשֶּׁה: تَنْكَظُّكُ مِيشِيرٍ \$ُكِكُثِّدٌ نَشِكُعُكِي نَظَخِّنَ مِشِكَ هُمَا فَقَدَ نَشِكُعُمْ

commanded Moses. Israel did as the Lord stones. And the children of camp, and stoned him with 23 him that had cursed out of the of Israel, and they brought forth And Moses spoke to the children

The Haftarah is Ezekiel 44:15 – 44:31 on page 160.

סוני לאליר: And the Lore spoke unto Moses وترر إن بنا النهار جالا المالية And the Lore spoke unto Moses وترر إن بنا النهار المالية الم

בסיני למימר:

:gniyes, isni? 1 nuom ni

הְאָבֶץ שַבֶּת לַיהֹנֶה: אַשֶּׁר אָנִי נֹתַוּ לְכָהַ וִשְּׁבְתָּיִר לְאַרְעָא דַּאָּנָא יָתִיב לְכִוּן אַבְיִּם בֹּּג טֹבָאוּ אַבְ-בֹאְבֹּוֹ וֹמִימַּר לְטַוּן אַבּוּ מַיִּהֹּלְנְּוֹּ

sabbath unto the Lord. you, then shall the land keep a eome into the land which I give 2 and say unto them: When ye

Speak unto the children of Israel,

אָתַשַּׁבוּאָלֵוּה: السَّرِينَ فَرَجِيلًا لِهُوَقِقٍ سُدِرا مَِجِوْنَ حِرِمِا أَمَجِينَهِ مَمْ مُثرَ عَاٰلَـُم مُثِلًا لَمُمْ مَرْبًا عَاٰلُم مَاكَامُلُا مَالُمُ مَاكُمُ لِمُمْ

シロニュニュ

produce thereof. thy vineyard, and gather in the 3 and six years thou shalt prune Six years thou shalt sow thy field,

بابارات: هُلُلُ لِهِ بَائِمَ لَحَلَمُكَ لِهِ يَنْهُمُرُهُ قَدْهِ يُنْ مَكْمُ لِهِ خُهِ ליי יַהְיָה לְאַבֶּץ שַבָּה לַיהוֹּה שִׁמִּפִּהָא بخفير بنهجانوه فجره بوجمال اجفوه

nor prune thy vineyard. thou shalt neither sow thy field, land, a sabbath unto the LORD; sabbath of solemn rest for the But in the seventh year shall be a

שיעשה בהם חבורה: סולרך לומר במכס שפעור, ומס בבסמס בחבלס, שאס אין חבלס אין משלומין, אף מכס אביו ואמו אינו חייב עד מס מכס בסמס מחיים, אף מכס אביו ואמו מחיים, פרט למכס לאחר מיחה, לפי שמלינו שסמקללו לאחר מיחס חייב, אפילו לא הרגו, אלא עשה בו חבורה, שלא נאמר כאן נפש, ובמכה אביו ואמו דבר הכחוב, ובא להקישו למכה בהמה, (וג) ומכה בהמה ישלמנה. למעלס זְּבֵּר נסורג נסמס, וכאַן דנר נעושס נס חנורס: ומכה אדם יומה.

יוֹנה וֹכֹבמֹב לֵא יוֹכֹסִנוּ:

- (SS) אני ה' אלהיכם. אלסי כולכס, כשס שאני מיחד שמי עליכס, כך אני מיחד שמי על סגריס:
- (ES) ובני ישראל עשו. כל סמנים סאמורם זמקילם זמקום אחר דחיים, רגימם, וחליים:
- ונשנו בערבות מואב: כולן נאמרו מסיני, ובא הכסוב ולמד כאן על כל דבור שנדבר למשה שמסיני היו כולם כללומיהן ודקדוקיהן, וחורו לי שכך פירושה, לפי שלה מלינו שמיטם קרקעום שנשנים בערבום מוחב במשנה מורה, למדנו שכללומיה ופרטומיה (ופרטומיה) ודקדוקיה מסיני, אף כולן נאמרו כללומיקן ודקדוקיהן מסיני, כך שנויה במ"כ (פרשמא א, א). ונראה (1) בהר סיני. מה ענין שמיטה אלל הר סיני, והלא כל המלות נאמרו מסיני, אלא מה שמיטה נאמרו כללותיה
- (2) שבת לה׳. לשס ס׳ כשס שנאמר נשנת נראשית:

مُثَلَّ مَقْضُلِا نَكَثُلُ كُمُّكُمْ: مُثَلَّ مُثَلَّ مُثَلِّ مُثَلِّ مُثَلِّ مُثَلِّ مُثَلِّ مُثَلِّ مُثَلِّ וֹאָט מֹּנְבֵּׁי, נְּוֹנְבְּׁבְּׁ עִּלְּאָׁ טִבְּאָר וֹנִט מִּנְּבִּי, מִבְּלֵּצִּ טַלְּמָּוָר יִט כִּטִּי, טַבְּלָצִּ טַלְמָּוָר יִט כִּטִי, טַבְּלָצִּ טַלְמָּוָר יִט כִּטִי, טַבְּלָצִּ טַלְמָּוָר יִט כִּטִי, טַבְּלָצִּ טַלְמָּוָר

ڶڬۿڂ؞ڶڬۦڔڬؚ۠ۼڽؙڟڮ م ظِمُحُدِّبُك خِلْكَ لِكُمْمَّتُكُكُ خُرُّمُرِحُم كِلْكَ لِخُرَّمَتُكُكُ فِي الْأَمْتِيَّةُ لِلسِّ וְהִוְהָה שַּבָּת הַאָּבֶץ לְכִם וּהָהֵי שָׁמִשָּׁה אַרְעָא לְכוּן

ζάςς: (α) בְּאַרְעָּהְ מִּהְנֶת כְּלְ־מְּבִוּאָמָה דִּרְאַרְעָּרְ מְּהַיִּ כְלְעַבּוּ ² iq±ndığı iquiu

עַּמְּנִים שַּׁמָּג וֹאַבְבָּגִים מָּלָב: וֹבְינִ לְבְּ וֹמִן מֻּבֹת הַּבְּנִינִי رعدور مَاثِدَ مُرْدَة مُثَاثِهُ مَاثِدَة مُثَنِّه مُثَمِّ مُثِينًا مُحْمَ مُثِينًا مُحْمَ نَمْدِياً نيسِياً نُوطِنَ عَالِهِ شُحَم مَخْنَ لَيَطِيدَ عَلِي مُحَمَّ مُطَعًا لِيَهَدُراً

كَلْمُكِّرُدُ ζĽĽΩ ĽĊĠĻ,O ほげ口 ە چَلْپُم ĽÀĊĠſ څڅهٰد וְהַעְּבַרְהְיִ שִׁוּפַר

ÄĽÄĊロ:

אָהָ*וֹ*ב וֹלְבֹּמֹּוֹבַבַּ

אַבְבְּעִין יהָשִע שְּנִין: לְנֵ וְמֵׁוְ מֻּבַׁה מֻּמִׁמָּן צַּמְּנִוּן

לבלק- הופלא לכל אַנּהֹכוּוּ: בּוֹנְמֹא בַכפּיבוֹג שַהַבּבוּנוֹ שְׁבִיעַאַר בַּעָשְׁרָא לְיַרָרָאַ שְׁרִוּמְתְ וְעַמְּבָּר מִוְפָּר וֹבָּבָא בָּיִנְרְחָא

> shall be a year of solemn rest for vine thou shalt not gather; it and the grapes of thy undressed thy harvest thou shalt not reap, That which groweth of itself of

side that sojourn with thee; servant and for the settler by thy for thy maid, and for thy hired for thee, and for thy servant and land shall be for food for you: And the sabbath-produce of the the land.

- all the increase thereof be for 7 beasts that are in thy land, shall and for thy cattle, and for the
- forty and nine years. of seven sabbaths of years, even there shall be unto thee the days seven times seven years; and sabbaths of years unto thee, And thou shalt number seven
- throughout all your land. proclamation with the horn atonement shall ye make seventh month; in the day of 9 the horn on the tenth day of the proclamation with the blast of Then shalt thou make
- בְּמִוּמִים (ישעיה לג, יב), שְׁרָפַה בַּמֵּשׁ בְּמִוּמָה (מהליה פּ, יו): (+) יהיה לארץ. לשדום ולכרמים: לא חומור. שקוללין זמורומים, ומרגומו לֶם מִכְּמָם, ודומס לו קוֹנִים
- הקצור. להיות מחייק צו כשאר קליר אלא הפקר יהיה לכל: נזירך. שהנורת והפרשת בני אדם מהם ולא (a) אח ספיח קצירך. אפילו לא ורעמה, והיא למחה מן הורע שנפל בה בעת הקליר, הוא קרוי שפיה: לא
- ולשכירך ולחושבך. אף סגויס (שם ז): יסיו אסוריס באכילה לעשירים, מלמוד לומר לך ולעבדך ולאמתך, הרי בעלים ועבדים ושפחות אמורים כאן (מ"כ אוכל מן סשמור (מ"כ פרק א, ג): לך ולעבדך ולאמהך. לפי שנאמר וְאָבְלוּ אֶבְיֹנֵי עַמֶּךְ (שמות כג, יא), יכול סבים אלא סכל יסיו שויס בס אחס ושכירך ומושבך: שבת הארץ לכם לאכלה. מן שְּבָּנִים אָמס אוכל, ואי אמס (6) והיחה שבת הארץ וגרי. אע"פ שאמרמיס עליך לא באכילס ולא בסנאס אמרמיס אלא שלא מנסוג בסס כבעל הפקרמס: לא הבצר. אומס אירך צולר, אלא מן המופקר:
- שם מ. מענימו:): בסמס למיס, כל ומן שמיס מוכלם מן סשדס סמכל לבסממך מן סבים, פֶּלֶס למיס מן סשדס פַּנֶּס לבסממך מן סבים (מ"כ. (ד) ולבהמחך ולחיה. פס מיס פוכלמ, נסמס לפ כל שכן, שמוונומיס עליך, מס מלמוד לומר ולנסממך, מקיש
- u"a: שאף על פי שלא עשיה שממיה עשה יובל לפוף מ"ט שנה. ופשומו של מקרא יעלה לך השבון שנוה השממוה למספר שנים שבע פעמיס, סוי אומר כל שמעס ושמעס בומנס (מ"כ פרשמל ב, ל): - והיו לך ימו שבע וגור. מגיד לך (8) שבחח שנים. שממות שנים, יכול יעשה שבע שניס רלופות שממה ויעשה יובל החריהם, תלמוד לומר שבע
- שנאמר ביוס הכפוריס, איני יודע שהוא בעשור לחדש, אם כן למה נאמר בעשור לחדש, אלא לומר לך, מקיעת עשור (9) והעברת. לעון וַיַּעַבְּיִרוּ קוֹל בַּמַמַנֶּס (עמות לו, ו), לעון סכרוס (ר"ס לד.): ביום הכפורים. ממעמע

נְאָישׁ אֶל־מִשְׁפַּחָּהָוֹ הַשְּׁבֵוּ: לַכְּם וֹהַבֹּעָם אָנה אָלַ אָּעוֹזִּעִיּ ﴿خُرَحِ بِهَٰكُنَ نِبِتُحِ بِنِهِ فِنْذُنِّكِ ◌י מֻּלָּע וּלֵבְאִטֶּם בֻּבָּעָר בָּאָבֶּא

עֹבְאָרוּ אָנַרְנִוֹנֵינִי: וֹלְאִ טִׁלֵּגְּׁרֵנְאָּטַ סִׁפְּׁנִינְיִנִי וֹלְאִ וֹלָאִ טִּיַבְּרֵנוֹ יִׁטַ כִּטִּיַבְאִ וֹלָאִ .. הֹּנְה מִבְּנֶה לְבֶּים לְאִ עוֹלְהוּ הִּנְּגוּ מִבְּנִגוּ לְבִּנוּ לָא עוֹלְהוּוּ יוֹבֶל הַוֹא שְׁנָת הַחֲמִשְּׁים יוֹבֵילָא הִיא שְׁנַת חַמִשִּׁין

بتديغية: לְבֶם מָן־הַשְּׁבֶּׁה תֹאִבְלוּ אָהַ־ מְּהִי לְבְּוֹן מִן חַמְלֵא מֵיכְלוּן בָּי יוֹבֶל הָוֹא קֹנֶשׁ מִהְיֶה צָּבִי יוֹבִילָא הִיא קּיִדְשָׁא

יי בֹּמִּנֹע עַיּוֹבֶל עַזְּאָע שַׁמֶּבוּ בַּמָּהָא

אָי קַּנְה מִיַּד עַּמִיתֻדְּ אַל־חּוֹנָוּ אוֹ הִזְּבֵּר יָה אַחוּהִי: מֵינוֹ גָּבַר יָה אֲחוּהִי:

אָלַגַע וֹמָבָּנַע : מְבָּנַבַיּ ضَفَّتُكَ مُعَنَّلُ مُنْ ثَلِّكُ خُمُوْفِكُ صَافِرًا مَا مَحُدُكُ خَمَدًا مُدَرَ " בְּמִסְפַּר שְׁנִים צַּתַּר הַיּוֹבֶל בְּמִנְיֵן שְׁנַיָּא בְּתַר יוֹבִילְא

יגְבָר לְזַרְשִׁיהַיה הָתוּבוּן: יקתיבון גָּבַר לְצַּחְסְנָתֵיה יובילא היא פהי לכון ロダレムメ نْظَيَّمُوْت كَيْنَ مُثَنَّ يَتَنَظِهُمُ لَ يُنْظِيِّهُمِ أَنْظِيمُ مُنْكَالِمُوا يُنْظِهُمُ الْطَهْرَا

טַלְמָפוּן יָת שֶׁבְקָהָא:

יָר עַּכַלְתַּה:

הְתִּיבוּן גְּבַר לְאַהְסְנְתֵיה: ドバログス ロザメ

מיי נֹב'. טַמְבּׁבׁנִ מְמֶבּׁבְ לְהֹּמִימְלֵּ זֹאָבִוּ טַזְבּּגוּ זִּבְנִגוּ לְטַבְּבֹרַ

\$<\$טֹא !¡בּוֹ \$ב:

possession, and ye shall return return every man unto his jubilee unto you; and ye shall inhabitants thereof; it shall be a or throughout the land unto all the year, and proclaim liberty And ye shall hallow the fiftieth

grapes in it of the undressed of itself in it, nor gather the neither reap that which groweth be unto you; ye shall not sow, A jubilee shall that fiftieth year

every man unto his family.

increase thereof out of the field. unto you; ye shall eat the For it is a jubilee; it shall be holy

possession. return every man unto his In this year of jubilee ye shall

wrong one another. neighbour's hand, ye shall not 14 neighbour, or buy of thy And it thou sell aught unto thy

unto thee. years of the crops he shall sell according unto the number of buy of thy neighbour, and years after the jubilee thou shalt According to the number of

(סו) וקדשתם. (מ"כ פרק ב, מ) בכניםמס מקדשין מומס בבים דין, ומומריס מקודשם סצוס (ר"ס מ:): לחדש דוחס שבח בכל ארלכס, ואין חקיעח ראש סשנס דוחס שבח בכל ארלכס, אלא בביח דין בלבד (מ"כ שס ס):

מוזכום לבעליסן: ואיש אל משפחחו חשבו. לרבום אם סנרלע (קידושין מו.): משאר שניס בנקיבת שס לס לבדס, ומס שמס, יובל שמס, על שס מקיעת שופר: ושבחם איש אל אחזחו. שסשדות בי דייכל וכוי (כלש סשנס מ:), שדר בכל מקוס שסול כולס ולינו בכשום לחכים: יוובל הוא. שנס ולם מובדלם וקראחם דרור. לענדיס, נין נרלע, נין שלה פְלוּ לו שש שניס משנמכר, המר כ' יסודס, מסו לשון דרור, כמדייר

כך נאמר ביובל, נמלאו שמי שנים קדושות שמוכות זו לזו, שנת מ"ט שמטם, ושנת החמשים יובל: ובמ"כ (פרק ג, א): אה גזריה. את סענבים סמשומרים, אכל בולר אתם מן סמופקרים. כשם שנאמר בשביעית, (11) יובל הוא שנת החמשים שנה. מס מלמוד לומר, לפי שנאמר וקדשמס וגוי, כדאימא בראש השנה (מ:),

לבער מן הבים (שם ד). כשם שנאמר בשביעים, כך נאמר ביובל: מ: מ"כ פרק ג, ג): – מן השדה האכלו. על ידי סטדס אמס אוכל מן סצים, שאס פֶּלֶס למיס מן סטדס, אמס לריך (21) קדש חהיה לכם מופסח דמיס כסקדש, יכול חלא סיא לחולין, חלמוד לומר חסיס, צסוייחס חסא (סוכס

שמוזרת למביו ביובל: (13) חשובו איש אל אחוחו. וסרי כנר וממר וְשַׁנְּמָס מִּישׁ מֶלְ מַׁמְמִּוֹ, מֹלֹח לרנות, סמוכר שדסו ועמד ננו וגמלס,

אל חונו. זו מונמת ממון (שם פרשתת ג, ד ב"מ נת:): וכי ממכרו ממכר לעמיםך, מכור, ומנין שאס באם לקנום, קנס מישראל מברך, מלמוד לומר או קנס מיד עמיםך: (14) וכי חמכרו וגר. לפיפטומו, כמטמעו. ועוד יט דרטס, מנין כטאמס מוכר מכור ליטראל מנרך, מלמוד לומר

קבואת הוא מכר לֶך: שֹּׁמְתְּנִתְ מִלְנְנִינְ בַּנְ מִסְׁפַּּרְ שַּׁנְתְּנִינְ גִּבְנִינְ מִנְנוֹ ظ كُلُبِا لَا خُرْفِر كَافِينَ لَا شَائِبًا لَا يُحْدَيْنِ لَا خُرْفِينًا لِمُدْلِيهِ קפַּרו רַב הַשְּׁנִים תַּרְבֶּּה לְפוֹם סַּנְיוּת שְׁנַיָּא תַסְּנֵּי

עַלְקְמָא הוא מִיַבֵּין לָרְ:

unto thee. the number of crops doth he sell shalt diminish the price of it; for the fewness of the years thou price thereof, and according to the years thou shalt increase the To shuritlum shr or gnibrossA

ڲٛڔ۩؞ڟڡ؞ וֹנֹבְאטׁ מֹאֵקְנִינְ בַּנִּ אָנָ, יִּעוְֹע וִנִיבְּעַקְ מִאֶּלְטִבַּ אָבָ, אָנָא יִנִ וֹלַא טוָתוּ אַנִּישׁ אָט־עַּמְיוֹלִא מּוּתוּן גָּבָר יָת חַבְּרֵיה

\$\$ئا⊂با:

God; for I am the Lord your 17 another; but thou shalt fear thy And ye shall not wrong one

4年点口: אָלִים וֹיִהַּבְׁשֵׁם הַּלְ בַבְּאַבֶּא וֹטִשְּׁבִיוּ הַּלְ אַבְהָא לְנִבוֹהָלִי: ַנְאָטַ בְּטַבְּעָרָ נְאָטַ בַּעַרָּ

וטמבעון זט לומו ווט צונו

shall dwell in the land in safety. ordinances and do them; and ye 18 statutes, and keep Mine

Wherefore ye shall do My

جُكُّرِينَ: (عد،) לְמֻּבֹּת וֹיִהַּבְשַׁם לְבֵּהִוּ לְמִהָּבָּת וֹטִשַּׁבִּוּן לְנִישׁבֵּּוּ الزبيرة بها المامن الم

يركب:

our increase'; we may not sow, nor gather in 20 we eat the seventh year? Dehold, And if ye shall say: 'What shall

enough, and dwell therein in 19 and ye shall eat until ye have

safety.

נאטר אָר־הְבוּאָהָנוּ: עַּהְּבִּינִים בַּלְאִ נִוֹנְתּ נֹלְאִ לְאֵ נִוֹנִת נֹלְאִ נְכְּנִוּתְהְ נִׁנְ וְבָּי תֹאִמְרִוּ מַּעַ־נַאָּכֵלְ בַּמָּנָה נַאָּרֵי מִיִּמְרֵוּן מָא נִיכוּל

\$\$\

year, and it shall bring forth 11 blessing upon you in the sixth then I will command My

produce for the three years.

הַמְבוּאָב לְשָׁלְשׁ הַשְּׁנִים:

נו הַלְלְטֹא לִטְלָם שָּׁנָּוֹן: בּשְּׁנְה הַשְּׁמִּים וְעְּשְׁרָ אָחַ בְּשִּׁהְא שְּׁהִיהִיהָא וְתַּעְּבִּיר אַטַ בּוֹבְטִי, בַבְּטִׁ וֹאַפַּפֿיִג זִט בּוֹבַטִי, לַכִּיִּן

- שנים של מבואות, ולא של שדפון, ומיעוע שָׁנִיס שְׁנַיִס: ליוס, ואפילו יש שלש מצואות באותן שמי שניס, כגון, שמכרה לו בקמומיה, ושני, אינו יוצא מפשומו, כלומר, מספר דרשו מכאן (ערכין כע:), שהמוכר שדהו אינו רשאי לגאול פחוח משחי שנים, שחעמוד שחי שנים ביד הלוקחו מיוס וזסו שנאמר, במספר שני מבואות ימכר לך, לפי מנין שני סמבואות שמסא עומדת ביד סלוקת ממכור לו. ורבותינו נמאנה לוקח, ואם יש שנים מרובוח ואכל ממנה חבואום הרבה, הרי נחאנה מוכר, לפירך לריך לקנוחה לפי הומן, המוכר ויקנה הקונה, שהרי פופו להחזירה לו בשנת היובל, ואם יש שנים מועטות וזה מוכרה בדמים יקרים, הרי כשחמכור או חקנה קרקע דע כמה שנים יש עד היוצל, ולפי השנים וחצואות השדה שהיא ראויה לעשוח ימכור (EI) במספר שנים אחר היובל חקנה. זמו פשומו, ליישג המקרא על אופניו, על האונאה גא להזהיר,
- (16) חרבה מקנחו. ממכרנס ניוקר: חמעיט מקנחו. ממעיע נדמיס:
- ad<ar\ (e"a (a:):</pre> ויראם מאלסיך, סיודע מחשבות סוא יודע. כל דבר סמקור ללב, שאין מכיר אלא מי שסמחשבס בלבו, נאמר בו ויראת ולא ישיאנו עלה שאינה הוגנת לו, לפי דרכו והנאתו של יועץ, ואם תאמר מי יודע אם נתכוונתי לרעה, לכך נאמר (פו) ולא חונו איש אח עמיחו. כמן סוסיר על מוגמת דבריס (מ"כ פרק ד, מ), שלמ יקנימ מיש מת מבירו,
- שַׁבְּמֹמֶיקַ (ויקכחׁ כו, לד שבת לג.), ושבעיס שנה של גלות בבל כנגד שבעיס שממות שבמלו היו: (18) וישבחם על הארץ לבטה. שַׁבְּעַוֹן שממס ישראל גוליס, שנאמר אָו מִּרְצֶׁס סָפְבֶן אָמ שַבְּהֹמָיסָ, וְסִרְצָׁח אָת
- המעים מהא בו ברכה: (19) ונחנה הארץ וגר וישבתם לבטח עליה. שלא מדאגו משנת בלורת: ואכלתם לשבע. אף במוך
- (02) ולא גאסף. אל סבימ: אח חבואחנו. כגון יין ופירום סאילן, וספימין סבאים מאליסם (פסמיס גא:):

הְבָּוּאָלְה הֹאַכְלוּ יָשֶׁן: ערו השְּנָה הַהְשִׁישִׁים עַר בּוֹאָ ב נאַכּלְמָם מוֹ הַמְּבוּאָה יָשָׁוֹ

וֹנוֹמְבָּׁיִם אַּטֵּׁם הַמָּּגִׁי: نْلَغُدُمُ كُم نَفَدَر كِجُمُنُنَ نَعَلَمُهُ كُم نَنْنَفَا كِنْكِرِهَا.

 합한다 축潔합시: (a) ליז נלכְל אָבֶׁל אָבְוֹל אָבְוֹנִילֵים נְאָלֵיִר נּלְכָל אָבִעּ

אָלָגו וֹלֹאָל אָנו מִמְּכַּׁר אָנוֹגו: מאָעוֹיָנְעִי יבָא לְאָלְוֹ תַפַּרָב בנימי <u>ברינ</u>צוף

لا كالنال نهُره څر له رنژب کا بغیر بهد هد که بن کنه فدر

אָמֶּׁר מֶבַר־לְוּ וְמֶּב לַאָּטְוְּהָיִיּ

מַטִּיקָא: بترخلتك arac הַעָּא שִׁהָהוֹתִנוֹא הַע נטולקון מו הֿכַלִשָּא הּשׁוּשֿא אַנ בַּמְּלֵים אַנ בַמְּלֵנ בַמְּמִנְנִי נְנַיַּנְבַמָּן זִנ אַנִּמָּ טַּמִנּיִנִיא

נטוטבון אַטון בַּדְמָי: בּוֹאַבֹּל בּירַנְיִם אָבִי בּילִי אַבְּמָּא אָבִי בּיִּינִין

בּלבות קוצ לופבוע לנו מֹאַטְסְנְתֵיה וְיִיתִי פְּרִיקֵיה ומֹכֹר אֶנוֹ נְטִׁמֹסַׁכּן אָטוּנּ וְנִזּבּוּן

يجترونبردنا

פּוּבְקְנָא מִהְנוּן לְאַבְּעָא:

יְדְוּ וּמְצֶא כָּדֵי וְתַּדְּבָּיִל יְדֵיה וְיַמְצָּא

تنا: قائل في المانية المانية المانية المانية المانية المانية المانية المانية المانية المانية المانية المانية ا

זְבְינֵי אֲחוּהִי:

جَمِّنا فَرْتَارِكِ: نالانت וֹנִטִיב נִים מוְטַבֹּא לַנִּבַּר מְמְבְּרְוּ וִיחַשִּׁיב יָת שְׁנֵי זְבִינוֹהִי

> the old store. her produce come in, ye shall eat store; until the ninth year, until 22 and eat of the produce, the old And ye shall sow the eighth year,

> with Me. for ye are strangers and settlers 23 perpetuity; for the land is Mine; And the land shall not be sold in

redemption for the land. 24 possession ye shall grant a And in all the land of your

hath sold. redeem that which his brother next unto him come, and shall then shall his kinsman that is and sell some of his possession, If thy brother be waxen poor,

redeem it; and find sufficient means to redeem it, and he be waxen rich And if a man have no one to

unto his possession. he sold it; and he shall return overplus unto the man to whom the sale thereof, and restore the $_{72}$ then let him count the years of

- ויקלרו בניםן: (IS) לשלש השנים. למקלה סטטים מניםן ועד כאט סטנה, ולטביעיה, ולטמיניה, טיורעו בטמיניה במרהטון
- סשממס סשביעית, שסן בטלין מעבודת קרקע שמי שניס רלופות סשביעית וסיובל, ומקרה זס נהמר בשהר סשממות סקיץ סיו בשדס בגרנומ, ובמשרי סוא עת סאמיף לבית. ופעמיס שסיתס לריכס לעשות לארבע שניס, בששית שלפני (22) עד השנה החשיעה. עד מג סקכום של משיעים שסיל עת בול תבולתם של שמינים למוך סבים, שכל ימות
- לפסיקה, למכירה פסוקה עולמימ: בי לי הארץ. (מ"כ) אל מרע עייך בה (שם), שאייה שלך: (ES) והארץ לא חמכר. לימן למיעל מזרמ שדימ לנעלים ביובל, שלמ יסל סלוקמ כונשס (מ"כ שס מ): לצמחת.
- כל.). ולפי פשומו, קמוך לפרשה שלאמריו, שהמוכר אמוזמו רשאי לגאלה לאמר שמי שנים, או קוא, או קרוצו, ואין (24) ובכל ארץ אחותכם. (מ"כ) לרבות בתיס, ועבד עברי (שם ע), ודבר זס מפורש בקידושין בפרק א' (דף
- מאחזחו. ולא כולה, למדה מורה דרך ארך, שישייר שדה לעלמו: וגאל אח ממכר אחיו. ואין הלוקח יכול (es) כי ימוך אחיך ומכר. מלמד שאין אדס רשאי למכור שדסו אלא מחמם דוחק עוני (מ"כ פרק ס, א): בקולם יכול למכב:
- (26) ואיש בי לא יהיה לו גאל. וכי יש לך אדם בישראל שלין לו גואלים, אלא גואל שיוכל לגאול ממכרו (קידושין **ξαςς:**
- לסחזירס ביובל, נמנאת קונס מספר סמבואות כפי משבון של כל שנס, אכלת אותס שלש שנים או ארבע, סוגא את (TS) וחשב אח שני ממכרו. כמס שנים סיו עד סיובל, כך וכך, ובכמס מכרמיס לך, בכך וכך, עמיד סיימ שם מ"כ פרק ס, צ):

דמיסן מן סמשבון, ועול אם סשאר, ווסו: והשיב אח העודף. בדמי סמקם על סאכילס שאכל, וימנס ללוקם:

בּיִבֶּל וֹמֻב לַאֲטֹוּטִי: (ס) אָטָוָ מֹֹע מֻּוֹנִע עַיּוָדֶגַע וֹנֹבּאַ ⁸⁵ לו" וְהְנְהַ מִמְּכְּרֹוֹ בְּיֵדׁ הַמָּנָה رَبُم رُبُه ـ מِدِيُهُ ٦ بِهُ لِهُ ٣ رُبُور حِـ ﴿

בּׁוּוְבִּילָא וּיתוּב לָאַּחַסְּנְתִיה: מַר שַּׁהָא דְּיוֹבֵילָא וָיפּוֹק זקינוהי ביַד דַּזְבַן יָהֵיה בְּמִסַּט בְּיָמִיב לֵיה וִיהֵי וֹאָם לָא אַהֻּכּֿעַע יִדִיש

return unto his possession. it shall go out, and he shall year of jubilee; and in the jubilee that hath bought it until the shall remain in the hand of him ss then that which he hath sold means to get it back for himself, But if he have not sufficient

הַהְנֶת גְאֶבְתְוֹ: מַר הָם שְׁנַת מִמְּכָּרְוֹ יָמָים (שלישי) עַיִּר חוֹמָה וְהְיָהָה נְאָלְהוֹ קַרְתָּא עַקְּפָּא שׁוּר וִיהֵי

التالكاتات בולתנני מבן למבן וני פובלניה עד משלם שקא נאיש בירומבר בית־מושב וגבר צבי יוביו בית מותב

of redemption. full year shall he have the right whole year after it is sold; for a then he may redeem it within a dwelling-house in a walled city, And if a man sell a

: ۲۵ و ت לַפְנָה אָטִוּ לְדִרְתָּיִוּ לְאִ יֵצֵא יִמִיה לְּדָרְוֹהִי לְאִ יפּוּס לא)[ק׳ לַוֹּן הֹמָה לַצְּמִיתֵה שׁירָא XAL_EALL יף לוֹ שְׁנְה הְמִימָה וְּקְם הַבַּּוֹת לֵיה שִׁהָא שַּלְמָהָא וִיקּוּם. נאָם לְאֵנִיּאָלְ הַּגַרְמֶלְאֵנִ וֹאִם לְאִנִישָׁבִּילִ הַּגַ מִּהְלְם

אָאָב_(כ׳ פֿיקא דַבְקרַהָא

shall not go out in the jubilee. throughout his generations; it to him that bought it, shall be made sure in perpetuity 30 house that is in the walled city the space of a full year, then the And if it be not redeemed within

برتبظے نظی: ب المجال المرات المحالية المحالية المحالة المح ™ לֶהֶם הֹמְהֹ סְבִּיב עַל־שָׂבֵה וּבְתֵּי הַחֲצֵרִים צֵּשֶׁר צֵין־ וּבְתֵּי פַּצְּחַיָּא דְּלֵית לְחוֹן

פּוּבׁלֹלֹא וֹבֵי, לַבוּוֹן וּלִּיוָדָּילִא מֿל הַקל אַרְעָא יִהָהַלּא יָהָהַבוּוּ שור מקף סחור סחור

out in the jubilee. be redeemed, and they shall go fields of the country; they may them shall be reckoned with the which have no wall round about But the houses of the villages

אָאַלִּת עוֹלֶם הַהְנֶת לַלְוֹיָם: וֹמֶבׁי, עַלְנְיְם בּׁטֹּי, מִבְׁי, אֲעַוֹּנְעֹם

44.18.: אַהְסְנָהְהֹוֹ פּוּרְקוֹ עָלִם יָהֵי ולבוו בוואו לשו לבוו

a perpetual right of redemption. possession, the Levites shall have 32 the houses of the cities of their But as for the cities of the Levites,

(82) די השיב לו. מכאן שאינו גואל למלאין: עד שנח הייבל. שלא יכנם למוך אומה שנה כלום, שהייבל לאיש אשר מכר לו. המוכר הוה, שבה לגהלה (ערכין ל.):

גאלחו. של בימ: ימים. ימי שנס שלימס קרויס ימיס, וכן מַשָׁב סַנַּעַָרֶס מָּמָנוּ יָמִיס (ברמשימ כד, נס): לגמלס, סולרך לפרש צוס שסוא מלוף, שאס רלס לגאול צשנס ראשונס גומלס, ולאמר מכאן אינו גואלס: 👚 והיותה גאלחו. לפי שנאמר בשדס שיכול לגאלס משמי שניס ואילך כל זמן שירלס, ובמוך שמי שניס סראשוניס אינו יכול (92) בית מושב עיר חומה. נים זמון עיר סמוקפם מומס מימום יסושע זן נון (שס פרשמל ד, ל): והיחה משמע במחלמו (מ"כ שס ז):

שלריך לכחוב לא בפנים, חקנו לו במסורת זה נופל על זה): לא יצא ביבל. אמר רב ספרא (אף) אם פגע בו יובל רו"ל (ערכין לב.) אע"פ שאין לו עכשיי, הואיל והייחה לו קודה לכן. ועיר נקבה היא, והוצרך לכחוב לה, אלא מחוך (30) וקם הביה וגר לצמיחה. ילא מכמו של מוכר ועומד בכמו של קונס: (אשר לא חמה. לו קרינן, אמרו

אין נגאלות עד שמי שנים (מ"כ פרק ו, ב ערכין לג.): ו ביובל ילא. במנס: סיובל, ויולאין ביובל לבעלים, אם לא נגאלו: - גאלה חהיה לו. מיד אם יכלס, ובוס יפס כמומכת שדות, שסשדות (יסושע יג, כה), בְּתַּלְּרֵיסֶס וּבְּעִילֹמָס (בֹרהְשׁים כֹס, מו): על שדה הארץ יחשב. סרי סן כשדום סנגהלניס עד (13) ובחי החצרים. למלגומו פַּלְמַיָּמֹ, עיילומ פמומות ממין מומה, ויש הלגה צמפל יהושע הֶעָרִיס וַמַלְבֵישָׁ

- **ι**ἀΕΧς: בוא אַנוֹלְם בּעִינִ בּגִי לִינִאָּי אָנִין אַנְסְנְּטִיבִוּן בְּגִי פּֿיִבֿעְ פּּֿי בֿשָׁי מֹבֿי עַלְוֹיָּם בּּיִיבּעָא אָבִי בִּשׁי ְלֵבִּיּ מִמְכַּרַ בַּנִיט וֹמִּנַר אֲטַוֹּטִי וַבְּנִנִּ בִּנִטֹא וֹפַבְנֵּו אַטַּסֹּנְטֵנְיַנִּ رَهُمُرُ رَبُهُمْ مَا لِنَجُرَبُكِ زُرُمُهُمْ يَعَافَدِيمَ مَا جَرَبُهُمْ يَنْفَطِياً
- ﴿ثِاٰتِ: (٥) ּיִםְּבֶּר בֶּי אֲבַוֹיַת מוֹלֶם הוּא יִיְּנְבַּן אֲבִי אַבְסְנִי מְלַם הוּא ± ןְשְׁבֶּה מְגְּרָשׁ עְּבֵינָהֶם לָא נִחְקַל רְנִח קְרְנִיהוֹן לָא
- אמו וממולט בו גר ותושב
- أنْتُعنَ مُعْرِثُنَا لِثَاءَ غَنَانَا لَلْحَرَاءَ لَنَالُمَرِ مُعْرَاكً אַל⁻ אַל⁻ הַּקָּח מֵאָתּוֹ נָשֶׁךְּ וְתַּרְבִּׁית לָא הָפַב מִנֵּיה הִיבוּלְיָא
- יִבְמָּבְבָּית לֹאָ הָמָוֹ אֶּבְלֶּדְּ:

- לני וֹמִבְאָב:
- יבור נומוסב וניםי עמף: יבור ממף וסקבור ביה "
 וְבְיִינְמָוּךְ צְּחִירְ וּמְמָה יָדִוֹ וַצְּבֵי יִהְמַסְכַּן צַּחוּדְ וּהְמוּט
- וְנִיחֵי אֲחוּך עִמֶּך:
- نقرا څرځك: בְּבוּיבוּלְנֹא וּבְרַבּיִנִא לָא قَعْ الْمُعَادِ فَا الْمُعَادِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّالِي اللَّا اللَّلَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللل

- among the children of Israel. Levites are their possession the houses of the cities of the shall go out in the jubilee; for 33 sold in the city of his possession, Levites, then the house that was And if a man purchase of the
- possession. sold; for that is their perpetual 34 about their cities may not be But the fields of the open land
- shall he live with thee. him: as a stranger and a settler thee; then thou shalt uphold 35 poor, and his means fail with And if thy brother be waxen
- thy brother may live with thee. 36 increase; but fear thy God; that Take thou no interest of him or
- him thy victuals for increase. money upon interest, nor give Thou shalt not give him thy

- מלוט לפוף שנה (שם:): שדה משדומיסה הנסונות להם באלפים אמה קביבות הערים, או אם מכרו בית בעיר חומה גואלין לעולה, ואינו (22) וערי הלוים. ארנעיס ושמנה עיר שנתנו להם: גאלה עולם. גואל מיד אפילו לפני שתי שנים אם מכרו
- יופקע נחלמס מסס: נמלח שדוח וכרמים, אלא ערים לשבח ומגרשיהם, לפיכך הם להם במקום שדוח, ויש להם גאולה כשדוח, כדי שלא גאלס, יולאס ביובל ואינו נחלע לפוף שנס כבית של ישראל: - בי בחי ערי הליים הוא אחזחם. לא סיס לסס מ"ל ואשר יגאל מן הלוים, אף הגואל מיד לוי גואל גאולם עולם: - ויצא ממכר ביה. הרי זו מנוה אחרם, ואם לא שולם מסיה ללוים, יכול לא דבר הכמוב אלא בלוקח ישראל שקנה בים בערי הלוים, אבל לוי שקנה מלוי יהיה חלוט, ללוי שמכרו, ולא יסיה מלוט כשאר במי ערי חומה של ישראל, וגאולה זו, לשון מכירה. דבר אחר לפי שגאמר גאולת (33) ואשר יגאל מן הלוים. ואס יקנה בית או עיר מהס. וילא ביבל. אותו ממכר של בית, או של עיר, וישוב
- ζαιζο: יוצאס לכסניס ביובל, כמו שנאמר בישראל וְאָס מָכַר אָמ סַשְּׁבֶס לְאִישׁ אַמֵּר לֹא יִנְאָל עוֹד (ויקרא כו, כ), אבל בן לוי גואל (48) ושדה מגרש עריהם לא ימכר. מֶכֶר גוצר, שמס סקדיש צן לוי מת שדסו ולה גחלס ומכרס גוצר הינס
- אף אס סוא גר או מושב, ואיוסו מושב כל שקבל עליו שלא לעבוד עבודת אליליס ואוכל נבלות: למשלוי שעל סחמור, עודסו על סחמור, לחד חופק בו ומעמידו, נפל לארך, חמשס אין מעמידין אוחו: - גוד ווחושב. (35) והחוקת בו. אל מנימסו שירד ויפול, ויסיס קשס לסקימו, אלא מוקסו משעת מועת סיד. למס זס דומס,
- לכך סולכך לומכ, ויכאת מאלסיך (ב"מ נת:): ויראם מאלסיך, או המולה מעומיו בנכרי כדי להלוומס לישראל ברבימ, הרי זה דבר המשרר ללבו של אדם וממשבמו, אדס נמשכם אחר סרבים, וקשס לפרוש סימנו, ומורס לעלמו סיחר בשביל מעוחיו שסיו בעלום אללו, סולרך לומר (98) נשך וחרביח. מדשווינסו רבנן, ולעבור עליו בשני למיון (ב"מ ק:): ויראח מאלהיך. לפי שדעמו של

۲×۲ تارت: (۵) هِذِرَ بِمَزِمَ هِكِيَّ مَنْ فِي هِنَارًا هِيْ فِي الْأَمْ

ÄËL: (כגישי) לְּזְדְּ לְאִיתִשְׁבְּרִר בְּוֹי שְּׁבְּרָרָת וְיִוְדִּבּן לְוּ לְאִ תִפְּלָם בִּיה וֹבֵּׁי יְנְאָהָיִף אָהָיִף עַּמָּף וְנִמְבַר יַצְּבֵי יִהְמָהַ צָּהָיף עַּמָּף

מַר־שְׁנָת הַיּבֶל יַשְׁלָר עִּמֶּר:

אָטְזָת אָבקָיו יִשְׁיב: rac artiquediqu וְנְצְאַ מֶעְמְּשָׁרַ הָוּאַ וּבְּנְנֵוּ עַמְּיִ וְנִפּּוֹק מַעְּמָּךְ הַוּאַ וּבְּנוֹהִי

וּמֹבֹרוּ מִמַבְבַּרוּ מִבְּבַר:

וֹמֹבֹגַעַ וֹאֵמֹטַעַ אָמֹבּן וֹנִינִיַ

لَكُولَاتِ:

אַנִים מִאָּבוֹ מֹגְנִים לְאִ נִיהְוֹ מִאָּבֹהֹא בֹמִגִּנִים לְאִ בְּיִשְׁבְבַרֵי הְם אַמֶּבְרְהוֹצֵאָהִי אָבִי עַבְּרַי אָנּוֹן דְּאַפְּיִקִיהִ

خَتِمَا كِنْزِينَ كُرُّتُ يَخْتُمَا كِفِيْنِيرَ خُحِياً كِهُرِكِ: אָם לִמְטַּן לְכוּן זְטַכְוָן מָאַבַהָּא בַּמָּבָבָוֹם אָלא וֹ אֶּלְנִוֹכוּן בַאַפּּוּלִינוּ

פולעו מּבּביון:

ער שַקא דְיוֹבֵילָא יִפְּלַח ot בְּשְּׁבֶּיר בְּחִוּשֶׁב יַהְנֵה עִּמְּוְ בַּצִּירָא בְּחִוֹחָבָא יָהִי עִּמָּרִ

ילְאַטְסָנָת אֲבָהָתוֹהי יְתוּב: ן אֶּלְ− שִּׁמֵּיה וִיחוּב לְזַּרְשִׂי<u>ה</u>יה

יוְדַבְּנוּוֹ וְבוּוֹ עַבְּרָוֹי

וְמִדְתַלְ מֵאֶלְתַבִּ: ⁶⁴ לא טַרְבֶּר בְּיִ בְּפְּבֶרְ וְיָרֵאָטַ לְאִ טַפְּלָטִ בֵּיִנִי בְּלַמְּיִנִּי

فخرختركم متثم فكئد مُثل مؤسرا فكمرا مَخْدِرا لِهَمْنَا: iatil isadi inul di

> land of Canaan, to be your God. land of Egypt, to give you the 38 brought you forth out of the I am the Lord your God, who

> him to serve as a bondservant. unto thee, thou shalt not make 39 poor with thee, and sell himself And if thy brother be waxen

year of jubilee. shall serve with thee unto the 40 settler, he shall be with thee; he As a hired servant, and as a

of his fathers shall he return. family, and unto the possession and shall return unto his own ,mid his children with him, Then shall he go out from thee,

bondmen. Egypt; they shall not be sold as to brought forth out to the land of For they are My servants, whom I

God. 43 with rigour; but shalt fear thy Thou shalt not rule over him

bondmaids. shall ye buy bondmen and are round about you, of them mayest have: of the nations that thy bondmaids, whom thou And as for thy bondmen, and

(95) עבודה עבד. ענודס של גואי שיסא ניכר בה כעבד, שלא יוליך כליו אחריו לבית המרחך, ולא ינעול לו אני לו לאלסיס, וכל סיולא ממנה, כעובד עבודת אלילים (מ"כ פרשמא ה, ד כמובות קי:): עליכס: לחח לכם אח ארץ כנען. בשכרשמקבלו מנומי: להיוח לכם לאלחים. שכל סַּדְּר בּמֹרץ ישראל, ואומר של נכרי הם. דבר אחר אשר הולאחי אחכס מארץ מלרים על מנס שחקבלו עליכס מלוחי, אפילו הן כבדוח (88) אשר הוצאחי וגוי. והבמנמי בין בכור לשלינו בכור, אף אני יודע ונפרע מן המלוה מעות לישראל ברבית,

αιαζι:

בו יובל לפני שש שנים היובל מוליאו: (0+) בשביר בחושב. עצודת קרקע, ומללכת לומנות, כשלר שכירים התוסג צו: עד שנת היבל. לס פגע

פרק ז, ג קידושין כב.): - ואל אחזת אבותיו. . מל כבוד מבומיו, ומין לולולו בכך (מכומ יג.): - אחזת. מוקמ: (14) הוא ובניו עמו. ממר רבי שמעון מס סום נמכר בניו מי מכרן, מלם מכחן, שרבו חייב במוונים בניו (מ"כ

למכור, ולא יעמידנו על אבן הַלֶּבַח: (24) כי עבדי הם. שעני קודס (מ"כ פרשמא ו, א): לא ימכרו ממכרה עבד. נסכרוס, כאן יש ענד

מסור ללב, לכך נאמר ויראת: צַילר מממ סגפן, עד שאבוא, שמא מאמר אין מכיר בדבר אס ללורך אס לאו ואומר אני לו שסוא לצורך, סרי סדבר סוס (פי) לא חרדה בו בפרך. מלמכס שלמ לצורך, כדי לענומו, מל מממר לו קמַם לי ממ סכום סוס, וסומ מינו לריך,

﴿ \$ ﴿ \$ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ אַמָּר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְּבָם וְהָיִיּ ⅓Ä∟ ŲĢΦ rccivena s+ עַנְּרָים עַּמְכֶם מֵהָם הַקְּנִי דְּיָרִיִין וַנְעַם

حُدِيا جُمِنوَثِم: באטופרו באַרעכון ויהון עמושלים ואף מבני הוקביא ערכיא

possession. your land; and they may be your which they have begotten in their families that are with you, gnoms aruojos ob 1sA1 s19gas118 Moreover of the children of the

täĽĿ: (a) אַישׁ בְּאַחִיוּ לֹאֹ חִרְדֶּה בִּוֹ בַּאַחוּהִי לָא חִפְּלַח בַּיה \$4\$**□** ţΪO שַּׁהְּרֵנִ לְהָּלַם 9[†] ¾ÜĽ,ĈQ ŚĽÂU ئنئزتغۋم אِئِم خِدُرگم نَتَنفَرنا

خُدْر نَصْلُمْكِم بِحَمَّتِ رِبِا خُدْر نَصْلُمْكِم بُحَدِ אַטְוְּה בָּהָרִיכוֹן לִירוּתַת אַהְסָנָא

another, with rigour. Israel ye shall not rule, one over your brethren the children of your bondmen for ever; but over possession: of them may ye take 46 after you, to hold for a inheritance for your children

And ye may make them an

ದಭ್ಯಕ್ಷಗಿಗೆ ಸ್ಟ: خُرُد سيمُح مَقِك لِم خُمَدُك إِنْ يَدُو خِمَدِ مِبْنَ لِمَقَلَا שביעי עַמַּּן וּמֶרְ אַחִירְ עַמֵּי וְנָמֶבֶּר עִמָּּן וְיִחָעַסְבּן אַחִיף עַמֵּיה ַ עַּמָּגִי גַּרְ זָּרְ וְתַוְמָּבְ וֹאָבִי עַדְבָּגַל גַרְ הָבַלְ וְתַוְטָב

או לַאַרְמָאַ מִוּרָעִי נִּיוּרָא:

stranger's family, thee, or to the offshoot of a stranger who is a settler with him, and sell himself unto the brother be waxen poor beside with thee be waxen rich, and thy And it a stranger who is a settler

אָבוֹר מִאָבוֹיו וֹלָאַבְנוּי ¾ אַחַבֵּי נִמְכְּר יָּאֵלְיִר שִׁרְיָּה לְּיַר לְּיִ בְּתַר דְּאִנְיַבַּן פּוּרְקְנָא יָהֵי

ליה חד מאַחוֹהי יפָרקניה:

may redeem him; redeemed; one of his brethren after that he is sold he may be

نَّلْهُكُوْدَ هُٰذِ بِنَشِيْتُكِ نُكُادِ لَٰئِنَّةُ حُذِ אָׁוַ מִׁמְּאַנֹּר בַּמְּנִוּ מִמְּמָפַּטִּעוֹי אורדדו או בורדדו וגאַלנוי

نقلكاتيك יפוקניה או מקויב בשביה או אַוֹבוּנוֹי, או בֿר אַוֹבוּנוֹי,

himself. be waxen rich, he may redeem family may redeem him; or if he nigh of kin unto him of his may redeem him, or any that is or his uncle, or his uncle's son,

- סביבתיכם. ולא שנמוך גנול ארלכס, שסרי נסס אמרמי, לא ממיס כל נשמס: שהרי הוהרחני לא מַחַיֶּה כֶּל נְשֶׁמֶה (דברים כ, מו), אלא מי ישמשני: מאח הגוים. הם יהיו לך לעבדים: אשר (++) ועבדך ואמחך אשר יהיו לך. אם מאמר אם כן במה אשממש, בעבדי איני מושל, בז' אומות איני נומל,
- לא ממיס, אלא אמס מומר לקנומו בעבד (קידושין מו:): מהם חקנו. אומס מקנו: (P+) וגם מבני החושבים. שנאו מפגינומיכס לישא נשיס בארלכס וילדו לסס, סבן סולך אחר סאב, ואינו בכלל
- ומלך במשרמיו שלא לרדות בפרך: שאם כן סים לו לכמוב וסנמלמם אומם לבניכם: והחגחלחם. כמו וסממוקמם: איש באחיו. לסביא נשיא בעמו (אי) והחגוחלחם אחם לבגיכם. החויקו בהם לנחלה לצורך בניכם אחריכם ולא יחכן לפרש הנחילום לבניכם,
- לסיות לס שמש, ולא לאלסות, אלא לחעוב עלים, ולשאוב מיס: ממעשיו: משפחה גר. זקי עכו"ס, כשקוא אומר לעקר, זק קנמכר לעצודת אליליס עלמק (שס כ. צ"מ עא.), וחושב עמך. מיגרס לו שיעשיר, דבוקו עמך: ומך אחיך עמו. מיגרס לו שימוך, דבוקו עמו, על ידי שלמד (קף) יד גר וחושב. גר וסול מושנ, כמרגומו עַכַל מוֹמָנ, וקופו מוכיח ונמכר לגר מושנ: וכי חשיג יד גר
- (84) גאולה תהר לו. מיד, אל מנימסו שֶׁיִּשְׁמַע:

מָּנִים כּימֵי שָּׁכִּיר יִהְנֶה עִּמְּי: ئنيْد څۇك ظۈچدى خظۇقد بروزجاد کا بہر ہورہ ہوجرک ĹμώΓ

نتر خقرك: בׁמֹנוֹן מֻנוֹא בֿוּמִו אַנוֹרָא ביובילא ויהי בסף ובינוהי こい ダイ ווטַהָּוֹב הֹם וֹבֹוֹני טִהָּטֹא

וְאָהַר גְּאֶבְיְנְיִ מִכְּסָב מִלְנְעִיִּי: יי אָם_מָוָע בַבּוִע בַּמָּוֹנִם לָפַּוּהֶן <u>,</u>

وبلگاڙيك סגיות בשניא

שְׁלָּנִוּ יְשִׁנִר אָטַ־גְּאָבְטְנִי: מִלְעִ עַיִּבְּלְ וְעִמִּבְ_לְוִ כָּבָּׁוּ וֹאִם_טִהֶּס וֹחָאָב בּהָּוֹנִם הַעַ_

وبلأزري: ליה קפום שנוהי וחיב ות עד שַּקא דִיוֹבֵילָא וִיחַשִּׁיב וֹאָם וֹהֹוֹב אָהֻטֹאַב בֹּהָוֹנֹא

خجينكثان خقتك خمرانك: בּשְּׁכִּיר שְׁנָה בְּשְׁנָה יִהְיָה עִּמִּי خيني: עמיה לא יפְּלַח בֵּיה בְּקַשְׁיוּ כֿאַנגר מָנֹאַ בֹמָנֹאַ וֹנִינ

בְּאָבָּנִע הַיּבֶּע הָנָא יִבְּנָיו עִּמְּוֹי: יּיּ נֹאִם לְאִ נִּיֹאֹלְ בֹּאֹלְנִי נֹוֹהֹאִ נִאָּם לָאִ נִישָּׁבֹּנִים בֹּאַלְּנִוּ

יבנוהי עמיה: וופוק בשקא דיובילא הוא

יְהוְה אֱלֹהִיבֶם: אנטם מאולא מאלנום אונ **没は「「「はおり」** לי־לִי בְּנִי־וֹמְּבְאָלְ הַבְּרִים

מאבלא במאבום מֹבֹבׁון מֹבֹבֿו אִנּוּן בַאַפּוּטִוּע XL, 1,5,

אָלא וֹן אֶלְעַבוּן:

servant shall he be with him. according to the time of a hired unto the number of years; gnibroose ad Ilade according the year of jubilee; and the price so that he sold himself to him unto that bought him from the year And he shall reckon with him

that he was bought for. redemption out of the money give back the price of his according unto them he shall If there be yet many years,

redemption. give back the price of his according unto his years shall he then he shall reckon with him; years unto the year of jubilee, And if there remain but few

thy sight. not rule with rigour over him in 33 shall he be with him; he shall As a servant hired year by year

and his children with him. go out in the year of jubilee, he, sany of these means, then he shall And if he be not redeemed by

the Lord your God. out of the land of Egypt: I am servants whom I brought forth Israel are servants; they are My For unto Me the children of

סמגיע לכל שנס ושנס יחשוב כאלו ושכר עמו כל שנס במנס, ויוכס לו: לו ממשס מניס, וימן לו סעבד מ"ו מניס, ווסו וסיס כמף ממכרו במספר שניס: - כימי שכיר יהיה עמו. משבון שד סיובל וקנאו בעשרים מנס, נמלא שקנס סנכרי עבודת שנס במנס, ואס שסס זס אללו חמש שניס ובא ליגאל ינכס אלא כשבא ליגאל ידקדק בחשבון לפי המגיע בכל שנה ושנה ינכה לו הנכרי מן דמיו, אם היו עשרים שנה משנמכר ְּוְיְבֶּׁחְ בַּשְׁנַת סַיּבֵל, ובנכרי שחחח ידך הכחוב מדבר, ואף על פי כן לא חבא עליו בעקיפין, מפני חלול השס (ב"ק קיג.), (OE) עד שנה היובל. שהרי כל עלמו לא קנאו אלא לעובדו עד היובל, שהרי ביובל יֵצֶׁא, כמו שנאמר לממה,

- (IE) אם עוד רבות בשנים. עד סיונל: לפיהן. הכל כמו שפירשמי:
- (33) לא ירדנו בפרך לעיניך. כלומרולמס רולס:
- במזונום בניו (קידושין כב.)) (+2) ואם לא יגאל באלה. באלס סוא נגאל, ואינו נגאל נשש (קידושין מו:): (הוא ובניו עמו. סנכרי חיינ
- מלמעלק: (88) כי לי בני ישראל עבדים. שמרי קודס: אני הי אלהיכם. כל המשעבדן מלממה, כאלו משעבדן

בָּי אֲנִי יְהֹוָה אֶלִהַיבֶם: בְּאַרְצְּבֶם לְהָשְׁתַּחַוֹּלָת עְּלֶיִהְ בַּאַרַעְּכוֹן ְלְמִסְנַּר עֵּלֹה אַרֵי לַכְּם لَאַבו מֹמִּבְּיִם לְאַ שَשְׁנִי לְכִוּן נֹאָבו סִׁיִּבָּא לָא שִׁשְׁנִיוּן אַ עַפֿטָל וּמַבּּבַׁעַ לְאַ עַבּעָה וֹבּגַּבָם וֹלַמָּא לָא עַלִּימוּן לא עעשיי לְבֶּם אָלְילָם לָא עַמְּבָּרוּן לְכִּוּן שָּׁמָּנוֹן

אָלא גֹג אֶלְבַבְּנוֹ:

it; for I am the Lord your God. in your land, to bow down unto shall ye place any figured stone graven image, or a pillar, neither XXVI neither shall ye rear you up a Ye shall make you no idols,

הַירָאוּ אֲנֵי יְהֹוְה: (פּ) adıqıa

אָלָא גַוֹ: بخدي مَكَانِهِ، فيدبا يُنتَخِيا אָר שַׁבְּּתְתַי הִשְּׁמְרֵוּ וָמִקְדִּשְׁי יָהְ יוֹמֵי שַׁבַּיָּא דִּילִי הִשְּׁרוּוֹ

reverence My sanctuary: I am the Ye shall keep My sabbaths, and

The Haftarah is Jevemiah 32:6 - 32:27 on page 162.

: ۩ڷ؋ المُمْيَّاتِ نَصْدِيا لَنَمُخُلِيا تَنْدِيا: מֹאנעֿי ٢ נמקמי אָם־בְּחִֻּלְתַּיִּ נאָט_ אָם בֹּלֵוֹמָ, שַּׁנִׁכִּוּן וֹנִט בּלַנְגַּי, تحدّد

qo tpem? keep My commandments, and If ye walk in My statutes, and

עַּאַבְּעְ יְבוּלְהוּ וְעֵּשְׁ תַשְּׁבֶּרוּ יְתֵּוּ וְתִּחִייָן צִּרְעָּא צְּלִלְתַּה וְאִילָוּ

עקלא ימין אָבַּיה: أثنية بهمركه جعبه البهورا مودرديا جعبابا of the field shall yield their fruit. yield her produce, and the trees their season, and the land shall then I will give your rains in

EXTUCIL: נַמַבְעָם לַבְּמָע בָּאָבַגַבָּם: לְמִמְּבֹּג וֹטִטִּבוּוּ לְרוּטִבּוּוּ , בַּאָּיר וּבָּצִיר יַשְּׁיִּג אָת־זְּרָע יִקְשָׁפָּא יִשְּרָע יִלְאָפּוֹקִי בַּר נְנִישְּׁיג לַכֶּם בַּנְשִׁ אָּטַ וִיִּגְּרֵת לְכִוּן בַּנְשָׁא לְפַׁמָּפָא

and dwell in your land safely. your bread until ye have enough, sowing time; and ye shall eat vintage shall reach unto the unto the vintage, and the And your threshing shall reach

- שסשמחואס בפשומ ידיס ורגליס סיא, ואמרס מורס לעשות כן, מוץ מן סמקדש (מגילס כב.): כסוי, כמו וְשַׁכֹּמִי כַפִּי (שמוח לג, כב), שמכסין הקרקע ברלפח חבנים: - להשהחות עליה. חפילו לשמים, לפי לא חור בו, סוף מוכר אם עלמו, לא חור בו, לא דיו לישראל אלא אפילו לנכרי (קידושין כ.): ואבן משכיח. לשון מוף מוכר אמוזמו, לא מזר צו, מוף מוכר את צימו, לא מזר צו, מוף לוס צרצית, כל אלו סאתרונית קעות מן סראעונית, למכור מעלעליו, לכך סמך לה, וכי המכור ממכר, (מה כהיב ביה או קנה מיד וגו' דבר הנקנה מיד ליד)לא חור בו, מ, ו). ואף ספרשיות סללו נאמרו על ספדר, בתחלס הוהיר על השביעית, ואם חמד ממון ונחשד על השביעית, סופו ורבי עובד עבודם אלילים אף אני כמוםו, סואיל ורבי מחלל שבח אף אני כמוחו, לכך נאמרו מקראוח הללו (ח"כ פרק
- (S) אני ה׳. נאמן לשלם שכר:
- ולקייס, כמו שנהמר (דבריס ה, ה) ולָמַדְמָּס הֿקָס וּשְׁמַרְמָּס לַעֲשׁמָס: אני מקייס אס במקומי, מלכו שמסיו עמליס במורס: - ואח מצוחי חשמרו. - סוו עמליס במורס על מנמ לשמור (ε) אם בחקחי חלבו. יכול זס קיוס סמנומ, כשסום פומר ופם מנומי משמרו סרי קיוס סמנות פמור, ספ מס
- מ, מ): ועץ השדה. סן מילני מרק, ועמידין לעשומ פירום (מ"כ שס ו): (+) בעחם. בשעם שחין דרך בני חדס לנחח, כגון (בלילי רביעים. רש"י ישן) בלילי שבחוח (חעניח כג. ח"כ פרק
- סורע: ואכלחם לחמכם לשבע. אוכל קמעא, וסוא ממזרך זמעיו (שס ו): (a) וחשיג לכם דיש אח בציר. שיסא הדיש מרונה, ואמס עמוקיס צו עד הגליר, ונגליר מעמקו עד שעת

עַגְּלָר בְּאַרְצְלָם: בְּעָׁרְ מִּוֹרְהַאָּבֶּא וְחֵבֶּב לֹאָרַ וָאָין מִחַרִיד וָהִשִּׁבַּהָּי חַיָּה أثنتي بهذات جهجه الانتجاجية

اللفقاء אַנַ אָנֹבּיכֹם וֹנִפֹּלַנִּ וֹנִינִבִּפוּוֹ זִי בּהַבֹּי, בּבֹבּיכוּוֹ

څ۵۵۵: Χ̈́,Ξ̈́,ĈΘ י ימאָר מכֶם רְבָבָּר יַרְיָפוּ יִרְיָפוּ וְרְדְפׁוּ מִכֶּם חֲמִשְׁרֹ מֵצְּה

וּנֹיבׁלִנְמִילֵוּ אֶנִיבַבּוֹנִינֵוּ אָנִּבֶּם: XUÇU ÄζιĊ□

קַדָשׁ תּוֹצֶיאִּוּ: (ははいな) تَعْدَدُمُونَ نَهُا تِنِهُا لَنَهُا مُعَدِّدً

نائمْ لِ رَفِيْ الْمُناكِّاتِ: וֹנִיטִיּג מִמְּבֹּנֹג בַּעוּבַבְים וֹלֵאַ וֹאִפֵּגו מִמְּבֹנג בּנגנבוּו וֹלָא

> לא ומדון בַּאַרַעִּכוּן: אֹבֹמֹא וּבֹלמֹלִוּ בַּעַבַּבֹּא נאֹלמּגע טוֹטֹא לֹמִטֹא מֹן لإذرك ĿŒĊL ふかれる は必じはと

طؤحيا 日母母女 أنفرنا كلمردبا كتلفه:

ĠŪĹĖ%: בּהַבְּי הַבְבַיכוּן בַּדְמָיכוּן LiGGUL

מַטַכון: שכון ואפום Łcił iseim ińcił isoki لْمُنْفَدِّر خُمْرَمُكِ، كُمْرَمُكُمْ

لتدخدنا מַנוֹנלא בַמַנוֹנ

ומטיקא מן בום הדהא

:בבול מימָרי יָהָכוֹן:

go through your land. the land, neither shall the sword cause evil beasts to cease out of shall make you afraid; and I will and ye shall lie down, and none And I will give peace in the land,

the sword. and they shall fall before you by And ye shall chase your enemies,

you by the sword. your enemies shall fall before shall chase ten thousand; and 8 hundred, and a hundred of you And five of you shall chase a

My covenant with you. multiply you; and will establish 9 and make you fruitful, and And I will have respect unto you,

old from before the new. kept, and ye shall bring forth the And ye shall eat old store long

not abhor you. among you, and My soul shall And I will set My tabernacle

(י) לפניכם לחרב. מיש נמרג רעסו (שם): בארצכם. אין לריך לומר שלא יבאו למלחמה, אלא אפילו לעבור דרך ארלכס ממדינה למדינה (מ"כ פרק ב, ג): ונסמי שלוס בארץ, מכאן שהשלוס שקול כנגד הכל, וכן הוא אומר עושה שלוס ובורא את הכל: 👚 והרב לא העבר (6) ונחחי שלום. שמא מאמרו הרי מאכל והרי משמה, אם אין שלום אין כלום, מלמוד לומר אחר כל ואת

איביכם וגוי. שיסיו נופלין לפניכס, שלה כדרך ההרך: לריך לומר וכוי. ודו"ק) אלא אינו דומה מועמין העושין המהשין אם המורה, למרובים העושין את המורה (שם): 👚 וגפלו וכי כך סוא החשבון, ופירוש בי, רבבה מספר מרובה, על שם ריבוי, וזה הפירוש שולל רש"י. באומרו והלא לא היה הגחון המופלג מוהר"ר משה חריף נר"ו, שמלח רבבה סובל ב' פירושים, פירוש ה' עשרח הלפיס, ועל וס מקשה רש"י רש"י בפרשת בראשית, לה סיס לריך לסתחיל, ומס מעס פתח, שגס כן כפל ועיין שס בישובס, וכאן נרהס לפרש למורי כפל ואריכוח וכי כך הוא החשבון והלא לא היה לריך לומר, וכמו כן מדקדקים כל גדולי המפרשים וחשוביהם בלשון כך סוא סחשבון, וסלא לא סים לכיך לומר אלא ומאס מכס שני אלפיס יכדופו, (יש מדקדקים בלשון רש"י שסוא כמו (8) ורדפו מכם. מן סמלשים שבנס, ולה מן סגנורים שבנס (שס ד): חמשה מאה ומאה מכם רבבה. וכי

שנְּשְׁתֵּר וְבְּרָמִי שְׁמַ בִּיִּמ יִשְׁבְּמֵּל וְמָׁם בִּיִמ יְמִידָּטְ בְּרִים מַדְשָׁה, (ירמיים לֹח, לֹח בַבְּרִים וגוי (מ"ב שם): והקינותי את בריתי אתכם. ברים מדשה, לא כברית הראשונה שהפקתם אותה, אלא ברית מדשה שלא מופר, במ"ר (פרק ב, ס): והפריחי אחכם. בפריס ורביס (שס ס): והרביחי אחכם. בקומס וקופס (שס): (9) ופניחי אליכם. אפנה מכל עסקי לשלם שכרכם. משל למה הדצר דומה, למלך ששכר פועלים וכוי, כדאימא

ישן, ולריכים אמם לפנות האולרות למקום אתר, לתת התדש לתוכן: מעל אשמקד (עס פרק ג, א צ"ב לא:): - וישן מפני חדש חוציאו. עיסיו סגרנות מלאות מדע וסאולרות מלאות (01) ואכלחם ישן נושן. הפירום יהיו משחמרין ומוזים להחיישן, שיהה ישן הנושן של שלש שנים יפה להרול

८, ८,५०: לْݣُو رَّهْرِيْدُو لْهَلَالِ لَالْمُنْدُ لِهُلَادِ لَهُلَادِ لَهُلَادِ لَهُلَادِ لَهُلَادِ لَهُلَادًا ئىنىتۆخىر خىيخچە ئىزىنى ئېمد.

קהון קדמי לעם:

My people. 12 will be your God, and ye shall be And I will walk among you, and

אָטַבֶּם לַוְמָמִלְּיִנִי: (פּ) נְאָּשְׁבֶּרִ מְהָּנִי מְלְּבֶׁהְ נִאִנִלְנִי וְנִבְּרִיתִ יָנְיִכְוּן בְּּחֵירִוּהָאִי: מאַרְוֹם מִנְוֹנִי לְנֵים מֹלְצִים מִלְּמִנִינִ מ"כ במול הוצאתי

וֹטַבּוֹנִים נִיר עַּמְמִיָּא מִנָּכוּוְ הוצאתי אַהְבֶּם אַשֶּׁר אַנָא יִי אֵלְהַכִּוֹן הַאַפּיקִית הוצאתי אָהְבֶּם אַשֶּׁר אַנָא יִי אֵלְהַכוֹן הַאַפּיקִית

and made you go upright. broken the bars of your yoke, be their bondmen; and I have land of Egypt, that ye should not brought you forth out of the I am the Lord your God, who

But if ye will not hearken unto

لِيُحْدِد:

الكلاما: אָט בְּלְ_הַמְּגִּוְט וְלְאִינַהְבָּרוּוְ יָט בָּלְ פַּמִּוּדִּיָּא יי אָם לָאִ טַּמְּמָׁמֹּנִי 'לָיִ וֹלָאִ וֹאִם לָאִ טַׁפֿבּׁלְוּוּ לְמִּימָׁנִי

all My commandments, but ordinances, so that ye will not do 15 and if your soul abhor Mine and if ye shall reject My statutes,

break My covenant;

commandments;

Me, and will not do all these

לְעַפּׁרְבֶּם אָתַ לְאָּמִּהְנִינִיכִוּן זִּינַ לִּנְמִּי: מֹאַוָעָּג עַשְּׁיוּר אָח־בֶּלְ־ דְּלָא לְמָעֶבָר יָח בָּלְ פִּפּוֹדַי אַ אָעַ מִאָּפֹּמֹּג טִינֹּמֹּבְ וַפֹּאָבֹים צִּינִג טַבְעוֹע וֹפֹאָבוּן בַּצִיב لْهُمَا خُنَاظِيْرٌ، يَنْظُمُونِ لَهُمَا لَهُمَا خُكَانُمْ، يَظْمِيدًا لَهُمَا يُنْ

- כדי להחליק מעליו מכח חך או חנים שלא יקוב העור: הבלוע בדבר, כמו פי שַׁס נְגַעַל מְגַן גַּבּוֹרָיס (שמוחֿל־ב חֿ, כח), לחֿ קבל המשיחה, שמושחין מגן של עור בְּהֵלֶב מבושל (11) ונחחי משכני. זס נית סמקדש: ולא חגעל נפשי. אין רותי קלס נכס. כל געילס לשון פליעת דבר
- מלמוד לומר והייםי לכם לאלהים: (SI) והחהלכתי בחוככם. אמייל שמכס בגן עדן כאחד מכס, ולא מסיו מודעועיס ממני, יכול לא מיראו ממני,
- סקשר, כמו שַשְׁס לְּךְּ מוֹמֵבוֹת וּמֹעוֹת (ירמיס כו, צ), קביליי"ה בלע"ו: קומטיות. בקומס וקופס: ועשימי לכס נסיס גדוליס: 👚 נושח. - כמין ימד בשני ראשי העול המעכביס המוסרה שלא מלא מראש השור וימיר (13) אני ה׳ אלהיכם. כדלי לני שמלמינו בי שלני יכול לעשות כל ללב, שהרי הוללתי לתכם מלרך מלרים,
- חששו. משלא מלמדו, לא מעשו, סרי שמי עבירות (מ"כ פרשמא ב, ג): למרוד בו, וכן באנשי סדוס בְשִיס וְמַשֶּׁמִיס לַס' מִאֹד (שס יג, יג), מכיריס את רבונס ומתכווניס למרוד בו: 👚 ולא אין לי אלא זה המכיר אם רבונו ומסכוין למרוד בו, וכן בנמרוד גַּבֹר צַיִּד לְפָּנֵי ה' (בראשים י, ע), שמכירו ומסכוין מעשו וגוי סרי קיוס מלום אמור, סא מס אני מקייס ואס לא משמעו לי, לסיות עמליס בחורס. ומס מלמוד לומר לי, (14) ואם לא תשמעו לי. לסיום עמלים במורס, ולדעם מדרש חכמים. יכול לקיום המלום, כשהוא אומר ולא
- במיקר: ואלו הן, לא למד, ולא עשה, מואם באחרים העושים, שווא את החבמים, מונע את האחרים, כופר במנות, כופר להפרכם את בריתי. כופר געיקר. סרי שגע ענירות, סרלשונס גוררת סשנים, וכן עד סשניעית, ששוח. מונע אם אסרים מעשום: - אח כל מצוחי. כופר שלא לוימים, לכך נאמר אם כל מלומי, ולא נאמר אם כל (21) ואם בחקתי המאסו. מואם נאמריס סעומיס: משפטי הגעל ופשכם. שווא סמכמיס: לבלתי

וֹאַכֹּבְעוּ אָנִבוּכֶּם: זַבְּאָ װַבַאַמָּם לָבִיל זַבְּצְּבָם נאָנ_וַלַבַּוֹנ ËĽĊĽ אַן־אַנִי אָעֵשָה־נַאָּת לַכָּם

نتفقه نقبا_بيك فنده: אוֹבוכוֹם וֹבֹונוּ בֹכֹם מֵּנֹאִנכָּם أثنية، خَبْر خَجُه لَنَاهُنَّه كِخَتْرَ

עַל_חַמּאָתַיכֶם: נוספטי לופרה אַטַבָּם מֶּבַת לַמִּימָרִי וּאָם הַּג אָבָנו לָאַ שֹׁהַּמֹּמֹת בָ'. וֹאָם הַּג אָבָון לָא שַׁפֿבּׁנִוּן

> בֿגֿבׁ, בַבֿבֿיכוּן: מונון ומפטן נפש וטוו MÜĞÜX LƏLLÜX QLMCL נאַסמר מַלִיכוּן בּיהוּלְטָּא אַף אַנָא אַעַבִיר דָא לְכוֹן

<u>.</u>יטכנן: النخلكانا لإذرك ĒĢĆ. FÇÇICİ نغقيا بيئن خحيا نضفخدنا

יַהְכוֹן שָׁבַע עַל חוֹביכוֹן: ואוסיף למרדי

> enemies shall eat it. sow your seed in vain, for your the soul to languish; and ye shall shall make the eyes to fail, and consumption and fever, that appoint terror over you, even Iliw I :uoy otan sidt ob lliw osls I

ye shall flee when none pursueth hate you shall rule over you; and before your enemies; they that you, and ye shall be smitten And I will set My face against

more for your sins. will chastise you seven times 18 things hearken unto Me, then I And if ye will not yet for these

וזרעחם לריק. מזכעו ולא מלממ, ואס מלממ, ואכלוסו אויציכס: וסוף שלא ירפא, וידאבו הנפשוח של משפחחו במוחו. כל חאוה שאינה באה וחוחלת ממושכה, קרויה כליון עינים: . אַב קַדְּמָס בְּמַפִּי (דבריס לב, כב): - מבלוח עינים ומדיבח נפש. - סעיניס צופוח וכלוח לראוח שֶׁיֵקל וְיֵרְפַא דומס לנפוח שסוקלס נפיחחו ומראים פניו ועופס: קדחח. חולי שמקדים אם סגוף ומחממו ומצעירו, כמו פִי (16) והפקדהי עליכם. ולוימי עליכס: שהפה. מולי שמשמף את הבשר, אנפולי"ש בלע"ו, (געשוואלען)

ג,ג.מ"כ שס): ונסחם. מפני לימס: ואין רודף אחכם. מבלי כמ: וצכס סס מחפשים אחר המטמוניות שלכס, וכן הוא אומר וַאֲשֶׁר אָבֶלוּ שְׁאֵר עַמִּי וְעוֹבֶס מִעֲלֵיהֶס הִפְּשִׁימוּ וגוי (מיכה וֹהַמְלְּלוּ וּבְּיִר, קונס וניו, (שופמיס ו, ג), וַיַּמַלי שַלַיקס וַיַּשְׁמִיסוּ פָׁח יְבִיל קַבֶּל (שס ד), חול של בשעה שחעיד עליכס מכס העולם עובדי אלילים עומדים על ישראל אינם מבקשים אלא מה שבגלוי, שנאמר וָהֶיֶה אָם זְרַע יִשְׁרֶאֵל וְעָלֶה מִדְיָן אמכס מבחון (ח"כ פרק ד, ס): ורדו בכם שנאיכם. שאיני מעמיד שונאים אלא מכס ובכס, שבשעה שאומות ועופק אני עמכס לרעס: - ונגפחם לפני איביכם. שיסא המות הורג אחכם מבפניס, ובעלי דְבָבֵיכוֹן מקיפין כמו שנאמר בעובה ופנימי אליכס, כך נאמר ברעה ונחחי פני. משלו משל למלך שאמר לעבדיו פונה אני מכל עסקי בסס ומגדלן, וסמטא בא ומכלה אומס, שנאמר אַשֶׁר מַפַּּחָּמִּי וְרָבִּימִי אֹיָבִי כִּנָּס (אֿיכה ב, כב): ממיס ברעב שלא לקטו מבואס אשמקד. ד"א וורעמס לריק ורעכס, כנגד סבניס וסבנום סכמוב מדבר, שאמס עמל כילד, וורעה שנה ראשונה, ואינה מלמחם, שנה שניה מלמחח ואויבים באים ומולאים חבואה לימי המלור, ושבפנים וזרעחם לריק זרעכם. זורעסולינסמלמחם,ומעחס מס אויציכס צליס ואוכליס,ומס מ"לוַאכלוסו אויציכס, סא מלמוד לומר מכלום עיניס, או סוא אינו פבור בעלמו שימיס אבל אחריס פבוריס שימיס, מלמוד לומר ומדיבום נפש: ופֿינו מקדים, פלמוד לומר ופֿס הקדסם, מלמד שהופֿ מקדים, פֿו עסיס שהופֿ מקדים ופבור הופֿ בעלמו שיהיה, שסיא חולה ומוטל במטה אבל בשרו שמור עליו, חלמוד לומר שחפח, שהוא נשחף, או עחים שהוא נשחף אבל נוח בהלה. מכס סמנסלם אם סנריום, ואיוו, וו מכם מופן: אח השחפה. יש לך אדם (פסוק מא): - והפקדחי עליכם. שיהיו המכוח פוקדות אחכם מזו לזו, עד שהראשונה פקודה אללכם, אביא בכס. אגדת מ"כ מפרשס זו (פרק ד): - אף אני אעשה זאה. איני מדבר אלא באף, וכן אַף אַנִי אַלֶּךְ עִמָּס בְּּמֶרִי (TI) ונחחי פני. פולי שלי, פונה לוי מכל עקקי להרע לכם: ורדו בכם שנאיכם. למשמעו, ישלמו

פורעניום על ז' סעבירום האמורום למעלה (מ"כ פרק ה, א): (19) ואם עד אלה. ואס בעוד אלה לא השמעו: ויספהי. עוד יסורין אחרים: שבע על השאחיכם. שבע

נֹאֶנוַ אַבְאַבְאַבְי

הסינא כנהשא מלמעבר ממבא וֹאַבְמֹא בּהָחוֹתוּכוֹן שַּׁלִיפִּין כְּבַרוֹלָא מִלְאַחָתָא וְאָטוֹ גוֹ אַנֹּאָשׁ עוֹ וְעִשְׁאָוֹ נאטבר זמ ואר מואפכון

brass. heaven as iron, and your earth as 19 your power; and I will make your And I will break the pride of

הְאָבֶא לְאֵ יִתֵּוֹ פַּבְיִינִי: שׁשׁל אַבְּאַכִּםְ אָשַ וְבִּיּלְשִׁ וֹהָאֹ שִׁעִּוֹ אָבַאָּכִּוּוֹ וֹט הַּלְלְטַּשִּ וֹעָם לְנִגְעַ כִּעַבְּיָם וֹלַאָּ וּיִסִּוּבּ לְנִגִּעָנִי עִילְכִוּוֹ וֹלָאִ

لْمُنْكِلَا لَاكَٰكُمْ كُمْ نَقَالًا هُقَالًا:

the trees of the land yield their yield her produce, neither shall in vain; for your land shall not And your strength shall be spent

בְּחַמַאָנוֹלֶם: וּנְסְפְּׁעֵּרְ עַּבְּרִי שָּׁבְּעִ שְּׁבְּעִ שְּׁבְּעִ מְּבְּעִ מְּבְּעִ 八百八百

מַטַא מֻבַע כִּחוֹבֵיכוֹן: לְּי וֹלָא שִׁיבוּוֹ לְפַבּׁלָא לָמִימָּבׁיִ לָבׁוּ וֹאָם טַבַּכוּן לַבַּמִּוּ בַּלַמָּוּ

your sins. plagues upon you according to will bring seven times more 21 and will not hearken unto Me; I And if ye walk contrary unto Me,

And I will send the beast of the

ئەلگەرگە: ニュロスス・ロー عد لَاهِٰكُلِ نفجي אָרַ־חַיָּּת ĊĊ̈́ם

וֹלֹתְּלְמִי וֹנֹגֹּבֹוֹ אָנְבַטִּטִׁכַנוֹ: אַט_בּׁבְבַּבְּבְבַבְּבַבְּבַב זִטְ בַּבְּגַבַבוּן וְטַּוֹּבָּב זָטַבוּן וטטכיל يبرحنا נאָשׁכַּח בְּכוֹן יָת חַיַּת בְּרָא

become desolate. number; and your ways shall your cattle, and make you few in you of your children, and destroy field among you, which shall rob

בַּלַמָּגנ: נְעַבְבְעָם הַמֶּוּ בֶּעָרִי: נאָם בֹאָבֶּו לְאַ טֹנֹסֹנוּ לִי, נֹאָם בֹאַבֶּוּ לְאַ טֹטַנֹרַנְוֹ

but will walk contrary unto Me; will not be corrected unto Me, And if in spite of these things ye

- וסמרן מסא מויעס כדרך שסנמשת מויעס, וסיא מאבדת פירותים: סברול מויע, וסיא משמרת פירומיס, אבל כאן סשמיס לא יסיו מויעין כדרך שאין סברול מויע, ויסא חורב בעולס, על כחשף נחשם וגוי (דברים כח, כג), שיסיו השמים מויעין כדרך שהוחשם מויעה, והחרך חינים מויעה כדרך שחין כא): ונחתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה. זו קשה משל משה ששה פוא אומר וְהְיוּ שְׁמֶיךְ חֲשֶׁר (19) ושברחי אח גאון עוכם. זס בית סמקדש, וכן סוא אומר סנני מחלל את מקדשי גאון עוזכס (יחוקאל כד,
- משן ואפרי: לא יהן פריו. כשסוא מפרה מִשְׁיר פירומיו, סרי שמי קללומ, ויש או שבע פורעניומ: הארץ. אפילו מן סארך יסא לקוי, שלא ימניע פירומיו בשעת סמנעס (שס): - לא יהן. משמש למעלס ולמעס, של וס קסות (מ"כ שס ד): ולא חחן ארצכם אח יבולה. אף מס שאתס מוציל לס נשעת סורע (שס): ועץ שדפון ומלקס אומו אין בכך כלוס, אבל אדס שעמל ומרש וזרע ונכש וכסח ועדר ובא שדפון ומלקס אומו, הרי שניו (02) וחם לריק כחכם. הרי אדם שלא עמל שלא חרש שלא ורע שלא נכש שלא כפח שלא עדר ובשעת הקליר בא
- ממת זוחלי עפר, ושכלה, והכריתה, והמעימה, ונשמו: אחכם. מבפניס: - וגשמו דרכיכם. שביליס גדוליס ושביליס קטניס, סרי שבע פורעניוס, שן בסמס, ושן מיס, וממימ, עכוד נושך וממימ: ושכלה אחכם. אלו קקמניס: והכריחה את בהמחכם. מנמון: והמעיטה שַׁס מַמַמ וֹמַגֵּי שְּפֶר (שׁס), מס אַלו נושכין וממימין, אף אלו נושכין וממימין כבר היו שניס בארך ישראל, חמור נושך מנין, מלמוד לומר וָשֶׁן בְּבֵמֹם אֲשַׁלַּם בַּ (דבריס לב, כד), סרי שמיס, ומנין שמסא ממימס בנשיכמס, מלמוד לומר (22) והשלחתי. לשון גירוי: ושכלה אחבם. אין לי אלא מיס משכלת שדרכס ברך, בסמס שאין דרכס ברך קושי, שמקשים לבס להמנע מהמקרב אלי: -- שבע כחשאחיכם. שבע פורעניות אחרים במספר שבע כחמאחיכה: פירש לשון מנישה, וכן הֹקַר בַנְּלָּךְ (משלי כה, יו), וכן יָקַר רוַת (משלי יו, כו), וקרוצ לשון וה למהגומו של הונקלום, לשון (IS) ואם הלכו עמי קרי. רצומינו למרו ערלי, במקרה, שלינו אלל לפרקים, כן מלכו ערלי במלום. ומנסס

עַל־חַמאָתֵיכֶם: וְעִיבְּוּעֵּוּ אֵעְבְׁבִּי נִּםְ-אָנִוּ הֻבֹּמּ נָאַלְבֵּוּ נִעָּכִוּן אַבּ אֵנָא הָבֹמ لْلْكِرْجُكُ، هَلَّهُ مَقَوْهَ خُكُلَادٍ لِهُنُكُ هَلَّهُ مَقَدِياً خُكِمُهُ،

בְּנַוֹכְכָם וֹנִטַּטִּם בְּוֹרַ-אִנוֹרֵ: אָבְ מָּנִיפָט וְמִבְּטִׁטִּי בַבָּנִ מַּבְ ر ز למע לפֿם בֿנִיט וֹנֹאֶסַפֿטָם

ប់ណុំដីជម (០) בְּתַּנְיִר אֶּטְׁד וְהֵאָיבוּ לַחָמְכֶם לַחְמְּכוּן י ַּ וֹאֹפַוּ מֹמֹת לֹמִת בַעַוֹמֹלֵכִם מִנכַלָא וֹנופָּגוֹ הַמָּר לָמִוֹן בְּשָׁבְרֵי לְכָּם מַמֵּה־לֶּחָם בְּדָאָהָבַּר לְכוּן

נְיבַלְכְישׁ, מִּפְּכֶם בּיבַמִּע פֿר, נֹאָנַר מִפָּׁכִוּן בּיַפְוּך בָּיַבּ נְעַלְכְשָׁם מִּמֶּג בַּצְעָרֵי:

בנהיקם האקלו: ق تَجْدَدُنُهُ خَمْد خُتَرَكُم يَخَمُد أَنْدُدِيا خُمَد خُتَرَبا يَخْمَد

על־חַמאָתִיבֶם:

: ۩ػڶڰ لأكانك،ݣ۵ os וְבִילְבִעֹי, אָטַ עַמְּנִינְם וֹלִנִעֹי, אָת־בָּלְתַיכֶם

על הוביכון:

خظدت،حبا פובהוולא הב בהלבטון בשבלא וושפבתו מוכן הַלִּיכוּן דְּקִמְלִין

نتنخينا نجٰא שֹמִּבֹּמִנוֹ: לא ונטיבון לַהְמִיקׁלָא QUIT

בַּבַמְיוּ: למימני יהקכין שבמי בּ וֹאָם בּּוֹאַט לְאַ שֹׁמִּמֹמֹנּ לְיִּ נֹאָם בּּבָא לְאַ שַׁפַּבּׁלְנִּוֹ

על חוביכון: וּיפּרְתֵּי אָנְיבֶע אַנְּי אָנִי אָבָע וֹאָרָדֵי יִנְיכִוּן אַנְּ אָנָא אָבַע

בְּנְהְכֵין הֵיכְלִין:

ויבהיק מימרי יהכון: פּֿגנוכון על פַּגוּר שַעַנוּקכון נת הנפנפיכון וָאָמֵין נָת וֹאָהָוּגִּו וֹט בֹּמִטַׁכִוּן וֹאַלַבָּוּגוֹ

> even I, seven times for your sins. unto you; and I will smite you, then will I also walk contrary

of the enemy. shall be delivered into the hand the pestilence among you; and ye within your cities; and I will send ye shall be gathered together vengeance of the covenant; and you, that shall execute the noqu brows a gaird lliw I baA

be satisfied. weight; and ye shall eat, and not deliver your bread again by in one oven, and they shall ten women shall bake your bread When I break your staff of bread,

contrary unto Me; hearken unto Me, but walk And if ye will not for all this

chastise you seven times for your you in fury; and I also will then I will walk contrary unto

daughters shall ye eat. sons, and the flesh of your And ye shall eat the flesh of your

abhor you. your idols; and My soul shall carcasses upon the carcasses of sun-pillars, and cast your places, and cut down your And I will destroy your high

(23) לא תוסרו לי. לשוב הלי:

מלינים אם המם בירושלים, וכשהם מוליאים את המת לקברו נתנים ביד אויב: הערים מפני המצור: - ושלחתי דבר בחוככם. וע"י הַצְּבֶּר, ונמתם ביד החויבים הצרים עליכה, לפי שאין נקמת בריתי אשר עברתם. כל הבאת תרב שבמקרא, היא מלחמת חיילות אויבים: ונאספחם. מן החוץ אל מוך (32) נקם ברית. ויש נקס שמינו בברים, כדרך שמר נקמום, וזסו סמוי עיניו של לדקיסו. דבר ממר נקס ברים,

לחס, חוסר עליס, פח נפולה, מארה במעים. ונחחם אינה מן המנין שהיא החרב: ואכלחם ולא תשבעו. זה מהרה בתוך המעים בלחם. הרי ז' פורעניות, הרב, מנור, דבר, שבר מעה במשקל. שמסא סמבואס נרקבת ונעשית פת נפולס ומשמברת בתנור, וסן יושבות ושוקלות את סשברים לחלקס מפעד אורל, וסס מלי רענ: ואפו עשר נשים לחמכם בחנור אחד. ממופר עליס: והשיבו לחמכם (26) ממה לחם. לשון משען, כמו מַשֵּׁס עוֹ (ירמיס מה, יו): בשברי לבם משה לחם. אשניר לכס כל

אָבְיִהַ בְּבֵיִהַ נִיהְהַבֶּם: נְבַׁאָפּוָעַר אָרַ מִלְּדְּשִׁיכֶּם וְלָאָ אָנוַ מְבוֹלְנוֹ עַבְּנוֹ עַבְּנוֹ אָנוֹ בְּנוֹ עַ

文化はい

הַיּשְׁבֶּים בֶּה:

וֹמֹבוכֹם וֹבוֹוּ בוֹבַלֹּבי: ÄĹŔĈロ ÄÜĽ,Ĉ□

שַבְּתַמֶּיהַ: מּשְׁבָּת הַאְּבֶּץ וְהַרְצָּת אָתַ יְּהַשְׁמִּשְׁהָא: נאַטָּם בֹּאָבֶּוֹ אַנְבַּנְכִּים אָנִ נְאָטֵנִו בַּאָנָה בַּהֹלָ, בַּבָּבִּנְכִוּן שְבְּתֹהֶיהְ בַּלְ יְמֵי הְשַּׁמְּה שִׁמְשַהְאַ כֹּלְ יוֹמִיןְ דִּצְּדִּיאַת مَرِخُ ل بَغُرِهُ

בשבהבהב עליה:

בנישהרו: בובענא וֹאָבּבׁי יָם מַלְּבְּׁהָּיִכּוְן וֹלָא וֹאִשֹּׁגוֹ זֹנו עַבוּוּכוּן חַבְּבָּא

ביקביו בה: אִנְבִּילְם נִיצְּבִּוֹן הֹּלְנִי בֹּהֹלָ, גַבְבִינִוּן אָנוַ בַּוֹאַבוֹ אַנְאַ נִאָּגִּבּי, אָנָאַ נו אַבעא

idlicul idiil dlės: שְׁמְלֵיה בְּחַרְבָּא יְחָהִי צְּרַעְּכִיוֹ צְּרִיְא בְוֹנֵב וֹאַנֹנו, בַּטִבוּכוּן בַּלַמָּלִוּן בֿנוְיִם וֹנִטְׁכוּן אַבֹּבַר בּינִי מַמְמִיֹא

לכון שַהְמִים אַבֹּגֹא וֹטִבְּגִי אָטַ פֿכּון שֹבְתֹּ אַבְּתֹא זֹט

your sweet odours. To thouse shell the savour of sanctuaries unto desolation, and waste, and will bring your And I will make your cities a

astonished at it. that dwell therein shall be desolation; and your enemies omi basi əhi gaird lliw I baA

cities shall be a waste. shall be a desolation, and your sword after you; and your land sa nations, and I will draw out the And you will I scatter among the

sabbaths. the land rest, and repay her enemies' land; even then shall desolate, and ye are in your sabbaths, as long as it lieth

Then shall the land be paid her

had not in your sabbaths, when 35 have rest; even the rest which it

Ilsale it sielosab drail it sa gnol eA

ye dwelt upon it.

ונקעת ונופל עליס: וגעלה נפשי אחכם. זה קילוק שכינה (ת"כ פרק ו, ד): בממס קרויין ממניס: – ונחחי אח פגריכם. קפומי רעב סיו, ומוליליס ירלמס ממיקס ומנשקיס לומס, וכרמו (30) במחיכם. מגדַליס וּבָרָנִיוֹם: חמניכם. מין ענודת הליליס שמעמידין על הגגות, ועל שם שמעמידין

בר הוותון יהבין עלה:

אַשֶּׁר לְאִ־שְּׁבְּתְּהְ בְּשִׁבְּתְהַיבֶם יִּהְ דְּלְאִ שְׁמִּשִּׁה בִּשְׁמִשִּׁיכִוּן

בְּלְ־יְמֵי הְשַׁמֶּה תִּשְׁבָּה אֲת בְּל יוֹמִין דִּצְּדִּיצִּה תַּשְׁמֵים

- מרבן ערים, שממון מקדש מן סגדודיום, ולא ארים קרבנות, סרי שבע: ידי השמדת הבירניות יפלו החמנים שבראשי הגגות ויכרמו, ונחתי את פגריכם וגו' הרי שלש, פלוק שכינה ארבע, שם. סרי שבע פורעניום, אֿכילם בשר בניס ובנוח, וסשמדם במוח סרי שחיס, כריחח חמניס אֿין כאן פורענוח אֿלא על אמרכים, סא מה אני מקיים והשימומי את מקדשיכם מן <u>ה</u>גדידיות, שייכות של ישכאל שהיו מתקדשות ונועדות לבא מקיים מרבה, מעובר ושב: -- והשימותי את מקדשיכם. יכול מן הקרבנות, כשהול לומר ולל לריח הרי קרבנות (וצ) ונחחי את עריכם חרבה. יכול מלדס, כשסול לומר וסשימומי לני לם סלרן, סרי לדס למור, סל מס לני
- מיושבים: (28) והשמחי אני אח הארץ. זו מדס מונס לישראל שלא ימלאו סאויניס נחח רוח נארלס, שחסא שוממס
- שאדס גולה מבימו ומכרמו ומעירו קופו למזור כאילו אין כרמו ובימו מרביס, כך שנויה במ"כ (פרק ז, א): והיחה ארצכם שממה. שלא ממסרו לשוג למוכס, וממוך כך עריכס יסיו מרגס, נראות לכס מרגות, שנשעה הסרב מסרוקן סירן. ומדרשו סרב הישממס אסריכה אינה סוורם מהר, כאדה שמריק אם המים ואין סופן לסוור: וישראל נורו כבמורס, כאדס סוורס שעוריס בנפס ואין אחת מסן דבוקס בחבירחס: והדיקחי. כששולף (33) ואחכם אזרח בגוים. זו מדס קשס, שנשעס שנני מדינס גוליס למקוס אחד רואיס זס אם זס ומתנחמין,
- (48) אין חרצה. מפיים למ כעם המקוס, שכעם על שמעומיה: והרצה. למלך למ שנמומיה:
- סֶׁם שֶׁבֶּׁם וְאַבְּבָּׁשָּׁ מְלְ צְדְּךְּ בַּיְמֶנִי אֲנִים מַּבְּבָּשִׁים יוֹס וְנָשְׁאָם טֶּה אָוֹן בֵּים יְסִירָבָ (שס ו), ונבוחס זו נאמרס ליחוקאל בשנס ששרם סשבמים עד מרבות ירושלים, סוא שנאמר בימוקאל וַפַּּמָס שָׁבַּב עַל לָדֶּךְ סַשָּׁמֶאלָי וגוי (ימוקאל ד, ד), וְכָלָימָ שלש מאות ותשעים סיו שני עונם משנכנתו לארך עד שגלו עשרת השבעים, ובני יהודה הכעיתו לפניו מ' שנה משגלו בבל סן סיו כנגד ע' שנות סשממס ויובל שסיו בשנים שסכעיפו ישראל בארלם לפני סמקוס ארבע מאות ושלשים שנס. (פצ) כל ימי השמה. לשון פְּעָשׁוֹת, ומ"ס דגש במקוס כפל שממס: אה אשר לא שבחה. שבעיס שנס של גלות

וְנְפְּלְי וְאָנוֹ בְּלְבִים בְּאָבְאָנִי אָנְבֵּינֵם וְרָדֵב אָנִיִם לִּיִּלְ הַנְבְינִם בְּלְבִּלְם בְּאָבָאָנִי וְנִינִּשְׁאָנִי וְנִינִּשְׁאָנִי

לְבֶם ְשִׁלֵּנִי אָנְתֵּבְלְּפֵתְּ בְּבֶׁם ְשִׁלֵּנִי אָנְתִּבְּלִּ לְבָם ְשִׁלֵּנִי אָנִתְבִּיבִּ

אָטַבְּם אָבֵּא אָנִבּנכֵם: * נאַבֹּגַטַם בּנּנְנִם נֹאַכַּלָנַ

אָבְטִּׁם אִטַּׁם ומֵּלוּ: באַבְאָט אָנִבוכִים נִאָּנַ בּאָנִיָּט נְטִּהָּאָאַנִּיִם בַּכֵּם נִמָּלוּ בַּאָנִיָם

בְּבֵּינְה אָמַבְאָהָב וֹאָב אָּמָּב בִּילְכִּי הִּמָּי בְּי וְאֵּב אָמָב בְּמָהֵלְם אָמֶּב מָהֵלְי וֹטִינְיִנְיִּה בִּמָהֵלְם אָמֶּב מָהֵלִי וֹטִינִינְיִּנִי אָטִבהְוֹלִם וֹאָטִב הֹנִּוֹ

> בְּרֵבְינְם: בְּחַבְבָּא וְיִפְּלְנְּוּ וְלְנִית מְתְּבְׁא וְיִפְּלְנִוּ וְלְהַבְּ מִלְהָבִא בְּתְבָּנִוּ וְיִבְּנִהְ בְּתְּנְאִינִוּן וְיִבְּרִנִּוּ בְּאַבְעִּנִוּ בְּבְּבְּבִינִוּ בְּאַבְעִּנִי בְּבְיִנְוּ בְּאַבְעָּנִוּ בְּבִינְתִּיִּ

בְּבְּנִיכְנוּ לְכִּנִוּ מְּלִנִי בְּלָא שְׁנֵי מְן בְּנִים בְּלֵמִי נְלָא שְׁנֵי מְן בְּנִים בְּלָמִי בְּנִיבְבָּא נְיִמַּלְלְנִוּ נְּבָּרִ בְּאָנִינִי כָּדִ

וֹטְׁכִוּן אֲבֵת בֹּהְּלָ, בַּבְּבִּיכִוּן: נְאַבְּלָע נִינִיבְּעוּן בֵּינִי תַּמְׁמִּוֹּא יִטִּנִּפִּוּ

בְּיִדְיהוֹן יִהְמְּסִוּן אֲבְהָתְּיִהוֹן בְּעִּרְ בְּתִּבִּיהוֹן בְּעִּרְ הְתְּבְיִהוֹן בְּעִּרְ הְדִישְׁתְּבִּין בְּעִרְּיִלְ הְדִישְׁתְּבְּיִלְ

הובי אַבְהָהָהוֹן בְּשִׁקְּרְהֹּוֹ הובי אַבְהָהָהוֹן בְּשִׁקְרְהֹוֹ דְשַׁקְרוּ בְּמִימָרִי וְאַרְ דְהַלְּיכוּ קֵדְעֵי בְּקִשְׁיוּ:

And as for them that are left of you, I will send a faintness into their heart in the lands of their enemies, and the sound of a driven leaf shall chase them; and

enemies; and the sound of a driven leaf shall chase them; and they shall flee, as one fleeth from the sword; and they shall fall when none pursueth.

And they shall stumble one upon another, as it were before the sword, when none pursueth; and ye shall have no power to stand before your enemies.

And ye shall perish among the nations, and the land of your enemies shall eat you up.

And they that are left of you shall pine away in their iniquity in your enemies' lands, and also in the iniquities of their fathers shall they pine away with them.

And they shall confess their iniquity of their tachers, in their treachery which they committed against Me, and also that they have walked contrary unto Me.

החתישים לגלות המלך יהויכין, ועוד עשו שש שנים עד גלות לדקיהו, הרי חרבעים ושש. וחם תחתר שנות תנשה המשים וחמש היו, מנשה עשה משוצה שלשים ושלש שנה, וכל שנות רשעו עשרים ושחים, כמו שחמרו צהגדת חלק (סנהדרין קג.), ושל המון שמים, והחת עשרה ליהויקים, וכנגדן ללדקיהו. לה וחשוצ להרצע מהות ושלשים ושש שנה שמימין ויוצלות שצהם, והם שש עשרה למחה י"ד שמימין וצ' יוצלות הרי להרצע מהות שנה ששים והרצע, לשלשים ושש שנה חמש שמימות, הרי שצעים חשר החת, ועוד שנה ימירה שנכנסה בשמטה המשלמת לשצעים. (נ"ה והותר יוצל שגלו שלה נגמר צעונם נחשצ להם) ועליהם נגזר שצעים שנה שלמים, וכן הוה הומ המדלמה לדצרי הימים עד רֶלְמָּהָּ

(86) והבאחי מרך. פמד וכך לפג מ"ס של מכך ימוד נופל סול, כמו מ"ס של מועד ושל מוקש: ונסו מנסח חרב. כלילו כודפים סוכגים לומס: עלה גדף. שסכומ דומפו ומכסו על עלם למר ומקשקש ומוליה קול, וכן מכגומו קל עַרְפָּל דְשַׁקִיף, לשון מצמס, שְׁדִּוּפֹת מֵּדְיִס (בכלשים מל, ו), שְׁקִיפָּן קִדּוּס, לשון משקוף, מקוס מצממ הרלמ וכן מכגומו של מבורס (שמומ כל, כס), שַשְׁקּוֹפֵי:

(כε) וכשלו איש באחיו. כשיכלו לנים יכשלו וס בוס, כי יבסלו לכוץ: ⊂מפני חרב. כחילו בורחים מלפני סירגים, שיסח בלבבס פחד וכל שעס קבוריס שחדס רודפס. ומדרשו (ח"כ פרק ז, ס), וכשלו חיש בחחיו, וס נכשל בעונו של וס, שכל ישרחל ערביץ וס לוס (שבועות למ.):

(88) ואבדתם בגוים. כשמסיו פווריס מסיו אנודיס וס מוס: ואכלה אחכם. אלו סממיס צגולס:

(98) בעונה אבוחם אחם. כשעונים מבוס ממס כשמומויס מעשס מבומיסס ביריסס (שס פרק מ, ב מנסדרין כז:): ימקר. לשון סמסס, כמו ימסו, וכמוסו פְּמַּקְנֶס בְּמֹרֵימֶן (זכרי' יד, יב), נְמִקּוּ מַבּוּרֹמֶי (מסליס למ, ו):

וֹבׁגוֹ אָט_הַנוֹם: אַגַאָּנ וֹכֹּנָת לַבְּבַם בַּתְּבָּ נֹאָנ ַ וְנַבְאַנַיִּגְאָנָם בַּאָבָוֹ אָנְבִּינָנִם هَاءِ هُرَاءِ مَقَامِ خُكِّادِ،

יָת חוביהון: خفديا مغملا بخديا نكميا בְּבָיהון או בְבִין יִהְבַּר נֹאַמִּגְ זֹטַׁבְיוֹ בֹּאָבָת בֹּהֹּכְי אַב אָלא אַבוּד עמָהוו בָּקשִׁיוּ

iniquity; be paid the punishment of their heart de humdled, and they then perchance their uncircumcised 41 land of their enemies; if then them, and bring them into the I also will walk contrary unto

וְהַאָּבְא אָוֹכָּר: אָטַ בְּבְרִיתַיִּ אַבְרְבְתָם אָוְכָּר וֹוֹכֹּבׁטֹּו אָטַבַּבוּנִטָּוּ וֹהַצַּוָב

ÄţX ŗÇſſ: אַבֹרוֹם אָנֹא גַבוּר וֹאַרַעָּא וַבְּטַׁל וְאַּלְ וְע לִּוֹמָנ בַּמָּם וֹהֹלוֹכ וֹאַב וֹנו לוֹמִו בֹהֹם נובלובלא לנו לולנו במם

For the land shall lie forsaken remember the land. I remember; and I will My covenant with Abraham will My covenant with Isaac, and also covenant with Jacob, and also then will I remember My

הַפְּטָר גִּעְּלָה נַפְּשֶׁם: ילוֹגוֹ בֹמֹמִפֹּמֹּנ מֹאָסִנּ וֹאָנַרַ וְנֵים וְבְצֵּוּ אָטַבְתְּוֹנִים זָבוּוֹ אָר־שַׁבְּתֹהֶירָ בְּהְשַׁמְּׁה מֵהֶם إبَهُرٍ ﴿ مَعِنْدَ مِنْتِ إِنِهِ إِنِ إِن

בהיקת נפּשָׁהוֹן: בבבות פתו לנס פוסו שלף בוקאן אַיָּהִי עַלָּיהוּוֹן ירעין ית חוביהון לנטין CIELLY ین 谷は母はと נאַבְעָא הַתָּרַטֵּישׁ מִנָּהוֹן

abhorred My statutes. ordinances, and their soul because they rejected Mine their iniquity; because, even To anomali be paid the punishment of desolate without them; and they her sabbaths, while she lieth without them, and shall be paid

لأهَمْ فردر خردَ بأه خياقد ** אֶנְבָּיהָם לְאַבְמְאַסְמָּיִם וְלְאָב בּאָנַה בּהָּכְ, וְּבְּבִיהְוֹן לְאַ וַאַר גַּם־זֹאָת בְּהְיוֹהֶם בְּאָבֶץ וַאַר בְּרַם דָּאַ בְּמָהְוֹיהֹוֹן

ממעון אָבוּ אַנָא גָן אֶלְבִיעון: خُمْدَمُنْكُتِياً خُمَمُثُمُّتِ كُنُمُد אַבְמוּשְׁנוּן וֹלֵא אָבִנוּיִלפּוּן

the Log their God. covenant with them; for I am them utterly, and to break My will I abhor them, to destroy I will not reject them, neither are in the land of their enemies, And yet for all that, when they

* אַשָּׁר הוֹצְאָהִי־אִּהָם מִאָּרֶץ נְוֹכֹּבְׁטֵׁ, לְטֵּם בַּׁבַּׁנִע בַאָּמָנִם יּנִּבֹלִגִּא לְעִוּן לֵּנִם לַנַּמָּגִּ ڲٛڔؾؠڟٙ؞ בּוֹנוֹנוֹ אַטַּׁם כָּנוּ אָדָּנוּ וְעִוֹע

לַבֶּם לַאַלְהַיִם אָּנָי יְהַנְּה:

מְצְּבְוֹם לְמִנוֹן עַיּוּוִם לְעַוֹוֹע

خَمْنَت، خَسِبًا كَهُجُسَ هُدُه نُنْ: בּאַפּגלַנִע וֹטִבוָן מִאַבֹּגֹא

be their God: I ат the Loяр. sight of the nations, that I might out of the land of Egypt in the ancestors, whom I brought forth remember the covenant of their But I will for their sakes

עוום. יכפרו על עווס ביקוריקס: או נודַע פִּי שׁוֹר נַגָּח סִיחׁ (שמוח כחׁ, לוֹ), חֹס או יכנע. לשון חׁחר חולי, שמח חו יכנע לבדס וגוי: או ירצו אח ריְםַבֶּס סְיוֹ לֹחׁ מִּסְגֶס וגוי (יחוקחל כ, לב), מַי מְׁנִי וגוי חִׁס לֹחׁ בְּיָד מַוְקָס וגוי (שס לג. ח"כ שס ס): או אז י⊂נע. כמו עובדי אליליס נעשה כמעשיהם, אני איני מניחם, אלא מעמיד אני את בניאי ומחזירן למחם כנפי, שנאמר וְהָעֹלֶה עַל (I+) והבאחי אחם. לני בעלמי לבילם. זו מדה עובה לישרלל, שלל יהיו לומרים הוליל וגלינו בין הלומות

- וכירה בילחק, אלא אפרו של ילחק נראה לפני לבור ומונח על המובח: שוא יעקב סקען לכך, ואס אינו כדאי, סכי ילמק עמו, ואס אינו כדאי סכי אברסס עמו, שסוא כדאי. ולמס לא נאמרס משמושל אליסו ערבון שיבול ויבשר גאולם בניו: ווכרחי אח בריחי ישקוב. למס נמנו אחכונים, כלומר, כדאי (ב4) ווכרחי אח בריחי יעקוב. בממשה מקומות נכתב מלא, ואליהו מסר בממשה מקומות, יעקב נעל אות
- (€+) ישן ובישן. גמול, ובגמול אשר במשפטי מאסו:
- מאקמים לכלומס ולהפר ברימי אשר אמס: (++) ואף גם זאח. ואף אפילו אני עושה עמהם ואח, הפורענות אשר אמרחי, בהיוחם בארן אויביהם, לא
- (אי) בריה ראשונים. של שנעיס:

ㅌ!ㅜ'씁龊다: (@) بحًا خُدّ نَشِلُهُم خَلَا مُنَا of וְהַמּוֹרִתֹ אֲשֶׁרֹ נְתַּוֹ יְהִלְּה בֵּינֵוֹ וְאֹוֹרָיָהָא ×gr riggro لتفشقمني بخيا

במורָא דְסִינֵי בִּידָא דְמשֶה: 心には、と

the children of Israel in mount Lord made between Him and ordinances and laws, which the These are the statutes and

Sinai by the hand of Moses.

(114) نلائلا 45,00

※<u>人</u>て混造し

ימַכִּיל יוַ עִם מֹשֶׁה לָמֵימָר:

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

בְּעֶּרְכְּהְ נְפְשָׁת לֵיתֹוְת: אָבְטָם אָנְהָ כָּנ וֹפַּבְא זֹבֶר تَـقِد عُدِـفَتَ، نَهُدُعَدِ لَعُمَلُكُ

נפשקא קדם ין: **EGILO**I iĠĽſ いるしゃん then thy valuation shall be for according to thy valuation, persons unto the LORD, shall clearly utter a vow of

and say unto them: When a man

Speak unto the children of Israel,

شِمْكُم كَمُلَّا فَشَكُم بَاطِيُم: مَثِينَ بَارِينَ عُلَادُكُ لِيَمْهُرُهُ ۽ מֹמִבׁנִם מִּלִּע נֹמֹע בּּוֹבְמִמָּנִם וְהָיָה שֶּרְפְּדְּ הַוֹּלְר άĔĮ

ひばれ みない خذيزا ĿĊŌĿ هُزرا زرتر هنلُوڙيد يَاثِهُرا ממבון מוון ומד בר ממון ווני פובסניה דרכָרָא מבַר

of the sanctuary. shekels of silver, after the shekel thy valuation shall be fifty even unto sixty years old, even the male from twenty years old

\$\dag{\text{\tint{\text{\tint{\text{\te}\text{\texi}\text{\text{\text{\text{\text{\text{\text{\texi}\text{\text{\texit{\text{\ti}\tint{\text{\text{\tinte\tint{\text{\ti}}}\tinttitet{\text{\tet [→] וְאִם וְלַלְבֶּׁר תֻּוֹא וְהְוָה עֶּרְכְּּךְ וְאִם

قَلَّمُتِكَ يَكْرُنْهُ مَكْمُهُمْ الْفَالْمُولِينَ فَكُمْ الْفَالْمُولِينَ الْفَالْمُولِينَ الْفَالْمُ נולבוא ביא ויהי

And if it be from five years old valuation shall be thirty shekels.

And if it be a female, then thy

וֹלַנְּפַבְּע הַּמְּבָע הָלַלָּים: ڎۿؙڎ؞ڡ شظكره ، ﴿ حُلَّ مُشِرِّتُ مِنْكِ لَا نُنْكُ مُلِّكُ لِي اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مُن اللَّهُ ا נֹאָם מֹבּוֹן טַמָּה הַּנִּים נֹהַעַ

فخيرا: סלהול ילווליליא ההו פּוּבְסְנֵיה דְּדְכוּבָא עַסְרִין ומג פֿר מַשָּׁרון שָּנִין וּיהַיִּי ĊĒL ПÜГW

female ten shekels. male twenty shekels, and for the thy valuation shall be for the seven unto twenty years old, then

مُلَحُكِ مُكِيمُتِ مُكَاكِّرِتِ حُصُلًا: تتظهِّد هُکَرُبُه خُوْلًا لَٰذِنْکَاتُنَا , שָּׂנִים וְעִׁיֵבִי מָּוְבֶּּבְּוֹ עַזְּבְּׁנִ نَجُم مَكُا لِيكِم نَمْدِ كَا لَكَمْ يَكُمُ مَكِيْمًا بَحُولَا: يجول بجربج فبالونة ПД'W שׁמֵנְתְּ מָּנִוּן וַנְעֵיַנְ פּוּבַסְנִיבִּי וֹאִם מֹבֹּר זַבְיֹא וֹמַר בַּר

three shekels of silver. female thy valuation shall be five shekels of silver, and for the valuation shall be for the male even unto five years old, then thy And if it be from a month old

شَكَاكُ، ١٠٠ אַמָּר שָּׁמָל וֹלַנְּפַבָּר עַּמְּבָרוּ אם־יַּלְר וְהְיָה עֶּרְפְּוֹּ חֲמִשְּׁה וְאָם מִבּּוֹ שְׁמִּנִם מִּלֵּע נִמִּגֹּלִע

ילְנִילִבְּׁשָׁא הַשָּׁר סִלְהָּגוֹ: פּוּבְסְנִיה חֲמֵישׁ עַשְׁהַ סְלָעִין ולמגלא אם בכובא וובו

spekels. shekels, and for the female ten thy valuation shall be fifteen 7 and upward: if it be a male, then And if it be from sixty years old

- (64) והחורת. ממת בכתב וממת בעל פה, מגיד שכולם נתנו למשה בקיני:
- (s) כי יפלא. יפרים נפיו: בערכך ופשה. לימן ערך ופשו, לומר ערך דבר שופשו מלויה בו, עלי:
- שרכך. כמו ערך, וכפל הכפי"ן, לה ידעתי מהיוה לשון הוה: (3) והיה ערכך וגר. מין ערך וה לשון דמים, מלמ בין שהומ יוקר בין שהומ וול, כפי שניי, הומ הערך הקצוב עליו
- ממש שנים עלי: (פ) ואם מבן חמש שנים. למ שיסמ סנודר קמן שמין גדברי קמן כלוס, מלמ גדול שמתר ערך קמן סוס שסומ בן
- (ד) ואם מבן ששים שנה וגוי. כשמגיע לימי הוקנה האשה קרוצה להחשב כאיש, לפיכך האיש פוחח בהודקנו

הַכְהֵן: (a) אַמֶּר הַשְּׁיג יָד הַבַּדֶר יַעַנְיַר יַמַרְיַבֶּנוּ إبي المراب المر ĠĠť. تحتا Ĺ¾□_ÜĿ 上に必

بها مهد حبيات بابت لهيه: طڤؤك كَالكُا كِرْبِأَنِّكَ جَرِي لِمُهُد كَالْكُولِي كَالْهُ اللَّهِ عَلَى اللَّهُ جَرِيدُ النَّالِ וֹאָם בַּׁנַמָּנִי אַמֶּנ וֹלֵנַנִי וֹאָם בֹּמִּנֹא צַּנְלַנִבוּוֹ מִנִּנִי

הְמֶּר יְמֶיר בְּהַמְּרֹ בִּבְהַמְּרִ בְּטֶב וָאָם חַלְּפָא יָחַלֵּיף סי מור ברות או בנת במור ואם. ימוני מר ברות או בות לא נְעַלְיפָׁנּוּ וֹלַאְ וֹמֶוֹר אָעַוֹּן לָא וֹעַלְפּנּוּע וֹלָא וֹמִבַּר

لْهُم خُرِ خُيَمُ لِي مُمْتِهُم يُهُم لِهُم خُرِ خُمْرِتِه مُؤَمِّتُه خليم: <u>ְּיְהְיְהְ־הְוּא וּחְְמוּרְתֻוֹּ יְהְיֶהִרְ בְּשִּירֶאׁ בִּבְשִירְאֹ וִיהֵי הוֹּאַ</u>

خظتر بتجتال:

לְיהְוֹה וְהֵעֵּמִיר אָת־הַבְּהַמָּה בֵּירָא בֵּירָא בֵּירָא בֵּירָא בֵּירָא בִּירָא ממולע אולבון בלא ואובון מוע אוובלא

וְנְבְּמֵבְ בַּנְם אָטָב בָּגוּ מְנָד וּנִפְּבוָס בַּבַּנִא יָטַב בּגוּ מָב

: ٢١٠ ثان بظرا كم خمُلَخُكُ لِأَحِيًّا خَلَ لَجًا خِيمَ خَصَلُوا خَيْتُهُ قَا

انْمِلَ ابْنَ مُخْلَطُ نَخْلَطُهُ ابْنُمْنَا [₹] 18□ 1834 ڒڴڴڒٞڐ۬ڶ

יוֹמׁישָׁטִי גַּלַ בֶּרָבֶּי:

בתדביק יד נדךא יפרסניה מְעֶּרֶבְּיִר וְאָם מִסְבֵּן הוּא מִפּוּרַסָּנִיה

מניה קרם ין יהי קורשא:

the priest value him. means of him that vowed shall shall value him; according to the before the priest, and the priest valuation, then he shall be set But if he be too poor for thy

of such unto the Lord shall be LORD, all that any man giveth bring an offering unto the And if it be a beast, whereof men

changed shall be holy. it and that for which it is change beast for beast, then both good; and if he shall at all it, a good for a bad, or a bad for a He shall not alter it, nor change

priest. shall set the beast before the offering unto the Lord, then he II which they may not bring an And if it be any unclean beast, of

thou the priest valuest it, so shall 12 whether it be good or bad; as And the priest shall value it,

thereof unto thy valuation. 13 then he shall add the fifth part ti məəbər bəəbni lliw əd it Juß

طِدِهُم دِدِ،مِم طِ،مِم دِدِ،مِم إِم،مِرِه مِدِ،مِم: יומר משליש בערכו, והמשה מינה פוחמת מלמ שליש בערכה, דממרי מינשי (ערכין ימ.) שָבָה בְּבֵימָה פַּמָה בְּבֵימָה,

חומשיה על פורְסָנִיה:

וְחִלּוּפֵיה יָהֵי קּוּדְשָׁא:

ממר משליר לו ממורו (ערכין כג:): מעריך: - על פי אשר חשיג. לפי מה שיש לו יקדרנו, וישחיר לו כדי חייו, ממה כר וכקם וכלי חומות, אם היה (8) ואם מך הוא. שמין ידו משגם לימן סערך סוס: והעמידו. לנערך לפני סכסן ויעריכנו לפי סשגם ידו של

(9) כל אשר יחן ממנו. אמר רגלס של זו עולס, דבריו קיימין, וחמכר ללרכי עולס, ודמיס חולין, חוץ מדמי

- (10) שוב ברע. מס צבעל מוס (מ"כ פרק מ,ו): או רע בשוב. וכל שכן עוב בעוב, ורע בעוב, ורע בארע (ממורס ע.): קומו פקבר:
- ממימים יולאין למולין בפדיון, אלא א"כ סוממו (שם לב: מ"כ פרשמא ד, א): (II) ואם כל בהמה ממאה. זצעלת מוס סכתוב מדבר שסיל ממלס לסקרבס, ולמדך סכתוב שלין קדשים
- (21) בערכך הכהן כן יהיה. לשלר כל אדם סבא לקנומה מיד הקדש:
- בפדיון מעשר שני, הבעלים מוסיפין חומש, ולא שאר כל אדם (מ"כ שם ז): (13) ואם גאל יגאלנה. בבעלים סחמיר סכחוב, לסומיף חומש, וכן במקדיש ביח, וכן במקדיש אח סשדם, וכן

יעריף אתי הכהן בו יקים: בון טוב ובון הע כּאַמור ⁴ לֶדֶשׁ לֵיהֹנְה וְהֶשֶּׁרִיכוֹ הַכֹּהַן וֹאָיִהְ בֹּיִוֹלַבְּהְ אָטַבּיטִוּ וּוֹּבֹוֹ אָבוּ וֹפֿבּוָהָ וֹטַ בֿוּטִוּשַ

مُلَّكُ لَمُ خُرِّدٌ لِلْأَبْكِ كَلِيَّ בּיתְּי וְיִסְׁב שַׁמִימָּית בַּסָּוּ־

حَلَامَهُ، ١٦ هُكُم حُمُكِ اللهِ לְפָּׁי זַּרְעָּׁי זָּרַעּ חָׁמֶר שִּׁעָּרִים (שבימי) אָישׁ לַיהוֹה וְהְיָה עֶּרְבְּּךְּ וְאָםו מִשְּׁבֵּר אֲחַוְּמִוֹ יַקְבִּישׁ וְאָם

מְבֻרוּ בְּעֶּרְבָּרְ יָלִוּם: וֹלֵבוֹת אָם מִהַּטֹּא בַּוּנְבוֹלָא וֹלַבוּהָ ⁴ אָם_מִאָּנֹע בַּיִּבֶּץ

لنذكم تلمُلكنك עַנְּיִלְיָה עַר שְׁנָּת הַיּבָּל אָת־הַבֶּטֶף עַל־פָּי בַּאָנִים 81 📆 🖺 18

حُمُلِ مُلِي الْحُلِي الْحُلِّي الْحَلِّي نَ الْحَلِّي الْحَلْمِينَ الْحَلْمُ الْحَلْمُ الْحَلْمُ الْحَلِّي الْحَلْمُ הַמַּלְהַישׁ אַתְּוֹ וְנָסָׁךְ הַמִּשָּׁית

> زكانם: בְּמָא בְּוִפְּרוֹס יָתֵיה כְּהָנָא בֵּן כֿעוֹא בון סב יבון כּישׁ לוּדְשְׂאַ בֶּרֶם !! וִוּפָּרְסנֵיה

> פּוּרְסָנֵיה עַלוֹהִי וִיהֵי לֵיה: בימיה וייסיף חומש בְּסַף נאָם בַאַלבוּנְה ופַבוּל וַנַי

> فخيرا يحقك: זְרַעּׁ כּוֹר שְׁעְּרֵין בְּחַמְשִׁין פורסניה לפום זרעיה בית ולבות לכנ לבם ול נובו ÜÜÜĞ **X**TQCC.T

אַטַֿמַ ביובילא ווטמנת 下が受点が行名 בְּחַנְא נְת כַּסְפָּא עַל פּוֹם וֹלֵבְיִהְ וֹאָם דֹּטַר וִיִבְּילָא וֹלֵבְיִהָ

עַלְבֶיה בְפוּרְסְנֵיה יְקוּם:

בְּסַף פּוּרְסְנֵיה עֲלוֹהִי וִיקוּם ليقظتيم ثقيك أيرقبك بالثهم נאָם מִפַּבַל נפַבנִל זִנו עַלַלְאָ

> the priest shall value it, so shall it it, whether it be good or bad; as LORD, then the priest shall value his house to be holy unto the And when a man shall sanctify

shall be his. of thy valuation unto it, and it add the fifth part of the money 15 redeem his house, then he shall And if he that sanctified it will

shekels of silver. of barley shall be valued at fifty thereof; the sowing of a homer shall be according to the sowing possession, then thy valuation the Lore part of the field of his And if a man shall sanctify unto

valuation it shall stand. year of jubilee, according to thy If he sanctify his field from the

from thy valuation. and an abatement shall be made remain unto the year of jubilee, according to the years that reckon unto him the money the jubilee, then the priest shall But if he sanctify his field after

and it shall be assured to him. money of thy valuation unto it, shall add the fifth part of the 91 will indeed redeem it, then he And if he that sanctified the field

- ועכשיו אפרשנו על פדר המקראום: מוזרם לכהנים של אוחו משמר שהיובל פוגע בו ומחחלקח ביניהם (שם כח:), זהו המשפע האמור במקדיש שדה, סגובר מוכרס בדמים סללו לאחר ועומדת ביד סלוקח עד סיובל כשאר כל סשדות סמכורות, וכשסיא יולאס מידו שמשבון, שלע ופוּנְדְיוֹן לשנה (ערכין כה.), לפי שאינה הקדש אלא למנין שני היובל, שאם נגאלה הרי מוב, ואם לאו כור שעורים בחמשים שקלים, כך גזירת הכחוב, והוא שבא לגאלה בחחלת היובל, ואם בא לגאלה באמלעו נותן לפי (16) והיה ערכך לפי זרעו. ולא כפי שוויס, אחח שדה מובה ואחח שדה רעה פדיון הקדשן שוים, ביח
- יקום. כערך הזה האמור יהיה, המשים כפף ימן: (עו) אם משנח היובל יקדיש וגרי. אם משענרס שנת סיוצל מיד סקדישה ובא זה לגאלה מיד: בערכך
- (19) ואם גאל יגאל. המקריש אומו יוםיף חומש על הקלצה הואם: ופונדיון לכל שנק לשנים הנומרות עד שנת היובל: - ונגרע מערכך. מנין השנים שמשנת היובל, עד שנת הפדיון: . אלא שמסר פונדיון אמד לכולן, ואמכו רבומינו (בכורום ג.) שאומו פונדיון קלָבּוֹן לְפָרוֹמֶרוֹע, וקבּא לגאול ימן סלע שנים חמשים שקל, סרי שקל לכל שנה ושקל ימר על כולן, והשקל ארבעים ושמנה פונדיונין, סרי שלע ופונדיון לשנה וחשב לו הכחן את הכסף על פי השנים הנותרות. כפי משנון. כילד סכי קלג דמיס של מרגעים ומשע (18) ואם אחר היבל יקדיש. וכן אם סקרישה משנת היובל ונשתהה ביר גובר ובא זה לגאלה אתר היובל:

אַבור לא יוּאָל עור: נאם מַכֹּר אָטַ עַמְּבְים לְאָנִתְּ נֹאָם זְבָּנוֹ נִטְ עַפְלָא לְיָבָר

حَجِيَا مَنِيْتِ كِيَائِمِنِ: קָּבֶשׁ לִיחְנָה בִּשְׁבֵּה הַחֵבֶם בִּיוֹבִילְא מּוּדִשְׁאַ בֵּרִם יִיָּ

: ١٤٠٤ كَارُكِ الْمُ שמי לא מְשְׁבֵּח מְקְּנְתוֹ יַקְּדִישׁ מָחֲקַל צַּחְסְנְתִּיה יַקְּדִּישׁ לא מְשְׁבַּח צַּחְיָּהְוֹ יַקְּדִּישׁ מֵחֲקַל צַּחְסְנְתִיה יַקְּדִּישׁ

ظِيِّتُ كِيْدَانِٰت: ְּנְתַּן אָת־הַעֶּרְפְּדְּׁבַּנִּוֹם תַּהְנָּא נְיִתֵּין יָת פּוּרְטָנִיהִ בְּיוֹמָא הַרָּנִי בְּיוֹמָא הַרָּה הַהוּא קּוּדְשָׁא הֵרָם יָיָ:

 גַּשְׁנָת הַיּוֹבֵל יַשְׁוֹב הַשְּׁבֶה בְּשִׁהָא הַיּוֹבֵילָא

אָטְזָת הָאֶבֶּץ: לְאֵׁמֶּׁרְ לַּנְּתִי מִאִּעִוֹ לְאֵּמֶּרִ לְנִי תַּלֵּלְאֵ

آبَمُٰكُاح: הַקְּבֶשׁ עַשְּׁרֵים גַּרֶה יַהְנָה קּיְדְשָׁא עַסְרִין מְעִין יְהֵי " וְלְּלְ־שֶּׁרְפְּוֹּיְ יִהְיָה בְּשֶׁקֵל וְכְלִ פּוּרְסָנִיה יָהִי בְּסִלְעֵי

קיהוֶה הוא: אָרִשׁ אֹתְוֹ אָם־שָּׁוֹר אָם־שֶּׁה יָתֵיה אָם מּוֹר אָם אַמַּר דִּייִ ביבר ביני os לִיהְוֹה בְּבְהַמְּה לְאַיַקְדִּישׁ יוְ בְּבְּעִירָא לָא יַקְדֵּישׁ נְּבָר

אַבוֹבוּ לְאִ וֹשְׁבּּבוּנִל מִוְב: ְוֹאִם לְאִ יִנְאַלְ אֶתְרַתַּשְּׁבְּרִוּ וְאָם לְאִ יִפְּרוֹק יָתְ תַקְּלְאִ

אַהְסָנְתֵיה: כּשׁלַגְ שַבְּלְבִּילָא שַבִּיג

וְחִשְּׁב לֵּוֹ חַכֹּהַן אֲת מִכְסָת וִיחַשִּׁיב לֵיה כְּהָנְא יָת נִסִיב

לְבִבְּיה אַהְסְנָת אַרְעָא:

אַמֶּר יְבְׁכַּר בַּנִם בּוּכְרָא בִּיִטְבַּכּר בֶּרָם

redeemed any more. to another man, it shall not be os field, or if he have sold the field And if he will not redeem the

priest's. possession thereof shall be the the Lord, as a field devoted; the in the jubilee, shall be holy unto But the field, when it goeth out

of his possession; bought, which is not of the field 22 Lord a field which he hath And if he sanctify unto the

day, as a holy thing unto the shall give thy valuation in that unto the year of jubilee; and he him the worth of thy valuation then the priest shall reckon unto

belongeth. whom the possession of the land it was bought, even to him to shall return unto him of whom In the year of jubilee the field

the shekel. sanctuary; twenty gerahs shall be 25 according to the shekel of the And all thy valuations shall be

or sheep, it is the LORD'S. shall sanctify it; whether it be ox firstling to the Lord, no man beasts, which is born as a Howbeit the firstling among

- יגאל עוד. לשוב ביד המקדיש: (02) ואם לא יגאל את השדה. סמקדים: ואס מכר. סגובר (ערכין כס:): את השדה לאיש אחר לא
- יְסְיֶס (במדבר יח, יד), אף זו הההלק לכסנים של אוחו משמר שיום הכפורים של יובל פוגע בו (ערכין כה:): קדש לה׳. לא שישיב לסקדש בדק סבית ליד סגובר, אלא כשדס סמרס סנמון לכסניס, שנאמר פֶל מֵבֶס בִּיִשְׁרֶשׁ (IS) והיה השדה בצאחו ביבל. מיד סלוקחו מן סגוצר, כדכך שלר שדום סיולחום מיד לוקחיסם ציוצל:
- לומר לאשר לו אמוום הארץ, מירושת אבות, וזהו בעלים הראשונים שמכרוה למקדיש (שם כו:): סשדם לסשר קנסו מסמו, סומו שסקדישה, ופן מסמר לסשר קנסו הלוקח הזה הססרון מסמו, וזהו הגובר, לכך סולרך יגאל בדמיס הללו הקלובים לשדה אמוזה, ואם לא יגאל, וימכרנה גובר לאחר, או אם לא יגאל הוא, בשנח היובל ישוב לפי שאינו יכול לסקדישס אלא עד סיובל, שסכי ביובל סימס עמידס לצאם מידו ולשוב לבעליס, לפיכך, אס בא לגאלס, (בב) ואם אח שדה מקנחו הור. מלוק יש בין שדס מקנס לשדס ממוס, ששדס מקנס למ מממלק לכסניס ביובל,
- ממום לפלע: מעום, כך היו ממחלה, ולחחר מכאן הוסיפו שחוח, ואמרו רצוחינו (בכורוח נ.) שש מעה כסף דינר, עשריס וארבע (אב) וכל ערכך יהיה בשקל הקדש. כל ערכך שכתוצ צו שקליס יסים צשקל סקדש: עשרים גרה. עשרים

: خَاصًّا مُنَّ הֹלֵיו וֹאִם_לַאָ וֹלָאָל וֹנֹמִכָּׁר נאָם בַּבְּהַמֶּה הַמְּמֵאָה וּפְּדָה נִאָם

יתפביק ווודבן בפורסניה: lieud egilőin inole

thy valuation. then it shall be sold according to thereof; or if it be not redeemed, shall add unto it the fifth part according to thy valuation, and then he shall ransom it And if it be of an unclean beast,

إدرالًا: בְּלִ-חֵבֶם לִּבְשׁׁ בְּּדְשִׁים הָוּא יִהְפְּבֵיל בָּלְ חָרְמָא לוֹנֶשׁ בְּלִ-חֵבֶם לְּבָשׁׁ בְּּדְשִׁים הְוּא יִהְפְּבִּים בְּלִי הְיָּא אַטְוּיִנְי לְאִ יִּמְּכֵּר וְלַאִ יִּנְאֵלְ אַטְּפְּיִנִיי לְאִ יִוֹנַבּוּ וְלָאִ מַאָּבֶם וּבְהַמָּתְ וּמִשְּׁבֵּר מִאָּנְשָּׁא וּבִּעִירָא וּמִחַקל אָנְהָ לְיִעוֹּנְע מִכֹּלְ אַהָּר לְוִ יִּבְר בוֹב הֹ מִכֹּלְ בַּלְיִע אַנַ פּֿלְ עֲרֶם אַמֶּר וֹנִינִם פֿרָם פֿלְ עַנְתֹא צְּוֹנִינִים

the Lord. devoted thing is most holy unto shall be sold or redeemed; every or of the field of his possession, hath, whether of man or beast, 28 unto the Lord of all that he thing, that a man may devote Notwithstanding, no devoted

הְאָבֶם לָאִ יִפְּבֻה מִוֹת יימֶת: שנימי בְּלְ־חַבֶּם אֲשֶׁר יְחֲבָם מִוֹ בְּלְ חָרְמָא דִיִּתְּחָרִם מִוֹ

زنظمٰ،د: אַנְאָא לָא וֹטִפּׁבוּגל אִטַלְמֹּלָא

to death. ransomed; he shall surely be put 29 devoted of men, shall be None devoted, that may be

بربه ظِهُم كِرْسَالِت: בַאַבְּלֶא מִפְּבֶרִי בַיְמָּלֵל כִּיבוֹנָה בַּאַרְטָּא מִפּּיבִי אַילָנָא בַּיִי لْخُرِ مَامُشِد سُغُدًا مَنَادَم لَحُر مَامُشِد عَلَمُه مَالَمُه

בוא לודשא בדם ין:

Гокр. LORD'S; it is holy unto the or of the fruit of the tree, is the whether of the seed of the land, ,basl sht tithe of the land,

שׁמְאָנוֹי יִפָּף עַּבְּיני: · נֹאִם_נֹאָל וֹלָאָל אָישׁ מִפַּוֹמַשְּׁרָוֹי

بتحبك ממעשביה חומשיה יוסיף נאם מפבל ופבול גבר

the fifth part thereof. of his tithe, he shall add unto it And if a man will redeem aught

(26) לא יקדיש איש אחו. לשם קרנן אחר, לפי שאינו שלו:

(947,0: ופדה בערכך. כפי מס שיעריכנס סכסן: ואם לא יגאל. ע"י געליס (מ"כ פרק ב, ב): ונמכר בערכך. שהכחוב שלמעלה דבר בפדיון בהמה עהורה שהוממה, וכאן דבר במקדיש בהמה עמאה לבדק הביח (מנחוח קא.): וממור אין וה, שהרי אין פדייון פער ממור אלא עלה, והוא ממנה לבהן ואינו להקדש, אלא הכמוב מוסב על ההקדש, (TS) ואם בבהמה הממאה וגרי. מין סמקרם סוס מוסג על סגכור, שמין לומר גנכור גסמס עמפס ופדס גערכך,

דמיסס, ואס נדבה, נותן את מובתה: - מאדם. כגון שהחרים עבדיו ושפתומיו הכנעניס (שה כת.): שחרמי כסנים חלים על קדשי קדשים, ועל קדשים קלים, ונותן לכסן כמו ששנינו במשכח ערכין (כח:) אם נדר, נותן מרמים לבדק סבים, מביא ראים מכאן, וסאומר סמס חרמים לכסנים, מפרש כל חרם קדש קדשים סוא לם', ללמד לסס פדייון (ערכין כמ:), עד שיבולו ליד כסן, ומרמי גבוס נפדיס: – כל חרם קדש קדשים הוא. סלומר פמס בסחם חרמים, והאומר סחם חרמים לבדק הביח, מפרש מקרא וה, בחרמי כהנים, שהכל מודים שחרמי כהנים אין מרמים לכסנים: – לא ינובר ולא יגאל. אלא ינמן לכסן, לדברי האומר שמם מרמים לכסנים, מפרש מקרא ום מקיים כל חרס בישראל לך יסיס (במדבר יח, יד), בחרמי כסניס, שפירש ואמר סרי וס חרס לכסן, ויש שאמרו פחס (82) אך כל חדם וגוי. נמלקו רצומינו בדבר (ערכין כמ:), יש אומריס פחס חרמיס להקדש (שס ה), ומה אני

יומת. סרי סולך למומ, לפיכך לא יפדס, אין לו לא דמיס, ולא ערך: (92) כל חרם אשר יחרם וגוי. סיולא ליסרג ואמר אחד ערכו עלי, לא אמר כלוס (שם ו. מ"כ שם ו):

פֿירשָׁן וגוי (דבריס יד, כג קידושין נג.): לה׳ הוא. קנאו סשס ומשולמנו נוס לך לעלות ולאכול בירושליס, כמו שנאמר וְאָבַלָּמָ לָפְנֵי ס׳ אֱלֹקִיףְ מַשְשַׁר דְּנְּבֶּרְ (30) וכל מעשר הארץ. נמעשר שני סכמונ מדנר: מזרע הארץ. דגן: מפרי העץ. מירוש וינסר:

(IE) ממעשרו. ולה ממעשר הבירו, הפודה מעשר של הבירו הין מומיף הומש (שם כד). ומה היה גהולחו, כדי

אַשֶּׁרִינְּבְר תַּחַת הַשְּׁבָּט כּל דְיִנְפָּר תְּחוֹת חוּשְרָא מפמיר וְכְּלְ־מַמְשָּׁרְ בָּקְרֹ וְצְאָן כָּלְ וְכָּלְ מַמְשָּר חּוֹרִין וְעָאַן

بَيْعِيْدَ بْرَيْدَ فَهَيْ فِي جَرْدَلِنَا: فِي فِي جَهِٰذَ هِنَا بَيَادُ حَرَّا بِاللَّهِ عَبْرًا م

holy unto the Lord. under the rod, the tenth shall be 32 the flock, whatsoever passeth And all the tithe of the herd or

ظِين ﴿ لَمْ يَوْهُمْ : וְהֵיְרִי דְוֹגֹּאׁ וּהְטוּנְיהָנֹ 'נְהְנֶה יִחַלְפִּנִיה וִיהַי הוּא וְחִלּוּפֵיה " וְלַאִ יִמִירֶנוּ וְאִם הַמְּבֹּא

" וְלַאִ יִחַלְּפַנִּיה וְאָם הַלְּפְּאַ לְאִ וֹבֹשֹּׁר בּוֹלְהַמִּיִר לְנֵתְ לְאִ וֹבַשֹּׁר בּוֹן מִּד לְבִּיֹתְ

וֹבׁוּ לוּגְהָא לָא וֹעַפּּבוּיל:

it shall not be redeemed. which it is changed shall be holy; all, then both it and that for change it; and if he change it at be good or bad, neither shall he He shall not inquire whether it

Moses for the children of Israel 34 which the Lord commanded

These are the commandments,

in mount Sinai.

בַּנַר סִינֶּי: פמיקיס אָת־מֹשֶׁה אָלְ־בְּנֵרִ יִשְּׁרָאֵלִ יָת מִשָּׁה לְנָת בְּנֵר יִשְׂרָאֵלִ בּהר סיני: בְּמוּרָא דְּסִינָי: אַכֶּה הַמִּצְיֹה אֲשֶׁר צְנְהַ יְהְנָה אָלֵין פִּפּוֹדִיָּא דְפַבֵּיד יִיָּ

The Haftarah is Jeremiah 16:19 - 17:14 on page 164.

וסבשר נאכל לבעלים, שהרי לא נמנה עם שאר ממנות כהונה, ולא מלינו שיהא בשרו ניתן לכהנים:

שסיא מעשר, כן עושס לעלאיס ועגליס של כל שנס ושנס (בכורום נס:): יהיה קדש. ליקרב למובח דמו ואמרריו, (28) חחח חשבש. כשבה לעשרן מוליהן בפחח זה החר זה, והעשירי מכה בשבע לבועה בתקרה להיוח ניכר לסמירו באכילס בכל מקוס, וסמעומ יעלס ויאכל בירושליס, כמו שכמוב וְנָמַמָּס בַּבָּמָף וגו':

^{(41) 14,427 (201719 17:):} לא יבקר בין מוב לרע, בין מס בין בעל מוס, חלס עליו קדושה, ולא שיקריב בעל מוס, אלא יאכל בחורת מעשר, ואסור (33) – א יבקר וגוי. לפי שנאמר וְכֹל מִבְּמַר נִדְרֵיכֶס (שס יב, יא), יכול יסא צורר ומוליא את היפה, תלמוד לומר

פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי

i:I

MND THE LORD spoke unto Moses in the wilderness of Sinai, in the tent of meeting, on the first day of the second month, in the second year after the were come out of the land of Egypt, saying:

Take ye the sum of all the congregation of the fathers' houses, according to the number of names, every male, by their polls;

from twenty years old and upward, all that are able to go forth to war in Israel: ye shall number them by their hosts, even thou and Aaron.

And with you there shall be a man of every tribe, every one head of his fathers' house.

And these are the names of the men that shall stand with you: of Reuben, Elizur the son of Shedeur.

Of Simeon, Shelumiel the son of Zurishaddai.

Of Judah, Nahshon the son of Amminadab.

Of Issachar, Nethanel the son of Zuar.

Of Zebulun, Eliab the son of Helon.

Of the children of Joseph: of Ephraim, Elishama the son of Ammihud; of Manasseh, Gamaliel the son of Pedahzur.

Of Benjamin, Abidan the son of Gideoni.

Of Dan, Ahiezer the son of Ammishaddai.

Of Asher, Pagiel the son of Ochran.

Of Gad, Eliasaph the son of Deuel.

Of Naphtali, Ahira the son of Enan.'

These were the elect of the congregation, the princes of the tribes of their fathers; they were the heads of the thousands of Israel.

ויִדַבּּר יְחִזְָּה אָל־מֹשָָה בְּמִדְבָּר סִינֵי בְּצִּהָל מוֹעֵּד בְּאָחָד לַלֹהָשׁ הַשֵּׁנִי בַשְּׁנְֵה תַשִּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶהֶץ מִצְּרָיִם לֵאמְר:

מְּאָנּ אָת־רֹאָשׁ בְּלִ-עָּרָהָ . לִמִּשְׁפְּחָהָם לְבָּיֵת אֲבֹהָה בְּמִסְפָּר "מְאָנִי אָת־רֹאָשׁ בְּלִ-עָּרָה בְּנִי־יִשְׁרָאָל

אַטַּר וְאַנֵּרְוּ: אַנָּא בְּוֹאָרָאָלְ טִפְּקְרָוּ אָטָם לְאַרָּאָטָם מְבָּן מַּאָרָוּ:

לְבֿיִת-אַֹּבְטָּיִוּ עִיּא: י – וֹאִטַּבַּם וֹשְׁיָּגִּאָה אִנִה לְמָּמִּׁע אָנָה רַאָּה

אַטְבֶּם לְרָאוּבֶן אֶלִיצִּיר בָּן־שְׁבִיאִּיר: אַמְבָּלַר שְׁמָוֹת הָאָנְשִׁים אַשָּׁר יַעַמְרָוּ:

לְמִּמֹמְנוֹ מִּלְטִׁנְאֵּלְ בּוֹבְגוּנִוֹנִמְּנֵוֹיִ

« לְנִמְּמִלְּר דִּעַדָּׁאֵלְ בּּוֹלֵבֵי:

﴿ إِلَا إِنَّ اللَّهُ إِنَّهُ اللَّهُ إِنَّا اللَّهُ إِنَّا اللَّهُ إِنَّا اللَّهُ إِلَّهُ اللَّهُ للَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّلْحَالِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّالِمُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّلَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ

בּּן־פְּדְהִאִּיר: בּן־עַּמִּיהְיִּר לְמָנַשֶּׁה נַּמָלִיאָלֵ לְבְּנֵי יוֹסָף לְאָפִּבְּיִם אֶלִישְׁמָע

خ خِبْدُنْهِا هُدَيكًا قُلِيْكُمِيْرِ:

· בין אַוישָור בּוֹשְלַישִׁים בּיוֹ

كِٰكُمْشِد هَٰلَمَنْكُمْ قُلْـمُخُلًّا:

לְנֵּע אָלְוֹסֵׁנ בּוֹ בַּוֹבַ הַ הַנְאָלָ:

كْرْفَكْذِ، كَتَابِدُم قُلْ مَنْلًا:

ێڿٛ٦ (כ׳ קריאי)[ק׳ קרוּצֵיִי] הִעֵּדִׁה נְשִׁיאָי מַפַּוֹת צַּבוֹתָם רָאשֵׁי צַּלְפֵּי ישְׁרָאֵל הַם:

פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי

And Moses and Aaron took these men that are pointed out by name.

And they assembled all the congregation together on the first day of the second month, and they declared their pedigrees after their families, by their fathers' houses, according to the number of names, from twenty years old and upward, by their polls.

As the LORD commanded Moses, so did he number them in the wilderness of Sinai.

ישראל וַיַּקַּח מֹשֶׁה וְאַהַרְּן אֲת הְאֵנְשָׁיִם הְאֵבֶּה אֲשֶׁר וָקְּבָוּ בְּשֵׁמְּה: (בספרי ספרד ואשכנז בְשֵּמְוֹת)

بْغْم چَל-קעֵידָٰה הִקָּהִילִּי جِهָחָדִ לַחָּדָשׁ הַשִּגִּי וַיִּתְיַלְדִּי עַל־מִשְׁפְּחֹהָם לְבֵּית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹוּת מִבֶּן עֶשְׁרֵים שְׁנֶה וָמִעְלְה לְגָּלְגְּלֹתֵם:

و، פַאַשֶׁר צְנֶּה יְהְוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִרְבָּר סִינֵי: (ס)

に 母の し に し

הפטרת ויקרא

The Haftarah is Isaiah 43:21 - 44:23. For Shabbat Zachor the maftir and haftarah are on page 172. On Shaftarah is Isaiah 43:21 - 44:23. For Shabbat Maftir and Haftarah on page 180.

The people which I formed for Myself, That they might tell of My praise.

Yet thou hast not called upon Me, O Jacob, Weither hast thou wearied thyself about Me, O Israel.

Thou hast not brought Me the small cattle of thy burnt-offerings; Weither hast thou honoured Me with thy sacrifices. I have not burdened thee with a meal-offering, Nor wearied thee with frankincense.

Thou hast bought Me no sweet cane with money, Meither hast thou satisfied Me with the fat of thy sacrifices; But thou hast burdened Me with thy sins, Thou hast wearied Me with thine iniquities.

I, even I, am He that blotteth out thy transgressions for Mine own sake; And thy sins I will not remember.

Put Me in remembrance, let us plead together; Declare thou, that thou mayest be justified.

Thy first father sinned, And thine intercessors have transgressed against Me.

Therefore I have profaned the princes of the sanctuary, And I have given Jacob to condemnation, And Israel to reviling.

Yet now hear, O Jacob My servant, And Israel, whom I have chosen;

Thus saith the Lord that made thee, And formed thee from the womb, who will help thee: Fear not, O Jacob My servant, And thou, Jeshurun, whom I have chosen.

For I will pour water upon the thirsty land, And streams upon the dry ground; I will pour My spirit upon thy seed, And My blessing upon thine offspring;

And they shall spring up among the grass, As willows by the watercourses.

יצ:mıx מֹם וּן נֹגַּוֹנְשׁׁ כְּיִ שְּׁנִעֹּלְעָׁ נֹסִפּּׁנִנּ: (a)

֝ װְבְאָבאָטָׁנִ פֿבּאָטִ נֹהַפָּׁב בּּנִבְנִיֹהִטִּ בּּנִבּ

جَة جُمُّ تَجَدَّهُمْ فَرْ شِدَ فَخَرُنِهِ وَجُدُنُهِ وَجُ جَوَّدِهِنَ جُمُّ تَهِجَدِهَرُهُ جَمْدُنُهُ وَجُ تَانِدِهِمِ، الْهُ فَرْ شِدَ فَرْ شِدَاءً

אַ בַּלְגִים בָּי בַבְּפָׁל ְלַנְי וְעַבְּ לִּשְׁאַנְיְוּבּ בְאִ עִרְיִנִיתָּיִ אַּבְ מִהְּבְרִּלִּי בְּחַשּאִימְיִּרִּ עִינִּאְטַּיִּי בַּבְּפָל ְלַנְי וְעַבְּ

،، אָנֹלִי אָנֹבִי הָוּא מֹחֵה פְּשָׁעֶיף לְמַעָּנִיִּ יְחַשּאֹחֶיף לְא אָזְּבְּר:

ה הַּיְבְיִרְיִנִי נִשְּׁפְּטָּה יְחָד סַפָּר אַמָּה לְעַעַן הייקה הַיְּבְינִי נִשְּׁפְטָה יְחָד סַפָּר אַמָּה לְעַעַן

د אָבָיף הֶרִאשׁוֹן חָמָא וּמְלִיצֶיף פְּשְׁעוּ בֵּי:

اْنَهَٰلَهُمْ خُلادِظُونَ (פَ) تَعْمَدُمْ هُلَدٍ، كِٰكِهِ لَعُفَلُدِ كَمَاثِو رَهَٰظِد

בּעוֹנְעֹּי בְּוֹי TAPIX נְאַנְעִי אָמָא זְאָלָד אַּבְעָׁי, וְוֹאֶבֶאָּלְ

בּעַרְאַלָּר יְהְיָּר מְמֶּבְר יִמְּלְבּ יִמְּרָהִ יִּמְּוְבֵּוֹיְ אַּלְ-הִירָאִ מַּבְבֵּי יִמְּלְב וִיִּשְׁרָוּ פִּר אָלָּר יְהִיָּר מְמֶּבְ וִּיִּמְרָ מִּמָּבִ

ַבָּר אָצְּק־עַנִם עַל־צָּמָא וְנִזְּלֵים עַל־ יַבְּשָׁת אָצָּק רוּחִי עַל־זַרְשֶׁךּ וּבְרְבָּתָי עַל־צָאָצְקרי:

וֹבְלְגַנְמְנֹם: → וֹבְּמְׁטִׁנִּ בִּבָּנוֹ טַבְּגַנִרַ בַּהְּנָבִנִים הַּגָ_

One shall say: 'I am the Lord's'; And another shall call himself by the name of Jacob; And another shall subscribe with his hand unto the Lord, And surname himself by the name of Israel.

Thus saith the LORD, the King of Israel, And his Redeemer the LORD of hosts: I am the first, and I am the last, And beside Me there is no God.

And who, as I, can proclaim— Let him declare it, and set it in order for Me— Since I appointed the ancient people? And the things that are coming, and that shall come to pass, let them declare.

Feat ye not, neither be afraid; Have I not announced unto thee of old, and declared it? And ye are My witnesses. Is there a God beside Me? Yea, there is no Rock; I know not any.

They that fashion a graven image are all of them vanity, And their delectable things shall not profit; And their own witnesses see not, nor know; That they may be ashamed.

Who hath fashioned a god, or molten an image That is profitable for nothing?

Behold, all the fellows thereof shall be ashamed, And the craftsmen skilled above men, Let them all be gathered together, let them stand up; They shall fear, they shall be ashamed together.

The smith maketh an axe, And worketh in the coals, and fashioneth it with hammers, And worketh it with his strong arm; Yea, he is hungry, and his strength faileth; He drinketh no water, and is faint.

The carpenter stretcheth out a line; He marketh it out with a pencil; He fitteth it with planes, And he marketh it out with the compasses, And maketh it after the figure of a man, According to the beauty of a man, to dwell in the house.

He heweth him down cedars, And taketh the ilex and the oak, And strengtheneth for himself one among the trees of the forest; He planteth a

Then a man useth it for fuel; And he taketh thereof, and warmeth himself; Yea, he kindleth it, and baketh it; He maketh it a graven image, and worshippeth it; He maketh it a graven image, and

ָ זָה יאִמַרֹ לִיהוָה אָנִי וָזָה יִקְּרָא בְשֵׁם־ יַשְּׁלְב וְזָה יִכְּתָּב יָדוֹ לִיהוְה וּבְשָׁם יִשְׂרָאֵל יְכַנֶּה: (פ)

, פה־אַטַּר יְהִוָּה מֶלֶהִישִּׁי יְהִנָּה צְּבְאִוֹה אַנִי הִאִּשִׁיוֹ נַאֲנֵי אַחֲרֹוֹן יְמְבַּלְעָּרֵי אֵין אֱלְהֵים:

שׁבֹאִלִּע וֹצִּיגִּנְ לְמְנִּי לְ, מִׁמִּנְמִׁי מִּם_מִנְלְיָם וֹאִטִּיּנִע וֹאִמִּנִ נמִּגַלְמִנִּי וֹלֵּבָא וֹנִצִּיגִּטִׁ וֹנִאֹנִיִּנִי

אָלְנְעַ מִפַּלְתְּדָּ, וֹאָנו אַנִּר פַּלְ_יָדֶעְמִּנִי: הִאְּמִגְּמִּנוּ וְהַנִּדְתִּ, וִאָּמֵּם מִּדְ, הַנִּא אָלְ-הְפְּבְּיִר וְאָלִ

, יצְרֵי־פֶּסֶל בְּלָם הֹהוּ וַחֲמוּדִיהָם בַּלִ יוֹעִילוּ וְעֵדִיהָם הַפְּה בַּל־יִרְאָּוּ וּבַל־ יֵדְעִּיּ לְמָעַן יֵבְשׁוּ:

·· מְּגֵּיִּלְנִי אֵלְ וּפְּׁסֵׁלְ לֹסֵٰكَ לְבֹלְטִׂג צוִמִּגלְ:

ַבְּלֵה יֶהְקּבְּיִּרִ יִבְּשִׁי וְחָרָשָׁיִם הַמָּּה מֵאְבָה יְהְקּבְּצִיּ כְּלָם יַעֲּמָרוּ יִפְּחֲרִי הְאָבְים יְהְקּבּיִי

הְרַמַּפְּרָוֹת יִצְּרֵחוּ וַיִּפְּעָלֵחוּ פִּזְרַוֹעַ כֹּחֹוֹ וּבַמַּפְּרָוֹת יִצְּרֵחוּ וַיִּפְּעָלֵחוּ פִּזְרַוֹעַ כֹּחֹוֹ נִם־רְעַבֹּ וְצֵּיוֹ כְאִ־שָׁמָח מָיִם וַיִּיעֶף:

הְנֵשְׁתֵּי בַּמַּלֵצְׁמְנִי אַנְהַ בְּמָבִּצְרֵי בַּמָּבִרִ הְצְּשְׁתִּי בִּמַּלְצִּמְנִי וּבַמְּחִנְּה וְהָצְּרֵהִ הְשְׁתִי בְּמַלְצִּמְנִי וּבַמְּחִנְּה וְהָצְּרֵה צִּדֶם

رَبْهُمُ الْهُوَا كُمُوْا رَبُوْل مِنْ الْهُمُ الْهُمُ الْهُوَا كُمُوا هَاءً الْهُمُ الْهُمُ الْهُمُ الْهُمُوالِ الْهُوَالِ كُمُوا هَاءً الْهُمُوا الْهُمُوالِ الْهُمُوالِ الْهُمُوالِ الْهُمُوالِيَّا اللَّهُ الْهُمُوالِيَّا الْهُمُوالِيَّا الْهُمُوالِيَّالِيَّا الْهُمُ

He burneth the half thereof in the fire; With the half thereof he eateth flesh; He roasteth roast, and is satisfied; Yea, he warmeth himself, and saith: 'Aha, I am warm, I have seen the fire';

And the residue thereof he maketh a god, even his graven image, He falleth down unto it and worshippeth, and prayeth unto it, And saith: 'Deliver me, for thou art my god.'

They know not, neither do they understand; For their eyes are bedaubed, that they cannot see, And their hearts, that they cannot understand.

And none considereth in his heart, Neither is there knowledge nor understanding to say: 'I have burned the half of it in the fire, Yea, also I have baked bread upon the coals thereof; I have restidue thereof an abomination? Shall I fall down to the stock of a tree?'

He striveth after ashes, A deceived heart hath turned him aside, That he cannot deliver his soul, nor say: 'Is there not a lie in my right hand?'

Remember these things, O Jacob, And Israel, for thou art My servant; I have formed thee, thou art Mine own servant; O Israel, thou shouldest not forget Me.

I have blotted out, as a thick cloud, thy transgressions, And, as a cloud, thy sins; Return unto Me, for I have redeemed thee.

Sing, O ye heavens, for the Lord hath done it, Shout, ye lowest parts of the earth; Break forth into singing, ye mountains, O forest, and every tree therein; For the Lord hath redeemed Jacob, And doth glorify Himself in Israel.

- הַצְּיוֹ שְׁרֵף בְּמוֹ־אֵׁשׁ עַל־הָצִיוֹ בְּשָּׁר יאַבֶּל יִצְּלֶת צָּלֵי וִיִשְׁבָּע אַף־יָחֹם יִאְנַר הָאָח חַמּוֹהָי רְאָיהִי אָיּר:
- ، יסגוד)[ק، יִסְנְּדִּ' וְיִשְׁמַּרִי לִבְּסְלְוִ (כּי מגוד)[ק، יִסְנְּדִ'] וְיִשְׁמַרוּ וְיִהְפַּצֵּלִ אֵלְיוּ וְיֹאִמָּרִ תַּצִּילְנְי בָּי אֵלְי אֲמָּה:
- מּנוּיטְם מִנּמִּבְּנִים: " לְאִ זֹבֹמֹּנִ וֹלַאִ זִּבְינִת בַּּנִ מַּטִ מִבְאַנִעִ
- וְלָאֵ־יָשָׁיב אָל־לִבֹּוֹ וְלָאִ דַעָּת וְלִאִּ הְבִּוָּדׁ לֵאִמִר שָלְ־נָּחְלִיוֹ לֶחָם אָצְלֶּה הְשָּׁר אָפֵּיתִי עַל־נֶּחְלִיוֹ לֶחָם אָצְלֶה לְבָוּל עֵּץ אֶסְנְּוֹד:
- יי רעה אַפּר כֵב הוּקל הָטָה וָלִיֹא שֶׁקָר יַצְיל אָת־נַפְשׁוֹ וְלָא יאִמָּר הַלִּוֹא שֶׁקֶר בימִינְי: (ס)
- לא טַּנְשֶׁנֵי: אָטְׁטִי וֹאָּבְשֶׁרִ וֹמִּבְרֵלִ, אָטִּטִי וֹאָבָאֵלְ בֹא טַּנְשֵׁרִי וֹאָבָאֵלְ בָּרִ מַּבְּרִי.
- מְחֵיתִי בְּעְבִׁ פְּשִׁמָּיִהְ וְבָּעָּגָן חַשּאִוּמָיִרִּ מּוּבְּה אֵלֵי בִּי גְּאַלְחֵיף:
- د קנו שָׁמָיִם בִּי־עָשָׂה יְהִנָּה הָרִים יַעַר וְבָל־עֵיּץ בִּּוֹ בִּי־נָאָל יְהֹנָה יַנְיִּמֹ וּבְיִשְׂרָאֵל יִהְפְּאֵר: (ס)

הפטרה צו

The Haftarah is Jeremiah 7:21 – 8:3 & 9:22 – 9:23. For Shabbat Zachor the mafitr and haftarah are on page 176. On the Shabbat before Pesah, read the Haftarah on page 176. On the Shabbat before Pesah, read the Haftarah on page 185.

Thus saith the Lord of hosts, the God of Israel: Add your burnt-offerings unto your sacrifices, and eat ye flesh. בְּשֶׁר: מְלְוָתֵיכֶם סְפָּוּ מַלְ-וִבְּחֵוּכֶם וְאָבְלָוּ מְלְוָתֵיכֶם סְפָּוּ מַלְ-וִבְּחֵוּכֶם וְאָבְלָוּ

For I spoke not unto your fathers, nor them out of the land of Egypt, concerning burnt-offerings or sacrifices;

but this thing I commanded them, saying: 'Hearken unto My voice, and I will be your God, and ye shall be My people; and walk ye in all the way that I command you, that it may be well with you.'

But they heatkened not, nor inclined their ear, but walked in their own counsels, even in the stubbornness of their evil heart, and went backward and not forward,

even since the day that your fathers came forth out of the land of Egypt unto this day; and though I have sent unto you all My servants the prophets, sending them daily betimes and often,

yet they hearkened not unto Me, nor inclined their ear, but made their neck stiff, they did worse than their fathers.

And thou shalt speak all these words unto them, but they will not hearken to thee; thou shalt also call unto them, but they will not answer thee.

Therefore thou shalt say unto them: This is the nation that hath not hearkened To the voice of the Lord their God, Mor received correction; Faithfulness is perished, And is cut off from their mouth.

Cut off thy hair, and cast it away, And take up a lamentation on the high hills; For the Lord hath rejected and forsaken the generation of His wrath.

For the children of Judah have done that which is evil in My sight, saith the Lorp; they have set their detestable things in the house whereon My name is called, to defile it.

בִּי לְאִדְבַבְרָתִּי אָתִדְאָבִוֹתִיכֶם וְלָא צִּוּיתִּׁים בְּיָוֹם (כ׳ הוציא)[ק׳ הוֹצִיאָי] אוֹתָם מֵאָהֶץ מִצְרָוִם עַלְדִּבְרֵי עוֹלָה זְנְבָח:

בֵּי אָם־אָת־תַדְבָר תַזָּה צִּוִּיִּה אִנָּם לֵאמֹר שִׁמְעַּיּ בְּקִּלְ־תַדֶּנֶרְ אֲשֶׁר אָצֵנֶר תַקְלְהָטִם בְּבְלִ־תַדֶּנֶרְ אֲשֶׁר אָצֵנֶר אֶתְבֶּם לְמָעַן יִימָב לְבֶם:

לְאִּטִוּנִה וְלְאָ לְפַּׁלִּיִם: פַּׁלָּמִּאָנִי פַּאָּנִרְנִי לְפָּׁם חַּנְיֵׁת וּיִּלְרִי וְלְאָ אֵּמִׁמִנִּ וְלְאִ_חַיּהָּ אָּטִ_אָּוֹלְּם וֹיִלְרִי

לְמִּן־תַּיֹּוֹם אֲשֶׁׁר יָצְאָּי אֲבִוֹתִיכֶם מִצָּרֵץ מִּצְרַׁיִם עַּר תַיַּוֹם תַזָּה נָאָשָׁלָח אֲלִיכֶם אָת־בְּל־עֲבְתַי תַּנְּבִיאִׁים יָוֹם תַשְׁבֶּם יְשְׁלְתַ:

ַנּלַמִּנְ אָטַ הַּגְׁבְּּם מַנֵּמִנְ מִאָּבְנָטִם: בּלְנִא מְּמִׁמִנְ אָלְנִּ נִלָאִ טִּמִּנִ אָּטַ אָּוֹנִים

אָּכְּיִנִים וֹלְאִ וֹהֹּלִיּלִים: הַאְּכְּׁה וֹלְאִ יִּהְּמָׁתִּי אָּצְיִּוֹּ וֹפַׁנָאִה וֹצַּבְּׁהְיֵּהׁ אָּכְיִהִם אָּנִרַבִּּלִיִּהִם

וְאָטֵרְתָּ אֵלֵיהָם זָה הַגּוֹי אֲשֶׁר לְוֹא־ שְׁמִּעֹּי בְּקוֹל יְהַנְה אֵלֹהָיו וְלָא לְקָחָוּ מוּסָר אֲבְדַהֹ הָאֵמּוּנְּה וְנְכְרְחָה מִפִּיהֶם: (ס)

נְנֵּי נְזְרֵדְ וְתַשְׁלִיכִי וּשְׁאֵי עַל־שְׁפְּיָם קינָה בָּי מָאַס יְהֹנְה וַיִּשְׂשׁ אֶת־דָּוֹר עְבְרָהְיּ

בִּי־עִשׁׁי בְּנִי־יְחִירָה הָתָע בְּעִינֵי נָאָם־ יְחֹזְה שָׂמִי שִׁקּיצִיהָם בַּבָּיִת אֲשֶׁר־ נְקְרֵא־שְׁמָי עָלְיוּ לְטַמָּאִוּ:

And they have built the high places of Topheth, which is in the valley of the son of Hinnom, to burn their sons and their daughters in the fire; which I commanded not, neither came it into My mind.

Therefore, behold, the days come, saith the LORD, that it shall no more be called Topheth, nor The valley of the son of Hinnom, but The valley of shughter; for they shall bury in Topheth, for lack of room.

And the carcasses of this people shall be food for the fowls of the heaven, and for the beasts of the earth; and none shall frighten them away.

Then will I cause to cease from the cities of Judah, and from the streets of Jerusalem, the voice of the mirth and the voice of gladness, the voice of the bridegroom and the voice of the bride; for the land shall be desolate.

At that time, saith the LORD, they shall bring out the bones of the kings of Judah, and the bones of his princes, and the bones of the priests, and the bones of the prophets, and the bones of the inhabitants of Jerusalem, out of their graves;

and they shall spread them before the sun, and the moon, and all the host of heaven, whom they have served, and after whom they have served, and after sought, and whom they have worshipped, they shall not be gathered, nor be buried, they shall be for dung upon the face of the earth.

And death shall be chosen rather than life by all the residue that remain of this evil family, that remain in all the places whither I have driven them, saith the LORD of hosts.

Thus saith the Lora D: Let not the wise man glory in his wisdom, neither let the mighty man glory in his in his might, Let not the rich man glory in his riches;

But let him that glorieth glory in this, that he understandeth, and knoweth Me, That I am the Lord who exercise mercy, justice, and righteousness, in the earth, for in these things I delight, Saith the Lord.

יבני קנות תַּהֹפָּת אֲשֶׁרֹ הָנֵיא בָּן־ הִנְּם לִשְׁרָף אָת־בְּנִיתָם וָאָת־בָּנֹתִיתָם בְּאֵשׁ אֲשֶׁרֹ לַאׁ צִּוִּּיתִי וְלָא עָלְתָה עַל־ לְבֶּי: (פ)

גוא טַטַבְגָיַׁ וֹמַבְּבַׁיִּ בְּטִפְּׁטִ מֵאָּגוֹ מְּמַנְם:
 גאָמָר מִּנְר זַשְּפָּׁטִ וְגַיָּא בָּוֹבְיַנְם כִּי אִם בַּ
 גאָמָר מַנְר וַמָּבַּ בָּאָרַ וְאָבַּוֹיִם:

ַ הְּמְּׁמִּים וּלְבְּמֵמִׁט הַאָּבְא וְאֵין מִחַרֵּיד: השְּׁמִים וּלְבָהֵמַת הָאָּבֶץ וְאֵין מִחַרֵּיד:

ְּוִהִשְׁבַּתֵּיו מֵשְׁבֵי יְהִידָּה יִמֶהְצִּיֹה יְרֵישְׁלֵּם קִּיֹל שִׁשׁׁיִן וְקַוֹל שִׁמְחָׁה קִּיֹל הְאֶבֶּץ:

בְּעָת תַתָּיא נִאָּם־יִּחֹנְּה (כ׳ וִיצִיאוֹ)[ק׳ יוֹצְיִאוּ] אָת־עַּצְמָוֹת מַלְבֶּי־יָחוּדֶת וְאָת־עַצְמוֹת־שְׁרָיוֹ וְאָת־עַצְמֹוֹת תַּכְּחֲנִים וְאֵתוּ עַצְמָוֹת תַּנְּרִיאִים וְאֵת תַבְּחָנִים וְאֵתוּ עַצְּמָוֹת תַּלְבַייהָם:

וִשְׁמָרוּם לַשְׂמָשׁ וְלַיְבֹרֹח וּלְכָלוּ צְבָא
 תִשְׁמַּיִם צַּשֶׁר צַּהַבֹּים וַצִּשֵּׁר צַבְדִּים
 וֹצִשְׁר הְלְכַּוּ צַּחָבִיהָם וַצַּשֵּׁר דְּרְשׁׁים
 וֹצִשְׁר הְשְׁמַחַוֹּוּ לְחָם לָא יֵצְסְפּוּ וְלְאַ
 וִקְבָרוּ לְדָשֶׁן עַל־פְּנֵי הְצִּדְטָה יִהְוּיּ

וִנְבְתַר מָנֶתׁ מֵחַיִּׁיִם לְכֹל חַשִּׁאָרִיתֹ הַנְשִׁאָרִים מִן־חַמִּשִׁפְּחָה הָרָצָה הַזְּאִת בְּכְל־חַמְּלְמָוֹת תַנְּשָׁאָרִים אֲשֶׁר הַדְּחְתֵּים שְׁם נְאֵם יְהְנֶׁה צְּבְאִוֹת: (ס)

בֵּר אִם־בְּזֹאִת יִחְחַלֵּל חַמְּחָחַלֵּל תִשְׁבֵּל יְיָדְעַ אִיחִי בָּי אֲנֵי יְחֹוֶׁח עָשֶׁח תֵטֶד מִשְׁבָּט יִצְרָקֵח בְּאָרֵץ בִּי־בְצִלֶּח חַפְּצְתִּי נְאָם־יְחֹוֶח: (ס)

22:XI

 $\mathbf{i:}\mathbf{IIIV}$

TEUTT WATE

The Haftarah is II Samuel 6:1 – 7:17. On Shabbat Parah, read Maftir and Haftarah on page 176. For Shabbat Haftodesh the Maftir and Haftarah are on page 180.

And David again gathered together all the chosen men of Israel, thirty thousand.

- And David arose, and went with all the people that were with him, from Baale-judah, to bring up from thence the ark of God, whereupon is called the Name, even the name of the LORD of hosts that sitteth upon the cherubim.
- And they set the ark of God upon a new cart, and brought it out of the house of Abinadab that was in the hill; and Uzzah and Ahio, the sons of Abinadab, drove the new cart.
- And they brought it out of the house of Abinadab, which was in the hill, with the ark of God, and Ahio went before the ark.
- And David and all the house of Israel played before the Lord with all manner of instruments made of cypress-wood, and with harps, and with sistra, and with cymbals.
- And when they came to the threshing-floor of Macon, Uzzah put forth his hand to the ark of God, and took hold of it, for the oxen stumbled.
- And the anger of the Lord was kindled against Uzzah; and God smote him there for his error; and there he died by the ark of God.
- And David was displeased, because the Lord had broken forth upon Uzzah; and that place was called Perez-uzzah, unto this day
- And David was afraid of the LORD that day; and he said: 'How shall the ark of the LORD come unto me?'

- ۿؚڔۿ؞ڡ؆۠ػ۪ڬ: ڗۥۣٚڠڂۿڹٮڎؙڎ؉ڽڂڂۦڂٮٛڹٮڂڹۿ۪ڎڰؘڔ
- دِرْجِاء دِرْجَاء بَانہ וָכָל הִשָּׁם אֲשֵׁר אִתִּי הְאֵלְהִים אֲשֶׁר נִקְהָא שָׁם שֵּׁם יָהֹנָה אָבְאָוֹת ישֵׁב הַבְּרָבִים עָּלֶיוּ:
- ײַרְפְׁבּר אָת־אַרָין הַאֱלֹהִים אָל־עַּגָלָה הַּוְּשְׂה וַיִּשְׁאָהוּ מִבֵּית אַבִּינָדֶב צִּשֶׁר בַּוּבְעָה וְעְּזָא וְאַהְיוֹ בְּנֵי אֲבָינָדֶב נֹהַגִּים אָת־הְעַּגְלֶה הַדְשְׁה:
- ַ וִישִּׂאָרוּ מִבֵּית אֲבִינִדִר אֲשֵׁר בּגִּּבִּמָּר עָם אֲרַוֹּן הָאֵלֹהִים וָאַהְיֹּוֹ הֹלֵךְ לִפָּנֵי הָאָרְוֹן:
- ױבׁגּלְגּּלְּ,ם: װבׁוֹבְׁלְ,םְ װבְׁטִׁפְּּ,ם װבֹמִוּתּוֹמִּם , יְבְוְנִי בַּׁכִלְ הֵּגָּוֹ בַּבוְאָאָם װבֹכִּוּרָוִי ! וְבִוֹבוּ וְכַּלְ בַּנִינִ יִּמְבִּאָלְ מִּמְּטִׁלִּים לְפִׁנִּוּ
- , ניָּבְאִּ עַּדְּנֵבֶן נָבָּוֹן נִיִּשְׁלֵח עַּיִּה אֶלִ אַרִּוֹן הַאֶּלְהִים נֵיַּאִהָּוּ בּּוֹ בָּי שֲׁמָשִּׁ הַבְּּקְר:
- ַ ײַּחַר־אַף יְהֹוָהֹ בִּעִּיּוֹּה ײַפָּהוּ שָׂם הְאֵלֹהִים עַל־הַשָּׁלְ יִיְּנָמְה שָׁם עָם אַרִּוֹן הְאֵלֹהִים:
- ر ریم לְדָוֹד עַל אֲשָׁר פִּרָץ יְהֹנָה פָּרָץ בְּעָזָה וַיִּקְרָׁא לַמְּקִוֹם הַהוּא פָּרֶץ עָזָּר עַר הַיָּוֹם הַזֶּה:
- , נִיּבֶא דְוֶד אָת־יְחְוֶה בַּיִּוֹם חַהָוּא נַיืּאמֶר אֵיף נְבָוֹא אֵלַי אֲרִוֹן יְחְוֶה:

So David would not remove the ark of the LORD unto him into the city of David; but David carried it saide into the house of Obed-edom the Gittite.

And the ark of the Lord remained in the house of Obed-edom the Gittite three months, and the Lord blessed Obed-edom, and all his house.

And it was told king David, saying: 'The Lord hath blessed the house of Obed-edom, and all that pertaineth unto him, because of the ark of God.' And David went and brought up the ark of God from the house of Obed-edom into the city of David with joy.

And it was so, that when they that bore the ark of the Lore D had gone six paces, he sacrificed an ox and a fatling.

And David danced before the Lord with all his might; and David was girded with a linen ephod.

So David and all the house of Israel brought up the ark of the Lord with shouting, and with the sound of the horn.

And it was so, as the ark of the Lord came into the city of David, that Michal the daughter of Saul looked out at the window, and saw king David leaping and dancing before the Lord; and she despised him in her heatt.

And they brought in the ark of the Lord, and set it in its place, in the midst of the tent that David had pitched for it; and David offered burnt-offerings and peace-offerings before the Lord.

And when David had made an end of offering the burnt-offering and the peace-offerings, he blessed the people in the name of the LORD of hosts.

And he dealt among all the people, even among the whole multitude of Israel, both to men and women, to every one a sake of bread, and a cake made in a pan, and a sweet cake. So all the people departed every one to his house.

מְבֶּר־אֶּבֶה דַוֹּר לְחָסִיר אֵלֵיו אָת־אַרִוֹן יחוָה עַל־עַיר דְּוָד נַיַּמָהוּ דָוֹּד בָּית מְבֶּר־אֶדִים הַנְּמִיי

ַ וַיַּשֶׁבֹ אֲרֹוֹן יְהוֹוֹה בֵּית עֹבֶר אֱדָם הַוִּּחָי שְׁלִשֵּׁה חֲדִשִׁים וַיְבָּרֶךְ יְהוָה אָת־עֹבֶר אֱדִם וְאָת־בְּל־בֵּיחִוּ:

וּיִּנֵּר למָּלֵך דְּוִר לֵאמֹר בָּרָך יִחֹנָת אָת־בָּית עֹבֶר אָרֹם וָאָלֹהִים נַיֵּלֶךְ דָּוֹּר וַנִּעַלֹּ בְּעֲבְּיּר אֲרַוֹן הְאֵלֹהִים מִבֶּית עֹבֶר אֵרָם אֶת־אַרֹוֹן הְאֵלֹהִים מִבָּית עֹבֶר אֵרָם עִיר דְּוֶּר בְּשִׂמְחֲה:

ַ וַיְהִי בֵּי צְעֲרָוּ נִשְׁצֵּי צֵּרִוּן־יְחְנָה שִׁשָּׁר בְּעְּרִים וַיִּוְבָּח שִׁוֹר וּמְרֵיא:

ן בְּיֵב בְּלְבְבָּר בְּלֶבְ, נְבְּיָּנְג נְבְּיָּנְג נְבְּיָנְג זי נְבְיֵב בְּלֶבְרָ בְּלֶבְ, נְבִּיָּנִג נְבִיִּנִג יְבִיִּנְג בְּבָּיִּג נְבִּיִּנְג נְבִּיִּנִג בְּבִּיִּג יִ

י ! וְדִוּדִ וְכְלְ־בֵּוּת ִשְּׁרְאֵל מִעֵּלִים אָתַ זְּרֵוּן יְהְלִרְבֵּוּת יִשְּׁרְאֶל מַעֵּלִים אָתַ

ְּיִחִיָּהׁ אֲרַוֹן יְהִוֹּה בָּא עֵּיר דְּיִּה וּמִיכָּל אַת־תַּמֶּלֶךְ דְּוֹדִ מְפַּצֵּי וּמְכַרְכֵּרֹ לְפָּנֵי יְהְנְה וַמְּבֶּי לְוֹ בְּלְבֶּה:

ַנּיָבְאַּר אָת־אֲרַוֹּן יְהֹנְוֹה וַיַּצָּגִּר אֹתּוֹ • בִּמְקוֹמֹוֹ בְּתַּוֹךְ הָאָהֶל אֲשֶׁר נִטְה־לִוֹ • יִשְׁלְמָים:

וּלְבֶּרֶךְ אָת־חָשְׁם בְּשֵׁם יֶהְוָה צְבְאִית: וּלְבֶלְ דְּוֹדְ מֵהַשְּלְמִים

رْبِمَوْم לְבָל הִשָּׁם לְבָל הַמָּוֹן יִשִּׂרָצֵל" אַחַׁת וְאֵשְׁפֶּר אָחָׁד וַאֲשִׁישָׁה אָחָת וַיֵּלֶה בְּל הְעָם אֵישׁ לְבֵיהְוֹּ:

Then David returned to bless his household. And Michal the daughter of Saul came out to meet David, and said: 'How did the king of Israel get him honour to-day, who uncovered himself to-day in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vain fellows shamelessly uncovereth himself!'

And David said unto Michal: 'Before the Lorp, who chose me above thy father, and above all his house, to appoint me prince over the people of the Lorp, over Israel, before the Lorp will I make metry.

And I will be yet more vile than thus, and will be base in mine own sight; and with the handmaids whom thou hast spoken of, with them will I get me honour.

And Michal the daughter of Saul had no child unto the day of her death.

And it came to pass, when the king dwelt in his house, and the Lord pad given him rest from all his enemies round about,

that the king said unto Mathan the prophet: 'See now, I dwell in a house of cedar, but the ark of God dwelleth within curtains.'

And Wathan said to the king: 'Go, do all that is in thy heart; for the Lord is with thee.'

And it came to pass the same night, that the word of the Lord came unto Nathan, saying:

'Go and tell My servant David: Thus saith the LORD: Shalt thou build Me a house for Me to dwell in?

for I have not dwelt in a house since the day that I brought up the children of Israel out of Egypt, even to this day, but have walked in a tent and in a tabernacle.

וַיָּשְׁב דָּוָד לְבְבֵךְ אָת־בִּיתִוֹ (ס) וַתִּצֵּא מִיכַל בַּת־שָׁאִיל לִקְרָאִת דָּוָֹד וַתֹּאִמֶּר מַת־נִּבְבָּד תַּיּוֹם מֵלֶךְ יִשְׁרָאֵל אֲשֶׁר נְגְלְּה תַיּוֹם לְעֵינֵי אַמְרָוֹת עֲבְּדְיִי בְּהְנְּלְוֹת נְגְלְוֹת אַתַר הְרֵקִים:

رَيْعَمْد بَانِد هُجْ - مُنحَدٍ خُفِرْ، بَدَئِد غُهُد ﴿ فِيَد ثِرْنَد مَجْ - مِن الْأَيْدَ مَجْ - مَنْ لِهَٰذِ الْمُنَاظِّيْنَ، خُفِرْ، نُدَيِّدٍ: الْمُنَاظِّيْنَ، خُفِرْ، نُدِيَّدٍ:

ױָקלְהִי עוֹדִ מִּוֹּאָת וְהָיִיִּהִי שְׁפֶּל בְּעִינְיִ וְשִׁם־הֶאֲמָהוִתְ אֲשֶׁר אָלַרְהְ עִּמֶּם אָכְבֶּדְה:

ַ וּלְמִיכַל בַּת־שָׁאִּוּל לֹא־תָיָה לָה יָלֶד עָּר יָוֹם מוֹתְה: (פּ)

י, ניהי בי־יִשָּׁב תַמָּלֶךְ בְּבִיתִּוֹ נִיחִוָּה הגיחַ־לִּוֹ מִפְּבִיב מִכְּלְ־אִּיְבֶּיו:

ניאטר המלף אַל־נְתֵּוֹ הַנְּבִּיא רָצֵּרוֹ גְּא אַנֹבֶּי יוֹשֶׁב בְּבֵּית אַרָזִיִם וַאֲרוֹוֹ הְאֵלֹהִים יֹשֶׁב בְּתָוֹךְ הַיְרִימֶּה:

د رِيْخَوْد دِمَا خِابَةُ خِامِ كِيْوَد جَاجِ كِلَّهُ فِيْنِ خِابِيْنِ مِوْلَة:

יְהַלְּיִ אָּלְ_ַנְּטֵׁן לַאָּמָר:

לְּהִ נְאֶמֶרְ יְּהְנְיִׁר הַאָּמָּה הִּבְּנָּר (ס) כְּה אָמֶר יְהְנְּה הַאָּמָה הִּבְּנָר (ס) לְהִי אָמֶרְהִי:

בֵּי לָא יִשִּׂבְחִּי בְּבִּיִת לְמִיּוֹם הַצֵּלֹהִי אָת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַׁיִם וְעָּד הַוּוֹם הַזְּה נְאֶהְנִת מִהְהַבֵּלְ בְּאָהֶל וּבְמִשְׁבֵּן:

In all places wherein I have walked among all the children of Israel, spoke I a word with any of the tribes of Israel, saying: Why have ye not built Me a house of cedar?

Mow therefore thus shalt thou say unto My servant David: Thus saith the LORD of hosts: I took thee from the sheepcote, from following the sheep, that thou shouldest be prince over My people, over Israel.

And I have been with thee whithersoever thou didst go, and have cut off all thine enemies from before thee; and I will make thee a great name, like unto the name of the great ones that are in the earth.

And I will appoint a place for My people Israel, and will plant them, that they may dwell in their own place, and be disquieted no more; neither shall the children of wickedness afflict them any more, as at the first,

even from the day that I commanded judges to be over My people Israel; and I will cause thee to rest from all thine enemies. Moreover the LORD telleth thee that the LORD will make thee a house.

When thy days are fulfilled, and thou shalt sleep with thy fathers, I will set up thy seed after thee, that shall proceed out of thy body, and I will establish his kingdom.

He shall build a house for My name, and I will establish the throne of his kingdom for ever.

I will be to him for a father, and he shall be to Me for a son; if he commit iniquity, I will chasten him with the rod of men, and with the stripes of the children of men;

but My mercy shall not depart from him, as I took it from Saul, whom I put away before thee.

And thy house and thy kingdom shall be made sure for ever before thee; thy throne shall be established for ever.

וְעַמְּה בְּה־תֹאִמֵּר לְעַבְּיֵּר לְדָוֹּד בָּה אַמַר יְהְנָה צְבְאִוֹה אֲנָי לְהָוָוֹה נָגִּיד עַל־ הַנְּנֶה מֵאַחָר הַצְּאוּ לְהָוָוֹה נָגִּיד עַל־ עַמָּי עַל־יִשְׂרְאֵל:

نهَبَرِيَ مِقِانًا چَذَرًا هِنِوِد بَرَدِّهِمِ نِهِجِرَمِہ هِمَـجِّלُ-هُنِيْءِنِهِ مِعِدِيَة بِهِنِيَ، رَاۃً نِوْنَ بِئَادً چَنِوں بَہِبَرُان هِنِوْنَ جِهِنَا:

בְּנֵי־עַּוְלְהֹ לְעַנִּיהׁ לְעַמִּי לְיִשְׁרָצֵּל וּנְטַעְּהִי וְשְׁבָּן תַּחְּמְיוּ וְלְאִ יְרָנֵּוּ עָּוֹד וְלְאִ־יֹסִיפּוּ הְשְׁבָּן תַּחְמְּיִוּ לְעַנִּיהוּ כַּצְּשֶׁר בְּרָאִשׁוֹנֶה:

درطا ـ تذنط هِشِ جيرير שُومِنط ورا بِ بِهِ بِهُدُ يُبَرِّن جِر جُرِي مِهِم حِرْي بِ بِينِّن خَرْدِ بِيرِّن جِر جُرِي يَعِشِن خُرِهِ بِينِّن:

چיו יִמְלְאַר יָמֶׁירְ וְשֶׁכִבְּמִּׁ אָת־אֲבֹמָירִ יַהַקִּימֹתָי אֶת־זַרְעֵּרְ אַהַבְּיִרְ אֵשֶׁר יֵצֵא מְמְעֵּיךְ יַהַבְּינֹתִי אֶת־מַמְלַבְּמִּי:

תֹמְלְכַׁטִּׁוּ מַּג_מִּנְלֶם: ▪ נִא יִבְנִגרבּנִע לִמִּמִי וְּכִנִּנִּנִי אָנרַבּפָּא

יבְּנִגְמֵּ, בְּנָ, אָבֶׁהְ וְהָנִּא יֶהְיָהִרַלֵּי אָבֶּוֹ אַשֶּׁר בְּתַּצְּוֹלְי וְהְכַחָּתִּי בְּשֵּׁבֶּם אֵנְשִׁים אַנִּי אֲהָיִה־לַּוֹּ לְאָב וְהָנִּא יֶהְיָהִרַלָּי

מְּמָם מִּאְנִלְ אַמֶּר הַסְרָתִּי מִלְּפָּנֶיף: היחסָדִי לאֹ־נְסָוּר מִמָּנִּוּ פַּאֵשָּׁר הַסִרָתִי

ڗڽۼڽٝڒ١ ڿڔۼڐ۪ ؞ؿڽۯڂڄۼڗ۪ עִר־עילָם جُۅ۪ڽڔ٦ ڿۄۼۣڐؙڹڄڽڎؠڎڿٵڗ עַר־עילֶם:

According to all these words, and according to all this vision, so did Nathan speak unto David. .

ַ בְּלִגְ תַּגְּבְרֵים תְאֶּלֶּת וּלְלָלְ תַּחִוּנְוֹן תַּזְּתְ בֵּן גִּבֶּר נְתָּן אֶלְ־דָּוֶר: (פ)

הפטרת תזריע

The Haftarah is II Kings 4:42 -5:19. For Shabbat HaHodesh the Maftir and Haftarah are on page 180.

And there came a man from Baal-shalishah, and brought the man of God bread of the first-fruits, twenty loaves of barley, and fresh ears of corn in his sack. And he said: 'Give unto the people, that they may eat.'

And his servant said: 'How should I set this before a hundred men?' But he said: 'Give the people, that they may eat; for thus saith the LORD: They shall eat, and shall leave thereof.'

So he set it before them, and they did eat, and left thereof, according to the word of the Lord.

Now Nasman, captain of the host of the king of Aram, was a great man with his master, and held in esteem, because by him the LORD had given victory unto Aram; he was also a mighty man of valout, but he was a lepet.

And the Arameans had gone out in bands, and had brought away captive out of the land of Israel a little maid; and she waited on Maaman's wife.

And she said unto her mistress: 'Would that my lord were with the prophet that is in Samaria! then would he recover him of his leprosy.'

And he went in, and told his lord, saying: 'Thus and thus said the maid that is of the land of Israel.'

And the king of Aram said: 'Go now, and I will send a letter unto the king of Israel.' And he departed, and took with him ten talents of silver, and six thousand pieces of gold, and ten changes of raiment.

לְמֶּם וֹנִאְכֵלְנִי הִּמְנְּנִם וֹכֹּוֹמֵלְ פֹּגִּלֵּלְנִי וֹנְּאָמֶׁוֹ שֵׁוֹ הַאָּלְטִים לְטִׁם פֹפּנּוֹנִםְ מָּהָּוֹנִם לְטִׁם וֹאָנִה פָּא מִפָּׁמֹלְ הָּלְהָשׁׁי וֹנִּבָּאְ לִאָנִה

ַ יַּאִמֶר יְהְוָה אַכְל וְהוִתֵּר: אַישׁ יַּאִמֶר תֵּן לִעָּם וְיִאִּבֶּלוּ בָּי כָּה אַנְשׁ יַּאִמֶר תֵּן לִעָּם וְיִאִבֶּלוּ בָּי כָּה

** נּימַן לְפְנִיהָם נִיּאִכְלִיּ נִיּוֹתָרוּ כִּדְבָר יְהְוְׁר: (פ)

ַ נְאָרָם יָצְאַנִּ גְּרִּנִּרִים וַיִּשְׁבָּנִּ מֵאָרֶץ יִשְׂרָאֵל נְעֲרָה קְטַנְּה וַהְּהָי לִפְּנֵי אֵשֶׁת נְעָּמְן:

ئىۋىتىمىر بىڭ ئىلىدى بىلىدى ئىلىدى ىلىدى ئىلىدى ئىلىدى ئىلىدى ئىلىدى ئىلىدى ئىلىدى ئىلىدى ئىلىدى ئىلىدى ئىلىدى ئىلىدى ئىلىدى ئىلىدى ئىلىدى ئىلىدى

 נִיבֹא נַיּגַּד לַאדֹנָיו לֵאמָר בְּזָאֹת וְכִזֹאֹת דְּבְּרֶה הַנַּעֲרְה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

נּיִאִמֶּר מֵלְרַ־אַּרָם לָרַ־בָּא נְאֵשֶׁלְחָר בּיִרְי מַשֶּר פִּבְּרִי־כָּסֶף וְשִּׁשֶׁת אַלְפִּים נִיְאָנִ מֵשֶׁר פִּבְּרִי־כָּסֶף וְשִׁשֶׁת אַלְפִּים

And he brought the letter to the king of Israel, saying: 'And now when this letter is come unto thee, behold, I have sent Naaman my servant to thee, that thou mayest recover him of his leprosy.'

And it came to pass, when the king of Israel had read the letter, that he rent his clothes, and said:
'Am I God, to kill and to make alive, that this man doth send unto me to recover a man of his leprosy? but consider, I pray you, and see how he seeketh an occasion against me.'

And it was so, when Elisha the man of God heard that the king of Israel had rent his clothes, that he sent to the king, saying: 'Wherefore hast thou rent thy clothes? let him come now to me, and he shall know that there is a prophet in Israel.'

So Maaman came with his horses and with his chariots, and stood at the door of the house of Elisha.

And Elisha sent a messenger unto him, saying: 'Go and wash in the Jordan seven times, and thy flesh shall come back to thee, and thou shalt be clean.'

But Naaman was wroth, and went away, and said: 'Behold, I thought: He will surely come out to me, and stand, and call on the name of the Lord his God, and wave his hand over the place, and recover the leper.

Are not Amanah and Pharpar, the rivers of Damascus, better than all the waters of Israel? may I not wash in them, and be clean?' So he turned, and went away in a rage.

And his servants came near, and spoke unto him, and said: 'My father, if the prophet had bid thee do some great thing, wouldest thou not have done it? how much rather then, when he saith to

Then went he down, and dipped himself seven times in the Jordan, according to the saying of the man of God; and his flesh came back like unto the flesh of a little child, and he was clean.

ניָבָא תַסָּפָר אָל־מָלָף יִשִּׂרָאֵל לֵאִלָּר יְשְׁלַחָהִי אֵלֶיף תַסָפָר תַזָּר אֵלֶיף תַנָּר שְׁלַחָהִי אֵלֶיף אָת־נַשְּמָן עַּבְדִּי נַאַסִּפְּהָי מְצְּרַעְהִי:

ַנִיְהִי בִּקְרֹאֵ מָלֶדְּ־ִישִׁרָאֵל אָתִרַהַפָּבִּר נִיְקְרָע בְּגָּדִיׁיוּ נִיּאמֶר תַאֵלְתָּים אָנָי לְחָמֵית וְּלְתַחֲלִית בִּי־זֶּה שׁלֵח אֵלִי לְאֶּלְךּ אָישׁ מִצְּרַעְּתֻּוֹ בָּי אַדְ־דְּעּוּ־נְא וּרְאִׁי בְּי־מִתְּאַנֶּח חָוּא לְי:

פּֿטַעַבַעַבּנִע לְאָלְיִּמֶּמ: זְיִבְּאַ זְעְּמָן בְּסִיסָוּ יִבְּרַכְבָּוֹ וַיִּמְּלָרֵ

וֹנְאָּׁכְ בַּאְּבְוּנֵ לְנֵּ יִּמְעֵׁרֵ: עַבְּוָּב וֹבְעַדְּלֵּ אֶּבִּתְּבָּּמִּמִּתְ בַּּיּנִבְּּן " נּנְאָבְיִע אָבְיִנִ אָּבְיָאָמִתְ תַּבְאָלִּב בָאִמָּרֵ

וּקִּצְּוֹף נִעַּמָן וַיֵּלֵוְף וַיֹּאִמֶר הְנָּה אָמָרְהִי אֵלְיוּ יִצֵּא יְצִׁוֹא וְעָמֵר וְקָרָא בְּשִׁם־יְהְוָּה אֵלְהִיוּ וְהַנִּיוֹף יְדָוֹ אָלְ־תַמְּקִוֹם וְאָסָף הַמְּצֹרֶע:

הַלֹאׁ טוֹב (כ׳ אבנה)[ק׳ אַמְנָה] ופִרפַׁר נְהַרַוֹּת דַּטָּשֶׁק מִפֹל מֵימֵי יִשְׁרָאֵל הַלְאׁ־אֶרְתַץ בָּהָם וְשְׁתָּרָהִי יַפֶּן יַיֵּלֶדְ בְּחַמֶּה:

ردېو، پېچېدا رېېچېد چېد چېد د دېونه پېدر پېچر ډخاد رېود چېد چېد دېښت

פּבְשָּׂר נַיִּטְבָּל בַּיַּרְדֵּן שָׁבַע פִּעְמִים פְּדְבַר אַישׁ הָאֵלְהָים וַיֵּשְׁב פְשְׂרִי בּבְשָּׁר נַיַּטְבָּל בַּיַּרְדֵּן שָׁבַע פִּעְּלִים

And he returned to the man of God, he and all his company, and came, and stood before him; and he said: 'Behold now, I know that there is no God in all the earth, but in Israel; now therefore, I pray thee, take a present of thy servant.

But he said: 'As the LORD liveth, before whom I stand, I will receive none.' And he urged him to take it; but he refused.

And Maaman said: 'If not, yet I pray thee let there be given to thy servant two mules' burden of earth, for thy servant will henceforth offer neither burnt-offering nor sacrifice unto other gods, but unto the Lord.

In this thing the Lord pardon thy servant: when my master goeth into the house of Rimmon to worship there, and he leaneth on my hand, and I prostrate myself in the house of Rimmon, when I prostrate myself in the house of Rimmon, the Lord pardon thy servant in this thing.

And he said unto him: 'Go in peace.' So he departed from him some way.

וַיִּשְׁבֹ אֵל־אִישׁ הַאֵּלֹהִים הָוּא וְבָל־ מִחַנְּהוּ וַיִּבֹאׁ וַיְשְׁמָּר לְפָּנִיוֹ וֹּאֹמֶר הַנָּה־ נָא יָדִשְׁהִי בֵּי אֵין אֵלֹהִים בְּכְל־הַאָּהֶץ כֵּי אִם־בִּישְׂרָאֵל וְעַמָָּה קַח־נָא בְרָבָה מֵאֵה עַבְּהֵּף:

» וَ يَّكُمُّد بَنَ بُنَالِد كِنُمُّد خُطِيَنَ رُطُيُّنَ أن يَنْ خُطِيَنِ بَنْ فُعِد خُرِيَنِ نَرْمُعُلِ

נ"אטָר" נַעַּטָן נָלֵא יָתַּן־נָא לִעַבְּדָּרִּ טַשָּׂא צָטָד־פְּרָדִים אֲדָטָָה בָּׁי לְוֹא־ יַעַשָּׁה עֹּוֹד עַבְּדְּךִּ עֹלֶה נָגָבַה לֵאלֹהַים אֲחַרִּים כֶּי אָם־לִיהנְה:

לְּעַּבְּיְרָ חַזָּה יִסְלָח יְחָזָה לִעַּבְּיֵרְ שְׁמָּה וְהָיֹא נִשְׁמַחֲנֵיְהִי בֵּיתּ רִמּוֹ יִסְלָח־ בְּית רִמּוֹ בְּהִשְׁתַחֲנֵיְהִי בִּית רִמּוֹ יִסְלַח־ (כתיבאונישי פּצמני בִית רִמּוֹ יִהִי הָהְיִּהְיִהִי (בתיבאר הַזְּהִי הַיִּה קרי נִצִּ)־יְּהְנִי בְּבְּבָּרָ הַזָּה יִסְלָח יְחָזָה לְעִישְׁתַּחָה בְּבְּבָּרָ הַזָּה יִסְלָח יִתְּוֹה לִמְיַבְּיָרָ בְּבְּבָּרָ הַזָּה יִסְלָח יִתְּוֹה לִמְיִם בְּיִבְּיִרְ בְּבְּבָּרָה הַזָּה יִסְלָח יִתְּיִה לְּמִּיְם בְּיִבְּיִרְ בְּבְּבָּרָה הַנִּיְּה יִסְלָּה הָבְּיִבְּיִרְ

פֹבְׁנִעַ אֶּנֵאֹ: (a) נּיִּאִמֶּר אָנִ בְּנִבְּ לְּמֵּאַנִים נִיֹּלְנִב מִאִּטִּיִּ

הפטרה מצרע

The Haftarah is II Kings 7:3 – 7:20. On the Shabbat before Pesah, read the Haftarah on page 185. On Rosh Hodesh, read the Maftarah on page 150. Adodesh, read the Maftarah on page 170.

Now there were four leprous men at the entrance of the gate, and they said one to another: 'Why sit we here until we die?

If we say: We will enter into the city, then the famine is in the city, and we shall die there; and if we sit still here, we die also. Now therefore come, and let us fall unto the host of the Arameans; if they save us alive, we shall live; and if they kill us, we shall but die.

And they rose up in the twilight, to go unto the camp of the Arameans, and when they were come to the outermost part of the camp of the Arameans, behold, there was no man there.

וְאַרְבְּעָה אֵנְשָׁים הָוִי מִצְרָעֵה מָּה הַשְּׁעַר וַיְאִמְרוּ אֵישׁ אֶל־רֵעָהוּ מָה אַנְחָנוּ יִשְׁבָים פָּה עַר־מֶּחָנוּ:

לטֹנְי וֹאִם ַנֹמִנְשׁנִי נֹמִּטְנִי: לְכִּנְ נִוֹפַּׁלְעַ אָּלְ_מִטְׁזָנִע אִּנְם אִם ַנֹטִּנִּנִּ נֹמִטִּנִי מָם וֹאִם ַנָמָבׁנִי פָּע נֹמָטָנִי וֹמִטָּע אָם אָמָבׁנִי נִּקָנָא טַמָּנִב וֹטִבׁמָּב פֿמִנבִ

ניָקַמוּ בַנָּשֶׁר לָבִוֹא אֶל־מַחֲנָה אֲרָם נִיבֹאוּ עַר־קִצֵּה מַחֲנָה אֲרָם וְהַנָּה אֵין־ שֶׁם אֶישׁ:

For the Lord had made the host of the Arameans to hear a noise of chariots, and a noise of horses, even the noise of a great host; and they said one to another: 'Lo, the king of Israel hath hired against us the kings of the Hittites, and the kings of the Egyptians, to come upon us.'

Wherefore they arose and fled in the twilight, and left their tents, and their horses, and their life. even the camp as it was, and fled for their life.

And when these lepers came to the outermost part of the camp, they went into one tent, and did eat and drink, and went and hid it; and they gold, and raiment, and went and hid it; and they came back, and entered into another tent, and carried thence also, and went and hid it.

Then they said one to another: 'We do not well; this day is a day of good tidings, and we hold our peace; if we tarry till the morning light, punishment will overtake us, now therefore come, let us go and tell the king's household.

So they came and called unto the porters of the city, and they told them, saying. 'We came to the camp of the Arameans, and, behold, there was no man there, neither voice of man, but the horses tied, and the tents as they were.'

And the porters called, and they told it to the king's household within.

And the king stose in the night, and said unto his servants: 'I will now tell you what the Arameans have done to us. They know that we camp to hide themselves in the field, saying: When they come out of the city, we shall take them alive, and get into the city.'

נאדני השְׁמָיעִוּ אָת־מַחָנָת אַבָּם קּוֹל הַבֶּב קַוֹל סֿיּס קּוֹל חַיֵל נְּדִוֹל נַיֹּאִמְרֵּיּ אַישׁ אָל־אָחִיוּ הִנַּה שֶׂכַר־עָלֵינּי מֶלֶךּ יִשְׂרָאֵל אָת־מַלְבֵי חַחָתָּים וְאָת־מַלְבֵי מִצְּרָיִם לְבָוֹא עָלֵינוּ:

ַ יַּקְיּמִי יַיְנָיִסִי בַנָּשֶׁךְ יַיַעַּוְבָּי אָת־ אָהֵלִיהָם וְאָת־סִיּסִיהָם וְאָת־חֲנִיהִיהָם הַמַּחַנֶּה כַּאֲשֶׁר־הָיא יַיְּנֶסִי אֶל־נַפְּשֶׁם:

וּבְּאִי הִמְּצִּרִ מִּסְׁם הַאָּצָר עַדִּ־קִּצֵּר הַמְּחָנָּה וַיִּשְׁצִּי מִשְּׁם בָּסֶף וְזָּהָבׁ וּבְּגָרִים הַשְּׁהְי וּיִשְׁצִי מִשְּׁם בָּסֶף וְזָּהָבׁ וּבְּגִרִים צַּהְר וַיִּשְׁצִי מִשְּׁם וַיִּלְכִי וַיַּשְׁמָרוּ:

וּאִמְרוּ אָישׁ אָל־בַעָּהוּ לֹא־בֵןוּ אָנַחָנוּ עּשִׂים הַיִּוֹם הַנָּה יוֹם־בְּשֶׁרָה הֹוּא נְאַנַחָנוּ מַחְשִׁים וְחִבֶּינוּ עַד־אָוֹר הַבְּקֶר וְמְצְאָנוּ עַוֹּוֹ וְעַמְּה לְכָּוּ וְנָבְּאָה וְנַנִּּידָה בֵּית הַמֶּלֶף:

ניְבֹאִי וִיִּקְרְאִי אֶלִ־שִׁעֵּר הָעִירֹ נַיַּנִּיִּדִּי לְהָם לֵאמֹר בָּאִנִּי אֶלִ־עַהְנָּרִ אֲהָם וְהַנָּה אֵין־שָׁם אֵישׁ וְקִּוֹל אָדָם בָּי אָם־ הַסָּיּס אָסוּרֹ וְתַחֲמָוֹר אָסוּר וְאֹהָלֶים בַּאֲשֶׁר־הֵמָה:

، ניקק% תَשׁעַּרִים ניּגִּירוּ בֵּית תַמֶּלֶךִּ פְּנִימָת:

הפטרת אחרי מות

And one of his servants answered and said: 'Let some take, I pray thee, five of the horses that remain, which are left in the city— behold, they are as all the multitude of Israel that are left in it, behold, they are as all the multitude of Israel that are consumed—and let us send and see.'

They took therefore two chariots with horses, and the king sent after the host of the Arameans, saying: 'Go and see.'

And they went after them unto the Jordan; and, lo, all the way was full of garments and vessels, which the Arameans had cast away in their haste. And the messengers returned, and told the king.

And the people went out, and spoiled the camp of the Arameans. So a measure of fine flour was sold for a shekel, and two measures of barley for a shekel, according to the word of the Lord.

And the king appointed the captain on whose hand he leaned to have the charge of the gate; and the people trod upon him in the gate, and he died as the man of God had said, who spoke when the king came down to him.

And it came to pass, as the man of God had spoken to the king, saying: 'Two measures of barley for a shekel, and a measure of fine flour for a shekel, shall be to-morrow about this time in the gate of Samaria';

and that captain answered the man of God, and said: 'Now, behold, if the Lord should make windows in heaven, might such a thing be?' and he said: 'Behold, thou shalt see it with thine eyes, but shalt not eat thereof';

it came to pass even so unto him; for the people trod upon him in the gate, and he died.

ַנַּעַן אָהָׁד מִצְּבָדִיוּ נַיּאָמָר וִיקָחוּ־נָּא הַמִּשְּׁר מִן־הַסּיִסִים הַנִּשְׁאָרִים אַשֶּׁר נִשְּׁאֲרוּ־בְּהֹ הִנְּם כְּכְלִ־(כ׳ ההמון)[ק׳ הַמִּיֹן] יִשְׁרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁאֲרוּ־בְּה הַנְּם בְּכְל־הַמִּוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הָמִּוּ וְנִשְׁלְחָה וְנְרְאֶּה:

אַהַרֵי מְהַנָּה הַפֶּר סּוּסֵים נִיּשְׁלֵח הַמְּלֶּדְּאַהַר מְהַנָּה הַבְּּלְבַּ סּוּסֵים נִיּשְׁלָח הַמְּלֶבּ

נילְכָּר אַחָבִיהִם עַּדִּהִּיָּהֵל וְהַבָּּה כְּלְ־חַבִּּבֶךְ מְלֵאָה בְנָדִים (כֵּלִים אֲשֶׁרַהִשְׁלֵיכִּר אֲבֶם (כ׳ בהחפזם)[ק׳ בְּחְפְזָה] נִיִּשְׁבִּרְ חַמַּלְאָבִים נַיּגָּדִּר לַמֵּלְךְּ:

ניצא קַלָּם נִיָּבְוּי אָת מִחָנָה אַרָם נִיְהִי סְאָת־סֹלֶת בְּשֶׁקֵל וְסָאתַנִם שִׁעֹרֶים בְּשֶׁקֵל בְּרְבָר יְתְּוְה:

וְחַמֶּלֶךְ הִפְּלִיד אָת־חַשְּׁלִישׁ אֲשָׁר־ • נִשְׁעָן עַל־יָדוֹ עַל־חַשָּׁעַר וַיִּרְמָסֵָהוּ הְעָם בַּשָּעַר וַיָּמָת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר צֵּישׁ הְאֵלְהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרֵדֶת הַמֶּלֶךְ אֵלְיוּ:

رْبَرْ، جِيجِدْ يُرِّنُّ بِهُكْنَاْهُ هِكَ بَهُكُا يَعْفِرَ وَعِمَرُنِهُ هِٰفَرَا جِهُمَا بُوهِدً فَرَّمْ جِهُمِكُ رِبَيْمَ جِيْمِ فِئِدَ جِهُمِ فَفِرَاْ:

رِثْورا תَשְּٰלִישׁ אָת־אָישׁ תָאֵלֹהִים ׁ (יֹּאִמָרُ וְתִנְּה יְהְנָה עַשָּׁה אַרְבּוֹת בַּשְּׁמִּים הַיְהְיָה בּדְּבָר תַזָּה וַיֹּאִמֶר הִנְּךְּ רֹאָה בְּעֵינֶיף יִמְשֶׁם לְא תֹאבֶל:

ַנְיְהִי־לִּוֹ בֵּוְ נַיְּרְמְלֹּוּ אִתִּוֹ הַעֶָּם בַּשָּׁעַר נַיְּמְת: (ס)

הפטרת אחרי מות

Moreover the word of the Lord came unto me, saving:

'Now, thou, son of man, wilt thou judge, wilt thou judge the bloody city? then cause her to know all her abominations.

And thou shalt say: Thus saith the Lord God: city that sheddest blood in the midst of thee, that thy time may come, and that makest idols unto thyself to defile thee;

thou art become guilty in thy blood that thou hast shed, and art defiled in thine idols which thou hast made; and thou hast caused thy years; draw near, and art come even unto thy years; therefore have I made thee a reproach unto the nations, and a mocking to all the countries!

Those that are near, and those that are far from thee, shall mock thee, thou defiled of name and full of tumult.

Behold, the princes of Israel, every one according to his might, have been in thee to shed blood.

In thee have they made light of father and mother; in the midst of thee have they dealt by oppression with the stranger; in thee have they wronged the fatherless and the widow.

Thou hast despised My holy things, and hast profaned My sabbaths.

In thee have been talebearers to shed blood; and in thee they have eaten upon the mountains; in the midst of thee they have committed lewdness.

In thee have they uncovered their fathers' nakedness; in thee have they humbled her that was unclean in her impurity.

And each hath committed abomination with his neighbour's wife, and each hath lewdly defiled his daughter-in-law; and each in thee hath humbled his sister, his father's daughter.

In thee have they taken gifts to shed blood, thou hast taken interest and increase, and thou hast greedily gained of thy neighbours by oppression, and hast forgotten Me, saith the Lord God.

Behold, therefore, I have smitten My hand at thy dishonest gain which thou hast made, and at thy blood which hath been in the midst of thee.

בווxx וַיְהֵי דְבַר־יְהְוָה אֵלֵי לֵאִּמְר:

ַ וְאַמָּר בֶּן־אָדִּׁם הַתִּשְׁפָּט הַתִּשְׁפָּט אָת־ עִיר הַדְּמִים וְהַוֹּדִּשְּׂה אָת כְּלִ־ הּוֹעֲבוֹהֵיה:

ְּ מְּמַרְמִּׁ כָּה אָמַרִ אֵדִנֵי יֵהוֹה עַיר שׁפֶּכֶת דֶם בְּתוֹכֶה לְבַוֹא עִמָּה וְעִשְׁתַּר גלילֵים עָלֶיהְ לְטְמְאֵה:

چپۈك אַשֶּׁר־שְׁפַׁבְהָ אָשָׁמִהָ וּבָּגִלּוּלִיִּ יִמְבָוֹא עַּד־שְׁנוֹתָיִף עַל־בַּוֹ נְתַהֵּיף הַבְּּלְ לַגּוֹיִם וְקַלְּטָה לְבָל[ַ]הַאָּרֶצְיִה:

, הַפְּרֹבָית וְהָרִהֹקִית מִפֵּרִ יִהְקַלְסִי־בָּרִּ מְמֵצְּת הַשֶּׁם רַבָּת הַמְּהִימֶה:

، הגה גָשִׁיצִי ישִׂרְאֵל צִישׁ לִזְּרִעִּי הָרִי בָּרִר לְמִעּן שְׁפְּרִי דָּם:

אָב נִאַם הַקַּלּוּ בְּדְּ לַגֵּר עְּשִׁי בַעִּשְׁק
 בְּתִּיבֶדְ יְתִּים וְאַלְטָנָה הַוֹנִי בְּדְּ:

वैदेतिः दंश्य श्चिप्तः पद्देवेः

, אַנְשֵׁי רָבֶיל הָיוּ בֶּף לְמַעַּוֹ שְׁפְּף הָם וְאָלְ־הֵהָרִים אֲבְלוּ לְּף וְמֶּה עִשְׁי בְּתִיבֶף:

יי עְרְוַת־אָב גּּלָּה־בֶּרְ טְמֵאָת הַנָּדֶּה עִנּי־ בַר:

ֵ אָלִישׁוּ אָת־אַשָּׁת רֵעָּהוּ עָשְׂה תּוֹעֵּבָׁה וְאֵישׁ אָת־פַּלְּהוֹ שִּמֵּא בְּוִּמָָה וְאֵישׁ אָת־ אַדוֹתְוֹ בַת־אָבֶיוּ עִּנְּה בְּוֹמָה וְאֵישׁ אָת־

שָׁטַר לֵקְחַהְּ נָאָם צֵּרְנָי יֵהְוָה: וְתַּרְבָּית לְלַחַהְ וַהְּבָּצְּעִי בַעִּשֶּׁל בְּעָשֶׁר בְּלְחַהְ נִּאָבְצִּעִי שֶׁפְּרִי בְּעָשֶּׁל

הְמְּנִע נִהְּנִעְ בִּקְּנֵ אָמָב טִיּנִ בִּענִכֵּב: נְטִנְּע נִהְּנִעִּ כִּפְּּנ אָלִ_בֹּהִמֹּב אָמָב

- Can thy heart endure, or can thy hands be strong, in the days that I shall deal with thee? I the Lord have spoken it, and will do it.
- And I will scatter thee among the nations, and disperse thee through the countries; and I will consume thy filthiness out of thee.
- And thou shalt be profaned in thyself, in the sight of the nations; and thou shalt know that I am the Lord.
- And the word of the Lord came unto me, saying:
- 'Son of man, the house of Israel is become dross unto Me; all of them are brass and tin and iron and lead, in the midst of the furnace; they are the dross of silver.
- Therefore thus saith the Lord God: Because ye are all become dross, therefore, behold, I will gather you into the midst of Jerusalem.

- מּאָבֹאַנִים נֹדִינִיםְנִי, מְּמִאָּטִוּ מִמָּנִּי מּ נִדְּפֹּגִינִי, אִנִטִּנִּ בַּּנִּנִים נִדְנִיטִינִּנִּ
- יהן (פ) זי ןנחלף בה לעיני גוים וידעיף פי־אָנִי
- י ניְהָי דְּבַר־יְּהֹוָה אֵלַי לֵאמִר:
- בָּן־אָדְׁם הִיוּ־לֵי בֵּיִתְ־יִשְׁרָאֵל (כ׳ לסוג)[ק׳ לְסִיג] בֻּלֶּם נְחִשֶׁת וּבְדִּיל הַרְנָי: (ס)
- לבֿן בָּה אִמֵּר אֲדִּנֵי הֵחִוֹה יָעֵן הֵוֹיִה בִּלְכֶם לְסִנִים לְבֵּן הִנְנֵי לִבֵּץ אֶהְבֶׁם אֶל־תִּיֹךְ יְרוּשֶׁלֶם:

הפטרת קדשים

The Haftarah is Amos 9:7-9:15.

- Are ye not as the children of the Ethiopians unto Me, O children of Israel? saith the Loran. Have not I brought up Israel out of the land of Egypt, And the Philistines from Caphtor, And Aram from Kir?
- Behold, the eyes of the Lord God Are upon the sinful kingdom, And I will destroy it from off the face of the earth; Saving that I will not utterly destroy the house of Jacob, Saith the Lord.
- For, lo, I will command, and I will sift the house of Israel among all the nations, Like as corn is sifted in a sieve, Yet shall not the least grain fall upon the earth.
- All the sinners of My people shall die by the sword, That say: 'The evil shall not overtake nor confront us.'.

- הַלִּוֹא כִבְנֵוֹ כִשִׁיִּיִם אַחֲם לֵי בְּנֵי ִשִּׂרָאֵל מִאָּהֶץ מִצְּרַיִם וּפְּלִשְׁתִּיִּם מִפָּפְּתִּוֹר נְאֲרֶם מִקִּיר:
- הַנֵּח עֵינֵיו אֲדֹנֵי יָהִוֹּה בַּמַּמְלְכָה הַחַשְּאָׁה וְהִשְׁמֵּדְתֵּי אֹהָה מֵעֵל פָּנֵי הְאַדְּמָה אָפֶס בִּי לָא הִשְׁמֵיד אַשְׁמֵיד אָת־בֵּית יַעַּקְב נְאָם־יְהְוָה:
- בַּכְּבְרְה וְלְאֵ־וִפָּוֹת וִשְׁרָאֵל בַּאֲשֶׁר וִנּוֹעַ הַגּוֹיִם אָת־בֵּית וִשְׁרָאֵל בַּאֲשֶׁר וִנּוֹעַ הַנְּיִה אָנְרְיֵּר וְלְאִ־וְפָּוֹל צְרָוֹר אֶרֶץ:
- לְאַ-טִּלֵּהְ וְטַלֵּצָרִם בַּהְּצֵרֵנִי טִבְּקָּבִי בַּטֵּבְרֵב יְמָנִינִי כִּלְ טַמָּאָרִ הַּמָּי טִאָמָרָים

In that day will I raise up The tabernacle of David that is fallen, And close up the breaches thereof, And I will raise up his ruins, And I will build it as in the days of old;

That they may possess the remnant of Edom, And all the nations, upon whom My name is called, Saith the Lord p that doeth this.

Behold, the days come, saith the LORD, That the plowman shall overtake the reaper, And the treader of grapes him that soweth seed; And the mountains shall drop sweet wine, And all the hills shall melt.

And I will turn the captivity of My people Israel, And they shall build the waste cities, and inhabit the wine thereof; They shall also make gardens, and eat the fruit of them.

And I will plant them upon their land, And they shall no more be plucked up Out of their land which I have given them, Saith the LORD thy

- בֵּינִם תַּהִוּא אָקֵים אָת־סָבָּת דָּוִיִּד תַּנָּבֶּלְת וְּנְדַרְתַּי אָת־פִּרְצִיתָּוְ וַתַּרֶסֹתִיוֹ אָלִים וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי עּוֹלְם:
- ַ לְמַעַּן יִירְשׁׁי אָת־שִׁאֵרִית אָדוֹם וְכְּלֹ־ הַגּּוֹיִם אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֶי עֲלֵיהָם נְאָם־ יְתְּהַׁ עְשֶׁה וְאִת: (פ)
- הגַה יָמָים בָּאִים וָאָם־יִהִוָּה וָנִגָּשׁ חוֹרֵשׁ • בַּקּצֵּר וְדֹרֵף עַּנְבָים בָּמִשֵּׁף הַזְּרֵע וְהִשֶּׁיפּוּ הֵהְרִיםׁ עַסִּיס וְכְל־הַנְּבָעִוֹת הְתְמֹנְגְנְה:
- פֿבְינֶם: װְשְׁטִּוּ אָטַ־ִּינְנָם וֹמְּמָּנִּ וֹנְמְּבֵּוּ וֹנְמִּבָּוּ הְבְּרִם וְשִּׁפִּוּטְ וְנִשְּׁבִּוּ וֹנְמִהָּנִּ כְּבְׁנִּם הְבְּבִּינִם:
- ָרִּטְּמִים עַּלִ־צִּרְטָּהָם וְלֹא יִנְּהָשׁׁי עֹּוֹד מעַל אַרְמָהָם אֲשֶׁר נְתַּהִּי לְהֶם אָטָר יְהְנֶׁר אֶלְהֵיף:

TEUTT XUIT

The Haftarah is Ezekiel 44:15 – 44:31.

But the priests the Levites, the sons of Zadok, that kept the charge of My sanctuary when the children of Israel went astray from Me, they shall stand before Me to offer unto Me the fat and the blood, saith the Lord GOD;

they shall enter into My sanctuary, and they shall come near to My table, to minister unto Me, and they shall keep My charge.

And it shall be that when they enter in at the gates of the inner court, they shall be clothed with linen garments; and no wool shall come upon them, while they minister in the gates of the inner court, and within.

ייאווא שְׁמְרֹוּ מְּתִי מְּמִרְ מִּמְרִי בְּתִּלְּ בְּמִּרְ מִּתְרִי מִּמְרֵי מְמְבִּי בְּמָּלִי בְּנִי־ִישְׂרָאֵלְ מִמְלֵי תַּמָּרִ לְחַלְּרִיב לִי הַשְׁרִיב אָתְרִי הַלְבְּרִ בְּתְּשְׁרִיב הַלְבְּרָ הַבְּיִּ הַלְבְּרָ הַבְּיִים הָלְיִם בְּנֵי בְּתַּלְבִים אָשֶׁר

מְמְּתְּבְּמִּי אֶלְמִלְדְּמָּי וְחֵמָּר יִלְּרָי אָלְ-שְׁלְחָנִי לְמָּרְתִּיִּ מְמְלְחָנִי יִלְּהָרִי וְמָּמְרִי יִּמְרָי

ָּהְלָּה בְּבִוֹאָם אֵל־שַׁעֲּרֵי הָחָצֵּר ' הַפְּנִימִּית בּגְּרֵי פִשְׁתִּים יִלְבָּשׁוּ וְלְאִ־ יַעַלֶּה עַלִּיהֶם צְּמֶר בָּשְׁרָהָם בִּשַּׁעֲרֵי הַחָצֵּר הַפְּנִימֵית וָבֶּיְהָה:

They shall have linen tires upon their heads, and shall have linen breeches upon their loins; they shall not gird themselves with any thing that causeth sweat.

And when they go forth into the outer court, even into the outer court to the people, they shall put off their garments wherein they minister, and lay them in the holy chambers, and they shall put on other garments, that they sanctify not the people with their garments.

Meither shall they shave their heads, nor suffer their locks to grow long; they shall only poll their heads.

Neither shall any priest drink wine, when they enter into the inner court.

Meither shall they take for their wives a widow, nor her that is put away; but they shall take virgins of the seed of the house of Israel, or a widow that is the widow of a priest.

And they shall teach My people the difference between the holy and the common, and the them to discern between the unclean and the clean.

And in a controversy they shall stand to judge; according to Mine ordinances shall they judge it; My appointed seasons, and they shall hallow My sabbaths.

And they shall come near no dead person to defile themselves, but for father, or for mother, or for son, or for daughter, for brother, or for sister that hath had no husband, they may defile themselves.

And after he is cleansed, they shall reckon unto him seven days.

And in the day that he goeth into the sanctuary, into the inner court, to minister in the sanctuary, he shall offer his sin-offering, saith the Lord God.

בּגְּנֵג פֹאָטִים יִהְיִּוּ עַלְ-מְּהְנִיהָם לְאָ יַהְנְּרָוּ פִּאָהַיִּם יְהְיִּוּ עַלְ-מְּהְנִיהָם לְאָ יַהְנְּרָוּ בּגִּינִת:

יַבְצֵאֹהֶם אֶלְ־חָהְצֵּר הַהִיצִּינְה אֶלְ הַ הָהַצֵּר הַהִיצִּינְה אֶלְ-הַפָּל יִפְשְׁטָּר הַהָצֵר הַהִיצִּינָם אֲשֶׁר הַפְּּלְי הַפְּּלְישׁי וְלֵבְשִׁי אַנְרַהְעָם בְּלְשְׁכָּה הַפְּּגַרְים אֲתַרְים וְלֹא־יִקּדִישָׁי אָת־הָעֶם בְּלְשְׁכָה הַפְּּגַרְים אֲתַרְים וְלֹא־יִקּדִישָׁי

בְּסִנְם וֹכְסְמִוּ אָטַ_נִאְהָּנִים: יי נְנִאָהָם לָאִ נִּלְבֵינִ נִפְּנַה לָאִ נְהַּנְטִנִּי

מַטַּאָר מַפּּנִימָנִי: נְנֵנֵן לַאֲנַאָּטַנִּ פַּלְ פַּמַן פַּׁבִּנָאָם אָלְ

ְאֵלְמָנְתִ יגְרוּשֶׁׁה לֹאֵ־יִקְחָוּ לָחָם לְּנְשִׁים בֵּי אָם־בְּחִּילִת מִנָּרַע໌ בֵּית ישְׂרָאֵל וְחֵאַלְמָנְת אֲשָׁר מִּהְיֵר אַלְמָּנְת מְפֹחֵן יָהְחוּי:

ממא למטיר יירעם: יאט־עפר יילי בין קדש לחל יבין

וְעַלְ-וֹיִב הֵמָּה יַעַמְרַוּ (כ׳ לִשפּט)[ק׳ לְמִשְׁפְּטַן בְּמִשְׁפְּטַי (כ׳ ושפטהו)[ק׳ יִשְׁפְּטָּהוּ] וָאָת־תּוֹרֹתַי וָאָת־חֻּמְּתִי בְּכְל־מוֹעֲרַי יִשְׁמֹרוּ וְאָת־שַבְּתוֹתֵי יְקַדֵּשׁוּ:

ָנָאָל־מָת אָדְׁם לָא יָבִּוֹא לְטְּמָאָת בָּי אִם־לְאָׁב יֶּלְאֶׁם יּלְבָּוֹ יּלְבָּת לְאָׁח יִלְאָתִוֹת אֲשֶׁר־לֹאִ־תִיְמָת לְאָישׁ יַשְּׁמְאִיּ:

لْهَتَاتَ، مُتَاتَكْهِ شِحْمَٰكِ ثَمُرَهِ نَصْفَدِهِ خَهِ:

וְבְיוֹם בֹּאָוֹ אָלְ־חַלְּדֵישׁ אָלִ־חָחָצֵּרִ הַפְּנִימִיתׁ לְשָׁרֵת בַּלְּדֶשׁ יַקְרָיב חַמָּאתָוֹ הְבְּינִיתְ לְשָּׁרֵת בַּלְּדֶשׁ יַקְרָיב חַמָּאתָוֹ

57

And it shall be unto them for an inheritance: I am their inheritance; and ye shall give them no possession in Israel: I am their possession.

The meal-offering, and the sin-offering, and the guilt-offering, they, even they, shall eat, and every devoted thing in Israel shall be theirs.

And the first of all the first-fruits of every thing, or all and every heave-offering of every thing, of all your offerings, shall be for the priests, ye shall to give unto the priest the first of your dough, to cause a blessing to rest on thy house.

The priests shall not eat of any thing that dieth of itself, or is torn, whether it be fowl or beast.

אֵטְיָּנִים: נאָטִיְּּנִי לְאַ_טִטְּנִּנִּ לְטִׁםְ בָּנִּמְּׂבִאָּלְ אָנִּנִּ אָטְיִּנִּם:

... הַמִּנְחַה וְהַלְּהַה הָּיִשְּׂהָאֵל לְחֵם יאִכְלִּוּם וְכְלְ־חֵנֶם בְּיִשְּׂרָאֵל לְחֵם יְהְנֶה:

נואשׁית בְּלְבִּפִּוּנִי כֻלְ וְבָלִ הָּנִוּת נואשִׁית שַּרְסִוֹתִיכֶם לַפֹּחָנִים יִהָּיָר נְרֵאשִׁית שַּרְסִוֹתִיכֶם תַפִּחָנִים יִהָּיָר

בְּלְ־נְבֵלְתֹ וּשְׁבַבְּּה מִן־הָעִּוֹף וּמִן־ הַבְּהַמְּה לְאׁ יֹאִכְלוּ הַכּהֲנִים: (פ)

REWER ERF

.72:26 – 8:25 daimərəl si daratlaH ədT

And Jeremish said: 'The word of the Lord came unto me, saying:

Behold, Hanamel, the son of Shallum thine uncle, shall come unto thee, saying: Buy thee my field that is in Anathoth; for the right of redemption is thine to buy it.

So Hanamel mine uncle's son came to me in the court of the guard according to the word of the LORD, and said unto me: 'Buy my field, I pray thee, that is in Anathoth, which is in the land of Benjamin; for the right of inheritance is thine, and the redemption is thine; buy it for thyself.'
Then I knew that this was the word of the LORD.

And I bought the field that was in Anathoth of Hanamel mine uncle's son, and weighed him the money, even seventeen shekels of silver.

And I subscribed the deed, and sealed it, and called witnesses, and weighed him the money in the balances.

אָלֶר: אָמֶר: נְאָמֶר: בְּרִינְהָרָ אָלָר בְּרִינְהָלֶר אָלָר:

הַנַּה חֲנַמְאֵׁל בָּן־שַׁלָּםׁ דִּיִּדְּ בָּא אֵלֵיךִּ לאמָר קְנַה לְוֹּ אָת־שָׁדִי צַשֶּׁר בַּצַּנְהֹוֹת בִּי לְךְ מִשְׁפָּש תַּנְּאָלֶה לִקְנְוֹת:

וּיָבָאׁ אֵלֵי חֲנִמְאֵׁל בָּן־דִּדִׁי כִּדְבָּר יְהוִֹדֹ אֵל־חֲצָר חַמַּטְרַה וַיִּאִטֶר אֵלֵי קְנָה נְּאִ אָת־שִׁדִׁי אֲשֶׁר־בַּעַנְהִוֹת אֲשֶׁרוּ בְּאֵרֶי בְּנִימִין בִּי־לְךְּ מִשְׁפֵּט חַיִּרְשָׁה וּלְךָּ הַנְּאָלֶה קְנֵה־לְּדְּ נְאֵרֵּע בָּי דְבַר־יְהְוָה הְנְאֵּ:

، װֵאָקָנָה אָת־הַשְּׁבֶׁה מֵאָת חֲנִמְאָל בָּן־ דּיָרי אֲשֶׁר בַעַּנְתָוֹת וֱאָשִׁקְלָה־לּוֹ אָת־ הַבְּּטֶף שִׁבְעָה שְּקְלִים וַעַשְׂרֶה הַבְּּסֶף:

נְאָהֻׁלָּלְ עַכֵּפֶׁל נְאָטִּטֵּם נְאָמֵּע מֵצִים: " נְאָלִילָּך בַּפָפָר נָאָהָים:

So I took the deed of the purchase, both that which was sealed, containing the terms and conditions, and that which was open;

and I delivered the deed of the purchase unto Baruch the son of Meriah, the son of Mahseiah, in the presence of Hanamel mine uncle['s son], and in the presence of the witnesses that subscribed the deed of the purchase, before all the Jews that sat in the court of the guard.

And I charged Baruch before them, saying:

Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Take these deeds, this deed of the purchase, both that which is sealed, and this deed which is open, and put them in an earthen vessel; that they may continue many days.

For thus saith the Lord of hosts, the God of Israel: Houses and fields and vineyards shall yet again be bought in this land.

Now after I had delivered the deed of the purchase unto Baruch the son of Meriah, I prayed unto the Lord, saying:

'Ah Lord GoD! behold, Thou hast made the heaven and the earth by Thy great power and by Thy outstretched arm; there is nothing too hard for Thee;

who showest mercy unto thousands, and recompensest the iniquity of the fathers into the bosom of their children after them; the great, the mighty God, the LORD of hosts is His name;

great in counsel, and mighty in work; whose eyes are open upon all the ways of the sons of men, to give every one according to his ways, and according to the fruit of his doings,

who didst set signs and wonders in the land of Egypt, even unto this day, and in Israel and among other men; and madest Thee a name, as at this day;

בַּמְּאָנְת נְתַטְׁפֶּׁנְת נְאֶטְ תַּנְּלְנְּנִ: מַאָּפָּׁנִת נְתַטְׁפָּׁנִת נְאָטְ תַּנְּלְנְּנִ:

نِهُمَّا هُم-توود הِفَرَنِّه هُرَ-چَرَّاهِ خَبُّ، بَלْعِيْدَ چُرَّتَبْهِ بَحْرِي خُود مَفِرِي خُعِّيْر چُرًانِينِيْ خُعِيْر لِيَوْهُ مِفِرِي هُرًا مِنْهُجُره مِورَغِد مِقِوْد الْفَرَاة مِورَغِد الْفَقْدِية

ם נְאָבֶּנִינְ אָטַבְּרְוּךְ לְעֵּינִיהָם לֵאִלְּרִי:

פֹּה־אָמַר יְהִוָּה צְבְאׁוֹת אֵלֹהֵי יִשִׁרְאֵׁל לְקֵוֹת אָת־תַסְּפְרִים תָאֵׁכֶּה אָת סֻפֶּר תַמְקְנָה תַזֶּה וְאָת הָחָהִים וְאָת סָפֶּר תַנְּלִּיִּ תַזֶּה וְנְתַקָּם בְּכְלִי־חָרֶשׁ לְמָעַן יַעַמְּרִיּ יְמָים רַבְּים: (ס)

וּכְּבְׁמִּים בְּאָבֵּץ תַּוְּאֵם: (פּ) הַּהְבִאֵּלְ הַּוֹּד יִקְנִּוּ בְּתָּים וְשֶׁרָוֹת בּי כְּח אַמָּר יְהְוְּה צְבָּאִים אָכְתֵּי

קאָמֶׁר: מַפֶּׁר תַּמְקְנְּה אָלְ-בָּרִיּוְּ בָּּוֹרֵיָּה נְאָתְפַּגַּלְ אָלְ-יְּהְנְיִּהְ

אָהָה אַבְּנֵי יָהוֹה הַנָּה אַהָּה עַשִּׁיִם אָת־הַשְׁעַיִׁם וָאָת־הָאָבֶיץ בְּלְחַדְּ הַנְּדִּיֹל יִבְיִּרִשְׁךְּ הַנְּטִינְה לְאֹ־יִפְּלֵא מִמְּךִּ בְּלְ־ יְבֶר:

עַשָּׁה הַטָּר לֵאֲלָפִּים וּמִשַּׁכֵּם עֵּוָן אָבוֹת אָלְ-חֵיק בְּנֵיהֵם אַחֲרֵיהָם הָאָל הַנְּדוֹל הַנְּפִּוֹר יְהְוָה צְבְאִית שְׁמְוֹ:

לְאִּיִּתְ כִּדְּרֶלְיִוּ וְכִּפְּׁרִי מִּתְּלְלְיִוּ: פֹּׁלִיִוִּנִי מִּלְ_כָּלְ יַּנְרֵי מִתְּלִינִי יִּבְלְ יֵוֹמִּבְּיוּ וְרֵבְ חַתְּלִינִי אָתִּרִ מִינִּוּ

אַשָּׁר־שַׁמִּתִּ אֹתֹוּת וּמִפְּתָּים בָּאֵּרֶץ־ מִצְּרַיִםׁ עַּד־תַיִּוֹם תַנָּה וּבְיִשְׂרָאֵל וּבְאָּדָם וַתַּעֲשָּׁת־לְּןְדָּ שֵׁם כַּיְּוֹם תַנֵּה:

and didst bring forth Thy people Israel out of the land of Egypt with signs, and with wonders, and with a strong hand, and with an outstretched arm, and with great terror;

and gavest them this land, which Thou didst swear to their fathers to give them, a land flowing with milk and honey;

and they came in, and possessed it; but they hearkened not to Thy voice, neither walked in Thy law; they have done nothing of all that Thou commandedst them to do; therefore Thou hast caused all this evil to befall them;

behold the mounds, they are come unto the city to take it; and the city is given into the hand of the Chaldeans that fight against it, because of the sword, and of the famine, and of the pestilence; and what Thou hast spoken is come to pass; and, behold, Thou seest it.

Yet Thou hast said unto me, O Lord God: Buy thee the field for money, and call witnesses; whereas the city is given into the hand of the Chaldeans.

Then came the word of the Lord unto Jeremish, saying:

'Behold, I am the Lord, the God of all flesh; is there any thing too hard for Me?

הפטרת בחקתי

נאצא אַת־עַמְּוּךְ אָת־יִשִּׁרָאֵל מֵאָרֵץ מִצְרָיִם בְּאֹתַיֹת יּבְמוֹפְהִים יּבְיֶד חֲזָקֵת יּבְאָזְרַיִּעַ נְטוּיְה יּבְמוֹרֶא גָּדִיל:

ַ נִתְּתֵּן לְחָם אָת־הָאָרֶץ תַּוּאָת אַשָּׁר־ נִשְׁבָּעְהָ לֹאֲבוֹחָם לְתַּח לְחָה אָרֶץ זְבָת הְלָב וּדְבָשׁ:

וַיָּבֹאִי וַיְּרְשָׁי אֹמָה וָלִאִ־שְׁמִּטְעִּי בְּקּוֹלֶּדִּ (כ׳ ובתרותך)[ק׳ יּבְתּוֹרְמָדַ] לֹאִ־ הַלְּכִּי אֵתְ בְּלִ־אֲשֶׁׁר צִייַּיְתָה לָהֶם לַעֲשָׁוֹת לָא עְשִׁי וַתַּקְרֵא אֹהָם אֵת כְּלִ-הָרְעָה הַוְּאֹת:

הנַה הַפֹּלְלֹוֹת בָּאִּ הִעִּיר´ לְלְבְרָהְ וְהָעֵּיר נִהְּנְּה בִּיֵד הַכַּשִּׁדִּים הַנִּלְחָמֵים עַלֶּיהְ מִפְּנֵי הַהֶּכֶר וְהָרָעָב וְהַדְּבֶר יַצִּשֶׁר דְּבֵּרְמְ הְיָה וְהְנְּךְ רֹּצֵּה:

ي إلاَهُم عِنْ إِنَ عَكَرْ غِلَيْرٍ يَمَانُه جِلِم خَاجٍ مَاهِٰ بَهِ حِنْ إِن عِلَا عَبَرْهَ إِن عِنْ الْعِرْدَ بَهِلِهُ جِرِهُ مَوْضِةٍ بُهُ: (5)

92 أَنْكِر لُحَدِيْكِ الْأَكِي الْأَجْرِينَالِهِ الْأَلْمَالِهِ لَا لِمُعْلِدٍ :

نَّظَمٌ؉ خُرِـثَـٰتُك. ثعَـ نَوْتِ هُٰٓرَ نَٰتِيْتِ هُرِيَا، خُرِـخُمُّنِـ يَّتَمَوْفِ،

.41:71 – 91:01 daimərəl si daratlaH ədT

O LORD, my strength, and my stronghold, And my refuge, in the day of affliction, Unto Thee shall the nations come From the ends of the earth, and shall say: 'Our fathers have inherited nought but lies, Vanity and things wherein there is no profit.'

Shall a man make unto himself gods, And they

יִהוָּה שָׁיֵּר וּמִשְׁיֵּר וּמְנוּסָי בְּיָוֹם צְרָה אֵלֵיף גּוֹיָם יָבֹאוֹ מֵאַפְסִי־אָׁהֶץ וִיאִמְרִוּ אַף־שֶׁקֶּר ְנְחֲלֵוּ אֲבוֹהֵינוּ חֻבֶּל וְאֵין־בָּם מוֹמְיל:

ַ אָלְהִים: אָלְהִים:

Therefore, behold, I will cause them to know, This once will I cause them to know My hand and My might; And they shall know that My name is the Lord.

The sin of Judah is written With a pen of iron, and with the point of a diamond; It is graven upon the tablet of their heart, And upon the horns of your altats.

Like the symbols of their sons are their altars, And their Asherim are by the leafy trees, Upon the high hills.

O thou that sittest upon the mountain in the field, I will give thy substance and all thy treasures for a spoil, And thy high places, because of sin, throughout all thy borders.

And thou, even of thyself, shalt discontinue from thy heritage That I gave thee; And I will cause thee to serve thine enemies In the land which thou knowest not; For ye have kindled a fire in My nosttil, Which shall burn for ever.

Thus saith the Loren: Cursed is the man that trusteth in man, And maketh flesh his arm, And whose heart departeth from the Loren.

For he shall be like a tamarisk in the desert, And shall not see when good cometh; But shall inhabit the parched places in the wilderness, A salt land and not inhabited.

Blessed is the man that trusteth in the Lord, And whose trust the Lord is.

For he shall be as a tree planted by the waters, And that spreadeth out its roots by the river, And shall not see when heat cometh, But its foliage shall be luxuriant; And shall not be anxious in the year of drought, Neither shall cease from yielding fruit.

The heart is deceitful above all things, And it is exceeding weak—who can know it?

I the LORD search the heart, I try the reins, Even to give every man according to his ways, According to the fruit of his doings.

גַלַ הַנְנֵי מְיֹדִישָׁם בַּפַּעַם הַוּאָת
 אַיִדִישָּם אָת־יָדִי וְאָת־נְּבִּירָהַי וְיָדְעִּיּ
 בְּי־שְׁמָי יְהַנְּה: (ס)

הוועא הַמַּאַת יְהוּדְה בְּתּבָּה בְּעֵט בַּרָזֶל בְּצִפָּׂהֶן שְׁמָיִר חֲרוּשְׁהֹ עַל־לַוּחַ לִבְּם וּלְקַרְנִית מִזְבְּחוֹתֵיבֶם:

מַּלְ בַּלֵּנְעׁ מַלְּבַלְנִע נַלְּבַלְנִע:
 בּוֹבְּׁב בְּנִימַם מִוֹבְּשׁוְטְם נַאֵּמְבִימֵם מַּלְ_

ۋרنڭرىك: مُحِدَّد مُقَدِّد خَمَيْدك خَنَمُمِي خَخْمِ تَتَدُنَد خَهَيُّد تَنَمُكُ خَنَمُمِية خَخْمِـ

ִישְׁמַסִמְּה וּבְּוּ ִמְנָהֲלֵחָוּ אֲשֶׁר נָתַהִּי לֵּוּ ' וְהַצְּבִרְתִּיוּ אֶת־צִּיִּלֶּיוּ בָּאָהֶץ אֲשֶׁר לֹא־יָדְעָמְ בִּי־אֵשׁ קְדַהְהָם בְּאָבֶּי עַּד־ עּוֹלֶם הּיְקְד: (ס)

ْ كِتَّا كِثِرَت بِتَنِّت كِرِيْت بَهْرِيْتْ كِثِيْت بَصِوْت جِكِبَّت بِڜِت جِڜِّت بِتَنِّدَ بَهَا -بِتَنْت بِهِ:٣ جَجِّدُ:

, וְהִיִּה ְבְּעֵּרִעָּר בְּעֵּרִבְּה וְלָאִ יִרְאָה בִּיר הְבִוּא מִּוֹב וְשְׁכֵּן חֲבִרִים בִּמִּרְבָּׁר אָהֶץ הְלְחַה וְלְאִ תַּשְׁב: (ס)

 בְּרַוּךְ תַּנְּטֶר צְּשֶׂר יִבְטֵּח בַּיחֹנְת וְחָנֶת יְחֹנֶת מִבְטַחְוֹ:

וְחָיֵה בְּעֵץוּ שְׁחָוּל עַל־עַּיִם וְעַל־יּוּבַל' יִשְׁלָח שְׁרִשְׁיוּ וְלָא (כ׳ ירא)[ק׳ יִרְאָה] בַּצְּהֶתׁ לָא יִרְאָּׁג וְלָא יָמִישׁ מִעֲשָׂוֹת פרי:

מַלַר עַלֶּר מִלָּר מִלְּרְ וֹאֵנֹהְ עַנִּא מֵּנְ יֵבְמְנֵּנְי

לְאִּיִּמְ כִּדְּרֶבְּוּ כִּפְּרֵי מִּתְּלְלֶּיִנִּי (ס) ** אָנִי יִעִּר לֶב בִעוֹן כִּלְיִינִי וֹלְעִינִי

As the partridge that broodeth over young which she hath not brought forth, So is he that getteth riches, and not by right; In the midst of his days he shall leave them, And at his end he shall be a fool.

Thou throne of glory, on high from the beginning, Thou place of our sanctuary,

Thou hope of Israel, the Lord: All that forsake Thee shall be ashamed, They that depart from Thee shall be written in the earth, Because they have forsaken the Lord, The fountain of living waters.

Heal me, O Lord, and I shall be healed, Save me, and I shall be saved, For Thou art my praise.

- " אָרָא דְגַר וְלָא יָלֶד עִּשָּׁה עִּשָּׁר וְלָא בְּמִשְּׁפְּט בַּחַצֵּי יָמֶוֹ יַעַּוְבָּנּוּ וּבְאַחַרִיתָּוֹ יְהְנֶה נְבֶּל:
- יי פּפַא כְבֹוֹד מָרָוֹם מֵרָאשִׁוֹן מָקִוֹם מִקְדְּשֵׁנוּ:
- מְּקְנֵה יִשְׁרָאֵלִ יְהִנְּה בְּלִ־עִּיְבֵּיף יִבְּשׁוּ (כ׳ יסורי)[ק׳ וְסִירַי] בְּאָבֶץ יִכְּהָר בָּי עְקְנֵה יִשְׁרָאֵלִי יְהֹנְה בָּלִים אָת־יְהֹנֶה; (פ)

מפטיר לשבת ראש חודש

The Mastir for Shabbat Rosh Hodesh is Numbers 28:9 - 15.

And on the sabbath day two he-lambs of the first year without blemish, and two tenth parts of an ephah of fine flout for a meal-offering, mingled with oil, and the drink-offering thereof.

This is the burnt-offering of every sabbath, beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

And in your new moons ye shall present a burnt-offering unto the Lord: two young bullocks, and one ram, seven he-lambs of the first year without blemish;

and three tenth parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for each bullock; and two tenth parts of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for the one ram;

and a several tenth part of fine flour mingled with oil for a meal-offering unto every lamb; for a burnt-offering of a sweet savour, an offering made by fire unto the Lord.

And their drink-offerings shall be half a hin of wine for a bullock, and the third part of a hin for a lamb. This is the burnt-offering of every new moon throughout the months of the year.

And one he-goat for a sin-offering unto the Lord; it shall be offered beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

«אוויא» וּקיוֹם הַשַּבְּׁח שָׁנֵי־כְּבָשִּׁים בָּנֵי־שָׁנָּה הְּמִימֵם וּשְׁנֵי עָשְׁרֹנִים סָׁלֶת מִנְתָה בְּלוּלֶה בַשֶּׁמֶן וְנִסְבְּוֹ:

מַלָּת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתְּוֹ עַלְ־עַלַּת הַתְּמָר.
 עלַת שַבַּת בְשַׁבַתְּוֹ עַלְ־עַלַת הַתְּמָר.

نجر אשׁי חָרְשׁיבֶּם תַּקְרָיבוּ עֹלֶה לִיהוְגַה פָּוֹים בְּנֵי־בָקָר שִׁנַּיִם וָאַיִל אָחָׁד בְּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְצָה הָמִימָם: ישְׁלְשָׁה עָשְׁרֹנִים סָלֶת מִנְחָת בְּלּילֶה בַשְּׁמֶן לַפֶּר הָאָחָד יִשְׁנֵי עָשְׁרֹנִים סָלֶה

ױִשְּׁרֵּוֹ שִּשְׁרֹּוֹן סָׁלֵח מִנְחָהׁ בְּלִּיּלֵה בַשְּׁמֵן לַבֶּבֶשׁ הָאָחָד עֹלָהׁ רֵיחַ נִיהֹחַ אָשֶׁה לִיהְנְה:

مَثِمَارِ جَادِرُكِ حَهِمًا كِهَٰزِحٍ يَهُمَادٍ:

וְנִסְבֵּיהָם חֲצֵי חַהִין ִיִהְיָה לַפְּׁר וּשְׁלִּישָׁת חַתֵּין לְצִּיִל וּרְבִיעָּת חַתֵּין לַבֶּבֶשׁ יְיֵן וַצִּת עֹלָת חֹדֶשׁׁ בְּחְדְשׁׁוּ לְחְדְשֵׁי תַשְּׁנְת:

ישִׁלִּיר עִּזִּים אָתָד לִחַשָּׂאָת לִיהֹזָה מַל־עַלָּת הַהְּמֶיד יִשְּׁשֶׁה וְנִסְבְּוּ: (ס)

הפטרת שבת ראש חודש

The Haftarah for Shabbat Rosh Ḥodesh is Isaiah 66:1 - 24.

Thus saith the LORD: The heaven is My throne, and the earth is My footstool; where is the house that ye may build unto Me? And where is the place that may be My resting-place?

For all these things hath My hand made, and so all these things came to be, saith the Lora; but on this man will I look, even on him that is poor and of a contrite spirit, and trembleth at My word.

בועאנו שָלה אָמָר יְהֹנָה הַשָּׁמָיִם כִּסְאִּי וְהָאָהֵץ ' הַדְּהֹם הַגְּלְיִ אִּ־זֶה בַּיִּתְ אֲשֵׁר הִּבְנִּי־לִי הְצִי־זֶה מְקִּוֹם מְנִיּחָתִי:

ڹۿؚٮڗڿڒ؊ٚڿۣۺؙٵڽۺٳڽڛٷڂڽۺ ڿڒ؊ڿۺؠڣۺٳڽۺٳٷڂۦڽۺٷڎڽ ٷڂ؈ٷۺٷڞٳۺٳڽڛٷڎ؞؞

He that killeth an ox is as if he slew a man, he that sacrificeth a lamb, as if he broke a dog's neck; He that offereth a meal-offering, as if he offered swine's blood; he that maketh a memorial-offering of frankincense, as if he blessed an idol; according as they have chosen their own ways, and their soul delighteth in their abominations;

Even so I will choose their mockings, And will bring their fears upon them; Because when I called, mone did answer; When I spoke, they did not hear, But they did that which was evil in Mine oyes, And chose that in which I delighted not.

Hear the word of the Lord, Ye that tremble at His word: Your brethren that have said: 'Let the you out for My name's sake, have said: 'Let the Lord be glorified, That we may gaze upon your joy', But they shall be ashamed.

Hark! an uproat from the city, Hark! it cometh from the temple, Hark! the Lord rendereth

Before she travailed, she brought forth; Before her pain came, She was delivered of a man-child.

Who hath heard such a thing? Who hath seen such things? Is a land born in one day? Is a nation brought forth at once? For as soon as Zion travailed, She brought forth her children.

Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth? Saith the Lord; Saith thy God.

Rejoice ye with Jerusalem, And be glad with her, all ye that love her; Rejoice for joy with her, All ye that mourn for her;

That ye may suck, and be satisfied With the breast of her consolations; That ye may drink deeply with delight Of the abundance of her glory.

For thus saith the LORD: Behold, I will extend peace to her like a river. And the wealth of the nations like an overflowing stream, and ye shall suck thereof: Ye shall be borne upon the side, and shall be dandled upon the knees.

שׁוֹהֵט הַשִּׁוֹר מַבֵּה־אִּישׁ זוֹבֶּחַ הַשָּׁרֹ עַּבֵּף בְּבֶלֵב מַעַּלֵּה מִנְחָהׁ דַּם-חֲזִּיר מַזְבָּיר לְבֹנָה מָבָבֵף אָּנֵן נַם־הַמָּה בְּחַרוּ בְּדַרְבֵיהָם וּבְשִׁקּוּצִיהֵם נַפְשָׁם חְפְּצְה:

נִם אַּנָּי אָבִּחַר בִּתַעַּלְלֵיהָם וּמְגִּוּרִקִם אַבָּיא לְטָם נַעַּן קַרָּאָטִי וָאֵָין עּנְּנָּר הַבְּאָשָׁר לֹאִ־חָפְּנַעִּ קַבְּעָרִי וָאָין עּנְּנָּר הַבְאָשָׁהָי אָבְחָר בְּתַעַּלְלֵיהָם וּמְגִּוּרִים

שׁמִעוּ דְּבָר־יְחִוֹֹח חַחֲבֵדִים אָל־דְּבָרִוּ אָמְרוּ אֲחֵיכֶׁם שׁנְאֵיכֶׁם מְנַבִּיכָם לְמָעַן שְׁמִי יִכְבַּד יְחִוֹֹח וְנָרְאֵח בְשִׁמְחַתְּכֶם וְחֵם יֵבְשׁוּ:

جَ فَقِرَه فَقَرَ، فَنَ نَظِيَه فَقُرُه نَجَنَه يَوْمُ خُب إنظِرْنقِد نُجُلَد فَقُرُه نُجَنِه يَوْمُ

מִי־שִׁמַע בָּזֹאָת מֵי רָאָּדִ בָּאֵבֶׁר הַיַּיִּחַל אֶהֶץ בְּיַוֹם אָחָד אִם־יִנְבֵּד גִּיִּ פַּעַם אָחָת כִּי־חָלְה גַּם־יָלְדֶה צִּיּיֹוּ אָת־בְּנֵיהָ:

ַ הַאָּנִי אַשְׁבֶּיר וְלָא אוֹלָיד יאַמַר יְהְוָה אָם־אָנָי הַפּוֹלָיד וְעָּצַּרְהִי אָמָר אֱלֹהֵיף: (ס)

שׁמְחָוּ אָת־יִרוּשְׁלָם וָגִילוּ בָה בְּל־אִהַבֵּיהִ שִּׁישׁוּ אִתְּהֹ מִשְּׁוֹשׁ בְּל־תַמְּהְאַבְּלִים עָּלֵיהָ:

לְמָעַן מִינְקוּ וּשְׁבַעְּמָם מִשָּׁר מַּנְחָמֵיה לְמָעַן מְּמָצוּ וְחִהְעַנְּמָם מִאָּר מַנְחָמֵיה (ס)

בִּי-בָּהו אֲמָר יִחֹנָה הִנָּנִי נִשֶּׁה־אֵּכֵּיהִ בְּנָהָר שָׁלִּים וּכְנַחַל שׁוֹמֵף בְּבָוֹד גּוֹיָם הְשְׁמֵּשְׁתִּי:

- As one whom his mother comforteth, So will I comfort you, and ye shall be comforted in Jetusalem.
- And when ye see this, your heart shall rejoice, and your bones shall flourish like young grass, and the hand of the Lord shall be known toward His servants, and He will have indignation against His enemies.
- For, behold, the Lord will come in fire, And His chariots shall be like the whirlwind; to render His anger with fury, And His rebuke with flames of fire.
- For by fire will the LORD contend, And by His sword with all flesh; And the slain of the LORD shall be many.
- They that sanctify themselves and purify themselves to go unto the gardens, behind one in the midst, Eating swine's flesh, and the detestable thing, and the mouse, Shall be consumed together, saith the LORD.
- For I [know] their works and their thoughts; [the time] cometh, that I will gather all nations and tongues; and they shall come, and shall see My glory.
- And I will work a sign among them, and I will send such as escape of them unto the nations, to Tarshish, Pul and Lud, that draw the bow, to Tubal and Javan, to the isles afar off, that have not heard My fame, neither have seen My glory; and they shall declare My glory among the nations.
- And they shall bring all your brethren out of all the nations for an offering unto the Lord, upon horses, and in chariots, and in fitters, and upon mules, and upon swift beasts, to My holy mountain Jerusalem, saith the Lord, as the children of Israel bring their offering in a clean vessel into the house of the Lord.
- And of them also will I take for the priests and for the Levites, saith the LORD.
- For as the new heavens and the new earth, which I will make, shall remain before Me, saith the LORD, so shall your seed and your name remain.

- چَגِّرَم אַמֶּר אִמֵּוִ טַּנְחֲמָנִּי בֵּן אֵנִכִּי בְּאֵישׁ אַשֶּׁר אִמָּוֹ הְנָחֲמָנִּי בֵּן אֵנִכִּי
- ירְאִימָם וְשָׁשׁ לִבְּבֶּם וְעַצְמִוֹתִיכֶם כַּגֵּשְׁא תִפְּרֵחְנָה וְנִיִּדְעָה יַד־יְהוִֹהֹ אָת־עֲבְדְיו וְזָעָם אֶת־אִיְבֶיו: (ס)
- פִּי־הַנֵּה יְהֹוָה בָּצֵּשׁ יִבֹּוֹא וְכַסּוּפָּה מַרְפְבֹתְּיוּ לְהַשָּׁיב בְּחֵמָה אַפּֿוֹ וְנַעֲּרָתִּי בְּלַתַבֵּי־אֵשׁ:
- " פָּר בְּאֵשׁ יְהֹוָה נִשְׁפְּׁם וּבְחַרְבִּיּ אָח־בְּלְ־בְּשָׂר וְרַבְּוּ חַלְּלֵי יְהוְה:
- תמקקדְשִׁים וְתַמְּטַהֵרִׁים אֶלֹתַנּנֹוֹת אַתַר (כ׳ אחר)[ק׳ אַתַה] בַּמְּנֶךְ אִּכְלֵי בְּשַׂר תַחַזִּיר וְתַשֶּׁקֵץ וְתִעְּבְבֶּר יִחְדֶּר יָסֻפּוּ נְאָם־יְהְנֶה:
- וְאָנִכִּי מִעֵּשִׁיהָם יִמִּחִשְׁבָהִיהָם בָּאָּה לְקַבָּץ אָת־כְּל־הַגּוֹיָם וְהַלְּשָׁנִוֹת יַבָאִי הְיְאָנְאָי אָת־כְּבוֹדְי:
- וְשִׁמְהִי בְהָם אֹוֹת וִשִׁכִּחָהֵי מִהֵם ו פְּלֵימִים אֵל־הַגּוֹיִם תַּרְשִׁישׁ פָּוּל וְלָוּד מִשְׁכֵי קַשָׁת הָבָל וְיָוֵן הָאִיֵּים הַרְחֹקִים אֲשָׁר לְאַ־שְׁמִעִּי אֶת־שְׁבֵוֹהָי בַּגּוֹיֶם: אֶת־בְּבוֹדִי וְהִנִּיְדוּ אֶת־בְּבוֹדֶי, בַּגּוֹיֶם:
- וְהַבָּיאִּי אָת־בְּלִ־אַּחִיבָּם מִפְּלִּחַגּוֹנָם : מְנְחֲהוּ לִיהוֹּה בַּפּוּסִׁים יֶּבְרֶּבֶׁב וּבַצַּבָּים וּבַפְּרָדִיׁם וּבַכּּרְכָּרוֹת עַל תַר קְדְשָׁי יְרוּשְׁלָם אָמָר יְהוָּה כַּאֲשָׁר נְבִּיאוֹ ְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָת־חַמִּנְחָה בִּכְלִי שְׁהְוֹר בֵּית יְהוְה:
- ְּוָםַבְּמָהַם אָמָה לַכִּהָנִים לַלְוּיָם אָמָר יהוָה:
- בֵּי כִאֲשֶׁר הַשְּׁמָיִם הַחַבְשִׁים וְהַאָּבֶץ הַחַבְשְׁה אֲשֶׁר אֵנָי עַשֶּׁה עַמְרָים לְפָּנִי הְאָם־יְהְוְה בֵּן יַעְמָר וַרְעַבֶּם וְשִׁמְכֵם:

And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to worship before Me, Saith the Lord.

And they shall go forth, and look Upon the carcasses of the men that have rebelled against Me; For their worm shall not die, Meither shall their fire be quenched; And they shall be an abhorring unto all flesh.

וְהָיָה מְהֵּי־חֹהֵשׁ בְּחְדְשׁׁוֹ וּמִהֵּי שַבֶּתּ בְּשַבַּתִּוֹ יָבַוֹּא כְל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֵי אָמָר יְהוָה:

וִיִּצְאַּיּ וְרָאִׁיּ בְּפִּגְרֵי' הָאַנְשִׁים הַפֹּשִׁעָּים בָּי בַּי תֹּלִיְמְהָם לֵאׁ הָמִיּת וָאִשֶּׁם לֵאׁ הִּבְּבֶּׁה וְהָיִיּ דֵּרָאָיֹן לְבָל־בָּשֶׁר: יהיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתי יבואכל בשר להשתחות לפני אמר יהוה

הפטרת שבת מחר חודש

The Haftarah for Shabbat Maḥar Ḥodesh is I Samuel 20:18 – 42.

And Jonathan said unto him: 'To-morrow is the new moon; and thou wilt be missed, thy seat will be empty.

And in the third day thou shalt hide thyself well, and come to the place where thou didst hide thyself in the day of work, and shalt remain by the stone Ezel.

And I will shoot three arrows to the side-ward, as though I shot at a matk.

And, behold, I will send the lad: Go, find the arrows. If I say unto the lad: Behold, the arrows are on this side of thee; take them, and come; for there is peace to thee and no hurt, as the LORD liveth.

But if I say thus unto the boy: Behold, the arrows are beyond thee; go thy way; for the Lord hath sent thee away.

And as touching the matter which I and thou have spoken of, behold, the LORD is between me and thee for ever.

So David hid himself in the field, and when the new moon was come, the king sat him down to the meal to eat.

And the king sat upon his seat, as at other times, even upon the seat by the wall; and Jonathan stood up, and Abner sat by Saul's side; but David's place was empty.

30.xx ود نظكاء ميشكك:

؞؞ וַאַּנִּׁי שִׁלְשֶׁת הַחִצִּּים צִּדֵָּּה אֹוֹהֶה לְשַׁלַּח־לֵי לְמַשְּרֶה:

ן ָהְנֵּהֹ אֶשֶׁלֵח אֶת־הַנָּעַר לֵךְ מִצָּא אֶת־הַחִאָּים אִם־אָמֹר אֹמָר לַנַּעַר הַנֵּה הַהְצִּיםוּ מִמְּךְ וָהַנְּה קָהֻנּװּנְבָּאָה בִּי־שָׁלִוֹם לְךְּ וְאֵין דְּבֶּר חַי־יְהֹוֶה:

ןאִם-כָּה אִמֵר לְעֶּלֶם הַנָּה הַהִּצִּים מִמְּךַ נְהֻלְאָה לֵּךְ כִּי שִׁלַּהַךְּ יְהֹנֶה:

ְּיִנְיָנִי בֵּינָי יִבְּינְף עַּרִּעִּלְם: (ס)

** (trick to the tip://www.nichambox.com

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Light to the tip:

Li

رَيْهِدَ ثَرَةٍكِ مِحْ شَنْهِكَا جَوَّوَنَ جَوَّوَنَ جَوَّوَنَ هِجُ طَنَّهِدَ يَجُرَّهُ لِيَّهِدَ هِجِيْهِ ضِهِّهُ فِهِدَ رَبُوِجَهُ ضِهِنَا جِيْهِ

Mevertheless Saul spoke not any thing that day; for he thought: 'Something hath befallen him, he is not clean.'

And it came to pass on the morrow after the new moon, which was the second day, that David's place was empty; and Saul said unto Jonathan his son: 'Wherefore cometh not the son of Jesse to the meal, neither yesterday, nor to-day?'

And Jonathan answered Saul: 'David earnestly asked leave of me to go to Beth-lehem;

and he said: Let me go, I pray thee, for our family hath a sacrifice in the city, and my brother, he farth commanded me; and now, if I have found sard see my brethren. Therefore he is not come unto the king's table?

Then Saul's anger was kindled against Jonathan, and he said unto him: 'Thou son of perverse rebellion, do not I know that thou hast chosen the son of Jesse to thine own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness?

For as long as the son of Jesse liveth upon the earth, thou shalt not be established, nor thy kingdom. Wherefore now send and fetch him unto me, for he deserveth to die.

And Jonathan answered Saul his father, and said unto him: 'Wherefore should he be put to death? what hath he done?'

And Saul cast his spear at him to smite him, whereby Jonathan knew that it was determined of his father to put David to death.

So Jonathan arose from the table in fierce anger, and did eat no food the second day of the month; for he was grieved for David, and because his father had put him to shame.

And it came to pass in the morning, that Jonathan went out into the field at the time appointed with David, and a little lad with him.

וְלֹאִ־דִבֶּר שְׁאָוּל מְאָוּמָה בַּיַּוֹם תַהָוּא כָּי אָמַר מִקְרֵה הוּא בִּלְתַּי שָׁהָוֹר הָוּא כִּי־לְא שְהְוֹר: (ס)

ַ יִּיִהִי מִמְּחֵרָת תַּהֹדֶשׁׁ תַשָּׁנִּי יַיִּפְּקָּד מְקִּוֹם דְּיָדְ (פּ) יַיִּאָמֶר שָׁאִּרִּ אֶלְ־יְהוֹנְתָּן בְּנִׁי מַדִּיִּעַ לֹאִ־בָּא בֶּן־יִשָׁי נַם־הְמָוֹל נַם־תַּיִּוֹם אֶלְ־תַּלְּחֶם:

בְּנֶר מֵעִּמְּרֵי עַרְבְּרָה לְּחָם: ** נִיָּעִן יְהְאָלְ וָהְאָלְ וָהְאָלְ וָהְאָלִ

ַנְּאִמֶּר שִׁלְחֵנִי נְאִ בָּי זֶּבִחֹ מִשְׁפִּּחָׁר אַם־מָצָאִתִּי חֵוֹ בְּעֵינִּיף אָמָּלְטָּה נָּא אָם־מָצָאִתִּי חֵוֹ בְּעֵינִּיף אָמָּלְטָּה נָּא אֶל־שֻׁלְחַוְ חַמֶּלֶף: (ס)

ניִחַראָף שָׁאִּגִּלְ בִּיהַוֹּנְאָן נַיָּאִמֶּר לְי בֶּן־נְּעָוֹת הַמַּרְדִּיּת הַלָּוֹא יָדִּשְׁתִּי בִּי־בֹחַר אַמָּרֹ לְבֶּן־יִשְׁי לְבָּשְׁתִּוּ

בֵּי כְלְ־חַיִּמִּים אֵשֶׁר בָּן־יִשִּׁי חַיִּ עַלְ־חָאֲדְמְׁה לָא תִּכְּיוֹ אַתֵּה יִמַלְכִּיתֵוְּ הְיִּא: (ס)

ھۤ נַלַּמַן יְהַוֹּנְקַוֹ אָת־שָׁאָנִל אָבָּיִו נַיַּאִמֶּר אָלְיִו לְמָּה יִּנְּמִׁר שָׁאַנִל אָבָיו נַיַּאִמֶּר

וַלְּמֵל שְׁאַוּל אֱת־הַחֲנָית עָלֶיו לְתַבֹּתָוּ וַנִּבַע יְתַוֹּנְלָּן כִּי־בָלְה הָיא מִעָּם אָבָיוּ לְהָמָית אֶת־דְּוְד: (ס)

וְיֵלֵם יְהִוְּלֵלֵן הֵהָּ הַנְּלֵּם הַתְּּלֵן בְּשָׁרֵ וְיֵבֶּלֵ הְאִאְכֵּלְ בִּיוִם הַחָּהָהְ הַהָּהִּ לְחָם כַּּי הְאִאְכֵּלְ בִּיוִם הַחָּהָה הַהָּהִּ לְחָם כַּּי הִילֵם יִהְיִּלִין מִהָּם הַהָּלְחָוֹ בִּשְׁרִי: (ס)

לְמִוְמָּר דִּוֹגִר וְנַעַּר קַמָּן עִמְּוֹיִ

And he said unto his lad: 'Run, find now the arrows which I shoot.' And as the lad ran, he shot an arrow beyond him.

And when the lad was come to the place of the arrow which Jonathan had shot, Jonathan cried after the lad, and said: 'Is not the arrow beyond thee?'

And Jonathan cried after the lad: 'Make speed, hasten, stay not.' And Jonathan's lad gathered up the arrows, and came to his master.

But the lad knew not any thing, only Jonathan and David knew the matter.

And Jonathan gave his weapons unto his lad, and said unto him: 'Go, carry them to the city.'

And as soon as the lad was gone, David arose out of a place toward the South, and fell on his face to the ground, and bowed down three times; and they kissed one another, and wept one with another, until David exceeded.

And Jonathan said to David: 'Go in peace, foresmuch as we have sworn both of us in the name of the Lord, saying: The Lord shall be between me and thee, and Between my seed and thy seed, for ever.'

Remember what Amalek did unto thee by the way as ye came forth out of Egypt;

how he met thee by the way, and smote the hindmost of thee, all that were enfeebled in thy rear, when thou wast faint and weary; and he feared not God.

Therefore it shall be, when the Lord thy God hath given thee rest from all thine enemies round about, in the land which the Lord thy God giveth thee for an inheritance to possess it, that thou shalt blot out the remembrance of Amalek from under heaven; thou shalt not forget.

ניֵאמֶר לְנִעֲרֹוֹ הָץ מְצֵא נָא אֶת־תַחִצִּים אַשֶּׁר אָנֹכֶי מוֹהֶת הַנַּעַר לָץ וְהוּא־יָרֶת הַחֵצִי לְהַעְּבְרְוֹ:

ַנִּבְאׁ תַנַּעַרׁ עַד־מְקַוֹם תַהַּצִּי אֲשֶׁר יָרֶה יְהוּנְתֻּן נַיִּקְרָׁא יְהוּנְתָּן אַחֲרֵי תַנַּעַר נַיּאמֶר הַלְוֹא תַחֵצִי מִמְּךְ נְהֵלְאָה:

ניקֶרֶא יְהְוֹנְמָן אַחֲרֵי חַנַּעַר מְהֵרָה קוּשָׁה אַל־מַעַמָּד נִיְלַลֶּט נַעַר יְהִוּנְמָן אָת־(כ׳ החצי)[ק׳ תַחִצִּים] ניָּבָא אֵל־אַדֹּנִיוּ:

ַנְבְּוֹבְ יָבְשְׁיִבְּיֵבְעְ מְאַיִּמְה אָּךְ יְהְוֹנְחָן 15 יְהְיִּנְבָעְ מְאִיּמָה אָךְ יְהְוֹנְחָן

** נִימֵּן יְהְוֹנִמְן אָת־בֵּלְיִּר אָלִ־תַּנִּעִּר אַשְׁרַלְוּ וַיְאִמֶּר לְוּ לֻבְּ הְבָּיִּר אָלִ-תַּנִּעַר

תַנַּעַר בָּא゚ וְדָוֹד קָם מֵאֵצָל תַנָּגָב וַיּפֹּל לְאַפָּיו אָרְצָה וַיִּשְׁתָחוּ שָׁלָשׁ פְּעָּמִים וַיִּשְׁתַוּו אַישׁ אָת־רֵצַהוּ וַיִּבְכּוּ אַישׁ אָת־רֵצַהוּ עַד־דְּוָד הָגְּדִּיל:

ְּיִׁבְּלְּנִי יִבְיְנְיוּ בּיְנָּי וּבִּינָּף וּבֵּין זַרְעָּי וּבִּין , נִשְּׁבְּעָנִי שְׁנְיִנִי אַנְּחָנִי בְּשָׁם יְחִנְּתִ לֵאִמֶּר , יִשְׁבְּעִי יְחִינִּתָּוֹ אַנְּחָנִי בְּעָּר לְשִׁלְוִם אָשִׁרִּ

The Mafrir for Shabbar Zakhor is Deuteronomy 25:17 -19.

The Mafrir for Shabbar Zakhor is Deuteronomy 25:17 -19.

Remember what Ar

בְּצֵאַנְכֶם מִמָּגַבוֹנם:

ي אַשֶּׁר קַרְוּלִי פַנִּירֶדִּ וִיִּנִּבִּ בָּן פְּלִ־תַּנֶחֲשְׁלֵים אָתַרֶּיִדְּ וִאַּמָּה עָרֵן וְנְגַעְּ וְלֵא יָרֵא אֵלֹהָים:

ڔۤڽڒؘؘؘؙ۫۫ٮۦڿڽؚڔؚڹڹڔؽڹڔ؉ۼڒڽڹڔٵڋؘؘؙؙٛ۠ 2. מڿؚڂ؉۬ڔڿؙڔ؋ۦؿۄڿڹڎۦڿۼٚڽ؇ؚۼٷۣڎ ڔؗؠڹڗ؞ؙۼۣڂڽٞڔ؋ۦؽؿ۬ڔڂ۪؋ؚۦڽڽڂ۪ڂڂ۪ڹٷڣ۪؞ مؚۼڽڽڎۼۼ؞ڔڡ۬ مؚۼڿ۩: (ڡ)

LEULT ELUT ICIT

The Haftarah for Shabbat Zakhor is I Samuel 15:2 – 34.

7:ΛΧ

against him in the way, when he came up out of which Amalek did to Israel, how he set himself Thus saith the LORD of hosts: I remember that

sheep, camel and ass.'. man and woman, infant and suckling, ox and that they have, and spare them not; but slay both Now go and smite Amalek, and utterly destroy all

and ten thousand men of Judah. them in Telaim, two hundred thousand footmen, And Saul summoned the people, and numbered

wait in the valley. And Saul came to the city of Amalek, and lay in

the Amalekites. of Egypt.' So the Kenites departed from among all the children of Israel, when they came up out destroy you with them; for ye showed kindness to you down from among the Amalekites, lest I And Saul said unto the Kenites: 'Go, depart, get

thou goest to Shur, that is in front of Egypt. And Saul smote the Amalekites, from Havilah as

edge of the sword. alive, and utterly destroyed all the people with the And he took Agag the king of the Amalekites

that they destroyed utterly. every thing that was of no account and feeble, good, and would not utterly destroy them; but the second birth, and the lambs, and all that was of the sheep, and of the oxen, even the young of But Saul and the people spared Agag, and the best

:Saryas: Then came the word of the Lord unto Samuel, 173

كِيرِ فَيُثِلُكُ فَقَرِينَا، مَعَمَّدُنُات: אַמֶּב_הַּמָּב הַבְּלֵל לְנִמִּבְׁיִבּאָל אַמָּב_הָּם בְּה אָמַר יְהוָה צְבְאִוּת פְּלֵּדְתִּי אָת

וְעַּר־הֲמְוֹר: (ס) تنمذر لمَد_بنڌِط ضهَبد لمَد_هُد ضَائمُ תַּחְמָל עַּלְיִוּ וְהַמַּמְּה מֵצִּישׁ עַּדְ־אָשֶּׁר אָנַבַלַקַאָּמָבַקָנְ וֹלְאָ וויכיהה אָת־עַּמָל

אַלְפָּים אָת־אָישׁ וְהוּדֶה: בּהֹלְאָים מֹאַנִים אָלֶב בּוֹלִי וֹהֹֹהָבִים הְאַּגַלְ אָנַרַ בַּלְּבַם וֹנִפַּלַבַם

تثلان: נּוֹבֹאָ הָאֹנּלְ מַרַ־עָּנִר עַּמְלֵלְ נַיָּבְר

בּהֹבוְעשׁם מִמֹּגִבֹנִם נַנֹּסָב בּנֹנִ מִשַּׁנִב אַשְׁיקְּה הַמָּר אִם־כָּל־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל مرونا يومرخ ها بخوجة بعقد بعقد رَيْهِيْدِ هِٰهِدِمِ كُلْمٍ_لَوَّدِيْدِ رُحِهٍ فِدِهِ لَـهِهِ

מִּנְרַ אַׁמֶּבְ מַּלְ בַּבָּנִ מָצָּבוֹים: יייף שָאוּל אָת־עַּמְלֵל מָחַוִילָה בּוֹאַף

بترير:

וֹאָּעַ_כַּלְ_חַמְּם חֲחֲרֵים לָפִּיַחַבְּי تنطقه אُنك لِجَيْرٌ مُكِكَ لِمُمْكِكِ لِنَارَ

וֹמּלְבַלַּלְעַסְּוָר וֹלָאָ אָּבוּ עַעַוֹנִימָט תצאל והקקר והמשנים ועל־הקרים يَيْطِطِيْظِهِيرِ لِبَهُٰتِ مِحْ لِهُٰذِرِ لِمِحْ صِينِورِت

הַהַרִימוּ: (פּ) لَحْدٍ_بَيْطَحُمُحُنِ ثَمْخُنُكِ لَأَمُّو مِنْكِ

זַיְהְיִלְ הְבַּרְ־יְּהְלָּה אֶלְ־שִׁמוּאֵל לֵאמִר:

It repenteth Me that I have set up Saul to be king; for he is turned back from following Me, and hath not performed My commandments. And it grieved Samuel; and he cried unto the LORD all night.

And Samuel rose early to meet Saul in the morning; and it was told Samuel, saying: 'Saul came to Carmel, and, behold, he is setting him up a monument, and is gone about, and passed on, and gone down to Gilgal.'

And Samuel came to Saul; and Saul said unto him: 'Blessed be thou of the Lord; I have performed the commandment of the Lord.'

And Samuel said: What meaneth then this bleating of the sheep in mine ears, and the lowing of the oxen which I hear?

And Saul said: 'They have brought them from the Amalekites, for the people spared the best of the sheep and of the oxen, to sacrifice unto the LORD thy God; and the rest we have utterly destroyed.'

Then Samuel said unto Saul: 'Stay, and I will tell thee what the Lord hath said to me this night.'
And he said unto him: 'Say on.'

And Samuel said: 'Though thou be little in thine own sight, art thou not head of the tribes of Israel? And the Lord anointed thee king over Israel:

and the LORD sent thee on a journey, and said: Go and utterly destroy the sinners the Amalekites, and fight against them until they be consumed.

Wherefore then didst thou not hearken to the voice of the Lora, but didst fly upon the spoil, and didst that which was evil in the sight of the Lora?

And Saul said unto Samuel: 'Yea, I have heartkened to the voice of the Lord, and have gone the way which the Lord sent me, and have brought Agag the king of Amalek, and have utterly destroyed the Amalekites.

ָנִחַמִּמִי בְּי־הִמְלָּהְמִּי אָת־שָׁאִיל לְמֶּלֵּךְ בִּי־שְׁבֹ מֵאַחֲרַי וְאָת־דְּבָרָי לֵא הַקִּים בְּלְ־הַלְּיְלְה:

ניּהְבֶּר נייֵבׁר נַוּלְלָּלֶּלְ: נַכְּּלְתְ וְטִנְּטִ מַבָּגִּר כְנִ יְּר נִיּסָר נַכְּלָתְ וְטִנְּטִ מַבָּּגִר כְנִ יְּר נַיּסָר נַיִּהְבָּטִׁ הַבְּׁמֵר

ניָּבָא שְׁמוּאָל אֵל־שְׁאָוּל ניַאִּטֶר לַוֹּ שְׁאִּיל בְּרְוּךְ אַמְּה לֵיהֹוָה הַקּימִתִּי אָת־דְּבָר יְהֹוְה:

בְּאֶּנְנְיְ וְלֵּוְלְ תַּבְּּלְּרְ אֵּמֶּׁרְ אָנְכִּי מִמֶּמִּ: בּיִאְמֶׁרְ מִּמִיאֶלְ וּמָּׁרִ לִּוְלְתַּבָּאָל תַזָּרִי מִּמֵּנִי:

ַנּאִמֶר שָׁאִּגֹל מֵעֲמָלֵלֵי הֵבִּיאִּים אֲשֶׁר ' חָמֵל הָעָם עַל־מֵימָב הַצּאִן וְהַבְּלֶּר לְמַעַן וְּבָהַ לִיהְוָה אֱלֹהֵיף וָאָת־הַּיּוֹתֶר הַחֲרְמְנוּ: (פּ)

رَ بِيَّمُ لِيَّهُد يَكِد نِينِد هُرُ، يَخِد: (a) ﴿لَّهِ هُلِ هُمُّد يَكِد نِينِد هُرُ، يَخِّرُ خَد (ح، ربهمدر)[م، ربهمد] رُا، يَكِد: (a)

ניִּמְמְּבׁוּ הַּמִּמְ בַּקְנֵאְ אִם_לַמָּוּ אִּטִּר בְּתְּנְּוּׁ בָּאָמִ מִּבְמָּנִ יִּמְּבִאָּלְ אָמָּר ניִּמְמָּב הַאָּמִ מִּבְמָּנִ יִּמְּבִּאָלִ

וּנְלְחַמְּהֵ בְּיִתְּיִם בְּגִיבֵּוּ וַנְּאָמֶר בֵּוְּ וְתַחֲרַמְהֵּר אָת-חַחַפָּאִים אָת־עֵּמְלֵ וּנִלְחַתְּהֵּ בְּיִ עָּר כַּלְוָחָם אָתֶם:

ניאטר שְאִיל אֵל־שְׁמוּאֵל אֲשֶׁר שְׁמִּיִּלִ בְּקִּוֹל יְחִזְּׁה נְאֵלֵּף בַּגֵּרֶך אֲשֶׁר־שְׁלְתַנִּי יְחִנְּה נְאִבִיא אָת־אָנֵּל מֵלֶךְ עַמְלְהַ יְאָת־עַּמְלֵּק הָחֲרָמְיִּיּ

- But the people took of the spoil, sheep and oxen, the chief of the devoted things, to sacrifice unto the Lord thy God in Gilgal.
- And Samuel said: 'Hath the Lord as great delight in burnt-offerings and sacrifices, As in hearkening to the voice of the Lord?' Behold, to obey is better than sacrifice, And to hearken than the fat of rams.
- For rebellion is as the sin of witchcraft, And stubbornness is as idolatry and teraphim. Because thou hast rejected the word of the Lore, He hath also rejected thee from being king.
- And Saul said unto Samuel: 'I have sinned; for I have transgressed the commandment of the LORD, and thy words; because I feared the people, and hearkened to their voice.
- Now therefore, I pray thee, pardon my sin, and return with me, that I may worship the Lord.
- And Samuel said unto Saul: 'I will not return with thee; for thou hast rejected the word of the Lord, and the Lord hath rejected thee from being king over Israel.'
- And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his robe, and it rent.
- And Samuel said unto him: 'The LORD hath rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbour of thine, that is better than thou.
- And also the Glory of Israel will not lie nor repent; for He is not a man, that He should repent.
- Then he said: 'I have sinned; yet honour me now, I pray thee, before the elders of my people, and before Israel, and return with me, that I may worship the Lord thy God.'
- So Samuel returned after Saul; and Saul worshipped the LORD.
- Then said Samuel: Bring ye hither to me Agag the king of the Amalekites. And Agag said: Surely the unto him in chains. And Agag said: Surely the bitterness of death is at hand.

- וּיפַֿח הִשָּׁם מֵהַשְּׁלֶל צָאׁן יּבָקָר הֵאִשָּׁית הַהֶּכֶם לִּיְבָּהַ לִיהֹנָה אֱלֹהֶיף בַּנּּלְנֵּל: (ס)
- ַנֵיאִמֶר שְׁמִיּאֵל הַחֵפֶּץ לִיהֹוָה בְּעַלִּוֹת יּיְבְהִים בִּשְׁמִעַ בְּקִּוֹל יִהְוָה הִנָּה שְׁמִעַ מִגָּבַח מֹוֹב לְהַקִּשִׁיב מֵחֲלֶב אֵילִים:
- בּ בָּי חַשַאַת־קַּסָם מָרִי וְאֵָנֵן וּהָרָפָּים הַפְּצִֵּר יַעַן מְאַסְׁמַּ אֶת־דְּבָר יְהֹנְה נִימְאָסְךַּ מִמֶּלֶרִּ: (ס)
- בּֿי יְבֵאָטִי אָטַ בַּיְלְם יְאָהֻׁמָּמַ בַּּלְנְלֶם:
 בַּי מְבַרְהִי אָטַ פַּּי יְחַנְאֵלַ וְאָטַ דְּבְּרָנִיְרְּ
 בִּי מְבַרְהִי אָטַ פִּי יְחַנְאַלַ וְשְׁאָטִי בַּיְּהְמִנְאַלַ וְחַמְאָטִי
- י וְעַמְּטִר שָא גָא אָר־חַמָּאתָי וְשָׁיב עִמָּי. אָ יִינְהִי:
- ַניָאמֶר שְׁמִּנִאֵל אֶל־שְׁאָנִל לָא אָשָׁיִּב עִמֶּוְךְ כָּי מָאַסְתָּה אָת־דְּבָר יְהְנְׁה יַּיִּמְאָסְךְּ יְהִנְּה מֶהְיָוֹת מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: (ס)
- בְּבְׁנִּגְ מְמִנּאֵבְ בְבְצְבִינִי נּיִםְוֹבִּ בּ נִיסָׁב מִמִּנּאֵבְ בְבָצְבִינִי נּיִםׁוֹלַ
- וּנְאַמֶּר אֵלִיוֹ שִׁמוּאֵל קַרָּע יְחִוֹּח אֵת־מַמְלְכַּוּת יִשְׂרָאֵל מִעָּלֶיִּף הַיֵּוֹם וּנְקַנְּהּ לְרֵעַּךְ הַשִּׁוֹרֵ מִמֶּוּךְ: (ס)
- ַ בּּג לְאַ אַּבְּׁם הָנּאַ לְהַנִּּׁטֵם: נִּסְ זָּבְּּם וֹמִּבְאָל לְאַ וֹמָּעֵר וֹלָאִ וֹנָּטִם
- ְּנְיְאָמֶׁר חִמְּאִתִּי עַּמְּׁר כַּבְּּדֵנִי נָאִ נָגֶר זִקְנִי־עַמָּי וְנָגֶּר יִשְׂרָאֵלִ וְשָׁיב עִמָּי יַלְּמְיִרְיִּיִי יְשְׁרָאֵלִ
- וְנְשְׁב שְׁמִנּאֵל אַחֲרֵי שָּאָיִל וַיִּשְׁתַּחִיּ שָׁאָיל לַיְהְוָה: (ס)
- וּנְאָמֶׁר אֵּלֶּי אַכֵּן סָׁר מַּרְ־הַּמֶּנֶה: (ס) מֵלְּדְּ עַּמְלֵּלְ נַנְּלֶּךְ אֵלְיוּ אֵלֵּי מַעַּרַצָּׁת נַיְאַמֶּר שִׁמִּיאֶל הַנְּלֶּדְ אֵלְיוּ אֵלֵי

pieces before the LORD in Gilgal. among women. And Samuel hewed Agag in women childless, So shall thy mother be childless And Samuel said: As thy sword hath made

his house to Gibeath-shaul. Then Samuel went to Ramah; and Saul went up to

ترج بهميع بريم بالمهدر مخرب שְׁמִנִאָּלְ אֶנוּ אֵלֵנִי לְפַּׁנִּי יְרוֹנְוֹר בַּנִּלְנָּלְ: تالچُك جا بيهُ خر بينهُ بي مُقِلِهِ يَنْمَوْك וּגַאמֶר שְׁמוּאָל כַּאַשֶּׁר שִׁכְּלָה נָשִׁים

אָקַבוּנוֹנִ וֹּבֹׁמֹנו מָאִנִּי:

erwr err

The Mastir for Shabbat Parah is Numbers 19:1 – 22.

I:XIX

And the Lora spoke unto Moses and unto Aaron,

which never came yoke. heifer, faultless, wherein is no blemish, and upon children of Israel, that they bring thee a red hath commanded, saying: Speak unto the This is the statute of the law which the LORD

she shall be slain before his face. she shall be brought forth without the camp, and And ye shall give her unto Eleazar the priest, and

the front of the tent of meeting seven times. with his finger, and sprinkle of her blood toward And Eleazar the priest shall take of her blood

shall be burnt. skin, and her flesh, and her blood, with her dung, And the heifer shall be burnt in his sight; her

burning of the heifer. and scarlet, and cast it into the midst of the And the priest shall take cedar-wood, and hyssop,

unclean until the even. may come into the camp, and the priest shall be shall bathe his flesh in water, and afterward he Then the priest shall wash his clothes, and he

unclean until the even. water, and bathe his flesh in water, and shall be And he that burneth her shall wash his clothes in

> عِزَّبَ عِزْبَ عِبَافِد مِمِنفِد عِنْ رَبِهِ عِنْ اللَّهِ عِنْ اللَّهِ عِنْ اللَّهِ عِنْ اللَّهِ عِن رُهرُد لَـقُدا هُر_فَرْر نَهُلَهُم لَنَكَالِهِ אַמ הַקַּת הַמּוֹרֶה צֲשֶׁר־צָּנֶה יְהֹוָה

ربتور بتأت هِامنين بهِالاعبرار

. ਅਹੁਜ਼ ਅਹ[ੁ]ਰਾਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕੁਜ਼ੂਜ਼ ਦਿਆਰ ਅਹੁਜ بزنووت אֹלָה אֶלִי אֶל־אֶלְעָּוֹנִי הַכְּהָוֹן וְהוֹצֶיא אַין־בַּהֹ מוּם אֲשֶׁר לאַ־עָּלָה עָלֶיהָ עָלִי,

شِّرَم فَمُثَارِت: וְהִיזְּה אֶל־נֹכַח פְּנֵין אְהֶל־מוֹעֶד מִדְּמָה نْزُوِّل هُزُمْئِلُ لَاحِتْلُ مَنْفُكِ خَهُمُ خُمْرِ

ڂڟڗ؞ڹ

: عابانه: וּאָם־בָּשְׂרָה וֹאָם־דָּלָה עַל־פִּרִשְׁה إشرب هم הפרה לעיני هم فرة

TĢĻT: ىبخُمْن ئىشخ،ك ھح_ىنك ھُتقن וְלְקָח תַכֹּהַן מֵץ צֶּרֶז וְצֵּוֹיִב וּשְׁנַי

מַּגַבַנְמַבְּי لْمَلَاد نْخُم مُحِـلَةِلَالُال لْمُثْمُ لَحِيَالً إجؤه جدياد محتا إجماع جهدا حقام

בְּשָּׁרִוּ בַּשָּׁנִם וְּשְׁמֵא מַּרַ־הַעָּבֶּי ئتهتك بهند نخده خنئار خونه نئنا

of sprinkling; it is a purification from sin. congregation of the children of Israel for a water in a clean place, and it shall be kept for the of the heifer, and lay them up without the camp And a man that is clean shall gather up the ashes

them, for a statute for ever. and unto the stranger that sojourneth among even; and it shall be unto the children of Israel, shall wash his clothes, and be unclean until the And he that gathereth the ashes of the heifer

body, shall be unclean seven days; He that toucheth the dead, even any man's dead

and the seventh day, he shall not be clean. clean; but if he purify not himself the third day third day and on the seventh day, and he shall be the same shall purify himself therewith on the

is yet upon him. against him, he shall be unclean; his uncleanness because the water of sprinkling was not dashed LORD—that soul shall be cut off from Israel; himself—he hath defiled the tabernacle of the any man that is dead, and purifieth nor Whosoever toucheth the dead, even the body of

that is in the tent, shall be unclean seven days. one that cometh into the tent, and every thing This is the law: when a man dieth in a tent, every

close-bound upon it, is unclean. And every open vessel, which hath no covering

unclean seven days. himself, or a bone of a man, or a grave, shall be that is slain with a sword, or one that dieth of And whosoever in the open field toucheth one

running water shall be put thereto in a vessel. of the burning of the purification from sin, and And for the unclean they shall take of the ashes

or the slain, or the dead, or the grave. were there, and upon him that touched the bone, $\ensuremath{\mathsf{nbon}}$ she the vessels, and upon the persons that the water, and sprinkle it upon the tent, and And a clean person shall take hyssop, and dip it in ZZI

לְמֵׁי נְדֶּה חַשָּׁאַת הָוֹאִ: וַבוּיִשָׁר לַאַּבָּנו בּוֹיִבּיוּמִּבָאָל לְמִמִּמִינִינוּ וְהַנְּיַחַ מְחָוּץְ לְמַּחֲנָה בְּמָקַוֹם טְהָוֹר וַאָּסָףו אֵישׁ מָהוֹר אָת אֲפֶר תַפְּּרְת

מוֹלֶם: خِطْرٌ، نَهْلُهُم نُحَيِّدُ لِأَثْلُ خُعِيدُه خُلُقًا אַט_פֿלבַוו וֹמִמֹא הַע_טַהֹנֶב וֹטַוֹטַע ٦٥٪ تا ÄU_ÄĜL

מבעת ימים: עַנְיָנְעַ בְּמֶעַ לְכְלְ_נָפָּמָת אָבָיִם וֹמְמֵאַ

تِهُمْ بِهُدُ بِحَنْبِ تِهُدُمُ ذَمُ نُمُ لَٰذِ עַּמְּבִימִּי יִמְּהָרִי וֹאִם בְאָ יִהְחַמָּא בּיַּוֹם הוא והחשא־בו ביום השקישי וביום

מְמַא נְהְיָב מְנָב מִּמְאַ מִּנְיִ בְּנִיּ מֹּיִמְׁרָאָלְ כֹּיְ מָנִי וֹבְּעִר לְאָבִּוֹלַל מֹּלְנִין ृत्तेत् वृक्षेत्र हृद्दृत्युत तृहुवुष तृतृत्र אַשֶּׁר־נְמִיּת וְלָא יִתְחַשָּׁא אָת־מִשְׁכַּן בֿק_תַּנְּגָּה ĊŢĠſſ

נַטְּטָא שָּבַעָּת יָמָים: حُم_يَقُم هُم_يَهِيُم لِأَحُم_هُمُّل فَهِيَم אַמ הַמּוֹרָה אָדֶם בְּי־יָמָוּת בְּאָהֶל

מַלְיו שָׁמָא הָוּא: أجح خُذِ، فَبِينَ كَيْمُد عَنا جُمْنِهِ فَنَاح

אַן בַּלַבר יִמְּמָא מִבְעָּר יִמִּים: לְּנַבְּעַבְעַבְיַנְבְיק אַנְ לַמָּע אִנְ_לַמְגֹם אַבַם \$4_**E**tt

וֹלְטַּוּ הַּבְּיֵנו מַוֹם עַוּנִם אָבְ_פֶּבְנִי: ੍ਰਿਰ੍ਹੀਸ਼ ਟ੍ਰੇਫ਼ਿਲ ਫ਼ਬੂਫ਼ਿਸ ਯੁੱਟਵੁਸ ਸੁਸੁਕ੍ਰਲਸ

בּמְּגַם אַנְ בְּטַבְלָבְ אַנְ בַּמָּט אַנְ בַּעַבְי لْمَحِـ لَـرَفُهُبِكِ كُمُّكِ لِيَّادِ بِهُمُ لَمَحِـ لَـرَةِرْمَ וֹבְיּבְי מַקַבְיִאָמָרְ וֹמַּלְבָּלָר<u>וּ</u>בּלְיִם וְלְלָח אֵוּוֹב וְטְבָל בַּמַּוֹם אֵישׁ טְּהוֹר

And the clean person shall sprinkle upon the unclean on the third day, and on the seventh day, and on the seventh day he shall purify him; and he shall wash his clothes, and bathe himself in water, and shall be clean at even.

But the man that shall be unclean, and shall not purify himself, that soul shall be cut off from the midst of the assembly, because he hath defiled the sanctuary of the Lord; the water of sprinkling hath not been dashed against him: he is unclean.

And it shall be a perpetual statute unto them; and he that sprinkleth the water of sprinkling shall wash his clothes; and he that toucheth the water of sprinkling shall be unclean until even.

And whatsoever the unclean person toucheth shall be unclean; and the soul that toucheth him shall be unclean until even.

ְהִיּגָה הַשְּׁהִר עַל־הַשְּׁמֵא בִּיִּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יבַיִּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִשְּאֵוֹ בַּיִּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכְבֶּּס בְּנְבֶיוֹ וְרֶחָץ בַּמָּיִם וְשְׁהֵר בְּעֶהֶב:

אָישׁ אַשָּׁר־יִטִּמָאׁ וָלָאׁ יִהְחַשָּׁאּ ײַ װְנְּבְּרְתָּה הַנָּפָשׁ הַהָּוֹא מִתִּיוִּ הַקְּהָל בִּי אָת־מִקְבַּשׁ יְהֹוְה שִּמָּא מֵי נִדְּה לא־זֹרָק עַלְיִי שְּׁמָא הְיּא:

" וְהַיְּמָה לָהָם לְהָפָּת עּוֹלָם וּמִיָּּה מִי־הַנְּדְּתֹ יְכַבֵּס בְּגָּדְיִי וְהַנֹּגִעַ בְּמֵי הַנְּדְּה יִשְׁמָא עַד־הְעֶּרֶב:

עַנְּנְעָ אַמֶּבְינִעַבָּנְ עַמְּטֵא נֹמְלָא וְעַנָּפָּמְ וְלָבְ אָמֶבְינִעַבָּנִ עַמְטֵא נֹמָלָא וְעַנָּפָּמִ

REULR GLUR GLR

The Haftarah for Shabbat Parah is Ezekiel 36:16 – 38.

Moreover the word of the Lord came unto me, saying:

Son of man, when the house of Israel dwelt in their own land, they defiled it by their way and by their own land, they defiled it by their was as the

uncleanness of a woman in her impurity.

Wherefore I poured out My fury upon them for the blood which they had shed upon the land, and because they had defiled it with their idols;

and I scattered them among the nations, and they were dispersed through the countries, according to their way and according to their doings I judged them.

And when they came unto the nations, whither they came, they profaned My holy name, in that men said of them: These are the people of the Lord, and are gone forth out of His land.

But I had pity for My holy name, which the house of Israel had profaned among the nations, whither they came.

בּן־אָדִׁם בֵּיח יִשְׁרָאֵל יִשְׁבָּים על־אַדְמָהַם וַיִּשִּׁמְּצִּי אִוֹהָה בְּדַרְבֶּם יבַעַּלְילוֹהֶם בְּשָׁהָצִי אַנֹהָה בְּדַרְבֶּם

סײַזאַאַאַ וֹגְיֵיׁג בַבְּרַגְיִׁרְוֹּיִי אָבָּג בָאָלְוָב:

بتاؤه خظئن

ٕ ڽۼ؆؋ٙ٦ ۩ڽ؋ڔ؞ ڽڒۦڹڮڽ٩ ؞ڿڔ؇ڹڒ؞ڽ٥ ڮ؆٦-؆؋ڮ؞؆؇ۦڹڮڽ؇ ڹڿڔ؇ڹڒ؞ڽ٥ ڣ؋ۼڹڹ

בְּבַרְבְּכֶּם וְכַהְּלְ,יִלְוְטִׁם הָּפַּּסְטֵּיִם: נֹאַפּֿיִּאְ אָטִׁם בַּיּנְיָם נִיּזְּרָוּ בָּאָרָאָיִנִי

ַנִּבְּוֹא אֵלְ־תַּגּוֹיִם אֲשָׁר־בָּאִּר שְׁם וַיְחַלְלִּרְּ אָת־שֵׁם קִּדְשִׁי בָּאֵּטָּר לָהָם עַם־יְהְוָָה אֵׁלֶּה וּמֵאַרְצִּוֹ יָצְאִּרּ:

(פּ) בּית יִשְׂרְאֵל בַּנּוֹיָם אֲשֶׁרַבָּאִי שֶׁפֶּה: (אַהְלֵלְ עַלְ בַּנּוֹיָם אֲשֶׁרַבָּאִי שֶׁפֶּה:

- Therefore say unto the house of Israel: Thus saith the Lord God: I do not this for your sake, O have of Israel, but for My holy name, whither ye have profaned among the nations, whither ye came.
- And I will sanctify My great name, which hath been profaned among the nations, which ye have profaned in the midst of them; and the nations shall know that I am the LORD, saith the Lord GOD, when I shall be sanctified in you before their eyes.
- For I will take you from among the nations, and gather you out of all the countries, and will bring you into your own land.
- And I will sprinkle clean water upon you, and ye shall be clean; from all your uncleannesses, and from all your idols, will I cleanse you.
- A new heart also will I give you, and a new spirit will I put within you; and I will take away the stony heart out of your flesh, and I will give you a heart of flesh.
- And I will put My spirit within you, and cause you to walk in My statutes, and ye shall keep Mine ordinances, and do them.
- And ye shall dwell in the land that I gave to your fathers; and ye shall be My people, and I will be your God.
- And I will save you from all your uncleannesses; and I will call for the corn, and will increase it, and lay no famine upon you.
- And I will multiply the fruit of the tree, and the increase of the field, that ye may receive no more the reproach of famine among the nations.
- Then shall ye remember your evil ways, and your doings that were not good; and ye shall loathe your own sight for your iniquities and for your abominations.

- ַלְבֶּן אֵמָּר לְבֵּיתַ הִּעִּהָ בָּּר אָמָר בְּית הְּטְּבְאָלְ בִּּי אִם לְמִּתִּנְבָם אָנִי תְּמָּר הַלְּמְׁם בַּנִּוֹם אָמָר בְּאָם בְּעָהָם אָנִי תְּמָר הַלְּלְמְּם בַּנִּוֹם אָמֶר בְּאָמָם אָם:
- ְּקַבַשְׁמִּי אָת־שָׁמֵי תַּגָּדִיל תַמְחָלָל פַּגּוּלָם אַשֶׁר חִלַּלְמָם בְּתּוֹכָם וְיָדְעֹּי תַּגּוּלָם בֶּי־אָנֵי יְתֹּנְׁת נָאָם אֲדֹנֵי יֵתֹּוֹת בְּחִקְּדְשָׁי בְבֶם לְעֵינֵיתֶם:
- אֶּגְ_אַּבְׁמִטְבֶּם: אַטְבֶּם מִפְּגְ_חַאֵּבֹּאִנִי וְחַבֵּאִנִי אָטְבֶּם נְלְטַחְמֵּי אָטְבָּם מִּלְבַיִּאִנִי אָטְבָּם וֹּלְפַּאָנִי.
- אָּמִּבַּר אָטַבֶּם: מִלְּּלְ מְּמֵאוָנִזִיבָּם וּמִלּּלְ-וּלְוּלִיבָּם וֹזָבִלִּטִּׁוּ הַּלִיבָּם מִּוֹם מִּבִּוִבִּוֹם וּמִבַּוֹבִּם
- מְבְּמְּׁבְכְּם וֹנְטַמַּ, לְכֵּם לֶכֵ בַּמְּׁב: אָמַּוֹ בַּלֵבְבָׁם וַחַּסְבִּיָּ, אָעַבְלֶבְ חַאָּבָוֹ וֹנְטַמַּ, לְכָם לֶכֵ חַבְּח וָבִּיָּה וֹבִיּה חַבָּאָר
- נּמֹמִּנִים: אָמֶּבַבְּנִיםׁ ִ שַּׁלֶבִּנִ נִּמִּמָּפָּׁמָּג שַּׁמְּטָב שׁׁ נִאָּטַבְנִים אָשׁׁוֹ בִּעַבְׁבִּבְיִם נִּמְּמָנִי אָטַ
- נהנימם לי לְמָּם וְאֵנִלִּי אָהָנֶה לָבֶם יהנימם לי לְמָּם וְאֵנֹלִי אָהָנֶה לָבֶם אַלְהֵים:
- וְלְאֵ-אָטֵּוּ הַּלְיְכֵּם בַהָּב: וְפַּבְאָטִּיִּ אָלְ-טַבַּנִּלְ וְטַבְּבִּיטֵּיִּ אָלְיִּ וְטִוְהַהְּטֵּיִּ אָטַבְּם מִכָּלְ חָמָּאִנִינִיכִּם
- ְּנִירָבִּיתִי אָת־פְּרֵי הִעָּץ וּהְנּוּבָת הַשָּׂדֶת לְמִעּן אֲשֶׁר לֵא הִקְתִּוּ עָּוֹד חֶרְפָּת רְעָּב בַּנּוֹיָם:
- ְנְּלֵקְ שַנְהַּבְּנְיִנִיכֵּם: נְלֵקְטִם בּפְּנִיכָּם הַּגְ הַּנְנִינִּכָּם נְתַּהַּלְלָנִכֵּם אָהָוֹב לְאַ-סִנְבָיִם נְלֵכְרָטִם אָעַ-גַּרָכִיכָּם עַרָּהָנִם

- Not for your sake do I this, saith the Lord GoD, be it known unto you; be ashamed and confounded for your ways, O house of Israel.
- Thus saith the Lord God: In the day that I cleanse you from all your iniquities, I will cause the cities to be inhabited, and the waste places shall be builded.
- And the land that was desolate shall be tilled, whereas it was a desolation in the sight of all that passed by.
- And they shall say: This land that was desolate is become like the garden of Eden; and the waste and desolate and ruined cities are fortified and inhabited.
- Then the nations that are left round about you shall know that I the Lord have builded the ruined places, and planted that which was desolate; I the Lord have spoken it, and I will do it.
- Thus saith the Lord God: I will yet for this be inquired of by the house of Israel, to do it for them; I will increase them with men like a flock.
- As the flock for sacrifice, as the flock of Jerusalem in her appointed seasons, so shall the waste cities be filled with flocks of men; and they shall know that I am the Lord.

erwn nnirw

- בֵּית יִשְׂרָאֵל: (ס) יְנְּדֶע לְמָעַ בַּּוֹשׁ וְהִבְּלְתָּוּ מִעַּרְבֵּיכֶם לֵא לְמַעַּנְכֶּם אַנִּי־עַשְׁה וְהִבְּלְתָּוּ מִעַּרְבֵּיכֶם
- ָּבֶּה אָמִר אֲדֹנֵי יֵהוֹה פִּיוֹם שַהֲרֵי אָהְבֶׁם מִפְל עַּנְוֹתִיכֶם וְהְוֹשִׁבְתִּי אֶת־הֵעָּרִים מְפָל עֲנְוֹנִתְיכֶם
- בְּיְלְיֵּטְ הַּמְּמְנִי לְמִּנִגְ כִּׁלְ_מִנְדֵּר: נְיִאָנְאַ וַנְאָמָנִי שַּׁמְּדֵּר הַּטִּיִּטִי אָּמָּרִי
- ְיִיִדְעָּי תַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִשְׁאֲרוֹ סְבִיבְוֹמִיכֶם פֵּיו אֲנֵי יְחֹנְׁה בְּנִיֹתִי תַנְּחֲרֶסׁוֹת נְטִשְׁתִּי תַּנְשְׁמְּׁה אֲנֵי יְחֹנֶה דְּבָּרְתִּי וְעְשְׁיתִי: (ס)
- ָּ כָּה אָמֵר אֲדֹנֵי וֵהוֹה עֹוֹד וָאָה אִדְּרֵשׁ לְבֵיח־וִשְׂרָאֵל לַעֲשָׁוֹת לָהֶם אַרְבֶּה אֹהֶם כַּשְּׂאוֹ אָדֶם:
- ְבְצָאִן קְדָשִׁים בְּצָאִן יָרוּשָׁלִםׁ בְּעָוּשָּׁדִּׁיתִ בֵּן תְּחָיֶנִנִּתׁ הַשְּׁרֵים הָחֲרַבֹּוֹת מְלֵאִוֹת צָאׁן אָדָם וְיָדְשִׁוּ בִּי־אֲנָי יְתֹּחָה: (פ)

The Maftir for Shabbat HaHodesh is Exodus 12:1 – 20.

I:IIX

And the Lord spoke unto Moses and Aaron in the land of Egypt, saying:

- This month shall be unto you the beginning of months; it shall be the first month of the year to you.
- Speak ye unto all the congregation of Israel, saying: In the tenth day of this month they shall take to them every man a lamb, according to their fathers' houses, a lamb for a household;
- בְּאָבֵּא מִגְּבַוֹם לְאַמְּב: נּאָמִב וֹטִנִׁעַ אָּלִבְמָהֵבִּי וֹאֶלְאַנִּבְּוֹ
- הַקַּבְשׁ הַנָּה לְבֶם רָאִשׁ חֵדְשִׁים רִאשִׁיוֹ הוּאַ לְבֶּם לְחְרְשֵׁי הַשְּׁנְה:
- דִּבְּרִוּ אֵל־בְּלִ־עַּגַת יִשִּׂרָאֵל לֵאמֹר בָּעְשָּׁר לַתַּבִשׁ הַזָּת וִיִּקְתִּוּ לַהָּם אֵישׁ שֵּׁה לְבֵית־אָבָת שֵּׁה לַבְּיִת:

- and if the household be too little for a lamb, then shall he and his neighbour next unto his house take one according to the number of the souls; according to every man's eating ye shall make your count for the lamb.
- Your lamb shall be without blemish, a male of the first year; ye shall take it from the sheep, or from the goats;
- and ye shall keep it unto the fourteenth day of the congregation of Israel shall kill it at dusk.
- And they shall take of the blood, and put it on the two side-posts and on the lintel, upon the houses wherein they shall eat it.
- And they shall eat the flesh in that night, roast with fire, and unleavened bread; with bitter herbs they shall eat it.
- Eat not of it raw, nor sodden at all with water, but roast with fire; its head with its legs and with the inwards thereof.
- And ye shall let nothing of it remain until the morning; but that which remaineth of it until the morning ye shall burn with fire.
- And thus shall ye eat it: with your loins girded, your shoes on your feet, and your staff in your hand, and ye shall eat it in haste—it is the Lord's passover.
- For I will go through the land of Egypt in that night, and will smite all the first-born in the land of Egypt, both man and beast; and against all the gods of Egypt I will execute judgments: I am the Lord.
- And the blood shall be to you for a token upon the houses where ye are; and when I see the blood, I will pass over you, and there shall no plague be upon you to destroy you, when I smite the land of Egypt.
- And this day shall be unto you for a memorial, and ye shall keep it a feast to the LorD; throughout your generations ye shall keep it a feast by an ordinance for ever.

- וָאִם־וִמְעַט תַבּּוֹת מִהְוָת מִשָּׁת וְלְקַח הוּא וּשְׁבֵנִוֹ תַקְּרָב אָל־בֵּיתִוֹ בְּמִרְסָת נְפְשָׁת אַישׁ לְפֵּי אְְּכְלוֹ תְּלִסוּ עַל־תַשֶּׁת:
- , שֶׂה קְמֶים זְבֶר בֶּן־שְׁנָה יִהְיָה לְבֶם מִּן־הַכְּבְשִׁים וּמִן־הְעָזִּים הַפְּחוּ:
- ְּיִחְיָה לְכָם לְמִשְׁמֶּרָת עַּרַ אַרְבָּעָה עָשֶׁר יוֹם לַחַּבְשׁ תַּזְּה וְשְׁחֲשָׁי אִתֹּי בָּל קְתַל עַרְת־יִשְׂרָאֵל בֵּין תִעַּרְבֵּיִם:
- ر إرام برا بيات إنه برا المراب بين بهجرا بر المراب بيات البياد بين - بهجرا هرا جيات:
- ، וְאָבְלִוּ אָתֹ־חַבְּשָׁר בַּצַּוֹלָה תַּזָּה אָלִי־אַשׁ וּמַצּׁוֹת עַל־מָרֹרָים יאִבְלָהוּ: אַל־מּאָבלוּ מּמּנִּנּ יָא נּרשׁל מרשׁר
- מּגְ_בּבּבֿמֿנו וֹמּגְ_לַוּבּׁנִי בּּמִּנֹם בּּנ אִם_גּגִי.אָמָה באָמָּנִ אַגְ_טאָבֿגַנִּ טִמְנִּנִּ לָּאִ יִּבְׁמֵּגְ טִבְּמָּגִ
- ממנו עד בַּקקר בָּאָט הִשְּׁרְפוּ: סי וְלֹאַ תוֹתָירוּ מִמָּנוּ עַדְּבָּקר וְתַנָּתָר
- ڔڎ۪ڮڗٲ ڟ؇ڮڔڋ؉ؙڡڗڐڽ۠ؠؿڗڽؚڡ ؾڽڋڎڡ ڔڽڒڋڿڟ ڿڗؠڋڎڿڡۥ؈ۄڋۑۑ؈ ڔ؇ڿڔۧۄۣڡ ؉ؙڡڒؗڿڹ؋ٲڎٳ ۿؚۅ۩ ڔۥٙ؞؉ ڒؙ؞ٮڹۣؗ٦:
- וְעְבַרְתֵּי בְאֶבֶץ־מִצְרֵים בִּצְּיֵלְת תַזָּת וְתִבִּיתֵּי כְל־בְּכוֹר בְּאֵבֶץ מִצְרַיִם מִאְדֶם וְעַּדְּבְּהַמָּת וּבְּכְלֵאֵלֹהִי מְצְרֵים אֶצֶשֶׂה שְׁפְּמָים אֲנֵי יְהְוְה:
- בְּהַכְּטִׁי בְּאֶּבֵּא מִגִּבְיִם: אַּמֵּם אֶּם וֹבִאִנִי, אָּטַ-הַגָּם וּפַּסָּהָיִּנ וְהַנִּעְ הַבְּּם לְאָם לִּמָּה בָּבָם וּפַּסָּהָיִּנ הְנִינִתְ הַבָּּם לִאָם לִאָם הַ
- ېتېتر تردنه تهم څچه چېچځنا بمډيه ۱۳۶۴ تيد ځادپټه ځخزنودچه پيږم «نځه ۱۳۶۹ تېد:

Seven days shall ye eat unleavened bread; howbeit the first day ye shall put away leavened bread from the first day until the seventh day, that soul shall be cut off from Israel.

And in the first day there shall be to you a holy convocation, and in the seventh day a holy convocation; no manner of work shall be done in them, save that which every man must eat, that only may be done by you.

And ye shall observe the feast of unleavened bread; for in this selfsame day have I brought your hosts out of the land of Egypt; therefore shall ye observe this day throughout your generations by an ordinance for ever.

In the first month, on the fourteenth day of the month at even, ye shall eat unleavened bread, until the one and twentieth day of the month at even.

Seven days shall there be no leaven found in your houses; for whosoever eateth that which is leavened, that soul shall be cut off from the congregation of Israel, whether he be a sojourner, or one that is born in the land.

Ye shall eat nothing leavened; in all your habitations shall ye eat unleavened bread.'

שְׁבְעָּת יָמִיםׁ מַצִּוֹת תּאִבֶּלוּ אֵּךְ בַּוֹּם הַרְאִשׁוֹן תַשְׁבָּיתוּ שָּאָר מִבְּתֵּיכָם בֵּיו כְּל־אֹבֵל חָמֵץ וָנְכְרְתָּׁה תַנֶּפָשׁ הַהְוּא מִישְׂרְאֵל מִיּוֹם הָרִאשָׁן עַּד־וָוֹם הַשְּׁבְעְיּ:

ּיבַיִּוֹם הָרָאשׁוֹן מִקְרָא־לֹגָשׁ יִבַיּוֹם הַשְּׁבִיִּעִּי מִקְרָא־לִגָּשׁ יִהְיָה לָכֶם פְּל־מִּלְאִכְּה לֹא־יִנְשָׁה בְּהָם אַּף אַשָּׁר יֵאְבֵל לְבְל־נֶּפָשׁ הִוּא לְבַדִּוֹ יִנְשָּׂה לְבֶם:

ישְׁמַרְמָםׁ אָת־חַמַּצּוֹתֹ כִּי בִּעָּצָםׁ חַיֵּוֹם חַזְּּה הוֹצָאִתִּי אָת־צִּבְאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרֵיִם יִשְׁמַרְמֶם אָת־חַיִּּוֹם חַזָּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻמַּת עוֹלֶם:

בְּרִאשׁׁן בְּאַרְבִּעָּהֹ עִּשֶּׁר יָוֹם לַחֹהֵשׁ בְּעָּהֶב תֹּאִּכְלוּ מַצִּּת עַּד וַוֹם הָאָחָד יְעָשְׁרֵים לַחַהָשׁ בְּעְרֶב:

שׁבְעַּת יָמִים שְּאֵר לִא יִמְצֵא בְּבָחֵיכָם " בַּיו בְּל־אֹבֵל מַחְמָצָת וָנִבְרְחָָה תַנָּפָשׁ תַהְוּא' מִעֲתַת יִשְׂרְאֵל בַּגֵּר וּבְאָזְתַח הְאֶרֶץ:

מוְאָבְּעִיבֶּם עַאָבְלְוּ מַבִּּוִע: (פּ) בָּלְ־מַחְמָצֵת לָאִ תַאִּבְּלִוּ בְּכִלְ

הפטרת פרשת החודש

The Haftarah for Shabbat HaHodesh is Ezekiel 45:16 - 46:18.

And it shall be the prince's part to give the burnt-offerings, and the meal-offerings, and the drink-offerings, in the feasts, and in the appointed moons, and in the sabbaths, in all the appointed seasons of the house of Israel; he shall prepare the sin-offering, and the meal-offering, and the burnt-offering, and the meal-offerings, to make atonement for the house of Israel.

Thus saith the Lord God: In the first month, in the first day of the month, thou shalt take a young bullock without blemish; and thou shalt purify the sanctuary.

And the priest shall take of the blood of the sin-offering, and put it upon the door-posts of the settle of the altar, and upon the posts of the gate of the inner court.

And so thou shalt do on the seventh day of the month for every one that erreth, and for him that is simple; so shall ye make atonement for the house.

In the first month, in the fourteenth day of the month, ye shall have the passover; a feast of seven days, unleavened bread shall be eaten.

And upon that day shall the prince prepare for himself and for all the people of the land a bullock for a sin-offering.

And the seven days of the feast he shall prepare a burnt-offering to the Lord, seven bullocks and seven rams without blemish daily the seven days, and a he-goat daily for a sin-offering.

And he shall prepare a meal-offering, an ephah for a bullock, and an ephah for a ram, and a hin of oil to an ephah.

In the seventh month, in the fifteenth day of the month, in the feast, shall he do the like the seven days; to the sin-offering as well as the burnt-offering, and the meal-offering as well as the coll.

Thus saith the Lord God: The gate of the inner court that looketh toward the east shall be shut the six working days; but on the sabbath day it shall be opened, and in the day of the new moon it shall be opened.

וְעֵלְ־חַנְּשָׁיֹא יְחָנֶׁה חָעוּלָוֹה וְחַמִּנְחָהֹ הְבֶּלִ־מוֹעֲּהִי בֵּיה יִשְׁרָאֵל הָוּא־יַעֲשֶׁה אָת־חַחַמָּאַת וְאָת־חַמִּנְחָה וְאָת־הַעּילָה הְית־תַּשְׁלְמִים לְכַפֵּר בְּעַּר בֵּית־יִשְׂרָאֵל: (0)

ָ בּה־אָמִר אֲדֹנֵי וֶהוִּה בָּרִאִטִּוֹן בָּאָחָר לַחֹהֶטּ הִפָּח פִּר־בָּן־בָּקָר הָמִים וְחִפְּאַהָ אָת־הַמִּקְדֵּטּ:

וְלֵלֵח הַפֹּהֵן מִהֵם הַחַפָּאִת וָנָתֹן אָל־מְזוּזָת הַבָּוֹת וָאֶל־אָרְבָּע פִּנִּוֹת הָתְּצִר הַפְּנִתְיה:

וכן מַעֲשֶׁר בְּשִׁבְעָה בַּוֹרֶשׁ מֵאָישׁ שֹׁנֶה ימְפֶּחִי וְכִפְּרְחֵם אָת־חַבֶּיִה:

בְּרָאשׁׁוֹן בְּאַרְבָּעָּה עִּשָּׁר יוֹם לַחֹהֵשׁ יִהְנֶה לַבֶם הַפְּּסַח הָג שָׁבָעַוֹת יָמִים מַצְּוֹת יֵאְבֶל:

ַ וְעְשָׂה הַנְּשִׁיאִ בְּיֵּוֹם הַהִּוּא בִּעֲדֵוֹ וּבְעָד בְּל־עַם הָאָרֶץ פָּר הַמְּאָה:

וְשִׁבְעַּת יְמֵי־הָחָג יַצִּשָּׂה עּוֹלֶה לִיהִוֹּה לּיּוֹם שִׁבְעַּת הַיָּמִים וְחַמְּאֵת שָׁעָּיר עַיִּים לִיּוֹם:

، بېرېت «بود خود زيجود ځېزځ بېښد بې بېرې بردا ځېود:

בַּשְׁבִיעִּׁי בְּחֲמִשְׁהֹ עִּשָּׁר יָוֹם לַחֹדֶשׁ בָּחִי יִצְשָׂה כְּאֵכֶּה שִׁבְעַּת הַיָּמִים כַּחַשָּׁאת כְּעִּלְה וְכַמִּנְחָה וְכַשְּׁמֶן: (ס)

פֹח־אָמִרֹ אֲדֹנֵי יֵהוֹחֹ שַׁעַר הָחָצֵר הפְּנִימִיתֹ הַפֹּנֵה קְדִּים יִהְיֶה סְגִּּוּר שֵׁשֶׁת יְמֵי הְשִּׁצְשֶׂה וּבְיָוֹם הַשִּׁבְּתִ יִפְּהֵחַ וּבְיִוֹם הַחְׂדֵשׁ יְפְּתֵחַ:

XLVI:1

And the prince shall enter by the way of the porch of the gate without, and shall stand by the post of the gate, and the priests shall prepare his burnt-offering and his peace-offerings, and he shall worship at the threshold of the gate, then he shall go forth; but the gate shall not be shut until the evening.

Likewise the people of the land shall worship at the door of that gate before the Lord in the sabbaths and in the new moons.

And the burnt-offering that the prince shall offer unto the Lord shall be in the sabbath day six lambs without blemish and a ram without blemish;

and the meal-offering shall be an ephah for the ram, and the meal-offering for the lambs as he is able to give, and a hin of oil to an ephah.

And in the day of the new moon it shall be a young bullock without blemish; and six lambs, and a ram; they shall be without blemish;

and he shall prepare a meal-offering, an ephah for the bullock, and an ephah for the ram, and for the lambs according as his means suffice, and a hin of oil to an ephah.

And when the prince shall enter, he shall go in by the way of the porch of the gate, and he shall go forth by the way thereof.

But when the people of the land shall come before the Lord in the appointed seasons, he that entereth by the way of the north gate to worship shall go forth by the way of the south gate; and he that entereth by the way of the south gate; he shall go forth by the way of the gate whereby he not return by the way of the gate whereby he came in, but shall go forth straight before him.

And the prince, when they go in, shall go in in the midst of them; and when they go forth, they shall go forth together.

And in the feasts and in the appointed seasons the meal-offering shall be an ephah for a bullock, and an ephah for a ram, and for the lambs as he is able to give, and a hin of oil to an ephah.

۱۹٫۹ הַנְשִׁיא پُרֶךְ אִילָם הַשַּׁעַר מִהֹוּץ וְעָמֵר עַל־מִזּיזַת הַשַּׁעַר וְעָשָׁי הַכֹּהַנִּים אָת־עִיּלְתוֹ וְאָת־שִׁלְמִיוּ וְהִשְׁתַּתְוָה עַל־מִפְתַּן הַשִּׁעַר וְיָצֵא וְהַשָּׁעַר לֹא־יִסְּגֵר עַד־הְעְּרֶב:

וְהִשְׁמִּחֲוֹוּ עִם־הָאָרֶץ בָּּמָח הַשָּׁעַר הַהְּגֹּא בַּשְּּבְּקִוֹת וּבֶחֲרָשִׁים לִפְּנֵי יְהֹוֶה:

ְּוְתֵּעֹלְּה אֲשֶׁר־יַקְרָב הַנְּשָׂיא לַיהֹוָה בְּיִים תַשַּבְּת שִׁשְּׁה כְבָשָּׁים הְּמִימִם יְצִיִל הְמִים:

ִ ימִנִּחִ יְגִיְ וְמֵּמֵּו לִאָּיִלְ וְלַבְּבָּשָּׁים מִנְחָה מַתַּת יָדִי וְשֶׁמֶן תִין לְאֵּיפֶּה: (ס)

, וּבְרֵוֹם תַּחֹדֶשׁ פָּר בָּן־בָּקָר הְמִימָם מְיִּבְיָנִם תַּחֹדֶשׁׁ פָּר בָּן־בָּקָר הְמִימָם

ې بينۇn לۋר بينډم ځينځ ييښ مېښه برجچښت چيښ مښند ټين بښډا بردر ځينډم:

יבְרַוֹא תַנְּמִיא הֲבֶרְ אִּילְם תַשִּׁעַרֹ יָבְוֹא יבְרַוֹא תַנְמִיא הֲבֶרְ אִילְם תַשִּּעַרִ יָבְוֹא

יִּבְלֵוֹא עַם־הָאָהֶץ לִפְּנֵי יְהִוִֹׁהֹ • בַּמּוֹעֲדִיםׁ הַבְּא הָרֶף־שָׁעַר צָפֿוֹן לְהִשְׁתַּחָוֹּה יֵצֵא הָרֶף־שָׁעַר צָפִּוֹנָה הָרֶף־שָׁעַר נְּגֶב יֵצֵא הָרֶף־שָׁעַר צָפְּוֹנָה לָא יְשִׁיב הָרֶךְ הַשָּׁעַר אֲשֶׁר־בָּא בֹו כָּי נְכְחָוֹּ (כֻ׳ יַצְאוֹ)[ק׳ יֵצֶא]:

יי נְגַאנ: יי נְגַלְּאָנִי בְּּחִנְבָּם בְּבִוּאָם יָבְוָא וּבְצֵאנִם

نجַחַגַּים יּבַמּוֹעֲדִים מִּדְיָה חַמִּנְחָהֹ אֵיפֶּה לַפְּרֹ וְאֵיפָּה לְאַׁיִל וְלַכְּבָשִׁים מַתַּח יְדֵוֹ וְשֶׁמֶן הֵיוְ לְאֵיפֶּה: (פ)

And when the prince shall prepare a freewill-offering or peace-offerings as a freewill-offering unto the LORD, one shall open for him the gate that looketh toward the east, and he shall prepare his burnt-offering and his peace-offerings, as he doth on the sabbath day; then he shall go forth, and after his going forth one shall shut the gate.

And thou shalt prepare a lamb of the first year without blemish for a burnt-offering unto the Lora daily; morning by morning shalt thou prepare it.

And thou shalt prepare a meal-offering with it morning by morning, the sixth part of an ephah, and the third part of a hin of oil, to moisten the fine flour: a meal-offering unto the LORD continually by a perpetual ordinance.

Thus shall they prepare the lamb, and the morning, meal-offering, and the oil, morning by morning, for a continual burnt-offering.

Thus saith the Lord God: If the prince give a gift unto any of his sons, it is this inheritance, it shall belong to his sons; it is their possession by inheritance.

But if he give of his inheritance a gift to one of his servants, it shall be his to the year of liberty; then it shall return to the prince; but as for his inheritance, it shall be for his sons.

Moreover the prince shall not take of the people's inheritance, to thrust them wrongfully out of their possession; he shall give inheritance to his sons out of his own possession; that My people be not scattered every man from his possession.'

וְבֶּי־יַעַשָּׁהֹ הַנְּשָּׁיאִ נָדָבְּהִ עּוֹלֵה אַּוּ־שָׁלְמִים נְדָבָה לִיהֹנָה וּפְּתָה לֹוּ אָת־תַשַּׁעַר הַפּנָה קָדִּים וְעָשָׂה אָת־עְלְתוֹ וְאָת־שָׁלְמָיו כַּאֲשָׁר יַעַשָּׁה בְּיִוֹם הַשְּבָת וְיָצֵא וְסָנָר אָת־הַשָּׁעַר אַחְרֵי צֵאְתְוֹּ:

رَجْتِש چַן־שְׁנְאָוֹ מִּמִּים תַּעֲשָׂה עּוֹלֶה לּיִוֹם לַיהנְהַ בַּבְּקֶר בַּבָּקֶר תַּעֲשָׂה אֹתְוֹ:

‹‹‹بَرْبَىتْ مَعِفْت عِكْرَا چَوْچَا چَقْچَاڭ ْفَّْسُرَى مِيْدَخِّت إِنْهِيْمَا شِكْرُنْهِرَى بَيَرَا كِرْنِّ هِيَا بَيْمِانَة فِيْدِيَبَاثْ كِنْمَانِّا بِهِانَة عَارِيْتِ مِيْرَاتِ

(כ׳ ועשו)[ק׳ יַצְשׁוּ] אָת־הַבֶּבֶּשׁ וְאָת־הַמִּנְחֲה וְאָת־הַשָּׁמֵּן בַּבָּקֶר בַּבָּקֶר עוֹלֶת חַמֶּיר: (ס)

פֹּה־אָמֶׁר אֲדֹנֵי יֱהוֹה בִּי־יִמֵּן הַנְּשִׂיא טִמְּנָה לְאֵישׁ מִבְּנְיו נַחֲלְתִּוֹ הָיא לְבָנֵיו מְהְנֶה אֲהְזְּהָם הָיא בְּנַחֲלֶה: (ס)

ڔجי־ימֹן מִמְּנְה מִנַּחֵלְתִּי לְאַחַד מִצְּבִּדִּיי יְהֵיְמִה לִּוֹ שַּׁד־שְׁנֵת הַדְּרִוֹר וְשָׁבָת לַנְּשִׂיא אַּךְ נַחֲלְתִּי בְּנָיי לְחֵם מִהְיֶה:

אַשֶּׁר לֹא־יָפֶּצוּ עַמְּי אָישׁ מַצַּחָיָּהְרֹ לְעַעַּן מַצְּחָיַּהְם מַצִּחָיָּהְי יִנְתַל אֶת־בָּנְיִוּ לְמַעַּן אַשְּׁר לֹא־יָפָּצוּ עַמְּי אָישׁ מַצְּחָיָּהְיּ

הפטרת שבת הגדול

The Hastarah for Shabbat HaGadol is Malachi 3:4 - 24.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in ancient years.

µ װ ן עָּרְבָׁה לֵיְהֹוְה מִנְחַת יְהוּדֶה וִירְוּשְׁלִם יִּהְשָׁנִים קּדְּמֹנִיְּה:

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the swearers; and against the adulterers, and against false swearers; and against those that oppress the hireling in his wages, The widow, and the fatherless, and that turn aside the stranger from his right, and fear not Me, Saith the Lord of hosts.

For I the LORD change not; and ye, O sons of Jacob, are not consumed.

From the days of your fathers ye have turned sside from Mine ordinances, and have not kept them. Return unto Me, and I will return unto you, Saith the Lord of hosts. But ye say: 'Wherein shall we return?'

Will a man rob God? Yet ye rob Me. But ye say: 'Wherein have we robbed Thee?' In tithes and heave-offerings.

Ye are cursed with the curse, Yet ye rob Me, Even this whole nation.

Bring ye the whole tithe into the store-house, that there may be food in My house, and try Me now herewith, Saith the Lord of hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing, that there shall be more than sufficiency.

And I will rebuke the devourer for your good, and he shall not destroy the fruits of your land; Meither shall your vine cast its fruit before the time in the field, Saith the LORD of hosts.

And all nations shall call you happy; For ye shall be a delightsome land, Saith the LORD of hosts.

Your words have been all too strong against Me, Saith the Lord. Yet ye say: 'Wherein have we spoken against thee?'

Ye have said: 'It is vain to serve God; and what profit is it that we have kept His charge, and that we have walked mournfully because of the LORD of hosts?

And now we call the proud happy, yea, they try God, and are delivered.

וְקַנִרִּתָּי אֵלִיכָם לִמִּשִׁפָּט וְתָנִיתִּיו עַד מְמַהֵר בַּמְכַשָּׁפִּים יבַמְנָאֵפִּים הְבַנִּשְׁבָּיִר אַלְמָנְת וְיָתִּים וּתַמֵּי־נֵר שְׁכַר־שְּׁכִּיר אַלְמֵנְת וְיָתִוֹם וּתַמֵּי־נֵר וְלַא יְבֹאִנִּי אַטָּר יְהְוָת צְבְאִוֹת:

לְאִ כְּלִינִים: פֿוּ אָנִי וֹעַנִיִי לָאָ מֻּנִינִי וֹאַנִּים בַּנִּי_וֹהַּלִּבִּ

ְּנְׁמִּוּכֵּ: אָמָר יְהְנָה צְּבְאָנִה וַאָּמָרְמָם בַּמֶּה שְׁמַרְמָּם שִּׁוּבִּוּ אֶלְ, וְאָשָׁוּבָּה אָלְיִבְּם לְמִימָּר אֶבְיִבְּם

הַיִּקְבַּע אָבְׁם אֵלֹהִים כִּי אַמָּם קֹבְעַיִּם אֹהִי וַאַמַרְמָם בַּמָּה קַבְעַיִּיִּדְּ הַמַּעַשָּׁר וְהַהְּרוּמֶה:

בְּמִאָנִם עַּנְּוּי בַּלְּוּי: מְבְעָּיִם עַנְּוּי בְּלְּוּי

הְלִיאוּ אָת־פָּלֹ־תִּמִּעֵשָׁר אָל־בֵּית הָאוֹצְּׁר וִיהָי שָׂהֶף בְּבִיתִּי וּבְחָנִינִי נָאׁ בְּזֹּאת אָמֶר יְהֹנָה צְּבְאָוֹת אִם־לָא אָפְתַּח לְבָם בְּרְבֶה צַּר אֲרַבָּוֹת הַשְּׁמַיִם וַהַרִילְתִי לְבֶם בְּרְבֶה עַּדְבְּלִי הַיִּשְׁתַת לְבֶם וַנְעַרְתֵּי לְבֶם בָּאַבֶּל וְלֹא־יַשְׁתֵת לְבֶם

װּגְּפָּן בַּשְּׂבֶר אַמָר יְהְנָה צְבָאִית: מִז-פְּרֵי הָאֲדְמָה וְלִאִ-הִשִּבֶּל לְכֶם הַגָּפֶּן בַּשְּׂבֶר אַמָר יְהְנָה צְבְאִית:

וְאִשְׁרִוּ אֶהְבֶם בְּלִ־תַּגּוֹיָם בִּי־תִּהְיָוּ אַמָּם אֲבֶץ הַפֵּץ אָמָר יְתְּנָת צְבָּאִית: (פ)

נאָמּוֹשְׁם מִעַנּּגַלּנוּ הַּבְּּנִנּ בּוֹלוּ הַּבְּיִּ צִּבִּנִנְפָם אָמָּר וֹבּוְצִי

אַמִרְמֶּם שָּׁוְא עֲבָר אֵלֹהִים וּמַה־בָּצִע בִּי שְׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְחִּוֹ וְבָי הַלֹּכְנוּ קְדְרַנְּית מִפְּנֵי יְהְוָה צְבְאִוֹת:

ْ مَشَرَ كَبُرُدُد مُعَهَٰكُ مَا يَكُرُهُ لَا يَوْكُمُ ذَا مُشَرِّ نَهُمُ ثِنَادٍ مُعَهَٰكُ مَا يَكُرُهُ لَا يَقَالِمُ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَا

- Then they that feared the LORD Spoke one with another; and the LORD hearkened, and heard, and a book of remembrance was written before Him, for them that feared the LORD, and that thought upon His name.
- And they shall be Mine, saith the LORD of hosts, in the day that I do make, even Mine own treasure, and I will spare them, as a man spareth His own son that serveth him.
- Then shall ye again discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth
- For, behold, the day cometh, It burneth as a furnace; and all the proud, and all that work wickedness, shall be stubble; and the day that cometh shall set them ablaze, Saith the Lord of hosts, that it shall leave them neither root nor branch.
- But unto you that fear My name shall the sun of righteousness arise with healing in its wings; and ye shall go forth, and gambol as calves of the stall.
- And ye shall tread down the wicked, for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I do make, Saith the Lord of hosts.
- Remember ye the law of Moses My servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, even statutes and ordinances.
- Behold, I will send you Elijah the prophet Before the coming Of the great and terrible day of the
- And he shall turn the heart of the fathers to their children, and the heart of the children to their fathers; lest I come and smite the land with utter destruction. [Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and terrible day of the LORD.]

- אָז גִדְבְּרֵי יִרְאָר יִרְנְת יִּלְתִּמֶבֵּי שִׁמֶּר יִבְּרֵרִ ניִקְשֶׁב יְהְנָתְ נִישִּׁמְׁת נִיּבְּתֵּב סֵפָּר יִבְּרָוֹן בְּפְּנִייִ לְיִרְאָּר יִרְאָר יִרְנְת יִּלְתִּמֶבִי שָׁמֶּר יִבְּנִיוּ
- ײַבְּיִּהְ מְּמֶׁבְ מִּלְּבְּיִּנְיִ בְּלְּנְּהְ מְּמֶּבְ אָלְ: מְמֶּבִ מִּלְבְּיִ וְטִׁמִּלְטֵּי. מִּלְיִנְם בַּאִמֶּב 'ב' וְטֵׂנִי אָנִתְ מִנֵּבְ אָנִתְּ
- ™ נְּהַבְּטֵׁם נְרָאִיטֶׁם בָּוּן צַּגִּיִּים לְּבְּשָׁׁתְּ מְבָּרַ אֵּלְנְיִם לַאִּמֶּר לָאִ מְּבָּרְוִּי (פּ)
- קי־הַנָּה הַיּוֹם בְּא בּעֵר כַּתַּנָּיר וְהָיֹּי כְל־זֵהִים וְכְל־עֹשֶׁה רִשְׁעָר לִשׁ וְלִהַם אַטֶּר לֹא־יַעִּיָּב לְהָם שָׁרֶשׁ וְעָּנְף: אֲשֶׁר לֹא־יַעִיְּב לְהָם שָׁרֶשׁ וְעָּנְף:
- בְּמִּלְלֵ, מַּבְבֵּל: נְמַבְפֵּא בִּבְנְפָּיִבְ וְיִּבְּאַמָם וְפַּמְּטֵם נִוֹבְעָר לָכָם וְבְאָּ, מְמִן מָמָמִ גִּבְּלֵר
- ְּעָּטִׁרְ יְרְעָׁלֵים בְּיִּיםׁ אֲמָר אֲנֵי עִמֶּר פַפּוֹת רַגְלִיכֶם בַּיּוֹם אֲמֶר אֲנֵי עִמֶּר אָמָר יְרְנְּה צְּבְאִוֹת: (פ)
- וָּכְרֵּוּ תּוֹרָת מֹשֶׁר עַּבְּרִי אֲשֶׁרֹ צִּוֹּיִתִּי אוֹתִוּ בְחֹרֵבׁ עַלְ־כָּלִ־יִשְׂרָאֵל חָקִּים וּמִשְׁפַּמִים:
- וְהַשָּׁיִב לֵב־אָבוֹתִ עַּל־בָּנִים וְלֵב בְּנִים עַל־אַבוֹתָם פָּן־אָבֿוֹא וְהִכֵּיתָי אָת־הַאָּהֶץ חֲהָם:הנה אנכי שִּילֹה לֹכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא